

Nalu love story: Tìm yêu thương

Contents

Nalu love story: Tìm yêu thương	2
1. Lời Nói Đầu	3
2. Chap 1: Quá Khứ Đau Khổ	3
3. Chap 2: Đáng Ghét	5
4. Chap 3: Rắc Rối Cái Tên	7
5. Chap 4: Tôi Ghét Cậu	10
6. Chap 5: Người Con Trai Ấy Mang Cảm Giác Ấm Ấp	13
7. Chap 6: Âm Mưu	16
8. Chap 7: Đau Khổ Và Xung Đột	19
9. Chap 8: Cứu Giúp	22
10. Chap 9: Bị Khinh Thường	26
11. Chap 10: Vợ Yêu	29
12. Chap 11: Chuyện Lúc Nửa Đêm	33
13. Chap 12: Linh Cảm Xấu	36
14. Chap 13: An Ủi	40
15. Chap 14: Giám Sát	44
16. Chap 15: Giả Dạng	48
17. Chap 16: Dẫn Vật	52
18. Chap 17: Ngắm Sao	55
19. Chap 18: Không Ai Được Can Trở Việc Làm Của Tôi	59
20. Chap 19: Thủy Chiến	63
21. Chap 20: Ác Mộng Khủng Khiếp	66
22. Chap 21: Đến Nhà Lucy	70
23. Chap 22: Sợ Mèo Và Bị Thương	73
24. Chap 23: Phát Hiện Có Con Trai Trong Nhà	77
25. Chap 24: Nỗi Buồn Ngự Trị	81
26. Chap 25: Không Cố Ý	85
27. Chap 26: Chỉ Một Chút Nữa	89
28. Chap 27: Bị Sai Làm Việc	92
29. Chap 28: Hàng Trao Đổi	96
30. Chap 29: Khóc Xấu Lắm.....	99
31. Chap 30: Loki	103
32. Chap 31: Đối Thủ Mới	107
33. Chap 32: Quan Tâm Và Vườn Hoa	111
34. Chap 33: Nếu Như Và Chờ Đợi	115
35. Chap 34: Đột Nhập Vào Nhà	119
36. Chap 35: Về Nhật Bản	123
37. Chap 36: Hôn Thê	127
38. Chap 37: Hiểu Lắm	131
39. Chap 38: Cậu Là Người Như Vậy Sao?	135
40. Chap 39: Không Quên Được	139

41. Chap 40: Bắt Cóc	144
42. Chap 41: Truy Lùng	148
43. Chap 42: Tôi Nhớ Cậu Đến Phát Điên Lên!!!!!!!	153
44. Chap 45: Máu Và Nước Mắt	158
45. Chap 46: Một Giây Định Mệnh Anh Và Em	164
46. Chap 47: Sau cơn Mưa Trời Lại Sáng	169
47. Chap 50: Chẳng Là Gì Của Nhau	175
48. Chap 51: Xin Lỗi.....cậu Đừng Đi.....	181
49. Chap 55: Cái Giá Anh Phải Trả Quá Đắt	187
50. Chap 56: Chết Hay Không?	194
51. Chap 57: Đợi Anh Nói Yêu Em	201
52. Chap 58: Hoàng Hôn Trên Biển	208
53. Chap 59: Kế Hoạch Của Kỳ Nghỉ Hè	216
54. Chap 60: Đây Là Bạn Trai Của Tôi	223
55. Chap 61: Bên Em Anh Mới Hạnh Phúc	230
56. Chap 62: Đeo Bám	236
57. Chap 63: Sự Phẫn Bội	243
58. Chap 64: Nỗi Đau Trong Mưa	250
59. Chap 65: Cổ Quên	256
60. Chap 66: Đường Ai Nấy Đi	262
61. Chap 69: Dự Định Cho Cuộc Hôn Nhân Ép Buộc	269
62. Chap 70: Nạn Nhân Của Sự Giả Dối	277
63. Chap 71: Em Chấp Nhận Buông Tay	285
64. Chap 72: Chúng Ta Là Của Nhau	292
65. Chap 73: Xa Tận Chân Trời.... Gần Ngay Trước Mắt	300
66. Chap 74: Tai Nạn Không Mong Muốn	308
67. Chap 75: Quà Bí Mật	316
68. Chap 76: Có Một Sự Hiểu Lầm Không Hề Nhẹ	324
69. Chap 77: Oan Nghiệt	333
70. Chap 78: Em Sẽ Đợi	342
71. Chap 79: Mãi Mãi Là Một Tình Yêu	347

Nalu love story: Tìm yêu thương

Giới thiệu

Câu chuyện này kể về cô bé Lucy sống một mình tại nhà, tên cô là Lucy Layla, thêm đó là cậu công

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nalu-love-story-tim-yeu-thuong>

1. Lời Nói Đầu

Câu chuyện này kể về cô bé Lucy sống một mình tại nhà, tên cô là Lucy Layla, thêm đó là cậu công tử nhà giàu tên Natsu Heartfilia. Cậu là công tử của tập đoàn Heartfilia, tập đoàn lớn nhất Nhật Bản. Ngoài ra còn có Jella Dragneel, công tử tập đoàn Dragneel, Gajeel Redfox- công tử tập đoàn Redfox. Cuối cùng là Gray Fullbuster, công tử tập đoàn Fullbuster, đứng nhì Nhật Bản. Đương nhiên không thể thiếu Erza, Juvia- cô gái mù.

Mong các bạn ủng hộ mình nhe!^^

2. Chap 1: Quá Khứ Đau Khổ

10h sáng tại ngôi biệt thự sang trọng

Một người đàn ông mang vẻ thành đạt có mái tóc màu vàng ngồi cạnh 1 cô gái có gương mặt phúc hậu đang mang thai, họ cười nói vui vẻ, trước mặt là vườn hoa hướng dương cùng với những làn gió thoảng qua. Không ai khác chính là ông Heartfilia và bà Layla

- Em à, không khí ở đây dễ chịu thật- heartfilia nói với vẻ tự nhiên
- Ừm, anh nghĩ sau này đặt tên con chúng ta là gì-Layla nói đều
- Con chúng ta là con gái em muốn nó là ngôi sao may mắn của gia đình mình- Layla vui vẻ nói
- May mắn à, tiếng anh là lucky, vậy chúng ta đặt tên con là lucy nhé em, nó sẽ là 1 ngôi sao may mắn của chúng ta- Heartfilia nói
- Lucy heartfilia, cái tên thật đẹp- Layla vui mừng nói
- Vậy chúng ta quyết định như vậy nha

Nói rồi heartfilia úp tai vào bụng của Layla thì thầm

- Con gái iu của cha à tên con là Lucy, một Lucy bé bỏng của cha và mẹ- Heartfilia hạnh phúc nói

Một khung cảnh vô cùng hạnh phúc nhưng có ai biết rằng sự hạnh phúc ấy sẽ kết thúc trong đau đớn và hậu quả đối với thế hệ sau này

Tại ngôi nhà nhỏ nằm trong 1 con hẻm hẹp. Một phụ nữ cũng đang mang thai ngồi trên chiếc ghế gần cửa sổ, không khí vô cùng cô đơn lạnh lẽo

cốc cốc

- Ai vậy- người phụ nữ lên tiếng
- Là anh đây
- Anh đến rồi à, anh vào nhà đi-người phụ nữ vui mừng ra mở cửa
- Uhm
- Chờn nào anh mới đưa em về nhà anh đây- người phụ nữ nói với vẻ tức giận
- Ồ....ừ đợi bà vợ nhà anh sinh xong anh sẽ đưa em về
- Anh nói thế là sao? Anh ko xem tôi là vợ anh à??- Người phụ nữ quát lớn
- Thôi em à, anh có mua súp cho em và con ăn, giận dữ ko tốt cho con chúng ta đâu, bớt giận đi anh hứa sẽ đưa em về nhà

-.....- người phụ nữ vẫn vẻ mặt giận dữ nhưng im lặng ko nói gì

Chắc các bạn đang thắc mắc người đàn ông đó là ai. Chính là Heartfilia chồng của bà Layla

Ngày hôm sau

Layla đang đọc sách thì có tiếng chuông reo lên. Cô giúp việc liền chạy ra mở. Đc vài giây cố giúp việc dẫn vào nhà một người phụ nữ đang mang thai

-Cô là ai?-Câu đầu tiên mà bà Layla nói ra khi gặp người phụ nữ đó

-Tôi là vợ của Heartfilia- người phụ nữ nói với vẻ kiên quyết

-Cô nói cái gì thế? Cô là ai mà vào đây xưng là vợ của chồng tôi?-Layla hơi choáng thất mắc hỏi

-Tôi là vợ của Heartfilia, đứa con trong bụng tôi là con của ông ấy- người phụ nữ nói đều

Lúc đó ông Heartfilia cũng vừa về tới nhà, ông hết hoảng khi nhìn thấy cảnh tượng trước mặt

-Anh nói xem cô này là ai?-Layla quát lớn

-Anh nói sự thật cho bà vợ ngu ngốc của anh biết đi-người phụ nữ nói

-Ồ...anh...anh...anh xin lỗi... em Layla à!-Heartfilia toát mồ hôi

Khi nghe những lời nói từ chính miệng chồng mình nói ra, bà Layla bang hoàng, tức giận và khóc cho sự phản bội của chồng mình. Cú sốc vừa rồi đã làm bà Layla bất tỉnh

-Layla....Layla...Layla – Heartfilia hét lên trong hoảng sợ

-Em à, về trước đi giải quyết xong anh sẽ đến đón em- Heartfilia nói chậm rãi với người phụ nữ đó

- Được- người phụ nữ nói rồi lặng lẽ bước đi

- Người đâu gọi cấp cứu mau- Heartfilia hét lên

Vài ngày sau đó. Khi ông Heartfilia đang làm việc thì cò số điện thoại lạ gọi đến

-Ông có phải là Heartfilia, vợ ông sắp sinh rồi, mau tới bệnh viện ngay- người trong điện thoại nói

-Tôi đến ngay- Heartfilia vội vã chạy đi

Khi ông vừa bước ra, đằng sau bức tường cạnh phòng ông, Layla đang đứng đó và bà đã nghe hết tất cả

Tại bệnh viện, người phụ nữ đã sinh đc 1 cậu trai kháu khỉnh có mái tóc màu xanh dương. Y tá đem bé trai ấy vào phòng lồng kín nhưng khi cô y tá vừa bước ra. Thì 1 người phụ nữ cũng đang mang thai đằng sau cánh cửa từ từ bước vào trong. Và..... Cậu bé trai có mái tóc màu xanh dương đã đc hoán đổi với 1 bé trai có mái tóc màu hồng nằm gần đó

~~Heartfilia vui vẻ khi thấy con trai của mình cùng người phụ nữ đó, con trai của họ có mái tóc màu hồng, làn da trắng mịn, khuôn mặt dễ thương phúc hậu

Vài ngày sau đó Layla cũng sinh. Nhưng khi sinh xong Layla đã biến mất lặng lẽ với đứa con gái có mái tóc màu vàng. Để lại ông Heartfilia và người phụ nữ đó

“ Anh là người mang đến hạnh phúc nhưng cũng là người mang đến đau đớn cho em. Nếu anh muốn ở bên người ấy mãi mãi... thì em sẽ ra đi kiếm tìm một yêu thương vĩnh cửu”

17 năm sau

3. Chap 2: Đáng Ghét

17 Năm sau

Một buổi sáng trong lành, từng tia nắng len lỏi qua cửa sổ, dịu dàng chạm vào mái tóc vàng của một cô gái đang nằm ngủ say sưa trên giường. Cô lục đục ngồi dậy, đưa tay mò mò cái gì đó trên bàn và khi tìm thấy.....

- aaaaaaaaaaaaaa 8h rồi sau, trời ơi chết tôi rồi- Lucy quáng hồn la lên

Cô bay thật nhanh vào nhà vệ sinh chưa đầy 30 giây cô đã bước ra với bộ đồng phục thật dễ thương và 1 cái cặp in hình con thỏ trong rất ngộ nghĩnh

Khi vừa thay đồ xong, Lucy bay thẳng xuống nhà bếp, mở tủ lạnh lấy 1 ly sữa, cô vội vã uống hết rồi chạy thẳng tới trường

Trường học Fairy Tail

Lucy chạy đến cổng trường, ngược nhìn cái đồng hồ phía trên thì.....

- Bây giờ mới 6h thôi sao, trời ơi đến sớm 1 tiếng, cái đồng hồ chết tiệt- Lucy tức giận

(Thật ra thì cái đồng hồ ở nhà Lucy đã qua đời lúc 8h tối hôm qua, vậy mà sáng khi cầm lên cô lại ko biết +_+)

Hôm nay là ngày khai giảng đầu năm học mới, vì vậy Lucy không muốn tới trễ. Thường ngày thì Juvia đến trước và đứng đợi cô ở cổng trường nên Lucy cũng đứng trước cổng trường đợi Juvia

6h15....

6h30....

Một chiếc xe Bugatti Veyron mẫu xe do người pháp sản xuất, dừng trước cổng trường Fairy Tail bước ra là 1 chàng trai có mái tóc màu xanh đen tuấn tú, lịch lãm, vẻ đẹp có thể làm chết đứng biết bao cô gái và theo sau đó là một cô nàng có mái tóc màu xanh dương mang một vẻ đẹp kiêu diễm với đôi mắt mù lòa.

- Thưa cậu chủ đến trường rồi ạ- Tài xế đứng trước cửa xe cúi mặt

- Tôi biết rồi, ko cần ông nói- Gray lên tiếng

- Cô có thể đi đc chứ, tôi ko muốn mang một gánh nặng đâu- Gray tức giận

- O... ừm... mình tự đi được – Juvia buồn lên tiếng

Nghe hết câu Juvia nói Gray tiến thẳng đến trường bỏ mặt cô đứng đó, chiếc xe cũng rời đi

Thấy vậy, Lucy tức giận bước tới...

- Ê, cậu kia con trai kiểu gì vậy, biết người ta bị mù mà ko dẫn đến lớp, làm vậy có phải con trai không?- Lucy thẳng thắn nói trước mặt Gray

- Cô là ai? Cô có quyền gì mà nói tôi?- Gray nhăn mặt

- Tôi là bạn của Juvia, nếu còn ăn hiếp cô ấy thì anh đừng trách tôi- Lucy tức giận lên tiếng

- Tốt nhất là im cái miệng cô lại- Gray nhú mày nói

Gray tức giận sai bước đi. Bỏ lại 2 cô gái

Một cô đang tức giận muốn xé xát anh ra. Một cô đang buồn bã cô đơn

Lucy bước tới chỗ Juvia đang đứng....

- Juvia bạn có sao ko?- Lucy lo lắng hỏi

Juvia đưa tay lên sờ sờ cái mặt, mái tóc của Lucy và mỉm cười...

- Lucy là bạn à, mình không sao- Juvia vui vẻ nói mặc dù rất buồn.

- Cái tên đó là ai vậy, lần đầu gặp là ko ưa rồi- Lucy thắc mắc hỏi

- Gray Fullbuster, ở cùng nhà với mình, cậu ấy vừa từ pháp trở về và sẽ học ở đây- Juvia nói

- Cái gì, tên đó ở chung với cậu, coi chừng hấn ta làm thịt cậu đấy, ko chừng ngày nào hấn ta cũng ăn hiếp cậu- Lucy ngạc nhiên, khuyên bảo

- O.. nhìn vậy chứ cậu ấy cũng tốt lắm ko như cậu nghĩ đâu- Juvia dịu dàng nói

-Thôi miễn bàn, mình dẫn cậu đến lớp.- Lucy cười nói

Vừa dứt câu Lucy nắm tay Juvia làm cây gậy dẫn đường.

Đi được vài bước thì....

- aaaaaaaaaa anh ấy là ai vậy- người số 1 nói

- ai vậy, ai mà đẹp trai quá- người số 2 nói

- aaaaaaaaaa đẹp trai quá- người số 3 hét

Trước cổng trường Fairy tail chiếc xe BMW dừng tại đó và người đứng trước chiếc xe là 1 chàng trai có mái tóc màu hồng, khuôn mặt hoàn hảo không ai sánh bằng, làn da trắng mịn, phong cách nổi bật làm các cô gái nhìn thấy là yêu.

Natsu đi vào trong, trước tất cả sự khen ngợi, khâm phục của cái cô gái. Chỉ có Lucy là đứng ngơ ngác trước sự việc trước mặt còn Juvia thì bị mù nên ko biết gì

” Anh bước đi....

Em đứng lại...

Giữa chúng ta là khoảng cách....

Nhưng anh và em không cần phải kiếm tìm....

Vì duyên trời đã định.....

Chúng ta mãi là của nhau...”

Lucy đưa Juvia đến lớp dành cho những người mù, cô nói lời tạm biệt với Juvia và đi về lớp của mình

Hôm nay Lucy được phân công tưới hoa ở sau vườn, cô vốn rất thích hoa nên cô vui vẻ làm và....

- Thằng kia mày là ai mà chảnh vậy, mày có biết tao là đại ca của trường này ko, nếu ko muốn chết thì quỳ xuống xin anh này tha thứ- Tên đại ca nham hiểm cười nói

-.....

- Cái thằng *****! Mày muốn chết phải không, tụi bây đánh chết nó cho tao- Tên đại ca tức giận

Từng tiếng la, tiếng đấm,... vang lên. Một vụ ẩu đả sau trường làm Lucy chóng ngợp

- Nếu không muốn chết thì cầm cái miệng láo xược của mày lại- Natsu lên tiếng

Tất cả những người mà hồ báo cùng thằng đại ca lúc này đều bị Natsu xử đẹp...

- Dạ Dạ em không dám nữa, anh tha cho em- tên đại ca nói

(Lúc này hồ báo lắm mà đòi đánh chết Natsu vậy mà bây giờ cầu xin anh tha cho +__+)

Natsu bước đi để lại những tên lúc này nằm lăn trên mặt đất.

Lucy đứng từ xa mà cảm thấy khâm phục

4. Chap 3: Rắc Rối Cái Tên

Lucy chết đứng khi thấy cuộc ẩu đả vừa rồi, cái này nên gọi là ác quỷ hiện hình hay là thiên thần đang lộ xác, tên cầm đầu bị Natsu đánh tới gãy hàm răng trên, cánh tay trái bị trật, cơ thể đầy máu do da bị rách. Còn những tên đàn em khác thì cũng không khác gì tên đại ca, quần áo dính đầy máu, có người bầm mắt, có người thì bể đầu....

- Muốn tao tha à?- Natsu nham hiểm nói

- Dạ em chưa rồi ạ, sau này em sẽ đi theo anh, làm bất cứ điều gì anh bảo- Tên cầm đầu đau đớn van xin

- Làm bất cứ điều gì tao bảo à?- Natsu bình tĩnh nói

- Dạ- tên cầm đầu ngoan ngoãn nghe theo

-Vậy mày biến khỏi cái trường Fairy Tail này cho tao, tao không muốn nhìn thấy cái bản mặt của mày- Natsu quát lớn

- Ô... mày làm tao bực rồi đấy, tao đã hạ giọng van mày, mày có quyền gì mà đuổi tao- tên cầm đầu hết kiên nhẫn mắng té tát vào mặt Natsu

-.....- Natsu im lặng

- Tao là Banh, một đại ca khét tiếng ở đây, nếu tao rời khỏi trường Fairy Tail này thì mày chỉ có nước là chết- tên cầm đầu la hét lên tiếng

- Mày nói lại tao xem- Natsu nhẹ nhàng bảo

- Tao nói là mày sẽ chết, mày nghe rõ chưa chẳng *****!- Tên cầm đầu lớn tiếng quát lên

Nhưng khi vừa dứt câu hắn đã bị Natsu đá vào mặt làm cho bất tỉnh nhân sự.

- Nếu không có gan giết người thì đừng có ở đây- Natsu thì thầm

Nói rồi Natsu quay gót bước đi, nhưng khi đi được vài bước thì.....

- Nhìn đủ chưa, Cô là ai?- Natsu nói

- cậu đang nói tôi hả?-Lucy ngơ ngác hỏi

- Những tên ở đây đều bất tỉnh, chỉ còn cô và tôi, không phải cô vậy là ai hả?- Natsu tức giận

- Ồ..... ừm tôi ... chỉ... đang tưới cây mà thôi- Lucy toát mồ hôi nói

- Muốn yên thân thì ngậm cái miệng của cô lại, nếu không thì đừng trách tôi ác- Natsu nói rồi bước đi

- Tôi... tôi... xin lỗi- tuy thẳng thắn nhưng lúc này xác khí của anh tỏa ra rất mạnh làm Lucy sợ hãi cứng người

Natsu cười đều rồi bước đi.

Lucy thở phào nhẹ nhõm, tay cô vẫn còn rung khi nghe anh nói những điều đó.

Tại phòng khai giảng mọi người đều bắt tay vào làm việc để hoàn thành cho kịp giờ khai giảng, Lucy cũng vậy, cùng lúc đó tiếng trò chuyện của vài cô bạn gần đó vang lên..

- Ê, mày có biết cái anh chàng có mái tóc màu hoa anh đào không- người số 1 nói

- Cái người hồi sáng này hả, trời ơi đẹp trai lắm- người số 2 nói

- Tao nghe nói cậu ấy tên là Natsu Heartfilia con trai của một ông trùm kinh doanh và một tập đoàn lớn mạnh nhất – người số 3 nói

- Con trai nhà giàu đã vậy còn đẹp trai, tất cả thằng con trai trong trường này không ai có vẻ đẹp như anh ấy- người số 4 khen ngợi

- Mà tao cũng có nghe đồn, cậu ấy là một ác quỷ, máu lạnh, trai tim băng đá, ai dám sỉ nhục cậu ấy thì hậu quả mà người đó phải chịu ko hề nhỏ- người số 5 nói

- Chỉ là tin đồn thôi, à nge nói cậu ấy là hội trưởng của năm nay đấy, còn cái cậu có mái tóc màu xanh đen là hội phó, 2 anh chàng đó đều đẹp trai, chọn ai bây giờ!- Người số 6 lên tiếng

Khi nghe những lời nói đó làm Lucy nghi ngờ

1 người có mái tóc màu xanh đen chẳng lẽ là cái tên đi cùng với Juvia hồi sáng còn 1 người có mái tóc màu hoa anh đào có lẽ nào là cái tên ác quỷ mà mình vừa gặp..

Mãi suy nghĩ Lucy làm đổ cái xô nước đang lau phòng, làm cho cả sàn nhà ướt hết, thế là cô phải lau lại từ đầu....

Và cuối cùng mọi việc cũng hoàn thành, mọi người nghỉ ngơi, uống nước

Cánh cửa phòng khai giảng từ từ mở ra, tất cả học sinh đều ủa vào, các học sinh năm nhất đều tươi tắn vui vẻ...còn năm 2 và năm 3 thì đã hiểu được cảm giác mệt mỏi do các thầy cô rất nghiêm khắc..

Lucy chợt nhớ còn phải lên lớp dẫn Juvia xuống vì cô bị mù nên ko thể đi một mình, thế là 3 chân 4 cẳng, Lucy phóng thật nhanh lên lớp của Juvia.

Vì mãi lo lắng nên Lucy vừa quẹo qua dãy hành lang thì đâm thẳng vào một cơ thể rắn chắc... Một mùi thơm nhẹ nhàng, dễ chịu..Lucy ngược mặt lên....

- Tôi .. tôi xin lỗi cậu có sao không- Lucy hối lỗi

- Tôi không sao, cậu có bị gì không, đi đứng cẩn thận nhé- Jellal nhẹ nhàng bảo

- Cảm ơn cậu, mình có việc đi trước đây- Lucy tạm biệt

-Byee- Jellal cười nói

Lucy chạy đi, cô cảm nhận được một cảm giác rất ấm áp do người con trai ấy mang lại, một cảm giác rất thân quen.....

Tại phòng khai giảng. một cô gái có mái tóc màu đỏ đứng trên bục giảng, hôm nay cô là người phát biểu cho năm học mới này.

- Trước khi phát biểu, nhà trường có quyết định đình chỉ học cho một học sinh nam ở lớp 3-2, Nakize Banh

- Tôi xin trình bày bài phát biểu của mình. Tôi tên là Erza Scarlet.....

Lucy đang loay hoay kiểm cây viết mà mình vừa mới làm rơi, cô đưa tay quơ qua quơ lại thì bất chợt chạm vào 1 cái chân của người phía trước..

- Cô đang làm trò gì thế?- Natsu nhú mày hỏi

Lucy lập tức đứng dậy la lên

- TÔI XIN LỖI

Cả phòng khai giảng rổ lên những tiếng cười, cả bài phát biểu mà Erza đang đọc cũng phải dừng lại, mất vài phút mới ổn định mọi người lại, Lucy xấu hổ ngồi xuống và nghe bài phát biểu,

Khi nhìn thấy Erza trên bục giảng, Lucy đã bị thu hút bởi vẻ đẹp sắc xảo của cô, Lucy rất muốn biết tên Erza nhưng lúc này do mãi tìm cây viết nên ko nge đc.....

Buổi khai giảng kết thúc. Natsu Heartfilia là hội trưởng còn Gray Fullbuster làm hội phó.

Lucy dẫn Juvia lên lớp, Juvia cảm ơn và tạm biệt Lucy

Trên đường về lớp Lucy thầm suy nghĩhội phó tên là Gray cái tên khó ưa hay ăn hiếp Juvia còn hội trưởng là Natsu một người chỉ có chém giết. Cái trường học này sẽ ra sau đây, năm nay Lucy khó sống bởi vì trong 1 ngày mà cô đã dặt tội với 2 người này...Lucy thở dài.....

Và cuối dãy hành lang 1 chàng trai với mái tóc màu hồng đang nói chuyện với cô gái phát biểu trong buổi khai giảng, Lucy định chạy tới làm quen với cô gái đó nhưng.....

- Ê, chúng ta đi thôi, giáo viên cho gọi cậu kìa- một cô gái chạy tới kêu Erza

- Ủ chúng ta đi thôi- Erza bước đi

Lucy thất vọng thấy Natsu đứng đó, cô suy nghĩ một hồi lâu rồi quyết định.....

- Chào.. cậu...cậu giúp mình 1 việc được không?- Lucy chớp mắt hỏi

- Cái gì- câu đầu tiên của Natsu khi nghe Lucy hỏi

- Thật... ra là...- Lucy sợ nói chưa hết câu

- Tôi cho cậu 5 giây để trình bày câu hỏi- Natsu ra lệnh

- Hở???- Lucy khó hiểu

- Hết 5 giây, tôi đi đây- Natsu bước đi

- Ô.... Cậu có thể cho mình biết cô gái lúc nãy nói chuyện với cậu tên gì được không - Lucy nói nhanh như máy

- Hết thời gian, sao cô ko tự đi mà hỏi??- Natsu nói

- Tôi thấy cậu ấy có việc bận rồi nên....- Lucy nói

- Cô ấy tên là Ế rồi ca lét- Natsu nham hiểm nói

- Tên gì ngộ vậy- Lucy ngạc nhiên hỏi

- Tin hay ko tùy cô, tôi đi đây- Natsu bước đi, nở một nụ cười nham hiểm

Lucy cũng nghĩ Natsu nói thật nên cũng tin

(Lucy dễ dụ thật, có lẽ cô nghĩ thời xưa đặt tên xấu cho dễ nuôi +__+)

Tại lớp học

- Bây giờ chúng ta bầu lớp trưởng- giáo viên Mira nói

Cả lớp nhôn nhao vì không ai muốn lãnh trách nhiệm này. Ngó qua lại thì Lucy thấy cô gái phát biểu vừa rồi và cái tên máu lạnh Natsu học cùng lớp với mình, bất chợt Lucy lên tiếng...

- Thưa cô, em muốn bầu bạn Ế rồi ca lét làm lớp trưởng- Lucy chỉ tay về phía Erza

Cả lớp vang lên những tiếng cười, cái tên Natsu ấy cũng cười, Lucy thắc mắc.....

- Bạn ấy tên là Erza Scarlet chứ không phải Ế rồi ca lét- giáo viên cười nói

Mọi người trong lớp được 1 trận cười hả hê còn Erza thì ngơ ngác ko biết chuyện gì

"Hạnh phúc vốn ở ngay trước mắt...

Nhưng người ta tự đặt nó ra xa....

Hạnh phúc vốn dĩ chẳng xa hoa...

Nhưng người ta tự biến nó thành xa xỉ...

Hạnh phúc đơn giản khi ta nghĩ.....

Chỉ cần yêu và kiên nhẫn đợi chờ..."

5. Chap 4: Tôi Ghét Cậu

Lucy chết đứng khi thấy cuộc ẩu đả vừa rồi, cái này nên gọi là ác quỷ hiện hình hay là thiên thần đang lột xác, tên cầm đầu bị Natsu đánh tới gãy hàm răng trên, cánh tay trái bị trật, cơ thể đầy máu do da bị rách. Còn những tên đàn em khác thì cũng không khác gì tên đại ca, quần áo dính đầy máu, có người bầm mắt, có người thì bể đầu....

- Muốn tao tha à?- Natsu nham hiểm nói

- Dạ em chưa rồi ạ, sau này em sẽ đi theo anh, làm bất cứ điều gì anh bảo- Tên cầm đầu đau đớn van xin

- Làm bất cứ điều gì tao bảo à?- Natsu bình tĩnh nói

- Dạ- tên cầm đầu ngoan ngoãn nghe theo

-Vậy mày biến khỏi cái trường Fairy Tail này cho tao, tao không muốn nhìn thấy cái bản mặt của mày- Natsu quát lớn

- O... mày làm tao bức rồi đấy, tao đã hạ giọng van mày, mày có quyền gì mà đuổi tao- tên cầm đầu hết kiên nhẫn mắng té tát vào mặt Natsu

-.....- Natsu im lặng

- Tao là Banh, một đại ca khét tiếng ở đây, nếu tao rời khỏi trường Fairy Tail này thì mày chỉ có nước là chết- tên cầm đầu la hét lên

- Mày nói lại tao xem- Natsu nhẹ nhàng bảo

- Tao nói là mày sẽ chết, mày nghe rõ chưa thằng *****!- Tên cầm đầu lớn tiếng quát lên

Nhưng khi vừa dứt câu hắn đã bị Natsu đá vào mặt làm cho bất tỉnh nhân sự.

- Nếu không có gan giết người thì đừng có ở đây- Natsu thì thầm

Nói rồi Natsu quay gót bước đi, nhưng khi đi được vài bước thì.....

- Nhìn đủ chưa, Cô là ai?- Natsu nói

- cậu đang nói tôi hả?-Lucy ngơ ngác hỏi

- Những tên ở đây đều bất tỉnh, chỉ còn cô và tôi, không phải cô vậy là ai hả?- Natsu tức giận

- Ồ..... ừm tôi ... chỉ... đang tưới cây mà thôi- Lucy toát mồ hôi nói

- Muốn yên thân thì ngậm cái miệng của cô lại, nếu không thì đừng trách tôi ác- Natsu nói rồi bước đi

- Tôi... tôi... xin lỗi- tuy thẳng thắn nhưng lúc này xác khí của anh tỏa ra rất mạnh làm Lucy sợ hãi cứng người

Natsu cười đều rồi bước đi.

Lucy thở phào nhẹ nhõm, tay cô vẫn còn rung khi nghe anh nói những điều đó.

Tại phòng khai giảng mọi người đều bắt tay vào làm việc để hoàn thành cho kịp giờ khai giảng, Lucy cũng vậy, cùng lúc đó tiếng trò chuyện của vài cô bạn gần đó vang lên..

- Ê, mày có biết cái anh chàng có mái tóc màu hoa anh đào không- người số 1 nói

- Cái người hồi sáng này hả, trời ơi đẹp trai lắm- người số 2 nói

- Tao nghe nói cậu ấy tên là Natsu Heartfilia con trai của một ông trùm kinh doanh và một tập đoàn lớn mạnh nhất – người số 3 nói

- Con trai nhà giàu đã vậy còn đẹp trai, tất cả thằng con trai trong trường này không ai có vẻ đẹp như anh ấy- người số 4 khen ngợi

- Mà tao cũng có nghe đồn, cậu ấy là một ác quỷ, máu lạnh, trai tim băng đá, ai dám sỉ nhục cậu ấy thì hậu quả mà người đó phải chịu ko hề nhỏ- người số 5 nói

- Chỉ là tin đồn thôi, à nge nói cậu ấy là hội trưởng của năm nay đấy, còn cái cậu có mái tóc màu xanh đen là hội phó, 2 anh chàng đó đều đẹp trai, chọn ai bây giờ!- Người số 6 lên tiếng

Khi nghe những lời nói đó làm Lucy nghi ngờ

1 người có mái tóc màu xanh đen chẳng lẽ là cái tên đi cùng với Juvia hồi sáng còn 1 người có mái tóc màu hoa anh đào có lẽ nào là cái tên ác quỷ mà mình vừa gặp..

Mãi suy nghĩ Lucy làm đổ cái xô nước đang lau phòng, làm cho cả sàn nhà ướt hết, thế là cô phải lau lại từ đầu....

Và cuối cùng mọi việc cũng hoàn thành, mọi người nghỉ ngơi, uống nước

Cánh cửa phòng khai giảng từ từ mở ra, tất cả học sinh đều ủa vào, các học sinh năm nhất đều tươi tắn vui vẻ...còn năm 2 và năm 3 thì đã hiểu được cảm giác mệt mỏi do các thầy cô rất nghiêm khắc..

Lucy chợt nhớ còn phải lên lớp dẫn Juvia xuống vì cô bị mù nên ko thể đi một mình, thế là 3 chân 4 cẳng, Lucy phóng thật nhanh lên lớp của Juvia.

Vì mãi lo lắng nên Lucy vừa quẹo qua dãy hành lang thì đâm thẳng vào một cơ thể rắn chắc... Một mùi thơm nhẹ nhàng, dễ chịu..Lucy ngược mặt lên....

- Tôi .. tôi xin lỗi cậu có sao không- Lucy hối lỗi

- Tôi không sao, cậu có bị gì không, đi đứng cẩn thận nhé- Jellal nhẹ nhàng bảo

- Cảm ơn cậu, mình có việc đi trước đây- Lucy tạm biệt

-Byee- Jellal cười nói

Lucy chạy đi, cô cảm nhận được một cảm giác rất ấm áp do người con trai ấy mang lại, một cảm giác rất thân quen.....

Tại phòng khai giảng. một cô gái có mái tóc màu đỏ đứng trên bục giảng, hôm nay cô là người phát biểu cho năm học mới này.

- Trước khi phát biểu, nhà trường có quyết định đình chỉ học cho một học sinh nam ở lớp 3-2, Nakize Banh

- Tôi xin trình bày bài phát biểu của mình. Tôi tên là Erza Scarlet.....

Lucy đang loay hoay kiểm cây viết mà mình vừa mới làm rơi, cô đưa tay quơ qua quơ lại thì bất chợt chạm vào 1 cái chân của người phía trước..

- Cô đang làm trò gì thế?- Natsu nhú mày hỏi

Lucy lập tức đứng dậy la lên

- TÔI XIN LỖI

Cả phòng khai giảng rổ lên những tiếng cười, cả bài phát biểu mà Erza đang đọc cũng phải dừng lại, mất vài phút mới ổn định mọi người lại, Lucy xấu hổ ngồi xuống và nghe bài phát biểu,

Khi nhìn thấy Erza trên bục giảng, Lucy đã bị thu hút bởi vẻ đẹp sắc xảo của cô, Lucy rất muốn biết tên Erza nhưng lúc này do mãi tìm cây viết nên ko nge đc.....

Buổi khai giảng kết thúc. Natsu Heartfilia là hội trưởng còn Gray Fullbuster làm hội phó.

Lucy dẫn Juvia lên lớp, Juvia cảm ơn và tạm biệt Lucy

Trên đường về lớp Lucy thầm suy nghĩhội phó tên là Gray cái tên khó ưa hay ăn hiếp Juvia còn hội trưởng là Natsu một người chỉ có chém giết. Cái trường học này sẽ ra sau đây, năm nay Lucy khó sống bởi vì trong 1 ngày mà cô đã dặt tội với 2 người này...Lucy thở dài.....

Và cuối dãy hành lang 1 chàng trai với mái tóc màu hồng đang nói chuyện với cô gái phát biểu trong buổi khai giảng, Lucy định chạy tới làm quen với cô gái đó nhưng.....

- Ê, chúng ta đi thôi, giáo viên cho gọi cậu kia- một cô gái chạy tới kêu Erza

- Ủ chúng ta đi thôi- Erza bước đi

Lucy thất vọng thấy Natsu đứng đó, cô suy nghĩ một hồi lâu rồi quyết định.....

- Chào.. cậu...cậu giúp mình 1 việc được không?- Lucy chớp mắt hỏi

- Cái gì- câu đầu tiên của Natsu khi nghe Lucy hỏi

- Thật... ra là...- Lucy sợ nói chưa hết câu

- Tôi cho cậu 5 giây để trình bày câu hỏi- Natsu ra lệnh

- Hở???- Lucy khó hiểu

- Hết 5 giây, tôi đi đây- Natsu bước đi

- Ô.... Cậu có thể cho mình biết cô gái lúc nãy nói chuyện với cậu tên gì được không - Lucy nói nhanh như máy

- Hết thời gian, sao cô ko tự đi mà hỏi??- Natsu nói

- Tôi thấy cậu ấy có việc bận rồi nên....- Lucy nói

- Cô ấy tên là Ế rồi ca lét- Natsu nham hiểm nói

- Tên gì ngộ vậy- Lucy ngạc nhiên hỏi

- Tin hay ko tùy cô, tôi đi đây- Natsu bước đi, nở một nụ cười nham hiểm

Lucy cũng nghĩ Natsu nói thật nên cũng tin

(Lucy dễ dãi thật, có lẽ cô nghĩ thời xưa đặt tên xấu cho dễ nuôi +__+)

Tại lớp học

- Bây giờ chúng ta bầu lớp trưởng- giáo viên Mira nói

Cả lớp nhôn nhao vì không ai muốn lãnh trách nhiệm này. Ngó qua lại thì Lucy thấy cô gái phát biểu vừa rồi và cái tên máu lạnh Natsu học cùng lớp với mình, bất chợt Lucy lên tiếng...

- Thưa cô, em muốn bầu bạn Ế rồi ca lét làm lớp trưởng- Lucy chỉ tay về phía Erza

Cả lớp vang lên những tiếng cười, cái tên Natsu ấy cũng cười, Lucy thắc mắc.....

- Bạn ấy tên là Erza Scarlet chứ không phải Ế rồi ca lét- giáo viên cười nói

Mọi người trong lớp được 1 trận cười hả hê còn Erza thì ngơ ngác ko biết chuyện gì

"Hạnh phúc vốn ở ngay trước mắt...

Nhưng người ta tự đặt nó ra xa....

Hạnh phúc vốn dĩ chẳng xa hoa...

Nhưng người ta tự biến nó thành xa xỉ...

Hạnh phúc đơn giản khi ta nghĩ.....

Chỉ cần yêu và kiên nhẫn đợi chờ..."

6. Chap 5: Người Con Trai Ấy Mang Cảm Giác Ấm Ấp

Chàng trai ấy từ từ mở mắt ra, ngẩng nhìn bầu trời và vườn hoa hướng dương thì nghe được tiếng cười đùa của Lucy vừa Juvia, bất chợt cậu ấy ngồi bật dậy đưa tay lên vuốt nhẹ làn gió và dịu dàng nâng những cây hoa hướng dương.

Lucy và Juvia đang nói chuyện, bỗng Lucy thấy có ai đó dưới vườn hoa, cô chăm chú nhìn xem là ai....

Và chàng trai đó đứng dậy, đứng giữa vườn hướng dương, làn gió thoảng qua tóc anh, những chiếc lá bay lên cùng ánh mặt trời rực rỡ, đôi mắt anh long lanh màu nắng, từng cử chỉ hành động của anh đều rất dịu dàng .

Lucy nhìn không chớp mắt, cô ngạc nhiên vì sao ở đời lại có chàng trai đẹp tới như vậy, y như hoàng tử của thiên nhiên, tuy đẹp nhưng không bằng Natsu nhưng ngược lại anh dịu dàng và ấm áp hơn Natsu.....

Lucy mãi lo ngắm nhìn vẻ đẹp ấy, nên không nghe Juvia nói gì.....

- Lucy, Lucy cậu đâu rồi- Juvia thấy Lucy im lặng nên hỏi

- Hả..... Ở..... ừm.....Ừ..... chuyện gì vậy- Lucy ko biết nói gì

- Cậu làm sao thế, bị gì hả??- Juvia lo lắng hỏi

- À, mình không có bị gì đâu. – Lucy nói

(Lucy à, xạo quá đấy, nãy giờ lo ngắm trai mà nói không có gì +__+)

Chàng trai quay lại nhìn Lucy và Juvia, thấy cô gái tóc vàng có vẻ quen quen nên anh từ từ đi tới chỗ mà 2 người đó đang ngồi.....

Anh nhận ra được là cô gái đã đụng mình ở dãy hành lang hồi sáng này.....

Anh đưa tay lên, ý là chào.....

Lucy mỉm cười còn Juvia thì ngơ ngác không biết gì (Vì Juvia bị mù mà)

Đọc tới đây, chắc bạn cũng biết người con trai ấy là ai rồi phải không??.....

- Chào cậu, còn nhớ mình chứ??- Jella dịu dàng hỏi

- Hjhj, nhớ chứ, lúc nãy chưa xin lỗi đằng hoàng, thứ lỗi cho mình nha- Lucy vui vẻ nói

- Không có gì, chuyện nhỏ mà- Jella nói

- Lucy, ai vậy??- Juvia vịn vai Lucy lắc lắc

- Ừm..... đây là người mà mình đụng hồi sáng cậu ấy là.....- Lucy nói đáp

Cô chưa biết tên của Jella nên ngừng nói.....

- À chào 2 cậu, mình là Jella Dragneel- Jella hiền dịu nói

- Jella, mình là Lucy Layla, còn cô gái này là bạn của mình Juvia Lockser- Lucy cười nói

Juvia gật đầu, tỏ ý là chào.....

- Lucy và Juvia học lớp mấy vậy??- Jella hỏi

- Mình thì học lớp 2-2 còn Juvia thì học lớp dành cho người mù- Lucy nói

- Vậy sao 2 cậu quen biết nhau- Jella thắc mắc hỏi

- Thật ra thì hồi năm 1 mình thấy Juvia đứng trước cổng trường, mà ko vào lớp nên mình khó hiểu, chạy lại hỏi thì biết bạn ấy bị mù, và từ đó tới giờ tụi mình làm bạn- Lucy giải thích

- 2 bạn rất thân thì phải- Jella nói

Cơn gió thoảng qua, làm tóc Lucy và Juvia bay lên, cả 2 mái tóc đều rối xù , thấy thế Jellal dịu dàng đưa tay vuốt nhẹ 2 mái tóc đang rối và.....

- Hết rối rồi đó- Jellal cười nói

- Ô.... Cảm ơn- Lucy xấu hổ nói

- Ừm, cảm ơn- Juvia cũng vậy

Để ngắt ngang cảm giác xấu hổ Lucy bịa chuyện hỏi.....

- Jellal, cậu học lớp mấy vậy??- Lucy hỏi

- Mình học lớp 2-1, học chung với hội phó á- Jellal nói

- Cái tên Gray Fullbuster á hả??- Lucy ngạc nhiên

- Ừ có chuyện gì vậy??- Jellal thắc mắc hỏi

- Cậu coi chừng cái tên đó á, đáng ghét lắm- Lucy giận nói

Nghe Lucy nói ghét Gray, mặt Juvia tỏ vẻ hơi buồn.....

- Haha, cậu ghét Gray tới vậy hả- Jellal cười nói

Ở lớp 2-1 Gray ngồi át xì, vì này giờ nhiều người nói xấu anh quá

- Chẳng những ghét mà còn hận nữa, nhưng ko bằng Natsu, kẻ thù lớn nhất của mình- Lucy nói

- Natsu, chẳng phải là hội trưởng sao- Jellal nói

- Đúng vậy đó- Lucy nói

- Cậu quen biết rộng quá đấy- Jellal nói

- Phải chi bạn bè còn cái này toàn là kẻ thù không à- Lucy nói đều

reng reng

- Hết giờ ra chơi rồi, tạm biệt cậu nhé.- Jellal hiền dịu nói

- Ừm... Tạm biệt- Lucy nói

Juvia gật đầu chào.....

Bây giờ trong lòng Lucy cảm thấy rất ấm áp, chưa bao giờ Lucy gặp được người như vậy, Jellal dịu dàng, ấm áp, đẹp trai,..... Mọi tức giận mà Natsu gây ra cho cô đều được Jellal làm tan biến..... Lucy thầm cảm ơn Jellal nhiều lắm.....

Đưa Juvia lên lớp xong, Lucy phóng nhanh xuống lớp, quẹo xuống hành lang thì lại đụng phải 1 người nữa nhưng lần này lại không phải là Jellal.....

- Cô đang làm cái quái gì thế- Gray tức giận nói

- Tôi..... tôi..... Xin Lỗi- Lucy nói

- Cô không có mắt hả?- Gray nhún mày hỏi

- Cậu đùa hay sao mà nói tôi không có mắt- Lucy thẳng thắn nói

- Cái con nhỏ này.....- Gray giận nói

- Cậu kêu ai là con nhỏ hả, tôi xin lỗi rồi, cậu làm gì mắng dữ vậy- Lucy khó chịu nói

- Cô.....- Gray cứng lời

- Cô cô cái gì, tên tôi là Lucy- Lucy nói

- Được lắm..... bây giờ tôi đang bận., coi như cô may mắn, LUCY À.- Gray nhấn mạnh lời nói

- Tôi đi đây- Lucy phóng đi

Gray nhìn Lucy, vẻ mặt tức giận, đôi mắt lửa đỏ, sát khí tỏa ra khắp hành lang

- Có ngày, cô sẽ phải quỳ dưới chân tôi mà xin lỗi- Gray dùng sát khí nói

9h30

10h

10h30

11h

reng reng

Cuối cùng thì cũng tới giờ ra về

Mọi người ủa ra ngoài, cười nói vui vẻ, chỉ có Lucy là bí sự, vì nhìn thấy cái bản mặt của Natsu, còn các cô gái trong lớp thì coi Natsu như thiên thần, phục vụ mọi nơi mọi lúc, tới giờ ra về mà mấy cô đó còn đi theo Natsu để làm nhân viên phục vụ..... Natsu khó chịu nói.....

- Mấy cô biến hết được chưa- Natsu tức giận

- wow anh ấy lạnh quá, iu mất thôi- Mấy cô gái la lên

- Tôi cho các cô 3 giây để biến khỏi đây, nếu không đừng trách tôi ác - Natsu nhún mắt

Thấy Natsu nghiêm túc nên mấy cô gái đó làm theo lời Natsu, mặc dù không muốn.....

Lucy thấy Erza đang thu xếp mấy bản báo cáo.....

- Erza để mình phụ cho- Lucy cười nói

- Cám ơn cậu nhiều- Erza nói

- Vậy chút nữa mình đi nộp với cậu nha- Lucy muốn giúp đỡ Erza

- Xong rồi, chúng ta đi thôi- Erza vui vẻ

Sau khi nộp xong, Lucy cười tạm biệt Erza và Erza cũng vậy.....

Lucy chạy tới lớp Juvia để đưa Juvia xuống.....

Cổng trường.....

Gray đang đứng đó, khuôn mặt tức giận nhìn Lucy.....

- Làm gì mà rề rề vậy- Gray tức nói

- Cậu đuôi hay sao mà không biết Juvia bị mù- Lucy thẳng thắn tít

- 2 lần cô bảo tôi đuôi rồi đấy, chắc là cô chán sống rồi phải không - Gray tỏa sát khí nói

- Thì.... Thì – Lucy thấy Gray tỏa sát khí nên hơi sợ

Gray đẩy Juvia vào trong xe, rồi anh cũng lên xe.....

- Ê nhẹ tay chút, cậu làm gì Juvia vậy- Lucy tức giận nói

- Biến đi..- Gray quát

Chiếc xe lao đi trong gió, chẳng mấy chốc đã biến mất.....

Lucy thở dài....

- Haizzzzzzzz, sao trên đời lại có loại người như vậy- Lucy thì thầm

- Loại người gì??- Natsu đằng sau nhìn mặt nói

- Cậu..... Cậu làm gì ở đây- Lucy ngạc nhiên hỏi

- Cô đang đứng chắn đường tôi đấy- Natsu nhú mào

- O..... Xin lỗi- Lucy nói

- Còn không tránh đường, bộ cô điếc hả?- Natsu tức

- Tôi sẽ tránh, nhưng tại sao cậu lại nói tôi điếc, muốn gì đây- Lucy thẳng thắn

- Tôi cho cô 3 giây để biến khỏi đây, tốt nhất đừng để tôi thấy mặt cô- Natsu tức giận nói

- Cậu.....- Lucy cứng họng

- Biết điều thì biến- Natsu ra lệnh

Lucy rất tức giận nhưng đành phải tránh đường cho Natsu,.....

Lại một chiếc xe nữa phóng đi trong gió.....

7. Chap 6: Âm Mưu

Lucy tức giận, dậm chân tại chỗ, nhưng cũng đến giờ đi làm, nên cô cho qua.

Lucy ở cùng với mẹ từ khi mới sinh ra, từ đó tới giờ cô chưa đón nhận được tình cảm của cha, thấy bạn bè xung quanh có cha và mẹ khiến Lucy cũng ghen tị nhưng mẹ Lucy thường bảo rằng cha đã chết từ lúc mang thai cô....

Mẹ đi làm lo cho Lucy từ hồi còn bé đến bây giờ vì vậy Lucy rất thương mẹ, nhưng khi cô 16 tuổi thì bà bảo là có công việc rất quan trọng, nên phải đi Úc một thời gian.

Lucy vẫn thường liên lạc với mẹ, mỗi tháng bà đều chu cấp tiền cho cô nhưng dạo gần đây bà đã biến mất, cả điện thoại cũng không được và từ lúc đó Lucy phải đi làm để kiếm tiền nuôi bản thân.....

Chỗ làm của Lucy là một nhà hàng, cách xa trường một đoạn đường, nhà hàng ấy rất nổi tiếng dành cho các ông chủ bà chủ, cậu ấm cô ấm đến thư giãn....

- Chào bác, em đến rồi ạ- Lucy chào hỏi

- Ừm, em thay đồ đi rồi ra làm việc- chị quản lý nói

- Dạ- Lucy vâng lời

- Lucy nè, chị có mua cho em cái này- chị quản lý kêu

- Dạ, chuyện gì hả??- Lucy thắc mắc hỏi

- Chị thấy em vừa đi học vừa đi làm, vậy có mệt lắm không- chị quản lý ân cần hỏi

- Dạ, em còn phải kiếm tiền để lo cho việc học nữa, nên không mệt đâu- Lucy cười nói

- Đây là bánh kem dâu, chị mua ở cửa hàng gần đây, em nhận đi cho chị vui- chị quản lý năn nỉ

- Nhưng mà chị còn mấy đứa em ở nhà nữa mà- Lucy nói

- Không sao, chị có chia phần cho tụi nó hết, đây là phần của em- chị quản lý cười

- Cảm ơn chị nhiều nha- Lucy vui vẻ nói

Và vẫn như thường ngày, Lucy làm việc từ 12h tới 7h tối mới về tới nhà, mặc dù hơi cực nhưng Lucy vẫn vui vì mọi người trong nhà hàng đều tốt với cô

Tại quán Bar nổi tiếng cũng nằm trong đoạn đường đó..

Hai chiếc xe BMW và Bugatti Veyron dừng trước cửa...

Từ trong chiếc xe BMW và

Bugatti Veyron bước ra 2 chàng trai với khuôn mặt hoàn hảo làm chết mê chết mệt các cô gái, quần áo, giày, nón,... đều được trang trí theo phong cách của những tên trùm, dân chơi đúng chất,....

- Mời 2 vị vào- Tên canh cửa lịch sự nói

Natsu và Gray lựa chỗ ngồi và phục vụ mang rượu tới

Gray uống một ngụm và...

- Cái con nhỏ tóc vàng tên Lucy lớp cậu làm tôi tức lắm đây- Gray đập ly xuống bàn

- Ai vậy??- Natsu hỏi

- Thì con nhỏ lần trước ở cầu thang cùng cậu đấy- Gray giải thích

Natsu cười nửa miệng, cầm ly rượu lắc rồi uống một ngụm....

- Tên Lucy à, đẹp đấy- Natsu nham hiểm nói

- Bây giờ mà còn tâm trí khen đẹp- Gray lắc đầu

- Cô ta cũng làm cậu tức giận à- Natsu nói

- Cậu cũng ghét cô ta??- Gray thắc mắc

- Yên tâm, tôi sẽ cho nó biết tay- Natsu cười

Nói rồi Gray và Natsu uống hết ly rượu đầy, Natsu rút trong túi ra 1 hộp thuốc lá, lấy 1 cây rồi đưa qua cho Gray và bây giờ mùi khói thuốc đã được rải rác khắp trong phòng...

Cùng lúc đó Lucy phải đi giao hàng tại quán Bar ấy, nhưng cô không vào phòng chính vì cô rất ghét những thứ như vậy, nó làm con người ta hư hỏng, Lucy lật đật đi xuống bếp, đưa hộp đồ cho bác đầu bếp rồi đi..

Lúc đi ngang qua phòng chính, Lucy rất ghét nhưng lại tò mò, cô ghé mắt nhìn qua cửa kín.

Lucy choáng váng và giận dữ với hình ảnh của 2 thiếu niên 17 tuổi đang ngồi trong đó, một hình ảnh vô cùng xấu xa, lúc đó Lucy cảm thấy ghét Gray và Natsu lắm, tại sao cũng là con người nhưng tính cách lại khác như vậy.

Mặc dù cách xa nhau chỉ một cánh cửa nhưng Lucy cảm thấy giữa mình và 2 con người ấy là một khoảng cách rất xa, xa đến nỗi mãi mãi Lucy cũng không thể với tới.

Con trai nhà giàu đều như vậy sao.....

Chịu hết nổi, Lucy không muốn ở cái nơi này nữa, cô chạy nhanh ra ngoài, hít thở thật sâu và cảm thấy tội nghiệp cho 2 con người đó.

Ở phía bên trái, đằng sau chỗ Natsu và Gray đang ngồi..

Một người thanh niên đeo kính đang ngồi im lặng, quan sát và lắng nghe cuộc nói chuyện của 2 người đó.

Natsu cảm thấy hơi lạ, quay qua thì người thanh niên đó quay mặt đi chỗ khác....

Cảm giác được tình hình bất ổn, người thanh niên đứng dậy, bước ra ngoài cùng lúc đó chiếc xe chạy tới, người trong xe ra hiệu, người thanh niên đó hiểu và lên xe,...

Trong chiếc xe ấy, diễn ra một cuộc nói chuyện giữa người thanh niên và người trong điện thoại

- Dạ, thưa đại ca, tụi nó chẳng có gì khả nghi- người thanh niên nói

- Cho người theo dõi tụi nó 1 thời gian – người trong điện thoại ra lệnh

- Dạ, em hiểu rồi đại ca- Người thanh niên nói
Sau khi cúp máy...
- Mày có bị tụi nó phát hiện không vậy- người đang lái xe thì thầm
- Lúc đó, chúng nó nghi ngờ, nên tao chạy ra ngoài- người thanh niên nói
- Mày liệu hồn đấy, tụi nó mà biết được là chết- người lái xe cảnh cáo
- Tao biết rồi, không cần mày nhắc- người thanh niên tức giận
Chiếc xe từ từ biến mất trong cơn gió....
Natsu cho người ra theo dõi nhưng đã để mất dấu...
- Dạ thưa anh tụi nó đi rồi
- Mày làm ăn cái kiểu gì vậy- Natsu tức giận nói
Nói rồi Natsu tặng cho người đó một cái đấm làm hắn ngã xuống sàn....
- Tao mà biết được thằng đó là ai, tao sẽ cho nó chết- Gray chọi ly rượu
Thấy thế người phục vụ liền chạy đến dọn dẹp....
Sau khi uống hết chai rượu Natsu và Gray lên xe chạy đi.
2 chiếc xe phóng nhanh và biến mất....
Đằng sau bức tường, một người đàn ông bị mất một ngón tay đang đứng đó...

Về tới nhà, Gray tức giận đập bể những cái bình hoa đất tiền gần đó..
Người hầu trong nhà thấy thế nên sợ không dám ra đón tiếp....
- Người đầu hết rồi- Gray quát
- Dạ, dạ thưa cậu chủ muốn gì ạ- quản gia sợ hãi
- Dọn hết chỗ này – Gray mắng
- Dạ, dạ tôi biết rồi- quản gia lập tức nghe theo
Gray bước lên lầu, vào phòng anh ngã người xuống chiếc giường êm ái của mình, nhưng cơn giận trong anh vẫn chưa hết...

Nghe mọi người nói Gray say rượu nên Juvia nhờ cô hầu thân cận nhất của mình pha cho anh một ly nước chanh để anh già rượu
Juvia từ từ mở cửa phòng
- Ai đó- Gray tức giận quát
- Tôi có mang cho anh ly nước chanh già rượu- Juvia đưa tay đặt ly nước trên bàn
-.....- Gray im lặng
Vì không nghe anh nói gì nên Juvia đưa tay quơ qua quơ lại xung quanh....
Bất chợt cô đụng phải một cơ thể rất rắn chắc, gần tới nỗi mùi mồ hôi và mùi rượu đều được ngửi thấy, Juvia giật mình rút tay về....
Gray nắm tay cô thật chặt, làm Juvia cảm thấy đau đớn
- Cô biến khỏi đây ngay cho tôi- Gray tức giận ra lệnh

Nói rồi anh lấy ly nước chanh quăng xuống sàn, tiếng vỡ vụn vang cả phòng,...

Cô hầu của Juvia nghe thấy, cảm giác không ổn nên lật đật chạy vào phòng Gray thì thấy Juvia đang ngồi bệt dưới đất và Gray vẻ mặt giận dữ như một con hổ đói....

- Cô chủ, cô có sao không ...??- Cô hầu vịn vai Juvia

Gray tiến lại gần và đưa tay lên bóp 2 bên gò má của Juvia làm cô đau đón la lên...

- anh.. ang...àm....ì..ây- Juvia nói không thành lời

(dịch: anh đang làm gì vậy)

- Tốt nhất cô đừng chọc giận tôi- Gray nóng lên

Cô người hầu, tròn xoe mắt sợ hãi nhìn hành động mà Gray đang làm.....

- Cậu chủ, dừng lại đi, cậu chủ, tôi xin lỗi- Cô hầu mếu máo khóc

- Tôi xin cậu, dừng lại đi, cậu chủ, cô chủ sắp chịu hết nổi rồi, dừng lại đi mà, tôi xin cậu- Cô hầu khóc lóc van xin

Mặc dù đau đón nhưng Juvia vẫn không nói gì, im lặng mà khóc.....

Lúc bấy giờ, Gray mới chịu buông ra....

- Các người, biến khỏi đây ngay cho tôi- Gray mắng

Cô hầu vội vã dìu Juvia ra ngoài.....

8. Chap 7: Đau Khổ Và Xung Đột

Cô hầu dìu Juvia đi ra ngoài.....

Sau khi ra khỏi cửa, Juvia đã ngất đi vì hoảng sợ và đau đón.....

- Cô chủ, cô sao vậy, trả lời tôi đi, cô chủ- Cô hầu hốt hoảng vừa khóc vừa la

- Mọi người ơi, cô chủ ngất rồi, có ai không, làm ơn đến giúp- Cô hầu mếu máo la lên

Tiếng la vang cả không gian, mọi người vội vã chạy ra thì thấy Juvia đang nằm dưới sàn, còn cô hầu thì đang khóc lóc và hoảng sợ

Juvia được bác đầu bếp bế đưa vào phòng và đặt trên giường, việc còn lại là nhờ cô hầu chăm sóc...

“ Im lặng và khóc..... Cũng thể hiện được rằng EM YÊU ANH”

~~Cô hầu tận tình, chu đáo, chăm sóc từng li từng tí cho Juvia

Được vài phút thì

Cô hầu vô cùng đau đón đối với tình hình của Juvia bây giờ....

Mặc dù vẫn còn đang bất tỉnh nhưng nước mắt của Juvia vẫn cứ tuôn làm ướt cả gối nằm của cô.....

-Chị ơi, em xin lỗi vì không thể bảo vệ chị, tại sao chị lại khóc vì con người máu lạnh và vô tâm ấy, không xứng đáng để chị phải khóc - Cô hầu nắm tay Juvia dịu dàng nói

- Một ngày nào đó em sẽ đưa chị đi thật xa, đi khỏi cái địa ngục này, những gì gia đình này lấy đi của chị, em sẽ bắt họ trả lại gấp trăm lần- Cô hầu vừa nói vừa lau nước mắt cho Juvia

Mọi thứ trở lại trong im lặng.....

Khoảng gần 1 tiếng sau.....

Thấy sắc mặt của Juvia có vẻ hồng hào hơn và môi thì hết tím, hai bên gò má cũng bớt đỏ đi.....

Cô hầu nhìn Juvia rồi mỉm cười

Sau đó bước ra khỏi phòng, cô nhẹ nhàng bước ra vườn cây phía sau

Từ từ và từ từ, cô đứng dựa vào góc cây gần đó và....

Cô ấy rút trong túi ra một cái máy ghi âm và một chiếc điện thoại, ấn vài cái....

Cả đoạn ghi âm khi Gray chửi mắng Juvia, hình ảnh khi Gray đang bóp 2 gò má của cô và cả hình ảnh Juvia ngắt đi vì đau đớn đều được gửi sang người bên kia....

Sau khi hoàn thành công việc, cô gái đó trở lại với dáng vẻ của một người hầu và đi vào nhà, xem như không có chuyện gì xảy ra.....

Thời gian từ từ trôi qua

Cô gái có mái tóc màu xanh dương đã tỉnh lại sau thời gian ngắt đi...

Đưa bàn tay lên xoa đầu và ngồi bật dậy

Juvia loay hoay bước xuống giường, đưa tay quơ qua quơ lại để tìm đường đi...

Cánh cửa phòng được mở ra, thấy Juvia đang bước ra.....

- Cô chủ, cô tỉnh rồi hả- Cô hầu ân cần hỏi
- À, chị không sao, xin lỗi đã làm em và mọi người lo lắng- Juvia dịu dàng nói
- Không có gì đâu cô chủ, đó là trách nhiệm của tôi mà- Cô hầu ái ngại nói
- Cảm ơn em vì đã chăm sóc chị- Juvia cười nói
- Dạ, cô chủ đói chưa, để tôi chuẩn bị thức ăn cho cô- Cô hầu nói
- Chị cũng đói, nhưng em phải ngồi ăn với chị- Juvia ra lệnh
- Dạ, vậy đâu được tôi chỉ là.....- Cô hầu chưa nói hết câu đã bị Juvia xen vào nói
- Ăn chung với chị đi- Juvia năn nỉ
- Dạ, nếu cô chủ muốn thì tôi nghe ạ- Cô hầu vâng lời

Cô hầu dìu Juvia xuống bếp...

Sau 10 phút, tất cả thức ăn sơn hào hải vị đều được trang trí bắt mắt và đặt trên bàn, mùi thơm ngất ngây đang hòa vào không khí....

Mặc dù không thể nhìn thấy nhưng Juvia vẫn ngồi được...

Cô hầu ngồi xuống, đặt chén cơm trước mặt Juvia

- Mời cô chủ dùng ạ- Cô hầu lịch sự

Nói rồi cô hầu lấy thức ăn và đút cho Juvia

(bởi vì Juvia không nhìn thấy nên không thể tự ăn)

- Em tên gì vậy??- Juvia hỏi
- Dạ, em là người hầu, cô chủ biết tên em để làm gì ạ- Cô hầu thắc mắc hỏi
- Em nói đi- Juvia dịu dàng ra lệnh
- Dạ, em tên Yuri ạ- Cô hầu nói
- Ừm... Yuri nè, sau này gọi là chị nhé không được gọi là cô chủ nữa- Juvia cười nói

- Nhưng mà,...- Yuri vấp lời

- Em gọi chị là cô chủ nghe xa lạ lắm với lại em ở cùng với chị từ lúc 14 tuổi nhưng chưa bao giờ em nói tên ra cả, cứ gọi là chị đi- Juvia kể

- Dạ, cô..... à mà chị- Yuri không quen

- Ủm, ngoan- Juvia cười

Juvia và Yuri ngồi trò chuyện hết buổi ăn, nhìn 2 người họ trong rất hạnh phúc, Juvia cũng không còn buồn nữa

Sau khi rời khỏi quán bar, trong lòng cảm thấy rất bất ổn nhưng Natsu vẫn cứ phóng đi thật nhanh

(Nếu xét về độ lì lợm thì có thể Natsu sẽ đoạt giải quán quân +__+)

Chiếc xe vẫn cứ lao đi trong gió

Khi Natsu vừa quẹo qua đường bên trái thì anh phát hiện....

Một chiếc xe trong rất khả nghi, có lẽ là đang đuổi theo anh

Natsu vội vã đạp phanh, phóng thật nhanh

Chiếc xe ở sau cũng vậy, phóng nhanh theo Natsu

- Phải cắt đuôi tụi nó mới được- Natsu tức giận

Natsu chạy với tốc độ cực nhanh, tới ngã ba là anh quẹo, nhằm cắt đuôi chúng nó nhưng không được

Chiếc xe đằng sau vẫn đang bám sát Natsu

Thấy tình hình chuyển xấu Natsu ôm cua quẹo qua đường kế bên

Nhưng chiếc xe ấy vẫn không chịu thua mà còn phóng nhanh lên nữa...

- Bám sát nó cho tao- tên ngồi trong xe ra lệnh

Thấy vậy Natsu cũng đạp phanh

2 chiếc xe đang chạy với tốc độ rất cao

(Hôm nay chúng ta được coi 1 trận đua xe có 1 không 2 trong năm 2015 ^^)

Khi quẹo qua công viên, Natsu vẫn cứ phóng nhanh....

Nhưng lần này thì.....

2 chiếc xe ô tô ở đâu chạy ra làm Natsu chói với vội vã đạp phanh thối lại và.....

(Nếu không kịp thì có lẽ bây giờ Natsu thắng rồi +__+)

Chiếc xe của Natsu dừng trước 2 chiếc ô tô, chiếc xe đang đuổi theo anh cũng đã đến

Tình hình bây giờ là Natsu đang bị bao vây bởi 3 chiếc ô tô và...

Từ trong đó, khoảng 20 thẳng với khuôn mặt lão xược và nham hiểm trên tay là những khúc gỗ dài và dày bước ra.....

Tên cầm đầu ở phía sau từ từ bước lại gần Natsu

- Hôm nay mày xui- tên cầm đầu nói

- Tụi mày là ai mà kiếm chuyện với tao- Natsu bình tĩnh nói

- Ai thì sau này mày sẽ biết, sau khi mày chết đấy- Tên cầm đầu nham hiểm nói

Những tên thuộc hạ há miệng cười nhìn Natsu

- Tốt nhất đừng chọc giận tao- Natsu cúi

- Mà làm gì được tụi tao, hahahaha- tên cầm đầu cười nói

- Mà.....- Natsu tức giận

Nói rồi Natsu rút trong túi ra 1 cái điện thoại...

- Tụi mày sẽ chết sau vài giây đấy- Natsu bình tĩnh nói

Vừa dứt câu thì tên phía sau đã đá bay chiếc điện thoại mà Natsu đang cầm...

- Không dễ vậy đâu- Tên cầm đầu nói

- Thật ra tụi mày là ai- Natsu mất kiên nhẫn

- Tao đã bảo là sau khi chết mày sẽ biết mà, sao mày lì thế- Tên cầm đầu nói

- Mày giỏi lắm- Natsu bình tĩnh nói

- Hahaahaha, đối với tao, người sắp chết thì không nên biết gì cả- tên cầm đầu cười nói

- Tụi mày biến khỏi đây ngay cho tao- Natsu giận dữ ra lệnh

- Mày có quyền đó à, sắp chết mà còn lên mặt- tên cầm đầu nói

- Đại ca, giờ muốn làm gì nó- tên phía sau yếu điệu nói

- Cứ đùa với nó tí đi, cho nó ngấm cuộc đời này thêm mấy giây nữa- tên cầm đầu cười nói

- Daaaa, đại ca- tên phía sau vừa dũa móng tay vừa cười

- Muốn thì tao chịu- Natsu bình tĩnh nói

- Một mình mày mà làm gì được 20 thằng của tao- tên cầm đầu cười đều

- 1 chọi 20 à- Natsu nói

- Không, chỉ cần 3 thằng là mày sẽ chết rồi- tên cầm đầu nói

- Thằng*****! ở đây sẽ là mồ chôn tụi mày- Natsu tức giận quát

- Ấy từ từ đã bé yêu – tên cầm đầu cười

Natsu nhăn mặt tức giận, sát khí tỏa ra.....

- Mày có ngon thì nói lại – Natsu tức giận nói

- Bé yêu muốn anh đây nhắc lại hả?- Tên cầm đầu cười đều

(Có lẽ tên cầm đầu có vấn đề về giới tính +__+)

20 tên xung quanh cũng vang lên tiếng cười khiến Natsu nóng máu hơn....

9. Chap 8: Cứu Giúp

Những lời nói của tên cầm đầu và bọn thuộc hạ khiến Natsu nóng máu lên

(đường đường là 1 đại thiếu gia không thua không kém ai, vậy mà tên cầm đầu này dám gọi là bé yêu +__+)

Vừa nói hết câu tên cầm đầu đã bị Natsu bay lên đá vào mặt làm hắn chói với té xuống đất.

Hậu quả là hắn bị gãy 2 cái răng cửa và chảy máu mũi

Những tên khác chạy lại.....

- Đại ca, đại ca có sao không???- những tên thuộc hạ hỏi

Tên cầm đầu nổi máu lên, vì bị Natsu đá vào mặt

- GIẾT NÓ- tên cầm đầu khùng lên

Và 20 thằng xông lên về phía Natsu, người nào người nấy hung hỏ như sư tử đang muốn ăn tươi nuốt sống Natsu

Tình hình bây giờ Natsu như một con thỏ đáng yêu đang bị bao vây bởi 20 con sư tử

Nói gì thì nói nhưng Natsu cũng không phải dạng vừa đâu

7 thằng xông lên đều bị Natsu xử đẹp, toàn bộ đều nằm lăn lóc dưới đất rên la

Nhưng 1 mình anh làm sao chọi được tới 20 thằng

Sau khi giải quyết xong 8 người, Natsu dần như bị kiệt sức

- Tụi bây, dừng lại- Tên cầm đầu lên tiếng

Và tất cả những người hùng hỏ đang lao vào đánh Natsu đều dừng tay lại...

- Tại sao vậy đại ca- tên bê dê dẹo ở sau lên tiếng

- Tụi bây vờn nó tí đi, cho nó sống không được mà chết cũng không xong- tên cầm đầu nham hiểm nói

- Tụi mày đừng khinh thường tao – Natsu quát

- Ấy tụi anh đang bàn kế hoạch để cho bé yêu sống không được mà chết cũng không xong- tên cầm đầu cười nói

- Mày.....- Natsu cứng lời, giận dữ

Và 2 thằng từ đằng sau, thấy Natsu có sơ hở nên bay vào gạt 2 chân anh và kéo 2 tay anh ra sau

Natsu giận dữ, vùng vẫy để thoát ra nhưng không được vì 3 tên phía sau cũng nhảy vào siết chặt chân và tay anh

- Thấy thế nào bé yêu, có vui không- tên cầm đầu nói

- Mày... được lắm- Natsu tức giận

- Haaha, bé yêu vui là anh vui rồi – tên cầm đầu cười

- Có ngày mày sẽ phải chết- Natsu cáu

- Lo cho thân mình trước đi- tên cầm đầu khuyên bảo

-- Natsu im lặng

- Sao lại im lặng rồi??- tên cầm đầu hỏi

(Natsu im lặng là vì anh không muốn nói chuyện với những hạng người như hắn)

-.....- Natsu vẫn im lặng

Tên cầm đầu đưa tay giật tóc Natsu lên, khế thì thầm vào tai anh

- Mày làm tao bực rồi đấy

Nói rồi tên cầm đầu nắm chặt tay đấm thật mạnh vào bụng Natsu

- Giờ thì nói chưa- tên cầm đầu hỏi

-- Natsu im lặng

- Tốt lắm- tên cầm đầu cáu

Hắn đưa tay đấm vào bụng Natsu một cái nữa...

- Chịu lên tiếng chưa- tên cầm đầu mắt kiên nhẫn

-- Natsu kiên quyết

Hết kiên nhẫn tên cầm đầu đứng dậy đá thẳng vào bụng Natsu một cái nữa, làm anh đau đớn nhưng vẫn không hé một lời

- Mày giỏi lắm – tên cầm đầu đưa mặt gần Natsu

Vừa dứt câu thì một tràn nước bay vào mặt hắn

(chắc các bạn cũng biết đó là nước bọt của Natsu +__+)

(Natsu lì lợm thật +__+)

Tên cầm đầu vuốt mặt, dây thần kinh khủng lên, sát khí tỏa ra càng nhiều

- Thằng ****! Tao sẽ cho mày chết- tên cầm đầu tức giận quát

- Tụi bây đánh nó cho tao – Tên cầm đầu ra lệnh

Và sau đó những tên thuộc hạ lần lượt bay vào đánh Natsu

Natsu bị 5 tên phía sau giữ chặt tay và chân nên anh không thể phản kháng

Từng người, từng người đâm vào mặt , đá vào bụng nhưng anh vẫn chịu đựng không hé một lời

Tên cầm đầu đứng xa nhìn, cảm thấy chán nên.....

Hắn đưa tay lấy 1 khúc gỗ dài và dày từ từ tiếng lại gần Natsu

Một lần nữa hắn lại giật tóc anh lên

- Mày đừng trách tao ác- tên cầm đầu nham hiểm nói

Nói rồi tên cầm đầu đưa khúc gỗ lên và giáng mạnh xuống 1 cái vào chân trái Natsu làm anh đau đớn la lên

- Cảm giác thế nào – tên cầm đầu cười

-.....- Natsu im lặng

- Mày lì lắm,, tụi bây đánh chết nó cho tao- tên cầm đầu điên lên

Và tất cả đều xông vào đánh tới tấp vào người Natsu

Một cô gái có mái tóc vàng đang vui vẻ vì đã làm việc xong và trở về nhà ăn cái bánh kem dâu mà chị quản lí tặng

Bầu trời hôm nay thật nhiều sao, mặt trăng lưỡi liềm y như trong truyện cổ tích vậy

Đôi chân nhỏ nhắn bước đi trên các đoạn đường

Hạt sương long lanh khẽ nhẹ chạm vào mái tóc mượt mà của cô

Ngoài đường tấp nập người đi kẻ lại

Nhộn nhịp từng tiếng nói nụ cười

Lucy hạnh phúc bước đi, đối với cô hình ảnh của bầu trời, đường phố đông vui làm Lucy cảm thấy rất ấm áp vì hồi nhỏ mẹ thường dẫn cô đi dạo như vậy

Nói đến mẹ thì nỗi nhớ trong lòng càng da diết hơn, Lucy muốn biết bây giờ mẹ đang làm gì, có nhớ cô con gái này không

Đang đắm chìm trong hạnh phúc và nỗi nhớ thì.....

- Mày sao rồi, chết chưa hahaha- tên cầm đầu cười

Lucy nghe được, giật mình vội vã chạy qua núp sau cái cây bên kia

Đối với 1 cô gái thì những giọng nói đó làm Lucy rất hoảng sợ

Đứng từ xa, Lucy thấy được khoảng mấy chục người đang lao vào đánh đấm 1 người, trong người đó rất thê thảm

- Cậu ấy, sắp chịu hết nổi rồi- Lucy sốt ruột

Lucy ráng nhìn xem cậu nhóc đang bị đánh sao rồi và.....

- Ủa, sao cậu ấy quen quá vậy, chẳng phải là hội trưởng sao, Natsu- Lucy bàng hoàng nói

Trong Natsu bây giờ rất thê thảm, cơ thể đầy máu và những vết bầm....

- Sao bây giờ, Natsu đang làm gì vậy- Lucy lo lắng

Lucy chẳng biết làm gì, nếu bây giờ mà xông ra can thì có lẽ bọn chúng sẽ đánh tới ba má nhìn không ra cô

Còn nếu không vào thì Natsu chết mất, cậu ấy sắp chịu hết nổi rồi

Lucy nhôn nhao chẳng biết phải làm gì

- Chết rồi, sao giờ- Lucy thở dài

~

Sao 1 hồi đắn đo suy nghĩ, Lucy đánh liều, cô hít thở thật sâu và.....

- Ê, mấy tên kia đang làm gì vậy, cảnh sát tới- Lucy khan giọng la lên

Đối với gang hồ thì 2 chữ cảnh sát là điều chúng sợ nhất, khi nghe Lucy la lên, bọn chúng lập tức ủa vào xe, đạp phanh chạy đi mất

3 chiếc ô tô phóng đi thật nhanh, trong phút chốc đã biến mất hoàn toàn

Bỏ lại Natsu nằm dưới đất và chiếc xe của anh

Lucy hoảng sợ chạy đến đỡ Natsu nhưng anh đã bất tỉnh, khuôn mặt đầy máu

- Natsu, Natsu cậu sao vậy, Natsu – Lucy méo mào

Chàng trai khẽ động đôi mi dài, đôi mắt từ từ mở ra...

- Natsu, Natsu chuyện gì vậy- Lucy thấy anh mở mắt nên hỏi

Natsu đưa tay lên nhẹ nhàng chạm vào mặt Lucy như đang muốn nói điều gì đó nhưng.....

Anh không thể chịu đựng thêm được nữa, vừa chạm tới mặt Lucy thì Natsu đã gượng hết nổi và ngất đi trong đau đớn

Lucy hoảng hốt, vừa ôm vừa khóc gọi tên Natsu

- Có ai không giúp tôi với- Lucy khóc lóc la lên

Mọi xung quanh nghe tiếng kêu cứu của một cô gái, nên bàng hoàng chạy đến

Một ông chú tốt bụng, lấy xe chở hàng đưa Lucy và Natsu lên xe và chạy nhanh đến bệnh viện

Suốt đoạn đường đến bệnh viện, Lucy cứ ôm chặt Natsu vào lòng, vì cô sợ nếu buông anh ra thì có lẽ sẽ không được gặp anh nữa...

Sau khi đến, Natsu được bác sĩ và y tá đưa vào trong phòng cấp cứu

Lucy giảm được phần nào lo lắng, quần áo của cô dính đầy máu của Natsu, cả cái bánh kem dâu mà chị quản lý cho cũng tan nát

(vì trong lúc hoảng sợ Lucy vứt luôn cái bánh chạy đến bên Natsu +__+)

Ngồi trên chiếc ghế trước cửa phòng cấp cứu, Lucy thầm cầu nguyện cho Natsu đừng bị gì

Mặc dù mới gặp anh có 1 ngày nhưng Lucy vẫn rất lo lắng cho Natsu

Thời gian từ từ trôi qua

Lucy vẫn cứ ngồi trước phòng cấp cứu mà chờ.....

10. Chap 9: Bị Khinh Thường

Natsu đã vào phòng cấp cứu rất lâu

Lucy ở ngoài đứng ngồi không yên, sốt ruột lo lắng

Thời gian từ từ mà trôi qua

Lucy vẫn ngồi trước cửa phòng cấp cứu để đợi Natsu.....

1 tiếng

2 tiếng

Trôi qua.....

Cuối cùng thì cánh cửa phòng cấp cứu cũng mở ra

Cô y tá cầm tài liệu trên tay và gọi.....

- Người thân của bệnh nhân Natsu Heartfilia có ở đây không- Y tá kêu lớn
- Có, tôi đây, cậu ấy sao rồi- Lucy chạy đến hỏi
- Cô là vợ của anh chàng đẹp trai đó hả- Y tá hỏi
- Ồ... Tôi.....không phải- Lucy ngạc nhiên nói
- Vậy cô không phải người thân của cậu ta hả, nếu không phải thì tôi đi tìm người thân của cậu ấy- Y tá hỏi tiếp
- Hết cách Lucy nhận đại, chứ biết sao giờ.....
- Ồ... tôi là người thân của cậu ấy- Lucy lên tiếng
- Vậy hả, cô à chồng cô hiện tại đang hôn mê- Y tá nói
- Cậu ấy có sao không chị- Lucy lo lắng hỏi
- À, chồng cô chị bị xay xát nhẹ ngoài da với nhưng vết thương bầm – Y tá chậm rãi nói
- Dạ, còn gì không chị- Lucy hỏi tiếp
- Nhưng vết thương ở chân khá nặng, chồng cô bị gãy ống quyển, hiện tại thì bác sĩ đã băng bột cho cậu ấy rồi, trong 1 tuần thì cậu ấy sẽ đi được và 1 tháng thì mới lành hẳn – Y tá giải thích
- Dạ, cảm ơn chị- Lucy lễ phép nói
- Chồng cô cần ở lại bệnh viện khoảng 1 tuần để bác sĩ theo dõi- Y tá nói
- Dạ, cảm ơn, tôi biết rồi- Lucy giảm bớt lo lắng nói
- Có chồng đẹp trai vậy mà không biết giữ- Y tá cười nói
- Dạ, chị... em..- Lucy chẳng biết nói gì
- Thôi tôi có việc rồi, đi đây- Y tá tạm biệt Lucy

Lucy nhẹ nhõm ngồi dựa vào ghế

Nãy giờ cô y tá cứ luôn miệng chồng cô chồng cô làm Lucy đỏ mặt, tim đập loạn nhịp.....

Sau khi phòng cấp cứu Natsu được đưa xuống phòng bệnh vip

Lucy thấy Natsu nằm hôn mê trên giường nên cô chạy về nhà để thay đồ

Vì bộ đồ của cô dính toàn máu, trông rất bẩn.....

Trên đường về, Lucy cảm thấy ngày mai có lẽ cô không đi học được nên cô vội vã gọi điện cho Erza

Tút..... Tút.....tút

-[Alo, Erza nghe đây]

- Erza hả?? mình Lucy nè, cậu giúp mình một việc được không- Lucy năn nỉ

-[Hả, có chuyện gì]

- Ngày mai mình có việc bận nên không thể đi học được, cậu xin phép cô cho mình nghỉ 1 ngày nha- Lucy kể

-[Cậu bận gì hay là bị bệnh, có sao không]

- Không, mình không bị gì cả, mình bận phải chăm sóc người khác- Lucy nói

- [Ủ làm hết hồn, ngày mai mình xin phép cho]

- Còn 1 việc nữa.....- Lucy ráng nói

- [Còn chuyện gì nữa hả??]

- Mỗi sáng mình thường đi học với một bạn gái có mái tóc màu xanh dương và bị mù, ngày mai cậu có thể đứng trước cổng trường đợi và dẫn bạn ấy lên lớp không??- Lucy ái ngại nói

- [Ủ, để mình giúp cho]

- Cảm ơn cậu nhiều lắm, Erza dễ thương quá, mà cô gái ấy tên Juvia nhé – Lucy thẳng thắn

- [Ồ, mình biết rồi, tạm biệt cậu]

- Xin lỗi vì tối rồi còn làm phiền cậu- Lucy hối lỗi

- [Không có gì đâu, bye cậu]

- Bye- Lucy vui vẻ nói

Sau khi thay đồ xong, Lucy liền chạy đến bệnh viện thăm Natsu

Vào phòng thì thấy Natsu vẫn hôn mê

Lucy ngồi ghế nhìn Natsu lúc ngủ

Khi Natsu ngủ trông y như con nít vậy, nhìn rất dễ thương, lúc anh ngủ khuôn mặt không có những nếp nhăn trong lúc nói chuyện với Lucy, không kiêu ngạo như lúc ở quán Bar và không thô lỗ như lúc anh bị đánh..

Lucy nhìn mãi nhìn mãi cái vẻ mặt hồn nhiên ấy, giá như lúc nào anh cũng vậy thì chắc Lucy yêu mất.....

Mãi lo suy nghĩ, Lucy thiếp đi lúc nào mà không hay

Sáng, tại bệnh viện

Natsu từ từ mở mắt ra sau cuộc yên giấc dài...

Ngón tay anh khẽ cử động

Cả bàn tay của anh đang tê liệt vì bị Lucy xem như gối nằm và ngủ ngon lành từ tối hôm qua

Anh định xoay người ngồi dậy nhưng toàn thân đau nhức, cái chân thì bị bó bột

Cái giường cứ rung rinh làm Lucy thức giấc, ngồi bật dậy

- Cậu tỉnh rồi hả - Lucy vui mừng nói

Natsu đưa mắt nhìn mặt Lucy và....

- Cô là ai- Natsu hỏi

- Hả, cậu không nhớ tôi hả - Lucy ngạc nhiên

- Không hề nhớ- Natsu tuyệt tình nói

- Tôi là cô lớp phó bị cậu lừa dối và cho cả lớp cười 1 trận vào mặt tôi,- Lucy kể hết những gì Natsu gây ra cho cô

- Lucy- Natsu nói

- Ủm, đúng rồi, cậu biết tên tôi hả- Lucy ngạc nhiên hỏi

- Cái con nhỏ đáng ghét- Natsu thản nhiên nói

- Tôi là người cứu cậu đấy, đáng lẽ cậu phải biết mang ơn chứ- Lucy tức giận

- Ồ- Natsu nói

- Cái cậu này- Lucy cau

-.....- Natsu im lặng

- Đây, nhà cậu ở đâu, người thân của cậu nữa- Lucy hỏi

- Không có, không biết- Natsu bình tĩnh nói

- Thế cậu từ đâu chui ra vậy hả- Lucy bực mình

-.....- Natsu vẫn im lặng

- Đây, nếu cậu không nói thì ai sẽ chăm sóc cậu đây, tôi còn việc của tôi đây- Lucy nói tiếp

- Không biết, không cần – Natsu nói

- Cậu là đại thiếu gia chỉ cần gọi một cái là có hàng tá người vào đây chăm sóc cậu, bộ tưởng tôi không biết hả- Lucy nói

- Ủ, thì sao – Natsu thản nhiên nói

- Rốt cục là nhà cậu ở đâu, nếu vậy thì cho số điện thoại để tôi điện cho người nhà của cậu- Lucy mất kiên nhẫn

- Tôi đã bảo là không cần mà- tới lượt Natsu cau

- Cậu làm tôi bực rồi đấy, hỏi gì cũng không cần và không biết- Lucy cũng tức giận

- Tôi không cần- Natsu vẫn cứng giọng

- Cậu bị gì thế tôi đã cứu cậu mà cậu đối xử với tôi như vậy là sao- Lucy kể

- Tôi không cần, cô biến đi- Natsu quát thẳng vào mặt Lucy

Lucy cảm thấy mình bị xem thường, nắm chặt tay, tim thất lại trong đau khổ, vội chạy ra ngoài

Đứng ngoài cửa, Lucy nghẹn ngào bật khóc, tại sao lại có con người như vậy

Nỗi đau khi bị xem thường chợt ủa về trong kí ức của Lucy, vì khi còn nhỏ nhà Lucy rất nghèo, mẹ cố gắng đi làm lo cho cô, Lucy thường bị bạn bè khinh thường, người ngoài thì bảo cô là con nhỏ nghèo nàn không cha

Cố gắng vượt qua những khinh thường đó, Lucy từ từ lớn lên trong vòng tay ấm áp của mẹ nhưng hôm nay cái kí ức đó lại trở về với cô

Lucy ngồi bệt xuống đất mà khóc, từng giọt từng giọt nước mắt rơi xuống đất, nghẹn ngào mà đau xót....

Natsu ngồi trên giường, cảm thấy có chút hối tiếc vì đã nặng lời với Lucy

Khoảng nửa tiếng sau

Natsu đang cố với tay tới để lấy ly nước trên bàn nhưng không được, cái chân bị như vậy nên anh nhúc nhích không nổi

Lucy mở cửa bước vào, cúi đầu che đi đôi mắt, trên tay cầm hộp cháo nóng hổi, nhìn thấy Natsu đang muốn uống nước...

Lucy nhanh chóng đưa tay lấy ly nước cho Natsu nhưng không nhìn mặt anh, Natsu khó hiểu lên tiếng

- Cô vẫn còn ở đây à- Mặc dù thấy có lỗi nhưng Natsu vẫn nói

-.....- Lucy cúi mặt im lặng

- Sao cô không trả lời, tôi cho cô 5 giây để nói- Natsu ra lệnh

-.....- Lucy vẫn im lặng

- Cô điếc hả, nghe tôi nói không- Natsu tức giận

-.....- Lucy cúi mặt

Cô đang mở hộp cháo ra và thổi nguội cho anh, Lucy vẫn cứ cúi đầu làm, mặc kệ Natsu đang nói gì và làm gì.....

Natsu thấy thái độ của Lucy bây giờ làm anh bực mình, từ trước tới giờ ai mà làm trái với lệnh của anh thì hậu quả người đó nhận được không nhỏ.....

Mất kiên nhẫn, Natsu chồm người kéo tay Lucy quay mặt qua.....

11. Chap 10: Vợ Yêu

Natsu bực mình, chồm người dậy kéo tay Lucy quay mặt qua

Đôi mắt anh tròn xoe nhìn Lucy

Khuôn mặt ngạc nhiên và tay anh thì vẫn đang nắm chặt tay Lucy

Khóe mắt của Lucy tràn nước và từ từ lăn dài xuống má của cô, khuôn mặt đỏ hoe vì khóc vì đau khổ vì bị người khác xem thường

Natsu nhìn chăm chăm Lucy

Nhìn cô bây giờ trong rất đang yêu nhưng cũng rất đáng thương

Trên tay cô đang cầm hộp cháo, khi Natsu kéo tay cô thì cả hộp cháo văng xuống đất, tràn ướt cả sàn nhà.....

Tim Lucy thất lại, còn Natsu thì ngạc nhiên nhìn cô

- Cô... khóc... hả- Natsu từ từ hỏi

Lucy vẫn im lặng, gạt tay Natsu đang nắm chặt tay cô

- Tôi đi dọn dẹp đây- Lucy bình tĩnh nói

Nói rồi Lucy ngồi xuống mà dọn dẹp, không thèm nhìn mặt Natsu

Natsu chùng mắt nhìn Lucy, rồi anh nằm xuống chồm chắn kín từ đầu tới chân

- Sao cậu lại làm vậy- Natsu thắc mắc hỏi

- Không biết- Lucy trả lời

- Tại sao cô lại làm như vậy, mặc dù tôi đã mắng cô- Natsu tức giận hỏi

Nước mắt Lucy tràn xuống, rơi từ từ xuống sàn nhà, Lucy bật khóc.....

- Tôi đã xin nghỉ 1 ngày học và làm việc để ở đây chăm sóc cậu, ngày hôm qua khi thấy cậu bị đánh thê thảm, cậu biết tôi lo lắng thế nào không, thế mà cậu còn nói những lời xem thường đó với tôi- nước mắt lăn dài Lucy nói

-.....- Natsu im lặng

- Nhưng tôi không thể bỏ mặc cậu được, cậu yên tâm, tôi sẽ ở đây chăm sóc tới khi cậu xuất viện, sau đó tôi và cậu xem như không quen biết nhau- Lucy nức nở nói

Tiếp tục dọn dẹp, Lucy vừa khóc vừa làm...

Natsu nằm trên giường chùng chấn kín người

- Xin.... Lỗi- Natsu chậm rãi nói

Loáng thoáng, Lucy nghe được lời xin lỗi của Natsu

Trong lòng cảm thấy an ủi được phần nào, tim không còn thắt chặt và đau nữa, lời xin lỗi ngắn gọn nhưng nó quá đủ để Lucy xoa dịu được đau khổ mà anh gây ra.....

Natsu vẫn nằm đó, vẫn chùng chấn còn Lucy thì vẫn dọn dẹp cho xong

Không khí trong phòng vẫn im lặng, vì không ai chịu nói chuyện với ai

Sau khi xong việc, Lucy ra khỏi phòng

Lúc này Natsu mới chịu mở chăn ra, anh ngồi bật dậy và nhìn xung quanh

Khoảng 15 phút sau

Có tiếng mở cửa, Natsu bất thành linh nằm xuống chùng chấn kín từ đầu tới chân

Lucy bước vào trên tay cầm ly sữa nóng

Thấy Natsu vẫn lì lợm chùng chấn, Lucy bước lại gần

- Cậu dậy đi, cháo đổ rồi thì uống sữa này- Lucy nhẹ nhàng nói

Natsu mở chăn ra và ngồi dậy, đưa tay cầm lấy ly sữa và uống hết

Anh lại nằm xuống, nhưng lần này không chùng chấn kín nữa

Natsu nhắm mắt ngủ, Lucy vẫn ngồi đó không biết làm gì

Tại cổng trường Fairy tail, một cô gái có mái tóc màu xanh dương với đôi mắt bị mù đang đứng đó đợi Lucy Erza từ xa đi tới, nhìn Juvia, cảm thấy giống như lời Lucy nói nên tiến lại gần và.....

- Chào cậu, cậu có phải là Juvia không??- Erza hỏi

- Ai vậy, ừm tôi là Juvia- Juvia thắc mắc

- Juvia, hôm nay Lucy bận nên nghỉ học, cậu ấy nhờ mình đưa cậu lên lớp, cậu không ngại chứ- Erza kể

- Không có gì, Lucy có sao không- Juvia lo lắng hỏi

- Ừm, để mình dìu cậu đi, vừa đi vừa kể nhé- Erza cười nói

2 cô gái vừa đi vừa cười nói rất vui vẻ, Erza lại có thêm 1 người bạn nữa...

Giờ ra chơi, trường Fairy Tail

Erza dẫn Juvia xuống thư viện chơi...

- Hôm nay làm phiền cậu quá- Juvia ái ngại nói
- Không có gì, nhờ vậy mà mình có thêm 1 người bạn nữa đấy- Erza cười nói
- Mình cũng vậy, cảm ơn cậu- Juvia vui vẻ
- Cậu thích sách gì để mình đọc cho nghe- Erza hỏi
- Ồ làm phiền cậu quá- Juvia nói
- Nói đi, mình cũng thích đọc mà nhưng đọc 1 mình thì không vui- Erza kể
- Vậy, sách Khoa học nhé- Juvia nói
- Ngồi đây đợi nhé, mình đi tìm- Erza dặn

Nói rồi Erza quay bước đi, cô đi ngang qua hàng sách này rồi tới hàng sách kia, gác sách này rồi tới gác sách kia, nhưng không tìm thấy

Erza ngược mặt lên tìm xung quanh, đảo mắt qua lại

Cuốn sách đó nằm trên cao, cô đưa tay với lên nhưng không tới

Nhón chân, với tay đủ mọi cách nhưng vẫn không với tới cuốn sách ấy

Và từ đằng sau Erza, một hương thơm nam tính và dịu dàng đang đứng sát cô, gió từ cửa sổ bay thoảng qua càng tô đậm thêm cái vẻ đẹp hoàn hảo của chàng trai ấy.....

Jellal đưa tay lên kéo quyển sách ra rồi đưa cho cô, Erza ngạc nhiên quay lại, Jellal mỉm cười dịu dàng nhìn cô.....

- Của cậu đây- Jellal cười nói

Erza đỏ mặt vì từ đó tới giờ chưa có thằng con trai nào đứng sát cô như vậy (trừ cha cô ra)

- O... cảm ơn cậu- Erza nói
- Cậu cũng thích loại sách này hả- Jellal hỏi
- Ừm, cậu định đọc hả, mình phải đưa cho người khác rồi- Erza kể
- Cuốn sách này rất hay nói về.....- Jellal khen ngợi

Jellal và Erza vừa đi vừa trò chuyện về cuốn sách ấy, khi tới chỗ Juvia thì..

- juvia, cậu ở đây hả- Jellal ngạc nhiên hỏi
- Ừa, 2 người biết nhau hả- Erza ngạc nhiên hơn nữa
- Ai vậy- Juvia chẳng biết gì cả
- Jellal nè, mà Lucy đâu- Jellal giới thiệu lại
- Lucy hôm nay có việc bận nên không đi học được- Erza giải thích
- Ừm, ngồi chung với mình và Erza đi- Juvia cười nói

Thế là một bàn 3 người ngồi nói chuyện vui vẻ với nhau,.....

12h

3h

4h30

5h

Natsu mở mắt dậy nhìn xung quanh nhưng không thấy Lucy

- Chắc cô ta đi rồi- Natsu thì thăm một mình

Vừa dứt câu, Lucy mở cửa bước vào, lần này thì trên tay cầm hộp cháo

- Cậu tỉnh rồi hả- Lucy hỏi

- Ồ.. Ừm- Natsu thoáng ngạc nhiên nói

Lucy mở hộp cháo rồi đưa cho anh

- Cháo nữa hả- Natsu nhăn mặt nói

- Người bệnh không ăn cháo chứ ăn gì- Lucy nói

- Tôi chỉ bị cái chân thôi, có bị cảm đâu mà ăn cháo- Natsu nhú mày

- Tôi mua rồi, ăn đi- Lucy năn nỉ

Natsu đành chịu nghe theo Lucy và từ từ ăn

(hôm nay thấy Natsu hiền quá ta ^ ^)

- Ngày mai sáng tôi đi học, chiều ghé qua đây thăm cậu một chút rồi tôi phải đi làm – Lucy kể

- Ừm, cô đi làm hả- Natsu ngạc nhiên hỏi

- Đúng vậy, chứ không phải như cậu, thiếu gia ăn sung mặc sướng- Lucy thẳng thắn nói

Mới nói được mấy câu thì 2 người lại xông vào cãi nhau, Lucy thì thẳng thắn còn Natsu thì mau giận, cả 2 một trời một vực

Mấy cô y tá đứng ngoài nhìn vào mà ghen tị

Nhìn 2 vợ chồng họ hạnh phúc biết bao

Đang giao đầu thì có tiếng rõ cửa.....

- Tôi đến đây thay băng, 2 người không phiền chứ- Y tá lịch sự nói

- Dạ, chị tự nhiên- Lucy lễ phép

- 2 vợ chồng em hạnh phúc ghê- Y tá khen

- Hở??? vợ chồng- Natsu từ trên trời rớt xuống

- Ừm,.. 2 người hạnh phúc quá- Y tá nói

Natsu đảo mắt nhìn Lucy

Còn Lucy thì lúng túng, giả điên, quơ tay quơ chân, chớp mắt ra hiệu cho Natsu

Natsu mặc dù khó chịu nhưng anh hiểu ý của cô

- Ồ.... VỢ YÊU- Natsu nhấn mạnh chữ vợ yêu

- Tôi làm xong rồi- Y tá nói

- 2 người có con chưa???- Y tá hỏi tiếp

Lucy ngẩn ngơ với câu hỏi ấy, còn Natsu đang uống nước thì ho sặc sụa

- Dạ. thưa chị tui em chưa có, chị có thể ra ngoài chưa- Natsu lạnh lùng đuổi khéo

Nói rồi y tá đi ra ngoài, bỏ lại cả đống hiểu lầm cho Natsu và Lucy

Lucy đứng đó, cô đang muốn đào 1 cái hố để chui vào cho đỡ xấu hổ

Cô giả điên rón rén định trốn ra ngoài thì.....

- Đứng lại cho tôi- Natsu ra lệnh

12. Chap 11: Chuyện Lúc Nửa Đêm

- Đứng lại cho tôi- Natsu ra lệnh

Lucy khóc không ra nước mắt, quay lại theo lời Natsu nói

- Chào buổi chiều- Lucy giả điên nói

- Tôi thấy tối rồi mà, sao cô chào buổi chiều- Natsu nói

- Vậy, chào buổi tối- Lucy tiếp tục đánh trống lảng

- Thôi tối rồi tôi đi đây, cậu ngủ đi- Lucy kiếm cớ trốn

- Đứng lại, định trốn hả- Natsu tiếp tục ra lệnh

Chưa kịp quay lưng thì Natsu đã kêu đứng lại, Lucy rụt rè đứng đó.....

- Lại đây- Natsu gọi

Lucy không biết làm gì đành phải nghe theo lời Natsu và từ từ bước lại.....

- Kể tôi nghe- Natsu nói

- Thật ra thì.....- Lucy giải thích

Sau khi giải thích xong, Lucy cúi mặt vì xấu hổ với lại từ nãy giờ Natsu cứ nhìn chăm chăm cô.....

- Thôi kệ, có vợ yêu chăm sóc cũng tốt- Natsu mĩa mai

- Còn lâu tôi mới làm vợ cậu á- Lucy xấu hổ nói

- Vậy ai tự nhận là vợ tôi trước hả, tưởng tôi thích lắm hả- Natsu nói thẳng

Thế là trong phòng bệnh lại xảy ra giao chiến giữa vợ và chồng, Lucy Natsu

(Natsu cũng có tính trẻ con đấy nhưng nó chỉ bộc phát khi cậu ở bên cạnh Lucy mà thôi ^ ^)

Sau khi giao chiến xong

Natsu an tọa trên chiếc giường bệnh

Lucy vẫn ở đó với anh

8h

9h

10h

Natsu động dậy ngồi dậy

Và bàn tay anh vẫn tê liệt vì Lucy ngồi ghé gục đầu nằm trên tay anh ngủ

Natsu ngồi nhìn cô

Lúc Lucy ngủ trông rất đáng yêu, hàng mi dài, môi hồng khép, làn da trắng mịn,

Natsu nhìn không chớp mắt

(Chap trước Lucy ngấm Natsu ngủ, bây giờ tới Natsu ngấm Lucy ngủ ^ ^)

Gió từ cửa sổ thoáng qua, mái tóc mượt của Lucy nhẹ nhàng bay lên, đùa vui với gió

Mặt Natsu dịu lại, ấm áp lại, không lạnh và cũng không nóng

Anh nở một nụ cười dịu dàng nhìn Lucy, tuy rất nhạt nhưng nó quá đủ để làm người ta hạnh phúc.....

Bàn tay anh vẫn để cho Lucy nằm còn bàn tay kia thì

Anh nhẹ nhàng chạm vào đầu cô, xoa mái tóc mượt mà và mềm mại như lông mèo

Không khí trong phòng trở nên ấm áp hơn, một cô gái tóc vàng đang nằm ngủ còn chàng trai tóc hồng thì dịu dàng xoa đầu cô và mỉm cười.....

Giây phút ngọt ngào từ từ trôi qua

(Ước gì, thời gian này dừng lại ^ ^)

Được 1 lúc thì Natsu cảm thấy khó chịu, muốn đi vệ sinh nhưng khổ nhất là cái chân.....

Lucy vẫn ngủ, còn Natsu thì đang muốn xuống giường

Anh tìm mọi cách để không cho Lucy biết, Natsu nhẹ nhàng rút tay mà Lucy đang nằm lên.....

Nhưng có làm thế nào thì Natsu cũng không thể xuống giường được

Lucy đang ngủ thì giật mình thức dậy, thấy Natsu đang chồm người qua và.....

- Cậu định làm gì tôi hả- Lucy bàng hoàng nói

- Cô đang mơ hay đang mơ vậy- Natsu tức giận nói

- Vậy cậu đang làm gì vậy- Lucy hỏi

- Không gì cả- Natsu quay mặt

Nói rồi anh nằm xuống nhắm mắt lại

Lucy thấy vậy nên cũng gục đầu ngủ tiếp

10h30

Natsu chịu không nổi nên anh ngồi dậy tiếp

Ngủ mà không đi vệ sinh anh không ngủ được

Thế là cái giường cứ rung rinh

Lại đánh thức Lucy lần thứ 2

- Có chuyện gì vậy- Lucy dụi mắt hỏi

- O.... Không có gì- Natsu ngạc nhiên nói

Natsu lại nằm xuống và nhắm mắt

Mặc dù Lucy rất thắc mắc nhưng thấy Natsu ngủ nên cô không làm phiền

(Sở dĩ Natsu không muốn cho Lucy biết vì cô là con gái nên anh ngại ++)

11h30

Natsu lại ngồi dậy

Lucy biết anh sẽ ngồi dậy tiếp, nên cô giả vờ ngủ....

- Cậu có chuyện gì nói tôi nghe đi- Lucy bất thành linh đứng dậy

Đứng trước mặt Natsu

- Ô.... Ma- Natsu giật mình

(Lớn vậy rồi mà còn sợ Ma +_+)

Lucy nghe nói vậy, bất ngờ ôm chặt Natsu

- Maaaaaaaaa đầu, maaaaaaaaa đầu- Lucy hoảng sợ nhắm mắt ôm Natsu

Natsu ngạc nhiên vì cô ôm anh

Lúc này anh cảm nhận được nhịp tim, hơi thở, mùi hương và cả cơ thể rung lên vì sợ hãi của Lucy

- Không có gì, cô buông ra được chưa- Natsu bình tĩnh nói

Lucy đỏ mặt, buông anh ra rồi ngồi xuống cúi đầu không nói, tim đập loạn nhịp, tay nắm chặt.....

Natsu nằm xuống, nhắm mắt nhưng cảm giác đó vẫn chưa tha cho anh

Lucy ngồi đó xấu hổ, tự nhiên ôm Natsu, nghỉ lại mặt cô nóng ran.....

12h

Lần này thì nhịn hết nổi rồi

Thế là Natsu lục đục ngồi bật dậy, lần này anh nhẹ nhàng hơn nhưng.....

- Cậu không ngủ được thì để người khác ngủ chứ- Lucy buồn ngủ nói

- Tôi.... Tôi.....- Natsu không dám nói

- Cậu có vấn đề gì hả- Lucy chớp mắt hỏi

Lần này tới Natsu cúi mặt.....

- Ô....ừm...- Natsu không biết nói sao

- Có chuyện gì, nói tôi nghe- Lucy tiếp tục hỏi

- Thật ra.....-Natsu ấp a ấp úng

- Thật ra cái gì, cậu nói đi- Lucy mất kiên nhẫn

- Tôi muốn.....- Natsu cứng lời

- Nói đi- Lucy mất kiên nhẫn, ra lệnh

- Thật ra, tôi muốn đi vệ sinh- Natsu xấu hổ thì thầm nói

Lucy choáng váng đứng đó nhìn Natsu mà không biết nói gì

Natsu bây giờ cứ như con nít đòi dẫn đi vệ sinh

Lucy lấy lại bình tĩnh, bây giờ cô rất muốn cười nhưng sợ làm Natsu xấu hổ thêm

- Được rồi- Lucy nhẹ nhàng nói

-.....- Natsu im lặng

Nói rồi Lucy ra ngoài kêu y tá nam bước ra phòng đưa anh đi vệ sinh

Còn Lucy thì đi ra ngoài ngồi bệt xuống đất, nước mắt rơi nhưng lần này cô không khóc mà cười ra nước mắt.....

Sau khi xong, y tá nam bước ra ngoài

Lucy vuốt mặt, bình tĩnh lại và vào phòng.....

Natsu vẫn nằm đó nhưng anh đã chồm chắn kín từ đầu tới chân

- Cậu ngủ rồi hả- Lucy hỏi

-.....- Natsu im lặng

- Ừm, nếu ngủ rồi thì thôi- Lucy cười nói

- Cô cười chưa đã hả- Natsu lên tiếng

- Ồ.. tôi đâu có cười- Lucy nhin không nổi

- Nếu muốn cười thì ra ngoài đi- Natsu nói

- Tôi đã nói là không có cười mà- Lucy chối

- Đừng có chối- Natsu tức giận mở chăn ra

Thế là cả 2 lại xảy ra hỗn chiến giữa đêm khuya

Không ai chịu nhường ai, Lucy và Natsu xông vào mà cãi

1h khuya

Trong phòng bệnh, một cặp trai gái đang giao chiến

Lucy và Natsu không ngủ mà cứ cãi....

Làm mọi người xung quanh không ngủ được

Người thân của bệnh nhân phòng kế bên tức giận, qua rõ cửa

- 2 vợ chồng cậu không ngủ thì để chúng tôi ngủ- ông bác mắng

Lucy mở cửa.....

- Dạ, cháu xin lỗi – Lucy hối lỗi

- Haizzzzzz, khuya rồi 2 vợ chồng ngủ đi- ông bác khuyên

- Dạ, xin lỗi, tụi cháu không làm phiền nữa- Lucy cúi đầu nói

Sau đó ông bác về phòng....

Natsu và Lucy thì nhìn mặt nhau rồi mỉm cười.....

(Ở bên Lucy, Natsu không lạnh lùng mà còn cười nhiều hơn nữa ^ ^)

13. Chap 12: Linh Cảm Xấu

Sáng

Lucy thay đồng phục rồi chạy vào thăm Natsu cho anh ăn sáng....

(Nói là cho ăn chứ thật ra Lucy để hộp cháo trên bàn để Natsu tự ăn ^ ^)

- Tôi đi học đây...- Lucy nói

- Ừm, đừng nói ai là tôi nằm viện.- Natsu ra lệnh

- Ồ mà tại sao vậy?- Lucy thắc mắc

- Đừng hỏi nhiều!- Natsu nhăn mặt

- Ừm, biết rồi...- Lucy ngoan ngoãn

Nói rồi Lucy chạy nhanh đến trường, Natsu thì nằm trong bệnh viện

Cổng trường Fairy Tail

Juvia vẫn đứng đó đợi

Lucy thở hắt hắt chạy đến.....

- Chào cậu, Juvia!- Lucy nói

- Lucy phải không? – Juvia hỏi

- Ừm, mình nè, để mình dẫn cậu lên lớp. – Lucy cười nói

- Khoan, còn 1 người nữa- Juvia vội vã gọi

Vừa dứt câu thì Erza cũng chạy đến.....

- Chào 2 cậu- Erza vui vẻ nói

- Từ nay, khi đi học mình sẽ đứng đây đợi 2 người nhé- Juvia cười nói

- Đồng ý- Erza và Lucy đồng thanh nói

Thế là 3 người vừa đi vừa trò chuyện với nhau.....

Sau khi đưa Juvia lên lớp thì Erza và Lucy quay lại phòng học

2 cô gái vào chỗ ngồi của mình.....

Mọi người xung quanh bàn tán náo náo

Khiến cho Lucy và Erza thắc mắc

Họ cứ nhìn chăm chăm vào Lucy rồi nói.....

Tiết 1 bắt đầu

- Các em trật tự- Mira ra lệnh

- Bài hôm nay.....- Mira giảng bài

Không khí trong phòng học trở nên u ám hơn, mục tiêu là Lucy.....

Giờ ra chơi

Juvia, Erza và Lucy xuống căn tin....

- Có chuyện gì vậy- Erza thắc mắc hỏi Lucy

- Mình không biết, sao họ cứ nhìn chăm chăm mình vậy???- Lucy khó hiểu

3 cô gái ngơ ngác vì không biết tại sao mà mọi người lại làm như vậy

- aaaaa, Mình để quên đồ trên lớp để mình lên lấy –Lucy hoảng hốt

- Ừ, ẹ đi, mình có linh cảm xấu- Erza cân nhắc

Lucy đứng dậy, chạy đi....

Cô hối hả chạy nhanh đến lớp nhưng khi tới cầu thang thì.....

Lucy đâm thẳng vào lồng ngực của 1 người con trai

Cả sấp giấy tờ mà người con trai đó đang cầm, rơi toàn bộ xuống sàn.....

- Cái con nhỏ này- Gray mắng

Lucy luống cuống ngược mặt lên nhìn..

- O... tôi xin lỗi- Lucy sợ

- Cô..., sao quen vậy, Lucy à- Gray nói

Ông trời ác lắm bây giờ mà cho Lucy gặp Gray (tác giả ác đúng hơn ^ ^)

- Ủm,... cậu...- Lucy chẳng biết nói gì

- Để tôi lấy mấy tờ giấy cho cậu- Lucy cúi xuống

Cô ngồi xuống nhặt những tờ giấy dưới sàn, Gray vẫn đứng đó im lặng không nói gì, cứ nhìn Lucy....

Cô vẫn không biết gì, cứ nhặt tờ này rồi đến tờ khác....

Sau khi xong, Lucy đứng dậy trên tay cầm sấp giấy, xếp ngay ngắn rồi đưa cho Gray

- Trả cậu nè, cho tôi xin lỗi- Lucy cúi mặt nói

-.....- Gray im lặng

Lucy thấy khó hiểu....

- Cậu sao vậy??- Lucy thắc mắc hỏi

Vừa dứt câu thì Gray cúi người xuống áp sát mặt Lucy

Tay anh nắm chặt tay Lucy, làm cô đau đớn la lên, cả sấp giấy tờ rơi xuống lần 2

- Cậu.. cậu.... làm gì vậy??- Lucy bàng hoàng nói

- Tại sao cô 5 lần 7 lượt kiểm chuyện với tôi- Gray nói

- Tôi xin lỗi mà- Lucy hoảng sợ nói

Gray càng tiến tới thì Lucy lùi đi....

- Chắc cô chưa biết kiểm chuyện với tôi thì hậu quả như thế nào- Gray u ám nói

- O... tôi xin lỗi, buông tôi ra đi- Lucy cầu xin

Lucy lùi đi nhưng bây giờ sau lưng cô là bức tường còn Gray thì vẫn đang nắm chặt tay cô, và tiến lại gần cô hơn.....

Lucy hoảng sợ, tất cả giác quan và dây thần kinh đều bị tê liệt.....

Gray nói thì thào vào tai Lucy, vuốt nhẹ mái tóc của cô

- Tốt nhất, sau này đừng kiểm chuyện với tôi- Gray ra lệnh

- Lần này, chỉ là cảnh cáo- Gray áp sát mặt Lucy nói

Nói rồi anh buông Lucy ra và đi xuống cầu thang

Cô ngồi bệt xuống đất, thở hổn hển, cơ thể rung lên vì sợ...

Những giọt nước mắt tiếp tục rơi, đầu óc rối lên, Lucy hoảng hốt, tay cô vẫn còn đỏ

- Natsu- đó là câu nói mà trong hoảng sợ Lucy cầu cứu

(Có lẽ vì gần đây, cô thân thiết với Natsu +_+)

Natsu và Gray cả Jellal nữa vốn được nhiều cô gái yêu thích nhưng họ chỉ muốn 1 trong 3 người đó là của riêng mình bất cứ người nào đụng vào đều phải chịu hậu quả lớn và Minerva là một trong số đó

Minerva đứng kế cửa, gần cầu thang và cô đã chứng kiến toàn bộ sự việc....

- Tại sao mày hết Natsu rồi tới Gray- Minerva nắm chặt tay, tức giận nói

Lucy vẫn ngồi đó, vẫn còn hoảng sợ, bây giờ cô cần có người an ủi nhưng chẳng có ai....

Minerva thấy xung quanh không có người, cô bước ra tiến lại gần Lucy

Tiếng bước chân làm Lucy càng hoảng sợ thêm, nước mắt rơi xuống càng nhiều.....

- Chào mày- Minerva giả bộ chào hỏi

Lucy hoảng sợ ngước mặt lên....

- Cô.... Cô..... là ai- Lucy nói vấp

- Không cần biết tao là ai- Minerva nham hiểm nói

- Cô.....- Lucy chẳng biết nói gì

Bốppppp

Minerva tát thẳng vào mặt Lucy một cái

- Tại..... tại... sao- Lucy hoảng hốt

- Mày cũng giỏi lắm, hết Natsu rồi tới Gray- Minerva mắng

- Tôi..... tôi.... Không có- Lucy vừa khóc vừa nói

Bốpppppp

Cái tát thứ 2 Minerva dành cho Lucy.....

Minerva vui vẻ nhìn Lucy còn Lucy thì ngơ ngác và hoảng sợ, bây giờ cô cảm thấy bóng tối đang bao vây mình nhưng chẳng có ai đến giúp cô, kéo cô ra khỏi nơi đó.....

- Mày chịu giỏi lắm, để tao tát thêm mấy cái- Minerva vui vẻ nói

Vừa dứt câu cô giựt mạnh tóc Lucy lên.....

Lucy đau đớn vừa khóc vừa nói

- Cô.... Là ai... tại sao – Lucy nước mắt nói

- Mày biết tao là ai để làm gì- Minerva vui vẻ nói

- Tôi .. không làm.....gì cả- Lucy khóc

- Không làm gì à- Minerva cười

Bốpppppp

Cái tát thứ 3 vào mặt Lucy

- Nat...su- Lucy kiệt sức gọi

Khi nghe Lucy nói vậy, Minerva càng tức điên lên, giựt tóc Lucy mạnh thêm

- Nói, mày với Natsu có quan hệ gì- Minerva khùng lên

- Không có.... Gì cả - Lucy nói thành thật nói

Nhưng Minerva không tin mà còn tức giận thêm

Bốpppppp

Cái tát thứ 4

Bây giờ Lucy đã hoàn toàn kiệt sức, vừa lúc này thì Gray bây giờ tới Minerva

Tại sao cô không làm gì mà lại chịu tội như vậy.....

” Cần có một vòng tay.....

Ôm lấy tôi vào lòng.....

Mang tôi qua sợ hãi.....

Cậu có làm được không.....

Tôi đang rất cần cậu

M.C- M.H ”

Minerva trợn mắt nhìn Lucy.....

- Cả trường đang nhôn nhao vì họ nghi ngờ mày với Natsu – Minerva nói tiếp

-- Lucy kiệt sức

- Chắc mày thắc mắc tại sao họ nhìn mày chứ gì- Minerva nói tiếp

-.....- Lucy vẫn im lặng

-Tối hôm kia có người thấy mày ôm Natsu còn người Natsu thì dính đầy máu- Minerva kể

-.....- Lucy ngạc nhiên nhưng vẫn im lặng

- Nói xem, mày có quan hệ gì với Natsu- Minerva hỏi tiếp

-.....- Lucy im lặng

(Cái tính lì lợm này sao giống Natsu quá ^ ^)

- Mày gan thật, để xem mày chịu được thêm bao lâu- Minerva tức giận

Minerva giơ tay định tát Lucy thì...

Một bàn tay rắn chắc đang nắm chặt tay Minerva

Cô hốt hoảng quay lại nhìn xem người đó là ai

- Cô đánh đủ chưa?

14. Chap 13: An Ủi

- Cô đánh đủ chưa- Jellal tức giận nói

- Ó.. Jellal sau cậu lại ở đây- Minerva hoảng sợ

-Tôi ở đâu mà không được, sao cô lại đánh Lucy- Jellal cáu

- Tôi.....tôi...- Minerva không dám nói

Cùng lúc đó Erza cũng đang đi lên, thấy Lucy đang trong trạng thái ngồi bệt xuống đất và kiệt sức hoàn toàn.....

- Lucy, cậu sao vậy- Erza chạy đến đỡ Lucy

Nhưng cô đã bất tỉnh vì những việc xảy ra vừa rồi...

- Là ai làm – Erza tức giận nói

Cô nhìn sang Jellal và Minerva

- Tao làm đó thì sao- Minerva cao giọng nói

Erza đứng dậy....

- Mà y là ai- Erza hỏi

- Tao là.....- Minerva chưa nói hết câu thì

Bópppppp

Erza tát thẳng vào mặt Minerva

- Mà y.....- Minerva tức giận

Cô giơ tay định tát lại thì Erza đã nắm tay Minerva còn tay kia thì

Bóppppppp

Cái tát thứ 2 dành cho Minerva

Làm cô chói với, ngã xuống đất.....

- Cho mà y nhiều đây thôi, còn lâu sau thì đừng trách tao- Erza hăm dọa

Trông Erza lúc này như con cọp cái (Có lẽ đây là một trong số lí do cô không có bạn +__+)

Jellal đứng chôn chân tại chỗ nhìn

Phải diễn tả sau đây.

Lúc gặp Erza ở thư viện nhìn cô rất hiền, rất dễ thương còn Erza bây giờ thì rất dữ, rất đáng sợ...

Nhưng Jellal thì không quan tâm, anh nhìn Erza rồi mỉm cười.....

Sau khi giải quyết xong, Jellal và Erza dìu Lucy lên phòng y tế...

Bây giờ thì Lucy không sao rồi, có các cô trong phòng chăm sóc

- Cho tôi xin lỗi- Erza nói

- Cậu xin lỗi chuyện gì- Jellal thắc mắc

- Thì để cậu thấy, tôi... đáng sợ như vậy – Erza nói vấp

Jellal nhìn Erza cười.....

- Tôi không biết, mà như vậy cũng tốt- Jellal cười nói

Sau đó Erza và Jellal ngồi nói chuyện vui vẻ(nhìn họ như 1 cặp vậy ^ ^)

Tại bệnh viện

Y tá vào xem xét lại sức khỏe của Natsu thì.....

- Ê, tôi nghe nói có một đám người lạ mặt ở gần bệnh viện này nè- Y tá 1 nói

- Không lẽ họ đi thăm bệnh – Y tá 2 thắc mắc

- Tôi nghĩ là không, nhìn cách ăn mặc trông ghê lắm- Y tá 1 phủ định

- Hay là họ có thù oán với ai trong bệnh viện này- Y tá 2 hỏi

- Chắc có lẽ vậy, chúng ta cần phải cẩn thận hơn- Y tá 1 dặn dò

- Ừm, phải báo cho những người xung quanh- Y tá 2 nói

Sau đó họ đi ra ngoài, Natsu vẫn nằm đó và anh đã nghe hết mọi chuyện

Anh ngồi bật dậy, trạng thái tức giận.....

- Nó hành động rồi sao- Natsu thì thầm

Nói rồi anh tức giận, quăng bình nước xuống đất, tiếng vỡ vụn vang cả không gian

Trường Fairy Tail

Jellal đã lên lớp, còn Erza thì ở lại chăm sóc cho Lucy

Lucy nằm trong phòng y tế

2 bên má in rõ vết bầm.....

Erza đau xót cho Lucy

Cô y tá trong phòng nhìn....

- Thời buổi bây giờ, học không lo học, lo đánh đấm – Y tá nói
 - Dạ, cậu ấy không phải người như vậy- Erza chối
 - Cô này không thù oán với ai thì làm gì họ đánh- Y tá nói tiếp
 - Cậu không có thù oán với ai hết- Erza phủ định
 - Vậy chắc giành người yêu của kẻ khác nên mới bị đánh – Y tá vẫn nói tiếp
 - Cậu ấy không làm gì cả- Erza có chút tức giận nói
 - Ai biết được, chắc nó thuộc dân xã hội đen- Y tá mỉa mai
 - Tôi đã nói là cậu ấy không phải người như vậy- lần này thì Erza tức giận thật
 - Haizzzzzzz, lo yêu đương không lo học- Y tá không biết Erza đang tức giận nên vẫn cứ thản nhiên nói
- Y tá vừa nói hết câu thì....

Erza xô ghế ngã xuống đất, cô y tá giật mình nhìn Erza

Về mặt giận dữ của Erza làm cho cô y tá hoảng sợ và im lặng không nói thêm một lời nào nữa....

Hàng mi khẽ động, từ từ mở mắt ra.....

- Lucy tỉnh rồi hả- Erza vui mừng nói
- Cậu.. aaa đau quá- Lucy nói
- Có sao không – Erza lo lắng hỏi
- Đau 2 bên mặt quá- Lucy xoa xoa nói
- Cậu bị tát mấy cái vậy – Erza hỏi tiếp
- Để coi, mà hình như là 4 – Lucy đếm ngón tay
- Vậy còn 2 cái, lần sau tớ trả hết- Erza cao giọng nói
- Trả gì – Lucy chẳng biết gì cả
- Trả lại 2 cái tát- Erza thẳng thắn nói
- Không lẽ cậu tát cô ta 2 cái rồi- Lucy trên trời rớt xuống
- Ừm, thì sao – Erza nhìn Lucy nói
- Nè nè, sao cậu đánh người vậy – Lucy nói
- Cô ta đánh cậu trước mà, con nhỏ đó là ai vậy- Erza thắc mắc hỏi
- Mình cũng không biết, cô ta không nói tên- Lucy nhìn Erza nói
- Lần sau gặp, mình sẽ trả đủ - Erza hùng hổ nói

- Juvia đâu- Lucy chợt nhớ
 - Lúc đó mình thấy lo cho cậu nên đưa Juvia lên lớp rồi đi tìm cậu – Erza giải thích
 - Lucy và Erza ngồi nói chuyện vui vẻ trong phòng y tế, bỏ luôn 2 tiết học.....
-

Giờ ra về

Lucy, Erza đưa Juvia xuống cổng trường

Gray đang đứng đó đợi

- Chậm chạp quá- Gray quát
 - Lần này thì Lucy hết dám nói và cũng không nhìn mặt Gray.....
 - Cô sao vậy- Thấy Lucy cúi mặt, Gray hỏi
 - Nè, tôi nói nghe không vậy- Gray mắng
 - Erza thấy tình hình bất ổn nên xen vào.....
 - Lucy, mình về thôi- Erza kéo tay Lucy đi
 - Gray đứng đó nhìn một hồi rồi đẩy Juvia vào trong xe, phóng đi.....
 - Lucy về nhà thay đồ rồi chạy vào bệnh viện thăm Natsu....
-

Tại bệnh viện

Lucy mở cửa phòng đi vào, trên tay cầm hộp cơm.....

Cô cúi mặt, không nói gì

- Cô bị gì vậy – Natsu thắc mắc
- Không có gì – Lucy chối
- Natsu ngồi bật dậy, đưa tay vịn vai Lucy, rồi xoay nhẹ cô 1 vòng
- Cậu đang làm gì vậy- Lucy hỏi
- Tôi chỉ sợ cô bị ai đó đánh thôi- Natsu bình tĩnh nói
- Ngược mặt lên tôi xem – Natsu ra lệnh
- Tôi không bị gì cả - Lucy tiếp tục chối
- Tôi có cô 3 giây để ngược mặt- Natsu bực mình
- Lucy đành chịu, làm theo lệnh của Natsu, dù gì cũng chẳng thể giấu được nữa, cô ngược mặt lên.....
- Cô bị ai đánh vậy – Natsu nhìn Lucy hỏi
- Tôi cũng không biết- Lucy nói
- Ai đánh mà cũng không biết, cô bị ngốc hử - Natsu tức giận
- Cô ta đâu có nói tên – Lucy cúi
- Natsu khó chịu đưa tay lên chạm vào mặt Lucy rồi xoa xoa
- Có chuyện gì kể tôi nghe – Natsu chậm rãi nói
- Lucy nhìn mặt Natsu rồi bật khóc, nước mắt lăn dài trên má, lăn trên vết bầm, len lỏi qua ngón tay của Natsu.....

Cô đưa tay lên, chạm vào tay Natsu đang xoa mặt cô....rồi nghẹn ngào mà khóc
Natsu nhìn cô, cái nhìn thật lo lắng

- Tôi.....Tôi.....- Lucy nức nở nói không thành lời

” Cảm ơn cậu thật nhiều....

Vì đã dịu dàng an ủi tôi....

Trong lúc tôi yếu lòng nhất.....

Đem tôi vượt qua bóng tối....

Tìm lại ánh sáng cho tôi...

Tôi đã khóc vì điều đó.....

Hạnh phúc tôi đang tìm...

Chính là cậu phải không???

M.H- M.C ”

15. Chap 14: Giám Sát

- Tôi..... tôi....- Lucy nức nở nói không thành lời

Bây giờ trong lòng cô không còn thất lại nữa, nỗi đau của những vết bầm cũng tan biến đi.....

- Nói tôi nghe đi – Natsu nói tiếp

- Tôi Tôi... sợ.... lắm – Lucy vừa khóc vừa nói

Natsu nhìn Lucy dịu dàng xoa vết bầm trên má cô, tay Lucy nắm chặt tay Natsu.....

Dòng lệ rơi xuống tay của 2 người, nỗi buồn dần vơi đi, để lại 2 tâm hồn chưa biết cảm giác yêu là như thế nào.....

Lucy ngồi xuống ghế òa khóc trong sự an ủi của Natsu

Liệu 2 mảnh vỡ trái tim của họ có ghép thành một viên ngọc tình yêu hay không

” Xoa dịu nỗi đau trong lòng tôi....

Lấy đi buồn tủi trong tâm hồn.....

Tìm được một mảnh ghép của tình yêu.....

Ghép lại hình bóng dịu dàng của cậu...

M.H ”

Thấy Lucy vẫn còn khóc

Natsu đưa bàn tay còn lại lau đi nước mắt trên khuôn mặt đáng yêu của cô rồi nhẹ nhàng xoa đầu Lucy....

Lucy nhìn Natsu, cái nhìn xuyên tâm hồn, nhìn về dịu dàng ấy, nhìn cử chỉ ấy, nhìn hành động ấy, nhìn đôi mắt ấy,.....

- Thật Ra.....- Lucy nghẹn ngào nói từng câu, từng chữ, giải thích cho Natsu

(Dù gì cũng tại Natsu đào hoa làm gì, để cho mọi người hiểu lầm rồi đánh Lucy +__+)

Sau khi kể hết mọi chuyện

- Không có tôi ở đó, bọn chúng đã lộ hành rồi sao –Natsu tức giận nói

-.....- Lucy im lặng

- Tôi xin lỗi- Natsu bình tĩnh nói

-.....- Lucy vẫn im lặng

- Ê, cô bị gì vậy- Natsu thắc mắc hỏi

Nãy giờ thấy Lucy không trả lời khiến Natsu khó hiểu nên

Anh cúi mặt xuống, vén tóc Lucy qua.....

Mặt cô đỏ như trái gấc, đã vậy còn bị Natsu thấy nữa

Lucy xấu hổ đứng bật dậy, Natsu đang cúi mặt nhìn cô nên

Cópppppppppp

2 cái đầu đụng vào nhau

- Aaa- Lucy vừa la vừa xoa đầu

Còn Natsu thì không làm gì cả.....

- Cô bị cái gì vậy- Natsu bực mình

- aaaaa, tôi xin lỗi- Lucy luống cuống

-- Natsu im lặng

Lucy xấu hổ cúi mặt, cái tay thì xoa xoa đầu, chợt cô nhớ ra tới giờ đi làm

Lucy xách cặp định đi ra khỏi phòng thì.....

- Cô đi đâu đó- Natsu hỏi

- Đi làm chứ đi đâu- Lucy thản nhiên trả lời

- Chiều nay nghỉ, ở đây với tôi- Natsu nói

- Hử???..... có chuyện gì vậy- Lucy thắc mắc

- Không cần biết, cứ ở đây với tôi- Natsu ra lệnh

Anh không dám nói là có đám người lần trước đánh anh đang ở gần bệnh viện, vì sợ Lucy sẽ lo lắng.....

- Tôi không đi làm, lấy tiền đâu mà chi tiêu trong nhà- Lucy tức giận

- Thì tôi để tôi lo- Natsu bình tĩnh trả lời

- Hử???..... tôi không thích như vậy- Lucy quát

- Tôi đã nói là ở đây, có nghe không hả- lần này thì Natsu tức giận

- Nhưng..... mà.....- Lucy khó xử

- Tôi cho cô 3 giây suy nghĩ- Natsu ra lệnh

(3 giây làm sao mà suy nghĩ +__+')

- Được được, tôi ở lại- Lucy nói nhanh như máy

- Ừm, ngoan – Natsu nói

- Tôi không phải con cậu – Lucy nhăn mặt

Sau đó Natsu lấy điện thoại trên bàn, ấn vài cái.....

- Mày nhắn khoảng 10 đũa đến bệnh viện cho tao – Natsu gay gắt ra lệnh

Lucy mở to mắt nhìn Natsu.....

- Cậu..... Cậu đang tính làm gì- Lucy ngạc nhiên
- Làm gì thì kệ tôi- Natsu xoay mặt nhìn Lucy
- Ê ê ê, cậu tính đi đánh nhau hả- Lucy hỏi tiếp
- Nghĩ sao vậy, tôi đi chưa được mà đánh gì- Natsu nhìn mặt Lucy nói
- Tôi thấy nghi ngờ lắm – Lucy mĩa mai
- Nghi ngờ cái gì, bây giờ cô muốn gì – Natsu tức giận nói
- Nói thật đi, có chuyện gì vậy- Lucy hỏi
- Không gì cả - Natsu xoay mặt nói
- Cái cậu này.....- Lucy bực mình
- Cái gì – Natsu cũng tức giận

Thế là trong phòng bệnh lại xảy ra giao chiến giữa Lucy Natsu

Lại một lần nữa khiến các cô y tá ghen tị..... ^ ^

Đến tối, Natsu vẫn không cho Lucy về mà bắt cô ở lại với anh luôn, Lucy khó xử lắm nhưng đành chịu nghe theo lời anh.....

Sáng, tại bệnh viện

- Tôi về nhà thay đồ rồi đi học- Lucy dụi mắt nói
- Cho 5 người vào đây – Natsu nói
- Và từ ngoài cửa, 5 người đàn ông, thân hình vạm vỡ, nhìn qua thì rất đáng sợ.....
- Cậu... cậu..... định làm gì vậy – Lucy hoảng hốt
- Đưa tiểu thư này tới trường và khi về thì đưa đến đây cho tôi- Natsu nghiêm khắc ra lệnh
- Dạ- 5 người đàn ông cúi mặt nói đồng thanh
- Cái gì vậy, tại..... tại..... sao- Lucy cà lâm
- Chưa kịp nói gì thì 5 người đàn ông đã kéo Lucy ra ngoài và cho cô vào chiếc xe sang trọng cỡ lớn.....
- Lucy ngơ ngác chẳng biết chuyện gì xảy ra
- Thả tôi ra, mấy người làm gì vậy – Lucy hét hoảng la lên
- Thưa tiểu thư, thiếu gia đã dặn chúng tôi phải giám sát cô 24/24- một người đàn ông nói
- Có chuyện gì xảy ra mà cậu ta lại như vậy- Lucy thắc mắc hỏi
- Thưa tiểu thư, chúng tôi không thể nói được vì thiếu gia đã dặn không cho tiểu thư biết – người đàn ông chậm rãi nói
- Mấy ông nói cho tôi biết được không – Lucy năn nỉ
- Thưa tiểu thư, lệnh của thiếu gia là không được làm trái – người đàn ông giải thích
- Khó vậy sao, chuyện gì mà cậu ta không cho mình biết vậy – Lucy ngồi suy nghĩ
- Thiếu gia dặn là đưa tiểu thư đến một nơi, nên chúng tôi không thể đưa tiểu thư về nhà – người đàn ông nói
- Các ông nói cái gì, không về nhà, rồi đồng phục của tôi – Lucy ngơ ngác nói

- Tiểu thư yên tâm, chúng tôi đã chuẩn bị hết- Người đàn ông cười nói
- Chuẩn bị gì..... là sao – Lucy lại ngơ ngác một lần nữa
Chiếc xe lăn bánh từ từ chậm lại và.....
- Tới rồi, mời tiểu thư xuống xe – người đàn ông mở cửa xe cúi đầu nói
Lucy bước xuống xe, miệng thì há hốc rồi nhìn.....
Những người từ trong tòa nhà đó đi ra, khoảng 10 người.....
- Thưa tiểu thư Lucy, chào mừng cô đến đây – 10 người đàn ông mặc vest đen cúi đầu nói
Lucy thì như người trên trời rớt xuống, chẳng biết gì cả.
Một người phụ nữ từ trong bước ra
- Mời tiểu thư theo tôi ạ - người phụ nữ lịch sự nói
Sau đó lại xuất hiện thêm 4 người hầu đi ra, kéo Lucy vào phòng

Tại trường Fairy Tail

Một chiếc xe sang trọng cỡ lớn dừng trước cửa

Lucy bước ra với bộ đồng phục bóng loáng, chiếc cặp da thời thượng được sản xuất tại Pháp, đôi giày cũng được làm bằng da có hình con thỏ nhỏ ở trên , dây chuyền, lắc tay sáng rực được đính kim cương có mặt hình bông tuyết, kiểu tóc xoăn gợi cảm của cô trông rất đáng yêu.....nhưng tất cả những thứ đó đều được làm theo kiểu giản dị phù hợp với học sinh.

Mọi người nhìn Lucy như một minh tinh nổi tiếng

Con trai thì nhìn không chớp mắt, có người lại muốn chạy ra làm quen cô

Con gái thì ghen tị, nhìn Lucy với ánh mắt ngưỡng mộ....

5 người đàn ông đứng trước mặt Lucy cúi đầu chào, rồi cho xe quẹo qua quán café bên cạnh, tuân lệnh Natsu giám sát Lucy 24/24

Lucy thở dài.....

- Chào cậu, Juvia- Lucy cười nói
- Sao hôm nay, cậu có mùi hương khác vậy – Juvia ngạc nhiên
- Ừm, tại hôm nay tớ đổi nước hoa – Lucy biện lí do

Vừa dứt câu thì Erza chạy đến.....

Cô định giơ tay chào hỏi thì...

- Người này là ai vậy Juvia – Erza thắc mắc hỏi
- O.... Cậu không nhận ra tớ hả - Lucy ngạc nhiên nói
- Cậu ấy là Lucy đấy – Juvia cười nói
- Lucy đây hả - Erza trề môi nhìn

Nói rồi cô đưa tay vịn vai Lucy xoay mấy vòng.....

-Người này không phải Lucy – Erza nhận xét rồi nói

- Sao vậy – Juvia nói

Lucy chưa kịp nói gì thì Erza kéo Juvia đi.....

- Ô... mấy cậu.... làm sao vậy.....- Lucy la lên
- Erza và Juvia vừa đi vừa cười
- Nãy giờ Erza chỉ giỡn với Lucy thôi, ai ngờ Lucy tin thật
- Biết rồi, biết rồi, còn không theo tụi mình- Erza vừa cười vừa nói
- aaaaaaa, Mấy cậu này – Lucy vui vẻ nói

16. Chap 15: Giả Dạng

Sau khi đưa Juvia lên lớp, Lucy và Erza về phòng học của mình

- Hôm nay cậu làm gì mà như nữ hoàng vậy – Erza chớp mắt hỏi
- Mình không biết nữa – Lucy xoa đầu nói
- Cái gì, cậu không biết – Erza nhìn Lucy ngạc nhiên
- Thật ra thì mấy hôm trước mình thấy một người đang bị đánh nên mình chạy lại cứu, rồi cái tên đó làm mình thành như vậy- Lucy kể
- Người đó chắc giàu lắm – Erza nắm tay Lucy coi chiếc lắc
- Giàu mà thấy ghét lắm – Lucy thở dài

Lucy và Erza đang nói chuyện vui vẻ thì.....

Họ gặp Minerva cũng đang đi lại

Minerva liếc Lucy một cái.....

- Mày đào đâu ra mấy thứ này – Minerva tức giận hỏi
- Ở đâu ra thì kệ tôi, không liên quan tới cô – Lucy nhìn mặt Minerva nói
- Nghe Lucy nói vậy Minerva càng tức giận thêm....

Cô nắm chặt tay Lucy

- Cô đang làm cái gì vậy- Erza lên tiếng
- Aaaaa, buông tôi ra, đau quaaaaa – Lucy kêu la

Erza trợn mắt nhìn Minerva

- Mày tính đánh tao nữa à – Minerva vừa cười vừa nói
- Ừ, thì sao – Erza tức giận nói
- Tưởng tao sợ mày hả - Minerva mỉa mai

Nhưng vừa dứt câu thì.....

Bópppppppppp

Cả 1 cái tát mạnh bay vào mặt Minerva

Minerva tức giận, người đầy sát khí

- Buông tôi ra – Lucy vùng vẫy

Lúc này Minerva mới chịu buông tay Lucy ra

Trợn mắt nhìn Lucy và Erza

- Được lắm – Minerva cười nham hiểm

Nói rồi cô bước đi....

- Cậu có sao không – Erza lo lắng hỏi
 - Mình không sao, chỉ hơi đau thôi – Lucy nói
 - Tốt nhất, đừng đến gần cô ta – Erza cân nhắc
 - Ủ, cảm ơn, mình biết rồi- Lucy cười nói
-

Tiết 1 bắt đầu

- Haizzzzzzz, mấy hôm nay hội trưởng nghỉ, còn rất nhiều công việc đang chờ cậu ta giải quyết – Mira than thở
 - Tại sao vậy, tại sao vậy – Cả lớp nhôn nhao
 - Có bạn nào trong lớp biết lí do không – Mira lên tiếng hỏi
- Mọi người trong lớp lại nhôn nhao một lần nữa.....
- Lucy định nói thì.....
- { Không được nói cho ai biết tôi nằm viện – Natsu dặn }
- Lucy chợt nhớ nên cô im lặng
- Thế là lí do hội trưởng nghỉ học không có ai biết
-

Giờ ra chơi

Lucy đang đi trên dãy hành lang thì.....

Gray cũng đang đi tới

Lucy cúi mặt đi lướt qua....

- Biết nghe lời rồi hả - Gray nói
 -- Lucy im lặng
 - Hôm qua cô bị gì vậy – Gray thắc mắc hỏi
 - Bị gì kệ tôi- Lucy lên tiếng
 - Cái con nhỏ này lại nữa rồi – Gray tức giận
 - Tại cậu nhiều chuyện – Lucy thản nhiên nói
 - (Cái tật thẳng thắn không bỏ +__+)
 - Cô đang muốn chọc tức tôi hả - Gray đầy sát khí
 - O..... tôi không có – Lucy chối
 - Cô còn chối- Gray tức giận xoay qua
- Nhưng vừa xoay qua thì Lucy đã mất tiêu
- O.... Mất tiêu rồi – Gray ngạc nhiên
- Còn Lucy thì đang đứng sau cánh cửa mà thở hồng hộc
- Nếu còn ở đó không biết Gray sẽ làm gì cô
- Gray đảo mắt xung quanh rồi bước đi

Lucy thở dài

- Haizzzzzzzz, hên quá – Lucy vui mừng nói

- Hên gì – Jellal đang đứng sau

Lucy giật mình chơi với té xuống sàn

- Cậu không sao chứ - Jellal âm áp hỏi

- O... hết hồn, làm mình tưởng là Gray chứ- Lucy toát mồ hôi

- Sao cậu sợ hội phó vậy – Jellal thắc mắc hỏi

Lucy đứng dậy...

- Thì người đó đáng sợ - Lucy cười nói

Lucy vừa nói hết câu thì.....

- Tôi đáng sợ thế sao – Gray đứng sau nhăn mặt nói

- O..... maaaaaa..... Tha cho tôi – Lucy hốt hoảng la lên

Một lần nữa cô lại té xuống sàn

Gray và Jellal thì đứng cười.....

Erza và Juvia đang đi tới

Và 3 người cùng nhau cười (Juvia bị mù nên không biết gì ++)

Lucy thì ngồi dưới sàn xấu hổ

Tan học

Lucy, Erza, và Juvia vừa đi vừa nói chuyện thì.....

Chiếc xe đó lại đến

5 người đàn ông trong xe bước ra....

- Mời tiểu thư lên xe – 5 người đàn ông cúi đầu nói

- Wow tiểu thư luôn – Erza ngạc nhiên

- Haizzzzzzzzzz, cậu đưa Juvia tới chỗ Gray nha, mình về trước- Lucy thở dài

- Ừm, được, thượng lộ bình an – Erza cười nói

-Tạm biệt cậu – Juvia nói

Lucy lên xe, trong phút chốc chiếc xe phóng đi và biến mất

Tại bệnh viện

Từ cổng bệnh viện cho tới phòng Natsu, 5 người đàn ông đó cứ đi theo sau Lucy, làm như cô là con nít vậy.....

Lucy mở cửa phòng bước vào.....

- Cậu làm tôi mệt đấy – Lucy nhăn mặt nhìn Natsu nói

-- Natsu im lặng

Lucy ngồi xuống ghế

- Ê ê ê , nghe không vậy – Lucy quơ quơ tay trước mặt Natsu
- Tôi biết rồi – Natsu nhú mày nói
- Mà cậu ăn gì chưa – Lucy chớp mắt hỏi
- Ăn rồi – Natsu trả lời
- Ăn rồi vậy tôi đi đây – Lucy đứng dậy
- Đi đâu – Natsu hỏi
- Đi làm chứ đi đâu – Lucy thần nhiên trả lời
- Hôm nay nghỉ - Natsu ra lệnh
- Đầu cậu có vấn đề hả, kêu tôi nghỉ quai vậy – Lucy thẳng thắn nói
- Tôi nói nghỉ có nghe không – Natsu nhăn mặt
- Không được, hôm nay tôi phải đi làm, nghỉ nhiều rồi – Lucy tức giận nói
- Tôi cho cô 3 giây để suy nghĩ – Natsu ra lệnh
- (Lại là 3 giây, sao mà suy nghĩ +__+’)
- Tôi nói là không được mà, nghỉ nhiều quá chị quản lí đuổi việc tôi đấy – Lucy khó xử
- Tôi nói cô nghe không hả - Natsu cáu
- Không được mà – Lucy cũng bực
- Cô thử đi – Natsu quát

Lucy vừa mở cửa thì

RẦM

Cô hốt hoảng xoay mặt qua thì thấy cánh cửa sổ mở toang và Natsu đang chồm người qua cửa sổ.

- Cậu..... đang làm gì vậy – Lucy ngơ ngác nói
- Nhảy lầu – Natsu thần nhiên nói
- aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa, được rồi, tôi ở lại – Lucy la lên

Lúc này Natsu mới chịu ngồi xuống giường

(Natsu lì lợm thiệt +__+)

- Haizzzzzz, tôi có mua nước ép dâu cho cậu đây, để lấy cho cậu- Lucy vừa nói vừa thở dài
- Lucy vừa nói vừa làm, còn Natsu nằm xuống nhắm mắt im lặng. Bỗng.....
- Có ai đó mặc đồ nhân viên vệ sinh mở cửa đẩy xe dụng cụ vào....

Người này trong khả nghi lắm

Hắn đeo khẩu trang, đội nón, và đeo luôn kính đen.....

- Cậu đến dọn vệ sinh hả, cứ tự nhiên đi – Lucy vừa làm vừa nói nhưng không nhìn tên đó
- Hắn đẩy xe dụng cụ tới gần nhà vệ sinh
- Nhưng không nói gì cả
- Rồi đưa tay ra sau lưng
- Lục đục tìm cái gì đó và.....
- Hắn rút ra..... một khẩu..... súng

Đưa lên, hướng của Lucy đang đứng
- Các cậu vất vả quá – Lucy không biết gì
Tên đó nhắm về chỗ Lucy
Hắn chuẩn bị bóp còi và.....
1s
2s
3s
Đùngggggg
Lucy ngã xuống sàn, nằm trên vũng nước màu đỏ.....

17. Chap 16: Dẫn Vật

Tên đó hướng đầu súng về phía Lucy đang đứng
Và hắn chuẩn bị bóp còi....
Natsu cảm nhận có hung khí nên anh mở mắt ra
Anh giật mình khi thấy tên lạ mặt đứng đó và trên tay còn cầm súng đưa về hướng Lucy
Trong phút chốc
1s
2s
3s
Đùngggggggg
Natsu ôm Lucy lăn xuống sàn, ly nước ép dâu đổ xuống
(Chap trước Lucy nằm trên vũng nước màu đỏ là nước ép dâu ^ ^)
Và tên đó chưa bắn trúng mục tiêu....
- aaaaaaaa, chuyện gì vậy – Lucy nằm dưới sàn hoảng sợ
Natsu thì nằm trên người Lucy, 2 tay ôm chặt cô....
Trong tình cảnh hiện giờ, chỉ cần hắn bắn 1 phát nữa thì sẽ trúng vào người Natsu
- Cậu.....- Lucy kích động chẳng biết nói gì
- Đừng nói nhiều – Natsu nhắm mắt nói
Nói rồi Natsu trợn mắt nhìn tên đó
Ở ngoài cửa phòng có khoảng 10 người , tại sao hắn vào được đây
Natsu cảm thấy đau đớn vì cái chân vẫn chưa khỏi
Từng giọt mồ hôi rơi xuống mặt Lucy
Cô có thể cảm nhận được nét mặt khó chịu của anh
Natsu có kinh nghiệm nên anh biết hắn sẽ không ngừng bắn cho đến khi có người tới.....
Đúng như anh nghĩ, tên đó lại đưa súng lên, hướng về phía anh và Lucy
Số phận của Natsu và Lucy đã an bài rồi sao

Lucy im lặng nhưng anh biết cô đang hoảng sợ tột độ

Natsu nhích người qua kéo Lucy theo

Hắn lại chuẩn bị bóp còi

1s

2s

3s

Trong giây phút kinh hoàng

Natsu ôm Lucy lăn người qua và anh đưa tay đập vào nút báo động khẩn cấp

Nhưng viên đạn đó lại chẳng biết điều mà bay thẳng vào cánh tay trái của anh

Tiếng còi vang in ỏi

Cả bệnh viện nhôn nhao

Natsu đau đớn, máu chảy ướt cả sàn

Còn Lucy thì mở to mắt, bật khóc, đau xót và hoảng hốt

Một lần nữa, máu của Natsu lại rơi xuống và dính đầy quần áo của Lucy

Cả 2 nằm dưới sàn, nằm trên vũng máu, trong sự đau đớn của Natsu và đau xót tột độ của Lucy

Tên đó hoảng sợ, mở cửa chạy đi, để lại 2 con người nằm dưới sàn

Lucy nhìn Natsu, nhìn cái nét mặt đau đớn, nhìn hành động anh bảo vệ cô, nhìn những giọt máu của Natsu rơi trên mặt cô....

- Natsuuuuuuuuuuuuuuu – Lucy bật khóc la lên trong đau khổ

Natsu nắm chặt vết thương, máu vẫn rỉ xuống

Mặt Lucy dính đầy máu của Natsu.....

- Cậu có sao không –Lucy méo mào vừa khóc vừa ôm Natsu

- Có ai không, cứu với – Trong sự khổ sở Lucy hét lên

Tiếng hét vang cả không gian

Bác sĩ và y tá chạy vào

Đưa Natsu lên giường và đẩy nhanh tới phòng cấp cứu

Lucy đau khổ chạy theo, nước mắt giàn trên khuôn mặt

” Nhìn cậu bắt chợt lòng đau xót.....

Khóe mi nhạt nhòa nước mắt rơi.....

Trong lòng dâng lên một nỗi sợ...

Bất hạnh đau đớn tôi nguyện gánh.....

Chỉ cần cậu mãi bên tôi.....

M.C ”

Và cuối cùng cũng tới phòng cấp cứu

- Cô à cô không được vào – Cô y tá dặn

Lucy lùi lại, ngã khuỵu xuống đất, 2 tay ôm đầu mà khóc

Cô dần vật, bất lực, ngồi khóc, cảm giác hoảng sợ, đau xót, lo lắng dâng trào trong con người Lucy
Cũng vì anh bảo vệ cô nên anh mới bị trúng đạn
Lucy cắn chặt môi tới rỉ máu, đầu óc rối lên
Và cô cảm nhận được, tại sao lần này cô lại sợ mất anh ???
Lucy đưa tay lên trái tim, rồi xoa xoa để giảm bớt nỗi đau ấy
Đau đớn, xót xa, lo lắng pha chút yêu thương của cô dành cho anh
Lucy đứng dậy, tay vịn tường, từ từ đi lại chiếc ghế gần đó
Cô chấp 2 tay, nước mắt rơi thì thầm cầu nguyện cho anh
- Chúa ơi, con xin người, hãy bảo vệ cho cậu ấy- Lucy nhắm mắt nói

Thời gian từ từ trôi qua

Lucy vẫn ở trước phòng cấp cứu, mở to mắt nhìn cánh cửa như trông chờ một điều gì đó.....

Cuối cùng thì cánh cửa cũng mở

Một cô y tá bước ra, cô chưa kịp nói gì thì....

- Bác sĩ, cậu ấy có sao không – Lucy chạy đến nắm chặt tay cô y tá
- Cô là người thân của cậu ấy – Y tá hỏi
- Dạ, cậu ấy có bị gì không- Lucy lo lắng hỏi tiếp
- Chuyện đó thì cô không cần lo, viên đạn chỉ xước qua thôi- Y tá giải thích
- Cảm ơn chúa, cảm ơn bác sĩ – Lucy vui mừng nói
- Chúng tôi đã băng bó lại cho cậu ấy rồi, việc này không ảnh hưởng lớn tới cậu ấy đâu – Y tá bình tĩnh nói
- Dạ - Lucy lắng nghe
- Thôi tôi đi đây, cậu ấy sẽ được về phòng bệnh của mình- Y tá nói
- Dạ, tạm biệt bác sĩ – Lucy lễ phép

Cô nhẹ lòng ngồi xuống ghế, hạnh phúc đang lấn áp đau đớn, lo sợ,....

Cảm giác rất ấm áp, rất ấm áp đang òa vỡ trong lòng Lucy

Tại phòng bệnh của Natsu

Lucy mở cửa phòng bước vào

Natsu ngồi đó, cái tay đã được băng lại, máu cũng không còn rỉ

Cô lại ngồi ghế, nhìn chăm chăm Natsu

- Cô bị gì vậy – Natsu khó hiểu hỏi
- Không có gì – Lucy chớp mắt nói
- Vậy sao cô nhìn tôi – Natsu lại hỏi
- Không có gì thiệt mà – Lucy vui vẻ nói
- Ừm – Natsu không lạnh không nóng

Lucy vẫn ngồi đó, vẫn nhìn anh, vẫn mỉm cười.....

- Cám.... ơncậu – Lucy vui vẻ nói
- Ừm, không có gì – Natsu bình tĩnh nói
Thế là Lucy ngồi đó, nhìn chăm chăm vào Natsu

Được một lúc thì Natsu chợt nhớ ra điều gì đó
Anh đưa tay với tay lấy điện thoại, rồi ấn vài cái.....
[Dạ, tui em nghe]
- Tui mày làm gì mà để thằng đó vào phòng tao – Natsu tức giận nói
[Dạ, tui em ra ngoài một tí, nên..]
- Tao đã nói là phải giám sát 24/24 mà – Natsu quát
[Dạ, tui em xin lỗi]
- Còn lần sau nữa thì tui mày không sống nổi với tao đâu – Natsu hăm dọa
[Dạ, tui em không dám nữa]
- Tốt nhất là như vậy – Natsu nói
[Dạ, xin lỗi]
Nói rồi Natsu quăng điện thoại trên bàn
Lucy im lặng không nói gì, vẫn nhìn Natsu
- Sao cô nhìn tôi quái vậy – Natsu nhăn mặt nói
- Nhìn gì kệ tôi – Lucy trả lời
- Con nhỏ này, sao lì quá vậy – Natsu nhú mày
- Được rồi, tôi nghỉ nhìn – Lucy văng lời
- Ừm

Miệng thì nói nghỉ nhìn nhưng Lucy vẫn cứ nhìn Natsu
Natsu vốn biết Lucy cũng rất cứng đầu nên anh cũng không nói gì thêm
Chắc có lẽ Lucy cảm thấy hạnh phúc tìm ẩn trong con người của Natsu nên cô muốn tìm xem nó có thật không

(Càng tìm càng ẩn ^ ^)

Thế là trong phòng bệnh, một cô gái đang ngồi nhìn chàng trai và mỉm cười
Gió thoảng qua mang hạnh phúc cho 2 tâm hồn ấy
Nhưng vị thần gió cũng nhắc nhở rằng “ nắm chặt nhé, đừng buông tay ”

18. Chap 17: Ngắm Sao

Tối, tại bệnh viện
Lucy về thay đồ, rồi chạy vào thăm Natsu
(Có lẽ cô sợ mất anh ^ ^)
Thấy Natsu này giờ không nói gì

- Nè, cậu bị gì vậy – Lucy thắc mắc hỏi
Natsu xoay mặt qua bên trái
- Ê Ê, bị gì vậy – Lucy đi qua đứng trước mặt Natsu
Anh lại xoay mặt qua bên phải
Lucy bực mình cũng đi qua bên phải
- Cậu muốn đi vệ sinh hả – Lucy hỏi tiếp
- Không có
Natsu lại xoay mặt qua bên trái
Lucy tức giận, đứng khom người
- Đầu có vấn đề hả - Lucy bực mình
Natsu nhăn mặt xoay qua
Lucy đang khom người nên....
Anh vừa xoay qua là....
Kiss vào má của Lucy 1 cái
Một cái kiss bất ngờ nhưng nó quá đủ để làm rung động 2 tâm hồn...
Natsu và Lucy mở to mắt nhìn nhau
Hòa chung nhịp đập của trái tim, từng mảnh vỡ sắp được ghép lại
Lucy xấu hổ ngồi xuống, còn Natsu thì ho vài cái rồi nằm xuống
Không khí trong phòng trở nên nóng hơn, và tĩnh lặng hơn
Lucy ngồi ghé gục đầu thiếp đi, Natsu thì nhắm mắt
Đây là cái hôn đầu tiên của 2 người họ...
Cảm giác ấm áp đang tuông trào trong 2 tâm hồn ấy....

11h

Natsu ngồi dậy uống nước
Giật mình khi thấy Lucy mất tiêu, Natsu luống cuống sợ Lucy xảy ra chuyện
Anh đang định xuống giường thì.....Lucy mở cửa bước vào, trên tay cầm bình nước
- Cậu muốn đi đâu hả - Lucy thấy vậy nên hỏi
- Cô đi đâu vậy – Natsu lập tức hỏi
- Tôi đi lấy thêm nước thôi mà – Lucy ngạc nhiên nói
- Ừm – nói rồi Natsu nằm xuống
Lucy để bình nước trên bàn rồi ngồi xuống ghé nhìn Natsu
Cảm nhận được có người đang nhìn mình nên anh mở mắt ngồi bật dậy
Lucy nhìn anh ngạc nhiên....
- Sao cô không ngủ đi – Natsu nhú mày hỏi
- Tôi... tôi – Lucy ấp a ấp úng

- Chuyện gì – Natsu hỏi tiếp
- Ừm, tôi ngủ không được – Lucy trả lời
- Vậy để cho tôi ngủ - Natsu nhìn mặt Lucy
- Tôi Tôi – Lucy ngáp ngừng
- Không nói thì tôi ngủ đây – Natsu nằm xuống

Lucy im lặng một chút.....

- Cậu.... muốn đi.... ngắm.... cảnh đêm không – Lucy cúi mặt nói
- Sao tự nhiên cô lại hỏi tôi – Natsu vừa nằm vừa nói
- Tại tôi ngủ không được, nên muốn rủ cậu đi chung – Lucy giải thích

Natsu nhìn Lucy rồi mỉm cười, cái cười ấy rất nhạt làm Lucy không nhận ra

- Được – Natsu nói

Lucy ngược mặt lên, mỉm cười nhìn Natsu, nụ cười trông rất hạnh phúc

- Mà tôi đi bằng cách gì – Natsu khờ 3 năm đại 1 giờ

Lucy chạy ra ngoài, một lúc sau cô quay lại, đẩy 1 chiếc xe lăn vào

- Oh – Natsu nhìn Lucy

Cô chạy lại đỡ anh từ từ xuống giường rồi để anh ngồi trên chiếc xe lăn

Sau đó Lucy từ từ đẩy anh

Hôm nay trời hơi lạnh

Lucy và Natsu xuống sau bệnh viện dạo vườn hoa, ngắm bầu trời đầy sao

- Wow đẹp quá – Lucy ngược mặt lên nhìn bầu trời rồi nói

Natsu im lặng ngắm sao

Mắt anh long lanh, hào quang của những ngôi sao hằng lên

Lucy dừng lại, khom người xuống

Cô đưa tay chỉ vào ngôi sao to nhất

- Mẹ thường nói với tôi hãy xem ngôi sao to nhất là cha của tôi – Lucy vừa nói vừa cười
- Tại sao lại như vậy, cha cô đâu – Natsu thắc mắc hỏi
- Cha tôi chết trước khi tôi chào đời, chỉ còn tôi và mẹ tôi thôi – Lucy hơi rưng rưng nước mắt kể
- Được rồi, tôi không nhắc đến cha cô nữa, mẹ cô ở đâu mà cô phải đi làm – Natsu hỏi tiếp
- À, mẹ tôi đi Úc lâu rồi, bà ấy nói có việc rất quan trọng – Lucy cảm thấy nhớ mẹ
- Hiện tại cô ở nhà một mình – Natsu nói
- Ừm, buồn lắm – Lucy đau lòng nói
- Sau này cô sẽ tìm được người cô yêu và người đó cũng yêu cô lúc đó cô sẽ hết buồn – Natsu ngắm sao vừa nói

Lucy im lặng nhìn Natsu.....

- À, hình như tôi gần tìm được rồi, nhưng không biết người đó có yêu tôi không – Lucy cười nói

- Sau này tôi sẽ chúc phúc cho 2 người – Natsu chẳng biết gì

- Cậu tìm được chưa – Lucy hỏi ngược lại Natsu

Anh im lặng, nhìn những bông hoa trong giậu mình trong bóng đêm

Nó như hiện thân cho cuộc đời anh

Natsu cần 1 người kéo trái tim anh ra khỏi nơi đó

Nhưng dạo gần đây, căn phòng bóng đêm trong tâm hồn anh, có một luồng ánh sáng len lõi qua, dù rất mong manh nhưng nó làm anh rất hạnh phúc....

- Có lẽ - Natsu nhìn Lucy chậm rãi nói

Cô cảm thấy hơi buồn khi anh nói vậy, nhưng cô không biết lí do

- Hìhì – Lucy gượng cười nhìn Natsu

Ngoài miệng cười nhưng trong lòng cảm thấy khó chịu

Đang nói chuyện vui vẻ thì..... Lucy cảm thấy không khí lạnh hơn và có gì đó rơi từ trên trời xuống

Đó là tuyết, tuyết đang rơi.....Lucy hạnh phúc đưa tay chạm vào

Cô đi qua, đứng trước mặt Natsu.....

- Tuyết rơi rồi – Lucy nhìn Natsu rồi lùi đi vài bước

Cô dịu dàng đưa tay lên nâng niu từng hạt tuyết đang rơi

Lucy dang 2 cánh tay ra và nhẹ nhàng xoay người.....

Trông cô bây giờ rất vui rất hạnh phúc, có lẽ Lucy rất thích tuyết

Natsu nhìn chăm chăm vào Lucy, đứa con gái mà mình từng nói là rất ghét, tại sao bây giờ lại làm mình cảm thấy rất ấm áp.....

Anh vừa nhìn cô vừa suy nghĩ vu vơ

- Không lẽ mình thích cô ta – Natsu thì thầm

- Chắc là không – Natsu lắc đầu phủ định

Lucy mỉm cười nhìn Natsu.....

Cô vừa nhìn anh vừa suy nghĩ

- Người đó có phải là cậu không , nếu là cậu thì làm ơn hay trả lời cho tôi biết

Tuyết vẫn rơi, 2 con người nhìn nhau rồi suy nghĩ vu vơ

Lucy và Natsu không nghĩ rằng, họ thuộc về nhau và dây tơ hồng đang trói buộc họ

Sáng, tại bệnh viện

Natsu đang ngồi đọc báo

Lucy giật mình thức dậy, cô vươn vai, dụi mắt

Cảm giác có cái gì đó ở trên lưng mình, Lucy cầm lên rồi nhìn Natsu

- Cái áo này, tối hôm qua cậu để lên lưng tôi hả - Lucy thắc mắc hỏi

- Ừm, tối qua hơi lạnh – Natsu vừa đọc vừa nói

- Cám ơn cậu nha – Lucy mỉm cười nhìn Natsu

“ Đôi khi chỉ một hành động nhỏ..... nhưng đủ để làm người ta hạnh phúc ”

Natsu im lặng không nói gì, mắt vẫn cứ nhìn vào tờ báo

Lucy loay hoay được một lúc thì.....

- Cậu ăn gì chưa – Lucy hỏi

- Có người mua rồi – Natsu mắt không rời khỏi tờ báo

- Vậy tôi đi học đây – Lucy đi ra mở cửa

Natsu bỏ tờ báo xuống.....

- Hôm nay như cũ – Natsu ra lệnh

Lucy ngơ ngác...

Vừa dứt câu thì 5 người đàn ông hôm qua giám sát Lucy bước vào

Lucy mở to mắt nhìn...

- Hôm nay lại nữa hả - Lucy nhìn Natsu

- Ừ

5 người đàn ông cúi đầu chào Natsu, rồi đưa Lucy ra ngoài

Và vẫn y như cũ, cô bị đem đến tòa nhà lần trước, vẫn là 10 người đàn ông lịch sử, nhã nhặn mặc áo vest đen, 1 người phụ nữ và 4 cô hầu gái...

Lần này thì Lucy không ngơ ngác và há hốc miệng nữa, để cho họ làm gì thì làm

19. Chap 18: Không Ai Được Cản Trở Việc Làm Của Tôi

Tại cổng trường Fairy Tail

Một chiếc xe sang trọng cỡ lớn dừng trước cổng

Lucy lại bước ra như một minh tinh nổi tiếng

Cô thở dài, rồi nhìn xung quanh....

- Tiểu thư đi học vui vẻ - 5 người đàn ông đồng thanh nói

Lucy gật đầu 1 cái, cười 1 cái....

Chiếc xe đó lại quẹo sang quán Café kế bên, giám sát Lucy 24/24

Cô đảo mắt nhìn xung quanh, hôm nay Juvia và Erza chưa đến

Thế là Lucy đứng trước cổng trường chờ 2 người họ

~~

Một lúc sau

Chiếc xe màu trắng dừng trước cổng

Một chàng trai có mái tóc màu xanh đen bước ra vẫn phong cách đó vẫn khuôn mặt đó làm Lucy cảm thấy đáng sợ

Gray nhìn xung quanh, Lucy thì xoay mặt đi chỗ khác để khỏi nhìn thấy cái tên máu lạnh ấy....

Juvia cũng từ trong xe đó bước ra nhưng Gray không thèm đếm xỉa tới cô

Juvia vẫn vậy, vẫn hiền dịu, vẫn đáng yêu như ngày nào nhưng ông trời lại lấy đi của cô 1 thứ.....

Đó là đôi mắt

Đôi mắt của Juvia không phải bị tổn thương rồi mất đi hay bị mù bẩm sinh mà nó nằm ở chỗ khác.....

(ý mình là giác mạc)

Cô muốn chôn vùi đi cái quá khứ đau thương ấy.....

Lucy tưởng Gray đã đi rồi nên xoay qua....

- Juvia..... a – Lucy thấy Gray nên ngừng lại

* Cái tên đáng ghét sao vẫn còn ở đây – Lucy thì thầm *

- Có người kêu cô kìa – Gray xoay qua, lạnh lùng nói với Juvia

- Ồ,... ừm – Juvia chẳng biết nói gì

- Cô bị gì thế - Gray hỏi

- Không có gì – Juvia nói

Gray tiến lại phía Juvia

Ngã người xuống gần mặt cô

Có thể nói là mặt Gray đang áp sát mặt Juvia

- Tốt nhất đừng làm tôi tức giận – Gray nham hiểm nói

Juvia cảm nhận được anh đang ở gần nên....

Cô đưa tay đẩy mạnh Gray ra, khuôn mặt tức giận hằn lên trên gương mặt đáng yêu của cô

Gray cũng không khác gì, sát khí đang lan tỏa rất mạnh

Anh tức giận, nắm chặt tay rồi lại thả lỏng ra và....

Giơ tay lên cao, định tát vào mặt Juvia

Lucy chứng kiến hết mọi việc, vội hoảng hốt chạy ra

Cô đưa tay nắm chặt cánh tay đang giơ lên cao của Gray

Anh xoay qua, tức giận nhìn Lucy

- Cô muốn gì – Đôi mắt nãy lửa của Gray

- Cậu quá đáng lắm – Lucy thẳng thắn

Từ đó tới giờ, chưa ai dám cản việc Gray làm, cả gia đình anh cũng vậy

Gray dùng dùng sát khí nhìn Lucy và Juvia

Anh tức giận đưa 2 tay lên bóp cổ Lucy và Juvia

Lucy bàng hoàng còn Juvia thì rất hoảng sợ

- Buông tôi ra – Lucy nhăn mặt nói

- Cậu..... buông ra.... - Juvia khó chịu nói

- Đây là hậu quả khi 2 cô cản trở việc của tôi – Gray nhún mày nói

Chiếc xe màu xám dừng trước cổng trường, Jellal nhìn thấy cảnh tượng trước mặt, anh vội vàng mở cửa xem chạy ra....

Jellal cảm thấy Gray rất đáng sợ...

- Cậu dừng lại đi – Jellal khuyên can

- Cả cậu cũng muốn xen vào việc của tôi à – Gray nhìn Jellal nói

- Cậu muốn giết người tại trường hả - Jellal quỳnh quáng

- Thì sao nào – Gray nham hiểm nói

- Khó.... Chịu quá – Lucy đau đớn

- aaaaaa.... Buông ... ra – Juvia cũng đau đớn không kém

Jellal tức giận nhìn Gray và tội nghiệp cho Lucy, Juvia

Anh nắm tay Gray giật mạnh ra, lúc này Gray mới chịu buông lỏng 2 tay ra

Anh nhắm mắt xoay qua nhìn Jellal...

- Cậu.... – Gray bực mình nói không hết lời

Lucy và Juvia ngồi bệt dưới đất thở hổn hển, ho sặc sụa.....

Những người xung quanh đó cũng chứng kiến hết mọi việc

Mặc dù đang rất nóng máu nhưng Gray cố kìm nén để giữ thể diện cho 1 hội phó và người thừa kế tập đoàn Fullbuster

Đôi mắt hung tợn nhìn thẳng vào Lucy, Juvia và cả Jellal

Anh cười nửa miệng 1 cái rồi quay lưng bước đi....

Gray đi lên lớp bỏ lại Juvia, cô cũng không nói gì, có lẽ tiếp xúc lâu dài Juvia cũng quen với cách lạnh lùng, vô lương tâm của Gray

Lucy và Juvia cảm thấy dễ chịu được một lúc thì...

Juvia cảm thấy hơi choáng nên đứng không vững....

- Cậu có sao không – Lucy đỡ Juvia

- Mình....- Juvia nói chưa hết

Cô ngất đi trong vòng tay của Lucy...

- Cậu sao vậy – Jellal cũng hoảng hốt

- Mình không biết nữa – Lucy meo meo nói

Cùng lúc đó Erza đang đi tới, thấy Juvia ngã người vào Lucy nên....

- Juvia, cậu ấy sao vậy – Erza vội vã chạy đến

3 người quỳnh quáng, kêu la

Jellal lập tức bế Juvia lên rồi chạy đi

Lucy và Erza cũng chạy theo

3 người len lách qua mọi người, chạy thẳng đến phòng y tế

Những người xung quanh cũng ngạc nhiên nhìn họ

Đặc biệt là con gái, bọn họ cảm thấy ghen tị với Juvia vì cô đang được thần tượng Jellal của họ bế lên...

~

Jellal đặt Juvia lên giường, còn Erza và Lucy thì đang rất lo lắng

Các cô y tá trong phòng vội vã chạy đến xem xét tình hình của Juvia

- Cậu ấy có sao không cô – Lucy xót xa hỏi

Erza đi đến vịn vai Lucy

(ý của Erza là bảo Lucy đừng quá lo lắng)

- Có chuyện gì xảy ra lúc nãy, kể mình nghe đi – Erza nói

Lucy đang định trả lời thì...

- Cô ấy không sao, chỉ cần nghỉ ngơi một tí là khỏe – cô y tá nói

Lucy, Erza và cả Jellal cũng cảm thấy bớt lo lắng hơn ...

- Ra ngoài đi, mình kể cho nghe – Lucy nói

Nói rồi 3 người đi ra ngoài để Juvia nghỉ ngơi....

Lucy và Jellal thở dài ngồi xuống ghế.....còn Erza thì không biết chuyện gì

- Thật ra.....- Lucy kể cho Erza biết

- Cái gì, hội phó là người như vậy hả - Erza vô cùng ngạc nhiên

- Cả mình cũng ngạc nhiên khi chứng kiến – Jellal chống cằm nói

- Jellal nè, cậu với hội phó có quen biết nhau không – Erza thắc mắc hỏi

- Thường thì trong lớp cậu ấy ít tiếp xúc với ai lắm với lại nhà mình với nhà cậu ấy không có quan hệ gì nên tụi mình cũng không quen thân – Jellal kể

- Mình nghĩ cậu ấy dễ gần hơn hội trưởng – Lucy xen vào nói

- Hội trưởng – Erza và Jellal đồng thanh nói

- Hả??? Sao mấy cậu ngạc nhiên vậy – Lucy ngớ ngẩn

- Hội trưởng mất tích gần 1 tuần nay, cậu có biết tin tức của cậu ấy không – Erza hỏi

{ Không được nói cho ai biết tôi nằm viện – Natsu dặn }

- O... ừm, mình không biết – Lucy vâng lời Natsu

- Mình nghĩ hội trưởng mất tích để lại cả đống công việc cho hội phó nên cậu ấy bị áp lực và đáng sợ như vậy – Jellal giải thích

- Cậu ấy đáng sợ từ trước rồi giờ - Lucy nói

- Sao cậu biết – Erza nhìn Lucy

- Ừm,.. mình linh cảm thôi – Lucy cười cười nói nói

Reng reng !!!

- Thôi mình lên lớp đây – Jellal đứng dậy chạy đi

- Tạm biệt cậu – Lucy và Erza đồng thanh nói

Tối giờ lên lớp học rồi nên....

- Cô ơi, chăm sóc Juvia khoảng 2 tiết nha – Lucy cân nhắc

- Mình lên lớp thôi – Erza kêu Lucy

Nói rồi 2 cô gái chạy nhanh đến lớp.....

Trên đường đi, mọi người cứ bàn tán nhôn nhao, nhìn chăm chăm vào Lucy và Erza

2 cô gái thắc mắc.....

Và khi đến lớp thì

- Chuyện gì xảy ra vậy – Erza hoảng hốt nói

- aaaaaa, ai làm vậy – Lucy cũng hoảng sợ không kém

20. Chap 19: Thủy Chiến

Erza và Lucy hốt hoảng nhìn cái bàn học của mình

Trên bàn có chữ: cắt đi, biến khỏi trường Fairy Tail, chết đi, đồ đáng ghét,.....

Và nó được đổ một chất lỏng màu đỏ để minh họa cho máu.....

2 cô gái ngơ ngác nhìn nhau

Tại sao chỉ có bàn Lucy và Erza thì có còn những bàn khác thì không có

Erza tức giận nắm chặt tay, Lucy cũng không kém gì

- Làm sao bây giờ - Lucy nhìn Erza

2 cô gái đứng chôn chân tại chỗ, chẳng biết phải làm gì cả....

Không lẽ bây giờ kéo bàn xuống lầu rồi rửa

Mọi người trong lớp nhìn Lucy và Erza với ánh mắt kì dị, xem thường

Đến giờ học rồi, lại xảy ra chuyện này, làm sao mà học

Giáo viên Mira bước vào

Đôi mắt sừng sững nhìn chăm chú vào 2 cái bàn học

- Tại sao lại thế - Mira hỏi

- Dạ, tụi em không biết lí do ạ - Erza lễ phép trả lời

- Hết cách rồi, 2 em đem bàn đi xuống lầu rửa đi - Mira bảo

- Dạ,.... - Erza và Lucy xụ mặt

- Có bạn nào giúp 2 bạn này không, họ đang gặp khó khăn - Mira lớn giọng nói

Cả lớp lại xông vào bàn tán như cái chợ.....

Được một lúc thì.....

- Dạ, tụi em còn phải học bài - một người trong đám đông từ chối khéo

Và thế là tia hy vọng từ Erza và Lucy chợt vụt tắt, tại sao lại có những người bạn vô tâm như vậy

2 cô gái đành phải kéo bàn ra rồi đẩy từ từ xuống lầu

Tội nghiệp quá

Lucy và Erza ôm bàn đi.....

- Cậu có nghi ngờ ai làm không - Lucy thắc mắc hỏi

Erza vắt óc suy nghĩ.....

- O, ừm,..... mình không nghĩ ra ai hết - Erza nhăn mặt

Thế là lại vụt mất tia hy vọng.....

2 đôi chân thoăn thoắt đi trên các dãy hành lang

Mặc dù cái bàn học bị như vậy nhưng họ vẫn vui vẻ vừa đi vừa nói vừa cười.....

(Hồn nhiên quá +__+)

~~

Và 2 cái bàn đã được 2 công chúa đáng yêu tổng vệ sinh sạch sẽ.....

Lucy liếc mắt qua Erza, cười nham hiểm

Cô nhúng tay vào nước....

- Erza – Lucy nhẹ nhàng gọi

Khi Erza xoay qua thì..... một tràn nước bay vào mặt cô ấy, do tay Lucy ướt mà cô lại vỗ tay trước mặt Erza...

(Tuổi thơ của các bạn chắc cũng thử chơi rồi phải không ^ ^)

- aaaaaaaaaa- Erza bắt ngờ la lên

Lucy thì đứng cười, mặt Erza thì dính đầy nước....

- aaaaaaaa, cho cậu chết – Erza cũng nhúng tay vào nước

Và thế là nước văng trên mặt Lucy.....

- Được, đại chiến nào – Lucy khiêu khích

- Đừng trách mình ác – Erza chấp nhận lời khiêu khích

2 cô gái chạy vòng quanh cái bàn đùa giỡn với nước.....

Nhìn họ rất hồn nhiên, rất đáng yêu,.....

Dãy hành lang trên lầu, một cậu trai trẻ với vẻ mặt tuấn tú nhưng lại trong trạng thái tức giận...

Hội trưởng nghỉ, cả đồng công việc cứ đổ dồn vào phòng anh

Giấy tờ chất chồng thành hàng như đang mời gọi anh đến

Gray ôm 1 xấp giấy nặng trĩu

- Cái thằng hội trưởng đó, mày mà về đây là tao băm mày thành trăm mảnh – Gray dùng sát khí hăm dọa

~

-aaaaaaaa, nước nhiều quá – Lucy cười nói

- Ai bảo cậu khiêu khích – Erza nham hiểm

- Trả thù nè – Lucy chạy đến

Erza cũng không thua gì.....

Cả 2 xông vào xáp lá cà, họ xem nước là vũ khí và chiến.....

~~

Gray vừa đi vừa tức giận

Thời gian nghỉ ngơi của anh đều phải dành cho xấp giấy tờ đó

Đại thiếu gia nhà Fullbuster bận rộn quá

Gray đang đắm chìm trong máu lửa thì....

- aaaaaaa, trả lại nè – Lucy la lớn

- aaaaaaaa- mặt Erza đầy nước

Tiếng cười cười nói nói làm Gray chú ý

Anh tiến lại phía gần cửa sổ đưa đôi mắt ra nhìn

- Là ai mà không lên lớp – Gray thì thầm

Mắt anh long lanh nhìn 2 cô gái đang hồn nhiên vui đùa....

Tiếng gió vi vu, hàng cây nhón nhịp

Gray nhìn không chớp mắt,....

Lucy và Erza xông vào đùa giỡn với nước mà không biết Gray đang ở trên lầu nhìn qua cánh cửa sổ

Anh khom người, chống cằm vào thành cửa sổ, đôi mắt chăm chú nhìn vào 2 cô nàng đang thủy chiến dưới lầu

Ánh nắng chiếu gọi, mây vẫn cứ lững lờ trôi, gió reo đùa nhau bay đến cùng Lucy và Erza, một bức tranh tuyệt đẹp.....

Đôi mày giãn ra, khuôn mặt dịu lại, đôi mắt long lanh màu nắng, cơ thể thả lỏng

Và đặc biệt là một đường cong rõ rệt trên môi xuất hiện, cái cười không tàn ác và nham hiểm mà nó chứa chan sự ấm áp dịu dàng trong con người anh

(Nụ cười ấm áp đầu tiên của Gray +__+)

Họ vẫn cứ cười nói, bắn nước vào nhau

Còn Gray thì im lặng, chăm chú mà nhìn,....

Cái nhìn như dành trọn vẹn cho Lucy

Hiện trong mắt Gray toàn là hình ảnh của Lucy cười nói, vui đùa với nước

- Cái con nhỏ này, sao bây giờ dễ thương quá – Gray vừa cười vừa nói

(kể bên có Erza sao anh không nhìn +__+)

Và cứ như thế 2 tiết liền

Lucy và Erza thì đang thủy chiến

Còn Gray thì đứng đó và chăm chú nhìn

3 người này bỏ 2 tiết học để ra đây

Lớp trưởng, lớp phó, hội phó rất gương mẫu trốn tiết ra ngoài không lo học bài, đề nghị các bạn không nên làm theo ^ ^

~~

Reng reng

Tiếng chuông hết 2 tiết

Gray giật mình đứng thẳng người lại, anh ôm xấp giấy tờ đi tiếp nhưng không quên để lại 1 nụ cười Lucy

- 2 tiết rồi hả - Erza bắt ngờ

Cả 2 chết lặng đi, vì lo thủy chiến mà họ không lên lớp học, 2 cái bàn vẫn còn nằm nguyên vẹn tại đây.....

Lucy và Erza nhìn nhau cười

Chuyện qua rồi thì họ cho qua luôn (bài học 2 tiết cho qua luôn +__+)

2 cô gái ôm bàn đi lên lớp, khuôn mặt, mái tóc thì ướt nhem

Nhưng họ không màng tới

~

Cuối cùng thì cũng đến lớp

Lucy và Erza xếp bàn vào đúng chỗ

Mọi người xung quanh thì nhìn họ như người ngoài hành tinh mới đáp xuống trái đất

- Đi thăm Juvia thôi – Erza kéo Lucy

- Từ từ để mình tự đi – Lucy la lên

Một khung cảnh đầy máu

Máu, máu, máu rất nhiều đang chảy ướt cả sàn nhà

Những vết bầm tím, những vết thương rỉ máu

Trong một căn phòng tối tăm, đang chứa đựng một sự đau đớn vô cùng

Sợ hãi, khóc thét, van xin

Đau đớn, đau khổ, đau thương,....

Tất cả đều có

Một thân hình gầy gò giấu mình trong bóng tối, mặt mày lấm lem máu

Cánh cửa từ từ mở ra

Những tên súc sinh bắt đầu tiến lại

- Haha, để tao xem mày chịu được bao lâu

Hắn đưa cây roi trong tay giơ lên cao và chuẩn bị giáng xuống thân hình gầy gò ấy

- Đứng, đứng, thả tôi ra, thả tôi ra thả tôi ra – cậu nhóc đau đớn meo meo van xin

Nước mắt có rơi bao nhiêu cũng vô ích vì những tên này không hề có lòng thương và chúng cũng không có trái tim

- Đứng, đứng, đứng, đừng đánh cậu ấy – cô gái kể bên hoảng hốt la lên

- Vậy tao sẽ cho mày ăn đòn trước nó

- Khôngggggggg, đừng đánh nữa

- Dừng lại, đừng đánh tôi nữa, dừng lại đi

21. Chap 20: Ác Mộng Khủng Khiếp

- Đừng đánh cậu ấy nữa- cậu nhóc van xin

Tên cầm roi xoay qua trừng mắt nhìn cậu nhóc...

- Nó là bạn gái mày à

Tuy đau đớn nhưng cậu nhóc không hề đầu hàng trước những tên súc sinh đó

- Ừ thì sao – cậu nhóc thừa nhận

Nghe người mình thích nói vậy, cô bé gái kể bên cảm thấy rất vui, mặc dù đau đớn thể xác nhưng trái tim lại được pha chút hương vị ấm áp

- Nói hay lắm, vậy tao quánh mày thay cho bạn gái mình nha

Hắn cầm roi bước lại gần cậu nhóc

Bây giờ điều cậu nhóc có thể làm là bảo vệ cho bạn gái mình, nhắm mắt và cầu nguyện

Tiếng roi giáng xuống làm điếc cả tai....

Nước mắt tràn ứa ra ngày càng nhiều

Nỗi đau trong lòng chồng chất lên,

Tôi thích cậu, thích nhiều lắm, cái cách mà cậu bảo vệ tôi, sẽ không bao giờ tôi quên được, đừng chịu dày vò như vậy nữa, đừng chịu đau đớn thay mình, vì như vậy mình sẽ đau hơn cậu gấp 100 lần đấy

Đôi mắt cô bé long lanh nhìn cậu nhóc nó, chứa chan biết bao nhiêu là đau khổ và yêu thương
” Những nỗi đau cậu chịu....

Tôi sẽ gánh giúp cậu....

Nhặt nhòa lòng tôi thất....

Hạnh phúc cậu mang đến....

Tôi mãi giữ trong tim....

M.H-M.C ”

- Đừng đánh cậu ấy nữa- Cô bé chịu đựng hết nỗi

- Đừng đánh cậu ấy nữa, tôi van xin mấy người mà- cô bé mếu máu khóc thét lên

- Đừng đánh nữa mà – cô bé vừa khóc vừa van xin

Lucy và Erza xuống phòng y tế thăm Juvia....

- Cậu sao vậy, tỉnh dậy đi, Juviaaaaaaaaa – Lucy hoảng hốt gọi

- Đừng, đừng đánh cậu ấy – Juvia hét lên

Erza ngồi xuống vịn vai Juvia lay lay qua lại.....

- Tỉnh dậy đi, Juviaa – Erza la lên

Sao một hồi kêu la Juvia mới hoảng hồn và tỉnh lại sao cơn ác mộng....

Cô ngồi bật dậy, người thì đổ đầy mồ hôi, miệng cứ lẩm bẩm ‘’ đừng đánh cậu ấy nữa ”

Juvia đưa tay lên trán rồi thở hổn hển,

Nỗi sợ hãi vẫn còn mơn mang trong lòng cô

- Cậu có sao không – Lucy đưa tay vịn vai Juvia

Cô giật mình xoay người qua.....

- Đi raaaaaaaaa – Juvia hét lên

Erza và Lucy mở to mắt nhìn cô bạn đang kích động và thấy xót xa.....

- Mình là Lucy, Lucy nè – Lucy la lên

- Erza, Erza – Erza cũng vậy

Juvia chậm rãi xoay người qua, đôi môi cắn chặt, đầu tóc rối tung,....

Và khi bình tĩnh lại thì.....khóe mắt Juvia tràn đầy nước rồi lăn dài xuống má, cô bật khóc to lên

Bây giờ điều mà Lucy và Erza có thể làm là ôm thật chặt cô bạn của mình, để cho nỗi đau vơi đi tìm lại con người của chính mình

Juvia ôm chặt 2 cô bạn rồi khóc thật to để vượt qua sợ hãi

- Tội mình ở đây, đừng lo – Lucy ôm Juvia xoa đầu

Juvia khóc ngày càng to hơn.....

Quá khứ thì nhớ làm gì.... Để kìm ỨC đau thương ủa về.... Quên hết đi.... Để sống tốt hơn....Tìm lại tương lai tươi sáng cho bản thân mình....

Một ngày học đã trôi qua

Trong 1 ngày mà xảy biết bao nhiêu sự việc nào là bị Gray bóp cổ xém chết, Juvia ngất xỉu, cái bàn bị hãm hại, Juvia gặp ác mộng rồi bị kích động,.....

Lucy nhớ đến mà thở dài

- Haizzz, Juvia nè, một hồi cậu đi về chung với Gray có sao không – Lucy lo lắng hỏi

Juvia im lặng một chút rồi xoay qua mỉm cười nhìn Lucy....

- Dù có chết thì mình cũng không quên 2 bạn đâu – Juvia cười nói

Erza và Lucy sùng sững trước câu trả lời ấy

Mở to mắt mà nhìn Juvia nói

- Cậu nói cái gì vậy – Erza lên tiếng

Juvia bật cười, nhưng nụ cười đó có pha thêm chút nỗi buồn rất nhạt không cho ai nhận ra.....

- Mình đùa thôi. – Juvia cười nói

- Sau này đừng đùa như vậy nữa – Lucy tức giận

- Các cậu giận rồi sao, mình đùa thôi mà – Juvia giải thích

- Ủ, được rồi, sau này đừng nói những chuyện như vậy – Erza cân nhắc

3 cô gái vừa đi vừa trò chuyện..... khi tới cổng trường

Vẫn vẻ mặt hung tợn đó, vẫn cái dáng người đó, vẫn chiếc xe đó, vẫn phong cách đó.....

- Juvia cẩn thận nhé – Lucy nhắc nhở

- Được rồi, mình về đây, tạm biệt 2 cậu – Juvia nói

Erza thì không nói gì mà cứ nhìn chăm chăm vào Gray

Anh đứng đó, không nói gì....

Juvia bước lên xe

Gray nhìn Lucy rồi mỉm cười, làm cô thắc mắc

* Cái tên này sao lại cười, không biết có chuyện gì xảy ra không – Lucy suy nghĩ *

Anh xoay người qua bước lên xe.... Trông phút chốc chiếc xe biến mất....

Và..... một chiếc xe khác đến

5 người đàn ông bước ra

- Mời tiểu thư lên xe – họ cúi đầu đồng thanh nói

Lucy giật mình, lùi ra sau lưng Erza

- Mời tiểu thư lên xe – họ nói lại

Lucy vỗ vai Erza....

- Mình về trước nhé

- Ủ, tạm biệt – Erza cười nói

Và thế là chiếc xe phóng nhanh đến bệnh viện....

Tại bệnh viện

Mọi người vẫn ồn ào như xưa...

Lucy rảo bước phía sau là 5 người đàn ông

Tới phòng bệnh của Natsu rồi....

Lucy mở cửa bước vào như thường ngày, nhưng lần này lại khác....

Natsu đang cài nút áo, xem chút nữa là để lộ 1 cái body tuyệt vời của anh rồi

Mà nói thẳng ra là anh thay đồ sắp xong rồi, cài nút áo nữa là xong

(Tiếc quá >.<)=“”>

Lucy mở to mắt nhìn..... đứng chết tại chỗ.

Cô lật đật lui ra đóng cửa lại, mặt đỏ như trái cà chín (^ ^)

3 phút sau.....

Một lần nữa Lucy mở cửa ra thấy Natsu ngồi trên giường đọc báo, cô bước lại và ngồi xuống ghế....

- Tôi xin lỗi – Lucy cúi mặt nói, mặt vẫn hơi đỏ

Natsu im lặng một chút

- Thôi kệ! Tôi không trách mấy người không biết lịch sự, gõ cửa trước khi vào... – Natsu mắt không rời khỏi tờ báo

Lucy im lặng, coi như là biết lỗi rồi....

Một lúc sau.....

- Nè, cho tôi hỏi – Lucy nói

- Hỏi gì? – Natsu vừa đọc vừa nói

- Cậu... cậu... có biết...- Lucy ngập ngừng

- Biết cái gì? – Natsu hỏi lại

- Thì biết..... - Lucy ấp a ấp úng

- Tôi cho cô 5 giây để trình bày câu hỏi. – Natsu ra lệnh

Và như mọi lần, lệnh của Natsu khiến Lucy không bao giờ làm trái lại được, cô nhảy vào nói liền.

- Cậu có biết con người thật của hội phó không?! – Lucy nói nhanh như cái máy

Câu hỏi này làm Natsu bất ngờ....

- Tôi không biết. – Natsu thản nhiên nói

- Cậu không biết? – Lucy ngạc nhiên

- Ừ

Lucy im lặng một chút.....

- Nè, cậu đừng có sạo – Lucy nói thẳng

- Sạo cái gì?! – Natsu tức giận

- Cái ngày mà cậu bị đánh, cậu đi chung với hội phó ở quá bar phải không, còn hút thuốc và uống rượu nữa!!! – Lucy nói một mạch

Natsu bỏ tờ báo xuống rồi nhìn Lucy

- Sao cô biết? – Natsu ngạc nhiên nói

- Thì tôi giao hàng ở đó mà, lúc đó nhìn cậu và hội phó trông đáng ghét lắm, một hình ảnh khiến tôi không quên được – Lucy nói

Natsu bị nói trúng tim đen nên giật mình

- Tốt nhất là cô quên hết đi.... – Natsu ra lệnh

- Quên sao được!!! – Lucy nhăn mặt

- Còn việc hội phó là người như thế nào thì không cần cô biết, nhưng đừng đụng vào cậu ấy, nếu không thì hậu quả lớn lắm đấy, sau này có chuyện gì đừng nói tôi không cảnh báo cô trước – Natsu cao giọng cảnh cáo .

22. Chap 21: Đến Nhà Lucy

Natsu cảnh báo nhưng Lucy cũng chẳng hề ngạc nhiên vì cô đã bị Gray làm xém chết rồi mà.....

- Ồ,... ừm – câu trả lời cộc lốc của Lucy

Bình thường nếu Natsu ra lệnh hay cảnh cáo Lucy đều ngạc nhiên và xông vào cãi với anh nhưng lần này thì không..... có vẻ như hôm nay cô biết nghe lời....

- Có chuyện gì – Natsu suy luận dẫn đến thắc mắc nên hỏi

Lucy cũng chẳng biết Natsu hỏi về cái gì.....

- Cậu Hỏi về cái gì – Lucy ngớ ngẩn

Natsu bực mình nhìn thẳng vào mặt Lucy....

- Tôi hỏi chuyện ở trường, hôm nay xảy ra chuyện gì – Natsu nhăn mặt hỏi lại

Lucy giật mình, tại sao Natsu lại biết có chuyện bất thường với hội phó....

- Hôm nay bình thường, không có gì hết – Lucy chối

- Cô đừng có nói dối, chuyện gì kể tôi nghe – Natsu nhú mày

- Không có gì hết – Lucy tức giận

- Tôi hỏi lại một lần nữa, ở trường hôm nay xảy ra chuyện gì – Natsu kiên nhẫn nhắc lại

- Để tôi nói lại một lần nữa, hôm nay không xảy ra chuyện gì hết – Lucy cũng nhắc lại

Natsu tức giận, nhìn chăm chăm vào Lucy.....

- Tôi chờ 5 giây để nói – Natsu ra lệnh

Lệnh của Natsu như lệnh của Tổng Thống khiến Lucy không bao giờ cãi lại được.....

- Thì.... Thì... - Lucy không muốn nói

- Hết 5 giây rồi , cô chết với tôi – Natsu tức giận, dùng ngón sát khí

Anh bước xuống giường..... bây giờ thì anh đi được rồi....

Bước lại gần Lucy.....

- Cậu đi.... được... rồi hả - Lucy ngạc nhiên hỏi

Vừa dứt câu thì..... Natsu đứng sát cô

Anh khom người xuống..... áp sát mặt Lucy.....

Khuôn mặt Natsu tối sầm lại.....

- Tại sao cô lì quá vậy – mặt Natsu áp sát mặt Lucy

Lucy ngơ ngác nhìn Natsu.....

- Bây giờ cô nói không – Natsu nhẹ nhàng hỏi

Anh đưa tay ôm chặt eo của Lucy

Kéo cô lại gần anh hơn.....

- aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa, tôi nói, tôi nói – Bây giờ Lucy mới hoảng hồn lại

Lúc này Natsu mới chịu buông cô ra và ngồi xuống giường để nghe cô nói.....

- Còn không nói hả - Natsu mất kiên nhẫn

- Nói, tôi nói, tôi đâu có câm – Lucy hốt hoảng

- Thì hôm nay, tại cổng trường - Lucy giải thích, kể hết mọi chuyện

~~ Natsu im lặng lắng nghe Lucy nói hết.....

- Thì chuyện là vậy đó – Lucy nói

- Chắc cô chán sống rồi, đi kiếm chuyện với cậu ta – Natsu lắc đầu nói

- Thì thấy bạn mình bị ăn hiếp lại giúp đỡ chứ sao – Lucy giải thích

- Cô có thể kêu người khác giúp mà – Natsu nói tiếp

- Vậy lúc cậu bị đánh, đợi tôi kêu người khác giúp chắc cậu đã lên trời rồi đấy – Lucy cãi

- Cô..... - lời lí giải của Lucy quá chuẩn làm Natsu cứng họng

- Cô, cô cái gì, lúc nào cậu cũng gọi tôi bằng cô, tôi có phải giáo viên của cậu đâu – Lucy cãi tiếp

- Sao cô thích cãi quá vậy – Natsu tức giận

- Tôi không cãi mà là biện hộ cho mình – Lucy nói tiếp

- Cô hay lắm, tôi nghĩ nói – Natsu nằm xuống

Lucy thấy anh nằm xuống nên im lặng, không làm phiền nữa....

Được một lúc thì

- Hôm nay cậu xuất viện đấy – Lucy chợt nhớ

Natsu vẫn nằm đó, vẫn im lặng

- Tôi nói có nghe không vậy – Lucy lớn giọng nói

Natsu tức giận, ngồi bật dậy.....

- Tôi biết rồi, tôi đã nằm đây gần nửa tháng sao tôi không biết được – Natsu nói một mạch

- Biết rồi sao không đi về nhà – Lucy hỏi tiếp

- Cô muốn về nhà tôi hả - Natsu mĩa mai

- Đầu có vấn đề hả, nghĩ sao vậy – Lucy tức giận nói

-Vậy sao cô kêu tôi – Natsu hỏi tiếp

- Tại cậu không về - Lucy nói

- Tôi không muốn về nhà, hiểu không hả - Natsu lớn tiếng nói

- Không về nhà, vậy cậu ở đây làm gì – Lucy thắc mắc hỏi

Natsu tức giận đứng dậy.....

- Nhà cô ở đâu, tôi đưa cô về - Natsu hỏi

- Về bây giờ hả - Lucy ngơ ngác

- Ủ, bây giờ, lúc này tôi thay đồ rồi, về thôi – Natsu kéo tay Lucy đi ra ngoài

Lucy cũng đi theo, anh dẫn cô đi đâu thì cô đi đó.....

Cửa chính của bệnh viện..... một chiếc xe màu xám BMW dừng trước cổng....

Natsu đẩy Lucy lên xe, ngồi kế bên anh.....

- Cô chỉ đường cho tài xế của tôi đi – Natsu nhìn mặt Lucy nói

- Ừ

Tài xế đạp phanh phóng đi.....

~~ Khoảng 5 phút sau

Đã tới nhà của Lucy

- Nhà cô ở đây hả - Natsu thắc mắc hỏi

- Ừ, cảm ơn đã đưa tôi về, cậu cũng về nhà đi – Lucy chào tạm biệt

- Nè, khoan – Natsu kêu lại

- Cậu muốn cái gì – Lucy nhăn mặt

- Cho tôi vào nhà cô một chút được không, tôi không muốn về - Natsu nhẹ nhàng nói

- Có nhà mà cậu không muốn về, đâu có vấn đề hả - Lucy nói thẳng

- Tôi đã nói rồi, còn không mở cửa – Natsu tức giận

- Nhưng..... – Lucy ngập ngừng

- Cô sợ tôi làm gì cô hả, tôi hứa không có gì đâu – Natsu nói

Lucy khó xử..... cô biết anh là người tốt nhưng..... sao một hồi đắn đo suy nghĩ.....

- Haizzz, cậu vào đi, một chút thôi nha – Lucy thở dài

- Được

Lucy mở khóa cổng, rồi đi vào, Natsu theo sau

Tiếp theo là mở cửa nhà..... Natsu vẫn đứng sau im lặng

Lucy mở cửa ra..... rồi cởi giày bước vào..... Natsu cũng vậy

~~ Natsu cảm nhận được hơi ấm gia đình từ căn nhà này, tuy thiết kế đơn giản không kiêu sang, cầu kì như bao biệt thự khác nhưng nó mang một cảm giác rất dễ chịu, chứa chan yêu thương, hạnh phúc mà cô dành cho gia đình.....

Nhà có con gái cũng tiện thiệt.... mọi thứ đều được Lucy quét dọn sạch sẽ không chứa hạt bụi nào

- Cậu ngồi đi, tôi ra sau lấy nước – Lucy chỉ vào bộ bàn ghế

Nói rồi cô đi ra sau.....

Natsu vẫn đứng đó, đảo mắt nhìn xung quanh, anh đi qua bên kia rồi qua bên nọ, đôi mắt thì nhìn chăm chú vào căn nhà

Anh vốn rất thích sách báo nên đến lục đục kệ sách nhỏ của Lucy....

Natsu tìm một vài tin tức mới để đọc nhưng.....

Từ trong quyển tạp chí..... rơi xuống 3 tờ giấy..... trông rất kì lạ

Natsu nhặt lên... anh cầm tờ giấy nhìn chăm chăm vào rồi cười... tiếp đó là xếp lại và bỏ vào túi quần.....

(Chắc anh Nat có kế hoạch gì đó..... đáng ngờ đây.....)

Một nụ cười thật nham hiểm...

Lucy từ sau nhà đi lên, trên tay cầm ly nước cam

- Cậu làm gì ở đó vậy – Lucy thắc mắc hỏi

Natsu xoay người qua...

- Không có gì, tôi chỉ muốn đọc báo thôi – Natsu chỉ vào kệ sách

Nói rồi Natsu đi đến ngồi vào bộ bàn ghế.... Lucy đặt ly nước cam trên bàn

- Nước của cậu nè, uống đi – Lucy mời

Natsu cầm ly nước và uống một ngụm

- Tôi ra sau kiểm gì đem lên ăn – Lucy chỉ tay ra sau

Natsu im lặng.... Lucy đi ra sau

Anh tự nhiên như nhà của mình ngồi uống nước thoải mái.....

Được một lúc thì....

Có cái gì đó... mềm mềm... nhiều lông.... Thân hình nhỏ nhỏ.... Đôi mắt to tròn đen láy2 tai dựng lên.....
khuôn mặt hơi bị đáng yêu..... cái đuôi lắc qua lắc lại....

(Chắc cái bạn đoán được đó là mèo rồi ^ ^)

Chú mèo mimi nhà Lucy nhảy lên ngồi trên vai anh, hình như nó thích những anh chàng đẹp trai.....

- meo... meo... meoo...- Nó nhìn mặt Natsu rồi kêu

Natsu nhìn chăm chăm 10 giây thì.....

- aaaaaaaaaaaaaaaaaaa, tránh xa tao ra – Natsu nhảy lên ghế, quăng con mèo xuống sàn

23. Chap 22: Sợ Mèo Và Bị Thương

- aaaaaaaaaaaaaaaaaaa, tránh xa tao ra – Natsu nhảy lên ghế, quăng con mèo xuống sàn

Cả ly nước cam cũng nằm lán lóc và đổ ướt cả sàn nhà

Mắt chú mèo rưng rưng nhìn Natsu

(Tội nghiệp mimi quá ^ ^)

Mimi ở dưới chòm người lên nhìn Natsu

Anh đổ mồ hôi hột, lén lén đi qua bên kia....

- Mày.... Mày... mày... đứng yên đó – Natsu rón rén từ từ bước qua bên kia

Mimi nhìn anh thấy lạ, sao anh lại phản ứng như vậy....

- meooo.... Meooooo – Mimi gọi

Natsu trừng mắt, tim đập thình thịch, mồ hôi đổ càng nhiều.....

- Mày... mày ... đừng qua đây – Natsu hoảng sợ

Anh đứng đối diện Mimi, ở giữa là chiếc bàn và Mimi đang ngồi trên bộ ghế salong

Natsu quơ tay qua lại (ý của anh là đuổi mèo đi)

- Mày ... đi... đi – Natsu ra lệnh

(Động vật làm sao hiểu tiếng người, anh nói cả chục lần nó cũng không đi đâu ^ ^)

Mimi không hiểu Natsu đang nói gì và làm gì, nó ngồi đó nhìn chăm chăm vào anh....

Natsu thở hổn hển, đầu óc rối tung, bây giờ không nghĩ ra cách gì hết....

Có 1 con mèo thôi mà cũng Natsu cũng phải dàn trận để đuổi nó đi

- meoooo..... Meoooo- Mimi ngáp dài, cái đuôi lắc qua lắc lại

Nó cố tỏ ra dễ thương để được Natsu yêu thích, bởi vì anh đẹp trai quá mà, lần đầu tiên nó thấy người như vậy

Nhưng ngược lại Natsu càng sợ Mimi thêm, hàm răng sắc bén, những móng vuốt dài ra, Natsu rung lên

Anh cứ đứng đó nhìn Mimi, nỗi sợ ngày càng dâng thêm.....

- Mày đi...đi... đừng ở đây nữa – Natsu quơ tay chỉ chỉ ra ngoài

(Nhà nó ở đây mà anh bảo nó đi sao được +__+)

Chú mèo thấy khó hiểu, anh chỉ tay ra ngoài làm gì

Nó đứng dậy, vươn vai, lắc đuôi, mắt chớp chớp , miệng thì kêu meooo..... meooo

- Mày... mày... định làm gì – Natsu toát mồ hôi nhìn nó

Natsu thì vẫn cứ nói còn mimi thì chả hiểu gì cả.....

Mimi nhảy lên bàn, bước lại gần Natsu..... Còn anh thì sợ hãi lùi ra sau

- Tao đã nói là đứng yên đó mà – Natsu đưa tay chỉ vào bộ bàn ghế

(Nó không hiểu anh nói gì đâu +__+)

Mimi cào cào chiếc bàn.... Tư thế khom đầu xuống Chân sau nhấc lên một tí..... đôi mắt nhìn thẳng về phía Natsu 2 tai giật giật.... và

1s

2s

3s

Nó bay thẳng lên về phía Natsu anh hốt hoảng té nằm xuống sàn

Một thân hình nhỏ nhỏ, nhiều lông ,.... Bây giờ đang nằm trọn vẹn trên khuôn mặt anh tú của Natsu

Natsu mở to mắt nhìn.....

- aaaaaaaaaaaaaa, đi ra – Natsu la lên

Mimi giật mình cảm thấy anh trở nên đáng sợ.... nó nhăn mặt, tức giận

Và xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt.....

6 vết trầy kéo dài và rỉ máu hiện trên mặt Natsu 3 vết bên trái, 3 vết bên phải Natsu trừng mắt....

- aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa – tìm Natsu xem lọt ra ngoài....

Anh hoảng hốt đứng dậy..... cởi chiếc áo khoác đang mặc đập lên Mimi

Rùi Natsu lùi lại phía sau bức tường, gần kệ sách

Mimi luống cuống cào cào chiếc áo nhằm tìm cách thoát ra, nó chui chui xuống sàn

Natsu mồ hôi đổ càng nhiều cái đầu từ từ ló ra Tiếp theo là 2 cái tay.... và cuối cùng là thân hình nhỏ nhỏ xinh xinh

Mimi tức giận vì Natsu làm nó đau Nó xù lông, móng vuốt dài ra, đôi mắt rực lửa....

- Tao... tao.... Xin lỗi – Natsu rụt rít

(bây giờ xin lỗi cũng vô ích, mimi bực rùi đấy +_+)

Natsu với tư thế phòng thủ của võ sư đã tập luyện nhiều năm nhưng lại không đối phó nổi với 1 con mèo
Nó chạy lại phía Natsu... còn anh thì đổ kệ sách xuống và chạy thật nhanh ra sau

36 kẻ chạy là thượng sách

Mimi càng tức giận thêm vì không bắt được anh Natsu thì vẫn cứ chạy

Lucy đang xếp bánh vào chiếc đĩa hoa văn tinh xảo thì...

Bỗng từ đâu ra Natsu chạy xuống, vòng quanh cái bàn ăn được đặt ở giữa phòng bếp

Từng cái ghế từ từ ngã xuống, mimi thì vẫn cứ rượt còn Natsu thì chạy

- Mấy người đang làm gì vậy – Đồ đặc lộn xộn khiến Lucy tức giận

- Bắt nó ra cho tôi mau – Natsu vừa chạy vừa ra lệnh

Lucy nghe nói vậy cũng chạy theo..... thế là 2 người 1 con mèo... Natsu thì chạy trước, mimi thì chạy theo Natsu, còn Lucy thì chạy theo mimi

Đồ đặc trong nhà rối tung cả lên... cuộc rượt đuổi vẫn tiếp diễn

Một lúc sau Khó khăn lắm Lucy mới bắt được mimi

Cô ngồi trên ghế ôm mimi, vuốt nhẹ bộ lông mềm mại nhằm dỗ cho nó ngủ còn Natsu thì co chân, ngồi ở một góc đối diện với Lucy và mimi

Sau khi chú mèo nhắm mắt và từ từ thiếp đi.... Lucy bế mimi vào phòng mình để nó nằm trên giường...rồi ra ngoài

- Cậu lên đây ngồi đi, đừng ngồi ở đó nữa – Lucy nhìn Natsu

Lúc này Natsu mới chịu đứng dậy và tiến lại ngồi xuống bộ ghế salong

- Cậu... sợ... mèo hả - Lucy ngồi xuống nhìn Natsu

- Chuyện qua rồi đừng nhắc nữa, quên đi – Natsu nhú mặt

Lucy bụm miệng ngồi cười..... Sau đó cô loay hoay tìm hộp y tế

- Nè, đưa mặt đây, tôi bôi thuốc cho – Lucy vừa cười vừa nói

Natsu im lặng không nói gì nhưng xoay người qua đưa mặt cho cô

Lucy nhẹ nhàng, tỉ mỉ bôi thuốc trên khuôn mặt của Natsu

- ây..... - Natsu cảm thấy hơi đau

- Ngồi yên đi, làm gì mà để mèo cào tới vậy – Lucy nhăn mặt

Anh lại im lặng không nói gì, để cho Lucy bôi thuốc

Thế là trong nhà 2 người, 1 người nam, 1 người nữ, ngồi đối diện nhau, người nữ ngồi bôi thuốc cho người nam thỉnh thoảng lại nở nụ cười

(Nhìn họ hạnh phúc quá ^ ^)

~~ Bây giờ lo rượt đuổi nhau và dọn dẹp mớ hỗn độn trong nhà do Natsu và mimi đại chiếnmà đã 6h

- Trễ rồi, cậu không về nhà hả - Lucy đuổi khéo

Gần tối mà để con trai trong nhà... làm Lucy cảm thấy lo lắng

- Cho tôi ở đây tí nữa đi – Natsu hạ giọng

Lucy nhăn mặt nhìn anh

- Sao cậu không về - Lucy tức giận
- Tôi ở đây tí rồi về - Natsu mặt dày ở lại
Lucy khó hiểu đi ra sau.... Mặc kệ Natsu ngồi ở phòng khách

6h 30... bầu trời dần tối hơn

Một cô gái tóc đỏ, mặc chiếc váy thật đáng yêu, rảo bước trên các con phố...

Hôm nay đường hơi vắng chỉ có vài người đi ngang qua thôi

Erza bước vào tiệm sách gần đó.... Cô đi qua kệ sách này rồi đến kệ sách khác....

Một lúc sau

- Chị ơi !! tính dùm em cái này – Erza đưa quyển sách

- Rồi, của em là 103.000

(mình lấy tiền Việt Nam nhé ^ ^)

Erza trả tiền rồi cầm quyển sách đi ra Con phố ngày càng vắng hơn.... Đường về nhà của Erza không có ai, trời thì tối

Cô cảm thấy rung lên, tiếng gió thoảng qua làm Erza hoảng sợ thêm

Cô ôm quyển sách, muốn đi thật nhanh về nhà nhưng..... không biết từ đâu ra 3 tên thanh niên, ăn mặc kì quặc, nhìn trông đáng sợ lắm.... Erza xoay mặt đi thì...

- Ê, em đi đâu thế - một tên cười nham hiểm gọi

Một dòng điện cường độ mạnh chạy qua sống lưng Erza, tim đập nhanh hơn, cảm thấy sợ hãi và khó thở hơn....

2 tên chạy lại đứng trước mặt Erza

- Em tên gì vậy, đi chơi với anh không – một tên hé miệng

2 tên còn lại thì đứng cười..... chúng nắm tay Erza kéo đi...

- Mấy người làm gì vậy, buông tôi ra – Erza hét toáng lên

- Làm gì đâu, đi một tí thôi rồi về - Chúng cười trông đáng sợ

1 tên nhìn chằm chằm Erza rồi lè lưỡi liếm môi, bây giờ có thể diễn tả hần một từ đó là : Đểu.....

Trời tối, gió nhẹ nhàng, một chàng trai vừa chạy bộ vừa hát...

If I were a painter

Mixing my colors

How could I ever find the blue of your eyes

The canvas could never

Capture the light of your smile, of your smile

Jellal đang ngân nga những câu hát ấy thì....

- aaaaaaaaaa, buông tôi ra – Erza hoảng sợ hét lên

Jellal dừng lại, xoay người tìm kiếm tiếng hét vừa rồi, anh cảm thấy giọng nói này quen quen, hình như nghe ở đâu rồi

Erza đang giằng co với đám thanh niên trong con đường kẻ bên

- Tụi mày làm gì ở đây – Jellal lớn tiếng hỏi
 3 tên thanh niên xoay qua, chúng nhận ra anh

- Dạ, đại ca, tụi em qua khu này chơi một chút – một tên nói
 Jellal tiến lại, nắm tay Erza đẩy ra phía sau lưng mình...

- Có chơi thì kiếm người khác chơi – Jellal nhìn bọn chúng rồi ra lệnh

- Dạ, em xin lỗi, tụi em đi đây – bọn chúng cúi đầu

Sau khi 3 tên đó đi.... Erza thở dài, cảm thấy nhẹ lòng hơn, trạng thái thoải mái hơn...

- Cám ơn cậu nhiều lắm – Erza nhìn Jellal rồi nói

- Ừm, không có gì – Jellal cười nói

- Mà sao bọn chúng lại gọi cậu là đại ca – Erza thắc mắc

- À.. à tại quen thôi, không có gì đâu – Jellal bịa chuyện

- Mà cậu làm gì ở đây – Jellal đổi chủ đề

Erza đưa quyển sách lên, quơ qua quơ lại trước mặt Jellal

- Quyển khoa học mới nhất hiện nay – Jellal ngạc nhiên nói

Erza cười, rồi mở ra cho Jellal xem

- Vừa đi vừa xem, để tôi đưa cậu về - Jellal dịu dàng nói

- Nhưng mà..... - Erza cảm thấy ngại

- Tụi cũng muốn xem quyển sách này mà, để tôi đưa cậu về - Jellal năn nỉ

Erza cười một cái..... thế là trên con đường vắng, một cặp trai gái vừa đi vừa trò chuyện vui vẻ với nhau

Tới con đường nhà Lucy....

- Mình nghe nói Lucy ở trong đây – Erza đưa tay chỉ

- Muốn đi khám phá không, xem nhà cậu ấy ra sao – Jellal cười nói

Nói rồi Jellal nắm tay Erza kéo đi..... anh cư xử rất tự nhiên còn Erza thì đỏ mặt, tim thút lại, một cảm giác gì đó đang vỡ òa trong lòng cô,... Erza nhìn chăm chăm Jellal và tay của anh đang nắm tay cô chạy đi,... Erza suy nghĩ gì đó rồi cười dịu dàng 1 cái,.....

24. Chap 23: Phát Hiện Có Con Trai Trong Nhà

Jellal và Erza thì đi khám phá, lần này chết Lucy với Natsu rồi ^ ^

Sau một hồi tìm kiếm

- Ừa, chiếc xe này quen quá – Jellal chỉ vào chiếc BMW màu xám

Erza tiến lại gần rồi nhìn chăm chăm vào chiếc xe

- Xe của hội trưởng sao lại ở đây – Erza chợt nhớ

2 người họ nhìn vào căn nhà mà chiếc xe đang đậu trước cửa , phía cột có cái bảng để chữ “ LAYLA ”

- Nhà của Lucy nè, cậu ấy tên Lucy Layla – Erza vui mừng nói

Jellal tiến lại gần căn nhà, anh đưa tay lên xem đồng hồ

- Bây giờ 7h10 rồi, sao xe của hội trưởng lại ở trước nhà Lucy– Jellal vừa xem đồng hồ vừa nói

Erza nhăn mặt nhìn chiếc xe và căn nhà....

- Nhà của Lucy, hội trưởng ở đây làm gì – Erza thắc mắc

Cả 2 đứng gãi đầu, vắt óc mà suy nghĩ.....

Một lúc sau.....

- Có chuyện vui đây – Jellal nói nhỏ

- Vui gì, cậu có âm mưu gì hả - Erza cũng thì thầm

- Làm theo lời mình nha.....- Jellal thì thầm to nhỏ với Erza

- Ừm, mình hiểu rồi – Erza nói

Cả 2 nhìn nhau mỉm cười.... Nụ cười thật bất thường..... pha chút hương vị nham hiểm

- Cậu bấm chuông đi – Jellal nói

Erza gật đầu 1 cái..... rồi chạy lại đưa tay bấm chuông.....

Reng reng

Lucy giật mình, từ sau bếp chạy ra.....

Natsu thì nằm trên ghế salong ngủ tự nhiên, không biết chuyện gì sắp ập đến.....

- Giờ này ai tới vậy ta – Lucy nhú mày

Và từ ngoài cửa vọng ra giọng nói

- Lucy ơi !!, Lucy , Lucy, Erza nè – Erza lớn tiếng gọi

Lucy nhảy dựng lên..... bây giờ sao Erza lại đến..... còn Natsu thì sao..... nếu thấy Natsu ở đây mà bây giờ lại tới nữa chết rồi

Cô bối rối, vò đầu bứt tóc....

- Natsu, Natsu dậy đi , dậy đi – Lucy tán mấy cái vào mặt Natsu

Anh bực mình mở mắt ra, vươn vai, gãi đầu,

- Chuyện gì vậy – Natsu mắt mở mắt nhắm

- Giờ này mà cậu còn hỏi – Lucy nói nhỏ

Thấy không có ai ra mở cửa nên.....

- Lucy, Lucy, cậu có nhà không - Erza gọi tiếp

Natsu đang trong trạng thái buồn ngủ thì giật mình tỉnh táo liền....

- Ai vậy – Natsu luống cuống

- Erza đấy, bạn của tôi – Lucy kéo Natsu đứng dậy

- Cái gì, cậu ấy đến đây làm gì – Natsu khó hiểu

- Tôi không biết, mà bây giờ làm sao – Lucy tức giận

Cả 2 rơi vào hoàn cảnh vô cùng khó khăn

Lâu quá, không ra mở cửa, Erza bực mình.....

- Cậu không ra, mình đập cửa đấy – Erza đập ầm ầm

Lucy hoảng hốt.....

- aaaaaaaa, mình bận tí, chút ra liền – Từ trong nhà Lucy la lên

Erza nghe được xoay qua nhìn Jellal cười....

- Mình nghĩ bây giờ bọn họ đang rối lên – Jellal nhìn Erza vừa cười vừa nói
Jellal nói đúng..... Lucy và Natsu hiện đang..... rất rối

- aaaaaaa, cậu đi trốn đi – Lucy chột nghĩ ra

- Trốn ở đâu – Natsu quơ tay tìm lum

- Cửa không khóa, mình vào nhé – Erza la lên

- Cái gì, cửa không khóa – Lucy hoảng hốt

Cô loay hoay tìm chỗ cho Natsu trốn thì anh đã chạy vào phòng Lucy và đóng cửa lại....

- Cậu vào phòng tôi làm gì – Lucy tức giận

- Chứ trốn ở đâu bây giờ, toilet nhà cô nằm ở đâu tôi còn chưa biết – Natsu nói vọng ra

- Nhưng sao lại vào phòng của tôi – Lucy đập cửa phòng

- Không lẽ vào phòng mẹ cô – Natsu nói một mạch

- Ồ... – nghe những lời Natsu nói khiến cho Lucy bị đơ hoàn toàn
(Anh nói cũng đúng, Natsu biết lựa chỗ để vào quá ^ ^)

Lucy chưa kịp dọn dẹp lại đồ đạc trong nhà thì.....

- Chào cậu – Erza đứng trước cửa

Theo sau đó là Jellal

Lucy gượng cười....

- Có Jellal nữa hả, chào 2 cậu – Lucy cười nói

- WOW, nhà cậu đẹp quá – Jellal tự nhiên la lên làm Lucy giật mình

- Ủm, cái ơn cậu đã khen, mấy cậu vào nhà đi – Lucy đưa tay mời

- WOW, đôi giày adidas nam hàng hiệu này là của ai vậy – Erza đưa tay chỉ

Não Lucy co lại..... dây thần kinh rối lên tìm cách trả lời sao cho phù hợp

- Ờ... ờ.... ừm..... ừm, mình tặng cậu nhóc hàng xóm – Lucy bịa chuyện

Erza và Jellal ngồi vào bộ bàn ghế salong....

- WOW, cái áo hàng hiệu này là của ai vậy – Jellal lớn tiếng hỏi

Anh cầm lên, mùi nước hoa của nam lan tỏa ra

* Natsu vẫn còn xài loại nước hoa này – Jellal suy nghĩ *

Lucy chưa kịp hoảng hồn.....

- Ờ.....ừm.... tặng cậu nhóc hàng xóm – Lucy tiếp tục bịa chuyện

Erza và Jellal nhìn nhau cười.....

- WOWWWW, chiếc xe BMW màu xám đậu ở trước cửa, chắc cậu cũng định nói tặng cậu nhóc hàng xóm hả

- Erza nói một mạch

Natsu đứng trong phòng mà đổ mồ hôi hột.....

(Do đang rối rắm nên Natsu quên là mimi đang ở trong phòng Lucy)

- Cậu nhóc hàng xóm nào mà có phước quá vậy – Jellal nói

- Thì... thì... thì – Lucy cứng họng

- Nói thật đi, tụi mình biết hết rồi – Erza cười cười nói nói

- Thật.... – Lucy chưa kịp nói thì

RẦM

Tiếng động phát ra từ trong phòng Lucy

Cả tủ quần áo ngã ầm xuống, chăn, gối, nệm nằm rải rác trong phòng.... Natsu phóng ra.... Theo sau đó là chú mèo đang xù lông và móng vuốt sắc bén dài ra

Lucy, Erza và Jellal mở to mắt nhìn và miệng thì há hốc.....

- Bắt nó ra dùm tôi – Natsu hét toáng lên

Và theo phản xạ tự nhiên.... Lucy chạy theo Erza cũng chạy theo.... Cuối cùng Jellal cũng vậy....

4 người chạy vòng quanh trong nhà, nhằm bắt được mimi

Natsu chạy ra sau bếp....mimi chạy theo.... mọi người cũng vậy

Natsu kéo từng chiếc ghế ngã xuống.... cả cái bàn cũng nằm dưới sàn bình nước thủy tinh thì vỡ vụn từng mảnh.... Nước đổ lên láng

Tiếp đó Natsu lại chạy ra phòng khách.... mimi thì vẫn cứ đuổi theo.... cả bộ bàn ghế salong ngã lộn lộn do anh gây ra..... và cả kệ sách cũng đổ xuống.... từng mảnh giấy bay khắp trong nhà....

Một cuộc đại chiến ... đang diễn ra

- Sao nó vẫn cứ đuổi theo vậy – Natsu vừa chạy vừa nói

- Hội trưởng, cậu dừng lại thì nó nghỉ đuổi theo – Jellal chạy ở sau lớn tiếng nói

- Nếu tôi dừng lại thì nó lại cào vào mặt tôi nữa – Natsu quyết tâm không chịu dừng lại

Erza và Lucy thở dài.....

(không thể tin được là bây giờ Natsu như đứa con nít bị mèo rượt chạy lon ton trong nhà)

Đồ đạc trong nhà từng cái ngã xuống.... tạo tiếng động lớn Khiến bác hàng xóm bực mình... chạy ra

- Lucy, tụi con làm gì mà ồn quá vậy – Bác hàng xóm la lên

Nghe tiếng hàng xóm gọi Natsu bất chợt phóng ra ngoài cửa

Quần áo thì rũ rượi, đầu tóc bù xù, khuôn mặt thì hoảng hốt.....

Sau đó mimi cũng chạy ra.... cả 3 người còn lại cũng phóng ra

- Tụi con làm gì vậy – Bác hàng xóm tròn xoe mắt nhìn

Chú mèo mimi thấy bác hàng xóm nên tự động nhảy lên người bác.... Nghỉ đuổi theo Natsu.....

- Bạn trai con bị gì vậy – bác hàng xóm chỉ tay vào Natsu

- Hả ????..... – cả 4 người đồng thanh nói

- Dạ, cậu ấy không phải bạn trai con, bác làm ơn giữ mimi dùm con một tí, nếu mimi còn ở đây thì sau này con sẽ không còn nhà để về nữa – Lucy nói hơi quá lời

Mặc dù rất ngạc nhiên nhưng bác ấy vẫn đồng ý Và ôm mimi vào nhà mình

Natsu thở hổn hển ngồi bệt xuống đất

- Cũng.... May.... Là.... Có bác... hàng xóm – Lucy mệt đến nói hết được

- Vào... nhà thôi – Erza mệt mỏi thở hồng hộc

Lucy đang định đi vào thì.....

- Natsu, bác tài xế đâu – Lucy ghé mắt nhìn chiếc xe nên phát hiện ra
- Tôi sợ ông ấy đợi lâu nên bảo ông ấy đón taxi về rồi – Natsu ngồi dưới đất ngược nhìn Lucy nói
- Cái gì, vậy sao lúc chiều cậu nói ở lại một chút thôi – Lucy tối sầm mặt
- Ờ, thì..... – Natsu hết biết nói gì
- Rốt cuộc, cậu có âm mưu gì hả - Lucy tức giận nói
- Không có gì, mà nè tôi dọn qua nhà cô ở được không – Natsu thản nhiên nói
- Lucy, Erza và Jellal hơi bị choáng khi nghe Natsu nói vậy
- Đầu cậu có vấn đề hả, có nhà không chịu về, đòi qua nhà tôi ở - Lucy dùng dùng sát khí nhìn Natsu
- Tôi đã nói là không muốn về nhà mà – Natsu đứng bật dậy
- Cả 2 xông vào cãi..... Jellal và Erza thì đứng nhìn
- Thấy tình hình bất ổn....
- aaaaaaa, đói quá, nhà cậu có gì ăn không – Jellal bịa chuyện hỏi
- Anh xoay qua nhìn Erza....
- Ừm, mình cũng đói – Erza hiểu ý Jellal
- Nghe mọi người nói vậy nên Natsu và Lucy ngừng cãi.....
- Thôi vào nhà đi, rồi mình nấu mì gói cho ăn – Lucy xoay mặt đi vào nhà
- Erza cũng đi theo Chỉ còn Natsu và Jellal thì đứng lại
- Mì gói ??? – Natsu hỏi
- Ừ, vào đi nấu cho mấy cậu ăn – Lucy vừa đi vừa nói
- Mì gói... là gì ??? – Jellal và Natsu đồng thanh hỏi

25. Chap 24: Nỗi Buồn Ngự Trị

- Mì gói Là gì – Jellal và Natsu đồng thanh hỏi
- Lucy và Erza đứng chết tại chỗ..... đôi mắt tròn xoe nhìn Natsu và Jellal..... đầu óc hiện lên cả đồng dẫu chấm hỏi
- Mì gói mà mấy cậu không biết hả - Erza vừa xoa xoa trán vừa nói
- Mì thì có ăn – Jellal trả lời
- Mì Napolitan, Mì xào, Mì soba, Ramen , Mì Supagetti..... - Natsu kể
- Mì lạnh trung hoa, Mì Udon, Mì Somen , Mì Yakisoba ,..... – Tới lượt Jellal kể
- Lucy suýt té khi nghe họ kể.....toàn mấy món nổi tiếng.... đúng là đại thiếu gia nhà giàu Cả mì gói cũng không biết
- Vậy để tôi giới thiệu cho – Lucy đi vào nhà
- 3 người còn lại cũng vào theo.....
- Nhưng khi đi tới cửa thì Lucy dừng lại
- Nếu muốn ăn thì.. – Lucy đưa tay chỉ vào đồng hồ điện trong nhà
- Làm gì – 3 người phía sau hỏi
- Dọn hết mớ này – Lucy nói một mạch

- Hở???..... – Cả 3 đều ngạc nhiên

Nhưng mọi người đều bắt tay vào làm.....

Natsu và Jellal dừng lại tú quần áo, xếp lại bàn ghế sau bếp và bộ salong

(Hôm nay 2 đại thiếu gia phải làm việc rất cực nhọc ^ ^)

Lucy thì dọn đồng giấy, chăn, gối, nệm và đồ đạc trong phòng, phía sau bếp

Erza thì lau sàn nhà.....

Natsu và Jellal đã dọn xong phòng khách và dừng tú quần áo cho Lucy..... còn lại là nhà bếp ...

Erza cũng ở sau đó.... ... cô ấy đang lau sàn nhà...

- Mấy cậu sắp xong chưa – Erza vừa lau vừa hỏi

Natsu thì im lặng..... không thèm ngó gì đến cô.....

- Còn phòng bếp này là xong – Jellal cười nói

Natsu đi đến dựng mấy cái ghế lên..... Jellal cũng vậy.....

Những mảnh thủy tinh vẫn còn nằm trên sàn

Erza cúi lau sàn nhà Thì tiện tay nhặt lên

Nhưng được vài cái thì.....

- aa – Erza đột nhiên la lên

Theo phản xạ tự nhiên, Natsu và Jellal xoay qua Bây giờ tay Erza đang rỉ máu do miếng thủy tinh gây ra.....

- Có sao không vậy – Jellal chạy lại ngồi xuống cạnh Erza

- Không sao, chỉ là hơi đau thôi – Erza nhìn Jellal cười nói

- Đưa tay đây, để mình xem cho – Jellal kéo tay Erza về phía anh

- Cậu phải làm như vậy nó mới cầm máu – Jellal cầm tay Erza chỉ cách cô cầm máu

Erza đỏ mặt nhìn Jellal..... Tại sao trên đời này lại có người con trai tốt như vậy..... cảm giác hạnh phúc và ấm áp nó cứ tuông trào trong lòng..... nụ cười như hoa nở lấp ló hiện trên mặt Erza....

Natsu thì đứng đó nhìn.... không thèm hỏi thăm Erza một tiếng..... anh không hứng thú với con gái (không hứng thú chứ không phải là không thích ^ ^) Xung quanh anh toàn những cô gái lẳng lơ..... chỉ cần đẹp trai là được..... Natsu không thích những người như vậy..... các cô gái thích vẻ bề ngoài của anh nhưng tính tình thì không thích..... chắc có lẽ đó là lí do mà Natsu F.A tới bây giờ..... (nhưng Lucy thì hoàn toàn trái ngược với mấy cô gái mà anh biết)

Natsu phớt lờ một cái rồi đi anh đi ngang qua phòng Lucy, cửa phòng mở ... thấy cô đang luống cuống xếp quần áo

Anh đứng dựa vào cửa phòng.... 2 tay bỏ vào túi quần

- Tội nghiệp quá – Natsu cười mỉa mai

Lucy ngược mặt lên nhìn anh.....

- Nè, sao cậu tùy tiện vào phòng con gái quá vậy – Lucy tức giận

- Tôi chỉ đứng ngoài cửa thôi mà – Natsu nói

- Vậy lúc nãy ai chạy vào phòng tôi trốn rồi quậy thành ra như thế - Lucy nói một mạch

- Tình cảnh đang rối, tôi còn biết cách nào đâu – Natsu thản nhiên nói

- Thôi, không nói với cậu nữa, tôi đi ra sau – Lucy đứng dậy
 Cô đi lướt qua Natsu nhưng chưa kịp ra khỏi phòng thì....

- Đứng đi – Natsu nắm tay Lucy kéo lại và nói
 (Natsu không muốn Lucy chen vào làm phiền Jellal và Erza)
 Lucy xoay mặt qua nhìn anhmột cái nhìn chứa chan nhiều điều thắc mắc

- Đứng đi, cậu này có ý gì vậy – Jellal đứng sau lưng Lucy cười nói
 Lucy giật mình xoay qua nhìn Jellal, có cả Erza nữa...

- 2 người đang làm gì vậy – Erza mĩa mai
 - Không có gì – Natsu buông tay Lucy ra và đi ra phòng khách
 3 người... 3 dấu chấm hỏi Đứng nhìn Natsu.... Họ không biết Natsu đang làm gì nữa

- Jellal, cậu ra trước với hội trưởng đi, mình với Lucy ra sau nấu mì – Erza kéo tay Lucy đi
 - Ừm – Jellal xoay mặt đi ra phòng khách
 Jellal ngồi vào bộ ghế salong , Natsu cũng ngồi đó.....

Cả 2 rơi vào im lặng

- Cậu với Lucy đang quen nhau hả - Jellal lên tiếng hỏi
 - Không, chỉ là bạn – Natsu trả lời
 - Ừm – Jellal xoay mặt đi chỗ khác
 - 2 năm không gặp, sao cậu thay đổi nhiều quá – Natsu hỏi
 - Sao lại thay đổi – Jellal nhìn Natsu
 - Từ một người tàn nhẫn , độc ác thành một người dịu dàng, ấm áp – Natsu vừa cảm quyền tạp chí vừa nói
 (Jellal là một đại thiếu gia và cũng là một tên trùm khét tiếng, nhưng anh ấy lại thích 1 cô gái lớn hơn mình 2 tuổi cũng học ở trường Fairy Tail nhưng cô gái đó lại giả dối và phản bội Jellal làm anh phải thâm như vậy)
 Jellal cúi gằm mặt..... và im lặng

Natsu nhìn Jellal..... thấy anh không muốn nói nên Natsu cũng không hỏi thêm

- Thật ra... nếu cậu mất đi thứ gì đó quan trọng với mình, cậu sẽ thay đổi thôi – Jellal nói
 - Mất đi thứ gì đó..... Bạn gái cậu – Natsu nói vấp

Cùng lúc đó Erza đang đi lên khi nghe Natsu nói..... cô dừng lại và núp sau bức tường gần phòng Lucy

- Ừ, cô ấy bị tai nạn – Jellal co chân cúi mặt
 - Tai nạn..... cô ấy chết rồi hả - Natsu ngạc nhiên nói
 Lucy cũng đi lên thấy Erza đang đứng đó...

- Er – Lucy chưa kịp nói thì đã bị Erza kéo vào núp chung
 - Cái gì vậy – Lucy thì thầm
 - Suyt – Erza đưa ngón tay lên miệng
 - Chết rồi và cái chết đó lại mang đến một sự thật đau đớn cho mình – Jellal vẫn cúi mặt
 - Sự thật gì ??? – Natsu thắc mắc hỏi

- Cô ấy nói với mình là đi qua Hàn quốc kí hợp đồng với đối tác nhưng..... thật ra thì nói dối để đi chơi với bạn trai Cậu ta cũng bắt cả 2 tay nên bạn gái của cậu ta đã dùng xe tông chết 2 người họ..... Trước khi bị cảnh sát bắt vào tù thì cô ta đã đến nói hết sự thật cho mình – Jellal nói đều

- Bạn trai của cô ấy lớn hơn cô ấy 4 tuổi nhìn cậu ta chừng chạc hơn mình..... lúc đó mình chỉ mới vào cấp 3 và nhỏ hơn cô ấy 2 tuổi.... suy cho cùng thì mình cũng chỉ là cậu nhóc bám đuôi thôi Chẳng biết gì cả
- Jellal nói tiếp

Natsu, Erza và Lucy đều hoảng hốt khi nghe Jellal kể một sự thật mà cậu ấy đã giấu rất lâu.....

- Mình yêu cô ta hơn ai hết nhưng cũng hận cô ta hơn ai hết..... cậu chưa rơi vào hoàn cảnh như mình thì cậu chưa hiểu đâu – Jellal cúi mặt nói

- Vậy cậu và Erza là quan hệ gì – Natsu nhìn Jellal hỏi

- Mình nghĩ là bạn – Jellal nói

Nãy giờ Jellal cứ cúi mặt xuống nhằm che lấp đi nỗi buồn đang ngự trị nơi anh anh cần một người kéo nó ra và mang lại hạnh phúc cho anh

Erza nghe hết mọi thứ..... cô cảm thấy đau xót cho hoàn cảnh của Jellal nhưng cũng có một vật gì đó cứ đè nặng trong lòng.... Lucy thì không phản ứng gì cả..... chỉ cảm thấy tội nghiệp Jellal

- Mà thôi, chuyện qua rồi, quên đi – Jellal ngược mặt lên mỉm cười

Nhưng đôi mắt lại long lanh..... chứa một nỗi u buồn rất lớn lao Có lẽ phải đau khổ lắm.... mới gương cười được ... cảm giác mất đi người mình yêu đã xé nát trái tim của Jellal làm cậu ấy thay đổi hoàn toàn....

Natsu chưa từng trải nên anh không hiểu được cảm giác đó..... anh chỉ cảm thấy mình hơi bị may mắn khi F.A tới giờ

- 2 cậu dọn bàn đi, rồi tụi mình đem lên – Erza bước ra nói

Vừa dứt câu, cô kéo Lucy đi ra sau....

Natsu và Jellal giật mình.... Đưa tay dọn dẹp lại mấy quyển tạp chí trên bàn

Lucy và Erza đem lên 4 phần và đặt lên bàn

Mùi thơm ngất ngay..... bay vào khứu giác của Natsu và Jellal

- Thì ra mì gói là như vậy – Natsu vừa nhìn vừa nói

- Wow, thơm quá – Jellal trở lại bình thường

Erza không nói gì.... Chỉ ngồi trầm ngâm nhìn Jellal..... phải che giấu cảm xúc thật của mình chắc là đau đớn lắm

- Này để tôi nói cho mấy cậu hiểu, mì gói rất đa dạng gồm có: mì tôm chua cay, mì xào thịt băm, mì gà sợi phở, mì hải sản,..... - Giáo viên Lucy giảng bài mì gói

- Oh – Natsu và Jellal đồng thanh

- Ủ mà mình muốn chất vấn 2 cậu – Jellal cười nói

- Cái gì – Lucy thắc mắc

- Thứ nhất, tại sao mặt Natsu bị trầy, là Lucy cào hả - Jellal nói

- Thứ hai, tại sao tối rồi mà hội trưởng lại ở nhà Lucy – Erza nói

- Thứ ba, việc Natsu nghỉ học gần nửa tháng liên quan tới Lucy đúng không – Jellal nói

- Thứ tư, lúc bọn mình chưa đến, 2 cậu đang làm gì và tại sao hội trưởng lại từ trong phòng Lucy phóng ra – Erza nói

- Thứ năm, 2 cậu có quan hệ gì – Jellal nói

- Thứ sáu, có chuyện gì, kể hết cho bọn mình nghe – Erza nói
- Bộ 2 người này có đọc kịch bản trước hay sao... mà nói ăn khớp với nhau quá vậy
- Còn thứ bảy và chủ nhật đâu – Lucy thắc mắc hỏi
- Natsu tròn xoe mắt nhìn Lucy..... anh đưa tay xoa xoa trán mình...
- Bao nhiêu đó không đủ hay sao mà cô còn đòi thứ bảy và chủ nhật – Natsu mệt mỏi nói
- Nè, 2 cậu trả lời đi – Jellal mất kiên nhẫn
- Natsu và Lucy thở dài..... chỉ có một việc nhỏ thôi mà lại gây ra cả đống hiểu lầm như vậy Thật là khổ....
- Đề mình giải thích, mấy cậu hiểu lầm hết rồi. thật ra chuyện là..... - Lucy kể hết không bỏ sót một thứ gì cả
- Nói tóm lại, mình với Natsu chỉ là bạn mà đúng hơn mình là ân nhân cứu mạng của cậu ấy – Lucy kết luận
- Natsu này giờ im lặng..... đề cho Lucy tốn nước bọt, kể cho mọi người hiểu
- Mấy cậu hiểu hết chưa, bây giờ thì ăn đi – Natsu cầm đũa lên
- Ừm... ừm – Jellal và Erza đồng thanh
- Thế là mọi chuyện qua hết, 4 người cùng nhau ngồi ăn mì gói

26. Chap 25: Không Có Ý

Sau khi ăn xong thì 2 đại thiếu gia ngồi xem Tivi ở trước

Để cho Lucy và Erza dọn dẹp và ra sau rửa chén.....

- Nè, cậu có nghĩ Jellal sau này có yêu ai nữa không – Erza chợt hỏi
- Mình không biết – Lucy giật mình trả lời
- Ừm
- Mà cậu thích Jellal hay sao mà hỏi vậy – Lucy nhìn mặt Erza rồi mỉm cười
- Không, mình chỉ hỏi vậy thôi – Erza hơi bị đỏ mặt
- Nè, nói thật cho mình biết đi mà – Lucy chuyển qua năn nỉ
- Mình đã nói là không có mà – Erza tức giận
- Không có sao mà đỏ mặt – Lucy nhìn Erza
- Haizzzz, không có mà – Erza thở dài
- Nói đi mà, đi mà, đi mà – Lucy nhõng nhẽo
- Erza cười nham hiểm xoay qua..... vỗ tay trước mặt Lucy tay Erza đang ướt nên cả khuôn mặt Lucy dính đầy nước.....
- Nè, cậu làm gì vậy – Lucy nhăn mặt
- Ai bảo cậu lì lợm hỏi quài làm gì – Erza cười
- Lần này là cậu khiêu chiến hả - Lucy tức giận
- Ừ, lần này mình khiêu chiến – Erza cười nói
- aaaaa, chết với mình – Lucy lấy nước trong bồn tạt vào Erza
- aaaaaaaa, được lắm – Nói rồi Erza cũng tạt vào Lucy
- Cả 2 chạy vòng quanh phòng bếp lục đục, lục đục.....

- aaaaaa – Lucy la lên

- Chết cậu nè – Erza tạt vào Lucy

Nghe tiếng la và vài tiếng động ở phía sau..... Natsu và Jellal chạy xuống xem có chuyện gì không

Lucy đang giỡn thì vô ý té xuống đụng vào nút vặn vòi nước

Vòi nước do sức nước chảy nên phóng ra Natsu và Jellal vừa mới xuống phòng bếp thì..... bị một tràn nước từ đầu bắn tung toé vào mặt..... cả 2 cái đầu ướt như chuột lột.....

- 2 người làm gì vậy – Natsu tức giận quát

Jellal thì đứng nhìn ngơ ngác..... Natsu chạy đến vặn lại vòi nước và sau đó nước từ từ ít đi..... đến cuối cùng thì ngừng chảy

- Cô làm gì vậy – Natsu kéo tay Lucy đứng dậy

- Ô.... Tôi – Lucy chẳng biết nói gì

Lucy chưa kịp nói hết thì Natsu nắm tay cô kéo ra phòng khách.....

- Cậu không sao chứ - Jellal ướt nhem nhìn Erza

- Ồ.... ừm không sao – Erza cười cười nhìn Jellal

- Nè, bộ mình bị ướt trong vui lắm hả - Jellal hỏi

- Không có gì, chỉ là tóc cậu nó xẹp xuống thôi – Erza vừa cười vừa nói

Jellal đưa tay lên gỡ đầu rồi cười.....

Tại phòng khách

- Sao cô quậy quá vậy – Natsu đẩy Lucy xuống ghế salon

- Tôi..... tôi..... không có.... Cố ý mà – Lucy nói vấp

- Chỉ vì không cố ý của cô mà làm tôi ra thế này – Natsu đôi mắt nảy lửa nhìn Lucy

- Xin..... lỗi mà – Lucy cảm thấy sợ hãi

- Haizzzzzzz, xin lỗi thì được cái gì– Natsu chỉ cái đầu của anh

Jellal và Erza nghe tiếng cãi nhau vội vã chạy ra xem sao.....

- Đã nói là tôi không cố ý mà – Lucy nhịn hết nổi

- Cô làm sai mà còn lớn tiếng hả - Natsu nhăn nhó

- Thì tôi xin lỗi rồi mà – Lucy vẫn bướng bỉnh như xưa

- Cô..... đúng là cứng đầu mà – Natsu tức đến nói không nên lời

- Này, 2 người ngừng cãi đi – Jellal khuyên can

Khuôn mặt Natsu tức giận xoay qua nhìn Jellal

- Haizzzzz, được rồi, để mình tìm cách giải quyết – Jellal đầu hàng trước sự giận dữ của Natsu

- Nhà cậu có máy sấy không– Jellal xoay sang hỏi Lucy

- Cái đó mình có – Lucy vui mừng nói

Nói rồi Lucy phóng vào phòng..... Một lúc sau..... cô đem ra 2 cái máy sấy

Natsu đứng khoanh tay nhìn Lucy

- 2 cậu sấy đi – Lucy chìa 2 cái máy sấy ra

- Nè, cô phải chuộc lỗi chứ - Natsu nhìn Lucy nói

- Chứ cậu bắt tôi làm gì – Lucy thắc mắc

- Qua đây sấy cho tôi – Natsu ngồi xuống ra lệnh

Lucy ngơ ngác nhìn Natsu.....

- Còn không mau lên – Natsu mắt kiên nhẫn

Lucy đưa một cái cho Erza (ý của Lucy là bảo Erza sấy cho Jellal)

Cô chạy đến bên cạnh Natsu và bật công tắc

Sau khi khởi động xong..... Lucy nhẹ nhàng sấy tóc cho Natsu..... tóc con trai mà sao mượt quá, mềm như lông mèo vậy..... nhìn cũng dễ thương

- Nè, cậu sấy cho mình đi – Jellal cười nói

- Ừm, được – nói rồi Erza cũng chạy đến ngồi sấy cho Jellal

Không khí trở nên im lặng..... bây giờ chỉ còn tiếng máy sấy kêu.....

Một lúc sau

- Đỡ ướt rồi đó – Lucy cất tiếng nói

2 cái đầu của Natsu và Jellal đỡ ướt hơn.....

- O , trẻ rồi, mình về nhà – Erza tắt máy sấy rồi bỏ xuống bàn

- Ê, để mình đưa cậu về - Jellal đứng dậy

- Nhưng - Erza cảm thấy hơi làm phiền Jellal

- Hồi nãy mình hứa rồi mà – Jellal cười nói

Nói rồi 2 người đó đi ra cửa..... không quên chào tạm biệt Lucy và Natsu

- Này, con trai mà ở nhà người ta lâu quá không được đâu nhé – Erza nhắc nhở Lucy

Jellal và Erza nhìn Natsu.....

- Được rồi, tí mình về - Natsu trả lời

Thế là trong nhà chỉ còn Natsu và Lucy mà thôi.....

~

- Khô rồi, cậu về đi – Lucy nói

- Ừm – lần này Natsu ngoan ngoãn chịu về

Natsu đứng dậy..... kéo chiếc áo để trên vai và mang giày vào

Anh đi ra khỏi cổng thì

- Ê – Lucy từ phía sau gọi

Natsu không nói gì.... Chỉ dừng lại để nghe Lucy nói

- Tôi thấy bọn chúng yên ổn rồi, nên dừng cho xe đến đón nữa – Lucy từ phía sau nói vọng ra

- Ừm, còn gì nữa không – Natsu trề môi hỏi

- Cho tôi rút lại lời Nói đó nha – Lucy nói vấp

- Rút lại cái gì, cô định kêu tôi ngủ ở đây hả - Natsu xoay qua nhìn Lucy

- Không có – Lucy tức giận

- Chứ cái gì, nói mau – Natsu mắt kiên nhẫn, khuôn mặt thì méo xẹo

- Thì.... Lần trước... tôi nói sau này tôi và cậu coi như không quen biết nhau – Lucy nói rõ từng câu từng chữ

(Bạn nào quên có thể quay lại chap 10 ^ ^)

- Ừm

- Chỉ vậy thôi, cậu có thể về được rồi – Lucy cúi mặt nói

- Ừm, à mà quên, từ khi sinh ra tới bây giờ, cô.... – Natsu nói nửa chừng thì dừng lại

- Cô cái gì – Lucy nhú mày

- Cô là người đầu tiên..... Dám tán vào mặt tôi – Natsu nhớ dai thiệt

(Tình hình đang rối nên Lucy đành tán vào mặt Natsu để anh thức dậy)

- Thì cậu đang ngủ nên tôi làm vậy cho lạ - Lucy đáp lại

Natsu xoay lưng đi..... không quên ngoái đầu lại nhìn Lucy và tặng cho cô một nụ cười nham hiểm.....

- Có- hình- phạt- đấy – Natsu nói từng chữ

Nói rồi Natsu lên xe..... khởi động rồi phóng đi..... để lại cho Lucy cả đồng dấu chấm hỏi...

- Hình phạt gì hả, nè, ê ê – Lucy từ phía sau la lên

Natsu ngồi trong xe mà vẫn nghe được tiếng hét của cô..... chợt mỉm cười một cái

- Nè, ê ê ê – Lucy tức giận dậm chân tại chỗ

Tại biệt thự Hearfilia

Natsu vào cổng.... rồi đậu xe trước cửa chính.....

Sau đó anh bước ra..... Nhưng gương mặt không tươi vui như ở nhà Lucy Mà thay vào đó là một hình ảnh rất đáng sợ.....

Mọi người thấy Natsu về vui mừng chạy ra

- Cậu chủ, cậu về rồi – Ông quản gia vui mừng cúi đầu nói

- Ừm

Natsu bước vào nhà.....

2 hàng nữ hầu đứng ngay ngắn, quần áo tươm tất Cúi đầu

- Mừng thiếu gia trở về - họ đồng thanh nói

Theo sau đó là ông quản gia.....

- Cậu chủ, cậu đi đâu gần nửa tháng nay vậy – ông quản gia lịch sự hỏi

- Chuyện của tôi không cần ông quan tâm – Natsu gay gắt

- Nhưng.... ông bà chủ gọi điện về, bảo tôi hỏi cậu – ông quản gia cúi mặt

- Lần sau, nếu 2 người đó có điện thì bảo rằng tôi không có chết đâu đừng có lo – Natsu quát thẳng vào mặt ông quản gia

- Dạ, tôi biết rồi – ông quản gia nhẹ giọng nói

Nói rồi Natsu đi lên lầu..... vào phòng và đóng cửa lại

Anh an tọa trên chiếc giường êm ái của mình.....

Sau đó anh rút ra từ trong túi quần 3 tờ giấy và 2 cái chìa khóa (1 là khóa cổng, cái còn lại là khóa cửa nhà)

Chìa khóa đó là của nhà Lucy..... Lúc vào phòng Lucy anh tiện tay lấy dù sao Lucy cũng không biết..... tại vì cô có cả chùm chìa khóa cổng và cửa

Còn 3 tờ giấy là gì nhỉ

27. Chap 26: Chỉ Một Chút Nữa

Sáng, tại trường Fairy Tail

Các học viên vẫn vui tươi, nhộn nhịp như ngày nào

Lucy và Erza đứng dựa vào cây hoa anh đào gần cổng để đợi Juvia

Một lúc sau.....

Chiếc xe màu đen..... dừng trước cổng..... và Gray từ trong đó bước ra Juvia cũng vậy..... nhưng vẫn như mọi khi Gray chẳng thèm đếm xỉa gì đến Juvia

Anh đảo mắt xung quanh rồi rảo bước lên lớp

Mấy đứa con gái thì cứ bám theo như cái đuôi, con trai đẹp vậy mà không bám cũng uổng

Juvia đang đứng đó..... thấy thế , Lucy chạy lại kéo tay cô đi

- Lucy nè, đi lên lớp thôi – Lucy vừa kéo vừa nói

Juvia không nói gì..... đi theo Lucy Erza cũng vậy

Nhưng vừa mới xoay lưng đi thì.....

- aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa – Cả đám con gái dưới sân trường la lên

(Chỉ có Lucy, Erza và Juvia là không làm gì cả)

Chiếc BMW màu xám Natsu sau nửa tháng mất tích đã quay trở lại

Lần này thì cả trường hầu như đều hướng mắt về anh nhưng Natsu thì không thèm quan tâm vì những thứ này anh đã quen từ khi còn nhỏ rồi

Lucy đứng đưa đôi mắt một mí ra nhìn

Khi Natsu đi ngang qua Lucy thì.....

- Chuẩn bị chịu hình phạt đi – Natsu ghé miệng vào tai Lucy thì thầm

Lucy dựng tóc gáy Toàn thân rung lên..... với lại anh làm vậy mấy đứa con gái trong trường thấy được thì Lucy coi như xong Càng ngày kẻ thù càng tăng

Natsu cười 1 cái rồi đi lên lớp..... Lucy thì vẫn giữ nguyên hiện trạng cũ

- Lucy, lên lớp thôi – Erza vịn vai Lucy lắc lắc

Lúc này cô mới hoàng hồn

Lầu 3, phía bên trái..... Minerva với khuôn mặt giận dữ, 2 tay siết chặt, dùng đôi mắt căm thù nhìn thẳng vào..... Lucy

~~

Sau khi đưa Juvia lên lớp xong thì Lucy và Erza trở lại phòng học của mình

Nhưng lần này cái bàn không bị gì cả 2 cô gái thở dài nhẹ nhõm

Reng Reng

Tới giờ vào tiết 1 rồi mà sao Natsu không ở đây..... cả lớp thắc mắc

Trước phòng hội trường

- Này, cậu đi đâu nửa tháng nay vậy – Gray nhăn mặt
 - Đi làm việc, chỉ vậy thôi – Natsu thần nhiên nói
 - Cậu có biết cả đồng công việc của cậu cứ đổ dồn vào bàn tôi không hả - Gary bực mình nói một mạch
- Vừa nói dứt câu thì Gray kéo Natsu vào phòng hội trường..... trên bàn có cả đồng giấy tờ, được chất chồng lên nhau..... Gray để Natsu ngồi vào ghế hội trưởng
- Cái này gồm công việc của tôi luôn đấy, phiền cậu giải quyết hết – Gray cười nham hiểm
 - Công việc của cậu thì cậu tự làm – Natsu cầm sắp giấy coi
 - Thế tôi giữ gìn an ninh trật tự cho cái trường này, gần nửa tháng qua rồi, bây giờ tới cậu làm việc – Gray kể công
 - Có bao nhiêu đó thôi à, tự ôm công việc của cậu đi – Natsu tức giận
- Gray vốn biết Chẳng bao giờ Natsu chịu làm việc thay cho anh nên Gray đành phải ôm sắp giấy tờ về phòng hội phó
- Cậu nhớ đấy – Gray dùng ngón sát khí nhìn Natsu
- Nhưng Gray chỉ ôm đi một sắp giấy..... còn lại thì để cho Natsu
- Natsu thở dài..... Giải quyết từng công việc

~~

Một lúc sau....

Thư kí ban phụ trách các câu lạc bộ trong trường..... ôm vào 1 đồng giấy tờ nữa, rồi đặt trên bàn Natsu

Anh trừng mắt nhìn..... sao nhiều quá vậy

- Đây là những đơn đăng kí của nửa tháng qua, nhờ hội trưởng giải quyết dùm – Thư kí lịch sự nói
- Tôi biết rồi, cô xuống lớp 2- 2 gọi Lucy Layla lên đây giúp tôi – Natsu vừa viết vừa nói
- Ừm – thư kí cúi đầu rồi đi ra ngoài

~

Tại lớp học

Lucy đang ngồi trầm ngâm nghe giảng bài thì có một cô gái đi vào nói chuyện với giáo viên Mira.....

Mira gật đầu 1 cái, cô gái đó cũng đi ra ngoài

- Lucy Layla lên phòng hội trưởng có việc gấp – Mira lớn giọng la lên

Cả lớp nhón nhau bàn tán..... Tất cả ánh mắt đều hướng về Lucy

Lucy chẳng biết gì, nhưng hội trưởng gọi nên cô đành tuân theo

Cốc cốc

- Vào đi – Natsu nói

Lucy lúi cúi bước vào....

- Lại đây – Natsu ra lệnh

Lucy nghe theo.... Từ từ bước lại gần bàn hội trưởng

- Giải quyết dùm đồng này – Natsu chỉ vào đồng giấy tờ trên bàn
- Mắc mớ gì tôi phải làm dùm cậu – Lucy nhún mày nói

Natsu chưa bao giờ thấy con gái cứng đầu như vậy..... Lucy có tính bướng bỉnh và thẳng thắn đôi chút hơi nghịch nhưng rất ngoan hiền, dễ thương và đối với người khác thì rất tốt.....

- Bây giờ cô làm không ??? – Natsu nhìn Lucy, đôi mắt hiện lên sự nham hiểm

- Tôi nói là không – Lucy quả quyết nói

Đối với người có tính lì lợm như vậy, đôi khi Natsu cũng cảm thấy mệt mỏi

(Anh cũng lì lợm đấy thôi ^ ^)

Natsu đi đến bàn hội trưởng..... kéo hộp bàn ra và lục đục kiểm cái gì đó

Và khi tìm được..... anh cầm 3 tờ giấy quơ quơ trước mặt Lucy tỏ vẻ đắc ý

- O..... Sao Cậu có cái này – Lucy nắm chặt tay, mặt nhăn nhó nhìn Natsu

- Trong nhà cô, học gì mà tệ quá, 3 trứng ngỗng to đùng – Natsu cười cười rồi lắc đầu

(3 bài kiểm tra trứng ngỗng của Lucy ^ ^)

- Đưa đây cho tôi – Lucy nhón chân lên, nhằm vươn tay tới tờ giấy

- Không đưa thì sao – Natsu giơ lên cao, quơ qua quơ lại để cho Lucy tức giận

- aaaaaaa, đưa đây cho tôi – Lucy nhảy lên

Dù có làm gì thì cô cũng không thể với tới..... Natsu sao 1m85 còn cô chỉ có 1m65 thôi chênh lệch quá lớn

- Trừ khi cô giải quyết công việc dứt tôi, thì tôi đưa – Natsu ra điều kiện

Lucy tức giận, cố gắng nhón chân, nhảy lên, với tay lên cao nhưng không thể lấy được

- Đầu hàng đi, đừng có cứng đầu như vậy – Natsu cầm tờ giấy, đổi qua tay kia

- Đừng có mơ – Lucy nhăn nhó, miệng thì nói

Phải nói là nếu đem tài cứng đầu ra so tài thì Lucy đứng nhì không ai dám đứng nhất

Natsu ngỡ ngàng nhìn cô bạn lì lợm không nghe lời anh nhưng lại mỉm cười

- Haizzzzz, làm dứt đi – Natsu chuyển đề tài năn nỉ

- Tôi đã bảo là không, việc của ai người đó làm – Lucy quyết tâm không chịu thua Natsu

Natsu tức giận để tờ giấy trên bàn..... tiến lại gần Lucy cô hoảng sợ lùi lại

- Nè, cậu muốn làm gì – Lucy vừa lùi vừa nói

- Sao cô không nghe lời tôi – Natsu tiến gần hơn

- Thì việc của ai người đó làm, cậu làm biếng quá đi – Lucy vẫn thản nhiên nói mặc cho Natsu đang đùng đùng sát khí

Natsu càng tiến gần thì Lucy lùi lại..... nhưng đã tới ranh giới..... chân Lucy đụng phải thành ghế

Cô hơi bị mất thăng bằng..... tay quơ tùm lum..... khuôn mặt hoảng hốt nhìn Natsu còn anh thì cứ tiến lại, không thèm nói gì

Và bây giờ thì Lucy giữ thăng bằng hết nổi..... Cô té xuống cái ghế ở dưới.... nhưng tại sao ma xui quỷ khiến..... khi Lucy té xuống thì nắm nhầm cái cà vạt của Natsu

Kết quả là..... Lucy nằm trên chiếc ghế dài do bị nắm cà vạt nên Natsu cũng mất thăng bằng và té xuống một điều vô cùng đặc biệt.... bây giờ Natsu đang nằm trên người Lucy..... chỉ một chút nữa là “ môi chạm môi ”

(Chỉ một chút nữa, chứ chưa có hôn ^ ^)

Lucy mở to mắt nhìn Natsu ngạc nhiên không kém cả 2 rơi vào không gian huyền bí cảm nhận được nhịp tim của nhau, cả hơi thở, mùi hương, và được quan sát cả khuôn mặt hoàn hảo của Natsu cùng với nét đẹp dễ thương của Lucy

Gray định quay lại hỏi Natsu về một vài thứ của đội bóng đá thì... sau khi mở cửa phòng

- 2 người đang làm gì vậy – Gray ngơ ngác trước cảnh tượng trong phòng, miệng há hốc nhìn

Khi nghe được giọng nói của ai đó.... Cả 2 mới quay lại thế giới thật Lucy hoảng hốt đưa tay đẩy Natsu ra Natsu đứng dậy.....

- Ô Chỉ là tai nạn – câu trả lời từ miệng Natsu nói ra

Trong 1 giây Gray cảm thấy nhẹ nhõm hơn..... nhưng lại không biết tại sao mình lại có cảm giác như vậy.....

- Lucy sao lại ở đây – Gray gạt bỏ suy nghĩ, thắc mắc hỏi

- Là cậu ấy, kêu tôi lên đây – Lucy đưa tay chỉ thẳng về hướng Natsu

Gray đưa anh mắt đầy sự hiếu kì về phía Natsu

- Tôi định nhờ cô ta làm công việc dùm thôi – Natsu thản nhiên nói rồi đi lại ngồi vào ghế hội trường

- Nhưng sao lại xảy ra việc đó – Gray tỏ vẻ nham hiểm nhìn Natsu

Vốn biết Gray đang đùa giỡn nên Natsu cũng chẳng thèm trả lời..... chỉ đưa ánh mắt sắc bén liếc nhìn Gray một cái

- Rồi rồi, được rồi nghỉ nói – Gray cười nói

- Mà cậu vào đây làm gì – Natsu tự nhiên như không có gì xảy ra

- Nhờ cậu xem giúp cái này – Nói rồi Gray đưa tờ giấy cho Natsu

Nãy giờ Lucy im lặng..... không nói gì cả bởi vì cô có cảm giác rất lạ..... hoảng sợ, ngại ngùng..... hòa trộn cùng hạnh phúc Lucy đỏ mặt, 2 tay nắm chặt, cúi mặt

- Còn nhiều việc quá để đó cho tôi đi – Natsu xoa xoa trán

- Cái này gấp lắm đấy, không để sau được – Gray đập bàn nhìn Natsu

- Haizzzzzzzz, đưa đây – Natsu thở dài cùng một đồng công việc

Lucy cảm thấy không có sự tồn tại của mình ở trong căn phòng này nên Cô chạy ra mở cửa..... định đi thì

- Đứng lại đó cho tôi – Mặc dù đang làm việc nhưng Natsu vẫn để ý đến hành động của Lucy

28. Chap 27: Bị Sai Làm Việc

- Đứng lại đó cho tôi – Mặc dù đang làm việc nhưng Natsu vẫn để ý đến hành động của Lucy

Cô bực bội xoay người qua, mặt méo xẹo nhìn Natsu

- Làm gì nữa đây

- Ai cho cô đi hả - Natsu trừng mắt nhìn Lucy

- Quá đáng vừa thôi nha, tôi ở đây cũng đâu làm được gì đâu – Lucy nói một mạch

- Ai nói cô không làm được gì – Natsu quát

- Việc của cậu thì cậu tự làm nhé, bye – Lucy giơ tay chào

Natsu đứng dậy đập bàn thật mạnh..... Cả Gray còn phải giật mình Lucy hoảng sợ xoay qua nhìn Natsu

- Lại đây – Mệnh lệnh như sắt thép phát ra từ miệng Natsu

Lucy chẳng bao giờ làm trái được lệnh Natsu..... nên cô đành rón rén bước lại cúi mặt không nói gì

- Làm hay không – Câu nói thật cộc lốc của Natsu

- Không – Lucy chẳng bao giờ chịu quẹo lúc nào cũng thẳng thắn
- Vậy để tôi in cái này ra 1000 tờ rồi đem phát cho học viên toàn trường này, cho mọi người chiêm ngưỡng thành tích học tập của cô – Natsu cười cười tỏ vẻ đắc ý
- Sau khi nghe những lời nói đó..... Lucy siết chặt tay trong tức giận..... mắt cô đỏ rực màu lửa.....
- Làm thì làm – vì danh dự quý giá của mình Lucy đành đầu hàng cái tên đáng ghét này
- Natsu cười nửa miệng, lần nào anh cũng thắng Lucy , tội nghiệp cô quá..... Gray này giờ không nói gì, chỉ chăm chú ngồi nghe 2 người cãi
- Làm như thế nào – Lucy đập bàn, giận cá chém thớt
- Này, này, lại đây tôi chỉ cho, đây cũng là hình phạt của cô đấy
- Natsu đứng dậy, bước ra khỏi ghế hội trưởng..... sau đó anh đẩy Lucy ngồi xuống.....
- Cái này thì làm như vậy, còn cái này thì cô photo ra khoảng 10 bản cho tôi, mấy chồng này thì nó hỏi gì cứ ghi, còn mấy cái đơn đăng kí thì điền vào bảng báo cáo còn cái này thì ghi ra hết không chừa một cái nào..... – Natsu chỉ chỉ vào tờ giấy rồi nói
- Stop... stop – Lucy chịu hết nổi la lên
- Nhiều quá, nhức đầu quá, cậu chỉ vài cái thôi, rồi chừng nào xong thì tôi hỏi cậu tiếp – Lucy thở dài rồi nói
- Rốt cuộc, đầu cô chứa gì trong đó vậy, có nhiều đây mà cũng không thuộc hả - Natsu tức giận
- Mệt quá, chỉ vài cái thôi – Lucy la lối om sòm
- Cô..... Mà thôi kệ, làm không hết thì ôm về nhà mà làm nhé – Natsu hứng thú nói
- Cái gì !!!!! đem về nhà làm nữa hả (o.O) - Lucy trề môi đau khổ
- Ừm, để tôi chỉ lại, chú ý mà nghe này – Natsu bắt đầu giảng bài tiếp
- Hừm !!!! – mặc dù máu đang sôi nhưng Lucy vẫn phải cố gắng làm để giữ sĩ diện cho mình
- Làm hết nhé – Natsu cười giọng đều
- Biết rồi – Lucy thở dài, rồi rút từng cái ra mà làm
- Natsu xoay sang Gray..... Gray vẫn ngồi đó, vẫn mở to mắt nhìn 2 người, thính giác vẫn chăm chú nghe.....
- Đi ra ngoài với tôi – Natsu bước ra mở cửa
- Để làm gì, cậu không cho tôi ở đây với cô ta à – Gray nham hiểm nói
- Muốn làm gì thì làm đi – Nói rồi Natsu đi ra ngoài đóng cửa lại
- Sau khi Natsu bước ra..... Gray đứng dậy tiến lại gần Lucy cô chẳng biết chuyện gì, cứ miệt mài ngồi viết
- Ra về thôi, chờ tôi ở cổng nhé – Gray hạ giọng nói
- Lucy ngược mặt lên nhìn Gray „„
- Cậu muốn gì ở tôi – Lucy trừng mắt nhìn Gray
- Này, đừng cáu lên như thế chứ - Gray lùi lại
- Sao cậu cứ thích kiếm chuyện với tôi thế - Lucy hùng hổ nói
- Nói chung là ra về nhớ chờ ở cổng – Gray kết luận
- Lucy im lặng, không thèm đếm xỉa tới anh
- Nhớ nhé – Nói rồi Gray quay lưng đi, không quên đưa tay chào tạm biệt Lucy

Sau đó anh đi ra khỏi phòng..... Lucy lè lưỡi ra lêu lêu tên Gray đó

(Con nít quá >.+)

Vừa bước ra..... Gray không khỏi giật mình vì..... Natsu đang đứng đó, đứng dựa vào bức tường, gần cánh cửa, 2 tay bỏ vào túi, mắt nhắm lại..... vẻ mặt rất thần nhiên..... nhưng có cái gì đó cứ ẩn hiện trên mặt (có phải là sự lo lắng không ???)

Gray đi tới đâm nhẹ vào ngực Natsu một cái....

- Cậu đứng đây làm gì ??? – Gray nhìn Natsu

- Không có chuyện gì làm, tao đứng đây được không – Natsu vẫn nhắm mắt, miệng thì nói

Gray cười nửa miệng một cái..... rồi nhìn chằm chằm Natsu

* Có vẻ như mày đang để ý đến Lucy, – Gray thì thầm trong lòng *

- Đi thôi, ông bạn của tôi – Nói rồi Gray kéo tay Natsu đi

Natsu mở mắt ra chạy theo

- Đi đâu – Natsu thắc mắc hỏi

- Đi lên phòng giáo viên, giải quyết vài việc – Gray cười nói

- Công việc ????? Sao nhiều quá vậy – Natsu ngỡ ngàng, cảm thấy sợ những từ ngữ “ công việc ”

~~

Lucy vẫn ngồi trong phòng hội trưởng.... đổ mồ hôi do làm việc

Reng reng

(tiếng chuông giờ ra chơi)

Lucy bỏ viết xuống..... xoay lưng qua lại.. Rồi vươn vai Lau mồ hôi vuốt nhẹ mái tóc

Công việc của hội trưởng mệt mỏi vậy sao.....

* Cũng tội nghiệp cho tên Natsu ấy – Lucy mỉm cười nhìn xung quanh *

Làm việc nhiều quá.... Đầu óc cứ rối lên..... não co lại..... nhức đầu thêm.... Lucy thở dài, dành nghỉ một tí để thư giãn mới được

Cô đứng dậy, rón rén đi đến gần cửa sổ

Lucy nhẹ nhàng đẩy 2 cánh cửa sổ ra

Gió thoảng qua, bay vào phòng..... Thật thoải mái..... Lucy ngắm nhìn từ xa..... cảnh mấy căn nhà cao tầng hay là mấy hàng cây đu đưa thả hồn theo gió..... để tìm kiếm cảm giác dịu dàng, hùng vĩ của cả thế giới.....

Natsu đang ngồi dưới vườn hướng dương, lật qua lật lại mấy trang giấy, mặc dù đã có Lucy giải quyết mấy việc kia, nhưng lại có việc khác để anh giải quyết

- aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa – Lucy đột nhiên đưa tay lên miệng tạo thành cái loa rồi la lên

Natsu đang ghi chép cái gì đó..... thì bị tiếng la làm giật mình..... và theo phản xạ tự nhiên..... anh đứng dậy, ngược mặt lên xem kẻ mất trật tự đó là ai

Chẳng gì có thể bất ngờ hơn Kẻ làm anh mất tập trung lại là Lucy cô đang chống tay vào thành cửa sổ.... khom người xuống.... đưa mắt ngắm nhìn xung quanh gió thổi qua đưa tóc Lucy cùng bay

Natsu nhìn không chớp mắt..... con nhỏ này đôi lúc làm anh thấy rất bức mình và đáng ghét nhưng cũng có lúc dễ thương đến vậy.... ánh mắt lung linh..... cái môi hồng và mỏng ẩn hiện điệu đà trên khuôn mặt của một người thiếu nữ tuổi 17

Và một điều gì đó hơi bị thú vị..... một đường cong hoàn hảo hiện trên môi của Natsu Nó không độc ác, tàn nhẫn hay sở Khanh mà dịu dàng, ấm áp ,...

2 con người xa lạ..... không biết gì về nhau..... lại được ông trời sắp xếp học chung 1 trường và chung lớp nữa..... họ gặp nhau , ghét nhau , hận nhau, căm thù nhau nhưng sau này lại mến nhau, thích nhau, rồi yêu nhau mãi mãi.....

(Nhưng bây giờ Natsu và Lucy họ chỉ xem nhau là bạn hay là những kẻ đáng ghét, thích kiếm chuyện. Họ chưa có một cảm giác gì được gọi là thích là yêu)

Có những thứ xung quanh mình hay là những người bạn họ không nghĩ rằng một nửa của mình đang ở trước mắt mà sao lại cứ đặt vào tình huống “ tìm yêu thương” để đi hết một vòng trái đất..... rồi quay lại điểm xuất phát, lúc đó mới biết được..... **BẠN CHÍNH LÀ MỘT NỬA CỦA TÔI**

“ Có những nỗi nhớ không được đặt tên..... có những yêu thương không được gửi trao Nhưng vẫn lặng lẽ một niềm hạnh phúc ”

Thế là 1 kẻ đứng dưới ngược nhìn 1 kẻ đứng trên dây tơ hồng từ từ siết chặt họ lại

Giây phút lãng mạn từ từ trôi qua

Cốc cốc

Lucy giật mình..... xoay qua

Natsu thấy thế nên trở lại như cũ..... ngồi xuống và tiếp tục làm việc

- Ai vậy ??? vào đi – Giọng Lucy phát ra

Erza và Juvia đẩy nhẹ cửa bước vào.....

Lucy vui mừng, chạy ra

- 2 cậu đến đi tìm mình hả

- Không tìm cậu, chứ tìm ai, lo lắng quá nên đến đây đây – Erza ôn hòa mỉm cười

- Mấy cậu ngồi đi – Lucy cười cười chỉ vào cái ghế

Juvia đưa tay ra quơ qua quơ lại để xác định đường đi.....

Sau khi ngồi xuống.....

- Tại sao cậu lại ở đây – Juvia thắc mắc hỏi

Nhắc đến thì lại làm Lucy nổi máu khùng lên.....

- Cái tên Natsu, đáng chết, đáng ghét cứ hành hạ mình – Lucy giả vờ khóc

- Sao vậy, cậu sao vậy – Juvia lo lắng hỏi

- Cậu đừng để Lucy đánh lừa, cậu ấy chỉ giả vờ thôi – Erza vạch trần âm mưu của Lucy

- Cho mình đùa một tí, cũng không được – Lucy nhăn mặt

Erza và Juvia ngồi cười

3 người họ trò chuyện đến quên cả thời gian

reng reng

- Thôi chết !!! mình làm việc đây – Lucy bay đến bàn hội trưởng

- Được rồi, về lớp nhé – Erza đưa tay chào

- Thượng lộ bình an – Juvia cười nham hiểm

Nói rồi Erza và Juvia đi ra ngoài

- Thượng lộ bình an ???? ý mấy cậu là sao hả, đang trêu mình hả - Lucy từ trong phòng la lên
2 cô gái đứng ở ngoài phá lên cười

~~~

Tan học

- Sao mặt cậu như ma ám vậy – Erza nhìn Lucy cười nói

- Khổ thân tôi quá – Lucy trề môi thở dài

Trong cặp một chồng giấy..... lại còn phải xách thêm 2 giỏ giấy trên tay ..... Dem về bán còn sướng hơn

Đang cùng Erza và Juvia than thở thì .....

Không biết từ đâu ra ..... 2 chiếc xe dừng trước mặt

29. Chap 28: Hàng Trao Đổi

Không biết từ đâu ra..... 2 chiếc xe dừng trước mặt

Và ngạc nhiên hơn nữa..... Gray bước từ trong một chiếc xe..... Nhưng anh ấy không mặc đồng phục Fairy Tail mà thay vào đó là một bộ quần áo kì quặc, nhìn rất ra dáng dân chơi thứ thiệt.....

Vậy chiếc xe còn lại là sao ta .....

Gray đi đến nói với tài xế của chiếc xe kia

- Đưa con nhỏ đùi này về dùm tôi – Gray chỉ vào Juvia

Lucy tức giận, cau lên nhanh chóng , cả Erza cũng vậy, chỉ có Juvia là im lìm chẳng nói gì

- Cậu đừng có mà xúc phạm người khác như vậy – Lucy lên tiếng

- O..... mù thì nói mù chứ tôi có nói cô ta câm đâu – Gray giọng trêu chọc

- Cậu..... - Lucy máu lên tới não

- Thôi được rồi – Gray cắt ngang

- Được cái gì mà được, nói chuyện như thế mà được hả - Lucy lớn giọng la lên

- Sao dễ giận vậy – Gray cười cười

- Cậu ăn nói như vậy, ai mà không giận – Lucy mắng tiếp

- Tôi nói cô ta, có nói cô đâu, sao mà làm gì dữ thế - Gray thản nhiên nói

- Cô ấy là bạn của tôi, cậu liệu mà im miệng lại đi – Lucy được nước lấn tới

- Cái gì, cô bảo tôi im miệng à – Gray nham hiểm cười nói

- Ừ, thì sao – Lucy nghênh mặt nói

- Đừng làm quá, tôi bực đấy – Gray hăm dọa

Nói rồi Gray ôm eo Lucy..... Và đặc biệt là..... Anh bế Lucy đưa vào trong xe .....

Mấy đứa con gái xung quanh ồ lên trong đau khổ ..... Đôi mắt thì nhìn tới .... Lộn tròn

Erza và Juvia ngơ ngác....

- Cậu làm gì vậy, cho tôi xuống – Lucy đập cửa ầm ầm

- Không thì sao – Gray đưa mặt lại sát Lucy

- Tôi nhảy xuống à – Lucy tức giận

- Nếu có thể - Gray cười cười

Lucy đập cửa, tìm cách mở mà không được..... vì tài xế đã khóa cửa rồi

- Ngồi im đi – Gray khiêm khắc ra lệnh

- Cậu tôi đi đâu – Lucy xoay qua, nhìn mặt hỏi Gray

Anh không nói gì..... chỉ cười một cái

~

Quán Bar , nơi tụ điểm của những thành phần xấu xa trong xã hội

Chiếc xe dừng trước cửa .....

Gray mở cửa bước ra..... kéo theo Lucy luôn

- Cậu đưa tôi tới đây làm gì – Lucy giằng co

- Vào đi rồi biết – Gray nắm chặt tay Lucy kéo đi

Do Gray là con trai rất mạnh nên .... Lucy không thể thoát khỏi tay của Gray ..... đành đi theo coi hấn định làm gì

Mà quán Bar thì có gì tốt đẹp chứ..... Toàn dân quây phá ăn chơi, không hàng trắng thì cũng ***** (chắc các bạn hiểu mà)

Gray kéo Lucy vào một cái bàn , không khí cứ như biểu tình , òm sòm tiếng nhạc DJ rồi tiếng la hét .....

Con gái thì mặc váy ngắn hoặc quần sọt , để khoe quỳên cái chân dài trắng mịn thon thả ..... con trai thì cứ lẳng la đi theo nhìn mặt đều dễ sợ

Lucy cảm thấy vô cùng khiếp cái nơi như thế này

- Tại sao cậu đưa tay tới đây – Lucy la lên để Gray nghe thấy, tiếng nhạc ồn quá

Gray không nói gì..... đưa tay lên vẫy vẫy vài cái thì có phục vụ đem một chai rượu thượng hạng đến .... Rồi đặt trên bàn

Lucy mở to mắt nhìn..... cô không thích uống rượu và cực kì ghét cái nơi này

- Uống đi – Gray nhìn Lucy rồi nói

- Tôi không thích – Lucy tức giận cắt ngang lời nói của Gray

- Đến đây không ăn chơi hay uống rượu thì đến làm gì – Gray nhìn mặt

- Tôi muốn về - Lucy đứng dậy

Nhưng chưa kịp bước ra thì..... Gray chồm người qua kéo tay giựt mạnh Lucy ngồi xuống....

- Buông tôi ra, cậu định làm gì vậy – Lucy tức giận, kéo tay Gray ra

Vừa dứt câu ..... Thì có mấy tên ở đâu ra..... mặt mày đáng sợ ..... nhìn chăm chăm Lucy ....

- Này, cô em sao dữ vậy – một tên cầm ly rượu lắc lắc nhìn Lucy

- Hàng mới à – Hấn cười trông rất đều

- Ủ, nhưng tao trước – Gray cười cười với tên đó

Lucy nhìn mặt, tức giận..... máu sôi lên..... 2 tay siết chặt ..... dây thần kinh loạn khắp nơi.....

Mấy tên đó cả Gray nữa thì ngồi cười sáng khoái .....

Lucy đã nhin đến giới hạn ..... không thể nhin thêm một chút nào nữa

Và..... Không dùng miệng để nói với mấy tên này được thì dùng tay chân thôi

Bópppppppppp

Một điều cao cả từ trước giờ của Lucy..... cái tát thật mạnh bay thẳng vào mặt Gray .....

- Tôi nói cho cậu biết, tôi không phải là một món hàng mà cậu đem đi trao đổi, tôi cũng là con người có máu có thịt có cảm xúc của riêng mình, chứ đừng so sánh tôi với mấy đứa trong quán Bar này, tuy tôi không giàu bằng cậu nhưng ít ra nhân cách của tôi cao quý hơn cậu, là học sinh mà cậu lại làm mấy chuyện phạm pháp như thế này thật hổ thẹn cho cha mẹ cậu, cái nơi này tôi không muốn tới, tại cậu mặt dày kéo tôi tới đây, sau này đừng có đụng vào tôi ..... đồ thói tha, đồ nhân cách rách đi mà vá lại đi – Lucy chửi xối xả vào mặt Gray

Nói rồi Lucy chạy ra ngoài..... để lại mấy tên ngơ ngác nhìn

Nãy giờ Gray không nói gì..... chỉ ngồi nghe Lucy mắng

- Không bắt nó à – một tên lên tiếng

- Để cho nó đi đi – Gray hạ giọng ra lệnh

Mấy tên còn lại thấy hết hứng nên tìm bàn khác ngồi nói chuyện tiếp .....

Gray trầm lặng xuống ..... không nói gì cả ... 2 tay đan vào nhau

* Thú vị thật – Gray suy nghĩ nham hiểm *

Lucy chạy một mạch ra ngoài..... nhưng kì lạ thật..... cô không khóc, không có một giọt nước mắt nào cả
Cô chạy đến chiếc xe của Gray..... đòi bác tài xế mở cửa để cô lấy cặp và 2 giỏ giấy mà Natsu giao làm việc
.....

Sau đó Lucy đi bộ tới chỗ làm việc..... nó cũng gần đây

~~

Nhà hàng

- Chị ơi cho em làm việc lại đi – Lucy năn nỉ

- Em đi đâu nửa tháng nay vậy – Chị quản gia hỏi

- Dạ, em có việc bận nên không đi làm được, chỉ cho em làm lại đi chị – Lucy kể lể

- Nhưng ..... – Chị quản lí khó xử

- Em xin chị mà, cho em làm lại đi – Lucy khóc lóc van xin

Thấy thế nên chị quản lí cũng đồng ý cho cô đi làm lại ..... Và Lucy bắt đầu làm việc rất chăm chỉ

7h

Lucy dọn dẹp xong tất cả..... rồi chuẩn bị về

Cuộc sống bây giờ..... thật nhạt nhòa..... lắm chữ tiền..... cái gì cũng tiền tiền..... tiền làm người ta mất đi nhân phẩm, danh dự ..... Tiền làm người ta đau khổ, cùng quẫn..... nhưng lại có những kẻ đem tiền ra để mua vui cho mình, đồng tiền do cha mẹ họ làm ra để họ quăng khắp nơi tìm hứng thú..... chẳng biết quý trọng gì cả ..... Trong khi đó thì Lucy phải đi làm để lo cho bản thân.....

(Cả mình cũng đang cần tiền nữa +_+)

~~

Nhà Lucy

Đi học, đi làm từ sáng đến chiều mà tên Natsu cũng không tha cho cô

Bắt cô giải quyết công việc dù chỉ vì 3 tờ giấy kiểm tra trứng ngỗng

Nhưng mà mệnh lệnh của Natsu là trên hết ..... Nên Lucy đành ngậm ngùi ngồi làm .....

7h30

7h45

Reng reng

Lucy giật mình..... giờ này mà ai đến vậy..... cô hồi hải chạy ra

Và..... lúc nào..... cũng có một người luôn gây ra bất ngờ này đến bất ngờ khác cho cô .....

- Cậu đến đây làm gì – Lucy mở cổng

- Coi cô làm việc sao rồi – Natsu không nóng không lạnh

(thật ra nếu Lucy không ở nhà thì Natsu sẽ chạy đến quán Bar tìm cô)

- Chưa được phân nửa – Lucy than thở

- Vào nhà đi

Natsu kéo tay Lucy đi vào .....

- Nhà tôi, sao cậu tự nhiên quá vậy – Lucy bực mình

- Bây giờ muốn tôi giúp cô làm hay là để cô một mình giải quyết hết – Natsu ngồi xuống ghế

Mắt Lucy sáng rực lên..... không vì giận dữ mà là vui mừng

- O..... Nè – Lucy đưa một chồng qua cho Natsu

Anh không nói gì..... chỉ ngồi xem rồi ghi ghi

Lucy cũng vậy..... cả 2 rơi vào im lặng ....

- Hôm nay, Gray dẫn cô đi đâu vậy – Bản tính con người, không bỏ được tật tò mò, Natsu hỏi

Lucy giật mình..... co chân lại

- O..... quán – Lucy chưa kịp nói thì nước mắt trào ra

Tại sao lúc đó không khóc..... bây giờ có Natsu ở đây thì lại khóc

- Cậu ta đưa cô đi đâu – Natsu hỏi lại

Lucy nghẹn ngào ..... Tự nhiên bật khóc ..... chẳng thể nói nên lời

- Quán..... Bar..... tôi..... sợ nơi đó lắm – Lucy vừa nấc vừa nói

Natsu để tờ giấy xuống bàn ..... Mắt nhìn thẳng vào Lucy

- Cậu ta có làm gì cô không ????

Lucy không nói gì..... lắc đầu

Natsu tròn xoe mắt ..... nhìn Lucy

Thật là lạ ..... nỗi sợ lúc ở quán Bar da diết hơn nhiều..... nhưng sao lúc đó cô không khóc..... mà chỉ nghe Natsu hỏi vài câu..... Thì nước mắt lại ứa ra

TẠI SAO VẬY ????????

30. Chap 29: Khóc Xấu Lắm.....

” Bỗng bật khóc mà không biết lí do

Có thể nào do hạnh phúc cậu mang đến

Dựa vào cậu khiến tôi dần trưởng thành

Và tôi sẽ tìm được tình yêu của mình ở nơi cậu

M. H - M. C ”

Khóc vì sự ảm áp cậu mang đến hay khóc vì tôi yêu cậu ..... cảm giác phôi phai ..... tim đập nhanh hơn ..... hạnh phúc nhiều hơn.....

Lucy khóc ngày càng to..... cứ như một đứa con nít cần ai đó ôm vào lòng.... Thì thầm câu nói yêu thương ..... dỗ dành dịu dàng và mang lại cảm giác ảm áp

Natsu chưa có kinh nghiệm giữ trẻ..... nên cũng chắc biết làm gì

- Được rồi, nín đi

Lucy cũng chẳng chịu nín..... nước mắt tuông ra nhiều hơn..... làm ướt cả mấy tờ giấy trên bàn .....

Natsu nhìn Lucy mà cảm thấy xót xa .....

Lí trí và con tim bắt đầu mách bảo anh ..... Thế là Natsu từ từ và nhẹ nhàng đặt tay của mình lên mái tóc mềm mại của Lucy ..... Dịu dàng xoa xoa

Rồi vuốt nhẹ mái tóc ..... Một tay ôm má Lucy ..... Lau nhẹ nước mắt của cô..... hàng mi dài càng ứa ra thì được Natsu xoa dịu hết

Natsu đưa tay còn lại..... ôm má bên kia của Lucy .....

- Khóc xấu lắm

Lucy khóc rất dễ thương..... nhưng để cô khóc quài thì không được...

Khi nghe Natsu nói vậy..... lập tức Lucy nín liền ..... vì cô là con gái mà ..... nói đến nhan sắc xấu thì không thể không quan tâm .....chỉ còn tiếng nấc mà thôi

Trong tim của 2 người họ..... tất cả mảnh ghép đã tìm được.... việc bây giờ là bắt đầu ghép chúng lại ..... Để xem hình ảnh mà họ yêu thương, họ tìm kiếm bấy lâu nay là ai .....

1 nửa của cuộc đời họ là ai ..... Ai sẽ là người mang đến hạnh phúc cho họ ..... Và ai sẽ cùng họ kết tóc se duyên trọn đời

Lucy từ từ im bật..... không còn khóc hay tiếng nấc nữa..... cả 2 rơi vào trạng thái lặng đi

- O..... 2 cậu làm gì vậy - Erza không biết từ đâu ra

Nghe tiếng ai đó..... bất chợt Natsu rút 2 tay lại ..... còn Lucy thì ngơ ngác, cúi mặt xấu hổ

- Được rồi, tôi về - Erza quay lưng đi

- Ê - Lucy khó khăn lắm mới lên tiếng kêu Erza

Erza xoay qua mỉm cười nhìn Lucy

- Hội trưởng dọn qua nhà cậu ở luôn hay sao mà mình qua lần nào cũng thấy cậu ta - Erza nham hiểm

- Không có - Lucy và Natsu đồng thanh

- Vậy 2 người đang yêu nhau hả - Erza hỏi tiếp

- Không có - 2 người họ lại đồng thanh

- Mình lo lắng, sợ Gray làm gì cậu nên đến xem sao, mà thấy vậy thì yên tâm rồi, về nha, không làm phiền 2 người nữa - Nói rồi Erza phóng ra ngoài

Lucy chưa kịp ngăn lại nữa.....

- Nè, bắt đầu làm thôi - Natsu chỉ chỉ vào tờ giấy

Lucy không nói gì..... Ngậm ngùi ngồi viết

~

Len qua các con đường trong bóng tối

Lần này thì Erza có để sẵn một cây châm điện nhỏ trong người đề phòng sự cố xảy ra như lần trước

Cô rảo bước trên các con đường..... cảm giác sợ hãi cứ lấn áp lí trí .... Erza thở mạnh một cái nhằm trấn an mình hơn ....

Bỗng..... không biết từ đâu ..... có tiếng chân dồn dập chạy đến gần cô ..... Erza sợ hãi khởi động cây châm điện ..... cầm rồi đưa thẳng ra

Một dáng người cao ráo..... phong độ.....

Erza giật mình ..... và khi con người đó chạy đến thì...

Cô nhắm nghiền mắt ..... đưa cây châm điện vào người tên đó

Một cái xẹt..... hấn bất tỉnh nhân sự nằm tại chỗ

Cây châm điện này làm người ta bất tỉnh..... tối đa chỉ 5 phút

Lúc này Erza mới mở mắt ra ..... và..... một sự thật vô cùng bất ngờ

- Jellal , Jellal cậu tỉnh dậy đi - Erza ngồi xuống lầy lầy Jellal

Cô kéo mạnh anh ngồi dậy rồi lại nằm xuống .... Đập đập mấy cái vào mặt anh ..... nhưng cũng vô hiệu

- aaaaaaaaaa, tỉnh dậy đi - Erza bực mình, đập mạnh vào ngực anh

Tự nhiên đang thù mị, kiêu diễm thì chợt biến thành ác quỷ, đánh đập Jellal không thương tiếc

Sau 5 phút , Jellal từ từ mở mắt ra

Cảm thấy hơi đau đau khắp người..... vì nãy giờ Erza cứ đập mạnh vào người anh

- Cậu tỉnh rồi - mắt Erza sáng ngời lên

Jellal đưa tay lên..... xoa xoa trán ..... rồi ngồi dậy

- Cậu làm gì mà toàn thân tôi ê ẩm vậy - Jellal mắt nhắm mắt mở

Erza im lặng một chút..... tại cô đánh anh thôi

- Ủ..... thì..... thì - Erza áp a áp ứng

- Thì cái gì ??? - Jellal nhăn nhó nhìn Erza

- Mình xin lỗi - Erza la lên nói nhanh như máy

Jellal giật mình..... Mở to mắt nhìn Erza

- Mình đã châm điện vào người cậu ..... và khi cậu bất tỉnh ..... Mình đã đánh cậu một trận - Erza ngập ngừng, cúi mặt nói

Jellal bật cười lên .....

- Cậu cười cái gì ??? - Erza thì thầm

- Xin lỗi, lúc nãy thấy cậu đi một mình nên định đến đi chung với cậu, ai ngờ lại làm cậu sợ - Jellal cười cười

Erza xấu hổ im lặng ..... Chỉ muốn đào hố mà chui xuống đó

Jellal đứng dậy..... không quên kéo tay Erza đứng dậy theo

- Cậu làm gì ở đây - Jellal vừa cười vừa nói

- Mình đi thăm Lucy thôi - Erza nói hơi nhỏ

- Cậu ấy sao mà phải đi thăm

- Tại mình lo lắng cho cậu ấy, hồi sáng Gray bắt cậu ấy đi - Âm lượng từ từ nhỏ lại, những lời Erza nói khiến Jellal không nghe được

- Cậu nói lớn lên được không - Jellal luồn tay qua vén tóc Erza lên

Và bất chợt..... Erza dùng 2 tay đẩy mạnh Jellal ra ..... khiến anh lùi lại vài bước..... cô cũng không biết mình đang làm gì nữa

- O..... - Jellal bật cười rồi gỡ đầu

Erza cúi mặt ..... Không nói gì

- Được rồi, về thôi - Jellal bỏ 2 tay vào túi quần rồi nói

- Ừm

Sau đó họ đi qua các con đường, con phố.....

- Sao lần nào đi qua đây mình cũng gặp cậu hết vậy - Erza thắc mắc hỏi

- Tại vì ngày nào mình cũng chạy bộ trên con đường này

- Bạn... gái..... - Erza định hỏi bạn gái của Jellal nhưng cô không dám hỏi chỉ thì thầm thôi

- Cậu nói cái gì

- À, không, không có gì - Erza lắc đầu liên tục

- Có hỏi gì thì hỏi, chứ đừng hỏi về bạn gái mình - Jellal mỉm cười nói

Erza bị nói trúng tim đen..... cúi mặt..... im lặng..... cậu ấy yêu bạn gái mình đến vậy sao .....

Và thế là Erza không hỏi gì nữa..... để Jellal đưa cô về

~~

Nhà Lucy

Natsu và cô vẫn còn miệt mài ngồi làm việc .... Lucy ngáp dài ngáp ngắn .... Mắt mở hết lên ..... tay chân quơ tùm lum .....

Lucy thì cứ làm gì thì làm..... Còn Natsu vẫn ngồi im, mắt nhắm chiu nhìn vào mấy tờ giấy...

8h30

9h

Natsu bỏ viết xuống rồi đứng dậy.....

- Xong rồi!!! ngày mai đem đến cho tôi - Natsu đi ra cửa

Lucy mắt nhắm mắt mở ra tiễn anh .....

~~

Sáng

Sau khi ngủ một giấc ngon lành ..... Lucy lục đục ngồi dậy..... đầu tóc bù xù ..... đôi mắt tí hí .....

- aaaaaaaaaaaaaa, trễ rồi - Lucy đột nhiên hét lên

Và bằng tốc độ ánh sáng..... Cô bay qua bay lại, xẹt qua xẹt lại ..... Và chạy ra khỏi nhà..... không quên khóa cổng

8h15

Lucy chạy thục mạng để đến trường .....

Thở dồn dập ..... Đôi chân thoăn thoắt chạy thật nhanh

Nhưng ông trời lại không thương cô .....

Vừa quẹo qua ngã ba thì....

Rầm

Xe moto đựng người đi bộ (Nói là đựng chứ chưa có, lúc đó anh ta thấn lại kịp nên lạc tay lái qua, đâm vào vỉa hè)

Lucy đứng trơ trọi ngơ ngác

- Cậu ơi, có sao không - Lucy ngồi xuống lỳ lỳ người đó

Nhưng tiếc là anh ấy đã bất tỉnh hoàn toàn .....

Lucy hoảng hốt đảo mắt nhìn xung quanh nhằm tìm người giúp..... tại cô không để ý mà cứ lo chạy nên mới xảy ra chuyện

Cô luống cuống rút điện thoại ra ..... đầu óc quay cuồng ..... Tay rung cầm cập.....

- Số bệnh viện là gì vậy (o. O) - Lucy trong tình huống này mà lại quên

- 113..... à không ..... 119 ..... cái này cũng không ..... 114 .... không phải ..... 115 .....đúng rồi - Lucy đọc từng số ra

115 ... Lucy ấn vài cái vào điện thoại

Ồ ề ồ ề

~

Bệnh viện

Chàng trai xấu số được đưa vào phòng cấp cứu ....

Lúc cánh cửa đóng lại ..... Lucy mới nhìn rõ bộ đồng phục mà cậu ta đang mặc..... là của trường Fairy Tail

Cậu ta là học viên trường Fairy Tail, cà vạt màu xanh dương sọc trắng, người này cũng học năm 2..... chắc cũng đi trễ giống Lucy

Cậu ấy mà xảy ra chuyện gì..... Lucy chết chắc..... lỗi cũng do cô

Trước phòng cấp cứu

Lucy ngồi thở dài trên chiếc ghế đối diện

Tại chỗ này ..... Lần trước là Lucy ngồi đợi Natsu ..... nhưng lần này thì lại là 1 người khác .....

Lúc đó trong lòng cô nặng trĩu hơn bây giờ .....

Lucy ngồi, đan tay vào nhau, gục đầu .....

31. Chap 30: Loki

Một lúc sau

Cánh cửa phòng cấp cứu từ từ mở ra .....

Cô y tá từ trong đó bước ra, người này lần trước gọi Lucy là vợ của Natsu

- Chị ơi!!! Cậu ấy có sao không vậy – Lucy nắm tay y tá giựt giựt

- Cô..... cậu ấy không sao, nhờ cái nón bảo hiểm nên không sao, chỉ bị xay xát thôi, nghỉ ngơi một chút rồi có thể về được rồi – Y tá lịch sự nói

- Dạ, cảm ơn – một nụ cười hiện trên mặt Lucy
- Lần trước là ai, còn lần này là ai – Y tá tò mò
- Ý... của chị là.... – Lucy hơi thắc mắc
- Ý của tôi là người nào là bạn trai cô – Y tá nói hết ra
- O.... 2 người đều là bạn

Y tá đứng cười ..... thì ra hồi đó giờ là hiểu lầm ..... bây giờ mới biết

- Thôi tôi đi đây – Y tá vẫy tay chào tạm biệt

Lucy cười một cái..... rồi cúi đầu

~~

Phòng bệnh

Lucy rón rén mở cửa bước vào ..... cậu ấy đang ngồi uống nước

- Cô là ai ???
- O..... Cho tôi xin lỗi – Lucy cúi đầu
- Cô là người làm tôi vào bệnh viện ???
- Tôi xin lỗi – Lucy vẫn cúi đầu

Chàng trai đó bật cười .....

- Không sao , đừng làm quá

Lúc này Lucy mới ngước mặt lên..... Cậu ấy còn dịu dàng hơn Jellal nữa

- Cảm ơn, cậu đã tha lỗi – Lucy mừng rối rít
- Cô tên gì ???
- Lucy, Lucy Layla
- Ủm, tôi là Loki
- Cậu là học viên trường Fairy Tail – Lucy chỉ vào bộ đồng phục
- Hôm nay tôi mới chuyển đến, ngày đầu tiên đi học mà lại xảy ra chuyện – Loki thở dài
- Tôi xin lỗi
- Đừng xin lỗi nữa, không có chuyện gì đâu – Loki nhẹ nhàng nói

Lucy mỉm cười..... sau đó cả 2 im lặng một chút

- Mà chiếc xe của tôi đâu – Loki chợt hỏi

Một luồng điện bay xẹt qua đầu Lucy..... chiếc xe đó bây giờ nó nằm ở Tây phương cực lạc ..... Cô chợt nhớ chiếc xe đó là hàng mới nhất của bây giờ..... giá thì trên trời..... toàn dân đại gia, tỉ phú mới mua nổi..... chỉ vài người có thôi .....

Lucy cắn răng..... rung cầm cập..... bây giờ mà Loki đòi tiền .... Thì có bán cái mạng của cô cũng không trả đủ

Lần này tiêu rồi.....

- Cậu bị sao vậy – Loki thấy Lucy mặt tối sầm nên hỏi
- Mình xin lỗi – Lucy cúi đầu gần đụng đất
- Sao xin lỗi quài vậy – Loki giật mình

- Chiếc xe đó..... bây giờ..... nó.... ..... đã... từ trần rồi – Lucy ập a ập úng

- Hả ??? từ trần – Loki ấn tượng với cách nói chuyện của Lucy

- Nó banh rồi, mình xin lỗi, mình xin lỗi – Lucy nhắm mắt, cúi đầu, nói liên tục

- Haizzzz, được rồi, không sao đâu, cũng là sự cố thôi – Loki xem như không có chuyện gì xảy ra

Cuối cùng thì ông trời cũng xót thương cô..... hên mà cậu ta không đòi tiền

- Nhưng..... nó đắt lắm mà - Lucy hơi khó xử

- Không sao, nhà tôi còn 2 chiếc nữa – Loki nói chuyện tỉnh bơ

Còn Lucy thì hồn bay trên trời..... 1 chiếc đó thì bán nhà và cái mạng của cô cũng không đủ..... mà cậu ta của 3 chiếc .....

Ấy chà..... Đụng phải con nhà đại gia rồi .....

- Cậu sao nữa vậy – thấy mặt Lucy trắng bệch nên Loki hỏi

Lucy vịn tay vào cái bàn ..... mới đứng vững nổi .....

- Tôi đưa cậu về - Loki dịu dàng nói

- Nhưng xe đâu – Lucy còn chưa lấy lại hồn thì Loki lại nói tiếp

Anh cười một cái..... rồi rút điện thoại ra..... ấn vài cái

- Mang xe đến bệnh viện cho tôi – Loki ra lệnh

- Cậu.....

Lucy còn chưa kịp nói gì thì bị Loki nắm tay kéo đi..... giống như Natsu vậy

Và đập vào mặt Lucy bây giờ là một chiếc xe 4 chỗ ..... Hàng hiệu hoàn toàn ..... bóng loáng .....

Loki đẩy Lucy lên xe ..... anh cũng vào ngồi kế Lucy

- Cậu chỉ đường đi, để tài xế biết – Loki nói

- Nhưng tôi muốn đến chỗ khác, không phải nhà

- Sao cũng được

Nói rồi chiếc xe chạy đi .....

Điểm đến là Nhà hàng..... nơi Lucy làm việc

Lucy mở cửa bước ra .....

- Cám ơn cậu, đây là nơi tôi làm thêm – Lucy cúi đầu

Loki cười một cái..... rồi ra hiệu cho xe chạy đi

10h45

Hôm nay Lucy đến sớm hơn mọi ngày..... nên làm chị quản lí hơn bị ngạc nhiên

~~

7h

Lucy thở dài mệt mỏi..... cuối cùng thì công việc cũng xong

Hôm nay Lucy nghỉ học, chắc là Erza và Juvia lo lắng lắm

Nhưng cũng may mắn .... Không cần phải đền tiền cho Loki mà cậu ấy còn vui vẻ và hiền hòa nữa .....

Không giống như lúc Natsu nằm bệnh viện ....

Đang tận hưởng may mắn mà ông trời mới ban thì....

- Nhà..... nhà của tôi – Lucy hét lên

Cửa nhà mở toang ra ..... Lucy nhớ là khóa rồi mà

Thế là cô lật đặt bay thẳng vào nhà..... xem có mất gì không

Nhưng chẳng mất gì cả ..... mà còn có thêm 1 thứ

Natsu đang nằm ngủ ngon lành..... trên ghế salong

- aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa – Lucy đột nhiên la lên

Natsu giật mình tỉnh dậy ..... Vẫn còn mơ màng

- Cô có bị điên không vậy ?????

- Cậu..... cậu..... làm gì trong nhà tôi – Lucy la lên

- Ô..... Tôi thấy cửa không khóa nên vào

- Tôi khóa rồi mà

- Khóa rồi à, vậy sao tôi vào được

Thật ra thì Natsu nói dối..... Lucy khóa cửa rồi..... tại anh có chìa khóa nhà cô

- Nhưng.....

- Nhưng cái gì ???

- Mà cậu đến đây làm gì ????

- Mấy bảng báo cáo và mấy bài thuyết trình, ghi chép, hôm qua đâu – Natsu hỏi

Điện giật Lucy thêm 1 lần nữa..... mấy tờ giấy đó .... Nó cũng nằm ở Tây phương cực lạc luôn rồi .... lúc đụng xe .....Lucy quảng nó ở đâu cô còn không nhớ

Nhưng Natsu thì không như Loki..... anh lạnh lùng, tàn nhẫn và độc ác hơn nhiều ..... nếu Natsu biết được..... chắc sẽ băm cô ra làm trăm mảnh

- Cô làm mất rồi à – Natsu mặt tối sầm lại

- Tôi..... tôi..... – Lucy sợ hãi đến nói hết nên lời

- Mất rồi à – Natsu hỏi lại

- Nó..... nó..... qua..... đời.. rồi – Lucy người rung lên, sợ hãi lên đến đỉnh

- LÀM LẠI CHO TÔI – Natsu quát thẳng vào mặt Lucy

- Tôi..... sẽ làm .... Xin lỗi cậu – Lucy quơ tay tùm lum

- LÀM HẾT CHO TÔI, NGÀY MAI MÀ KHÔNG CÓ THÌ CHUẨN BỊ CHẾT ĐI - Natsu la lớn hăm dọa

Lucy đứng chết tại chỗ.....

Nói rồi Natsu đi ra ngoài..... và có một chiếc xe từ đâu chạy đến đón anh

Đành chịu thôi ..... may mắn của cô đã chấm dứt khi gặp Natsu .....

~~

10h

Lucy vẫn còn ngồi cặm cụi viết .....

11h

Công việc đã xong hết, Lucy mở mắt hết lên..... Cô nằm trên ghế salong ngủ luôn

Sáng, trường Fairy Tail

Sau khi đưa Juvia lên lớp thì Lucy và Erza quay lại phòng học của mình

- Các em trật tự, cô có một điều bất ngờ đây – Giáo viên Mira cười nói

Cái chợ nhanh chóng biến thành lớp học nghiêm túc liền .....

- Hôm nay là ngày may mắn của các bạn nữ - Mira tinh ý

Natsu ngồi đảo mắt xung quanh ..... xem như không có chuyện gì

- Em vào đi – Mira nhìn ra cửa rồi mỉm cười

Và bước vào là

Một chàng trai có chiều cao trung bình khoảng 1m85..... khuôn mặt thanh tú dễ nhìn với mái tóc màu vàng cam .....đôi mắt nâu luôn được bao phủ bởi chiếc kính cận làm toát lên vẻ tri thức, hiền lành, thư sinh,... Trên người khoác bộ đồng phục Fairy Tail làm nổi bật cái chất lãng tử trong con người anh .....

Chàng trai gật đầu..... mỉm cười một cái

Nụ cười thật dịu dàng, ấm áp như ánh nắng mặt trời

Chỉ một cái cười thôi, mà có thể đánh gục tất cả các cô nàng ...

Đến bây giờ Lucy mới để ý..... Loki đẹp trai thật..... rất rất rất đẹp ..... nhưng có thứ gì đó thiếu thiếu..... nhìn kĩ thì Natsu đẹp hơn .....

- Chào các bạn, mình là Loki , sau này có gì nhớ giúp đỡ nhé – Nói rồi Loki chớp mắt, cúi đầu

Chỉ 1 phút ..... tất cả con gái trong lớp gục chết hết, sức sống tràn trề ..... người gì đâu mà đẹp trai, dịu dàng ,.....

Mấy đứa con trai trong lớp thì tròn xoe mắt nhìn ..... cảm giác ghen tị với Loki..... nhìn phong cách là biết con trai nhà giàu rồi..... Loki mà học giỏi nữa thì coi như là quá toàn diện

Học giỏi..... dịu dàng, tốt bụng,..... con trai nhà giàu

Natsu thì cũng học giỏi..... con trai nhà giàu ..... nhưng tính tình thì quá lạnh lùng, hơi bị tàn nhẫn và độc ác.....

Nãy giờ Natsu chỉ ngồi đăm chiêu nhìn vào quyển sách..... chẳng thèm nhìn mặt Loki

Lucy và Erza thì im lặng và nhìn không tỏ ra cảm xúc nào hết

32. Chap 31: Đối Thủ Mới

Loki đảo mắt nhìn xung quanh ..... anh phát hiện ra cô gái lần trước đụng phải anh ..... Lucy

- Lucy - Loki mặt mày hớn hở

Lucy giật mình ..... Đứng dậy

Và từ trên bục giảng Loki bay xuống..... ôm chầm lấy Lucy

Có lẽ anh sống ở nước ngoài lâu nên cách chào hỏi hơi bị quá lố .....

Mấy đứa con gái trong lớp ..... hoảng hốt ..... mắt thì nhìn tới lộn tròn..... miệng thì há hốc..... hoàn toàn mất hết sức sống .....

Lucy thì ngạc nhiên không kém

- Lucy, Lucy phải không - Loki nói liên tục

- Ừm, ừm, buông mình ra - Lucy mắt trợn trắng

Lúc này Loki mới chịu buông ra ..... 2 tay vịn vai Lucy lắc lắc..... khuôn mặt hăng lên nụ cười dịu dàng

Natsu thì nhìn lướt qua ..... Rồi lại đắm chiu vào quyển sách

- Loki, em có thể chọn chỗ - Mira lên tiếng

Thế là Loki nhìn xung quanh ..... Và chỉ vào cái bàn trống cạnh Lucy

- Ừm, được

Mọi thứ cứ như đổ sập xuống ..... mấy đứa con gái trong lớp..... nhìn Lucy bằng ánh mắt hình viên đạn.....

Loki thì tỉnh bơ mà còn vui mừng nữa chứ

Ngày tháng đau khổ của Lucy sắp đến .....

Tiết 1 bắt đầu

Reng reng (tiếng chuông ra chơi)

Suốt mấy tiết học..... Lucy xém chết ngộp ..... khi mọi ánh mắt đều hướng về phía cô .....

Loki ngồi xoay qua nhìn Lucy .....

- Đi xuống căn tin với mình không - Loki mỉm cười nhìn Lucy

- Ừm, được..... nhưng ..... - Lucy chưa nói hết câu

Loki chỉ nghe chữ “ ừm, được ” là đứng dậy lôi Lucy đi luôn .... còn cả đoạn phía sau thì anh để ngoài tai .....

- Erza, cậu lo cho Juvia dùm mình nhé - Lucy lớn giọng

Thế là Lucy đi theo Loki .....

Nhưng chưa ra được cửa lớp thì....

Natsu đứng ngay cửa ..... 1 tay vịn bên kia..... chắn ngang đường 2 người đó .....

Lucy tròn xoe mắt nhìn anh..... không biết lại có chuyện gì nữa

- Giấy - Natsu chỉ nói 1 chữ

Nhưng Lucy hiểu..... cô vội vãi chạy đến bàn học..... rút mấy chồng giấy ra ..... rồi đưa cho Natsu

- Đây - Lucy chìa mấy chồng giấy ra

Natsu cầm lấy ..... rồi đi ra .... để cho Loki và Lucy đi

~

Căn tin

Loki và Lucy đang ngồi ăn ..... nhưng có cảm giác nuốt không trôi

Vì mấy người ở căn tin cứ nhìn họ bằng ánh mắt dao găm.....

Tin tức này mà đến tai Minerva thì Lucy chết .....

- Cậu mới chuyển đến à - Minerva không biết ở đâu ra

(Vừa mới nhắc là xuất hiện +_+)

Cô đứng kể Loki ..... Nhìn khuôn mặt thì dễ thương lắm..... nhưng tính tình thì như ác quỷ .....

Loki giật mình..... nhìn Minerva rồi gật đầu 1 cái .....

- Loki phải không, hẹn gặp lại nhé - Minerva vịn vai Loki

Rồi tặng cho Lucy một ánh mắt sắc bén .....

Người ta nói “ trời đánh, tránh bữa ăn ”..... mà sao lúc Lucy ăn..... thì trời cứ đánh .....

- Haizzzzzzzz - Lucy tự nhiên thở dài
 - Sao vậy ???
 - Cứ như thế này thì mình sống không lâu đâu - Lucy mặt bí si
 - Đừng nói đùa..... Bọn họ không làm gì cậu đâu - Loki mỉm cười
 Lucy trề môi ..... nhìn Loki rồi mỉm cười
 - Tan học, mình đưa cậu về - Loki hỏi ý
 - Nhưng..... mình còn phải làm thêm
 - Vậy thì..... mình đưa cậu đến chỗ làm thêm
 - Nhưng.... Như vậy thì..... - Lucy khó xử
 - Haizzzzzzzz, đi mà - Loki mắt long lanh năn nỉ Lucy
 Hết cách..... nên Lucy đồng ý .....

~

Tan học

- Cậu ta là ai vậy ??? - Erza hỏi
 - Người mà mình đụng phải, rồi làm banh cả xe của cậu ta - Lucy cảm thấy tội lỗi
 - Vậy, cậu ta không bắt cậu bồi thường hả - Juvia hỏi tiếp
 - Chẳng những không bắt mình bồi thường mà còn đưa mình đi làm rồi nói chuyện thân thiết với mình nữa, trên đời này chắc có cậu ta là người tốt như vậy thôi - Lucy nói một mạch
 - Ồh - Juvia và Erza há hốc miệng

Thật kinh ngạc..... có người tốt đến vậy sao

3 người đang trò chuyện vui vẻ..... thì từ đâu ra chiếc xe moto lần trước Lucy đụng phải chạy đến..... đây là chiếc thứ 2

Loki kéo nón ra .....

- Đi thôi - Loki mỉm cười nhìn Lucy, rồi gật đầu chào Erza và Juvia

(Loki cũng lịch sự ghê ^ ^)

Lucy còn chưa kịp quay lại chào Erza và Juvia thì bị Loki quăng cho cái nón ..... may mà cô chụp kịp ..... nếu không thì chắc gãy hàm răng rồi

- Ô..... ngồi sau cậu hả - Lucy hơi bị choáng
 - Ừm, không được hả
 - Cũng được, thôi kệ - Hồi đó giờ Lucy có đi moto đâu

Thế là Lucy leo lên xe..... và đội nón vào ....

- Ôm chặt nhé - Loki mỉm cười

Lucy hơi bất ngờ..... nhưng cũng luồn tay qua ôm Loki

(không ôm thì té chết +__+)

Anh gồ ga ..... rồi phóng đi ..... Làm Lucy giật mình ..... ôm chặt anh hơn

Lucy nhắm mắt .... 2 tay thì ôm chặt Loki ..... mặc dù mới đi lần đầu nhưng Lucy không có cảm giác sợ hay đầu óc quay cuồng mà cô còn thích thú nữa

- Cảm thấy dễ chịu không ??? - Loki chợt hỏi
- Có gì đó ù ù vào tai nhưng gió làm mình rất thoải mái
- Sau này, muốn đi nữa thì cứ nói, mình sẽ chở cậu đi
- Nhưng .....
- Đừng “ nhưng ” quài, ôm chặt nhé, mình tăng tốc đây

Lucy bắt giắc .... Ôm chặt Loki hơn ..... mùi thơm nam tính tỏa ra từ anh .... có vẻ rất ấm áp ..... nhưng Lucy vẫn cảm thấy ..... ở nơi Natsu có cái gì đó mà Loki không có .....

(Cái gì vậy ta ???)

Loki thì cứ gồ ga chạy .... còn Lucy thì ôm chặt anh rồi suy nghĩ vẩn vơ

Nhà hàng

Trải qua 1 trận đua với gió,... Lucy thở dài bước xuống xe .... Loki nhanh nhẹn tháo nón ra cho cô

- Tạm biệt - Lucy mỉm cười

Nói rồi Lucy đi vào.... Nhưng chưa kịp quay lưng thì....

Bị Loki kéo tay lại ..... Lucy ngạc nhiên xoay qua nhìn anh

Và ..... Loki nhẹ nhàng, chòm người qua..... đặt lên trên má Lucy một cái hôn thật dịu dàng ....

- Đi làm vui vẻ - Loki nhéo má Lucy

(Cách chào hỏi của người nước ngoài quá thân mật, làm Loki bị nhiễm ^ ^)

Cô hoàn toàn bị đơ ..... Mặt đỏ lên..... đầu óc quay cuồng nhưng không phải bị say xe mà bị Loki làm say..... cô nhìn Loki chằm chằm

- O ..... - Lucy hầu như bị liệt toàn thân
- Thôi về nhé - Loki đội nón vào

Thế là chiếc xe phóng đi ..... Lucy vẫn còn mơ màng ....

Tối

Nhà Fullbuster

- Cậu chủ lại về trễ nữa rồi

Cả nhà đứng ngồi không yên

Thật ra thì... cha mẹ Gray không có ở nhà, bây giờ họ đang ở nước ngoài để làm ăn, trong nhà chỉ có vài người hầu, Juvia và Gray thôi.... nhưng tính tình cậu ta thì bất cần....tàn nhẫn .... Độc ác.... Cũng có thể nói là con người không có máu không nước mắt .... Cậu ta lúc nào cũng chơi bời rồi gây ra cả đống nợ nần để cho cha mẹ cậu..... đúng là thằng con nghịch tử .... nhưng gia đình cậu ta thì lúc nào cũng nuông chiều.... để Gray thích làm gì thì làm .....

Còn về phía Juvia thì cô ấy là con nuôi của gia đình này..... nhưng từ nhỏ Juvia luôn được cha mẹ Gray yêu thương hơn ..... Vì vậy Gray cảm thấy rất ghét Juvia .... nhưng cô lúc nào cũng dịu dàng, dễ thương khi nói chuyện với cậu .....

Cả nhà sốt ruột lo lắng

1h

2h

Gray vẫn chưa về

2h30

reng reng

Có ai đó đứng ngoài cửa.... đập âm âm..... rồi bấm chuông

Một vài người chạy ra ..... Thì thấy

Toàn thân Gray đầy máu me..... có vài vết chém..... quần áo thì có vài chỗ bị rách và dính máu..... Khuôn mặt thì gần giống như người chết ..... Quá thê thảm

- Cậu ..... - mấy người hầu hoàn toàn sững sốt khi thấy cảnh tượng này

Juvia lo lắng đứng ngồi không yên..... Mặc dù cô không thấy nhưng cô vẫn cảm nhận được Gray đang bị thương .....

Mọi người công Gray vào trong nhà .....

Hầu như tất cả người trong nhà đều tán loạn ..... mặt người nào người nấy như mất hồn .....

(Gray bị thương hay bị chém thì như ăn cơm bữa..... cách mấy ngày thì lại có 1 lần..... không biết cậu ta làm gì mà thành như vậy)

Ông quản gia..... Lục đục gọi xe cấp cứu

Gray thì vào tới nhà là bất tỉnh luôn..... con Juvia thì rung bần bật .... Sợ Gray xảy ra chuyện gì

(Gray tàn nhẫn với Juvia nhưng cô luôn quan tâm anh, lí do tại sao thì sau này thì sẽ biết ở chap sau ^ ^)

33. Chap 32: Quan Tâm Và Vườn Hoa

Bệnh viện

Sau khi được cấp cứu..... thì tình hình của Gray đã đỡ hơn nhiều

Cậu ấy đang nằm trong phòng bệnh..... vẫn đang hôn mê ..... còn Juvia thì ngồi ghế nhìn anh ..... mấy người hầu cũng ở đây trong phòng .....

~

Sáng, tại bệnh viện

Hàng mi dài cổ động dậy..... gượng lên

Trải qua một trận yên giấc dài..... Gray từ từ tỉnh dậy

Juvia thì ngồi ghế gác đầu lên giường ngủ..... Còn mấy người khác thì ngồi ngủ trên ghế dài gần đó .....

Bệnh viện là nơi Gray ra vào thường xuyên mới 2 tháng trước ra bây giờ lại vào ..... nên anh cũng chẳng có gì để ngạc nhiên .....

Và người lúc nào cũng ngồi ghế gác đầu ngủ ..... mãi mãi là Juvia

Ở đây mình dùng từ “ mãi mãi ” là từ nhỏ tới lớn lúc nào cũng vậy và đến khi già luôn , lúc nào người đó cũng là Juvia ....

Nhưng những việc đó có bao giờ anh hiểu và quan tâm, đối xử tốt với Juvia đâu ..... anh còn xem đó là một việc vô ích, không có cũng chẳng sao..... loại người bất cần như vậy thì tại sao lúc nào Juvia cũng yêu anh ???

Cả thế giới của anh hầu như đều có sự chém giết, hận thù chứ không có một cái gì đó gọi là yêu thương

(không phải là không có yêu thương nhưng cái yêu thương đó nó đã chôn vùi xuống đáy mồ lâu rồi, các bạn cũng có thể gọi là đã chết và muốn hồi sinh nó thì không phải chuyện dễ)

Anh đảo mắt nhìn xung quanh ..... Không khí quá quen thuộc .....

Toàn thân hầu như mất hết sức sống ..... không thể nhúc nhích nổi .....

Ông quản gia giật mình tỉnh dậy ..... thì thấy Gray đang mở mắt nên...

- Mọi người ơi, cậu chủ tỉnh rồi, tỉnh rồi - Ông quản gia thúc giục mọi người dậy

Juvia trong mơ màng nghe được, lập tức thức dậy liền .....

(Mỗi sáng, chúng ta thức dậy thì luôn cảm nhận được ánh sáng êm dịu xung quanh nhưng còn Juvia thì có ngủ hay thức đều là một màu đen .... Cuộc đời cô toàn màu đen.... Màu đen của đau thương ..... của tình yêu ..)

Mọi người tỉnh dậy hết ..... Điều đầu tiên họ làm là nở một nụ cười cả Juvia cũng vậy .....

Đáng lẽ .... Được nhiều người quan tâm, chăm sóc như vậy thì Gray phải biết cảm động.... và yêu thương họ ..... nhưng đối với anh từ " cảm động " viết như thế anh còn không biết

(Không phải là anh không biết viết .... Nhưng từ đó đối với anh là quá mờ nhạt ..... nó không xuất hiện trong cuộc đời anh)

Gray nhản mặt, tức giận ..... dù đang nằm viện thì cái vẻ đáng sợ của Gray vẫn cứ phát tán .....

Mọi người lập tức im lặng ngay ..... Họ quá hiểu con người anh ....

Juvia mỉm cười hạnh phúc..... đối với cô Gray đang đau đớn hay đang vui vẻ cô đều cảm nhận được .....

Vì trong tim cô lúc nào cũng có hình bóng của Gray .....

(Một cậu nhóc dễ thương, đáng yêu ; lúc nhỏ Juvia đã bị mù nên cô không biết mặt của Gray lúc lớn)

Bây giờ thì anh không thể làm gì với cái thân thể ề ề như thế .....

Juvia sẽ chăm sóc Gray .... Nhưng cô không thể nhìn thấy nên .... Lúc nào cũng có một cô gái hầu bên cạnh

(Yuri : cô gái này công việc không phải là người hầu ... mà chữ " người hầu " chỉ ngụ ý bên ngoài .... Để che dấu một sự thật vô cùng ghê gớm ..... cô ấy được một người bên Pháp cử qua Nhật nhằm tiếp cận Juvia.... Nhưng không phải giết mà là bảo vệ ..... bảo vệ Juvia được an toàn mọi lúc mọi nơi ..... và công việc thật sự của cô ấy là " Sát thủ " ... bất cứ ai có ý muốn giết Juvia thì người đó sẽ được xuống trò chuyện cùng diêm vương..... nhưng lệnh của cấp trên là dù Gray có làm gì thì phải ngăn cản ... chứ không được giết cậu ta)

Vì vậy Gray mới sống được tới bây giờ .....

- Em gọi cho bạn của chị, nói là hôm nay chị có việc bận nên không đi học được - Juvia nói

- Dạ - Nói rồi Yuri ra ngoài, gọi vào sổ của Lucy

Cổng trường Fairy Tail

- Hả ???? Cậu ấy không đi học được - Lucy tự nhiên la lên

[Dạ, mọi người đừng lo lắng]

- Ừm, được

[Tạm biệt]

Lucy tắt điện thoại ..... rồi nhìn Erza ..... Cả 2 thở dài

Đi được một lúc thì .... Có ai đó từ phía sau vịn vai Lucy

Làm cô sững lông nhím hoảng hốt xoay qua xem là ai .....

- Chào cậu - Loki cười tươi
 - Hết hồn - Lucy thở dồn dập
 (Ban ngày mà còn sợ ma)
 Erza nhìn Lucy mà thấy mắc cười ..... Loki cũng vậy
 Jellal từ xa thấy mọi người đang đứng cười..... trông có vẻ đang có chuyện gì vui
 - Hello - Jellal từ xa chạy lại nói
 - Chào cậu, cậu tên gì ??? - Loki nhanh nhẹn chào hỏi
 - Jellal, còn cậu
 - Loki, rất vui được làm quen - Loki đưa tay ra
 Jellal thấy vậy cũng đưa tay xuống ..... 2 người họ bắt tay nhau trông rất vui vẻ
 Mà cũng đúng thôi ..... 2 người đều dịu dàng, ấm áp nên nói chuyện rất ăn ý
 Erza và Lucy đứng nhìn..... Hình như Jellal và Loki xem 2 người họ như không khí .....
 - Họ cho chúng ta ăn bơ - Lucy xoay qua nhìn Erza
 - Cho họ bơ đi, tội mình lên lớp - Erza quay lưng bước đi
 - Này, khoan đã, đùa thôi mà - Loki chạy theo
 - Đừng có cho tội mình ăn bơ lại - Jellal cũng đi theo
 Lần này tới lượt Lucy và Erza xem 2 người họ là không khí ....

~~

Reng reng

Tiết 1 bắt đầu .....

Loki đã học ở trường này hơn 1 tuần, trông rất vui vẻ, dù gì cậu ta cũng mới chuyển đến nên không biết giáo viên trong trường này đáng sợ như thế nào .....

Hội trưởng và hội phó là tấm gương tiêu biểu .....

Hầu hết mọi người đều có mặt đầy đủ..... Chỉ thiếu Natsu

Lucy cảm nhận được thiếu thiếu cái gì đó (Thiếu Natsu !!!!)

~~

Hôm nay hội phó nghỉ .....

Natsu phải làm việc thay cho ..... (tội nghiệp anh ấy quá)

Một lúc sau .....

Cốc cốc

- Vào đi

Giáo viên Mira bước vào..... trên tay cầm một sấp giấy tờ..... nhưng không phải để Natsu giải quyết mà là bàn chuyện khác

Natsu chưa biết nên cứ nhìn sấp giấy tờ mà nổi da gà .....

- Tôi đến đây là có chuyện khác, chứ không phải để sấp giấy trên bàn em đâu - Mira cười rồi giải thích

- Mời cô ngồi - Natsu chỉ vào cái ghế

Mira ngồi xuống ..... Natsu cũng vậy

- Vào vấn đề luôn nhé, tôi nghĩ sẽ khó khăn đây - Mira ngồi chéo chân

Natsu nhả mặt .... Anh đâu có biết chuyện gì đâu

- Đây chỉ là dự định của trường thôi, đang chờ kết quả số lượng đồng ý, nếu số đồng thì dự định này được thông qua - Mira nói chi tiết

- Dự định gì ???

- Cái này liên quan đến toàn trường, nếu được thông qua, thì tất cả học viên sẽ bắt đầu thi

- Cô nói rõ hơn được không

- Được, chuyện là ..... - Mira kể

- Dạ, em rõ rồi

- Chừng nào có thông báo cô sẽ nói với em - Mira đứng dậy bước ra ngoài

Natsu cúi đầu ..... rồi thở dài

~

Reng reng

(giờ ra chơi)

Giáo viên vừa ra khỏi lớp ..... thì Loki kéo Lucy xuống vườn hoa hướng dương ..... Cô còn chưa kịp nói chuyện với Erza

- Nè, đừng có kéo nữa, mình tự đi được - Lucy tức giận

Loki dừng lại..... xoay qua nhìn Lucy

- Cậu giận rồi hả ????

- Ừm, sao cậu không nghe mình nói mà cứ kéo đi

- Mình xin lỗi, sau này không như thế nữa - Loki cúi đầu

- aaaaa, đừng làm vậy - Lucy giật mình

Loki ngược mặt lên mỉm cười nhìn cô .....

Sau đó 2 người ngồi dưới cỏ ..... xung quanh là mấy cây hoa hướng dương ..... Chỗ này lần trước Jellal nằm ngủ ở đây....

Lucy cười trông rất hạnh phúc..... cô đưa tay chạm vào mấy cành hoa hướng dương.... ... ánh nắng rọi chiếu vào gương mặt thiên thần ..... làm đậm đà thêm nét quyến rũ, dễ thương của cô..... lúc nào cô cũng hay nghịch ngợm hay cãi nhau với người khác..... Nhưng bây giờ trông cô giống như một con người khác.....một cô gái khác ..... và cả 2 con người của Lucy đều tốt bụng, biết nghĩ cho người khác.....

Loki ngồi kế bên..... Nhìn không chớp mắt..... tìm anh cứ đập ngày càng nhanh hơn ..... trong lòng cảm thấy rất dễ chịu

- Xem này - Lucy kéo nhánh hoa xuống gần mặt cô

Loki bật cười .... Rồi đưa tay nhéo má cô

Nhìn 2 người cứ như đang yêu nhau vậy..... hạnh phúc ghê

- Nè, sau này đừng nhéo má mình nữa - Lucy ra lệnh

- Cũng được, Vậy thì.....

Nói rồi Loki.... Đưa tay vuốt nhẹ tóc Lucy sau đó là xoa đầu cô

Lucy giật mình..... Cái hành động này rất quen ..... rất quen ..... cô cố gắng suy nghĩ mà không ra .....

- Sao vậy ??? - Loki thấy Lucy nhăn mặt nên hỏi

- Không có gì, chỉ là có cái gì đó rất quen thuộc với mình

Lucy vận động hết trí nhớ ..... Nhẩm nhớ ra .....

Sau một hồi vò não, kéo dây thần kinh .....

- Natsu - Lucy chợt nhớ ra nên thì thầm nói

Lần trước Natsu dùng cách này để làm cho Lucy nín khóc .....

- Đúng rồi, là Natsu - Lucy thì thầm tiếp

- Cậu nói cái gì vậy ??? - Loki nghe được Lucy đang nói gì đó

- Ồ..... không có gì - Lucy chối

Loki im lặng ..... Ngược mặt lên nhìn bầu trời .....

- Nói thật nhé - Loki hạ giọng

- Hả ???

- Cậu..... rất dễ thương, rất dễ thương - Loki vừa nhìn bầu trời vừa nói

Lucy hơi bị ngạc nhiên ..... và đỏ mặt... tự nhiên Loki lại nói vậy

34. Chap 33: Nếu Như Và Chờ Đợi

Lucy hơi bị choáng..... Và đỏ mặt ..... tự nhiên Loki lại nói vậy

- Ồ..... ừm.... Mình nghĩ mình không dễ thương đâu - Lucy cúi mặt

Loki không nói gì..... chỉ mỉm cười

Lucy xoay qua xoay lại nhìn mấy nhành hoa .....

- Nếu ..... - Loki vẫn còn ngược mặt nhìn bầu trời, miệng thì nói

- Hả??? Cậu định nói gì

- Nếu như .....

- Như cái gì ??? - Lucy nhăn mặt vì Loki cứ nói ngắt quãng

- Nếu như..... mình nói yêu cậu.... thì sao - Loki giọng trầm

Một luồng gió bay qua mặt của Lucy làm mấy nhành hoa đung đưa theo ..... mái tóc của 2 người thì tung bay trong gió ..... cô tròn xoe mắt nhìn Loki

- Vậy thì mình sẽ yêu lại cậu - Lucy giọng trêu chọc

Loki xoay mặt nhìn Lucy ..... quá bất ngờ

- Cậu nói là ‘’ nếu như ’’ nên chuyện này không có thật - Lucy tinh ý

Loki mỉm cười ..... bị Lucy lừa rồi

- Nói hay quá he

Nói rồi Loki..... đưa tay xoa đầu cô

2 người họ trò chuyện với nhau dưới vườn hoa hướng dương..... trông rất vui vẻ

Và tất cả hành động, cử chỉ của Lucy và Loki đều được thu vào đôi mắt đen láy của một người .....

Natsu đứng kế cửa sổ trong phòng hội trường..... ghé mắt qua nhìn .... rồi chợt mỉm cười

Một khung cảnh gồm 3 người ..... 2 người ngồi trò chuyện vui vẻ với nhau..... còn 1 người thì nép mình trong bóng tối rồi ngắm nhìn 2 người kia

Reng reng

(tiếng chuông phá nát bầu không khí của 3 người)

Bệnh viện

Phòng bệnh Gray

- Tôi không cần - Gray quát lớn

Rồi quăng ly nước xuống sàn .... tiếng vỡ vụn vang điếc cả tai

Cô hầu lật đật ..... đi dọn dẹp ....

Tính tình của Gray thì Juvia quá hiểu..... anh cứ đối xử tàn nhẫn với cô thì cô càng quan tâm anh nhiều hơn .....

Cô không khóc như những lần trước..... mà ngậm ngùi chịu đựng

Juvia chấp nhận đợi ..... dù chuyện đó có xảy ra hay không.... Có thể suốt đời nó cũng không xảy ra ..... Nhưng cô vẫn đợi, ngày qua ngày tiếp tục đợi ..... Từ “ đợi ” làm Juvia cố gắng hơn, mạnh mẽ hơn .... đợi và đợi ..... Đợi Gray nói yêu cô ..... (đợi anh nói yêu em)

Juvia cúi đầu rồi đi ra ngoài ....

Gray thì vẫn như vậy ..... khuôn mặt vẫn đang tức giận..... vẫn tàn nhẫn..... vẫn độc ác

Có lẽ ông trời không xót thương cho Juvia ..... Những gì cô đã chịu từ nhỏ tới lớn ..... cô luôn mong muốn được giải thoát và đền đáp ..... nhưng tất cả đều không xảy ra mà còn hành hạ cô nhiều hơn .....

Juvia ngồi bên ngoài.... gần cửa phòng ..... khuôn mặt thể hiện sự đau buồn rất mãnh liệt ..... Nhưng chẳng có giọt nước mắt nào..... Mà còn mỉm cười 1 cái .....

“ Cười chắc gì đã hạnh phúc ..... Tuy bên ngoài cười nhưng lệ đổ vào tim ”

Trong lòng Juvia như đang bị cào xé..... Lúc nào cũng có một nhát dao đâm vào tim..... Nó rỉ máu.... máu thật nhiều ..... Và chỉ có một người có thể chữa lành vết thương đó thôi ..... Không cần phải dùng thuốc hay khoa học kĩ thuật ..... mà chỉ cần một ít yêu thương .... Chỉ một ít thôi ....

Nhưng người đó thì ..... chẳng biết gì cả..... cứ ung dung tự tại gieo rắc đau khổ cho người khác..... loại người không đáng một xu

Juvia không than thở 1 lời..... mà cứ gánh chịu hết ... tất cả, tất cả ....

Tan học

Loki lại đến đón Lucy

- Đến nhà hàng, nơi cậu làm thêm phải không - Loki nói

- Đúng vậy, phiên cậu quá - Lucy ngại

- Được rồi, ôm chặt đi

Lucy nghe theo lời Loki ..... Và thế là chiếc xe phóng đi

Gió cứ thổi qua ..... làm Lucy chợt nhớ vài điều

Cả ngày hôm nay ..... cô không gặp Natsu

- Lucy, cậu có biết hội trưởng là người như thế nào không - Loki chợt hỏi

Lucy nghe được..... cảm giác như trúng số đặc biệt ..... có cơ hội để nói xấu Natsu rồi .....

- Hội trưởng à, là một người đáng sợ, đáng ghét, cái mặt lúc nào cũng nhăn nhó như ông già 80 tuổi, tính tình thì hung dữ, không coi ai ra gì, cứ đi khắp nơi ăn hiếp người, còn về công việc thì rất lười biếng, chẳng chịu làm gì cả, mà cứ bắt ép người khác làm, không nghe lời thì cậu ta dọa nạt, chửi mắng, ... nói chung là rất rất rất đáng ghét - Lucy kể một mạch

Toàn là nói xấu Natsu .....mà cô nói hơi quá..... Natsu đâu có đến nỗi như vậy

- Vậy sau này phải tránh xa cậu ta ra mới được - Loki nói

Lucy cười nham hiểm, tỏ vẻ đắc ý ..... Loki lại bị Lucy lừa nữa rồi

---

Tối

Nhà hàng

Lucy đang miệt mài, lau dọn bàn ghế .....

- Nè, cậu ấy là bạn trai em hả - Chị quản lý hỏi

- O.... Dạ không phải

- Sao mà thỉnh thoảng lại thấy cậu ấy chở em tới đây

- Em chỉ đi nhờ thôi

- Vậy bạn trai em là ai, đừng có giấu chị nhé

- O..... em không có bạn trai, tất cả đều là bạn

- Trong số người đó, em để ý ai ????

Khi nghe chị quản lý hỏi..... chợt có gì đó lóe sáng trong đầu cô ..... Một hình ảnh của ai đó ..... khuôn mặt giận dữ của ai đó ..... vẻ mặt khi ngủ của ai đó ..... Lucy không nói gì hết mà chỉ mỉm cười

- Vậy là có rồi he, dám giấu chị

~

Trải qua cuộc trò chuyện ngắn ..... Những cũng tiết lộ vài điều

Ngày mai là chủ nhật ....

Nên Lucy đang nghĩ mình sẽ được nướng tới trưa .....

Hôm nay Erza phải đi qua cửa tiệm sách để mua vài thứ ....

Erza thì lúc nào cũng sách, thói quen của cô là đọc sách mọi lúc mọi nơi

Những dòng chữ khiến cô cảm thấy thoải mái, những trang sách mang đến nhiều kiến thức cho cô ..... Vì vậy Erza rất thích sách

Erza cúi đọc cuốn sách mới mua ..... cô chẳng thèm nhìn đường

Vừa đi vừa đọc..... phong cách mới của Erza .....

Bây giờ thì cô phải qua đường..... nhưng cô vẫn chưa bỏ cuốn sách xuống ..... Mà cứ chăm chú đọc

(Có ngày xe nó hôn ^ ^)

Một chiếc xe tải từ xa chạy đến ..... tên tài xế đang nghe nhạc, đầu thì lắc qua lắc lại theo nhịp nhạc, rồi hát theo lời (nói là hát chứ thật ra là bò gống)

Erza thì vẫn cứ ung dung đọc sách ..... chẳng biết chuyện gì sắp đến .... chân thì bước ..... mắt nhìn chăm chăm vào cuốn sách .....

Lần này mà bị xe hôn là tàn đời ..... vì tốc độ xe chạy rất nhanh, tên tài xế cũng chẳng để ý , Erza thì lo cặm cụi đọc .....

Chắc chết quá .....

Khi chiếc xe gần tới nơi .....

- Erzaaaaaaaaaaaaaaaaaa, Erzaaaaaaaaaa

Cô giật mình xoay qua nhìn thì thấy chiếc xe gần đâm vào mình rồi

Chân tay rung rẩy, sợ hãi ..... mắt mở to ra

- Erzaaaaaaa, Erzaaaaaaa

Đang trong mơ hồ..... tưởng rằng mình sắp chết .....

1s

2s

3s

Chỉ còn một chút nữa thôi là chiếc xe sẽ đâm vào cô ..... Erza đứng chôn chân tại chỗ ..... Hết rồi..... hết rồi ..... Hết rồi

Cô bật khóc rằng mình sắp chết ..... nhưng chưa kịp suy nghĩ đến chuyện chết hay không chết ..... thì từ đâu ra ..... một bàn tay vững chắc kéo cô đi ..... Từ địa ngục lên thiên đàng .....

Trong giây phút kinh hoàng..... Erza được lôi thẳng vào trong vĩa hè..... Nằm trọn vẹn trong vòng tay ấm áp của một người ....

Tốc độ tìm đập rất nhanh ...(có thể là văng ra lồng ngực) ....

Erza thở dồn dập ..... đầu óc rối bời ..... cô vẫn còn ám ảnh chiếc xe tải

- Ê, muốn chết hả - tên tài xế xoay qua cười

- Dạ, dạ xin lỗi - Jellal rối rít

Erza đứng im tại chỗ..... không nói gì ..... nhưng cô đã hoàn toàn mất hết sức sống .....

- Erza, Erza có sao không - Jellal vội vàng vuốt tóc cô qua

Mặt cô tái xanh ..... môi thì cắn chặt ..... toàn thân rung rẩy

- Erza, Erza

Jellal nói rồi lại ôm cô vào lòng nữa .....

Lúc này cô mới quay lại thế giới thật ..... này giờ cô cứ loay hoay ở gần cửa diêm vương

Và rồi điều mà cô làm bây giờ ..... là bật khóc .....

Tiếng khóc vang càng lớn .... còn Jellal thì vẫn ôm cô

Mấy người qua đường thì đưa mắt nhìn rồi lắc đầu.....

- Trời ơi chuyện gì vậy, trai gái thời nay thật là ..... - một vài người thì thầm to nhỏ với nhau

Nhưng Jellal và Erza thì không còn tâm trí để ý đến .....

- Chuyện qua rồi, nín đi - Jellal xoa xoa đầu cô

Erza cảm thấy trong lòng bớt sợ hãi hơn ... . rồi từ từ nín khóc
 Nhưng tâm hồn thì vẫn in đậm cảnh tượng rừng rợn hồi nãy
 Jellal thấy cô đã nín khóc nên buông cô ra .....
 - Đi theo mình
 Nói rồi Jellal nắm tay cô kéo đi
 Họ đi qua mấy con đường.... len lách qua từng tốp người .....
 Nhưng tay Jellal và Erza thì vẫn nắm chặt .....
 Cô không nói gì ..... để Jellal dẫn đi ..... bây giờ đầu óc không còn nhớ bản đồ thành phố nữa.....
 Jellal kéo cô đến công viên .....
 Rồi 2 người ngồi xuống tảng ghế đá ..... Erza thì như người mất hồn vậy
 - Không sao chứ - Jellal đưa tay quơ qua quơ lại trước mặt cô
 Erza giật mình ..... nhìn Jellal rồi mỉm cười.....

35. Chap 34: Đột Nhập Vào Nhà

Erza nhìn Jellal ... rồi mỉm cười
 - Ô..... cảm ơn cậu - mắt đỏ ngầu , Erza cúi đầu
 - Sau này đừng có vừa đi vừa đọc nữa - Jellal dặn dò
 - Để cậu phải lo lắng rồi, xin lỗi nhé !!!!
 - Haizzzzzzzz, hên mà kéo kịp
 Erza đúng là may mắn thật ..... Được Jellal cứu giúp
 - Trên con đường, lúc nào mình cũng gặp cậu - Erza cười nói
 - Mình mới đi đánh cầu lông về sẵn tiện chạy bộ luôn - Jellal chỉ vào cái túi anh đeo sau lưng
 Erza nhìn chằm chằm vào cái túi..... Hồi nhỏ cô có từng chơi..... nhưng tới lớn thì lúc nào Erza lúc nào cũng cầm đầu đọc sách nên không còn nhớ đến môn thể thao này nữa
 Jellal thấy Erza có vẻ hiếu kì ..... anh bật cười
 - Muốn đánh cầu không ??? mình dạy cho
 - Ô..... bây giờ hả - Erza hơi ngạc nhiên
 Nói rồi Jellal kéo Erza ra giữa sân của công viên ..... rồi đưa cho cô 1 cây vợt
 - Cậu đứng đó nhé
 Erza không nói gì..... làm theo lời của Jellal
 - Khi mình giao cầu và cậu là người nhận cầu phải đứng vào vị trí sẵn sàng
 Jellal đưa tay chỉ về hướng bên kia Erza .....
 - Cậu không được chạm vào các vạch mức giới hạn của khu vực sân mình đang đứng
 Erza cúi nhìn và nghe Jellal kể..... cô là người thông minh nên tất cả những gì Jellal nói đều xông thẳng vào thính giác của cô

- Một phần cả hai bàn của chân của mình và cậu phải tiếp xúc mặt sân, và phải ở trạng thái tĩnh từ lúc bắt đầu giao cầu cho đến khi giao xong

Jellal thuộc lý thuyết quá ..... anh ấy giỏi thật

- Để mình chỉ cậu cách đứng và đánh cầu

Nói rồi Jellal đi ra sau lưng Erza ..... còn cô thì thắc mắc không biết anh định làm gì

Đang khai thác các lý thuyết mà Jellal mới nói xong thì .....

Một vòng tay từ phía sau luồn qua trước..... ôm trọn vòng eo thon gọn của Erza

Cô giật mình xoay qua ..... Jellal đang đứng sau cô và mỉm cười

- Đừng đẩy mình ra, mình chỉ muốn chỉ cách cậu đứng để giao cầu

Erza đỏ mặt ..... không phản ứng gì ..... dù gì Jellal cũng có lòng tốt

- Đứng hơi khom người

Nói rồi Jellal khom người xuống vì anh đang đứng sau Erza nên làm cô cũng khom theo

Người anh áp sát lưng của Erza ....

- Tay trái cầm vợt đưa ra trước

Jellal nắm tay cầm vợt của Erza ..... đưa ra trước

- Tay phải cầm cầu để ra trước vợt

Jellal buông eo Erza ra ..... anh nắm tay còn lại của Erza .....

- Khi giao cầu, mặt vợt của người giao phải chạm vào đế cầu

Anh vừa giải thích ..... vừa hành động

(Vừa được ôm Erza ^^, anh ấy rất biết lựa thời cơ)

- Hơi khom người xuống

Jellal thấy Erza có vẻ đứng thẳng ..... Nên anh đưa tay ôm eo cô khom xuống tiếp

- Rồi, các bước giao cầu là vậy đó

- Tiếp theo là cậu chăm chú nhìn vào cử động của đối thủ, tính toán hướng quả cầu đến, xong rồi di chuyển thật nhanh đến đó - Jellal giải thích chi tiết

Miệng thì nói còn tay anh thì vẫn ôm chặt eo cô ....

- Đã hiểu chưa ?????? - Jellal từ sau kè sát mặt Erza

(Jellal vốn có tính cư xử rất tự nhiên)

Lần này thì cô cảm thấy hơi quá ..... Nên dùng tay đẩy Jellal ra

- Mình hiểu rồi, cảm ơn cậu - Erza cúi đầu

- Vậy đánh với mình nha - Jellal lấy thêm 1 cái vợt rồi di chuyển ra phía bên kia, đứng chéo với Erza

- Cậu giao cầu đi - Jellal la lên

Đầu óc Erza vốn rất lạnh lợi nên không có gì khó khăn cho cô hết ..... tất cả những gì Jellal nói cô đều thực hiện một cách thật nhanh và gọn gàng, không thừa một động tác nào cả .....

Jellal ngạc nhiên nhìn cô ..... giỏi thật .... Rồi anh mỉm cười

Dáng của Erza khi đánh cầu trông rất quyến rũ và rất ngẫu .....

Từng thao tác thể hiện rất mạnh mẽ của một cô gái ..... làm người ta cảm thấy cuốn hút và say mê

Và tình trạng của Jellal bây giờ là đang bị Erza lấn áp ..... cô đã thắng anh mấy trận luôn
Không phải vì anh đánh dở mà là bị vẻ cuốn hút của Erza làm quên cả cách đánh .....

Bệnh viện

Gray đang ngồi lướt web..... đắm chiu nhìn những dòng tin tức mới

Juvia thì ngồi trên ghế dài ..... trạng thái gần như sắp ngủ ..... cô hầu thì đứng bên cạnh, nhìn mặt cô ấy dễ thương lắm ..... Mà sao lại đi làm “ sát thủ ” uống phí nhan sắc ....

Một vài tin tức nóng nhất hiện nay được đăng lên ..... Gray có vẻ thích đọc mấy tin tức đó .....

“ Cậu bé bị bắt cóc và hành hạ tàn nhẫn ”

Gray giật mình ..... làm rớt cái Ipad xuống sàn ..... 2 tay ôm đầu.....

- aaaaaaaaaa- Gray hét lớn

Đầu óc anh hầu như đang lấp lóe thứ gì đó ..... anh rất muốn nhớ ra nhưng không được ..... vì làm như vậy thì đầu anh sẽ đau như búa đập

Gray siết chặt tay ôm đầu ..... Thậm chí anh còn dùng tay của mình đập vào đầu .....

Juvia đang lim dim sắp ngủ thì bị Gray làm đánh thức

- O ..... Cậu ấy bị sao vậy - Juvia xoay qua xoay lại hỏi Yuri

- Dạ , cậu ấy đang lướt web thì tự nhiên bị như vậy

Nói rồi Yuri chạy đến cầm chiếc Ipad lên .....

- Tin tức nóng của ngày “ Cậu bé bị bắt cóc và hành hạ tàn nhẫn ” - Yuri đọc cho Juvia nghe

Cả Juvia cũng bị choáng ..... hèn gì Gray bị sốc tới vậy

Cô đứng dậy ..... mò mò tới giường Gray

- Cậu, cậu dừng lại đi, không có chuyện gì cả - Juvia nói vậy nhằm trấn an anh

- Juvia, Juvia, aaaaaaaaaaaaaaaa đau quá - Gray gần như ra gì đó thì bị cơn đau lấn áp

- Yuri à, em chạy đi gọi bác sĩ dùm chị đi, nhanh lên - Juvia luống cuống

Lập tức Yuri chạy đi liền

Một lúc sau bác sĩ đến, ông ấy xem xét tình hình xong thì chỉ cho Gray một liều thuốc an thần .....

- Ra ngoài đi, tôi có chuyện nói với cô - Bác sĩ rón rén bước ra ngoài

Juvia và Yuri nghe vậy nên đi theo .....

- Cậu ấy có dấu hiệu của sự hồi phục đấy..... - Bác sĩ kể hết

Khi nghe bác sĩ nói ..... Juvia không biết mình mỉm cười từ khi nào ..... cô sắp đợi được rồi ..... sắp đợi được rồi

Và không có một từ nào có thể diễn tả tâm trạng của Juvia lúc này ..... nó quá hạnh phúc..... nó quá vui mừng ..... Phải chăng ông trời sắp đền đáp lại cho những gì cô đã mất .....

Juvia tự nhiên bật khóc..... cô khóc không phải vì đau đớn hay bị tổn thương mà là khóc vì hạnh phúc.....

Quá hạnh phúc ..... Juvia vừa khóc vừa thầm cảm ơn ông trời .....

~~

Sáng, chủ nhật

Tại nhà Lucy

Chiếc xe BMW dừng trước cửa, Natsu rón rén bước ra .....

Chùm chìa khóa trên tay, thao tác nhanh gọn lẹ mở từng ổ khóa nhà Lucy .....

Cô thì ngủ như chết, chủ nhật mà, nướng tới khét luôn .....

Natsu thì tự nhiên vào nhà rồi ngồi trên ghế, ngã người nằm xuống rồi nhắm mắt ..... nhà Lucy biến thành nhà Natsu từ khi nào vậy ???

Một lúc sau .....

Tiếng xe moto từ đâu vang lên...

Loki đảo xung quanh, ngó từng ngôi nhà

Và ngôi nhà mà chiếc BMW đậu trước cửa có cái bảng tên là “ LAYLA ”

Loki vui mừng bước xuống xe..... anh tìm được nhà Lucy rồi .....

Nhưng anh có vẻ thắc mắc..... vì sao lại có chiếc xe này ở đây .....

Cửa nhà không khóa..... nên Loki bước vào luôn ..... không thèm bấm chuông

Và khi Loki vào tới trong nhà thì .....

- O..... cậu là ai ??? - Loki sững sốt

Natsu vươn vai ngồi dậy ..... anh cũng ngạc nhiên không kém

Cậu con trai lần trước .... Ngồi trò chuyện vui vẻ cùng Lucy ở vườn hướng dương

Natsu im lặng, rồi nằm xuống ngủ tiếp .....

- O..... hội trưởng , cậu có phải là hội trưởng không - Loki hỏi liên tục

- Ủ - Natsu mắt thì nhắm miệng thì nói

- Mà cậu làm gì trong nhà Lucy vậy

- Ngủ - Natsu thản nhiên nói

Câu nói khiến nhiều người bị hiểu lầm theo nghĩa khác (nghĩa đen tối ^ ^)

Và Loki là một trong số những người đó.....

- Ngủ ???? ở đây ???? - Loki quá bối ngỡ

- Ủ - Natsu chẳng biết gì mà còn “ ừ ” làm Loki đi sâu vào sự hiểu lầm

Sau khi nghe Natsu nói thì Loki như người mất hồn .....

- Gâu ... gâu .... Gâu ..... - Đàn hợp xướng những chú chó đáng yêu

Cả đàn đứng trước cửa nhà Lucy..... Hát vang lên làm tim Lucy nhức nhối ..... đang ngủ tự nhiên sủa làm cô bực bội lục đục thức dậy..

Lúc này mặt Lucy như gà mờ ..... tóc thì bù xù ..... mắt lim dim..... môi trắng bệch ..... quần áo rũ rượi

(Đó cũng là bộ dạng của mọi người khi thức dậy ^ ^)

Đang định đi ra chửi một trận thì .....

- aaaaaaaaaaaaaa, hai ..... Hai ..... hai - Lucy cà lâm

Natsu và Loki giật mình xoay qua nhìn Lucy.....

- Hai..... Hai ..... Cậu làm gì trong nhà tôi ?????

Natsu và Loki không nói gì mà ..... có vẻ muốn cười ....

Lucy thắc mắc..... nhìn lại bộ dạng của mình lúc này ..... y như quỷ

- aaaaaaaaaaaaaa, - Lucy bay thẳng vào phòng

Lục đục chải lại đầu tóc ..... rồi vệ sinh cá nhân ..... thay quần áo cho thật gọn gàng .....

Sau khi tuốt lại nhan sắc ..... Lucy lật đật bước ra

- Tại sao , 2 cậu vào được nhà của tôi - Lucy tức giận

Loki thì chẳng biết gì, lúc này Natsu nói là ngủ ở đây, vậy tại sao Lucy lại mắng luôn cả Natsu ..... ngơ ngác ngác .....

36. Chap 35: Về Nhật Bản

Loki ngơ ngơ ngác ngác như không biết gì cả.....

- Tôi hỏi lại, tại sao vào được nhà của tôi ??? - Lucy sôi máu

Loki mở to mắt nhìn ..... rồi đưa tay chỉ vào Natsu

- aaaaaaaaaa, sao mấy cậu vào được nhà của tôi - Lucy máu lên tới não

- Mình thấy cửa không khóa nên vào ..... Thì thấy Natsu nằm ở đây .... Cậu ta nói ngủ ở đây - Loki giải thích

- Cậu nghĩ là tôi ngủ ở đây từ tối hôm qua hả ??? - Natsu bật dậy

Loki gật gật đầu ..... Đúng như anh suy nghĩ

Lucy há hốc miệng ..... đôi mắt một mí tròn xoe nhìn 2 người họ ..... cô nóng máu rồi, nhịn hết nổi rồi .....

- Haizzzzzz, Không phải như vậy - Natsu xoa xoa trán

- TẠI SAO HAI CẬU VÀO ĐƯỢC NHÀ CỦA TÔI - Lucy quát lớn

- Tôi thấy cửa không khóa nên vào - Natsu diễn kịch rất hay

- Tôi đã khóa từ tối hôm qua rồi - Lucy cảm thấy lạ lạ

- Khóa rồi, vậy sao tôi vào được - Natsu nói tiếp

- Cậu làm gì với cái ổ khóa của tôi ???

- Chẳng làm gì cả

- Bây giờ cậu nói không hả ???

- Không có gì để nói

- Cậu thật là quá đáng, cậu có chìa khóa nhà tôi à

- Làm sao có được, cô bị điên hả ??? - Natsu chối rất hay

Loki ngỡ ngàng nghe Natsu và Lucy cãi nhau ..... anh cảm thấy 2 người họ có gì đó gắn chặt với nhau ..... Giống như dây tơ hồng đang trói họ .... Loki cảm thấy cô đơn vì mình bị cho ra rìa .....

- Thôi thôi được rồi - Loki xông vào can

Lúc này Lucy và Natsu mới chịu dừng lại .....

- Đi ăn sáng với tôi không ??? - Loki hỏi

- Tất nhiên là đi - Lucy cười tươi

Natsu im lặng không nói gì

- Cậu đi luôn chứ ??? - Loki xoay qua hỏi Natsu

- Đi chung cho vui - Lucy mỉm cười nhìn Natsu

- Ừ

- Mà cậu đến đây làm gì - Lucy chợt nhớ xoay qua hỏi Natsu

- Ừm,... Tôi chỉ định nói là trường sắp thi rồi đó, cô lo mà học đi, thi rớt là bị đá khỏi trường đấy - Natsu giải thích

- Cái gì ??? chưa đến ngày thi mà ??? - Loki và Lucy đồng thanh

- Trường có sắp xếp mới

Quá bất ngờ .....quá kinh ngạc ..... mỗi lần nói đến chữ “ thi ” thì Lucy sững gai óc, nổi da gà ..... Còn Loki thì xem như không có chuyện gì ....

Sau đó Lucy, Natsu và Loki cùng nhau đi ăn sáng ở một nhà hàng sang trọng, nổi tiếng nhất nhì tại thành phố này .....

- I want you to do job (Mẹ muốn nhờ các con làm một việc)

- That' s What ?? (Đó là cái gì)

- Levy, Arise go to Japan (Levy, Arise hãy đến Nhật bản)

- Mother want us to do ??? (Mẹ muốn chúng con làm gì ???)

- Levy please, do you friend Lucy and protect it is safe (Levy à, xin con hãy làm bạn của Lucy và bảo vệ nó được an toàn)

- Lucy ??? Who is that??? (Lucy, đó là ai ???)

- Later you will know (Sau này con sẽ biết)

- Arise try to be partnered with companies B.C and pressure to sell shares J.H (Arise hãy cố gắng hợp tác với tập đoàn B.C và gây áp lực để J.H bán cổ phần)

- Ok and we will do well (vâng ạ và chúng con sẽ làm thật tốt)

Người phụ nữ đó là ai ??? thì sau này các bạn sẽ biết rõ

Sáng thứ hai , Tại trường Fairy Tail

Lớp trưởng và lớp phó của mỗi lớp đều được mời lên phòng hội trưởng họp

Nội dung của buổi họp là .....

Tất cả các lớp sẽ thi để chia ra các khối khác nhau .....

Nếu dành điểm xuất sắc thì sẽ được vào Khối A

Điểm giỏi thì sẽ vào Khối B

Điểm khá thì sẽ vào Khối C

Trung Bình là Khối D

Khối E là yếu kém và ở lại hoặc thi lại

Còn F thì sẽ bị đình chỉ học .....

Các học viên có thời gian ôn tập là 2 tuần ..... sau 2 tuần sẽ bắt đầu thi

Khi nghe được tin nóng vừa mới ra lò của trường ..... hầu như các học viên đều u ám ..... Họ muốn vào khối A hoặc B nhưng thành tích của họ không cao ..... nếu ai bị rơi vào F thì coi như xong .....

Lucy là một trong số đó .....

Và thời gian ôn tập của họ, chính thức bắt đầu .....

Sân Bay

2 cô gái với phong cách sành điệu ....

Một người thân hình nhỏ nhắn nhưng đầy mạnh mẽ, khuôn mặt toát vẻ thanh cao với mái tóc màu xanh dương làm tô đậm thêm vẻ đẹp ngọc ngà của cô

Còn người kia thì y như siêu mẫu , dáng đi trong rất sang trọng, 3 vòng chuẩn, cô gái này cổ vẻ đẹp rất sắc sảo hòa quyện cùng mái tóc màu hồng, có thể nói đây là mẫu người lí tưởng của tất cả đàn ông .....

Cả 2 cô gái này đều là con lai, mang 2 dòng máu Nhật - Úc

- Cố gắng nhé - Levy xoay qua mỉm cười

- Cậu cũng vậy - Arise kéo vali rẽ hướng khác, vẫy tay tạm biệt Levy

---

Tối ...

Tại một con đường tập nập đông người .... Levy bỏ ngõ nhìn xung quanh rồi bước đi ...

Để giảm bớt sự căng thẳng ..... lạ lẫm khi mới trở về Nhật Bản .... Levy rút trong túi ra một cái máy ghi âm..... cô ấn vài cái thì tiếng nói phát ra .... Levy chăm chú nghe ..... đó là máy ghi âm mà cô đã bay khắp thế giới để gặp thần tượng chính trị và cô đã ghi lại giọng nói của họ..... có thể nói đó là tài sản rất quý giá nhất đối với cô .....

Một lúc sau .....

Levy đang đắm chìm trong sự ngưỡng mộ .... cô rất yêu thần tượng của mình .....

Thân hình nhỏ nhắn len qua các con đường và từng tốp người đi kẻ lại

Thì một bóng đen từ đâu xuất hiện.... đâm thẳng vào người cô....

Levy tức giận ..... ngược mặt lên nhìn .....

Chàng trai với chiều cao tầm khoảng 1m75, mái tóc đen hơi dài , với khuôn mặt điển trai mang vẻ hotboy, thân hình vạm vỡ, rất là men ..... Với chiếc áo sơ mi màu đen tay dài làm toát thêm vẻ đẹp mạnh mẽ của con người anh.....

- Dậy .... Là... ay - Levy nói tiếng Nhật chưa được chuẩn lắm

(Cậu là ai)

- Cô nói cái gì ???

Levy hít thở sâu, cắn môi rồi nói lại

- Cậu là ai ???

- Biết làm gì ??? cô là người nước ngoài à

- Tôi... Là người Nhật..... nhưng..... tôi .... Sống...tại Úc - Giọng Levy hơi bị đót

- Ngôn ngữ quê hương mà còn nói sai - Chàng trai vừa nói vừa lắc đầu

- Tại .... Tại..... tôi mới về..... nên..... chưa quen - Levy cố gắng nói chuẩn hơn

- Vậy à, thôi tôi đi đây, chào tạm biệt nhá

Levy gật đầu ..... cô đang định bước đi tiếp thì .....

- aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa

Chàng trai nghe thấy tiếng hét nên xoay qua xem có chuyện gì không

- Cô làm sao thế ???

- Cái máy ghi âm của tôi - Levy nói một mạch mà còn rất chuẩn

Anh ta xoay qua nhìn thì thấy ..... cái máy ghi âm nhỏ nhỏ nằm lẫn lóc dưới đất, bị sứt mẻ vài chỗ .... Nói thẳng ra là nó bị hỏng luôn rồi

Chắc tại lúc này ..... 2 người đụng nhau nên nó bị rơi mạnh xuống đất mà thành ra như vậy

- aaaaaaa, đền lại cho tôi - Levy tức giận

- Chỉ có cái máy ghi âm mà cô làm gì dữ vậy ???

- Cậu có biết nó đáng giá như thế nào không

- Được rồi, tôi đền cho, cô mua cả chục cái cũng được

- Cậu tưởng cái máy ghi âm, tôi mua không nổi hả

- Chứ sao cô la tới như vậy

- Tôi đã bay khắp thế giới để gặp thần tượng của mình và ghi lại giọng nói của họ, tuy nó là máy ghi âm nhưng nó đáng giá hàng trăm triệu đấy - Levy nóng lên nói nhanh như máy

- Bây giờ cô muốn tôi làm gì ????

- Đền lại cái máy ghi âm và có tất cả những giọng nói mà tôi ghi

- Cô nghĩ sao vậy ??? tôi có rảnh bay khắp thế giới như cô, tiền thì tôi không thiếu nhưng tôi không có thời gian

- aaaaaaa, đền lại cho tôi - Levy như cọp cái, trừng mắt nhìn .....

- Tôi đã nói là không rảnh mà, cho tôi xin lỗi

- Cậu nghĩ xin lỗi là giải quyết được sao, 17 năm tôi dốc hết sức tìm thần tượng của mình

- 17 năm, mới sinh ra là cô đã có thần tượng rồi à

- Thì cứ cho là vậy đi, đền lại cho tôi

- Haizzz, thật sự là tôi không có rảnh

- aaaaaaaa, nhất định phải đền lại cho tôi

2 người đang bế tắc, đứng cãi nhau .....

- Gajee à, đi thôi - Một đám thanh niên đứng xa nói

- Đợi tao một tí

- Xin lỗi, cái này thì tôi không thể đền được rồi, tạm biệt nhé

Gajee chưa kịp nói xong thì bị đám thanh niên vây lại ....

- Cô gái này là ai vậy - một tên đưa tay chỉ vào Levy rồi nói

- Tao không biết, bây giờ tao đang gặp rắc rối

- Được rồi, đi nhanh thôi

(Họ là người đàn ông hoàng, cách ăn mặc cũng rất lịch sự, nên không có ý định trêu chọc levy)

Sau đó Gajee bị kéo đi .....Levy đứng ngơ ngác ..... làm hư mà không đền cho cô.....

Vừa mới về nước mà lại gặp xui đến vậy ..... Levy tức giận dậm chân tại chỗ ..... nhưng cậu ta đi rồi..... chẳng thể đền cho cô nữa

Thế là Levy ngậm ngùi đành chịu ..... Nhưng cô không bỏ qua đâu.... Khi nào gặp lại Gajee cô sẽ ăn tươi nuốt sống .....

Cô đi vòng quanh mấy con đường, để kìm khách sạn ở qua đêm ....

Còn Arise thì rất nhanh nhẹn vừa mới về nước là đã tìm cách tiếp cận người của tập đoàn B.C rồi ...

Một vài người có chức vụ trong đó..... đang ăn chơi tại quán bar .....

37. Chap 36: Hôn Thê

Arise ngồi chéo chân, cầm ly rượu lắc lắc rồi uống một ngụm .... cô đang quan sát những người đó .....

Không đến gần thì sao tìm hiểu được .... Arise đứng dậy, tiến lại chỗ của mấy tên đó .....

- Anh cho em hỏi được không ??? - Arise giọng ngọt ngào

Mấy tên đó xoay qua .... đôi mắt nhìn chằm chằm vào Arise .... chảy nước bọt ..... le lưỡi liếm môi .....

- Em muốn hỏi gì nào - Một tên nhanh nhẹn trả lời

- Chắc anh là người của tập đoàn B.C hả ??? - Arise dịu dàng

- Đúng vậy .

- Thật ra thì em muốn ..... xin vào làm việc ở đó ..... mấy anh có thể giúp em không ???

- Được chứ, yêu cầu của người đẹp mà

- Vậy, anh có biết ..... chủ tịch là người như thế nào không ạ ??? - Môi hồng mông Arise nhẹ nhàng nói

- Ông ta là người rất vui tính, có lúc thì đáng sợ, nhưng ông ta sắp về hưu rồi

- Dạ, vậy ai là người thừa kế ạ

- Con trai của ông ta, Loki cậu ta rất tốt bụng

- Dạ, cảm ơn mấy anh, em có việc nên đi trước nha, khi nào rảnh em sẽ đến - nói rồi Arise quay lưng bước đi

Đúng là mỹ nhân kế, chỉ đứng yếu điệu nói vài câu thì được cả đồng thông tin

* Mục tiêu là Loki - Arise thì thâm *

---

2 tuần ôn tập, kết thúc .....

Tất cả học viên trường Fairy Tail bước vào giai đoạn quyết liệt, kẻ thắng thì ở lại, kẻ thua thì ra đi mãi mãi .....

Ở đời luôn là thế .....

Lucy đã rất cố gắng làm bài ..... nhưng cô luôn cảm thấy bất an ..... nếu cô rớt thì sẽ bị đuổi khỏi trường Fairy Tail .....

Bệnh viện

Đang nằm trong bệnh viện nên Gray ko thể thi ..... Anh sẽ thi một mình sau khi xuất viện.....

Còn Juvia thì không có thi..... vì những người bị khiếm thị ..... Trường có giải quyết riêng ....

Gray đang ngồi trên giường ..... mặt mày thì vẫn như xưa .... Đang sợ, tàn nhẫn, độc ác .....

Juvia ngồi tựa đầu vào thành ghế dài mà ngủ ..... Yuri thì đi ra ngoài mua vài thứ cần thiết .....

Anh đảo mắt xung quanh ..... Rồi dừng lại tại khuôn mặt của Juvia .....

Gray rón rén, nhẹ nhàng bước xuống giường ..... tuy cơ thể còn đau nhưng anh vẫn đi được .....

Juvia thì vẫn mơ màng ngủ ..... Gray thì nhìn đắm chiu vào Juvia rồi tiến lại gần cô hơn .....

Sau một hồi khó khăn ..... Gray cũng đến gần được Juvia..... anh đang đứng đối diện cô .....

Về mặt u sầu .... buồn bã ..... đôi mắt như chứa đựng một cái gì đó gọi là nhớ nhung .... Là yêu thương .... nó khắc sâu trong tâm hồn..... được để trong một chiếc hộp nhỏ ..... Anh rất muốn mở nó ra .... nhưng không tìm được chìa khóa ..... (Mỗi lần cố nhớ là lại bị đau đầu dữ dội) ....

Gray khom người xuống ..... Anh cũng chẳng biết mình định làm gì .... cứ hành động theo lí trí và con tim .....

Thế là bàn tay của Gray nhẹ nhàng chạm vào khuôn mặt trắng không tì vết của Juvia ..... Anh xoa xoa .... cố tìm lại kí ức đã mất .....

Và chợt đầu ra một cái gì đó ..... Hiện lên trong đầu anh ..... Nó quá mờ nhạt..... nên anh không thể nhìn thấy được .....

Anh nhắm mắt, não thì hoạt động liên tục .... cố gắng tìm cách nhớ ra

Khuôn mặt này, mái tóc này , thân hình nhỏ nhắn này ,..... nó cứ ẩn hiện trong tâm trí anh .....

Gray nhắm mắt, đổ mồ hôi ngày càng nhiều .... nhưng anh không tài nào nhớ ra được .....

- aaaaaaaaaaaaaa - Gray chịu đến giới hạn, 2 tay ôm đầu rồi hét lên

Tiếng hét vang điếc cả tai..... Juvia giật mình tỉnh dậy ....

Cô đưa tay quơ xung quanh nhằm xác định hướng ..... nhưng vừa mới dụi thẳng tay ra thì đã chạm vào mặt của Gray rồi .... cô hốt hoảng rút tay lại

Mấy năm rồi... cô không được chạm vào khuôn mặt ấy .... làm cô quá bất ngờ

- aaaaaaaaaaaaaaaaaa - Gray nằm lăn lóc dưới sàn kêu la

Juvia ngồi bệt xuống đất .....

- Cậu không nhớ ra thì đừng cố gắng nữa - Juvia đau khổ nói

- Cô là gì của tôi ??? làm ơn hãy cho tôi biết - Gray thở dồn dập

Juvia bắt chợt im lặng ..... Có vẻ hơi đáng đo .....

Cô rất muốn nói ..... “ em là hôn thê của anh ” nhưng lại không thể kết thành lời ..... nó cứ nghẹn ở cổ họng ..... rồi xót xa

Gray có còn nhớ cô đâu ..... 2 chữ “ hôn thê ” anh đã đánh mất nó từ lâu rồi .... bây giờ có nói thì chắc anh cũng không tin ....

Có cơ hội để giải bày nhưng ..... Lại không thể nói nên lời .... nó quá đau đớn .....

Juvia sẽ đợi đến khi Gray nhớ lại .... Rồi nắm chặt tay anh mà nói .... ngấm anh, nhớ anh, muốn anh,..... Niềm vui sẽ lên gấp đôi

- Là .... là .... là ..... Người bạn của cậu

Gray ôm đầu, la hét, cơn đau dồn dập, nó ngày càng ác liệt hơn .....

Yuri từ xa nghe tiếng hét..... vội vàng chạy vào mở cửa

- Có ai không, gọi bác sĩ giúp với - Juvia đau khổ hét lên
- Em đi liền - Nói rồi Yuri chạy đi

3 Ngày sau .....

Trường Fairy Tail đã có kết quả của cuộc thi

Tất cả danh sách đều nằm trên bảng lớn ở giữa sân trường .....

Đó là tia hy vọng của mọi người ..... Là sự vui mừng, hạnh phúc ..... nhưng cũng là sự thất bại, đớn đau

- Các đi xem kết quả đi - Juvia đang đi thì dừng lại

- Đến xem thôi - Erza đưa tay chỉ

Lucy im lặng ..... đứng yên tại chỗ ..... khuôn mặt thì tái xanh ... chắc cô lo lắng quá mức

- Mình..... mình ..... Không đi đâu - Lucy thì thầm

- Không đi thì sao biết được kết quả - Erza nhìn mặt

- Sợ lắm..... không đi đâu ....

- Haizzzzzzzz

Erza thở dài tức giận .... Cô chẳng biết làm gì ..... Nên nắm tay Lucy lôi đi luôn .....

- aaaaaa, mình ... không muốn đi

- Nhất định phải đi, cậu lì vừa thôi nha

Sau một hồi kéo, lôi, bò, lết ..... Erza và Lucy cũng đến được cái bảng thông báo .....

Erza nhanh nhẹn len qua tốp người đứng xem ..... Không quên kéo Lucy theo .....

Erza đưa ngón tay lên ..... kéo dài từ trên xuống .....

- Haizzzzzzzzzz - Erza tự nhiên thở dài

- Sao vậy, có chuyện gì hả - Lucy đổ mồ hôi hột

- Mình vào khối A, tên cậu không có trong danh sách lớp của mình

- Coi mấy bảng khác, dùm mình với

Erza nghe theo lời Lucy ..... Cô qua kiểm tra khối B thì cũng không có ..... đến khối C cũng không có .....

- Lần này chắc mình ra đi - Lucy muốn khóc

Erza không nói gì .... kiểm tra từng cái ..... Bây giờ là tới khối D .....

Ngón tay nhỏ nhắn ..... Kéo dài từ trên xuống ..... rồi chợt dừng lại ....

- Haizzzzzzzzzz - Erza thở dài rồi kéo Lucy đi ra

- Sao vậy, mình rốt rồi phải không - Lucy lo lắng

- Cậu học hành kiểu gì vậy ???

- Vậy là rốt rồi - Lucy bật khóc

- Không phải như thế

- Mình sẽ bị đuổi ra khỏi trường

- Nghe mình nói đã, cậu vào khối D

Khi nghe Erza nói dứt câu ..... Lucy chợt nín khóc liền..... cô bay thẳng đến bảng thông báo xem kết quả ..... Lucy Layla khối D ....

- aaaaaaaaaaaaaaaaaa - Lucy la lên

Erza chưa kịp định hình thì bị Lucy chạy lại ..... Ôm chặt cô .....

- Mình không có bị đuổi, aaaaaaa vui quá - Lucy siết chặt Erza

- Vào khối D mà cậu mừng hả ????

- Miễn đừng đuổi mình khỏi trường là được rồi

- Haizzzzz, rầu muốn bệnh, Lucy nè cậu có biết mình học chung với những ai không ???

- Làm sao mình biết

- Natsu, Loki, Gray, Jellal, tương đương với hạng 1, 2, 3, 4 - Erza kể

- Natsu Hạng 1, Loki hạng 2, Gray hạng 3, Jellal hạng 4, Erza cậu hạng 5 hả ??? - Lucy ngơ ngác

- Đúng vậy, top 5 học viên xuất sắc nhất trường Fairy Tail

Sau khi nghe Erza nói dứt câu ..... Lucy như người từ trên trời rớt xuống đất ..... ngỡ ngàng ..... Kinh ngạc .... Lucy há hốc miệng ..... đôi mắt thì sắp rớt tròng .....

- Sau này mình không có học chung với cậu đấy - Erza nhăn nhó

- O ..... O ..... Aaaaaaaa. - Lucy quá bất ngờ không thể nói nên lời

Reng reng

- Cậu đi hướng đó, mình thì đi hướng này - Erza đưa tay chỉ

- O.... Tạm biệt, mình dẫn cậu lên lớp - Lucy mắt rưng rưng xoay qua nói với Juvia

Erza cũng buồn rầu không kém .....

~~

Năm 2 lớp 1 - D

Lucy mở cửa bước vào ..... toàn mấy gương mặt không quen ..... Cô cảm thấy rất trợ trọi và cô đơn .... Lucy kiểm một cái bàn ghế trống rồi ngồi xuống .....

Một lúc sau ....

Cô gái tóc xanh dương, thân hình nhỏ nhắn, đáng yêu ,..... Bước vào lớp .... Levy đảo mắt xung quanh ..... Khi nhìn thấy Lucy thì cô dừng lại .... Levy rút trong túi ra cái điện thoại..... cô ấn vào thư viện .... Một sắp hình ảnh hiện ra ..... Và người trong tấm hình mà mom đã gửi cho cô .... Y hệt Lucy .... Đó là Lucy

Bên ngoài Lucy dễ thương hơn trong hình ..... Levy đã tìm được mục tiêu ..... Nhiệm vụ là bảo vệ Lucy an toàn ....

Levy rón rén bước tới gần bàn Lucy ....

- Chào cậu - Levy mỉm cười tự nhiên

Lucy gật đầu ..... rồi cười một cái

- Cậu tên gì - Levy đã biết rồi, chỉ hỏi cho có lệ thôi

- Lucy, Lucy Layla, còn cậu

- Levy McGarden, hân hạnh được biết cậu - Levy cúi đầu

- aa, cậu đừng làm vậy

Mặc dù là nhiệm vụ ..... Nhưng Levy cư xử rất tự nhiên .... xem Lucy là bạn ..... chứ không phải là mục tiêu

Sau đó cả 2 nhìn nhau mỉm cười .....

~

- Mày vào khối D à - Gajeel vừa đi vừa nói
- Ừ, mày sướng thiệt, vào được khối A
- Mày không cố gắng
- Rồi rồi biết rồi ông bạn của tôi

Gajeel trò chuyện với người bạn bên cạnh ..... Nhưng lại xui xẻo là đi ngang lớp Levy .....

38. Chap 37: Hiểu Lầm

Không biết nói là xui hay là hên .... Gajeel đang vui vẻ trò chuyện .... Anh đi lướt qua lớp của Levy ..... nhưng chỉ vừa qua cửa chính thì .....

- Ê ê ê , cậu kia đứng lại - Levy bay thẳng ra ngoài đứng trước mặt Gajeel

Gajeel tròn xoe mắt nhìn ..... Đúng là quan gia ngõ hẹp .....

- Sao lại gặp cô nữa rồi, haizz - Gajeel sững sờ thở dài
  - Trả lại cho tôi - Levy nói thẳng vào vấn đề
  - Tôi không có thời gian
  - aaaaaaa, cậu phải chịu trách nhiệm
  - Tôi đã nói là không được mà
  - Cậu làm vậy rồi cậu không chịu trách nhiệm cho tôi hả
  - Tôi không thể
  - aaaaaa, cậu thật quá đáng, 17 năm của tôi
  - Sao cô lì lợm quá vậy, tôi nói là không thể được
  - 17 năm của tôi, cậu phải chịu trách nhiệm , nhất định phải trả lại cho tôi
  - Lỗi cũng do cô thôi
  - Cậu có lỗi trước mà bây giờ lại đổ cho tôi, thật quá đáng, cậu phải chịu trách nhiệm cho những gì cậu đã làm
  - Tôi không có rảnh mà đi làm mấy việc đó, còn nữa cô muốn tiền thì tôi sẽ đưa
  - Tôi không cần tiền, cậu phải trả lại 17 năm cho tôi
  - Cô nói chuyện vui quá, tôi nói bao nhiêu lần rồi là không thể - Gajeel nhăn nhó
- Khi anh vừa nói dứt câu thì .....

Bópppppppppp

Một cái tát bay thẳng vào mặt anh ..... Làm anh ngơ ngác không biết chuyện gì

- Cậu nói vậy mà nghe được hả ??? cậu làm người ta có thai bây giờ chối bỏ trách nhiệm - Lucy hùng hổ mắng

- Cậu nghĩ đưa tiền là giải quyết được sao ??? đồ cầm thú - Lucy chửi tiếp

Gajeel, Levy cùng những người xung quanh nhìn Lucy như sinh vật lạ

- Học sinh mà đi làm chuyện như vậy ..... - Mấy người xung quanh nhìn Gajeel và Levy rồi bàn tán

- Cậu .... Cậu đừng làm vậy..... - Levy kéo tay Lucy

- Giờ này mà cậu còn bình hản ta được hả ??? Levy à cậu mù quáng rồi - Lucy nhìn Levy tức giận

Bópp

Gajeel bị ăn thêm 1 cái tát từ bàn tay của Lucy ..... nãy giờ Gajeel ngơ ngác không thể nói nên lời

Cái gì mà có thai ..... chỉ là cái máy ghi âm thôi mà .....

- Không phải, cậu hiểu lầm rồi - Levy hoảng hốt

- Trời ơi !!!!!!!!!!! Chuyện không phải như vậy - Gajeel quát lớn

- Levy à, cậu còn nói dối mình được nữa hả, cậu đã kêu cậu ta chịu trách nhiệm mà - Lucy nhú mày

- Không phải !!!!!!!!!!! Không phải !!!!!!!!!!! để mình kể cậu nghe - Levy bàng hoàng

- Chuyện là tối hôm qua, mình đang đi lang thang trên đường thì gặp hản - Levy chưa nói dứt câu

- Vậy chuyện xảy ra vào tối hôm qua, cậu còn chối hả - Lucy nhảy vô miệng của Levy

- Nghe cô ta nói hết !!!!!!!!!!!!! - Gajeel mắng Lucy

- Chỉ là cái máy ghi âm thôi, hản đụng phải mình rồi cái máy ghi âm rớt xuống nên bị hư, mình bắt hản đền lại nhưng..... - Levy kể hết cho Lucy nghe

Sau khi mọi chuyện được sáng tỏ ..... Lucy như cái xác không hồn ..... Cô chưa hiểu hết vấn đề thì đã xông vào tát Gajeel 2 cái ..... Đã vậy còn mắng Levy nữa ..... lần này khổ đây .....

Đào hổ mà chui xuống cho đỡ nhục .....

- Bây giờ cô hiểu chưa hả ??? - Gajeel mặt tối sầm nhìn Lucy

- O..... Ó.... Tôi xin lỗi - Lucy cứng họng

- Mới sáng sớm, bị ăn 2 cái tát, vui quá - Gajeel nói nhảm

- Tôi xin lỗi - Lucy cúi đầu

- Haizzzz, 2 cô tên gì vậy - Gajeel không trách Lucy

- Levy , còn đây là Lucy - Levy giới thiệu cho Lucy luôn

- Tôi là Gajeel, mong sau này không gặp lại 2 cô nữa, xui quá - Gajeel quay lưng bước đi

Anh kéo theo thằng bạn nãy giờ đứng ngơ ngác .....

- Chừng nào cậu mới đền lại cho tôi - Levy lớn giọng

- Kiếp sau - Gajeel nói nhẹ nhàng

Năm 2 lớp 1 - A

Tất cả học sinh xuất sắc nhất đều được vào lớp này .....

Hội trưởng và hội phó cũng ở đây

Tất cả sắc thái của mọi người đều nghiêm túc..... không có một cuộc trò chuyện nào cả ..... học sinh gương mẫu .....

- Ê , Lucy học lớp nào vậy - Loki thì thầm hỏi Erza
- Lớp D đấy - Erza cũng thì thầm lại
- Cái gì ??? Lucy học lớp D lận hả - Loki ngạc nhiên
- 2 cậu thì thầm gì vậy - Jellal cũng tham gia
- Lucy học lớp D - Erza nói nhỏ
- Các cậu nói đủ chưa - Natsu từ xa lên tiếng

Lập tức 3 người họ im bất..... không hé 1 lời nào nữa

Tiết học căng thẳng bắt đầu

Tan học .....

Tuy không học chung lớp nhưng Lucy, Erza và Juvia vẫn đi cùng nhau ....

Họ tán gẫu trông rất vui vẻ .....

- Chào lớp trưởng - Jellal đứng sau mỉm cười
- 3 cô gái ngạc nhiên xoay qua ..... lớp trưởng 1 - A là Erza
- O ..... - Erza chẳng biết nói gì
- Erza, cậu là lớp trưởng 1- A hả - Lucy thắc mắc
- Ủ

- Lớp trưởng, sau này có gì giúp đỡ nhé - Jellal trêu chọc

- Đùa đủ chưa - Erza nhìn Jellal

- Chưa - Jellal cười nham hiểm

Erza làm mặt giận rồi nhìn Jellal .....

- O..... đủ rồi

Nói rồi Jellal đưa tay xoa xoa đầu Erza ..... Họ có vẻ thân thiết nhỉ

Nhưng Erza thì không phải loại con gái dễ gần .... cô dùng 2 tay đẩy mạnh Jellal ra ....

Lucy thì đứng nhìn ..... Không biết nói gì ....

Nhà hàng, Lucy đang miệt mài làm việc .....

Một lúc sau .....

2 chiếc xe dừng trước cửa..... và hầu như tất cả mọi người trong nhà hàng đều chạy ra đón tiếp ..... Lucy đứng trơ trọi nhìn .....

Không biết đại thiếu gia, hay là tiểu thư nào lại ghé đến .....

Lucy đang mơ màng .....

- Cậu kêu tôi đến đây làm gì - Natsu nhăn mặt
- Đến nhà hàng ăn không lẽ ngủ - Gray đáp lại
- Tôi không đói

- Tôi không thích ở nhà nên ra đây ăn, cậu đi chung cho vui

- Haizzzzzzzz

Mắt Lucy sắp rớt trông ..... 2 tay rung rẩy ..... Miệng há hốc

Nhà hàng nào không vào ..... Tự nhiên chọn ngay cái này..... khổ rồi, khổ rồi .....

2 đại thiếu gia bước trên thảm đỏ ..... (giống đám cưới quá nhỉ ^ ^)

Chị quản lí ra đón tiếp rất lịch sự ..... Sau đó Natsu và Gray được mời vào phòng vip của nhà hàng .....

Lucy thì đứng ở một góc nào đó..... che mặt lại ....

Tất cả đầu bếp hồi hã làm ....

Một lúc sau

- Lucy, em mang đến phòng vip 12 cho chị - quản lí kêu Lucy lại rồi nói

- Phòng vip 12, là của 2 đại thiếu gia hồi nãy - Lucy ngớ ngẩn

- Ủ ừ, nhanh đi em

- Nhưng mà .... em ..... chị có thể nhờ người khác không - Lucy từ chối

- Hiện tại mọi người đều bận hết rồi, em sao vậy

- Dạ, không có gì, nhưng mà..... - Lucy khó xử

- Em làm nhanh đi

Lucy mặc dù rất khó chịu ..... nhưng chị quản lí đã năn nỉ thì phải làm thôi .....

Lucy vuốt lại đầu tóc ..... Rồi đẩy xe phục vụ thức ăn đi .....

Đến phòng vip 12 .... Cô hít thở thật sâu .... rồi mở cửa rón rén bước vào

Lucy đẩy xe vào..... cúi mặt ..... Rồi lịch sự để thức ăn lên bàn ..... Natsu và Gray thì im lặng ..... Sau khi thực hiện xong .... Lucy nhẹ nhàng cúi đầu ..... định quay lưng bước ra ngoài thì ....

- Đứng lại - Natsu ra lệnh

- Tất cả phục vụ ra ngoài hết, trừ cô gái này - Gray nói

Lucy nuốt nước bọt ..... cơ thể co rút lại .... biết thế nào cũng chết mà

- Lại đây - Natsu uy quyền

Lucy là phục vụ..... nên phải nghe lời khách .... thế là cô chậm rãi bước lại

- Rót rượu - Natsu chỉ vào cái chai trên bàn

Lucy nghe theo ..... Nhẹ nhàng làm ....

Natsu cầm đĩa lên .... Đâm đâm vào miếng thịt .....

- Cứng quá, đổi cho tôi

Cô cũng làm theo ..... Ra ngoài.... Kêu đầu bếp đổi lại cái khác .... Sau đó Lucy đặt lên bàn .....

Natsu ngó qua ....

- Màu nhạt quá, không thể hiện được hương vị, đổi tiếp

Lucy cũng làm theo ..... đổi lại cái khác cho anh

- Mặn quá đổi lại cho tôi, còn nữa đồng sà lách này cũng đổi - Natsu chống cằm nói

Lucy cảm thấy hơi bức .... Nhưng cô cũng làm theo ..... ra ngoài đổi lại nữa

- Nhà hàng này làm ăn cái kiểu gì vậy, món nào cũng chả được - Natsu nhìn Lucy
 Cô cúi mặt ..... im lặng là vàng .....

- Đổi cái khác - Natsu nói tiếp

Lần này thì Lucy có bức bối .....nhưng cô chẳng biết làm gì nên ngậm ngùi nghe theo .....

Suốt cả buổi Natsu cứ kêu đổi qua đổi lại..... rồi rót rượu .... Khăn ,.....

Gray thì ngồi im lặng mà ăn..... để Natsu làm gì thì làm ..... Gray rất thú vị với mấy việc gây khó dễ như thế này .....

Tội nhất là Lucy .... Bị Natsu sai đi lòng vòng .... Hết cái này rồi lại cái khác..... Chẳng cái nào anh vừa lòng cả.....

39. Chap 38: Cậu Là Người Như Vậy Sao?

(Chap này có chút kích thích, mọi người đừng ghét nha, vào truyện thôi)

Suốt buổi Natsu không thèm nhìn mà cứ kêu đổi .... Làm mấy bác đầu bếp cũng bận rộn theo .....

Gray thì ngồi tùm tùm cười ..... anh ngồi xem phim vui..... đối với anh Lucy rất thú vị

Tính đến bây giờ thì số lần đổi thức ăn cũng khoảng 15 rồi .....

Máu Lucy sôi đến 100 độ..... Nếu Natsu không phải là khách thì cô đã đập xẹp như con gián rồi

- Đổi - Natsu chống cằm rồi nói

Mặc dù đang rất bức nhưng Lucy cũng nghe theo lời anh..... Đổi thì đổi .....

Một lúc sau.....

Lucy quay lại .... Đặt thức ăn trên bàn Natsu .....

- Đổi

Nói rồi anh loay hoay ..... với tay lấy hộp khăn giấy ..... nhưng anh lại làm bộ quơ trúng ly rượu..... tiếng vỡ vụn vang cả không gian ..... Những miếng thủy tinh nằm lán lóc dưới sàn .....

- Dọn hết - Natsu chỉ vào đồng hồ điện ở dưới

Lần này thì Lucy nhịn hết nổi rồi .... đến giới hạn rồi ..... cô siết chặt tay .... vẻ mặt tức giận bộc phát ...

- Cậu đừng có hiếp người quá đáng

- Cô là phục vụ thì phải tiếp đãi khách đàn ông

- Phục vụ thì phục vụ nhưng cậu làm vậy không thấy quá đáng sao

- Nói chuyện với khách như vậy hả, bất lịch sự

- Loại người như cậu lấy gì cần lịch sự

- Ồ, cô đúng là gánh nặng cho cái nhà hàng này

- Tôi không có kiếm chuyện với cậu nhưng tại sao cậu lại làm khó tôi, đồ chết bầm

- Cô bị cha mẹ bỏ rơi mà còn lớn tiếng với tôi hả

Bốppppppppppp

Một cái tát mạnh bay thẳng vào mặt Natsu ..... nhưng Lucy vẫn chưa hả giận,..... đối với cô gia đình là trên hết .... cô cầm ly nước trên bàn.... Cắn chặt môi ..... rồi tạt thẳng vào người Natsu

Natsu ngơ ngàng nhìn hành động của Lucy .... rồi bắt đầu tức giận ...

- Cô bị cha mẹ bỏ rơi

Bóppp

Thêm 1 cái tát nữa được giáng xuống từ bàn tay của Lucy ....

Cha mẹ là tình cảm rất thiêng liêng đối với cô ..... vậy mà Natsu lại đem ra làm trò đùa .....

- Cô dám ..... - Natsu tức đến nói không nên lời

- Nếu cậu không xúc phạm cha mẹ tôi thì đâu bị như vậy

Bây giờ thì Natsu máu lên tới não rồi ..... anh siết chặt tay ..... hồi đó tới giờ chưa ai dám tát anh như vậy ..... Natsu bắt đầu cời bỏ lớp phong độ của một chàng trai ..... Và thay vào đó là một con ác quỷ đang gầm lên .....

Lucy cảm thấy choáng ..... Đây là con người của anh lúc đánh mấy tên ở sau vườn hoa ..... Nó rất đáng sợ..... còn rung rợn hơn cả Gray nữa ...

Natsu bắt chợt nắm chặt tay Lucy ..... làm cô đau đớn la lên .... anh kéo mạnh cô đi ....

- Cậu .... - Lucy giằng co

Không biết hậu quả gì sẽ xảy ra nữa ..... Chưa bao giờ Natsu lại làm vậy với cô ....

Anh đẩy cô lên chiếc BMW ..... Lucy hoảng hốt đập cửa ầm ầm ....

- Im - Giọng đầy sắt thép được phát ra từ miệng của Natsu

- Cậu muốn gì hả ???

- Tôi đã nói là Im có nghe không

Natsu siết chặt tay Lucy hơn .....

Lucy hoảng sợ .... Lập tức im liền .... anh định đưa cô đi đâu đây ... ..

Natsu đạp phanh phóng đi thật nhanh .....

Một lúc sau

Chiếc xe dừng lại ở trong hẻm gần nhà Lucy ..... Mọi người đi đâu hết rồi ... trong hẻm rất vắng vẻ

Natsu mở cửa xe bước ra ..... lôi Lucy theo luôn

- Cô biết mình vừa làm cái gì không - Natsu đẩy Lucy vào bức tường phía sau

Lucy gật đầu .... Tổ ý đã biết

- Cô có muốn chết không

Lucy hoảng sợ lắc đầu ..... làm người ai lại muốn chết

- Vậy tại sao cô lại làm vậy

- Cậu xúc phạm cha mẹ tôi - Lucy sắp khóc

- Tôi nói không đúng hay sao, cô bị cha mẹ bỏ rơi

Bóppp

Cái tát thứ 3 mà Natsu nhận được từ Lucy ....

Đúng là cô không có cha từ nhỏ, cô rất buồn vì thiếu thốn tình cảm của cha.... Còn mẹ thì vì công việc mà rời xa cô hơn 1 năm nay .....vậy mà Natsu lại nói thần nhiên .....

- Cậu đúng là đồ độc ác, tôi kể cho cậu nghe chỉ vì tôi muốn giảm bớt cô đơn trong lòng , tại sao cậu lại đem ra làm trò đùa cho thiên hạ hả - Lucy nức nở

Natsu không nói gì ..... im lặng nghe Lucy nói

- Cậu lúc nào cũng nghĩ ra riêng mình, hành động cho lợi ích riêng của mình rồi bắt nạt rồi khác, nếu biết cậu như vậy thì tôi đã không cứu cậu, đồ ác độc, tàn nhẫn,..... tôi khinh miệt cậu - Lucy mắng hơi nặng

Nãy giờ Natsu cứ cúi đầu ..... không hé một lời nào cả ..... Lucy tưởng anh biết lỗi rồi ....

- Vậy cô muốn tôi làm gì

Mặt Natsu bắt đầu biến dạng ....

Anh tiến lại gần Lucy ..... nắm chặt hai vai cô ..... Rồi đặt một cái hôn lên má ..... nụ hôn đó không hề chứa một thứ gì đó gọi là yêu thương ..... anh kéo qua tới tai ..... rồi xuống tới cổ .... hành động này là sao

Lucy mặt tái xanh, hoang mang ..... anh đang làm gì vậy ..... Natsu là loại người đó sao .....

Khóe mắt Lucy bắt đầu cay ..... cô vùng vằng đẩy anh ra ....

Bópp

Thêm 1 cái tát nữa được dâng tặng cho Natsu ..... Lúc này anh mới chịu dừng lại

- Cậu là loại người như vậy sao - Lucy bật khóc

- Tôi căm thù cậu - Lucy nức nở hét lên

Và trong đau khổ ..... đôi chân nhỏ nhắn bắt đầu chạy ... chạy mãi... chạy mãi... đến khi thoát khỏi con người ấy .... Tàn bạo, hung tợn, kinh tởm ...

Lucy chạy được một khoảng khá xa rồi chợt dừng lại ..... cô ngồi bệt xuống đất .... Đưa tay để lên trái tim ..... đúng là nó đang rất đau .... Hành động của Natsu như một nhát dao đâm thẳng vào trái tim non nớt ấy ..... cô nghẹn ngào bật khóc thật to ..... nước mắt giàn giụa đầy trên gương mặt đáng thương ấy ..... đau khổ, đau đớn cứ lần lượt hành hạ cơ thể gầy gò ốm yếu của cô

Natsu đứng im tại chỗ..... Rồi khụy chân xuống .... 2 tay ôm đầu .... Hiện tại tâm trí anh đang rất rối .... Anh cũng không biết mình đang làm gì nữa ...

- Lucy, xin lỗi - Lời xin lỗi thật muộn màng được thốt lên từ miệng của Natsu

” Em bước đi .... Anh đứng lại ..... mãi mãi chúng ta là kẻ trước người sau

Kawi - Shock tình ”

Và một điều rất kì diệu ..... nước mắt ..... nước mắt lăn dài trên má của Natsu ..... thật chua xót .....

Sáng, trường Fairy Tail

Các học viên vẫn tươi vui như thường ngày ..... chỉ có Lucy là thay đổi hoàn toàn

Biến sắc .....khuôn mặt tái mét ..... Môi trắng bệch .... Hai mắt vừa sưng vừa đỏ ..... tâm hồn thì đang bị ám ảnh ....

Lí do là .... Tối qua cô không ngủ .... Mà nằm ôm gối khóc suốt một đêm ... những điều ấy cũng thể hiện được rằng.... cô yêu Natsu ..... Natsu rất quan trọng với cô .... Nhưng anh lại cho Lucy một vết sẹo thật sâu trong lòng ..

- Cậu bị sao vậy ??? - Erza nhìn Lucy như vậy nên thấy thắc mắc

Lucy không nói gì..... chỉ thờ ơ lắc đầu

Erza thấy lạ..... cô dừng lại .... kéo tay Lucy ... nhìn mặt

Lucy thì vẫn không nói gì ..... lôi tay Erza ra..... rồi đưa Juvia lên lớp

- Có chuyện gì, nói mình nghe - Juvia cũng khó hiểu

Lucy đưa tay ..... xoa đầu Juvia .... Cũng không mở miệng nói ...

Lớp 1 - D

Lucy cúi mặt bước vào ..... cô ngồi đúng chỗ của mình rồi nhìn đăm chiêu mấy quyển sách .....

- Cậu bị bệnh hả - Levy lo lắng hỏi

Lucy im lặng ..... lắc đầu

- Có gì thì nói nhé

Lucy gật gật đầu ... sau đó cô khép hàng mi dài lại .... Gục đầu trên bàn .... Mơ màng xót xa .....

Giáo viên bước vào

Tiết học bắt đầu

Reng reng (tiếng chuông ra chơi)

Sau mấy tiết học căng thẳng mệt mỏi .... Lucy dường như kiệt sức .... Cô im lặng cúi đầu .... Cả ngày nay cô chẳng hé một lời nào ..... Natsu có sức ảnh hưởng lớn thật .....

- Sao vậy

Loki từ đâu ra đứng trước mặt Lucy ..... cô giật mình lùi ra sau ..... rồi từ từ lấy lại bình tĩnh .....

Lucy lắc đầu ....

Loki thấy lạ ..... nên kéo Lucy đứng dậy rồi chạy đi ..... Lucy thì không còn biết làm gì nữa..... chạy theo Loki luôn

Điểm đến là

Vườn hoa hướng dương .... Lần trước 2 người ngồi ở đây

- Nếu cậu không nói thì ..... - Loki đang nói giữa chừng thì dừng lại

Anh ngồi xuống ..... kéo Lucy ngồi kế anh luôn

- Có chuyện gì vậy

Lucy cũng không nói gì ..... Co chân lại ... Gục đầu .... Đôi mắt bắt đầu khép ... Để che đi nỗi buồn đang chất đọng ở trong ...

Loki bỏ ngõ .... Lucy là người hồn nhiên, vui vẻ đôi khi nghịch ngợm .... Nhưng tại sao hôm nay lại buồn bã, u sầu đến vậy ...

Đúng như Jellal nói lúc trước .... “ Nếu cậu mất đi thứ gì đó quan trọng với mình, cậu sẽ thay đổi thôi ”

Lucy thay đổi một cách rất đột ngột .... Cô nép mình trong bóng tối .... Thả hồn theo gió..... mong muốn vơi đi nỗi buồn..... nhưng tại sao nó cứ ngự trị trong lòng cô ....

Loki xót xa ..... anh đưa tay vòng qua vai bên kia của Lucy ..... rồi để cô tựa vào vai anh .... Lucy mở mắt ra..... Thật bất ngờ

- Muốn khóc thì khóc đi

Sau khi nghe Loki nói ..... Lucy cắn chặt môi .... Siết tay lại ..... nước mắt tự nhiên trào ra ..... rồi khóc thành tiếng

Có phải nỗi đau quá lớn lao ..... nên khiến người khác không thể kiểm soát được bản thân ..... Rồi chấp nhận đau khổ một mình ...

Mặt Lucy ngập tràn nước mắt ..... Cơ thể rung bần bật .....

Loki nhìn mà thấy ..... nhức nhối trong lòng

Những giọt nước mắt u sầu của Lucy .... Thấm đậm ướt cả vai áo của anh

Loki đưa tay dịu dàng xoa xoa đầu cô

- Khóc hết đi

Lucy nghẹn ngào ..... ngày càng khóc to hơn ....

Gió thoảng qua ..... Êm dịu dỗ dành Lucy ..... nhưng cũng vô hiệu

Niềm tin giống như một tờ giấy vậy ....một khi đã nhàu nát nó .... Thì dù bạn có làm gì đi chăng nữa .... Nó sẽ không bao giờ phẳng một cách hoàn hảo

Loki ngồi yên để Lucy khóc hết ....

Và ..... vẫn vị trí ấy ..... đôi mắt ấy.... mái tóc ấy..... khuôn mặt ấy ..... dáng người ấy .... Cánh cửa sổ ấy .....

Natsu đang đứng đó ..... một tay che miệng ..... nhặt nhòa khóe mắt ....

Cùng là một khung cảnh như lúc trước 2 kẻ ngồi trò chuyện với nhau, 1 kẻ nép mình ngắm nhìn ..... Nhưng tại sao bây giờ lại đắng cay đến vậy ...

Natsu thật sự sai rồi .... Sai rồi ..... hoàn toàn sai rồi ....

” Nhìn em lệ rơi lòng đau thắt

Ngàn nhát dao sắc cứa vào tim

Dù muốn nhưng anh rất xin lỗi

Hình bóng của em đã lấp đầy

Trái tim lẫn tâm hồn anh

Hãy để chúng ta được quay về

Con đường hạnh phúc của ngày xưa

M.H - M.C ”

Reng reng

Giờ ra chơi kết thúc

Nhưng Lucy vẫn còn khóc ..... Loki đau xót nhìn cô ..... Natsu nhặt nhòa nước mắt .....

Đối với Lucy ..... cảm giác về Natsu bây giờ là ..... đáng sợ, tàn nhẫn, ác độc, là người không máu không nước mắt .... Nhưng cô đâu có biết .... Natsu cũng đau khổ giống cô vậy ..... thậm chí còn ngậm ngùi rơi nước mắt .....

- Cám ơn cậu

Lucy đứng dậy ..... gượng cười nhìn Loki

- Không có gì - Loki cũng mỉm cười

Bây giờ Loki yên tâm đã yên tâm được phần nào rồi ....

40. Chap 39: Không Quên Được

Levy sốt ruột .... Đi đứng không yên ở trên lớp .... Lucy đi đâu mất tiêu .... Lỡ có chuyện gì xảy ra thì sao .....

Một lúc sau ....

Lucy mắt đỏ hoe bước vào .... Levy vui mừng chạy đến vịn vai Lucy
- Cậu có sao không ???? Nãy giờ đi đâu vậy
- Không có gì, chỉ ở một nơi tìm lại niềm vui thôi - Lucy cố gắng cười
Mặc dù Lucy đã cười rồi..... nhưng Levy vẫn cảm thấy không yên tâm ....
Tiết học tiếp theo bắt đầu

Tan học

Mọi thứ trở lại như cũ ..... Lucy, Erza và Juvia vừa đi vừa tán gẫu với nhau trông rất vui vẻ .....

Bây giờ việc Lucy có thể làm là quên hết tình cảm dành cho Natsu..... để nó vào một góc đau thương của trái tim.....

3 cô gái đang hớn hở cười nói thì .....

- aaaaaa - mấy đứa con gái xung quanh chọt la lên

- Hội trưởng kìa

Lucy nghe đến chữ “ hội trưởng ” là đầu óc quay cuồng, cảm giác đáng sợ ủa về ....

Cô loay hoay nhìn xung quanh ..... Erza và Juvia đang nói chuyện vui vẻ

Thì bị Lucy lòi đi một cách gọn gàng ..... cả 2 đều không biết lí do ....

Lucy kéo họ vào thẳng W.C ..... Lúc này không biết trốn ở đâu nên cô chạy vào luôn ....

Natsu đảo mắt qua lại rồi bước đi ....

Một lúc sau ....

Cả sân trường dường như vắng lặng đi..... Không còn tiếng hét nữa..... chỉ có tiếng gió xào xạt.....

Lucy định bước ra thì ....

- Cậu làm gì vậy - Erza lên tiếng

Lucy giật mình ..... hồn bay gần hết ....

Sau khi lấy lại bình tĩnh ..... cô mỉm cười lắc đầu ..... làm bộ rửa tay

- Cậu với hội trưởng xảy ra chuyện gì hả - Erza tinh ý

Nghe Erza nói hết câu..... động tác rửa tay của Lucy dừng lại

- Sao cả ngày hôm nay cậu không nói gì hết vậy - Juvia hơi bực

Lucy vẫn im lặng ..... bước lại gần Juvia ..... đưa tay nhéo má Juvia.... Rồi nắm tay Erza .....

- Mình không sao, các cậu đừng lo lắng - Lucy ôn hòa nói

Juvia và Erza thở dài ..... mọi chuyện coi như qua hết

- Đây là W.C nam mà - một đám học viên nam từ đâu xuất hiện

Lucy ho sặc sụa ..... kéo tay Erza và Juvia chạy ra .... Nhìn lại cái bảng trước cửa mà thấy đáng lòng ..... “ W.C Nam ”

3 cô gái đỏ mặt ..... cúi đầu xin lỗi rồi rít

- Mấy cô có âm mưu gì hả - 1 người trong nhóm nam đó cười nham hiểm

- Nào có sạn hả, nghĩ sao vậy - Lucy mắng

Nói rồi cô kéo 2 người họ chạy đi một mạch .....

- Cậu đúng là ..... - Erza thở hồng hộc

- Thôi .... Bỏ qua đi cho mình xin lỗi - Lucy nhục hết cái mặt

Tiếng xe moto vang lên ..... rồi dừng trước mặt Lucy

- Lên xe đi, có chỗ này vui lắm - Loki tháo nón ra

- Đi đi - Lucy chưa kịp nói hết câu

thì bị Loki quăng cho cái nón bảo hiểm ....

- Lên đi rồi biết

Lucy nhăn mặt ..... quay qua chào tạm biệt Erza và Juvia

Sau khi Lucy leo lên xe ..... thì Loki phóng đi .....

- Gió có làm cậu thấy thoải mái không - Loki chợt hỏi

- Tất nhiên rồi - Lucy mỉm cười

Loki từ từ giảm tốc độ lại ..... thả lướt trong làn gió nhẹ

- Như thế này, thời gian sẽ chậm lại - Loki có ngụ ý

Lucy không nói gì ..... cô buông lỏng tay ra .... Rồi dang sang hết bên ....

- Dễ chịu thật

Điểm đến của họ là.....Thủy cung

Loki và Lucy cùng bước vào ....

- Cậu đến đây lần nào chưa - Loki nắm tay Lucy

Lucy nhìn Loki ..... rồi hiền hòa mỉm cười

- Lần đầu tiên đấy

Cuộc sống của Lucy lúc nhỏ rất vất vả .... không có thời gian để vui chơi giải trí ..... nên cô chưa từng đến những nơi này

- Xem cái này nè - Loki kéo tay Lucy đi

Anh chỉ vào đàn cá đang tung tăng bơi lội ..... Loki đưa mắt sát kính ..... đám cá con sợ hãi chạy tán loạn .....

Lucy bật cười .... Dáng vẻ hài hước của anh cũng có ích đấy chứ

- Cậu làm tụi nó sợ rồi kìa

- O ..... - Loki gãi đầu

- Wow con này to quá

Nói rồi Lucy .... Kéo 1 bên miệng ra ..... le lưỡi ..... trêu chọc .... Nhưng con cá ấy không sợ mà còn tiến lại gần Lucy .....

Cô giật mình ... lùi ra sau ..... Loki nhìn rồi phá lên cười

Cái tính nghịch ngợm và hồn nhiên của Lucy trở lại rồi ....

Lucy xấu hổ định quay lưng ..... nhưng cô không thể bước đi được .... Vì tay cô và Loki đang nắm chặt ....

- Cho cậu xem con to nhất

Loki kéo Lucy đi một mạch

Lucy dường như quên hết tất cả chuyện buồn .....

Họ đi vòng quanh xem cảnh đẹp ..... đôi khi lại bật cười ..... có khi xoay qua nói chuyện vui vẻ với nhau .....
(Đẹp đôi thật ^ ^)

~~

Sau một trận trêu chọc mấy con cá ..... Lucy và Loki an tọa trên chiếc ghế đá trước cửa chính của Thủy cung

- Loki - Lucy chợt gọi

Theo phản xạ tự nhiên ..... Loki xoay mặt qua ..... thì bị Lucy cho quỳên 1 muỗng kem lên mặt .....

Cô bật cười ..... còn Loki thì ngơ ngác ..... Nhìn anh bây giờ rất giống với mấy đứa trẻ lần đầu tiên ăn kem ..... mặt như mèo ....

Loki nhìn Lucy rồi cười nham hiểm

- Chuyện gì ??? - Lucy hơi thắc mắc

Vừa dứt câu thì Loki đưa tay捏 má Lucy ..... do tay anh đang dính kem nên ..... Mặt Lucy cũng được nhuộm một lớp màu hồng

- aaaaaaa

- Có qua có lại - Loki đứng dậy

Lucy cũng đứng dậy ..... Nhưng cô lại cho một muỗng kem lên mặt Loki nữa ..... rồi chạy đi

- Cậu dám ..... - Loki đuổi theo

Họ chơi bắt rượt với nhau ..... một lúc sau thì Loki cũng bắt được Lucy ..... vòng tay anh ôm trọn cô vào lòng luôn .....

Lucy đỏ mặt ..... giật mình đẩy anh ra .... Loki bật cười

- Đi cái đó không - Loki chỉ vào cái tàu lượn siêu tốc to hùng ở đằng trước

Lucy chưa kịp nhìn thì bị Loki lôi đi .....

2 người chạy thật nhanh đến khu giải trí phía đối diện ..... Loki leo lên trước .... Rồi anh kéo Lucy lên ngồi chung toa và kể anh .....

(Sở dĩ anh đi tàu lượn siêu tốc là muốn cô thấy con người mạnh mẽ của anh với lại Lucy là con gái rất có thể sẽ bị say sóng, lúc đó anh sẽ có cơ hội ôm Lucy, âm mưu cũng hay đấy ^ ^)

Chuyến tàu bắt đầu khởi hành ..... hầu như tất cả mọi người đều la hét .... Cả Loki cũng vậy ..... chỉ có Lucy là ngồi yên không nói gì

Loki tưởng Lucy sắp thẳng nên cười chớp mắt

- Cậu có thích không - Loki cười nham hiểm

Lucy xoay qua .... Vẽ mặt hơi u sầu .... Nhưng chợt mỉm cười

- Rất rất rất thích

Sau khi nghe Lucy nói, Loki hoàn toàn đơ, kế hoạch bị phá sản ..... từ nhỏ Lucy đã rất thích tốc độ ..... nên mấy thứ này đối với cô chẳng ăn thua gì cả

Một lúc sau ..... Loki đang ngồi ngán ngẫm thì .....

Cảm thấy đầu óc quay mòng mòng ..... chân tay bủn rủn ....

Lucy thấy anh cứ rung lên, nên lo lắng hỏi

- Cậu bị say sóng hả

- Không, không có gì - Loki chối

Là đàn ông thì không được từ bỏ .... Quyết tâm đến cùng

Chuyến tàu bắt đầu dừng lại ....

Loki bay xuống liền .... Lucy ngớ ngẩn bước theo sau .... Mấy đứa con gái xung quanh cũng nhìn chăm chăm Loki như thú quý hiếm ..... đẹp trai mà không nhìn cũng uổng

- Có sao không - Lucy vỗ lưng Loki

- Ngồi đây đợi tí mình quay lại liền - Loki nhin đến giới hạn rồi

Anh chạy thật nhanh đến W.C ..... sau đó ới một trận ..... lần này mất mặt quá

(Loki chạy moto hay vậy mà bây giờ lại bị say sóng ^ ^)

Một lúc sau .... Anh quay lại chỗ Lucy

- Nè, uống đi - Lucy cầm chai nước đưa cho Loki

- Cảm ơn

Loki uống ngum ..... cảm thấy đỡ hơn nhiều ....

Lâu lâu Lucy lại cảm thấy thắc mắc..... tại sao Natsu lại không dịu dàng, ấm áp như Loki ..... lòng người thật là khó đoán

Hôm nay cả 2 có một ngày thư giãn thật vui vẻ ..... Lucy đã lấy lại tâm trạng rồi .... Loki lợi hại thật ....

---

2 tuần sau

Mọi thứ vẫn như cũ ..... nhưng Lucy cảm thấy hơi bị trống rỗng .... lâu lắm rồi không gặp cái mặt đáng sợ ấy .... Làm Lucy cứ nhớ ..... Tất cả chuyện lần trước cô quên sạch rồi ..... Bây giờ chỉ có nhớ nhưng thôi ...

Do cô tránh mặt Natsu thôi .... mỗi lần nghe tiếng bàn tán xôn xao thì Lucy xách dép chạy mất tiêu ....

(Lucy chỉ chạy thôi, chứ không có xách dép, mình thêm vô cho phong phú ^ ^)

Natsu thì có khác gì cô đâu ..... anh cũng nhớ cô da diết .... Trong trường thì không gặp .... đến nhà thì cũng không có ..... đến chỗ làm thì họ nói Lucy bị bệnh nên nghỉ ..... anh đến kiếm cô mấy lần luôn .... Nhưng không lần nào gặp nhau

Tại Lucy đến nhà Levy ở một thời gian rồi ....

Natsu và Lucy đến đây là chấm dứt rồi sao, hết rồi sao ???

Để có câu trả lời thì thật là khó..... ai mà biết được chuyện tương lai

Tan học

Hôm nay Loki có việc bận nên không về cùng Lucy được ..... cả ngày anh cứ liên tục xin lỗi Lucy .... Cứ vài giây thì lại nhắc .... chỉ là anh sợ cô giận thôi .... Nhưng Lucy thì nhúc cả đầu .... những lời xin lỗi của Loki ngập tràn cả thính giác của cô

Lucy, Erza và Juvia vẫn như thường ngày..... vui vẻ trò chuyện với nhau .... nhưng hôm nay lại có sự xuất hiện của thành viên mới “ cây nấm lùn ”.... Levy hớn hỡ cười nói

41. Chap 40: Bắt Cóc

Một lúc sau

Có xe đến đón ..... nên Juvia chào tạm biệt rồi về trước ....

- Đi ăn không, mình biết một chỗ bán Pizza ngon lắm - Levy mời

Erza chấp nhận ngay ..... Nhưng Lucy thì hơi do dự ..... vì cô còn phải đi làm thêm nữa

- Trễ một chút thôi mà - Erza dỗ ngọt

Châm ngôn sống của Lucy là “ trời đánh cũng phải ăn ” nên gật đầu đồng ý liền

Thế là bọn họ háo hức ..... đợi Levy dẫn đến quán ăn

Nhưng ..... chuyện xui xẻo lại ập đến

Chiếc xe ô tô ..... từ đâu xuất hiện ..... mà còn dừng trước mặt họ

3 cô gái ngỡ ngàng tròn xoe mắt nhìn ..... không biết chuyện gì đến

Sau đó có khoảng 4 người đàn ông lạ mặt than hình vạm vỡ bước ra ...

Bọn chúng nhìn lướt qua ..... rồi nắm chặt tay Lucy kéo đi

- Buông tôi ra - Lucy giằng co

Erza và Levy thì xông vào đánh ..... Nhưng không kịp ..... Lucy đã bị đẩy lên xe ..... chiếc cửa đóng chặt lại
.... Lucy đập cửa ầm ầm rồi đánh mấy người trong đó

- Mở cửa ra - Levy dốc hết sức kéo

- Lucy, Lucy, Lucy - Erza rôi rít gọi

- Mấy người là ai ?? thả Lucy ra - Levy hét lên

Bọn chúng không nói gì ..... đạp phanh phóng đi

Levy và Erza đuổi theo ..... nhưng chạy bộ làm sao bằng ô tô.....

Chiếc xe đã đi được một đoạn khá dài .....

- Cậu có nghi ngờ ai không - Levy thở hổn hển

- Ô ..... hội trưởng... dạo này Lucy hay tránh mặt hội trưởng lắm - Erza chạy hết nổi nên dừng lại

- Cậu đi tìm người giúp đi, để mình đuổi theo

Nói rồi Levy chạy thục mạng đi ..... Erza quay lưng cầu cứu mọi người

- Tụi nó rủ mày đi kìa

- Sao mày háo ăn quá vậy

- Không phải tao, kiếm tụi nó mà xử

- Haizz, đi thì đi

Gajeel vừa dứt câu thì .....

- Làm ơn đuổi theo chiếc xe đằng trước - Levy hối hả

Gajeel kinh ngạc.... nhìn đứa con gái từ đâu xuất hiện mà còn nhảy lên xe anh ngồi luôn chứ

- Cô bị điên hả

- Đuổi theo đi, nhanh lên

- Để làm gì

- Sắp có án mạng xảy ra, nhanh lên đi

- Cái gì ??? án mạng

Nói rồi Gajeel đội nón vào ..... rồi lục đục đưa cho Levy 1 cái ..... anh gồ ga phóng đi

- Cô liệu mà sống đây

Gajeel tăng tốc lên ..... Levy ôm chặt anh (họ đi moto)

- Bọn chúng là ai ????

- Tôi không biết, họ bắt Lucy đi rồi

Chiếc xe ô tô thấy có người đuổi theo phía sau ..... đạp phanh tăng tốc .....Đối với tốc độ Gajeel đứng nhì thì không ai dám dành đứng nhất ..... chưa bao giờ anh đua thua ai ..... Gajeel nhìn chiếc ô tô rồi mỉm cười một cái “ mày muốn chơi thì anh này ok ” ..... Gajeel gồ ga tăng tốc tiếp .....

Bọn chúng vẫn chưa chịu thua ..... Phóng thật nhanh ..... Gajeel cũng không tụt .... Gần đuổi kịp bọn chúng rồi

Cuộc rượt đuổi diễn ra thật ác liệt

- Nhanh lên - Levy sốt ruột

- Cô muốn chết hả ???

- Lucy bị bắt đi rồi, bạn tôi bị bắt cóc rồi - Levy sắp khóc

Gajeel không nói gì ..... Gồ ga tăng tốc tối đa ..... Chiếc moto như một con rồng lướt bay trong gió .....

- Có chết thì cùng chịu nhé - Gajeel dặn dò

Trong phút chốc ..... Levy cảm thấy ..... người con trai này thật mạnh mẽ, dũng cảm..... cô ôm chặt Gajeel hơn .....

- Ủm, tôi sẽ chịu

Được một lúc ..... Gajeel giảm tốc độ lại .....

- Sao vậy - Levy hơi tức giận

- Bọn chúng có súng

Đùngggggggggg

Gajeel lạc tay lái đâm vào bãi cỏ ven đường ....

Bọn chúng loại bỏ được cái gai trong mắt nên tỏ vẻ đắc ý, cảm thấy rất hài lòng ....

Levy té xuống xe ..... lăn cả chục vòng

Gajeel cũng ngã xuống ..... cả 2 bất tỉnh hoàn toàn

(Thật ra thì viên đạn không trúng vào xe và 2 người họ luôn, những tên trong ô tô chỉ muốn dọa Gajeel làm cho anh bị chi phối, không tập trung lái xe nên khi bóp cò thì Gajeel lạc tay lái)

30 phút

45 phút

1 tiếng 10 phút

Gajeel mơ màng tỉnh lại ..... toàn thân nhức nhích không nổi ..... cái đầu đau nhức ..... Anh đang tìm chế cơn đau thì ..... chợt nhớ thiếu thứ gì ..... Gajeel loay hoay nhìn xung quanh ....

Levy đang nằm bất động, bộ đồng phục Fairy Tail dính đầy máu ..... cách xa anh một khoảng .....

Gajeel cố gắng gượng dậy..... để đến gần Levy

Sau một hồi khó khăn ..... Gajeel ngồi xuống cạnh Levy ....

Anh đỡ cô dậy rồi tháo nón ra .....

- Levy, Levy, Levy - Gajeel la lên

Anh tán nhẹ mấy cái vào mặt cô nhưng cũng vô hiệu

Gajeel ôm cô vào lòng rồi sốc mạnh lên .....

Levy bắt đầu có cảm giác ..... Cô hoang mang gượng hàng mi dài lên ..... đập vào mặt cô là hình ảnh của Gajeel đầy máu ....

- Ô..... cậu có sao không..... aaaa - Levy định đứng dậy nhưng toàn thân ê ẩm

- Để tôi đỡ cô lên

Nhưng Gajeel không đỡ Levy ..... mà bế cô lên luôn

- Cậu làm gì vậy

- Cô đi không được thì tôi bế lên

Levy thở dài.... Lắc đầu

May mắn là lúc này họ té lên bãi cỏ, đất mềm.... với lại có nón che chỗ cho cái đầu..... nên chỉ bị xay xát thôi

- Bọn chúng đi rồi - Gajeel ngán ngẩm

- Lucy, Lucy, cô ấy bị bọn chúng dẫn đi luôn rồi - Levy nức nở khóc

Gajeel giật mình ..... tròn xoe mắt nhìn cô

- Haizzzzzz, được rồi nín đi, bây giờ cô muốn đi đâu

- Nhà Heartfilia

Natsu đang ngồi giải quyết công việc ở phòng khách ..... xế chiều rồi nên anh đeo kính ..... lúc này nhìn anh đẹp trai hơn nhiều .....

Reng reng

Người giúp việc chạy ra mở cửa ....

- Cô cậu là ai

- Cho tôi gặp Natsu

- 2 người có hẹn trước không

- Hẹn cái gì nữa !!! Bọn tôi sắp bị giết đấy

Cả 2 xông vào nhà ..... Natsu không thèm quan tâm đến

Erza tức giận ..... Cầm gối trên bộ ghế chọi thẳng vào người Natsu

- Mấy người đến đây để quậy hả - Natsu tức giận tháo kính ra

- Trả Lucy lại cho tôi - Erza đánh vào ngực Natsu

- Cô nói cái gì ??? - Natsu ngơ ngác

- Cậu đừng tưởng tôi không biết, mấy tuần nay Lucy tránh mặt cậu, giữa 2 người xảy ra chuyện gì !!!! Hồi trưa này có người lại bắt cậu ấy đi rồi - Erza nức nở

- Thả Lucy ra, tôi van xin cậu đây - Erza đánh tới tấp vào người Natsu

- Erza, Erza bình tĩnh lại đi - Jellal kéo Erza lại
- Tôi không biết - Natsu bắt đầu chuyển sang lo lắng

Cópppppppp

Levy quăng cái nón xuống nền nhà .....

- Cậu còn nói không biết, trả Lucy lại đây - Levy hung hổ mắng
- Cô chưa điều tra kĩ sao biết cậu ấy làm - Gajeel nói có lí
- (Thật sự thì Natsu không dính líu gì tới chuyện này)
- Mấy người nói gì ??? Lucy bị bắt, mà ai bắt - Natsu hỏi dồn dập
- Cậu chứ ai, nếu không tôi đến đây tìm cậu làm gì - Erza phát khóc

Natsu không nói gì .... Xoay lưng ..... đấm tay vào tường ..... Máu chảy xuống ..... mọi người ngơ ngác nhìn

- Tại ..... tại sao cậu lại làm vậy - Levy hơi bị đơ
- Tôi không biết gì về chuyện này, mấy người tin không thì tùy - Natsu với lấy chiếc áo trên ghế khoác lên người rồi chạy đi
- Cậu định đi đâu - Jellal la lên
- Không đi tìm thì làm gì - Natsu không thèm ngoảnh mặt

Mọi người trong nhà chạy ủa ra .....

- Chỗ nào, bọn chúng chạy đường nào - Natsu vào chiếc BMW
- Chúng tôi mất dấu rồi - Levy căng thẳng
- Cái gì ????

Hầu như tất cả đều rối lên ..... như vậy là tìm bằng cách nào..... mò kim đáy biển .....

- Vào đây

Nói rồi bọn chúng đẩy Lucy vào trong một cái phòng tối ..... Do sợ ý nên cô té xuống và bị trật chân .....

Bọn chúng trói 2 tay cô rất chặt ..... Bầm đỏ cả lên .....

Lucy nghiêng răng chịu đựng ..... mồ hôi ướt đầy cả trán ....

- Tận hưởng hạnh phúc đi - tiếng nói từ đâu phát ra
- Mấy người là ai, tại sao lại bắt tôi
- Mày biết để làm gì, cảm miệng - tiếng nói này là giọng nữ hơn nữa còn rất quen
- Cô là ai ??? Tôi nghe giọng nói quen lắm
- Từ từ mà đoán đi con
- Cô .....

Mọi thứ vắng lặng đi ..... tiếng nói đã ngừng phát ra .... Chỉ còn Lucy với căn phòng tối .... Cô rung bần bật co rút người lại .....

Tại sao mấy người đó lại bắt cô ..... cô có làm gì nên tội đâu .....

- Bây giờ biết làm sao - Erza nhăn mặt

Cả nhà loạn hết rồi ..... mọi người ủ rũ trong nhà chẳng biết làm gì ..... Natsu là đau khổ nhất ..... Lucy mà có chuyện gì chắc anh chết ....

Natsu đứng ngồi không yên ..... Máy đồng giấy trên bàn bị anh hất xuống đất hết .....

Ring ring ring

Tiếng chuông được thoại của Natsu đột nhiên vang lên. ....

Natsu mở máy ra coi ..... Tin nhắn mới

[Bạn gái mày đang trong tay tao]

Anh cầm chặt chiếc thoại..... đôi mắt mở to ra ..... rồi nhanh nhẹn ấn vài cái

- Mày là ai, tại sao lại bắt Lucy

Mọi người thấy Natsu cứ chăm chú cầm điện thoại nên cũng thắc mắc ...

- Chuyện gì vậy - Levy gục đầu hỏi

- Bọn chúng nhắn tin cho tôi

Nghe Natsu nói hết câu thì mọi người xông lên về hướng Natsu

ring ring

Tin nhắn mới tới nữa

[Mày không cần biết tao là ai, bạn gái mày thú vị lắm]

- Mày cần tiền thì tao đưa, thả Lucy ra

[Tao không cần tiền, chỉ cần mày làm theo lời tao nói]

42. Chap 41: Truy Lùng

- Mày muốn tao làm gì ???

[Dễ thôi , Cái mạng của mày]

- Nếu mày đồng ý trả Lucy lại

[Được thôi, cái đầu của mày phải lìa khỏi cổ]

Natsu đọc hết rồi ..... tắt máy lại ..... Đôi mắt sâu thẳm chứa một thứ gì đó ..... nó thiêng liêng cao cả, nó đậm đà yêu thương .....

- Cậu định làm gì - Levy mặt mày xanh xao

- Chết chứ sao nữa - Natsu thản nhiên nói

Mọi tròn xoe mắt nhìn anh ..... Natsu yêu Lucy đến vậy sao ..... anh không hề sợ cái chết

- Cậu ..... cậu .... Đừng có làm vậy - Erza nói không nên lời

- Phải đó, có gì thì cứ bình tĩnh giải quyết - Jellal cũng ngăn cản

- Ngồi xuống, uống miếng nước ăn miếng bánh rồi nói - Gajeel tâm hồn ăn uống bộc phát

Levy xoay qua liếc anh một cái ..... Gajeel nổi gai óc... lập tức im lặng ngay

---

- Để tao xem mày yêu Lucy đến cỡ nào

- Mấy người vào đánh nó đi - Minerva ra lệnh

- Dạ

- Khoan đã

- Sao vậy ????

- Đừng đánh Lucy, chỉ nhốt cô ấy là được rồi

- Nhưng .....

- Cô cãi lại tôi à

- Dạ, không có

Minerva tức giận ..... bắt được Lucy, có cơ hội trả thù ..... Vậy mà lại không cho đánh .....

- Để xem mày sống được lâu không

- Cô lắm bảm gì thế

- Ô ... không có mà

- Đừng để tôi biết được cô có ý định làm hại Lucy

Minerva mỉm cười.... đi đến vòng tay qua cổ chàng trai ấy ....

- Cậu rất nam tính

- Đi ra

Nói rồi chàng trai đứng dậy .... hất tay Minerva ra .... không thèm đếm xỉa đến cô

Anh đi ra khỏi phòng .... Đóng cửa cái rầm .....

Minerva thì siết chặt tay ..... khuôn mặt hầm hực như con cọp cái

- Tại sao, ai cũng Lucy, nó có cái gì tốt mà mấy người lại thích nó đến vậy??? - Minerva nói nhảm

- Cổ ấy thú vị, đáng yêu, nghịch ngợm và rất tốt bụng, không giống loại người như cô đâu - tiếng nói phát từ phía bên ngoài

(Có một người rất hay khen Lucy thú vị, các bạn đoán nhé ^ ^)

Minerva giật mình..... Tai anh thính thiệt ..... nhưng những lời nói đó khiến cô ngày càng ghét Lucy hơn .....

Cô đành ngậm cục tức ..... đợi đến thời cơ thì cô sẽ trả thù .....

Tất cả mọi người trong nhà đều gục đầu hết ..... Họ chẳng có manh mối tìm ra Lucy .....

Natsu cứ dầm tay vào tường ..... anh dùng cách ấy để chi phối nỗi đau trong lòng .... nhưng máu lại chảy ngày càng nhiều

- Cậu ngừng lại đi, làm vậy cũng chẳng nghĩ ra cách đâu - Jellal khuyên bảo

- Bây giờ tôi biết làm gì nữa

- Ngồi xuống, uống - Gajeel chưa nói hết câu

Thì anh cảm thấy sóng lưng có điện chạy qua ..... Levy dùng ánh mắt hình viên đạn trừng Gajeel

Anh lắc đầu rồi ngừng nói ..... khóa miệng lại luôn

Lục đục, tiếng mở khóa cửa phát ra

Lucy đang trong mơ màng thì chợt thức giấc .....

- Ở đây vui chứ - Minerva khoanh tay bước vào

Lucy mở mắt to lên ..... Do căn phòng tối quá nên cô không nhìn rõ khuôn mặt .....

- Cô là ai ??? - Lucy dường như kiệt sức

- Muốn biết hả ???

Lucy im lặng ..... cứ chăm chú nhìn người đó ..... giọng nói rất quen thuộc ...

Mây đen trên bầu trời ..... từ từ tan biến ..... Lướt qua mặt trăng ..... ánh sáng chiếu vào căn phòng tối tăm ấy .....

- Cô là ..... - Lucy nhận ra người đánh cô lần trước

- Rất hân hạnh được gặp lại - Minerva cười vui vẻ

- Cô là ai ??? tại sao lại bắt tôi

- Không biết nữa, thích thì làm

- Cô .....

- Sao hả ??? mà y như vậy mà là bạn gái của Natsu, kinh tởm quá

- Tôi không phải

Bóppppp

Minerva tát mạnh vào mặt Lucy.....

- Hạnh phúc chứ - Minerva tỏ vẻ đắc ý

- Tôi làm gì nên tội mà cô bắt tôi rồi hành hạ tôi

- Tội hả ??? nhiều lắm, để tao kể mà nghe nha, đầu tiên là tại sao mà lại sinh ra trên đời này, học trường Fairy Tail, quần quýt lấy Natsu, Gray, Jellal.... À còn Loki nữa , mà là hạng con gái gì vậy , quơ đũa cả nắm - Minerva đếm trên đầu ngón tay

Mọi người có quyền được tồn tại trên đời này ..... có quyền được đi học, giáo dục tốt..... có quyền vui chơi với bạn bè xung quanh ..... vậy mà Minerva đem ra làm thành tội lỗi rồi đổ lên đầu Lucy

- Đó là tội sao, nếu vậy thì cô cũng đừng có phạm lỗi - Lucy mỉm cười

Bóppppp

- Mà dám lên mặt với tao luôn à

- Ai bảo cô nói tôi như vậy - Tính thẳng thắn của Lucy lại bộc phát

Minerva tức điên lên ..... Cô nắm tóc Lucy giật mạnh .....

- Mà hay lắm

Lucy cười nửa miệng ..... cô không hề khuất phục trước ai hết

Bóppp

Lucy lại bị ăn tát tiếp ..... nhưng tính lì lợm vẫn không bỏ .... Cô động đậy cái chân rồi đá vào người Minerva một cái đau điếng.....

- Tôi không gây thù với cô mà- Lucy mắt rưng rưng

- Nhưng tao ghét mày

Minerva với vẻ mặt của một thiếu nữ 17 nhưng đã được phủ một lớp tàn bạo ..... cô rút trong túi ra một con dao nhỏ..... ánh kim loại lấp lóe ....

Lucy trợn mắt.. .... Sợ hãi

- Cô.... Cô định làm gì ?????

Minerva mỉm cười rồi đến gần Lucy ..... cô đưa tay vuốt nhẹ mặt Lucy .....

- Mày cũng dễ thương đấy !!!!! nhưng một dấu x thì hồng nhan của mày hết

Lucy co rút người lại ..... tim đập với tốc độ nhanh ..... mặt mày tái xanh

Minerva đưa con dao sát mặt Lucy ..... mỉm cười đắc ý ....

Lucy mở to mắt .... Ánh kim loại sang bừng .... đang nằm sát mặt cô

Mọi Lucy nhặt đi .... Cô ước gì bây giờ có một người đến cứu cô..... chỉ một người thôi là đủ (ám chỉ Natsu)

- Bắt đầu nha

Minerva nghiêng lưỡi dao sắc bén đến gần mặt Lucy .....

Lucy nhắm nghiền mắt ..... chấp nhận số phận

1s

2s

3s

RẦM

- MINERVA

Chàng trai đứng ngoài hét lên.....

Minerva bay hết hồn .... Con dao chưa được nhuộm máu rớt xuống đất.....

Tay cô rung cầm cập ..... vẻ mặt như người sắp chết.... Lucy coi như thoát nạn .....

- Cô ra đây - chàng trai uy quyền ra lệnh

Minerva như con chó nghe lời chủ .... chạy ra ngoài ngay lập tức....

Lucy thở phào nhẹ nhõm .... chỉ một chút là cái mặt đi toang.... Cô sắp phát khóc lên ..... sợ hãi cứ dồn dập đến ...

- Tôi nói cô như thế nào - Chàng trai tức giận

Anh đưa tay .... bóp 2 gò má của Minerva..... làm cô đau điếng

- Tôi xin lỗi, tôi không làm thế nữa

Chàng trai nhăn mặt ..... Rồi buông lỏng tay ra

- Không có lần sau đâu đấy, nghe rõ chưa hả !!!!!!!!!!! - chàng trai quát thẳng vào mặt Minerva

---

- Tụi mày tìm được chưa - Natsu lo lắng hỏi

[Dạ, chưa ạ]

Natsu cúp máy ..... anh đã điều động tất cả đàn em lùng sục khắp thành phố ..... việc làm này vô nghĩa .... Vì cả thành phố rất to lớn .....

Một chút dấu hiệu động tĩnh của bọn bắt cóc cũng không thấy .....

- Lúc này tụi nó chạy ở quốc lộ nào - Natsu chợt nhớ xoay qua hỏi Gajeel

- Khu 11, đường 63 - Gajeel ngẫm nghĩ rồi trả lời

- Sao không nói sớm

- Cậu có hỏi đâu

Cả nhà này giờ ngơ ngác ..... Tự nhiên mặt sáng hẳn lên lên .... có manh mối tìm được rồi

Và Natsu với cái quần sọt dài huốt đầu gối..... cái áo thun nam mỏng manh ..... Chộp lấy chiếc áo khoác vào .... anh chạy một mạch ra chiếc BMW ..... (đồ mặc ở nhà ^ ^)

Mọi người trong nhà cũng chạy ủa ra hết .....

Natsu phóng đi trước..... Levy nhảy lên xe Gajeel .... Erza được Jellal kéo vào xe ...

Thế là 2 ô tô..... 1 moto ..... cùng đua tốc độ

Điều có chung mong muốn là ..... tìm được Lucy

- aaaaaaaa, thả tôi ra - Lucy la hét om sòm

Căn phòng tối quá..... mà Lucy lại có cái nhát là sợ ma ..... khi ở nhà một mình .... Lúc nào Lucy cũng mở đèn.... Tiền điện cả tháng đóng như điên ...

Lộp cộp, tiếng mở cửa phòng phát ra

- Con nhỏ điên - Minerva tức giận

Bóppppppp

Lucy tự dưng bị tát ..... Một bên miệng có máu tràn ra .....

Minerva giựt mạnh tóc Lucy lên

- Im miệng - Minerva vẽ mặt hắc ám ra lệnh

Bópppppp

Một cái tát nữa được bay vào mặt Lucy

Lucy nói hết nên lời ..... im lặng chịu đựng ..... đôi mắt mở cứ nhấp nháy .... Do cô đã chịu đến giới hạn rồi ..... Quá sức rồi .....

Minerva đánh mạnh vào gáy của Lucy ..... làm cô bất tỉnh nhân sự

Cả ngày nay Lucy cứ bị ăn tát ... rồi đánh ..... tay thì bị trói chặt .... nên đã kiệt sức hoàn toàn rồi

Minerva đứng dậy phui tay rồi tặng cho Lucy một nụ cười ác độc ..... sau đó cô đi ra ngoài đóng cửa lại ...

Mọi thứ dường như vắng lặng đi ..... chỉ có căn phòng tối tăm, cô gái nằm dưới sàn ngất xỉu .....

Tình hình bây giờ là Lucy rất tội nghiệp .... Cô thầm tưởng cả thế giới đang làm ngơ ..... mặc cho cô bị hành hạ đến cỡ nào .....

Mấy chiếc xe lướt nhanh trong gió .....

Natsu ngày càng tăng tốc thêm ..... Anh đang rất lo lắng ..... nên không quan tâm đến tính mạng của mình ....

Một lúc sau

Chiếc BMW đột ngột dừng lại ..... 2 chiếc xe ở sau cũng dừng theo

Natsu vội vã bước xuống xe

- Mọi người có số điện thoại của Lucy không - Natsu nhìn mặt

Erza nghe hết câu thì leo xuống xe..... móc trong túi ra cái điện thoại

- Tôi có đây - cô chạy đến đưa cho Natsu
Anh nhanh nhẹn ấn vài cái .... Dữ liệu bắt đầu hiện ra
- Gps, tôi biết chỗ của Lucy rồi
Natsu cầm điện thoại phóng lên xe rồi chạy đi
Mọi người vẻ mặt tươi lên rồi đạp phanh phóng theo Natsu

43. Chap 42: Tôi Nhớ Cậu Đến Phát Điên Lên!!!!!!!!!!

- Mày ngoan lắm
Minerva vỗ vào mặt Lucy .....

- Cậu ta đi đâu mất tiêu rồi - Minerva lo lắng
Cô chạy khắp căn nhà hoang.... Cũng không tìm thấy chàng trai ấy.....

- Tốt lắm, vậy thì cậu không bảo vệ Lucy được nữa rồi
Minerva hắc ám .....

Căn phòng tối ..... Lucy nằm bất tỉnh nhân sự .....

- Mày.... Mày.... Tỉnh lại đi - Minerva giọng ác độc
Lucy đang mơ màng trong sợ hãi ..... thì bị thúc giục tỉnh lại ..... đôi mắt một mí từ từ mở ra ..... đập vào mặt cô là một con chó sói Minerva ....

- Mày tỉnh rồi à
Bópppppppp
Lucy còn chưa biết trời đất thì bị ăn một cái tát vào mặt .....

Trời tối... sự ghê lạnh ..... Hành hạ tàn bạo ..... Khiến Lucy dường như kiệt sức ..... mọi thứ cứ đổ ập xuống cô .....

- Thật lòng mà nói, tao cũng không muốn đánh mày đâu, tại vì mày làm tao rất ngứa mắt, hôm nay tao cho mày xuống dưới âm phủ, nhưng trước khi xuống tao muốn cho mày sống không bằng chết, có gì đừng trách tao nhé - Minerva giọng tha thiết
Lucy với cơ thể đầy gầy gò ..... môi rỉ máu ..... đôi mắt nhấp nháy mở không lên ..... Khuôn mặt tái mét ....
Sợ hãi thì làm được gì ..... chấp nhận cái chết cho yên lòng
Minerva ngồi xuống cạnh Lucy .....

- Mày ..... bắt đầu nhé
Nói rồi cô nắm mớ tóc phía sau Lucy .... Giật mạnh lên .....

Bópppppppp
Thêm 1 cái tát nữa dành cho Lucy
Đối với Lucy bây giờ ... chỉ có thể chấp nhận chịu đựng..... không còn sức để phản kháng nữa ..... Cô đã cầu cứu một người rất nhiều lần .... Nhưng đều vô ích .....

“ Làm ơn..... bằng mọi giá.... ..Anh hãy đến bên em ..... em nhớ anh rất nhiều ”
Bópppppp

Máu 2 bên miệng Lucy bắt đầu chảy ra .....

Vô cùng đau đớn .....

- Vui chứ - Minerva hỏi với vẻ dịu dàng

Lucy im lặng ..... tỏ vẻ khinh miệt Minerva ....

- Mày cũng lì lợm lắm

Bópppppp

Ăn tát nhiều lần rồi ..... nên Lucy cũng không ngờ ngàng gì nữa .... Cô cứ để mặc cho tự nhiên ..... đánh bao nhiêu thì đánh

---

3 chiếc xe dừng trước căn nhà hoang mà Lucy đang bị nhốt

- Mày là ai - một tên canh cửa chạy ra

Natsu không nói gì bước xuống xe..... đưa tay bẻ cổ hắn ra sau

Mấy tên phía trong chạy ra tiếp viện

Nhưng tiếc cho bọn chúng ..... bên phía Natsu có 5 người

Natsu, Jellal, Gajeel đều có võ ..... còn 2 cô gái thì không biết

Khoảng 15 tên chạy ủa ra .... Trên tay cầm một khúc gỗ dài ...

Bọn chúng hét lên rồi chạy thẳng về phía Natsu

Điều này đối với anh thì dễ như ăn cơm bữa .... Từng tên từng tên bị hạ gục hết

Levy đứng ngơ ngác nhìn cuộc hỗn chiến đang xảy ra

- Con gái mà vào đây làm gì - một tên ôm eo Levy vẻ mặt muốn giở trò

Và .... Điều gì sẽ xảy ra với hắn

Levy xoay lưng qua ..... giơ chân cao tới đầu hắn ..... Một cái "phập" cú đá vào thẳng vào tên đó ..... làm hắn nốc ao hoàn toàn

Mấy tên gần đó cũng xông vào tấn công Levy ..... nhưng tất cả đều bị cô đánh bại một cách dễ dàng ..... không toát giọt mồ hôi nào

(Levy, Arise đã học trường đào tạo sát thủ tại Úc, nên mấy thứ này chỉ là tôm tép mà thôi)

Gajeel đang đánh thì tròn xoe mắt nhìn .....

- Cô ta có võ hả trời ??????????

Mọi người đều ngạc nhiên khi thấy Levy đánh ..... võ nghệ của cô còn cao siêu hơn Jellal và Gjeel ..... có thể hơn cả Natsu

Nhỏ mà có võ .....

Trong tích tắc ..... 15 tên bị đánh bại hoàn toàn .....

Natsu chạy vào trong trước .....

Có khoảng 3 tên chạy ra nữa .... Nhưng không ăn nhằm gì Natsu ..... Tất cả nằm lăn lóc dưới sàn

- Mày chịu hết nổi chưa - Minerva vênh vác chưa biết chuyện gì

RẦM

Natsu phóng vào trong .... Một tay bóp cổ Minerva từ phía sau

- Học viên trường Fairy Tail à

Minerva đau đớnng ngơ ngác..... cô xoay qua nhìn .....

- Hội trưởng !!! Natsu

- Cái gan của cô to quá

- Buông tôi ra !!!!!!! tôi..... Tôi..... xin lỗi - Minerva sắp ngạt thở

Natsu đảo mắt nhìn xung quanh

Lucy nằm bơ vơ .... Đôi mắt sắp khép lại ..... cô đã chịu quá đủ rồi ....

Ánh mắt xót xa..... Natsu buông Minerva ra .... Rồi tiến lại gần Lucy ...

Thời gian cứ như dừng lại.... Natsu đỡ Lucy ..... hàng mi dài từ từ gượng lên ..... Natsu luồn tay qua sau lưng cô .... Nhẹ nhàng cởi trói ..... cánh tay Lucy được thả lỏng .....

Lucy quá hốt hoảng chưa thoát khỏi sợ hãi nên đội ngọt vùng vằng đứng dậy chạy đi ..... thoát khỏi vòng tay của Natsu .... Cô vẫn còn hoang mang về mọi thứ xung quanh ...

- Dừng lại - Lời ra lệnh đầy thiết tha được phát ra từ miệng của Natsu

Giọng nói rất quen thuộc..... khiến Lucy bất giác dừng lại .... cô đợi chờ giọng nói này lâu lắm rồi ..... rất lâu... rất lâu .....

Đã mấy tuần cô không được nghe giọng nói ấy .... Không được gặp khuôn mặt ấy, dáng người ấy .....

Mệnh lệnh của Natsu chưa bao giờ cô dám làm trái ..... cô sẽ làm theo những lời ra lệnh ấy suốt cuộc đời ..

Lucy co rút người ..... cúi mặt xoay người qua ....

Natsu không nói gì ..... nhìn chằm chằm Lucy .... tiếng bước chân bắt đầu tiến lại .....

Bóng đen nuốt chửng cả con người nhỏ bé .....

Natsu đưa tay ôm mặt Lucy .... gạt đi những giọt nước mắt lăn dài trên má

Anh từ từ hạ người xuống ..... Khuôn mặt tuần tú đang áp sát Lucy .....

Rồi khẽ nhẹ nhàng đặt một nụ hôn .... Trên đôi môi lạnh nhạt ấy .....

Lucy bất động hoàn toàn ..... Mở to mắt nhìn anh .....

Cái hôn quá gấp gáp .... nhưng nó hiện hữu đầy yêu thương, sự ấm áp..... Của Natsu dành cho Lucy

Thời gian từ từ trôi qua..... một nụ hôn ... đầu tiên của cô và anh .... Mãi mãi vĩnh cửu ..... quá hạnh phúc .... Quá ngọt ngào.....

Cả 2 thế giới ... gộp thành một ..... Bây giờ .... tất cả mảnh ghép trong tim họ ..... đã hợp thành một tấm hình thật hoàn hảo ..... hình ảnh của nhau .... In mãi trong tim họ .....

- Tôi xin lỗi - Natsu với lời nói thật da diết, anh nhận sẽ mình đã sai và không thể sống thiếu cô .... tuy lời xin lỗi quá muộn màng .. nhưng nó quá đủ để lấp đầy khoảng trống trong tâm hồn của 2 con người .....

Anh luồn tay ra sau ..... Ôm chặt Lucy vào lòng .... giữ cô bên mình suốt đời .....

” Có nhiều lời muốn nói ....

Những chẳng thể giải bày .....

Thôi thì để nụ hôn ....

Thay anh yêu em mãi mãi ....

Kawi - Shock tình ”

Cái ôm quá ấm áp..... khiến họ có thể cảm nhận được hơi thở, nhịp tim của nhau ..... Lucy cảm thấy gáy cổ của mình hơi ứa ướt .... nước mắt.... nước mắt của Natsu đang chảy dài trên tóc Lucy ..... và một lời thì thầm mà có thể cả cuộc đời này cô không bao giờ quên :

- Tôi đã nhớ cậu đến phát điên lên !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Nghe hết câu ..... Lucy nghẹn ngào siết chặt vòng tay ... vùi đầu vào ngực Natsu ..... rồi khóc

- Tôi đợi cậu lâu lắm rồi..... lâu lắm rồi - Lucy nức nở

- Lu - Levy vừa chạy vào

Thì một vòng tay ôm chặt cô ..... rồi bịt miệng cô lại

- a..... aa.... - Levy ú a ú ớ

- Cô muốn phá đám hả - Gajeel rất biết suy nghĩ

Sau đó anh kéo cô ra ngoài ..... Levy thấy Gajeel nói có lí nên đi theo không phàn nàn một tiếng nào .....

- Họ sao rồi ??? - Erza lo lắng quá mức

Levy đưa 2 ngón tay chạm vào nhau .... Rồi mỉm cười

Jellal và Erza hiểu ý .....

Một lúc sau

Natsu công Lucy đi ra ..... Rồi đặt cô xuống dựa vào mui xe

Erza và Levy xông vào ôm Lucy .....

- Cậu có sao không, có sao không

- Bọn mình lo lắng quá

Lucy ngỡ ngàng nhưng rồi cũng vòng tay ôm 2 người họ

- Mình không sao, để các cậu lo lắng rồi

- Lo lắng không bằng người đứng bên kia đâu - Erza cười nham hiểm

- Ủ Ừ đúng vậy đó - Levy đưa tay chỉ vào Natsu

Cả đám bật cười lên .....

Vậy là mọi chuyện đã qua..... Natsu và Lucy có thể bắt đầu ở bên nhau ....

(Quá tốt đẹp rồi ^ ^)

Levy thì leo lên xe Gajeel anh chở về ..... nói đúng hơn là đi ” xe ôm ”

Erza và Jellal tất nhiên là đi chung với nhau rồi ..... không biết họ tiến triển tới đâu

Còn về phần Lucy thì có tài xế Natsu tận tình đưa thẳng đến nhà

Trên suốt đường đi ..... Lucy cứ nhìn chăm chăm Natsu rồi chợt mỉm cười .... hạnh phúc quá lớn ..... cô muốn tận hưởng hết ...

Bởi vậy.... người ta thường nói ” hạnh phúc đơn giản ..... là được ở bên người mình yêu ”

Vài phút sau

Khi Natsu và Lucy gần tới nơi

Loki đứng dựa trước cửa nhà Lucy từ 7h tới 11h ..... 4 tiếng đồng hồ

Có ánh sáng lấp lóa hiện ra ..... Loki giật mình .... phóng xe chạy qua con hẻm phía trên trái nhà Lucy ....

Chiếc xe BMW dừng trước cửa

- aaa - Lucy định bước ra thì cái chân đau điếng

Lúc té xuống ..... cô sơ ý nên bị trật chân

Natsu xuống xe vòng qua cửa kia ..... rồi mở cửa ra

Anh đỡ Lucy ra khỏi xe ..... rồi khom người xuống

- Cậu định làm gì - Lucy ngơ ngơ

- Lên đi, tôi công, đi được không mà còn hỏi

- Ồ .....

- Còn không mau

Lucy lập tức nhảy lên lưng Natsu liền .....

- Nè, tôi có nặng không ??? - Lucy ái ngại

- Ừm..... ừm nặng lắm

- Hả ??? nặng lắm sao

- Nặng như cả thế giới vậy

- aaa !!! vậy thả tôi xuống - Lucy vùng vằng

- Nghe tôi nói hết đã - Natsu mỉm cười

- Còn gì nữa ????

- Cậu nặng như cả thế giới... vì cả thế giới của tôi là cậu .. hiểu chưa

Lucy không nói gì ..... chỉ vùi đầu vào gáy của Natsu ....

- Vậy, công tôi cả đời được không ??? - Lucy khép đôi mắt lại

- Cả đời này hả ????? không được

- Sao vậy

- Phải là mãi mãi

Lucy mỉm cười ... cùng với đôi má ửng hồng ....

- Chìa khóa - Natsu bắt chợt hỏi

Lucy mặt ngáo ngáo ..... chìa khóa..... cô bỏ trong cái cặp ..... mà cái cặp nó nằm ở đâu cô còn không nhớ ..... Trong cái cặp đó ..... có cái điện thoại di động .....

-aaaaaaaaaaaa, chết tôi rồi - Lucy đột nhiên hét lên

Natsu giật mình .... Diếc cả tai

- Cái gì ????

- Chìa khóa.... Điện thoại di động... mất hết rồi ..... mất hết rồi - Lucy sắp khóc

- Cậu bỏ trong cặp à

- Ừm ừm..... cái cặp mất lun

- Haizzzzz, ngủ ngoài đường vậy

- Không được !!!!! aaaa làm sao bây giờ

Natsu im lặng để cô xuống dựa vào người anh .....

Rồi nhẹ nhàng lục trong túi ra ..... một chùm chìa khóa ..... Lucy ngơ ngác đứng nhìn .....

Natsu mở cửa nhà Lucy .... với thao tác nhanh gọn lẹ .....

- Cậu..... Cậu ..... - Lucy bị đông cứng

Natsu mỉm cười như không có chuyện gì..... rồi bế Lucy vào nhà

(Các bạn có để ý... Natsu không gọi Lucy là cô này cô nọ nữa)

Loki đã nghe hết tất cả .... anh đứng chôn chân tại chỗ ..... Có gì đó cứ nhói trong tim ..... anh thua rồi ..... thua Natsu rồi..... người anh yêu.... Bây giờ là của Natsu

44. Chap 45: Máu Và Nước Mắt

(Do mất teo chap 43 và 44 nên mình nói sơ qua cho các bạn để hiểu được chap 45 này hơn: Natsu, Lucy, Erza, Jella, Levy, Gajeel cùng nhau đi tắm biển cho kì nghỉ hè nhưng bất ngờ Natsu bị đồng bọn của Loki bắt cóc , hành hạ khi Natsu cùng Gajeel đi mua trang sức.....)

Gajeel nằm ôm bụng..... toát cả mồ hôi .....

Anh ráng ngồi dậy ..... rồi vịn vào chiếc xe ..... từ từ đứng vững

Cái thân cố gắng lết vào ngồi trong xe..... thở dồn dập ...

Gajeel khởi động .... rồi lái xe chạy đi

Một lúc sau ....

Khách sạn

Gajeel co rút người ..... bước đi loảng choảng .....

- Erza đâu rồi ??? - Levy đảo mắt xung quanh

Cô thấy Gajeel đang đi vào ..... Nhưng tại sao lại cúi người..... thế là cô bay xuống đứng đối diện anh .....

- Biết Erza ở đâu không ???

Gajeel vừa ngước mặt lên ..... Levy giật mình, hoảng hốt .....

- Cậu..... Cậu.... bị sao vậy

Levy kéo một tay của Gajeel vòng qua vai cô rồi từ từ bước đi .....

- Natsu..... Natsu có chuyện rồi - Gajeel cố gắng nói hết câu rồi ngắt xù

Anh ngã xuống đất ..... làm Levy cũng chói với té nằm lên ....

- Gajeel, Gajeel, Gajeel - Levy lớn tiếng giục mạnh áo Gajeel

Nhưng anh đã bất tỉnh nhân sự .... chịu được tới đây cũng tốt lắm rồi

- Le - Lucy đang đi cùng Erza

2 cô gái trợn mắt rồi xẹt xuống xem ra sao ....

- Cậu ấy sao vậy ??

- Natsu.... Natsu xảy ra chuyện rồi, Gajeel bị bọn họ đánh nên bất tỉnh rồi - Levy đôi mắt rung rung

Lucy vừa nghe hết câu thì đơ người ..... ly nước cầm trên tay rơi xuống, vỡ vụn từng mảnh

- aaaaaaaaa, cậu ấy bị cái gì ??? - Lucy vò đầu bứt tóc
 Gajeel đã bất tỉnh rồi nên chẳng thể trả lời câu hỏi ấy ..
 Erza gấp gáp chạy lên kêu Jellal và Loki .....
 Ầm ầm (tiếng gõ cửa)
 - Mấy cô có chuyện gì ??? - Jellal tưởng là nhân viên phục vụ
 Anh vừa mở cửa ra thì ..... thấy Erza khuôn mặt đỏ hoe .....
 - Cậu... có chuyện gì - Jellal vô cùng ngạc nhiên
 - Natsu bị bắt rồi, Gajeel đang nằm lằn lóc ở dưới - Erza nói nhanh như máy
 - Để mình chạy qua gọi Loki nữa - Erza chạy đi
 Jellal cũng theo sau ....
 - Loki, Loki, cậu đâu rồi, mở cửa đi - Erza đập cửa
 - Loki, Có chuyện rồi, Loki - Jellal cũng cố gắng gọi
 Nhưng chẳng có tiếng động nào cả ..... Loki cũng không có ra mở cửa
 Jellal lo lắng..... tính nóng nảy bộc phát ..... Anh đập thẳng vào cửa..... sau vài cú tra tấn ..... cánh cửa
 đổ sập xuống .....
 Erza chạy vào trong ..... Jellal lục tìm khắp nhà vệ sinh ..... giường ngủ .... cũng không thấy Loki .....
 Trong một lúc mà mất tích đến 2 người.... rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì
 Jellal và Erza ngơ ngác nhìn nhau ....
 Nhưng 2 người họ bỏ qua chuyện này ..... rồi chạy xuống xem Gajeel sao rồi
 - Tôi đưa cậu ấy đi bệnh viện - Jellal lái chiếc xe phóng ra
 Ông trời đúng là ác độc ..... con trai mất tích hết chỉ còn Jellal và Gajeel, mà Gajeel lại bất tỉnh .....
 Mọi người cố gắng lắm mới lôi được cái thân to xác của Gajeel vào xe ...
 - Còn Natsu, cậu sẽ ra sao - Lucy ngồi bệt xuống đất khóc
 - Tạm thời đưa Gajeel đi chữa trị, sau đó cậu ấy sẽ kể hết mọi chuyện cho chúng ta - Jellal xuống giọng
 Erza và Levy kéo Lucy vào xe .....

Sáng hôm sau ....

Gajeel mơ màng tỉnh lại..... mọi người vui mừng chạy ùa đến giường anh

- Cậu sao rồi - Levy ngồi trên ghế đôi mắt ân cần nhìn Gajeel
 - Cho tôi xuất viện - Gajeel ngồi bật dậy
 - Cậu mới tỉnh dậy mà - Levy nhăn mặt
 - Natsu, Natsu, xảy ra chuyện gì - Lucy bay vào hỏi
 - O.... Cậu bị một đám người bắt đi rồi, trong đó có một tên đeo mặt nạ quỷ, mình nghĩ là Boss - Gajeel lôi
 cả game vào trong đây
 (Boss: tên trùm đứng đầu, chắc các cao thủ game rành lắm)

Lucy khóc mắt cay ..... rồi ôm đầu khóc nức nở

Mọi người đau xót nhìn Lucy ....

Gajeel kéo Levy lại sát anh ..... rồi thì thầm

- Thật ra còn một chuyện nữa tôi chưa nói, rất có thể cậu ấy sẽ chết, bọn chúng đều có dao và súng ..... Tôi sợ Lucy sẽ kích động khi nghe tin này - Gajeel nói nhỏ vào tai Levy

- Cái ..... cái gì ??? - Levy hốt hoảng nói hơi lớn tiếng

Nhưng Gajeel đã kịp thời bịt miệng cô lại ....

- Suyt

Levy gật đầu ....

- Lucy - Erza hạ giọng

Cô kéo Lucy ôm vào lòng ..... rồi vỗ nhẹ lưng Lucy để trấn an cô...

Mọi chuyện xảy ra quá đột ngột ..... chuyến du lịch trở thành mục tiêu ám sát cho kẻ giấu mặt ..... Natsu sẽ chết hay sống (tác giả còn chưa quyết định)

Bây giờ..... có điều động tất cả mọi người cũng không tìm ra Natsu..... việc này như mò kim đáy biển ... với lại vùng đất lạ lẫm này, họ đâu có quen biết ai .....

- Loki đâu - Lucy chợt nhớ

- Cậu ấy cũng mất tích luôn rồi - Erza thở dài

Lucy trốn trắng con mắt ..... 2 người... 2 người mất tích ..... trong đó một người là bạn của cô và một người là bạn trai của cô, cũng là người cô yêu nhất .....

Một căn nhà toàn cỏ cây ..... nhà hoang

Natsu bị xích hết cả tay ..... làm vậy có tàn nhẫn quá không .... Natsu là con người mà .....

Máu ..... máu..... rất nhiều ..... toàn thân đầy máu .....

Từng vết rách rỉ máu trên cơ thể do bị dao rạch.....

Quá đau đớn ..... Nhưng Natsu vẫn không van xin một tiếng nào

Tên mặt nạ quỷ bắt đầu bước lại gần anh ....

- Mày cũng lì lợm

Natsu im lặng

- Tao sẽ cho mày sống không bằng chết

- Ừ

- Mày đã lấy đi một thứ của tao, một thứ mà tao yêu nhất, mày có hiểu cảm giác đó không

- Không,

- Mày chưa bị mất người mình yêu nên mày chưa hiểu, nhưng sau này mày sẽ mất, và người đó thuộc về tao..... mãi mãi thuộc về tao

- Lucy, mày muốn làm gì cô ấy

- Tao muốn Lucy là của tao ..... cô ấy là của tao !!!! chứ không phải mày

- Loki, mày không cần giấu mặt nữa, tháo cái mặt nạ gớm giếc đó ra đi

Tên mặt nạ quỷ cười nửa miệng ..... rồi nhẹ nhàng lột mặt nạ ra .... và đúng như Natsu suy đoán ..... đó là Loki .....

- Mày biết rồi thì tao không giấu, với lại mày sắp chết rồi, mà người chết thì không thể nói

Natsu im lặng .... Về mặt không tỏ ra một chút sợ hãi nào cả

- Nếu mày chết!!!! sẽ không có ai ngăn cản tao và Lucy, tao nói đúng chứ
- Khốn nạn, mày trở thành con người như vậy sao
- Ừ tao là như vậy đấy, khốn nạn vậy đấy, nhưng mày đâu có biết tại sao tao lại như vậy , mày có biết không hả
- Loại người như mày tao không cần tìm hiểu
- Nói hay lắm!!!! vì mày đã cướp người con gái tao yêu
- Cướp ?? ngay từ đầu Lucy đã là của tao rồi
- Mày đừng có vênh váo ở đây, chưa chắc mày yêu Lucy nhiều hơn tao, ở bên tao Lucy sẽ hạnh phúc
- Mày thật sự nghĩ như vậy à
- Đúng, tao nói quá đúng, chỉ vài giờ đồng hồ nữa thôi, mày sẽ chết

Natsu giật mình ..... anh sẽ chết..... còn Lucy .... Anh muốn ở bên cạnh Lucy suốt cuộc đời này ..... nhưng có lẽ số phận của anh và Lucy đã an bài ..... 2 người không thể sống bên nhau

Khi anh chết đi ..... sẽ có người thay thế cho anh ..... Thời gian lâu dài, tình cũ rồi cũng phai ..... Lucy sẽ nhanh chóng quên anh thôi .....

Cuộc trò chuyện dài .... ở một góc nào đó .... có một tên đang đứng nghe lén ..... có phải là gián điệp không ????

- Chỉ vào giờ nữa thôi, nơi này sẽ nổ tung, mày phải chết - Loki cười ngạo mạn
  - Bom sao, mày đặt bom à
  - Chính xác, như thế mày sẽ chết hoàn toàn, cơ thể mày sẽ vỡ thành từng mảnh
  - Được thôi, nhưng hứa với tao một chuyện
  - Yêu cầu của người chết à, mày muốn tao hứa gì
  - Lucy phải hạnh phúc, nhất định phải hạnh phúc, mày không được để Lucy khóc, mày nghe rõ chưa hả !!!!!!!!!!!!!!! - lời trăng trối cuối cùng của Natsu
  - Chuyện đó mày khỏi lo, không cần mày nhắc tao cũng làm
- Natsu chấp nhận buông tay ..... còn về phía Lucy thì sao

Bệnh viện

Lucy hầu như mất hết sức sống ..... Đôi mắt cô đỏ hoe .. .. trái tim đau nhói .... khuôn mặt xanh xao ..... Tóc bết lại ..... Cơ thể run rẩy

- Cô ơi !!!!! cô là Lucy phải không ??? - một người đàn ông đứng đối diện Lucy
- Ừm - Lucy giàn giụa nước mắt
- Cô có phải bạn gái của Natsu không ??

Lucy nghe được câu hỏi này ..... thì trong lòng bình tĩnh...

- Phải, cậu ấy sao rồi, làm ơn cho tôi biết chỗ cậu ấy - Lucy nắm chặt tay người đàn ông đó
- Được, tôi dẫn cô đi

Người đàn ông kéo Lucy chạy đi .....

Erza và Jellal lấp ló ở phía sau ..... rồi cũng chạy theo

- Thượng lộ bình an nhé, tao sẽ rời khỏi đây và mang theo Lucy

- Ừ

Loki bước ra khỏi căn nhà hoang thì .....

Chiếc xe từng đằng xa chạy tới rồi dừng trước mặt anh .....

Lucy liếc nhìn Loki một cái .....

- Cậu làm gì Natsu hả - Lucy có vẻ kích động

- Ô.. .... tôi, cậu không phải của Natsu, cậu là của tôi

- Cậu nói cái gì ? tôi là của cậu, không bao giờ có chuyện đó

- Tại sao ??? tại sao lúc nào cũng là Natsu - Loki nắm tay Lucy giật mạnh

- aa, vì người tôi yêu là Natsu, chứ không phải cậu, cậu nghe rõ chưa

- Nhưng Natsu sẽ chết, và cậu sẽ là của tôi

Lucy giật mình..... Loki đã trở nên mù quáng rồi ..... Anh mất kiểm soát bản thân .....

- Natsu sẽ chết sao, tại sao? Tại sao ? - Lucy đánh tới tấp vào người Loki

- Chỉ vài phút nữa thôi, nơi này sẽ bị thiêu rụi và nổ tung, đến lúc đó cậu là của tôi

- Thiêu rụi ? Nổ tung ? Tôi là của cậu ? Không !!!!! Không bao giờ !!! - Lucy 2 tay ôm đầu

- Bây giờ, tôi sẽ đưa cậu đi, để cậu mãi mãi ở bên tôi

- Nếu Natsu có chết thì cậu cũng đừng hòng có được tôi .... vì cậu ấy đi đến đâu thì tôi sẽ cùng cậu ấy đến đó ..... kể cả địa ngục ..... cậu nghe rõ chưa hả ?????????

- Nhưng tôi sẽ không để cậu làm vậy, cậu và tôi sẽ sang Mỹ, chúng ta có thể sống hạnh phúc ở bên đó !!!!! 3 năm, 6 năm, 9 năm hay là 12 năm rồi cậu cũng sẽ quên được Natsu thôi

Bópppppppp

Lucy chịu đến giới hạn ..... Nên đưa tay tát thẳng vào mặt Loki

Anh ngơ ngác ..... chưa kiểm soát được, bản thân vẫn còn mê mụi .....

Yêu là như vậy sao ..... Yêu đến có thể hành hạ người khác..... Có thể giết người ..... Những điều đó hoàn toàn trái ngược với tình yêu ..... Yêu là hạnh phúc..... Là ngọt ngào ..... là êm dịu ..... Loki đã bị mơ màng rồi suy nghĩ lộn xộn .....

- Tại sao ? tại sao ? cậu không chấp nhận tôi - Loki xoa xoa chỗ bị tát

- Để tôi nói cho cậu biết .... dù thế xác tôi có ở bên cậu thì.. .... Trái tim, tâm hồn, lí trí, suy nghĩ ..... Vẫn mãi mãi thuộc về Natsu !!!!!!! - Lucy quát thẳng vào mặt Loki

Nói rồi Lucy giằng co ..... để kéo tay Loki ra ..... Nhưng cố gắng cũng bằng không .....

- Tôi sẽ không bao giờ để cậu lọt vào tay kẻ khác thêm 1 lần nữa - Loki với vẻ mặt tức giận đến tột độ

Lucy đánh liều ..... Cô rút con dao trong túi mình ra ..... lúc trên xe người đàn ông kia có đưa cho cô .....

Sau đó .... cô thu hết can đảm .... Rạch thẳng 1 đường trên tay Loki..... máu chảy xuống .... nhưng Loki vẫn không buông .....

- Nếu cậu không buông ra, tôi sẽ chết ngay tại đây và trước mặt cậu - Lucy đưa dao kề sát cổ mình

Loki im lặng .... nhẩn mặt nhìn Lucy ..... Tổ vẻ luyến tiếc cái gì đó

Lucy dám nghĩ dám làm ..... Con dao từ từ được cô rạch vào cổ ....

Loki đau xót..... nhìn người mình yêu ..... rồi nói lỏng tay ra

Con dao đang rạch cổ Lucy ngừng lại ..... máu rỉ ra ..... vết thương không sâu, nên Lucy cũng không có chết.....

Cô đưa ánh mắt cảm phần về phía Loki .... Rồi chạy vào trong

Loki đã buông tay rồi ..... Anh buông tay rồi ..... Một lần nữa..... người con gái anh yêu ..... không thuộc về anh .....

- Được !!!!!!!!!!!!!!! Vậy tôi sẽ cho hai người cùng chết !!!!!!!!!!!!!!!

Loki quá kích động rồi ..... anh suy nghĩ đến cái chết ..... không chỉ 1 mà còn là 2 ..... Lucy và Natsu sẽ chết sao .....

Họ sẽ trôi dạt về đâu ..... và đâu là nơi để họ có thể sống hạnh phúc .....

Lucy chạy thẳng vào trong .... Chạy khắp nơi tìm Natsu ..... và

Tay chân cô bắt đầu bủn rủn ..... tim đau nhói ..... nước mắt lại trào ra .... Lucy ôm mặt hét toáng lên ..... khi thấy Natsu ..... 2 tay bị xích lại ..... ngồi bệt xuống đất ..... và điều mà làm cô đau nhất là những vết chém ..... Nhiều đến không thể đếm hết ..... Cái áo anh đang mặc rách nát ra ..... Máu ứ đọng toàn thân ....

Lucy hoang mang .... bước đi còn không vững .....

Điều mà cô có thể làm bây giờ là chạy tới ... ôm chặt lấy Natsu .....

Lòng cô đau điên ..... từng khúc ruột quặn lại..... và không biết bao nhiêu nước mắt đã rơi xuống .... tuy Natsu là người bị chém .... nhưng người đau đớn nhất lại là Lucy .....

Cô đưa hai tay ôm mặt Natsu ..... để tìm kiếm một thứ.... Gọi là sự sống .... Natsu die or live ?..... câu hỏi thật khó trả lời ....

Và một thứ gì đó ..... kì diệu ..... nó rất kì diệu ..... hàng mi dài cố gắng gượng lên ..... Natsu đưa ánh mắt đau thương nhìn thẳng vào Lucy .....

Không biết phải nói như thế nào mới đúng đây ..... Lucy vui mừng..... giống như cô vừa chết đi sống lại .... niềm vui quá lớn .....

- Cậu đi ra - Natsu ra lệnh

(Anh làm như vậy là vì ở đây có bom, nếu bây giờ nổ thì Lucy sẽ chết, điều đó anh không muốn)

- Tại sao ? tôi không đi mãi mãi tôi vẫn ở bên cậu

- Đi ra ngay !!!!!!!!!!! nếu không đừng trách tôi ác

- Không bao giờ !!!!!!!!!!!

- 5 giây, tôi cho cậu 5 giây để đi ra khỏi đây

- Tôi đã nói là không !!!!!!!!!!!!!!!

- Được, tôi không yêu cậu, không yêu cậu, từ đó tới giờ cậu chỉ là con rối trong tay tôi mà thôi !!!!! cậu không là gì của tôi cả !!!! nghe hết thì đi ra ngoài ngay - miệng nói nhưng trong lòng đau như cắt, Natsu cố cắn chặt môi để nói ra

Lucy không còn cảm giác ..... toàn hệ thần kinh bị loạn khắp nơi ..... Cô siết vòng tay ... ôm chặt Natsu hơn .....

45. Chap 46: Một Giây Định Mệnh Anh Và Em

- Tôi nói cậu không hả ? đi ra !!! đi ra khỏi đây !!!!! - Natsu mắng

Lucy không nói gì ..... chỉ ngậm ngùi ôm chặt Natsu ..... nước mắt liên tục tuông xuống ..... Máu Natsu rỉ ra ngày càng nhiều đang dần thấm đậm bộ quần áo của Lucy..... các bạn có thể tưởng tượng ra không ?? một khung cảnh chỉ toàn máu và nước mắt .....

- Cậu là con rỗi, chỉ là con rỗi để tôi điều khiển, vì vậy hãy ghét tôi và đi ra khỏi đây ngay

- Ừm..... nếu là con rỗi.... thì nó sẽ đi theo chủ suốt đời ..... mãi mãi ở bên chủ của nó ..... dành hết tình yêu thương, hạnh phúc, vui vẻ,..... Cho chủ của nó ..... tôi là con rỗi .... còn cậu là chủ của tôi..... Từ đây về sau ... tôi mãi là của cậu

Natsu bị đánh bại trước những lời nói của Lucy ..... Chưa bao giờ anh thua ai cả ..... nhưng hôm nay lại phải gục đầu trước một người ..... Rồi khước mắt bắt đầu cay .....

- Con rỗi này .... sẽ mãi trung thành với chủ của nó ..... vì vậy đừng đuổi nó đi, tuy thể xác không đau nhưng trong lòng đau như dao cứa, làm ơn..... làm ơn..... đừng đuổi nó đi ..... nó yêu cậu ..... yêu cậu hơn cả bản thân của mình

Natsu chịu hết nổi rồi ..... anh không muốn nói thêm 1 lời nào nữa ..... anh chấp nhận thua .....

- Nhưng nếu con rỗi đó ở đây , thì nó sẽ chết !!!!!!! và chủ của nó sẽ rất đau lòng .... nó có biết không ?? - Natsu nhẹ giọng

- Con rỗi cũng có cảm xúc .... nó bỏ đi .... thì chủ nó cũng sẽ chết .... Vì vậy nó thà chết cùng chủ nó .... còn hơn phải quàng quai cô đơn suốt cuộc đời

- Tôi xin cậu hãy ra khỏi đây đi..... Cậu có thể tìm người khác thay thế tôi mà..... Loki, Loki có thể cho cậu hạnh phúc

- Đến giờ mà cậu còn không hiểu hả ???? người tôi yêu là cậu, là cậu, bây giờ là cậu, sau này là cậu và mãi mãi vẫn là cậu, không ai có thể thay thế được cậu ..... cho nên đừng bao giờ nói như vậy nữa !!!!! cậu làm tôi đau đấy - Lucy giàn giụa nước mắt

Natsu bắt đầu khóc thiet rồi ..... Nước mắt của anh làm ướt cả tóc Lucy ..... có thể nghe được những lời đó từ chính miệng người mình yêu .... Thì có chết anh cũng vui lòng rồi .....

- Ở đây có bom, bom sẽ nổ, cậu sẽ chết - Natsu đã mất hết sức sống

- Ừm, tôi biết, tôi sẽ chết

- Cậu biết rồi nhưng tại sao còn ngoan cố ở lại đây

- VÌ TÔI YÊU CẬU - Lucy nói lớn

Natsu gục đầu im lặng ..... anh và cô sẽ chết ..... Mọi thứ chấm dứt..... họ sẽ đi về đâu .....

- Hứa với tôi một chuyện ??? - Lucy bắt đầu ngừng khóc

- Còn hứa gì được nữa

- Dù thiên đàng hay địa ngục ..... cậu cũng phải dẫn tôi theo ..... không được buông tay tôi

- Được

Lucy ôm chặt Natsu ..... cô chấp nhận chết bên người mình yêu còn hơn sống mà dằn vặt bức xót bên cạnh Loki .....

” Cho em biết thế nào là hạnh phúc ....

Anh không nói gì chỉ nhẹ cười trong tim ....

Giá mà em biết chính anh cũng kiếm tìm ...

Một hạnh phúc mang tên em vĩnh cửu..

Kawi - Shock tình ”

- Đến nước này thì chỉ còn 1 cách - Natsu chột nói

- Cách gì ?????

- Cậu đem quả bom cạnh cửa lại đây

Lucy vâng lời ..... Chạy đến cầm trên tay liền chẳng một chút lo sợ .....

- Tháo nắp phía sau ra

Lucy ngồi cạnh bên Natsu ..... im lặng làm theo

- Trong đó có gì ??? - Natsu hỏi

- 2 sợi dây, 1 xanh và 1 đỏ

- Thời gian còn 5 phút nữa bom sẽ nổ

- Ủ ừ, cậu định kêu tôi làm gì - Lucy thản nhiên

- Cậu thích màu nào thì cắt đi, trong 2 sợi dây đó, sẽ có 1 cái nổ và 1 cái vô hiệu hóa quả bom, có mang theo kéo không

- Có, để tôi lấy

Lucy rút trong cái giỏ nhỏ mà cô đeo chéo .....

- Cậu thích màu gì ??? - Natsu bình thản hỏi

- Màu đỏ, vậy tôi cắt màu đỏ

Thời gian còn 30 giây

- 50 % sống và 50 % chết , mà dù sao thì tôi và cậu cũng ở bên nhau, vì vậy đừng áp lực, cứ làm theo suy nghĩ

5s

4s

Lucy đưa kéo vào ..... và chuẩn bị cắt

3s

2s

Nổ hay không nổ..... chết hay không chết ..... Thì họ cũng bên nhau.... Không có gì ngăn cản được

Lucy đã bắt đầu ..... Cả 2 nhắm nghiền đôi mắt ..... Tim đập với tốc độ cực nhanh .... Trong giây phút kinh hoàng đó .....

Không gian dường như vắng lặng .... chỉ còn tiếng đồng hồ kêu

Tích tắc, tích tắc, tích tắc

Và .....

Ánh sáng chiếu rọi vào 2 con người ấy ..... không phải là bom nổ .... mà là ánh nắng chói chang của mặt trời .....

Tiếng đồng hồ ngừng .....

Thời gian dừng lại ngay lúc 1 s

Lucy và Natsu mở mắt ra ..... Lucy nhảy lên khóc nức nở ôm chặt lấy Natsu .... họ được sống ..... họ được tận hưởng hạnh phúc ..... ông trời đã cứu họ (nói đúng hơn là tác giả cứu) .....

- Lucyyyyyyyyyy - Erza chạy vào

Do lúc này chiếc xe chở Lucy chạy quá nhanh ..... mà khi Jellal chạy qua thì lại gặp đèn đỏ ..... nên phải mò tìm khắp nơi ..... mới ra

- Ngừng lại rồi, bom ngừng lại rồi - Lucy siết chặt vòng tay

Natsu liếc mắt nhìn qua ..... một dấu chấm hỏi to đùng hiện lên đầu anh

- Tại sao cậu nói thích màu đỏ mà lại cắt màu xanh ?

- Vì ..... tôi nghĩ màu đỏ là dây tơ hồng của chúng ta .... Nên tôi không muốn cắt nó

Cái tính suy nghĩ vu vơ của Lucy cũng có ích đấy chứ .... Hồi này mà cắt màu đỏ là tiêu .....

Jellal bước vào .... trên tay cầm chìa khóa mở xích ..... lúc chạy đi Loki quăng xuống đất .... Anh tình cờ lượm được .....

Thế là 2 cánh tay Natsu được thả ra ... điều đầu tiên anh làm là ..... ôm chặt Lucy .... Cơ thể toàn vết chém ..... 2 cánh tay bầm đen .... Vậy mà vẫn cố gắng chịu đến bây giờ ....

(Thương Natsu quá)

Natsu bắt đầu mơ màng rồi thiếp đi ..... Anh đã đến giới hạn ..... hoàn toàn mất hết sức sống .....

Bệnh viện

Natsu được băng bó như xác ướp ....

(Mình nói hơi quá..... không đến nỗi đó đâu)

Cả đám im lặng ..... ngồi đợi trong phòng ..... Lucy là người hạnh phúc nhất vì cô đã cứu được người mình yêu .....

Gajeel nằm ở phòng kế bên ..... cũng ráng lết các xác qua đây.....

Cái câu ‘ Hoạn nạn mới biết ai là bạn thân ’ quá đúng... quá chính xác

Ai cũng sốt ruột lo cho Natsu ..... Bây giờ thì anh không sao rồi..... tịnh dưỡng vài tuần là khỏe ....

Qua sự việc này ..... Natsu và Lucy sẽ yêu nhau thâm thiết hơn ..... Gajeel và Levy thì cũng bắt đầu có ý với nhau rồi chỉ tại họ chưa phát hiện ra thôi ..... Còn Erza và Jellal trái tim đã rung động nhưng vẫn ngoan cố kìm nén nó ....

(Một mũi tên trúng 3 con nhạn)

Levy ngồi cạnh Gajeel ..... 1 tay anh bị băng bó đàng hoàng ..... kết cục cô ngồi tháo ra .... chỉ vì cô thích làm bác sĩ nên mới tìm hiểu .... nhưng mà....

- Trời ơi !!!!!!! Cô làm cái gì vậy - Gajeel la làng

- Tôi muốn xem sao thôi

- Băng lại cho tôi, nhanh

Levy giật mình mặt bí xị lật đật băng lại .....

Cả đám bật lên tiếng cười .....

Tiếng ồn ào làm Natsu bắt đầu hoang mang tỉnh lại ..... đôi mày anh tú nhúu đi..... hàng mi dài gượng lên .....

Lần nào có Lucy ở đây thì tay anh cũng tê ..... ngủ thì cô nằm lên tay anh .... còn thức thì nắm chặt ..... (Natsu có thể liệt vào danh sách nhận biết vợ ở bên cạnh ^ ^)

Ngón tay Natsu bắt đầu chuyển động ..... Lucy ngồi nhìn đắm chìm .... khuôn mặt bình tĩnh ..... nắm tay Natsu giựt mạnh .....

- aaaaaa

Người ta đang bị thương ..... Mà cô còn giựt mạnh .... Tội Natsu quá

- Ô.... Xin lỗi, xin lỗi - Lucy nói liên tục

- Cô là ai ????? - câu hỏi đầu tiên khi Natsu nhìn thấy Lucy

- Cậu không nhớ tôi hả ?? - Lucy sợ hãi

- Không hề nhớ

- Tôi là Lucy nè, Lucy, aaaaaaaa cậu bị mất trí nhớ hả

4 người ngồi xung quanh nhìn hết nể ..... Bộc phát tiếng cười

- Lucy à, cậu ấy đâu có bị đập đầu, chỉ mấy vết chém và bầm đen thôi - Erza vừa nói vừa cười

Thế là Lucy bị Natsu chơi một vỏ nặng .....

Cô liếc mắt qua trường anh .... còn anh thì giả điên không biết gì

- Đùa thôi !! sợ cậu quá - Natsu mỉm cười

- Tôi đánh - Lucy chưa kịp nói hết câu

- Khoan đã - Cả đám la lên

- Đùa thôi ! - Lucy vẽ mặt nham hiểm xoay qua cười ....

- Ohhhhhhhhhh

Thế là họ bị Lucy troll lại .....

- Haizzz, mừng quá họ trở lại như xưa rồi - Levy đi ngược

- Té trào máu bây giờ - Gajeel hăm dọa

Erza và Jellal mỉm cười đi theo ..... Họ trả lại không gian riêng cho Lucy và Natsu

Vừa dứt câu “ trào máu ” ..... Levy chơi với .....

Do tính tình nghịch ngợm ..... mà còn đi ngược xuống cầu thang .....

- aaaaaaaaaa

Levy bị hụt chân .... mất thăng bằng ....

Erza thấy vậy định chạy đến ..... thì bị Jellal vòng tay qua ôm .... hết đường chạy ...

- Nhìn đi - Jellal thì thầm với cô

Kết quả là ..... Gajeel kéo tay Levy lại .... Rồi bế lên luôn ... mặc dù tay anh đang rất đau ....

- Ô ..... - Levy quá bất ngờ

- Cô nghịch quá !!!! như vậy thì sẽ không té - Gajeel bắt đầu bước đi

Erza nhìn họ rồi mặt dịu lại ..... sau đó cô đẩy Jellal ra .....

(Sao lần nào ôm, Jellal cũng bị đẩy hết vậy trời !!!!!)

Levy được Gajeel bế xuống 3 lần ..... Thang máy bị trục trặc nên họ phải đi cầu thang kế bên .....

Có lẽ do ý ông trời muốn hành hạ Gajeel .... hành hạ hay là ban phúc .... tuy tay đau nhưng Gajeel vẫn được ôm gái..... Câu hỏi thật băn khoăn

---

- Cám ơn cậu - Natsu với đôi mắt thật dịu dàng nhìn thẳng vào Lucy
Lucy đỡ Natsu ngồi dậy ....

- Chỉ cần cậu bên cạnh tôi là được rồi - Lucy mỉm cười
Natsu nhìn chăm chăm Lucy rồi phát hiện ra .... Dưới cổ của cô bị băng lại .....

- Cậu sao vậy ??? Có chuyện gì hả - Natsu lo lắng thái quá
Natsu vừa nói vừa xoa xoa ...

- Ồ ..... cái này là tôi tự rạch
- Tự rạch ????? sao vậy ??

- Tôi không rạch thì làm sao Loki buông tay ra..... Lúc đó tôi mới tìm cậu được ..... cậu biết lo đến mức nào - Lucy chưa nói hết câu

Natsu đã nắm chặt tay cô ..... rồi hôn lên ngay cái vết thương ở cổ ..... Lucy dường như bị tê liệt toàn thân .....

- Ừm, này, tôi nhờ cậu 2 việc được không ??? - Natsu nhờ vả

- Việc gì ?

- Thứ nhất bây giờ cậu hãy ôm tôi
Đó là công việc hả ..... Lucy yếu ớt .. đâu có dám tự ôm anh .... (vậy mà lúc đó nhảy vào ôm nhiệt tình)

- Làm được không ? - Natsu nhìn chăm chăm vào Lucy
Còn cô thì cúi mặt .....

- Haizzzz, không làm được thì thôi - Natsu chuyển sang giận
Nhưng khi anh vừa thở dài ..... Thì Lucy đã vòng tay qua ôm chặt anh rồi ..... Natsu quá ngạc nhiên ...

- Còn việc thứ 2 - Lucy hỏi lại

- Ừm, việc thứ 2 là .... hôn tôi
Mệnh lệnh này khiến Lucy cứ lảo đảo .... thu hết dũng cảm để ôm anh .... bây giờ lại bắt hôn .....

- Hoàn thành được không ? - Natsu mất kiên nhẫn
Lucy đắn đo suy nghĩ .... cái mặt cô đỏ như trái cà ..... Lệnh này quá sức người ....
Cô siết chặt tay ..... Ngược mặt lên ..... rồi hôn lên cái môi của Natsu .....

Cả 2 nhắm chặt mắt ..... để tận hưởng mùi vị ngọt ngào.... Hạnh phúc .....

Lucy thật khâm phục mình ..... Dám rạch cổ..... dám cắt bom .... Bây giờ thì là người chủ động ôm và hôn Natsu .....

Vì tình yêu có thể làm tất cả ..... Nhưng không giống như Loki, cố giành lấy những thứ không thuộc về mình .....

Đang hôn thì Natsu vòng tay qua cổ Lucy làm gì đó .....

Cô giật mình mở mắt ra nhìn .... là cái dây chuyền hình hoa tuyết .... Anh giữ tới bây giờ ....

- Ồ..... cái này

- Tôi mua để tặng cậu đấy còn Ồ cái gì nữa

Tối , Khách sạn

Jellal và Erza vào phòng tìm Loki ..... nhưng căn phòng vắng tanh ..... Loki có lẽ đã bỏ trốn rồi ..... anh quay về nhà của mình ..... để suy nghĩ lại những hành động mình đã làm là đúng hay sai ???

- Đi rồi - Jellal thở dài đi ra

Erza lủi thủi theo sau.....

Chuyến du lịch .... Trở nên thật thú vị.....xảy ra cả đồng chuyện ...

Jellal đang đi thì đột ngột dừng lại ..... làm Erza đâm thẳng vào lưng anh luôn ....

- Sao vậy - Erza xoa xoa chán

- Vào đây - Jellal kéo Erza vào phòng anh luôn

Một sự táo bạo không hề nhẹ .....

Erza ngỡ ngàng..... tự nhiên bị kéo gọn gàng .....

Anh để cô đứng ngẩn nhìn ra cửa sổ ..... đêm nay rất nhiều sao

- Wow đẹp quá - Erza bỏ ngỡ

Jellal lục đục tìm gì đó..... rồi giấu phía sau lưng .....

- Cậu kêu tôi vào đây làm gì ? - Erza thắc mắc

Jellal im lặng nhìn Erza rồi mỉm cười ..... sau đó anh rút một thứ từ phía sau ..... Jellal cầm rồi đưa trước mặt Erza.....

- Tặng cậu nè - Jellal để vào tay Erza

Một lọ thủy tinh có dạng hình ngôi sao ..... Và bên trong cũng được xếp đầy những ngôi sao đủ màu ..... (còn một thứ ở trong đó nữa, sau này các bạn sẽ biết)

Erza ngẩn ngía thật kĩ .....

- Thích không ???

- Cái này dễ thương quá !!!! tất nhiên là rất thích - Erza mỉm cười nhìn Jellal

- Cậu thích là được rồi

46. Chap 47: Sau Cơn Mưa Trời Lại Sáng

- Tay cậu sao rồi - Levy nắm tay Gajeel

- Thì tháo băng rồi đó, hết đau luôn

- Ủ ừ

Levy ngồi xuống mép hồ bơi

- Tôi có một thắc mắc - Gajeel chợt nói

- Cái gì ???

- Bộ cô không phát triển hay sao ? chiều cao khiêm tốn quá

Levy tức giận đứng bật dậy

- Tôi phát triển hay không thì liên quan gì đến cậu

- Chỉ là thắc mắc thôi

- Còn nữa, chiều cao của tôi khiêm tốn thì mặc kệ tôi, không cần cậu nhắc, ý cậu là tôi lùn chứ gì - Levy mắng xối xả

- Lùn ?? là cô nói đấy nhá

- aaaaaaaa, sao cậu thích chỉ trích người khác quá vậy, chuyện của tôi thì mặc mớ gì cậu quan tâm

- Tôi chỉ hỏi 1 câu thôi mà, sao cô trả lời cả trăm câu vậy

- Bao nhiêu đó còn chưa đủ đâu, tôi ghét ai nói tôi lùn đấy

- Cái đó tự cô nói mà

- Nhưng ý cậu là vậy, còn chối được nữa hả ?????

Gajeel xoa trán ..... Lắc đầu ....

- Hm, đồ đáng ghét, đáng ghét, đáng - Levy chưa nói hết câu

Lại một lần nữa cô chơi với .... do đứng mép hồ bơi .... Nên bị trượt chân..... Thế là cô ngã xuống

Gajeel với tay ra nhưng kéo không kịp ....

Kết quả ..... cả 2 té xuống hồ bơi luôn .... ướt sũng cả người .....

Levy bị chuột rút ..... sắp chìm ..... Gajeel lao tới ..... ôm cô rồi kéo vào bờ .... 2 người này mà ở chung với nhau thì lúc nào cũng xảy ra chuyện ....

Levy họ sặc sụa ..... Toàn thân ướt nhem

- Haizzz !!! cô là cháu lên ba hay sao ?? nghịch quá vậy - Gajeel đứng dậy

- Tôi không cố ý, cũng tại cậu thôi

- 2 người kia nhìn gì vậy ?? - Gajeel đã phát hiện ra

Erza và Jellal giả điên xoay lưng đi ..... họ đứng đây cũng lâu rồi ... Nói chung là thấy hết.....

- Hắt xì , Hắt xì - Levy có dấu hiệu bị cảm (đề kháng của cô lúc này bị yếu)

Gajeel vén mái tóc cô lên .... Rồi đưa tay áp lên trán cô .....

- Nóng rồi, sốt rồi - Gajeel chẩn đoán

- Hắt xì

- Cô vào phòng thay đồ đi

Levy lảo đảo đứng dậy ..... Nhưng chưa kịp bước đi thì ..... Bị Gajeel bế lên một lần nữa .....

- O.... Thả tôi xuống

- Im

Thế là Levy đang Gajeel bế vào phòng ..... nhờ Erza chăm sóc .... Nhưng

- Xin lỗi, tôi có việc bận rồi - Erza xuất xoa

- Còn cậu ấy - Gajeel nhăn mặt

- Cậu đưa Levy về phòng của cậu đi - Jellal vọng lên tiếng từ phía sau

- Cái gì ?????? - Gajeel sững sốt

- Tôi với Erza ra ngoài mua vài thứ cho Natsu ở bệnh viện, đi thôi Erza - Jellal kéo tay Erza

Bỏ lại Gajeel ngơ ngác .... Levy là con gái đấy .....

Hết cách..... đành chịu thôi

Anh bế cô vào phòng rồi để trên giường ..... Levy đầu đau như búa đập ..... Cả người ướn nhem .....

Gajeel ngồi vò đầu bứt tóc .....

Việc đầu tiên là Levy phải thay đồ ..... nhưng “ nghèo mà còn mắc cái eo ” .... Làm sao thay .....

Gajeel chấp tay van xin ông trời .....tại sao lại cho con vào hoàn cảnh này chứ

Levy đang hoang mang thì bắt đầu cựa quậy .....

- Lạnh quá - Levy co rút người lại

Gajeel kéo cô ngồi dậy .... Vỗ nhẹ vào mặt ..... đôi mắt cô bắt đầu hí ra

- Cô thay đồ đi

Gajeel cầm bộ đồ trên tay rồi chỉ vào nhà vệ sinh .....

- Ủ - Levy chuyển tư thế đứng dậy

Cô cứ loảng choảng rồi lảo đảo một hồi ..... mới tới nhà vệ sinh

5 phút

15 phút

45 phút

- Thay đồ gì mà lâu quá vậy ??? - Gajeel bắt đầu lo lắng

Thế là anh đi đến ... đập cửa nhà vệ sinh ....

- Cô chết luôn rồi hả ???? Thay lâu quá vậy

Không có tiếng nói nào vọng lên ..... Gajeel chuyển sang sốt ruột .....

Anh đập cửa âm ầm .... rồi phát hiện cửa không khóa .....

- Mở hay không mở , cho con một câu trả lời đi ông trời - Gajeel như trẻ lặc

- Mở hay không, mở hay không , aaaaaaa mở hay không

- Bây giờ mở thì lỡ !!!!! còn không thì làm sao biết cậu ấy bị gì - dây thần kinh của Gajeel bị loạn rồi

Sau một hồi đắn đo, cân nhắc suy nghĩ..... thì có một bong đèn lóe sáng trong đầu anh ..... Thế là Gajeel bay xuống quậy tiếp tân ....

- Cô ơi !!! bạn tôi gặp chuyện rồi !!!! cho tôi một phục vụ - Gajeel nói nhỏ nhẹ

- Được !! Washi cậu đến đây

Theo phản xạ tự nhiên ..... Cậu phục vụ đó đến đứng trước mặt Gajeel ..... anh trợn mắt nhìn .....

- Không được !!! phải là phục vụ nữ

- O ..... tôi hiểu rồi

~~

Gajeel đứng ngoài cửa phòng ..... còn cô phục vụ thì vào xem Levy ra sao và thay đồ cho cô luôn .....

- Xong rồi - Cô phục vụ tươi cười

- Cám ơn - Gajeel gật đầu

Mọi người dưới khác sạn lâu lâu lại tùm tùm cười ..... anh đứng là trong trắng thiệt .....

Việc còn lại là chăm sóc Levy .....

Nãy giờ có cái thay đồ thôi mà rắc rối kinh khủng .....

Siêu thị

Erza và Jellal rảo bước bay lòng vòng ..... (đi thôi chứ không có bay ^ ^)

Họ trò chuyện từ shop này rồi đến shop khác .....

- Wo w - Erza la lên

Jellal chưa kịp nói gì hết thì bị kéo đi...

- Cái này dễ thương quá - Erza mặt tươi như hoa

Cô cầm cái áo của baby .... In hình chuột mickey trông rất ngộ nghĩnh

Jellal mỉm cười rồi lắc đầu ....

- Hai anh chị có yêu cầu gì ạ - cô phục vụ trong shop

- Ồ ..... dạ - Erza ngơ ngác

- Loại áo này được làm từ vải tốt, nên khi mặc khi thoáng mát cho con của anh chị

Jellal xoay mặt đi rồi ho sặc sụa ..... Erza để cái áo như chỗ cũ .....

- Dạ, tụi em đi đây - Erza chối khéo

- Đi thôi - Jellal bắt đầu bước đi

Erza lúi cuí theo sau ..... Được một lúc thì

- Phải mua cái - Erza chưa nói hết câu

Jellal biến mất tiêu ..... bỏ lại cô ngớ ngẩn nói một mình .....

- Haizzzz, đâu rồi - Erza thở dài

- Dạ, có - Jellal như ma tự nhiên xuất hiện, đứng trước mặt Erza

Tay bên phải anh cầm một cái bình sữa mà dành cho trẻ sơ sinh ..... Còn tay trái là một gói tã quần Bobby ..... toàn những thứ dành cho em bé

- Cậu đem cái này ra làm gì ?? - Erza nhăn mặt

- Thứ nhất, Natsu cần một cái bình nước, mình thấy cái này tiện hơn, cậu ấy có thể nhớ lại lúc mình còn nhỏ - Jellal cầm bình sữa đưa trước mặt Erza

- Thứ hai, cậu ấy không đi được, mua tã Bobby dành cho em bé, mình thấy quảng cáo là bề mặt mềm mại, thấm nhanh hút nhanh, mặt thun co giãn, thoải mái cho trẻ - Jellal nói có lí

- Cái này thuận tiện ghê !!! Mua mấy thứ này cho cậu ấy đi - Erza hùa theo luôn

2 người này đúng là chu đáo quá ..... chăm sóc nhiệt tình ..... lần này chết Natsu rồi

---

Bệnh viện

Cốc cốc

- Vào đi - Lucy đang loay hoay sắp xếp đồ đạc

Jellal và Erza mở cửa bước vào .....

- Tụi mình mua hết những thứ cần thiết rồi đây - Erza đứng cạnh Lucy

- Cám ơn 2 cậu !! đưa cho mình xem nào

Erza cầm cái túi màu đen đưa cho Lucy .....

Natsu ngồi đảo mắt xung quanh ..... chẳng biết chuyện gì sắp đến

Lucy mở túi ra ..... rồi cầm lên ..... khuôn mặt dường như bị đơ

Natsu hai mắt híp lại nhìn chằm chằm bọc tã..... gương mặt anh như con tắc kè hết xanh rồi lại đỏ sau đó tới đen ..... Sát khí nổi lên .... Ngược nhìn 2 tên mua đồ ..... miệng nhếch lên đuôi mắt co giật .... Tiếng nghiêng răng kèn kẹt ... rồi nhiệt độ hạ dần xuống (2 tên đó qua không nổi đêm nay)

- Tã quần Bobby, bình sữa dành cho trẻ sơ sinh, 2 cậu mua nó làm gì ?? - Lucy thắc mắc

- Tội mình thấy cái này rất tiện - Jellal cười nói

Natsu tức giận đến nói không nên lời ..... Về mặt hầm hầm .... Anh nằm xuống, đắp chăn kín từ đầu tới chân .....

Erza và Jellal vẫn chưa biết lỗi của mình ....

- Haizzzzzz, cậu ấy lớn rồi, đâu có cần bú bình, đây là tã em bé, 2 cậu suy nghĩ kĩ một chút đi - Lucy toát mồ hôi

- Ô .....

- Mình nghĩ là 2 cậu nên để dành cho con của mình đi - Lucy giọng trêu chọc

- Ô .....

- Các cậu hiểu chưa ??????

- Tội mình xin lỗi - Erza vịn vai Lucy

- Lỗi tại mình, xin lỗi nhiều nha , sorry - Jellal xuýt xoa

Erza và Jellal ngồi xuống ghế dài đối diện giường Natsu ....

- Natsu !!! dậy đi !! Natsu - Lucy kéo chăn ra

- Cậu gọi tôi làm gì - Natsu tức giận

- Cậu định nằm trong đó luôn hả ???? ngồi dậy nói chuyện nè

- Có gì để nói !!!!! cái bọc tã còn nằm trên bàn, mấy người xem tôi là em bé hả ???

Erza và Jellal đi ra ngoài đứng cười ..... còn Lucy thì xoay mặt đi rồi đưa tay che miệng giấu giếm nụ cười quái đản .....

Khách sạn

Levy đã bớt sốt rồi ..... Cô bắt đầu hoang mang tỉnh lại

Gajeel ngồi trên ghế ..... 1 tay chống cằm ..... gục ngủ ....

Bây giờ là 10h20

Levy ngồi bật dậy ..... Cảm thấy trong người còn hơi mệt mỏi .....

Hình ảnh đầu tiên cô nhìn thấy là ..... Gajeel

Levy đưa tay quơ quơ trước mặt anh ..... rồi ngấm nhìn cái gì đó

Khuôn mặt tựa như ánh ban mai mỗi sáng ..... thật ấm áp là sao .... Levy nhìn không chớp mắt .....

* Con trai gì mà lông mi dài quá, sao lúc trước thấy đáng ghét lắm còn bây giờ thì dễ thương !!!!! - Levy thì thầm trong bụng *

Gajeel đang ngủ ngon lành thì tay chống cằm bị hựt ..... Kết quả là anh xém té ..... Levy giật mình, làm bộ không biết chuyện gì ....

- Cô dậy rồi hả ??? - Gajeel vẫn còn buồn ngủ
- Anh đưa tay vén tóc cô lên ... rồi xoa xoa trán.....
- Bớt nóng rồi, mừng quá
- Levy với hai má ửng hồng ..... cúi cái mặt ..... Im lặng ... sau vài giây..... cô phát hiện được
- aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa - Levy đột nhiên la lên
- Chuyện gì ??
- Tôi đang ở đâu
- Phòng của tôi
- Ai thay đồ cho tôi
- Cái này thì - Gajeel nhú mày định chọc ghẹo Levy
- Cậu làm gì tôi hả - Levy tức giận đánh tới tấp vào người Gajeel
- Không có gì !! Tôi nhờ cô nữ phục vụ làm dùm, yên tâm đi tôi không phải người xấu
- Ai mà tin được cậu, aaaaaaaaaaaaaaaaaa - Levy chuyển sang sắp khóc
- Tôi đã nói là không có mà !!!! Để tôi dẫn cô xuống hỏi
- Gajeel lôi Levy xuống lầu ..... tìm cô phục vụ hồi nãy ..... hỏi cho ra lẽ .....
- Kết quả là Gajeel vô tội.....
- Nghe rõ chưa - Gajeel vừa đi vừa nói
- Ủ ừ ừ
- Levy bắt đầu đi lảo đảo .....
- Cô sao nữa vậy
- Choáng thôi
- Về phòng nghỉ đi, có gì kêu tôi, 2 người kia bỏ tôi và cô bơ vơ đấy

Bệnh viện

Tính tình Lucy rất lạ ..... đồ đạc phải sạch sẽ ngăn nắp hết ..... cái gì bừa bộn là cô dọn nhiệt tình .... Suốt cả ngày hết lau phòng rồi sắp đồ.... Cô cứ loay hoay vào công việc mà chẳng quan tâm tới Natsu .... Làm anh tủi thân ngồi một mình .....

- Cậu dọn xong chưa - Natsu mất kiên nhẫn
- Gần xong
- Lại đây
- Làm gì ????? tôi chưa xong mà
- Thì cứ lại đây, sao cậu thích làm việc quá vậy
- Nhìn đồ đạc lung tung tôi ngứa mắt lắm
- Haizzzz, lại đây ngồi, nhanh lên
- Lucy vâng lời ..... chạy lại ngồi ghé kế bên giường Natsu liền
- Không phải ngồi đó - Natsu bắt đầu đòi hỏi
- Chứ ngồi ở đâu

- Lên đây ngồi - Natsu chỉ vào khoảng trống trên giường anh
  - Giường người bệnh mà
  - Còn không mau
- Lucy nhảy lên giường liền ..... ngồi kế anh luôn
- Ngồi yên - mệnh lệnh của Natsu
- Nói rồi anh vòng tay qua ôm cô ..... vùi đầu vào gáy cổ Lucy rồi nhắm mắt ....
- Cho tôi dựa ngủ tới sáng nha - Natsu thì thầm
  - Tới sáng ????
  - Đùa thôi, ngồi yên để tôi ôm một tí là được rồi

47. Chap 50: Chẳng Là Gì Của Nhau

Erza nhìn đám bạn của mình mỉm cười ..... Nhưng chợt dịu lại chứa đựng một cái gì đó rất u buồn .....

Lucy thắc mắc ..... xoay qua hỏi

- Cậu sao vậy, bệnh hả ?????
  - À không !! không có gì đâu, chỉ tại hôm qua thức khuya - Erza chối
- Jellal không nói gì..... chỉ đưa ánh mắt lo lắng nhìn về phía cô .....

~~

Lớp 1 - D

Natsu dẫn Lucy vào tận lớp ..... Gajeel và Levy tủm tỉm cười đi theo sau ....

- Có cần làm vậy không ?? - Lucy xoay qua nhìn mặt Natsu
- Cần chứ !!! tại cậu không học cùng lớp với tôi
- Haizzzzz, tôi không giỏi như cậu, không phải thiên tài
- Chỉ cần cố gắng học là được rồi
- Ý cậu là tôi không cố gắng hả ???
- Cần tôi là gia sư riêng của cậu không
- Không !!!!!
- Sao cậu cứng đầu quá vậy, cái tính thẳng thắn làm ơn bỏ bớt một tí đi
- Đầu tôi không cứng, tính tình sao thì mặc kệ tôi

Mới nói được mấy câu là cãi nhau .... 2 người này hết năng rồi tới mưa..... lâu lâu bão luôn .... (phải chuẩn bị đề phòng mới được)

- Khoan đã, cậu thiếu tôi 4 cái hôn, bây giờ hôn đi - Natsu nhảy vào miệng Lucy
- Ở đây hả ??? No no no no no
- Bây giờ làm không - Natsu nổi sát khí
- No No No No No

- Không thì .....

Natsu nói ngắt quãng..... anh khom người xuống ..... 2 tay ôm mặt Lucy .. rồi hôn lên má cô .....

- Như vậy thì cậu nợ tôi 1 cái, tổng cộng là 5 cái, chuẩn bị đi - Natsu xoay lưng bước đi

Lucy chết đứng ngay tại chỗ ..... Hồn phách bay hết rồi

Cả lớp 1 - D đưa cái mặt ngơ ngác nhìn về phía họ .....

- Tôi về lớp đây - Gajeel nhìn Levy

Nói rồi anh đưa tay .... Xoa đầu cô .... Levy bờ ngỡ .....

- Ô .....

- Tạm biệt, tan học tôi đưa cậu về - Gajeel ngoái đầu lại nói

Levy gật đầu .... Mỉm cười một cái ....

Lucy vẫn chưa hoàng hồn ..... Levy đưa tay quơ qua quơ lại trước mặt cô ...

- Lucy, tỉnh chưa, sáng rồi - Levy trêu chọc

- Ô .....

Levy che miệng cười rồi kéo Lucy vào lớp ..... Và vẫn như ngày nào ..... mọi người đều hằm hằm như hổ đói..... vì Lucy và Levy đã cướp đi thần tượng của họ

Tiết 1 bắt đầu

Reng reng (giờ ra chơi)

Lucy thu dọn đồ đạc vào hộp bàn ..... định đi ra thì ....

- Cậu đứng đây làm gì - Lucy trợn mắt nhìn Natsu

- Đợi cậu

- Haizz, cậu định đưa tôi đi đâu nữa

- Xuống căn tin với tôi

- Ủ ừ

Nói rồi Natsu kéo Lucy chạy đi .....

Gajeel đi ở phía sau ..... 2 tay đút túi quần

Anh dừng lại... đứng dựa vào cửa lớp 1 - D nhìn chăm chăm vào Levy .....

Levy đang loay hoay thì ngoái đầu ra cửa lớp.....

Gajeel đưa tay lên .... Lắc lắc chiếc vòng ..... Levy mỉm cười rồi tiến lại đứng đối diện anh

Sau đó anh rút trong túi quần ra cái điện thoại ..... bắt máy lên rồi nhanh nhẹn ấn ..... Levy ngơ ngác không biết chuyện gì .....

- aaaaaaa, cái này - Levy miệng há hốc

- Cố gắng lắm mới có á

- Xóa đi, nhìn kì quá

- Dễ thương mà, tôi làm hình nền luôn rồi

Lúc Levy ăn bánh kem ..... Mặt mày tèm lem .... Bị Gajeel chụp lén ..... anh giở thiết ..... nhưng mà nhìn cô đáng yêu lắm ....

- Nhưng mà ..... - Levy cúi mặt

- Còn nữa, để cho cậu xem - Gajeel ấn vào thư viện ảnh

Hiện ra cả trăm tấm ..... toàn ảnh Levy không .....

Lúc cô ngủ ..... lúc cô cười ..... lúc cô tức giận ..... và đặc biệt là vẻ mặt hạnh phúc .....

Levy ngơ ngác nhìn ... Gajeel chụp khi nào vậy ..... (có người chụp lên mình mà cũng không biết)

- Phải rất cố gắng mới chụp được đấy - Gajeel nhăn mặt

- Sao mà cậu có được nhiều quá vậy

- Thì chụp, nắm bắt cơ hội rất kĩ

- O..... lúc nào mà tôi không hay luôn

- Vậy mới là bạn trai cậu chứ

Levy mỉm cười .... Nhìn họ rất hạnh phúc ..... còn Natsu và Lucy thì cứ vài giây là cãi ..... Long trời lở đất (Haizzzzz, tác giả cũng đang đau đầu vì họ)

Ghế đá gần sân bóng

Erza ngồi dưới cây hoa anh đào ..... cúi mặt nhìn xuống đất ....

Làn gió thoảng qua..... cuống theo mấy cánh hoa .... Rồi khẽ dịu dàng nâng bay tóc cô lên ....

Hình ảnh một thiếu nữ ... mang vẻ u buồn ... ngồi dưới cây hoa anh đào ..... thật là một kiệt tác của thời đại .....

Nhưng chẳng có ai ngắm nhìn .... Rồi chia sẻ nỗi buồn đó giúp cô.....

Ôm nỗi cô đơn một mình ..... âm thầm gánh chịu ..... thời gian sẽ trôi qua .... Cô sẽ mất đi những thứ mình yêu nhất ..... chỉ mới tích tắc hưởng thụ .. thì lại phải hụt hẫng mất đi ....

Đôi lúc .... Con người chúng ta ..... chỉ mới nhận được một cái gì đó .... thì lại vụt mất đi ..... có lẽ vì ta chưa biết trân trọng nó hay là vì ta không xứng đáng để nhận nó .....

Đối với cuộc sống ..... rất ồn ào và tấp nập ..... Nhưng xung quanh chúng ta chỉ có vài người là quan tâm yêu thương mình thật sự .....

Khổ nỗi cho cuộc đời ..... sắp đến đây .... Cô phải mất đi những thứ đó ..... hạnh phúc và cô đang muốn nắm bắt ..... giờ đây cũng gần phai nhòa .....

Điều mà cô có thể làm bây giờ là quên đi và tận hưởng tất cả ..... để không phải hối tiếc khi mất đi

Nhưng liệu cô có làm được không .... Quên được không ..... ” quên ” thật sự rất đau khổ .....

Và người chứng kiến hết mọi sự việc ..... anh đứng từ xa giương mắt ngắm nhìn .....

Tiếng bước chân bắt đầu vang lên ngày càng gần cô hơn ..... nhưng bây giờ Erza không còn tâm trí để nghĩ đến nữa .... cô đang rất muốn nói hết tất cả cho mọi người nghe ..... nhưng có sao cổ họng lại cứ nghẹn ..... phải chăng cô không đủ can đảm .....

Jellal ngồi xuống bên cạnh cô ..... theo phản xạ tự nhiên .... Đôi mắt long lanh của Erza ngược nhìn ....

- Nè, cậu có chuyện gì hả - Jellal lo lắng

Erza im lặng ..... ngắm nhìn anh một lúc .....

- Không, không có gì

- Cậu có thể kể mình nghe mà

- Haizzzzzz, buồn nào cũng qua thôi

- Mà cậu có chuyện gì ?????

- Không có gì, chỉ tại cảm thấy trống vắng quá thôi

- Có gì thì nói nhé, bạn bè có thể giúp mà

” bạn bè ” Erza nghe câu nói ấy mà nhức nhối con tim ..... nhưng cũng đúng thôi .... cô và anh chẳng là gì của nhau cả ..... sắp phải đi rồi, đi thật xa..... có rất nhiều điều cô muốn cho anh biết ..... Nhưng nghĩ lại..... bây giờ có nói thì cũng vô ích mà thôi.....

Cả 2 bỗng dưng bị rơi vào không gian im lặng ..... 2 người .. 2 cuộc đời ... 2 mảnh vỡ ..... rồi cuộc thì họ có ghép thành một trái tim hay không ..... Hoặc là những mảnh vỡ đó lại tan nát thêm ....

Erza ngồi đau buồn ..... Ngẫm nghĩ ....

- Nè, cho mình hỏi - Erza chợt nói

- Hả ??

- Nếu ..... - Erza đang nói thì dừng lại

Jellal nhú mồm hiểu kì ....

- Nếu như có một người nói thích cậu thì sao - Erza nói hết

- Ừm..... cái đó..... thì không biết - Jellal ngập ngừng

Đúng như Erza nghĩ..... dù cô có hỏi thì cũng vô ích thôi .... Có bao giờ anh chịu nói về bản thân mình cho cô nghe đâu ..... Chắc vì cô không quan trọng với anh ....

Không khí im lặng lại bao trùm lên 2 con người ấy .....

Erza nắm chặt tay .... Cúi gầm mặt ..... Mớ tóc dài xỏa xuống lơ thơ trước mặt .....

- Nè, cậu từng mất bạn gái đúng không ? - Erza nhẹ nhàng hỏi

Jellal giật mình .... Kí ức thương tâm lại ùa về ..... nhưng nó không cào xé con tim anh như lúc trước nữa ..... chỉ phớt qua mà thôi .....

- Ừm, sao cậu biết

- Mình nghe Natsu và cậu nói chuyện, không phải mình nghe lén chỉ là tình cờ thôi

- Ừm, cậu hỏi để làm gì ?

- Xin lỗi, mình đã nhiều chuyện, nhưng mình muốn biết bây giờ cậu còn yêu cô ấy không

Cánh hoa anh đào bay xuống nằm trên tóc anh .... Jellal đưa tay lên ..... rồi nhẹ nhàng đặt trên bàn tay của mình .....

- Còn rất nhiều ..... nhưng trong quá khứ ..... bây giờ thì ..... cũng còn nhưng nó nhạt lắm - Jellal có vẻ không muốn nói

Erza siết chặt tay ..... khóe mắt bắt đầu cay .... cô hít thở thật sâu ....

- Mình .... yêu ..... cậu - Erza co người lại

Jellal lặng thinh ..... Đôi mắt dụi lại ..... phản ứng này là sao .....

- Ừm, nhưng mình nghĩ ..... mình và cậu không có tương lai - lời từ chối phũ phàng của Jellal

Nước mắt Erza bắt đầu trào ra .... ban đầu cô đã biết câu trả lời rồi và cũng chuẩn bị tinh thần luôn ..... như tại sao ? nước mắt lại tuông rơi

Lòng người thật khó đoán .....

- Xin lỗi, mình không có quyền yêu cậu, vì quá khứ đang dần ăn mòn và đeo bám mình, cuộc sống đau thương lắm, nếu ở bên mình cậu sẽ không chịu nổi đâu - Jellal nói tiếp

Jellal vẫn chưa quên chuyện quá khứ ..... có phải vì anh sợ mất đi người mình yêu một lần nữa ....

Ruột gan Erza đứt ra từng khúc ..... quãng lòng chua xót khi người mình yêu lại nói vậy .....

- Minh hiểu rồi, không có gì đâu - Erza cắn chặt môi

Nói rồi Erza đứng dậy ..... quay lưng bước đi

- Tạm biệt cậu - Erza vẫy tay

Jellal không nói gì ..... Ngồi tại chỗ .....

Yêu mà không dám nói ..... Có phải vì anh không đủ dũng cảm để nói ..... rồi để người mình yêu chạy vụt mất đi .....

Erza rẽ qua bức tường bên trái..... ngồi bệt xuống đất

Trong hoang mang nước mắt bắt đầu rơi .... Erza đưa tay ôm mặt mình ..... lúc bấy giờ cô mới biết mình đang khóc ....

Erza tự trách mình không đủ can đảm để chịu đựng ..... Nhưng lỗi không phải do cô ..... mà là do cái người lúc nào cũng sống trong quá khứ .....

Mặc dù bên ngoài Jellal không tỏ ra cảm xúc nào hết ..... nhưng bên trong là những đồng hồ nát được rải đầy ..... như người ta thường nói vết thương trong lòng là đau đớn và da diết hơn ..... có ai có thể hiểu được nỗi long của anh không ???

Nước mắt Erza rơi ngày càng nhiều ..... tóc tai rũ rượi ....

Trong một lúc ..... tất cả đau khổ đến ..... hành hạ bản thân cô..... .. Erza không thể gánh chịu hết ..... nhưng cũng chẳng có ai sang sẽ giúp cô ..

Khung cảnh bây giờ là ..... 2 người .... 1 người nép sau bức tường âm thầm khóc ..... 1 người trái tim tan nát .....

Tan học

Lucy và Levy như con nít ..... chạy giỡn vòng quanh ..... Erza cố gắng tỏ ra bình thường ..... nhưng có giấu thì vẻ đau khổ vẫn hiện trên khuôn mặt

- Erza, bệnh hả ???? - Levy thắc mắc

- Từ sáng cậu ấy đã vậy rồi, không biết có chuyện gì nữa - Lucy tiếp lời

Juvia ngơ ngác..... cô bị mù mà .... Nên không biết gì cả .....

- Erza có chuyện gì hả - Juvia đưa tay ôm mặt Erza

- Haizzzz, không có gì đâu, hôm nay mệt mỏi quá - Erza mỉm cười

- Nè, có gì nói nhé !!! cậu không nói thì ai mà biết - Lucy bay vào nói

- Dạ, Dạ thưa mấy chị

- Em ngoan quá - Cả đám đồng thanh

Levy đảo mắt nhìn xung quanh .... Thấy được mục tiêu thì .....

- Tạm biệt nha mình về trước - Levy vẫy tay

Nói rồi cô chạy đến chỗ Gajeel ....

Lucy ló ngó rồi tủm tỉm cười ..... bây giờ người ta dành thời gian cho người mình yêu rồi.....

Lucy đang cười thì có ai đó kí đầu mình .... cô bực bội xoay mặt qua

- Nè, sao lúc nào cậu cũng xuất hiện như ma vậy - Lucy nhăn mặt

- Ác quỷ đúng hơn, Devil - Natsu giọng trêu chọc

Lucy thở dài ..... cái không lại Natsu đâu ....

Thoáng chốc Erza lại như người mất hồn ..... Mà cô không chịu nói nên cứ làm mọi người đi sâu vào sự lo lắng

Mỗi người một dấu chấm hỏi nhìn về phía cô .....

Nhà Erza

- Con về rồi hả ?? - bà Scarlet chạy ra hỏi

Nhưng Erza chỉ gật đầu một cái ..... không cười không nói ....

Cô đi vào phòng mình ..... khóa chặt cửa lại ..... rồi thả hồn bay đi .... còn lại cái xác nằm trên giường .....

Cốc cốc

Erza không trả lời .....

- Mẹ biết là con buồn lắm, nhưng cũng vì tương lai của con thôi, ráng đi con, rồi 5 năm sau con sẽ được trở về mà

- 5 năm, mẹ có biết nó dài lắm không ?? con không chịu nổi

- Nghe mẹ đi, vì tương lai mà con, với lại khi con qua đó, bà sẽ giúp con lập gia đình rồi con cũng sẽ có cuộc sống hạnh phúc thôi

- Lập gia đình ??? sao con không biết

- Mẹ và bà đã bàn trước rồi, hãy chấp nhận đi con

Thời buổi này làm gì có chuyện .... ” cha mẹ đặt đâu con ngồi đó ”

- Không !!!!! Không bao giờ - Erza hét lớn

- Con chuẩn bị đồ đạc đi, ngày mai tan học có người đến đón con ra sân bay, dù con không muốn đi thì cũng phải đi

- Sao mẹ tàn nhẫn quá vậy ? con cũng có cảm xúc riêng của mình mà

- Bây giờ không phải lúc nói chuyện đó, con sắp xếp đồ đi

Erza bị chặn ngang họng ..... không phát ra được lời nào ....

Nếu đi cô sẽ mất hết ..... Bạn bè, người yêu, trường lớp, ... đặc biệt là những kỉ niệm khó quên .....

Đôi lúc Erza cũng tức giận ... ông trời không công bằng

Nhưng bây giờ có trách có cái thì cũng trở về con số không mà thôi ....

Thế là cô đành ngậm ngùi đau khổ ..... nuốt nước mắt vào tim .....

Nhà Lucy

- Erza lúc này bị gì vậy ta - Lucy gãi đầu

- Ai mà biết - Natsu ngồi kế bên

- Sao cậu ở đây - Lucy trợn mắt nhìn

- Nhà tôi mà

- Hả ???? Nhà cậu ??? nghĩ sao vậy ???

- Haizzzz, mặt cậu nhìn ngố quá à, đùa thôi
- Lucy tức giận không thêm đếm xỉa tới Natsu .....
- Cậu đi về chưa - Lucy giận cá chém thớt
- O..... giận rồi hả ???
- Không !!!
- Thôi được rồi, tôi về, ngày mai tôi đưa đi học
- Nói rồi Natsu đứng dậy ôm Lucy một cái .....

(chap này là để đền bù cho các mina..... Đừng giết mình..... T.T)

48. Chap 51: Xin Lỗi.....cậu Đừng Đi.....

Sáng, trường Fairy Tail

Lucy lúc này trở thành tiểu thư từ hồi nào ..... Mỗi ngày được Natsu đưa đi đưa về .....

Erza vẫn như cũ ..... Nhưng hôm nay xanh xao hơn hôm qua

Mọi người chẳng biết gì cả ..... Có hỏi thì cô cũng không nói

~

Dãy hành lang lớp 1 - D

Gajeel và Levy lúc này có kế hoạch chăm học ..... lúc nào cũng quần lấy nhau rồi cùng nhau học bài .....

Lucy hơi bị tủi thân trong lớp .....

- Gần đến giờ rồi, tạm biệt nha - Gajeel mỉm cười

- Bye cậu

Gajeel xoay lưng đi ..... không quên xoa đầu Levy một cái .....

Lucy ngồi chống cằm rồi suy nghĩ vu vơ về Erza .....

- Ey - Levy đập bàn trước mặt Lucy

Lucy giật mình ..... nhăn mặt nhìn .....

- Có chuyện gì hả - Levy thắc mắc

- Ừm, Erza lúc này cậu ấy có vẻ buồn á

- Mình nghĩ có gì đó rồi

- Ra chơi tìm cậu ấy hỏi cho ra lẽ mới được, chứ như vậy hoài mình cũng thấy buồn lắm

- Ừ ừ

Tiết 1 bắt đầu

Reng reng (chuông ra chơi)

Lucy và Levy chạy một mạch lên lớp 1 - A

Nhưng mọi người nói Erza đã đi đâu rồi ....

Thế là 2 cô gái lòng sục khắp trường Fairy Tail để tìm ra Erza

Sau một hồi tìm kiếm

Lucy phát hiện được ..... Erza đang ngồi trên ghế đá dưới cây hoa anh đào gần sân bóng .....

Cô ra hiệu cho Levy .....

- Erza, cậu có chuyện gì nói cho tụi mình biết đi - Lucy đứng đối diện Erza

Levy lấp ló phía sau .... Erza nhìn rồi mỉm cười lắc đầu

- Cậu đừng có giấu nữa, lúc này nhìn cậu xanh xao lắm - Levy nhăn mặt

Erza tiếp tục lắc đầu ..... 2 tay siết chặt .....

- Được, nếu cậu không nói tụi mình đi hỏi Jellal, lúc này cậu ấy cũng giống như người mất hồn, 2 người rút cuộc xảy ra chuyện gì - Lucy mất kiên nhẫn

Nói rồi Lucy và Levy quay lưng đi ..... Nhưng chưa kịp thì

- Khoan đã - Erza la lên

Lucy và Levy dừng lại .....

- Để mình nói - Erza giọng nhẹ nhàng

Erza gục đầu ..... Lucy và Levy đến ngồi kế bên ....

- Tan học, mình sẽ đi ra sân bay, để qua Mĩ với bà - Erza ngậm ngùi nói

Levy và Lucy chết lặng đi ..... họ sắp mất đi một người bạn thân rồi ....

- Không biết bao giờ mình mới trở về, mẹ nói tương lai của mình sẽ tốt đẹp hơn, khi qua Mĩ mình sẽ lập gia đình ở bên đó, vì..... vì..... vậy..... mình .. rất ... Buồn ..... thật sự.... mình không muốn xa mọi người đâu - Erza siết chặt tay, nước mắt trào ra

Lucy và Levy bật khóc ..... ôm chầm lấy Erza ..... Sự thật quá phũ phàng .... họ chưa chấp nhận được .....

- Vậy còn Jellal - Lucy nức nở

- Mình đã nói với cậu ấy rồi, tụi mình chẳng là gì của nhau cả - Erza rung bần bật

- Hả ??? cậu nói rồi - Lucy và Levy ngơ ngác

- Ừm, Mình muốn ở lại đây với các cậu, nhưng gia đình mình không cho, mình không muốn xa các cậu đâu

- Erza nghẹn ngào

- Cậu .....

Cả 3 ôm nhau rồi khóc ..... Bạn bè quả thật là một thứ rất thiêng liêng ..... nhưng Erza sắp phải mất đi..... nỗi đau da diết cào xé tâm can ....

Tan học

Juvia nắm chặt tay Erza ..... đôi mắt cô nhạt nhòa ..... Lucy và Levy đau xót nhìn .....

- Lucy, sao vậy - Natsu đứng dựa vào xe

- Erza,..... Erza sắp đi rồi - Lucy bật khóc

- Ừm, được rồi, nín đi - Natsu có vẻ rất thản nhiên

Đối với con gái thì Natsu chỉ quan tâm và yêu thương Lucy mà thôi .... còn lại thì anh phớt lờ ..... (lạnh lùng nhưng chung thủy)

- Cho mình ôm cậu một cái - Lucy vòng tay qua ôm Erza

Rồi Juvia, Levy cũng đến gần rồi ôm chặt 2 người họ .....

- Mấy .....giờ .....cậu bay - Levy nói muốn không thành lời

- 12h, sắp đến rồi, mình đi đây, tạm biệt mấy cậu, ...hẹn.... ngày... gặp lại nhé - Erza khòe mắt cay, cúi đầu chào

Natsu, Lucy, Juvia và Levy cũng cúi đầu .....

Họ vẫy tay tạm biệt nhau trong khi nước mắt giàn giụa trên khuôn mặt .....

Erza vừa bước ra tới cổng .... Thì đã có một chiếc xe dừng ở bên đường ..... cô gái ngậm ngùi, kìm nén nước mắt rồi bước vào trong xe .....

Lucy dựa vào vai Natsu khóc .....

Gajeel từ phía sau vòng tay qua ôm Levy ..... an ủi cô .....

- Về thôi - Natsu nhẹ nhàng nói

Lucy lắc đầu ..... ánh mắt vẫn dõi theo con đường mà chiếc xe vừa mới phóng đi .....

- Tôi đi mua nước, đợi một tí nhé - Lucy quay lưng đi

Tâm hồn cô bây giờ .... trống rỗng .... đau khổ .... vì mất đi một người bạn thân ..... cô còn chưa vào sự thật .. ... này giờ cứ mơ hồ cho nó là ảo tưởng

Lucy cầm trên tay 2 chai nước .... định chạy ra thì ...

Ở nơi xa xăm nào đó ..... một chàng trai với đôi mắt long lanh màu nắng .... Đầu tóc rối bay trong gió ..... 2 tay nắm chặt ..... cơ thể có vẻ đang rung cầm cập ..... nhưng trên gương mặt đang hiện diện cái gì đó .... nỗi buồn.... u sầu ..... và đặc biệt .... nước mắt .... nước mắt cậu ấy đang lăn dài trên má .....

Cô giương mắt nhìn rồi hiểu kì .....

- Nè, Jellal phải không ??? - Lucy đứng trước mặt anh

Jellal gục đầu ..... che giấu sự cô độc cùng những giọt nước mắt .....

- Ủ, sao cậu lại ở đây

- Cậu biết chuyện gì chưa ?? Erza đi rồi, cô ấy đi rồi, không bao giờ quay lại nữa, cậu có biết không

- Ủ

- Con người cậu là đá hả ?, sao cậu lại như vậy, quá khứ không tốt đẹp thì không đáng để cậu phải nhớ phải buồn

- Cậu có hiểu cho mình không ??? suốt mấy năm trời, mất đi người mình yêu, đau khổ biết chừng nào, cố gắng vượt qua gào cản ấy nhưng thật sự mình không thể làm được

- Đồ hèn, cậu thật là hèn, sống trong quá khứ, tuy rằng cảm giác của cậu, tôi không thể hiểu trọn vẹn nhưng tôi cũng đã từng sắp mất Natsu, lúc đó cơ thể hầu như gần chết đi, tôi biết, tôi hiểu nỗi đau đó

- Hiểu rồi thì sao, cậu đâu có mất Natsu, còn mình là mất.... mãi mãi mất, mình không có quyền để yêu ai hết

- Có quyền à !! Cậu không đủ can đảm thì có, không dám nói lời yêu với Erza, quá hèn, Jellal à, cậu quá hèn nhất, cậu đeo bám quá khứ chứ không phải quá khứ đeo bám cậu, gạt bỏ đi, tìm tình yêu mới của mình

- Mình không dám, mình không đủ can đảm, xin lỗi mình không thể

Lucy bắt đầu tức giận .....

Bópppppppppp

Lucy tát thẳng vào mặt Jellal .....

- Người như cậu, suốt đời cũng không tìm được tình yêu đâu, quá khứ, quá khứ là cái gì chứ, tại sao lúc nào cậu cũng quá khứ !! nó có làm cậu hạnh phúc không, có làm cậu mỉm cười không ??, Erza, cậu ấy có cảm xúc của mình, trước khi đi, cậu ấy đã nói với cậu rồi phải không ?? 2 người chẳng là gì của nhau cả, chỉ tại cậu lúc nào cũng quá khứ, rồi đau khổ một mình, cậu có hiểu cho người ta không hả ?? Cậu cũng đang khóc mà vì vật hãy đứng lên sau vấp ngã

Jellal siết chặt tay ..... Đầu óc rối bời ..... người có lỗi là anh..... anh đã sai hoàn toàn ....

- Tỉnh lại đi, Jellal cậu tỉnh lại đi, đừng sống trong quá khứ nữa, đi tìm người cậu yêu

- Nhưng .....

- Nếu cậu chậm trễ, cậu sẽ mất Erza mãi mãi..... Mãi mãi đó hiểu không ??? đây là tương lai, tương lai có cậu và Erza chứ không phải một mình cậu cô độc lặng lẽ bước hết con đường đời, tỉnh lại đi, bỏ quá khứ đi, nó sẽ làm cậu cảm thấy thoải mái hơn, hạnh phúc hơn .....

Jellal chần chừ ..... dây thần kinh loạn khắp nơi .....

- Trời ơi !!!! cậu đúng là đồ hèn nhất, đồ hèn nhất, tôi căm thù cậu

Nói rồi Lucy tức giận quay lưng đi ..... Jellal rung cầm cập .....

- Khoan ..... đã - lời nói ngập ngừng của Jellal

- Cậu còn muốn nói gì nữa ? loại người như cậu, tôi khinh

- Mấy giờ Erza bay ??? - câu nói quả quyết của Jellal

- 12h

- Bây giờ là 11h50, tôi sẽ đi, tôi sẽ tìm cậu ấy - Jellal chạy vụt đi

Lucy bỏ ngõ chạy theo phía sau .....

Natsu đứng dựa dờ lâu quá.... Chuyển sang tức giận .... Levy được Gajeel chở về ..... Juvia cũng có người đón rồi ....

Jellal từ đâu chạy đến ..... Nhảy lên xe anh phóng đi cực nhanh ....

Natsu ngơ ngác nhìn ..... chuyện gì vậy trời !!!!!

Lucy thở hồng hộc..... chạy ở phía sau ...

- Đuổi theo cậu ta đi, nhanh lên - Lucy hỏi hả

- Cái gì ???

- Đón taxi đi, nhanh đi mà

Sau đó ... Lucy và Natsu đuổi theo Jellal .....

- Chạy vậy nguy hiểm quá, lỡ gặp tai nạn thì sao - Lucy sốt ruột

Natsu bật cười .....

- Cậu không hiểu Jellal đâu - Natsu bình thản

Lucy căng mắt ra nhìn chiếc xe đằng trước .....

Từ bên trái xuất hiện chiếc xe tải chạy ra ..... Lucy hoảng hốt la hét rồi che mắt .... Cứ như thế Jellal sẽ đâm vào chiếc xe đó rồi chết mất

Nhưng Jellal không phải dạng vừa đâu ..... tốc độ đối với anh chẳng là gì cả ..... anh bẻ lái quay bánh xe ..... Phóng qua rồi chạy vụt mất

Lucy ngơ ngác..... tim sắp rớt ra ngoài..... Natsu thì ngồi cười

---

Sân bay

- Chuyển từ Nhật Bản sang Mỹ đã khởi hành chưa - Jella gấp gấp hỏi

- Dạ vừa mới bay được 5 phút

Jellal nghe hết câu ..... ngàn vết dao đâm vào tim ..... Anh ngồi bệt xuống đất..... hất mái tóc phía trước lên .....

Anh đã không kịp rồi ..... một lần nữa người anh yêu lại ra đi mãi mãi ..... Jellal đau khổ gấp triệu lần ..... anh gục đầu .... khóe mắt bắt đầu cay rồi tràn xuống .....

- Jellal, cậu tìm được không - Lucy lo lắng

- Đi rồi, Erza đi rồi, người mình yêu đã đi rồi - Jellal nói trong đau khổ

Lucy hết nói nên lời .... cô mất hết sức sống dựa vào người Natsu ..... tìm kiếm một bờ vai an ủi .....

Jellal đập tay xuống đất ..... bây giờ anh không thể làm gì hơn ngoài việc tự trách bản thân mình ..... tại sao không nhận ra sớm..... tại sao cứ đeo bám quá khứ..... tại sao không hiểu cho Erza ..... tại sao, tại sao, tại sao

Đau khổ nước mắt anh rơi ..... rơi càng nhiều đau càng sâu .....

Ông trời cho anh cơ hội làm lại từ đầu ..... Nhưng anh lại hững hờ gạt đi ..... Để rồi bây giờ ôm nỗi đau da diết một mình ..... tương lai của anh sau này .... vắng bóng Erza .... mãi mãi và mãi mãi .....

” Đau khổ hối hận đã muộn màng .....

Bây giờ nhận ra đã mất em ....

Thật lòng anh không muốn như vậy ....

Ngàn lần vạn lần xin lỗi em .....

Hãy về bên anh xin em đấy .....

Và cho anh thấy một lần nữa....

Nụ cười hạnh phúc của riêng em ....

M.C - M.H ”

Lucy che miệng bật khóc ..... Nhưng .....

- Nat.... su.... Natsu - Lucy nói không nên lời

Nghe có người gọi tên ..... Natsu xoay qua ....

- Nat.... su.... Natsu - Lucy hốt hoảng

- Cậu bị bệnh hả??? có sao không - Natsu áp tay mình lên trán Lucy

- Không phải .. E..... Erza..... Erza kia - Lucy hét lên

Nghe đến chữ ” Erza ” Jellal bừng tỉnh .... Ngược mặt lên nhìn .....

Cô gái với mái tóc đỏ..... xỏ dài xuống lưng ..... Đứng áp sát cửa kính ..... đôi mắt sâu thẳm nhìn đắm chìm vào những giọt mưa rơi lất đất..... về mặt u sầu thể hiện rõ nét ..... mặt dựa vào kính như đang tìm kiếm một hình bóng của ai đó ..... cơ thể run rẩy vì lạnh, vì sợ, vì đau khổ .... Đúng là Erza rồi.....

Trong tiềm thức ..... Jellal đứng bật dậy ..... chạy thẳng về phía Erza ....

- Erza, Erza - Jella từ xa la lên

Theo phản xạ tự nhiên ..... Erza xoay qua .... nhưng lại quay lưng bỏ chạy ..... cô không muốn phải đau thêm một lần nữa.... quá đủ, quá đủ rồi....

Nhưng Erza quá yếu ớt ..... bước chân bắt đầu trùng lại ..... nỗi đau trong lòng quá lớn ..... làm ảnh hưởng đến thể xác

Trong tích tắc ..... Jellal đã đuổi kịp ..... Ôm trọn Erza vào lòng ..... anh không muốn mất cô nữa... ..... từ đây và mãi mãi anh sẽ giữ cô bên mình ..

Erza vùng vằng ..... muốn thoát khỏi vòng tay của anh .....

- Đừng đẩy mình ra khỏi cuộc đời cậu, nghe mình nói được không ??

Đôi mắt Erza dịu lại..... lặng im nghe

- Mình xin lỗi cậu.... xin lỗi vì không hiểu cho cậu..... mình là đồ hèn nhát.... Mình lúc nào cũng đeo bám quá khứ ..... không dám nói lời thật lòng .... Mình yêu cậu..... yêu cậu nhiều lắm..... muốn cậu cùng mình nắm tay nhau đi hết cuộc đời này ..... Vì vậy... làm ơn... xin cậu đừng đi.... Mình sai rồi... mình thật sự đã sai rồi.... đừng rời xa mình ..... xin cậu đừng.... ở lại đây.... ở lại cùng mình đi... - Jellal nói trong xót xa

Erza rung cầm cập..... môi trắng bệch ....

- Nhưng ..... mình phải thực hiện lời hứa qua Mĩ với bà.... Mình xin lỗi.... mình không thể ở lại đây với cậu - Erza mặt mày xanh xao

Erza nắm tay Jellal kéo ra .... cô nuốt nước mắt vào lòng .... Rồi cúi đầu .....

Jellal hụt hẫng ... quá đau khổ ..... Anh nắm chặt tay Erza ..... không muốn cho cô đi .....

Erza giật mình .... hất tay Jellal ra ... rồi quay lưng bước đi ....

Hành động của Erza đang cào xé con tim Jellal ..... Anh đã sai nhưng ông trời có cần trừng phạt anh nặng đến như vậy không ????

Đau đớn..... quá đau đớn ..... Jellal hốt hoảng .... nước mắt rơi càng nhiều..... nhưng Erza cũng không khác gì anh ..... đau như hàng ngàn vết dao cứa vào tim .....

Gia đình .... đã làm cô và anh thành như vậy ..... họ không thể sống hạnh phúc bên nhau ....

Erza quay lưng đi ..... một tay che miệng ..... nước mắt liên tục trào ra ....

- Erza, cậu nghĩ lại đi, Jellal yêu cậu thật lòng mà, 2 người sẽ có cuộc sống hạnh phúc, ở lại đây với cậu ấy đi, Erza cậu nghĩ thông suốt chưa ??? - Lucy hỏi hã

Erza im lặng khóc ..... đôi tay run rẩy ..... tim đau nhói ....

- Mình..... mình ..... Không... Thử..... xin.... Xin ... lỗi - Erza nghẹn ngào nói không thành tiếng

Jellal mở to mắt nhìn người anh yêu sắp biến mất khỏi cuộc đời anh..... bây giờ và mãi mãi ..... sự thật quá tàn nhẫn .... Jellal ngồi bệt xuống đất ..... đưa tay xoa trán .... nước mắt lại tuông xuống ....

Đây là lần thứ 2 anh khóc nhiều đến vậy .....

Erza tiếp tục bước đi ..... rời xa Jellal

- Cậu ác lắm Erza, mình thất vọng về cậu quá, Jellal đã phóng xe đến tận đây để tìm cậu, vậy sao cậu không chấp nhận, 2 người cũng đau khổ mà, hãy quay về bên nhau đi, rồi mọi chuyện sẽ được giải quyết, những ngày tháng sau này, cậu sẽ mất đi bạn bè và đặc biệt là người cậu yêu, như thế cậu có sống tốt không, có yên lòng không ?? Hay là ngày nào cũng ngồi ở một góc nào đó rồi ngậm ngùi rơi nước mắt ??? - Lucy cố gắng giải thích

- Mình..... Mình .... không ..... muốn .....như vậy

Erza chịu nhiều áp lực quá ..... 2 tay ôm đầu ..... hét toáng lên .... đôi mắt sưng lên vì nó đã chịu nhiều đau khổ .... cơ thể dần yếu ớt gầy gò hơn .... thể xác đau đớn nhưng .... không bằng vết thương trong tim .....

- Con tim và lí trí bảo cậu làm gì ??? Hãy làm theo lời nó, đó là những lời khuyên tốt cho cậu, làm ơn lắng nghe nó một lần đi, một lần thôi cũng đủ - Lucy gào thét

Erza khóc lớn lên .... con tim nó đang đau nhiều lắm .... nó không muốn như vậy ..... nó muốn được hạnh phúc ..... lí trí, lí trí đang mách bảo .... Hãy dừng cảm đối đầu với thử thách .... Hãy ôm chầm lấy người mình yêu ..... hãy sống hạnh phúc bên cậu ấy....

Erza bắt đầu nhận ra rằng ..... cuộc đời cô ..... không thể thiếu Jellal .... Cô không muốn phải đau khổ một mình .....

Đôi chân nhỏ nhón tiến lại gần Jellal ..... cô ngồi xuống ..... ôm chặt anh ....

- Mình không muốn..... không muốn..... xa cậu đâu...... Mình sẽ ở đây với cậu..... mình sẽ cùng cậu nắm tay đi hết đoạn đường đời ..... Mình ..- Erza chưa nói hết câu

Jellal ôm chặt cô rồi hôn bờ môi dịu dàng nhưng pha chút vị nước mắt ... ..

Mọi chuyện đã kết thúc ..... họ được sống bên nhau ..... họ được cùng nhau đi hết cuộc đời .....

Sau một nụ hôn ngọt ngào ..... cả 2 nhìn nhau mỉm cười rồi đứng dậy .....

Việc còn lại của họ là đối đầu với gia đình Erza ....

- Erza, sao con không đi - Bà Scarlet đứng sau la lên

Cả 2 giật mình xoay qua ..... nắm chặt tay nhau rồi cúi đầu ....

- Con xin mẹ, đừng bắt con đi nữa, thật sự con không thể xa mọi người, làm ơn mẹ hãy cho con ở lại đây, con xin lỗi mẹ, con .... con .... - Erza nghẹn ngào, chưa bao giờ cô nói với mẹ như vậy

Jellal nắm chặt tay cô ..... Xoa dịu nỗi đau .....

- Có lẽ con không đủ tư cách để xin bác cho cậu ấy ở lại đây, nhưng hãy nghe con nói, con không thể sống thiếu cậu ấy, con hứa sẽ cho cậu ấy hạnh phúc, vì vậy xin bác, đừng bắt cậu ấy rời xa con - Jellal van xin

Cả 2 này giờ cúi đầu ..... Cố gắng thuyết phục mẹ .....

Nhưng liệu bà ấy có chấp nhận không ..... hay là bắt buộc Erza phải đi ....

Aye..... Sau đây sẽ mất thêm 3 chap nữa.... Đó là chap 52,53,54..... Nhưng có nalu moment hay ở chap sau nên.....ta tiếp tục nhảy đến chap 55..... Mình không xoá truyện đâu vì..... **MÌNH KHÔNG MUỐN CHẾT!!!!!!!**

49. Chap 55: Cái Giá Anh Phải Trả Quá Đắt

(Aye..... Mình sẽ nói sơ qua chap 52,53,54 cho các bạn: Juvia bị dì mình bắt tới nước ngoài sống cùng dì do Gray đánh đập Juvia quá nhiều. Ở Nhật, Gray bất ngờ lấy lại được kí ức thời xưa..... Juvia là người yêu của Gray nhưng cậu lại bị mất trí nhớ. Gray đã đau khổ suốt mấy ngày liền nên đâm ra cậu gắt xỉu và phải đưa vào bệnh viện khám. Bác sĩ nói rằng cậu bị bệnh thần kinh cần lấy lại tinh thần trước đây nhưng không thể nên đâm ra Gray bị câm.)

Ngày qua ngày ..... cô bạn Juvia đã mất tích hoàn toàn ..... mọi người cũng lo lắng lắm ..... nhưng mấy hôm trước có tin nhắn đến ” Vui vẻ lên, quên mình đi, bây giờ mình đang có cuộc sống hạnh phúc lắm, >.< “=””>

Mỗi thứ dường như nhạt đi ..... tuy Juvia không ở đây ..... nhưng họ luôn mong muốn ..... Một ngày nào đó .... cô có thể trở về .... ôm chặt họ .... và nói là ” mình sẽ không rời xa các cậu nữa đâu ”

Nhưng liệu điều ước đó có thành sự thật không ..... hay thời gian cứ tiếp tục trôi ..... rồi lãng quên tất cả .....

Hôm nay là ngày Gray xuất viện

Gần 1 tháng nay rồi ..... Anh không nói lời nào cả..... cú shock quá mạnh .... làm Gray bị ức chế thần kinh ..... mọi người cũng có thể nói là ” câm ”

..... Nhưng đây chỉ là vấn đề tạm thời mà thôi

Phòng hội trường

Gray ôm sấp giấy tờ đặt trên bàn Natsu ..... rồi đi ra ngoài ..... nhưng ...

- Sao cậu không nói ??? - Natsu thắc mắc mấy ngày nay rồi

Gray im lặng ..... Rồi đi ra ngoài đóng cửa lại .....

Natsu đưa mắt nhìn rồi đặt dấu chấm hỏi to đùng trong đầu .....

- Chào hội phó - thư kí cậu lạc bộ lịch sử

Vội về mặt thờ ơ , đôi mắt chứa đựng đầy nỗi đau .... Gray không nói gì chỉ đi lướt qua .....

Cả trường hầu như đều thắc mắc về anh ..... tại sao anh không nói ?? tại sao anh lại buồn ???

Gray dạo trên mấy hành lang rồi ..... lặng lẽ bước ra vườn hoa hướng dương sau trường .....

Anh muốn được yên bình ..... muốn được thoải mái .....

Gray nằm xuống bãi cỏ trống giữa vườn hoa .... đôi mắt phản chiếu nỗi đau cùng ánh nắng mặt trời chói rọi .....

Nếu ông trời có thể cho anh một điều ước ..... dù có phải đánh đổi cả mạng sống anh cũng chấp nhận .....

” Làm ơn, hãy để cô ấy tha thứ cho con, hãy để cô ấy được vui vẻ hạnh phúc, hãy để cô ấy về bên con ”

Những lời được thốt ra từ tận đáy lòng ..... nhưng anh đã tuyệt vọng hoàn toàn rồi .... suốt mấy tuần nay ..... anh lùng sục khắp nơi .... để tìm ra cô ..... nhưng kết quả mà anh nhận được là ” con số 0 ”

Nhà Lucy .....

Cả đám tụ tập đến nhà cô ăn chơi.....

Gồm những thành viên sau đây : Natsu, Jellal, Erza, Gajeel, Levy.

- Haizzzz, về nhớ dọn giúp tôi nha - Lucy thở dài

Dưới sàn rải rác cái thương hiệu bánh phồng tôm ..... Lát đất vài ly nước .....

- Nè, nè, chúng ta chơi trò gì không - Levy háo hức

- Cậu định bày cái gì nữa đây - Gajeel ngơ ngác

- Haizz, từ từ rồi sẽ biết

Cả đám ngồi trố mắt nhìn levy ..... không biết cô định làm gì nữa đây ....

- Vậy thì, Natsu và Lucy, 2 cậu chơi trước đi ??? - Levy lên ý kiến

- Chơi cái gì ?? - Cả 2 đồng thanh

- Bây giờ, Natsu và Lucy hãy ngồi đối diện nhau

Cả 2 làm theo lời Levy .....

- Luật chơi là : người số 1 sẽ hỏi người số 2 một câu nào đó, nếu người số 2 trả lời không được thì ..... - Levy nói chưa hết câu

Mọi người nóng lòng đợi .....

- Thì người số 2 phải đút bánh bằng miệng cho người số 1

- Hả ??? cậu đùa à, Levy, trò chơi gì kì vậy - Lucy ngơ ngác

Cả đám nhìn Natsu và Lucy với ánh mắt nham hiểm .....

- Bắt đầu chơi đi - Levy ra lệnh

Natsu không thêm nói gì ..... Lucy với cái mặt nhăn như bà già....

Nếu làm vậy thì đâu có khác gì hôn nhau cho mọi người chiêm ngưỡng...

- Bắt đầu đi !!! Bắt đầu đi !! Bắt đầu đi !!! - cả đám hô to có vẻ háo hức

- Trò chơi, chính thức..... bắt đầu, Natsu cậu là người số 1, còn Lucy là người số 2 - Levy làm trọng tài

Mọi người đang trông đợi câu hỏi của Natsu ..... không biết cậu ta định hỏi gì đây .....

- Tôi hôn cậu, bao nhiêu lần rồi - Natsu với vẻ mặt thản nhiên

- Wo w- cả đám đồng thanh

Lucy nhú mày ..... Cô không có đếm lấy gì biết ..... Tiêu rồi ..... tiêu rồi

- Lucy, nếu cậu không trả lời được thì ..... - Levy nham hiểm

- Khoan đã, để từ từ mình nhớ , để xem ..... - Lucy đếm trên đầu ngón tay

- 5 , 4, 3, 2 ,1 hết giờ , cậu thua rồi Lucy - Cả đám la lên

- AAAA, mình đã nói là khoan đã mà

- Có quy định thời gian chứ .... Bây giờ thì .....

Mọi người với gương mặt tà ác ..... đang chuẩn bị xem phim hay .....

- Lucy, thua phải chịu phạt, nhanh lên - Levy hỏi

Thua thì thua ..... Lucy ngậm trong miệng mình miếng bánh .... Nhìn chăm chăm Natsu .....

Tim đập đến muốn văng ra ngoài luôn .... má ửng hồng .....

Lucy chòm người gần Natsu .....

còn 1cm, 0.5cm..... và 2 người họ..... đang có một nụ hôn ngọt ngào .... Cùng vị đậm đà của miếng bánh .....

Thời gian tích tắc tích tắc .....

Lucy đỏ mặt cúi đầu .....

- Cậu biết là bao nhiêu lần không ??? - Natsu hỏi lại

Lucy không nói gì ..... lắc đầu ....

- 6 lần và cậu hôn tôi là 47 lần, tính cái vụ này nữa là 48 lần rồi

Wow..... Natsu có trí nhớ siêu phàm thiệt .....

Vì cái vụ cá cược, mỗi ngày Lucy phải hôn Natsu 5 cái..... hơn 1 tuần rồi

(Đến già chắc mấy trăm cái ^ ^)

- OHHHHHHH

Lucy chẳng biết nói gì hơn ..... đào hố chui xuống cho đỡ xấu hổ

- aaaaaaa, Jellal và Erza cũng chơi luôn đi - Levy vẫn chưa thỏa mãn cái trò chơi quái đản này

- O.....

- Các cậu biết luật chơi rồi phải không ??? vào vị trí nhanh lên

Erza và Jellal lập tức xoay mặt ..... Ngồi đối diện nhau

- Như cũ nha, Jellal là người số 1, Erza là người số 2

Mọi người tròn xoe mắt nhìn ..... Jellal sẽ đặt câu hỏi gì đây ..... cái anh chàng này nham hiểm lắm ..... Erza chạy trời không khỏi nắng

- Cậu là gì của mình - Jellal nói nhẹ nhàng

- O..... bạn gái

- Chắc chắn chứ ???

- O ???

- Câu trả lời đúng là .....

- Hả ?? vậy mình trả lời sai ???

- Ủ ừ, đáp án chính xác : cậu là vợ tương lai của mình

- Hả ???????? - cả đám đồng thanh

- Tại sao ?? - Erza chuyển sang thắc mắc

- Lúc ở sân bay mẹ đã giao cậu cho mình rồi, vì vậy cậu là vợ tương lai của mình ..... - Jellal nói quá đúng
Erza hết đường nói ..... Mở to mắt nhìn Jellal ..... anh troll cô rồi.....

- Bắt đầu đi !!!! bắt đầu đi !!! bắt đầu đi !!! - Lucy và Levy hô to

Erza gục đầu thở dài ..... Ngậm miếng bánh trong miệng ....

Cô chẳng biết làm gì ..... mọi người cứ đưa mắt nhìn chằm chằm .....

Tự nhiên bị lôi vào trò chơi này .....

Erza loay hoay chưa kịp định hình thì .....

Jellal chủ động hôn cô luôn ..... mọi người đưa mắt nhìn rồi ngơ ngác .....
Levy bày trò này cũng hay thật ....

Tích tắc tích tắc ..... một nụ hôn ngắn nhưng vô cùng lãng mạn .....

Rắc rắc (tiếng bẻ tay)

Lucy và Erza với vẻ mặt ma quỷ ..... Ngồi trước mặt Levy ....

Lucy và Erza với vẻ mặt ma quỷ ..... Ngồi trước mặt Levy ....

- Trọng tài à, vào chơi luôn đi - Lucy nham hiểm

- O.....

- Cậu bày trò mà, chấp nhận số phận đi - Erza dùng đòn sát khí

- Nhanh lên !!!! nhanh lên !!!!! nhanh lên !!!!! - Lucy thúc giục

Họ kéo Levy lại ngồi đối diện Gajeel.....

- Trọng tài à, chắc cậu biết rõ luật chơi lắm, bắt đầu đi - Lucy nói nhỏ nhẹ

Levy cắn lưỡi ..... Hồi đó giờ Gajeel và cô chưa hôn nhau ..... Và cô cũng còn nhãn hiệu chính hãng chưa bóc tem (từ đó tới giờ chưa hôn ai cả).....

- Gajeel hỏi đi !!! hỏi đi !!! hỏi đi !!! hỏi đi !!! - cả đám hô to trừ Natsu

Gajeel thả lỏng cơ thể ra.....

- Lúc sinh nhật cậu, tôi đã ghép bao nhiêu đóa hoa hồng ở dưới bánh kem ???

- O .....

Levy đâu có để ý ..... chỉ thấy nó hình trái tim thôi .... Levy vò đầu bứt tóc ..... chết rồi .....lần này chết lớn ” nụ hôn đầu ” đem ra cho mọi người chiêm ngưỡng ..... cũng tại cô bày ra trò này thôi

- Hết giờ !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! - Lucy và Erza hét lên

- Ô ..... khoan đã mà - Levy níu kéo thời gian

- Có quy định thời gian

Levy gục đầu ..... cô thua rồi .....

- 18 đóa hoa hồng - Gajeel nói đáp án ra

- Hả ??? 18 ?? tại sao lại là 18 - Levy ngơ ngác

- Vì cậu 18 tuổi, đúng không ??

Gajeel biết suy nghĩ thấu đáo thiệt .....

- Bây giờ thì ..... bắt đầu đi - Lucy và Erza đồng thanh

Levy rung rẩy ..... siết chặt tay ..... Lấy miếng bánh để lên miệng .....

Thật sự là cô không dám ..... mắt nhắm nghiền ....

Mọi người thắc mắc ..... sao cô lại rung đến vậy .....

Và.....

Một vòng tay ấm áp từ trước luồng ra sau lưng cô .....

Ôm cô vào lòng .... rồi hôn bờ môi đang tái mét ấy ....

Levy trợn mắt ..... rồi khép lại ..... Cảm giác ngọt ngào, hạnh phúc, pha lẫn hương vị hải sản của miếng bánh .... y như hôn nhau ở biển cả ...

Hôn là vậy sao..... Cảm giác như vậy sao .....

Thời gian từ từ trôi qua .....

Một nụ hôn đầu tiên của 2 người họ ....

Nhà Fulbuster

Vừa đi học về là Gray đã đi thẳng lên phòng ..... khóa chặt cửa lại.....

Mọi người trong nhà đầu đầu lo lắng cho anh ....

Lúc Bác sĩ đến khám ..... do anh bị ức chế thần kinh ..... nên không có thuốc nào chữa trị cả ..... phải dùng tinh thần và tìm lại những gì anh mất thì có lẽ sẽ nói lại được.....

Gray nằm bơ vơ trên chiếc giường của mình ..... cảm giác vô cùng cô đơn ...

Nhớ Juvia da diết ..... phải chi lúc đó anh đừng tát cô ..... đừng chửi mắng cô ...

Nỗi đau ngày càng chồng chất trong con người anh ..... Nó ăn mòn niềm hi vọng, yêu thương ....

Giá gì anh có thể quay lại quá khứ ..... để van xin Juvia đừng rời xa anh ....

Nhưng đó chỉ là ảo tưởng ..... sự thật là không thể ....

Gió từ cửa sổ bay thoáng qua ..... khóe mắt anh bắt đầu cay ....

Rồi nhọt nhòa rơi xuống ..... Lăn dài trên má ....

Anh cần phải kiên cường ..... để chờ đợi Juvia quay về bên anh ..... nhưng điều đó có xảy ra không ??? hãy mãi mãi đau thương này chất đọng trong con người anh .....

Âm thầm khóc một mình ..... Không muốn cho ai biết ..... Chịu đựng đau khổ một mình ..... anh đang dần bước đến giới hạn .... .. khi con người ta đã bền cùng .... thì chỉ có cái chết là giải quyết được tất cả .....

Gray nằm suy nghĩ vu vơ ..... đứng rồi ..... chết là quên hết tất cả ..... quên hết đau đớn.... ..

Bây giờ ..... anh chỉ còn con đường đó mà thôi .....

Anh đảo mắt nhìn xung quanh ..... con dao gọt trái cây đang nằm trên bàn ..... Chỉ cần một nhát là anh sẽ ra đi mãi mãi .....

Nếu sống trên đời ..... Juvia không thể tha thứ cho anh ..... Thì coi như cái chết này là để chuộc lỗi ....

Anh ngồi bật dậy ..... đôi mắt nhìn đắm chìm vào con dao .....

Bàn tay run rẩy ..... Anh nắm chặt cán dao ..... quay ngược đầu nhọn về phía mình .....

Kết liễu cuộc đời bằng một nhát ..... là xong

” [Anh] không thể yêu em được nữa ...

[Rất] xin lỗi em ....

[Yêu] em làm anh phải đau khổ thật nhiều ....

[Em] biết không, bây giờ anh rất mệt .....

[Đừng] giận hờn anh nữa....

[Rồi] xa anh em sẽ tốt hơn ....

[Xa] anh, em có thể yêu người khác ...

[Anh] sẽ cố gắng quên em .... ”

Paris..... Pháp

Căn biệt thự với màu xanh hiền hòa của bầu trời .....

Juvia chui rúc trong giường .....

Yuri ngồi kế bên ..... Nhưng không gian lại quá im lặng .....

- Chị, chị ơi, ngồi dậy đi, mấy ngày nay chị cứ ở trong phòng, phải ra ngoài hít thở không khí chứ - Yuri khuyên bảo

- Thôi được rồi, chị không cần đâu, đừng làm phiền chị, xin em đó

- Nhưng chị suốt ngày nằm trên giường, không vận động tay chân, không ngắm nhìn phong cảnh đẹp, không...

- Yuri chưa nói hết câu

- Em đừng nói nữa !!!! chị muốn được yên tĩnh

Nói rồi Juvia nhắm mắt lại .... cô đang bơi vào giấc ngủ .....

Yuri đau xót ngồi bên cạnh .....

Một lúc sau

< máu,=“” máu=“” tràn=“” ướt=“” cả=“” sàn,=“” con=“” dao=“” nằm=“” lăn=“” lóc,=“” chàng=“” trai=“” với=“” mái=“” tóc=“” màu=“” xanh=“” đen=“” .....=“” cơ=“” thể=“” đây=“” màu=“” .....=“”>

- aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa - Juvia hét lên

Yuri từ bên ngoài hoảng sợ chạy vào .....

- Chị Juvia, chị, chị tỉnh lại đi, chị chị - Yuri tán nhẹ vào mặt Juvia

- aaaaaaaa, máu, máu, máu của Gray, máu của Gray - Juvia ngồi bật dậy hét lên .....

Đây cũng được coi là linh tính báo mộng ..... giữa hai người này có sợi dây liên kết rất bền chặt ..... nhưng sau vụ việc này ..... sợi dây đó đang dần mỏng manh đi .....

Juvia siết chặt hai tay ..... đầu tóc rũ rượi..... trán đổ đầy mồ hôi ..... Thở dồn dập ..... Cơ thể rung bần bật .....

Yuri vuốt mái tóc cô qua .....

- Chị sao vậy ?? máu của Gray là sao ?? cậu ấy đâu có ở đây ?? - Yuri nhăn mặt

- Chị mơ thấy, Gray đang nằm dưới sàn cùng con dao và máu, máu rất nhiều... aaaaaaaaaaaaaaaaaa- Juvia đau khổ nói

- Chuyện đó là không thể !!! chị đừng lo lắng quá rồi sinh ác mộng

- Chị nói thiệt mà !!!! Gray đang gặp nguy hiểm !!! cậu ấy đang gặp nguy hiểm !!! cho chị về đi !!! chị xin em đó

- Haizzzzz, cậu ấy đang sống hạnh phúc bên Nhật Bản đấy, không có nhớ đến chị đâu

Juvia im lặng .....đứng rồi ..... Gray đang sống rất vui vẻ ..... cô trở về làm gì ..... Để gây thêm đau thương ....

- Chị nghe em đi !!! nằm xuống nghỉ ngơi !!!! đừng suy nghĩ lung tung, quên tên Gray Fulbuster đi, anh ta không có yêu thương hay nhớ nhung gì chị đâu, hãy ở lại đây, lập gia đình ở đây, rồi chị sẽ có cuộc sống hạnh phúc

Juvia gật đầu ..... nằm xuống .... Đắp chặn lại .....

Yuri mỉm cười rồi đi ra ngoài đóng cửa lại

~~

Phòng khách

- Con làm tốt lắm, cảm ơn con nha

- Dạ, không có gì, bây giờ chị sẽ ấy lãng quên tất cả

- Mong là vậy, lúc ở Nhật Bản chắc nó đau khổ lắm

- Haizzz, con đã cố gắng khuyên nhiều lần nhưng chị ấy vẫn không chịu từ bỏ ..... nhưng mà cũng may mắn, bây giờ chị đã chấp nhận ở đây mãi mãi rồi

- Thiệt không ??? vậy là tốt quá !!! Dì không muốn thấy nó phải gánh chịu đau đớn nữa.

- Bây giờ 2 người họ, nước sông không phạm nước giếng, mỗi người một ngã

- Tốt lắm, nếu còn ở đó thêm một ngày nào nữa, Dì sợ nó sẽ chịu không nổi, từ nhỏ Dì đã thương nó lắm rồi, đứa cháu bé bỏng đáng yêu

- Dạ, dạ con biết rồi

- Mà Wendy này, con ở bên cạnh Juvia lâu như vậy !!! con cảm thấy nó thế nào ??

- O ... ừm..... Chị ấy hả ?? 100 % tốt bụng !! 100 % dễ thương !!! nói chung là tốt hết, vì vậy con yêu chị ấy lắm

- Hèn gì lúc nào cũng bị tên đáng ghét đó ăn hiếp

- Nhưng bây giờ thì hết lo rồi

- Yuri, tên thật của em là Wendy sao - Juvia từ trên lầu đi xuống

Yuri hốt hoảng lại dìu cô ..... Juvia bị mù mà đi lung tung lỡ té cầu thang thì sao .....

- Em nói chị nghe đi - Juvia nắm chặt tay Yuri

- Haizzz, chị ngồi xuống đây đi rồi em kể

Yuri để cô ngồi xuống ghế .... Rồi nắm chặt tay cô ....

- Em tên là Wendy Marvell, 16 tuổi, nghề nghiệp là ” người bảo vệ chị ”

- Tại sao em không nói cho chị biết

- Vì có người bảo em không được nói

- Thôi được rồi, để Dì nói

(Bà ấy là em của ông Lockser, đồng thời là Dì ruột của Juvia, vì 14 năm trước, bà có việc nên mới qua Pháp định cư và nhận nuôi Wendy, đào tạo cô thành sát thủ với nhiệm vụ bảo vệ Juvia)

- Thật ra, Wendy nó thương con lắm, Dì bảo nó về Nhật Bản để bảo vệ con thôi, không có việc gì to tát đâu

- Hả ??? sao Dì lại kêu Yu.... À không Wendy giấu con

- Haizzzzz, nếu con biết, thì với tính tình của con là sẽ đuổi Wendy về Pháp, cháu gái của Dì dễ thương tốt bụng nhưng cứng đầu lắm đúng không ???

Juvia gục đầu .... Dì nói đúng rồi .....

Tối đến ....

Juvia nằm trên giường ..... đắp chăn kín người .....

Không biết tại sao .... Cô lại lo lắng cho Gray vô cùng ..... cô không biết anh có xảy ra chuyện gì không ?????

50. Chap 56: Chết Hay Không?

Bệnh viện

Chiếc giường bệnh được đẩy gấp gáp vào phòng cấp cứu ....

Bà Fulbuster nước mắt giàn giụa trên gương mặt ..... Hốt hoảng nhìn đứa con của mình .....

- Người thân ngồi ở đây chờ - Y tá cản lại

Cánh cửa phòng cấp cứu đóng chặt lại ....

Bà Fulbuster ngồi gục đầu trên ghế .....

May mắn là lúc này bà phát hiện ra phòng Gray im lặng quá ..... nên mới hoảng sợ..... nhờ mọi người phá cửa phòng .....

Một lúc sau .....

Bác sĩ hối hả chạy ra .....

- Bác sĩ, bác sĩ, bác sĩ !!!! con tôi sao rồi ??? - Bà Fullbuster nắm chặt tay

- Hên mà không đâm vào tim, vết thương bị lệch xuống dưới nên không sao, nhưng cậu ấy mất máu quá nhiều

- Được, được, tôi có thể, tôi là mẹ của nó

- Vậy mời bà đi lối này

Phòng xét nghiệm máu ....

- Xin lỗi, máu của bà không thể truyền cho cậu ấy - Y tá trình bày

- Tại sao ??? tôi là mẹ nó mà ??? tại sao ??? - Bà Fulbuster trợn mắt

- Xét nghiệm cho thấy bà bị ung thư máu, nên không thể truyền cho cậu ấy

- Cái gì ??? tôi bị ung thư máu ?? ung thư máu ???

- Hiện tại đây là thời kì đầu, chỉ cần cố gắng thì có thể chữa trị

- Nhưng con trai tôi phải làm sao ???

- Bệnh viện đang thiếu máu, tình hình đang rối đây, cậu ấy còn người thân nào nữa không ???

- Bây giờ chỉ có tôi ở đây, chồng tôi đang đi công tác xa về không kịp đâu !!! làm sao đây trời !!!!

- Chúng tôi sẽ cố gắng tìm, bà hãy liên lạc với bạn bè hay họ hàng của cậu ấy, chỉ có 10 phút thôi !!!! 10 phút thôi đó !!!!

Nói rồi Y tá chạy đi ..... Bà Fulbuster đầu óc rối tung .... 10 phút thôi sao ....

Qua 10 phút Gray sẽ chết sao .....

Bạn bè và họ hàng ..... tìm ai bây giờ ..... Bà Fulbuster hét toáng lên rồi vò đầu bứt tóc .....

Thời gian cứ trôi .... từ từ cướp đi mạng sống .....

Bà Fulbuster rung cầm cập ..... đi đứng không yên ..... ở đâu có máu truyền cho Gray đây .....

Tình hình đang rất gấp ..... nếu qua 10 phút sẽ không kịp nữa ....

Bà Fulbuster ngồi bệt xuống đất .... ôm đầu khóc .....

Cái điện thoại trong túi bà đột nhiên rơi ra .....

- Bạn bè, điện thoại của nó, đứng rồi bạn bè của nó - Bà Fulbuster bắt đầu hi vọng

Nhặt điện thoại lên .... bà ấy nhanh nhẹn ấn vài cái .... Danh bạ, danh bạ, tên ai đây .....

- Sao nó không lưu số bạn bè vậy !!!!! làm ơn xuất hiện đi, một người thôi cũng được !!!!

Tiếp tục tìm kiếm .....

Tay bà ấy bắt đầu mất đi cảm giác .... tại sao lại không thấy tên bạn bè nó vậy .....

Và ....

[Natsu]

Cái tên lạ nhất trong danh bạ .....

Tút tut tut tut

[Alo, có chuyện gì ???]

- Cháu là bạn của Gray phải không, Natsu ?????

[Ó... dạ, mà bác là ai ???]

- Con ơi !!!! đến bệnh viện ngay đi, thằng Gray nhà bác tự tử, hiện tại nó đang mất máu quá nhiều, mà bác lại bị bệnh nên không thể truyền cho nó, con làm ơn đến đây đi, bác xin con đó, đến đây nhanh lên

[Hả ?? dạ con đến ngay]

Tút tut tut tut tut ....

Niềm hi vọng bắt đầu được nâng lên ..... bà Fulbuster chấp tay cầu nguyện .....

Natsu phóng xe đi thật nhanh .....

Khoảng 3 phút sau ....

[Bác ơi con tới rồi, bác đang ở đâu]

- Lầu 3 dãy phía bên trái

[Rồi, con đã thấy bác]

Tút tut tut tut

- Bác có phải - Natsu chưa nói hết câu

- Con là Natsu đúng không ??? nhanh lên thời gian sắp hết rồi, nhanh lên con - Bà Fulbuster thúc giục
Phòng xét nghiệm máu ...

Một lúc sau ....

Natsu đút hai tay vào túi quần rồi đi ra .....

- Sao rồi con ?? có được không ?? có truyền được không ?? thằng Gray sao rồi - Bà Fulbuster kích động

- Dạ, được rồi, con thuộc nhóm máu O nên bây giờ họ đã lấy máu của con truyền cho Gray, bác yên tâm đi
Bà Fulbuster nghe hết câu .... trong lòng vui như chết đi sống lại ....Gray không sao rồi ..... Anh sẽ sớm
khỏe lại thôi ....

Natsu đang ở nhà .... Tự nhiên bị kéo đến đây .... Rồi hi sinh máu của mình ..... nhưng vì Gray là thằng bạn
thân nên anh mới giúp đỡ ..... nếu là người xa lạ thì với bản tính anh ..... chắc cho chết luôn ^ ^

Paris, Pháp

Phòng khách

- Chị ơi, ăn trái cây đi, em mới gọt nè - giọng Wendy ngọt ngào

Juvia thần thờ ..... ngồi im lặng ..... chẳng quan tâm đến ai

- O..... chị ..... chị - Wendy gọi liên tục

Juvia đang mơ màng thì giật mình .....

- Hả ?? em nói cái gì ??

- Haizzz, sao chị cứ như vậy hoài ??? phải vui vẻ lên chứ !!!!

- O .....

- Nè, nè, ăn trái cây đi - Wendy vùi vào tay Juvia cây đĩa cùng miếng táo

- O ..... cảm ơn em

- Mà nè, chị muốn đi dạo không ??? em sẽ làm cây gậy dẫn chị đi

- Thôi được rồi, Chị không muốn đi !!!

- Nhưng.....

- Tha cho chị, chị muốn ở nhà !!!!! ra đường làm chị choáng lắ

Đêm đến .....

Juvia nằm co ro trên giường ..... không biết tại sao ..... mỗi lần đêm xuống... thì Juvia cảm thấy đau khổ
vô cùng ..... cô muốn gặp lại Gray ..... Muốn biết anh có sống tốt không ?? có vui vẻ hạnh phúc không ??

Vì vậy ..... hầu như đêm nào ..... cũng có người thì thầm khóc một mình .....

Cô nhớ anh lắm ..... nhớ da diết .....

Tiếng khóc tuy nhỏ ..... nhưng Wendy nằm ở giường kế bên vẫn nghe được ... đêm nào cô cũng nghe Juvia
khóc .....

Nên cảm thấy tội lỗi vô cùng ..... Vì đã dẫn Juvia bỏ đi .....

Juvia che miệng ..... nước mắt tràn ướt gối ..... với cơ thể gầy gò .... Mang nhiều đau khổ ..... được lấp đầy bởi tấm chăn mong manh .....

Bệnh viện .....

Gray đã được an toàn .... Chỉ cần tĩnh dưỡng vài tuần..... để vết thương lành lại.....

Bà Fulbuster đã thức suốt đêm để trông chừng anh ....

(Ngày hôm qua mới xuất viện, bây giờ lại vào, Gray thích ở bệnh viện quá ^ ^)

Natsu từ sáng sớm đã đến đây xem rồi ..... anh dẫn theo Lucy đi cùng ...

(Chắc tại đi một mình cô đơn lắm ^ ^)

Ánh sáng từ cửa sổ bắt hắt vào phòng .....

Gray hoang mang ..... Với vết thương đau đớn .....

Hàng mi dài cố gắng gượng lên ..... đập vào mặt anh là cái trần nhà màu trắng của bệnh viện ..... Gray đảo mắt xung quanh ....

Anh nhớ là mình đã chết rồi mà ..... tại sao lại nằm ở đây .....

Tại sao mình chưa chết ?? ..... Gray nghiêng đầu về phía bên phải ..... trông chờ một hình bóng của ai đó ..... đang dùng đôi mắt lo lắng nhìn anh ..... Miệng nở nụ cười khi biết anh tỉnh lại ..... Nhưng ..... đó chỉ là do anh ảo tưởng mà thôi .....

Bà Fulbuster thấy Gray đang động đậy ..... vui mừng ngồi bật dậy .....

- Con tỉnh rồi !!! còn đau không hả ??? có sao không - Bà Fulbuster hỏi dồn dập

Gray không nói gì ..... chỉ đưa ánh mắt hình viên đạn về phía bà ....

Tại sao lại cứu anh ..... Tại sao lại để anh sống trên đời này .....

Bà Fulbuster giật mình ..... Khi thấy con trai mình như vậy .... Tinh thần nó đang bị rối loạn ..... nên hành động mất kiểm soát là phải rồi ....

- Con ..... Con ..... con giận mẹ sao ??

Anh không muốn mở miệng nói nên ..... xoay mặt đi chỗ khác và nhắm mắt lại .....

Bà Fulbuster đau khổ nhìn anh ..... Phải chăng sự việc xảy ra quá đột ngột ..... anh chưa kịp chế được .....

Người mẹ che miệng khóc rồi cúi đầu đi ra ngoài .....

Lucy đau lòng nhìn rồi .... .. nhẹ nhàng đến dịu bà .....

Hàng ghế trước cửa phòng .....

- Được rồi, con nghĩ câu ấy chỉ nhất thời thôi, bác đừng lo lắng quá - Lucy an ủi

- Chắc cú sốc vừa rồi nặng lắm, nên nó mới thành như vậy, thật lòng bác không muốn

- Cú sốc ?? Gray bị gì hả bác ??

- Con biết Juvia Lockser không ?? một cô gái với ánh mắt mù lòa, nhưng khuôn mặt luôn điềm đạm một nét hiền dịu, dễ thương nào đó

- O ..... Người đó là bạn thân của con !!! cô ấy đã không còn ở đây nữa rồi !!!

- Con biết Juvia sao ?? Gray đang đau khổ vì nó đấy !!!! - Bà Fulbuster nức nở

- Dạ, thật thì con không biết chuyện gì cả !! nhưng ..... Gray đối xử với Juvia rất tàn nhẫn ..... con .... Con .... Chỉ thấy sao nói vậy thôi, bác đừng giận

- Tàn nhẫn sao ??? Gray là con người như vậy hả ??

- Ô..... bác không biết hả ?? lần trước cậu ấy còn cố giết Juvia bằng cách bóp cổ, hèn mà có cậu bạn Jellal nên ..... - Lucy chưa nói hết câu

- Giết ??? tại sao nó lại làm như vậy ??? có đúng sự thật không ??

- Dạ, con..... con ..... con ... cũng là .... Nạn nhân của vụ việc đó mà ..... lúc đó con và Juvia sắp chết ngạt

- Hả ??? Hèn gì khi nhớ lại sự thật nó lại đau khổ kích động đến vậy

- Nhớ lại ?? Gray bị mất trí nhờ hả Bác ??

- Ủ, chuyện là ..... - Bà Fulbuster kể

Lucy choáng váng ..... không tin vào thánh giác của mình nữa..... sự thật là như vậy sao ..... Juvia đã bỏ đi vì Gray .....

Bà Fulbuster xuất xoa khóc ..... mọi người đều rất muốn xin Juvia tha thứ ..... nhưng bây giờ cô ấy ở phương trời nào thì không ai biết.....

Phòng bệnh

Natsu ngồi đối diện giường Gray ..... Về mặt thờ ơ lãnh đạm vẫn như ngày nào .....

- Nè, không biết cảm ơn hả ?? cậu sống được là nhờ tôi đấy - Natsu kể công

Gray trợn mắt ..... 2 tay siết chặt ..... anh nắm lấy cái gối .... Rồi quăng thẳng vào người Natsu ....

Ý của Gray là .... tại sao lại ngăn cản anh chết ??

- Cậu làm gì vậy hả ?? muốn chết à ??

Gray trừng mắt ..... rồi gật đầu .....

Natsu giật mình .... anh chỉ hăm dọa thôi .... Gray lại đồng ý

- Cậu đùa với tôi phải không ?? tại sao cậu lại muốn chết ??

Gray im lặng ..... đưa ánh mắt dao găm nhìn thẳng vào Natsu ..... Anh không muốn nói chuyện với ai cả .....

- Không nói thì thôi !!! tôi không ép

Tất cả mọi thứ rơi vào im lặng .....

- Haizzzzzzz, cậu là người câm hay sao mà không nói ??? tôi bực rồi đấy - Natsu tức giận

Gray lại tiếp tục im lặng ..... chẳng thêm quan tâm đến Natsu ....

- Rốt cuộc là cậu bị cái gì ?? mất cái gì mà lại thành như vậy ??

- Cái thẳng này, cậu coi thường tôi hả ?? tại sao không nói ?? - Natsu biến thành con ngốc ngồi chửi mắng Gray

- Haizzz, để tôi liệt kê xem

Natsu nhăn mặt nhìn Gray .....

- Mất tiền

Gray lắc đầu .... tiền anh cả đồng ..... mất cũng chẳng sao ....

- Mất danh dự, nhân phẩm

Gray lắc đầu tiếp ..... mấy cái đó anh đâu có mất ....

- Mất địa vị, quyền hạn

Natsu cứ hỏi mấy thứ gì đâu không ..... Gray lắc đầu tiếp .... tập đoàn anh đang phát triển vững mạnh .....
Natsu tính chửi ẽo hay sao mà nói mất địa vị, quyền hạn .....

- Trời ơi !!!!! mất cái gì đây ??? người yêu hả ?? - Natsu cười nham hiểm

Anh nghĩ Gray làm gì có người yêu .... Nên định chọc Gray chơi ..... ai ngờ .....

Gray nằm trên giường bệnh ..... nước mắt trào ra ..... rồi gật đầu ....

- Cái gì ??? cậu mất người yêu thiệt hả ?? - Natsu bắt đầu choáng

Natsu đứng gãi đầu ..... Gray đắp chăn che mặt lại ..... nhưng tiếng khóc vẫn cứ vang lên ....

Natsu bơ vơ chẳng biết chuyện gì .....

- Là thật hả ??? cậu đang khóc ??? - Natsu đưa tay nhéo mặt mình

Đúng là đau thiệt ..... vậy không phải là mơ ..... mà khoan đã .... hồi đó giờ Natsu chưa từng thấy Gray rơi một giọt nước mắt nào .... Sao bây giờ tự nhiên nằm khóc vậy trời !!!

Natsu ngáo ngáo đứng gãi đầu ..... mà cũng phải thôi !!! lúc sắp phải rời xa Lucy ..... anh cũng khóc đó !!!
chẳng khác gì Gray .....

Lúc đó .... Tim anh đau nhói .... Trong lòng như đông đổ nát ..... cùng vài cây dao đang liên tục cào xé .....
đầu óc rối tung lên ..... mất hết cảm giác ... rồi rung bần bật ..... nghẹn ngào khóc .....

Chắc bây giờ .... Gray cũng như vậy .... cũng đau khổ như vậy .....

Natsu ngồi bên cạnh giường bệnh của Gray ....

- Thôi được rồi !!! tôi hiểu mà !!!

- Ê, cho tôi hỏi !!! cô nào có phúc quá vậy, được Gray nhớ thương nằm khóc - Tính tò mò của con người không thể bỏ

Gray im lặng ..... ló cái đầu ra ..... quơ tay ..... lấy sáp giấy trên bàn ..... ngồi đăm chiêu viết gì đó ....

[Cậu có thể giúp tôi một việc được không ??]

- Cậu ?? cậu bị cậu hả ??

[Tôi không muốn nói, trả lời câu hỏi của tôi đi]

- Ủ ừ, mà việc gì ??

[Tìm người đó giúp tôi]

- Người đó ?? ai vậy ??

[Juvia Lockser]

- Cái gì ??? cái cô mà cậu hành hạ suốt ngày ??

[Ủ ừ, thật ra tôi bị mất trí nhớ, nên mới như vậy, tôi không muốn đánh cô ấy đâu, bây giờ nhớ lại thì .....
Juvia đã đi rồi .... cô ấy rời xa tôi rồi]

- Chữ cậu xấu quá, tôi đọc không ra

Người ta đang giải bày tâm trạng ..... Natsu ngồi chê chữ xấu ..... (Ôi trời ++)

Gray tức giận .....dùng sáp giấy đánh vào người Natsu .....

[Hm, để tôi cố gắng viết đẹp một chút]

- Cậu nói là « cố gắng viết đẹp một chút » ???

[Dạ, ông nội của con]

- Ô ..... cậu viết « ông nội » ?? ông nội cậu xảy ra chuyện hả ??

Lạc đề rồi cái anh ơi .....

Gray hàm hừ ..... ngồi nắn nót từng nét .....

[Ý tôi là “ Ừ ” , cậu cố gắng mở to mắt nhìn kĩ đi]

- Viết vậy tôi đọc được nè

Gray ngồi viết từng chữ .... Từng chữ ..... giải thích lại cho Natsu hiểu ...

- Juvia hả ?? cô ấy đang ở bên Pháp đấy - Natsu ngồi thản nhiên nói

Gray nghe hết câu ..... Tay rung cầm cặp ..... Viết nhanh như máy ...

[Cô ấy ở Pháp ?? sao cậu biết ??]

Natsu mở to mắt ..... nhìn chăm chăm vào sấp giấy (chữ Gray xấu đến vậy sao +__+)

- Ờ..... tôi nghe Lucy nói

[Ở Pháp, nhưng thành phố nào, đường nào, căn nhà nào ???]

- Làm sao tôi biết !!!!

[Lucy không có nói cho cậu biết hả ???]

- Ừ, chỉ nói là ở Pháp thôi

[Nhưng ..... Nếu tìm..... thì mò kim đáy biển..... chừng nào gặp được cô ấy đây]

- Thì để xem cậu và cô ấy có duyên không ???

[Lỡ không tìm được thì sao ??]

- Thì cậu đi kiếm cô khác đi !!!

[Cậu điên hả ?? Lucy mất tích, cậu đi kiếm cô khác được không ??]

- Ô.....

Gray nói quá chính xác ..... Natsu cứng họng hết biết trả lời như thế nào...

Khi đặt mình vào vị trí của người khác ..... Thì cảm giác mà người đó đang chịu ..... Mình sẽ thấu hiểu được .....

Paris, Pháp

Juvia có cảm giác nhói nhói tim ..... đứng ngồi không yên .....

Không hiểu sao từ hôm qua đến giờ ..... cô lại lo lắng đến vậy .....

Wendy lúc nào cũng ngăn cản ..... Không cho cô về .....

Thật sự là cô rất nhớ nhà ..... nhớ bạn bè..... nhớ Gray .... Nhưng mọi thứ cứ làm gào cản trước mặt cô .....

- Chị ơi !!! bỏ cái mặt nhăn nhó đó đi - Wendy cản nhằn

- Haizzzzz, chị thấy sốt ruột quá, từ hôm qua tới giờ trong lòng chị không yên một chút nào

- Chị nhớ Gray quá rồi !!!! em đã nói là quên anh ta đi !!!

- Xin lỗi !!! chị không làm được !!!

- Em nói chị nghe nhé !!! Gray không hề yêu thương chị, suốt ngày chửi mắng đánh đập chị, đối xử tàn nhẫn với chị !!! vậy thì quên anh ta đi, nhớ nhưng có tốt gì đâu !!!!

- Nhưng ..... Chị cảm thấy không phải như vậy !!! làm ơn hãy đưa chị về một lần, để chị chứng kiến tất cả sự việc, nếu đúng như em nói thì chị sẽ ở lại đây mãi mãi còn nếu ..... - Juvia chưa nói hết câu

- Haizzzzz, không được, em chắc chắn với chị, Gray không hề nhớ thương về chị đâu, làm ơn tỉnh táo lại dùm em !!! chị mù quáng quá rồi

- Nhưng .....

Wendy ngồi chống cằm .....

Juvia ngồi xuống ghế ..... hai tay nắm chặt .... Rồi bắt đầu bật khóc ....

Cô đã chịu nỗi đau đó mấy tuần nay rồi .....

Juvia đưa hai tay ôm đầu ..... chân co rúc lại ..... Nghẹn ngào khóc nức nở..... trong lòng có gì đó cứ đè nặng ..... Khiến cô sắp phải choáng ngợp ....

51. Chap 57: Đợi Anh Nói Yêu Em

Tối đến

Juvia không ở trong phòng ..... cô rón rén bước từng bước về một phía nào đó chỉ toàn bóng tối ..... nhằm che đậy nỗi đau trong lòng ....

Juvia ngồi bệt xuống đất .... Hai chân co lại ..... đầu gục xuống ..... Tiếng nấc do khóc bắt đầu vang lên .....

Wendy lục đục không thấy Juvia .....

Cô chạy khắp nơi ..... Để tìm kiếm ....

Tiếng bước chạy lon ton..... Wendy dừng lại .... trước cơ thể co rúc của Juvia ..... Cô ngồi xuống ..... hai tay ôm chặt Juvia ....

- Sao vậy chị ??? có chuyện gì nữa hả ?? - Wendy đau lòng

Juvia không nói gì ..... tiếng khóc đột nhiên to lên .....

- Xin em đó !!! cho chị về đi mà !!!

- Tại sao em nói bao nhiêu lần mà chị không hiểu !!! quên anh ta đi, anh ta không tốt với chị đâu

- Nhưng chị nhớ cậu ấy lắm .... Em làm ơn cho chị về một lần thôi ....

- Chị về cũng vô ích mà thôi !!! anh ta là con người sắt đá, không hề có tình cảm gì với chị đâu

- Làm ơn ..... cho chị về đi ..... một lần thôi cũng được mà....

Nghe tiếng khóc của ai đó .... Dì Lockser đi từ trên lầu xuống .....

- Các con sao vậy ??

- Dì ơi !!! chị ấy cứ đòi về Nhật Bản - Wendy giải thích

- Sao vậy con ?? ở đây với Dì đi !!! về đó con không có hạnh phúc đâu

- Mọi người ..... làm ơn cho con về đi mà.... Con van xin đó .....

Dì Lockser nhìn Juvia với ánh mắt đầy đau khổ .....

- Thôi chuyện bỏ qua đi, về phòng ngủ đi con, ngày mai nói tiếp, khuya rồi - Dì Lockser an ủi

Wendy dìu Juvia đứng dậy ..... dẫn cô về phòng .....

Juvia an tọa trên giường ..... Wendy đau xót đắp chăn cho cô ....

~

Sau khi Juvia đang chìm trong giấc ngủ .....

Wendy ngồi gục đầu ở một góc cạnh cửa sổ ...

Cô đưa Juvia đến đây là sai sao ..... Ở đây Juvia không hề hạnh phúc ..... mà lúc nào cũng âm thầm khóc ..... đau khổ một mình ....

Những điều cô làm là sai sao ??? ..... đưa Juvia đến đây là sai sao ???..... bắt buộc cô rời bỏ người mình yêu là sai sao ??.....

Hãy ngừng vài phút để suy nghĩ về việc này ..... nhưng Gray lúc nào cũng đối xử tàn nhẫn với Juvia ..... liệu anh ta có thể dịu dàng chấp nhận ở bên cạnh Juvia không ..... Wendy đau đầu ngồi suy nghĩ

Cô rút trong túi mình ra cái điện thoại .....

Có nên nói với anh ta không ?? ..... Nếu anh ta thờ ơ chửi mắng thì sao ??

Wendy lắc đầu .....

Nhưng nếu anh ta đang rất nhớ Juvia thì sao ???

Không thử làm sao biết được .....

Wendy ngồi nhìn đăm chiêu vào cái điện thoại ..... ấn thật nhanh ....

Nhật Bản

Phòng bệnh của Gray .....

Ring ring ring (tiếng điện thoại)

Gray lục đục mò mẫn cái điện thoại ..... khuya rồi mà ai nhắn tin vậy ..... có biết là phiền lắm không .....

Gray nhăn mặt với số điện thoại lạ hoắc ....

Anh mở tin nhắn lên xem ..... người đó muốn nói gì .....

[Anh là Gray Fulbuster đúng không ??..... thật sự gửi tin nhắn này cho anh là đúng hay sai đây ???..... tôi và Juvia đang ở Paris, Pháp..... hiện tại chị ấy đang rất đau khổ và nhớ anh ..... chị ấy rất muốn gặp anh ..... nhưng với tính tình của anh thì ..... tôi nghĩ anh sẽ bóp nát điện thoại và quăng về một góc nào đó ..... Nếu anh cảm thấy quá phiền và mệt mỏi với việc này .... thì hãy xóa tin nhắn đi ..... Mọi chuyện coi như chưa từng xảy ra]

Gray đang lim dim muốn ngủ ..... thì chợt bừng tỉnh dậy ..... với đôi mắt chứa đầy hi vọng ... Gray lập tức ấn thật nhanh .....

[Tôi muốn tìm Juvia ..... Tôi thật sự rất nhớ cô ấy ..... bây giờ cô ấy đang ở đâu .... Làm ơn hãy cho tôi biết ..... tôi xin cô đó]

Tiếng tin nhắn làm Wendy giật mình ... xem rớt điện thoại ....

Và điều khiến cô hồn bay phách tán là .... Dòng tin nhắn vừa mới gửi đến ...

[Anh có phải Gray không vậy ??... theo tôi biết ... Gray không hề yêu thương Juvia .... Những lời nói đó tôi không tin ..... thật sự anh là ai]

[Trời ơi !!! tôi đang rất muốn gặp Juvia ..... làm ơn hãy nói cho tôi biết ..... còn việc gì xảy ra với tôi ... thì sao này mọi người sẽ hiểu]

Wendy trợn mắt nhìn .... Tay rung bần bật .....

- Anh..... anh .... anh ta nhớ lại rồi sao ??? - Wendy thì thầm

Nói rồi .... cô ấn thật nhanh ..... mong là tìm hiểu được mọi chuyện....

[Anh đã khôi phục trí nhớ đúng không ??? ....]

[Sao cô biết..... trời ơi !!! hãy nói hiện tại Juvia đang ở đâu, nhà nào, đường nào, khu nào ....]

Wendy giật mình ..... Vui tới muốn nhảy dựng lên ....

---

3 ngày sau ....

Gray vừa xuất viện là chạy thẳng đến sân bay .....

Mấy hôm trước .... anh nằm nặc đòi đi ..... Nhưng Bác sĩ và gia đình cản lại ..... gặp thẳng Natsu .... Đánh cho vài phát ngất xỉu luôn.....

Chuyến bay được khởi hành ngay và lập tức ....

Gray trông chờ đến nỗi gục đầu ngủ từ khi nào không hay ....

Một lúc sau .....

Anh bắt đầu thức dậy ..... mắt mở mắt nhắm ..... vươn vai .... và

Đập vào mặt anh là ..... Khoảng 4 , 5 cô ngồi nhìn chăm chú ....

Gray giật mình ..... hai tay giơ lên cao ..... cắn chặt môi ....

Ở đâu ra nhiều quá vậy trời !!!!!.....

- Ê, anh ấy thức rồi kìa - người số 1 hơn hử

4 người còn lại ..... Ngoan như cún ..... gật đầu ....

- Sao anh đẹp trai quá vậy

Gray toát mồ hôi .... với đàn ngũ đại mỹ nhân ..... (Nói là mỹ nhân nhưng mặt mày như ma ..... không cô nào nhìn coi được hết)

- Anh ơi, sao anh không trả lời

- Anh ơi, tóc anh đẹp quá, cả bộ quần áo nữa

- Anh ơi, cho em làm quen được không ??

- Anh ơi, anh bao nhiêu tuổi

- Anh ơi, anh tên gì ??

Gray sắp choáng với những từ ... ” anh ơi ” ....

Anh thật sự chịu hết nổi rồi ..... Sát khí bắt đầu tỏa ra ..... đôi mày anh tú nhíu lại ..... đưa ánh mắt sắc bén ..... như gao găm nhìn về phía bọn họ

Mấy cô đó đang háo hức đợi anh trả lời thì ..... nổi gai ốc ....

Lập tức ..... ngồi tại chỗ ... im lặng ..... không phát ra từ nào nữa

---

Paris, Pháp .....

Gray sấn lưng ..... địa chỉ mà Wendy nói ....

Sau một hồi tìm kiếm .....

Căn biệt thự màu xanh của bầu trời ..... hiện ra trước mặt anh .....

Reng reng (tiếng bấm chuông)

Người giúp việc hối hả chạy ra mở cửa

- Qui êtes-vous (Cậu là ai ??)

Gray rút trong vali ra sấp giấy ... rồi tỉ mỉ viết ....

[Je suis Gray Fulbuster, je trouve une fille nommée Juvia Lockser]

(Tôi là Gray Fulbuster, tôi tìm một cô gái tên Juvia Lockser)

- Juvia Lockser ?? elle est dans la maison (Juvia Lockser ?? Cô ấy đang ở trong nhà)

Người giúp việc mở cửa ..... mời Gray vào nhà ....

Dì Lockser đi phía sau đi lên .....

- Ô .... Cậu ..... cậu ..... cậu ..... đến đây để làm gì ??? - Dì Lockser hốt hoảng

[Chào Dì, con đến đây tìm Juvia]

Bópppppppp

Vừa dứt câu .... Gray bị ăn quyền một cái tát .....

- Cậu đến đây tìm nó để làm gì ??? nhưng tại sao cậu không nói mà lại viết bằng giấy

[Hiện tại con nói không được, Dì làm ơn cho con gặp Juvia]

- Cậu định làm nó đau khổ nữa hả ?? tôi sẽ không cho cậu gặp nó đâu !!!

Nói rồi bà rút trong túi ra ..... một sấp hình ..... toàn những ảnh tàn bạo của Gray ..... Anh trợn mắt ..... tại sao Dì ấy lại có những thứ này ..... đây là hình ảnh của anh sao ..... đáng sợ đến thế sao ?????

[Sao Dì lại có những tấm hình này]

- Hm, đừng tưởng tôi ở đây là tôi không biết, những gì cậu đối xử với Juvia, đều có người báo cho tôi !!!! vì vậy tôi sẽ không cho cậu gặp nó đâu

[Con xin lỗi ..... Con thật sự rất nhớ Juvia]

- Nhớ à ?? 10 năm nay cậu chửi mắng hành hạ nó ?? cậu có hiểu cho nó không ??

[Dạ, con .... Con bị mất trí nhớ nên mới như vậy]

- Cái gì ?? mất trí nhớ ?? sao tôi không biết ?? Wendy, Wendy con đâu rồi ??

Theo phản xạ tự nhiên ..... nghe tiếng gọi ... Wendy từ trên lầu chạy xuống ...

- Ô ..... cậu chủ đến rồi - Wendy nở nụ cười trên môi

- Là con kêu cậu ta đến phải không ??

- Dạ..... Dạ..... vì con thấy Juvia đêm nào cũng đau khổ nằm khóc nên ..... nên ..... nên con mới..... gọi cậu ấy đến đây ..... nhưng Dì đừng lo ..... cậu ấy đã nhớ lại rồi ....

- Mất trí nhớ ?? sao con không nói cho Dì biết hả ??

- Chuyện này là bí mật của nhà Fulbuster, Juvia đã dặn con không được nói cho ai biết ..... nên ..... nên .....

- Haizzz, thật là ..... Dì hết hiểu nổi các con ...

[Mọi người .... Cho con gặp Juvia được không]

Xào xạt ..... xào xạt .... (tiếng mưa)

- Wendy ơi !!! em có phơi gì trên sân thượng không ?? trời mưa rồi kìa - Juvia từ phòng sách phía sau đi ra ....

- Chị ơi !!! đến đây nè - Wendy dìu Juvia đi

- Hả ?? em muốn gì nữa đây

Wendy im lặng ..... để tay Juvia chạm vào người Gray ....

Với anh mắt đầy yêu thương và nhớ nhung pha lẫn hương vị đau xót ..... Gray nắm chặt tay Juvia ..... cô vẫn chưa biết chuyện gì đang xảy ra ....

- Ô .... Người này , không !!! không !!! không phải !!! - Juvia hét lên

Cô giằng co .... Thoát khỏi cánh tay của Gray ....

Đôi chân bắt đầu chạy đi ..... có phải vì nỗi đau quá lớn ..... người ta chưa chấp nhận được ....

Cô chạy thẳng ra ngoài cửa .... Rồi ôm đầu khóc nức nở trong mưa .....

Lát đất ..... lát đất... từng hạt từng hạt rơi xuống ..... thấm đậm cơ thể gầy gò ..... đang chìm trong đau đớn .....

Nhưng ..... chưa kịp định hình thì .....

Một vòng tay từ phía sau .... ôm chặt cô .....

Juvia ngơ ngác ..... những giọt mưa vẫn rơi .... Xóa nhòa nước mắt đau khổ ...

Juvia vùng vằng ..... Kéo tay Gray ra ..... nhưng cô không thể làm được ..... vì vòng tay ấy .. ... rất ấm áp ..... siết rất chặt .....

- Cậu đến đây để làm gì ?? tìm tôi để làm gì ?? buông tôi ra - Juvia hét lên

- Juviaaaaaaa - giọng nói mà Gray đã mất mấy tháng nay đã quay trở lại

- 10 năm ..... 10 năm nay tôi không hiểu cho cậu ..... tôi ngược đãi cậu ..... điều đó tôi không muốn ..... xin lỗi cậu .... làm ơn hãy tha thứ cho tôi .... Cuộc sống của tôi không thể thiếu cậu ..... đừng rời xa tôi .... Tôi yêu cậu .... yêu cậu hơn cả bản thân của mình ..... làm ơn ..... hãy về bên tôi .... hãy tha thứ cho tôi .... hãy nhớ lại lời hứa từ thuở nhỏ .... xin lỗi ..... xin lỗi ..... Xin lỗi .... Cậu muốn làm tôi đau khổ đến bao giờ hả ??..... trở về đi .... trở về bên tôi .... - Gray nói trong xót xa

- Cậu đã nhớ lại rồi !!!! cậu đã nhớ lại rồi !!!

- Ừm, tôi nhớ lại rồi ..... tôi yêu cậu nhiều lắm ..... đừng rời xa tôi ....

- Cậu ..... Cậu ..... nói lại một lần nữa được không ??

- Tôi yêu cậu ..... Tôi yêu cậu .... tôi yêu cậu ....

Juvia nghe hết câu ..... nghẹn ngào bật khóc .... cô đợi lâu lắm rồi .... đợi câu nói này lâu lắm rồi .....

Then I'll show you there's a destiny, The best things in life they are free (Anh sẽ chỉ cho em nhận ra số phận, rằng điều tuyệt vời nhất trên đời này, nào phải mua tiền mua)

But if you wanna cry, cry on my shoulder (Nếu muốn khóc, thì hãy khóc trên vai anh)

Trong cơn mưa rả rích .... ở một góc phố nhỏ .... Hai bóng dáng cao gầy ôm chặt lấy nhau .... Người con gái đôi mắt nhắm lại, khuôn mặt nhỏ nhắn thỏa mãn nụ cười, áp mặt mình vào vòm ngực ấm áp của người kia.... Người con trai ôm cô gái vào lòng .... Rõ ràng mưa rất lạnh, nhưng sao lòng người lại ấm áp đến như thế .... Từng câu từng câu của anh giống như dòng suối nhỏ lấp đầy khoảng trống trong cô ... an ủi trái tim đang rung rẩy kích động

- Cuối cùng ..... Tôi cũng đợi được rồi... tôi đợi được rồi

Đôi mắt màu xanh đen tựa như biển cả chứa chan dịu dàng và nhu tình không thể giấu ..... anh cúi đầu xuống ....hai môi chạm vào nhau ... êm ái.... Mềm nhẹ là ngọt ngào .....

Vài tuần sau ....

Bệnh viện ở Pháp .....

Juvia được tập đoàn Fulbuster ..... lòng sục khắp nơi ...
Tìm ra giác mạc ghép cho cô ....
Hôm nay là ngày phẫu thuật ..... liệu mắt cô có sáng lại không ....
Mọi người đứng ngồi không yên .....
Chấp tay cầu nguyện ông trời ..... Cho mọi chuyện được tốt đẹp ....

Nhật bản

Chuyến bay khởi hành qua Pháp được bắt đầu .....

Nhưng hành khách chỉ có vài người sau đây : Natsu, Lucy, Jellal, Erza, Gajeel, Levy ....

Ở giữa là bàn tiệc thịnh soạn ..... được để đầy thức ăn ngọt .... Nào là kem, nước trái cây, bánh .....

Lucy nhìn lóe mắt ....

Tiếp viên hàng không đứng cạnh Levy ..... mặt tươi như hoa ....

- Cô chủ có cảm thấy xay sóng không ?? - cô tiếp viên lịch sự hỏi

- Ồ ..... dạ không

- Tôi có chuẩn bị những thứ mà cô chủ cần !

- Dạ, cảm ơn

- Chúc cô chủ có một chuyến bay thật thoải mái

Lucy và Erza ..... nhìn chăm chăm cô tiếp viên hàng không ..... tại sao lại gọi Levy là cô chủ .... Tại sao lại quan tâm Levy đến vậy ..... có vấn đề

Jellal ngồi bên cạnh Erza ..... bật cười .....

- Hai cậu không biết chuyện gì hả ?? - Jellal nhéo má Erza

- Ồ ..... chuyện gì - Cả 2 đồng thanh

- Haizzzzz, mấy cái sân bay ở Tokyo này cùng vài thành phố ở Nhật Bản, là của nhà Refox hết đây, Gajeel Refox là người thừa kế

- Ohhhhhh, Gajeel là cậu chủ, hèn gì mấy người đó gọi Levy là cô chủ - Lucy ngẫm nghĩ

- Thì ra là vậy - Erza mỉm cười

- Vợ tôi ngốc quá - Jellal chọc ghẹo

- Ý cậu là sao hả ?? - Erza nhăn mặt

Lucy bị bọn họ cho ra rìa ..... mà thôi kệ ..... quỳn một dàn bánh trước mặt ..... măm măm thôi .....

Lucy bắt đầu ăn hết cái này ..... rồi đến cái khác .....

- Từ từ thôi, mắc nghẹn bây giờ - Natsu cảnh báo

Vừa dứt câu ..... Lucy ho sặc sụa .....

- Nước đây - Natsu đưa trước mặt cô

Lucy vội vã uống một ngụm ..... thở dòn dập .....

- Đã nói rồi, mà không nghe - Natsu cần nhẫn

- Ồ .....

~~

Buồng lái

Phi công này là người giàu kinh nghiệm nhiều năm... Gajeel bắt buộc anh ta phải lái chuyến này ..... để đảm bảo an toàn cho mọi người

(Nói là mọi người, nhưng chỉ có Levy thôi ^ ^)

Gajeel từ buồng lái đi ra ..... Levy ngồi nhìn chăm chăm anh ... có vẻ hiểu kì

- Haizzzzz, có cần phục vụ tôi quá mức vậy không ?? - Levy thở dài

- Cần chứ !! vợ người thừa kế tương lai của tập đoàn Refox mà

- Cậu muốn làm gì thì làm, tôi ngủ

Gajeel kéo cô dựa vào vai anh ..... Levy hơi bị ngạc nhiên

Nói rồi hai người nhắm mắt lại ..... Cuộc hành trình dài bắt đầu

---

Paris, Pháp

Hôm nay là ngày Juvia tháo băng mắt ....

Cả đám bay thẳng vào bệnh viện thăm cô .....

Mấy tháng rồi ..... không được gặp Juvia .... làm mọi người nhớ cô quá trời ....

Trong phòng bệnh ..... đầy cả người ..... nào là bác sĩ, y tá..... rồi mấy người bạn thân từ Nhật Bản đến .... Cũng ở đây ..... làm sao trách được .... Họ thương Juvia quá mà .....

Bác sĩ ..... bắt đầu .... nhẹ nhàng .... Tỉ mỉ .... từng bước ... từng bước ..... Miếng băng che mắt Juvia được tháo ra ....

Cả đám trừng mắt nhìn ..... Gray là người lo lắng nhất ..... Suốt mấy ngày nay anh trần trọc ngủ không yên .....

- Ouverture des yeux essayer (mở mắt thử xem) - Bác sĩ người Pháp nói

Juvia hiểu ý ..... đôi mắt mù lòa suốt mấy năm ..... Bắt đầu hé mở .... liệu cô có thấy được ánh sáng không .... Hãy mãi mãi là một mảng màu đen ...

Gray sốt ruột chồm cầm nhãn mắt .....

Juvia mở mắt ra ..... Đưa tay lên trước mặt ..... cô nhìn chăm chăm .... Rồi mỉm cười bật khóc .....

Gray ngồi xuống cạnh cô ..... đưa khuôn mặt anh tú .....

Juvia dùng hai tay ôm mặt anh ..... nghẹn ngào khóc ...

- Cậu thấy rồi phải không ??? thấy rồi phải không ?? - Gray nắm chặt tay Juvia

- Tôi ..... tôi..... đã thấy được rồi !!!! đã thấy được rồi !!!! - Juvia nức nở

Gray không nói gì ..... Khóe mắt cay ..... rồi tràn xuống má .....

- Đây là khuôn mặt của cậu sao ??? 10 năm rồi tôi không được ngắm nhìn nó !!! đã 10 năm rồi !!! - Juvia quá xúc động

- Từ đây về sau, mãi mãi và mãi mãi , lúc nào khuôn mặt, hình dáng, trái tim này sẽ ở bên cạnh cậu , hết cả cuộc đời..... tôi hứa ..... Tôi hứa .....

Nói rồi Gray ôm chầm lấy Juvia .... Tiếng khóc ngày càng to hơn .....

Lucy che miệng .... nước mắt giàn giụa .... dựa người vào Natsu

Jellal vòng tay qua ôm Erza ..... Cô đang rung bần bật vì quá cảm động

Gajeel vuốt nhẹ mái tóc Levy ..... Lau đi những giọt nước mắt đang lăn dài trên má của cô .....

Sau 10 năm ..... 10 năm ..... họ đã được ở bên nhau ..... Có phải đây là quà tặng mà ông trời muốn gửi đến Juvia .....

52. Chap 58: Hoàng Hôn Trên Biển

Sau màng ôm nhau khóc nức nở ....

- Juvia, Juvia, cậu biết mình là ai không ??? - Lucy háo hức

Nói rồi cô đưa mặt cho Juvia ..... đôi tay nhỏ nhắn bắt đầu chạm vào mặt Lucy .....

- Biết chứ !!! Lucy phải không ??? wow cậu dễ thương quá

- O ... đúng rồi, cảm ơn cậu

Nói rồi Lucy kéo Erza và Levy ngồi xuống luôn .....

- Cậu xem, đây là ai ??? - Lucy kéo mặt Erza cho Juvia

- Khỏi sờ mình cũng biết là Erza - Juvia cười tươi

- Vậy sao cậu không biết mình - Lucy nhăn mặt

- Vì trong hai người này, một người thấp, một người cao

Levy nhú mày lại ..... Đụng chạm đến nỗi đau của cô ..... tự nhiên bị lôi ra so sánh chiều cao .....

- O ... Levy .. mình không có ý nói cậu thấp đâu !!! chỉ là phán đoán thôi - Juvia giải thích

Cả đám bật cười lên ..... Levy xấu hổ vì chiều cao ... vùi đầu vào ngực Gajeel .....

- Đó là Gajeel phải không ?? - Juvia thì thầm

- Đúng rồi, đúng rồi, còn người này - Lucy chỉ tay về phía Natsu

Juvia nhìn chằm chằm ..... cảm thấy cơ thể lạnh toát lên ...

- Hội trưởng, Natsu ??? - Juvia rung người

Lucy gật đầu ..... tỏ ý đúng .....

- Còn người này là..... Jellal đúng không ?? - Juvia nhìn chằm chằm

Erza chưa kịp trả lời thì .....

- Ủ, đúng vậy, mình là chồng tương lai của Erza - Jellal nhảy vào nói

Juvia tủm tỉm cười .....

Nhật bản

Trường Fairy Tail

Nhờ thiên tài hội phó Gray Fulbuster ..... Juvia đã được trở lại ..... và đặc biệt là ..... cô thi đậu vào lớp A luôn ....

Lucy uất ức ..... tại sao lúc đó mình không vào nổi lớp A ..... tại sao mình không cố gắng chăm học hơn ...

Khi trường tổ chức thi ..... Lucy và Natsu đang xảy chuyện ..... không gặp nhau đến 2 tuần ..... Nên Natsu không thể kèm cô học được .....

Ngày qua ngày .... Cái lớp 1 - D chán ngắt ..... Levy lúc nào cũng quần lầy Gajeel..... Lucy đành tìm cách khác để giải bày tâm trạng ....

Đôi chân nhanh nhẹn chạy qua các hành lang ....

Cô ngược mặt nhìn đám mây trôi lững lờ trên trời ..... và tình cờ .....

” Phập ”

Lucy đâm thẳng vào một người nào đó .....

Cô té bệt xuống đất..... đưa tay xoa đầu ...

- Cho tôi xin lỗi - Lucy lấy thế đứng dậy

Và ..... điều làm cô ..... có thể suýt ngã xuống thêm một lần nữa .....

Loki .... Loki ..... người cô vừa đâm vào là Loki ..... tại sao lại gặp ngay lúc này ....

- Ô ..... - Lucy chẳng biết nói gì

Loki không tỏ ra trạng thái nào cả ..... Nắm tay cô kéo đi ....

Lucy giằng co .... Tức giận ..... la hét ....

- Buông tôi ra, cậu nghe không hả ?? - Lucy đứng lại

Loki không nói gì ..... thả lỏng tay ra .....

- Tôi xin lỗi..... xin lỗi cậu - Loki cúi mặt nói

Lucy choáng váng ..... cứng họng .... Hết nói nên lời ....

- Chuyện lần trước..... tôi xin lỗi cậu .... tôi đã đi quá mức giới hạn ..... tôi xin lỗi ..... hãy tha thứ cho tôi

- Cậu định giết tôi và Natsu .... Bây giờ cúi đầu xin tôi tha thứ là sao ???

- Tôi biết mình sai rồi ..... tôi xin lỗi cậu ....

- Hm, tôi không tin là cậu đã hối hận, lúc đó cậu biết tôi sợ đến cỡ nào không ??

- Tôi .... tôi .... xin lỗi ..... chúng ta làm bạn nhé .....

- Làm bạn ??? cậu định hãm hại tôi và Natsu nữa hả ???

- Không !!! không !!! tôi hứa sẽ không làm vậy nữa .....

- Nhưng ..... ai tin được cậu

- Chúng ta làm bạn nhé .... chỉ là bạn thôi .... Mãi mãi là bạn ....

- Ô .....

- Haizzzz, nếu tôi nói dối ..... sẽ rụng hết răng ... được chứ

Lucy nghe hết câu ..... bật cười lên ....

- Thôi, thôi được rồi ... làm bạn thôi nhé - Lucy đồng ý

Loki ngược mặt lên ..... mỉm cười nhìn cô ....

- À mà, cậu lúc này sao rồi !!! vui chứ !!! - Loki với vẻ quan tâm

- Vui thì có !! ..... nhưng bây giờ đang chán quá ....

- Ô .... Cậu thấy cái cây đằng đó không ??? - Loki đưa tay chỉ

Lucy ngược nhìn theo ..... đưa tay để lên trán ..... y như Tôn Ngộ Không

- Ừm thấy.... cái cây đó có vấn đề gì hả ???

- Nếu cậu muốn hết chán ..... thì đếm xem nó bao nhiêu lá
Lucy trợn mắt ..... há hốc miệng nhìn Loki ..... đúng là ở bên anh lúc nào cũng có chuyện cười .....
- Đếm tới mọc râu cũng không hết - Lucy nhăn mặt
- Cậu mọc râu hả ??? mới biết đó nha
- aaaaaaaa, không phải, con gái làm sao mọc râu
Nói rồi cả 2 bật cười ..... Loki mà thất nghiệp ..... đi diễn kịch hài chắc cũng ăn khách lắm .....

Nhà Fulbuster

Gray đưa Juvia về tới ..... Đậu xe trước cửa chính ....

Anh kéo Juvia vào trong nhà ..... vừa bước qua tới cửa thì ...

- Chúc mừng cô chủ đã trở về - Tất cả người hầu đứng ngay ngắn lịch sự la lên

Juvia chớp mắt nhìn ..... quá ngạc nhiên .....

Đồ đạc trong nhà được trang trí như một bữa tiệc .....

Cô giương ánh mắt hiếu kì về phía Gray ....

- Haizzzz, tôi tổ chức tiệc này để dành cho cậu đó, còn nhớ gì nữa - Nói rồi Gray kéo Juvia rảo bước đi .....

Bàn tiệc được trang trí ..... rất đẹp .... Rất sang trọng ..... rất thịnh soạn .....

Gray kéo ghế ..... để Juvia ngồi xuống .....

Rồi vào vị trí của mình .....

- Tất cả là của cậu hết - Gray mỉm cười

- Hả ??? nhiều đây sao ăn hết được ??

- Haizzzz, thì tôi cùng ăn với cậu, được chưa cô nương

Juvia gật đầu ..... mỉm cười ....

~

Tối

Juvia đang sắp xếp đồ đạc trong phòng mình ....

Cốc cốc .....

- Vào đi ?? Wendy hả ?? - Juvia đoán mò

Tiếng bước chân lục đục ngày càng gần cô hơn .....

Một vòng tay từ sau ..... Luồng ra trước ..... ôm chặt lấy cơ thể mảnh mai của cô .....

Juvia ngơ ngác xoay mặt qua .....

- Ô ..... là cậu hả ???

- Không phải tôi, vậy là ai chứ - Gray vùi đầu vào gáy cổ Juvia

- Tối rồi, cậu đến tìm tôi có việc gì ??

- Có việc mới tìm cậu được sao ?? tự nhiên thấy nhớ quá nên đến xem thử thôi

- Ô ..... cái mặt của tôi cậu vừa mới gặp cách đây 30 phút, sao tự nhiên nhớ

- Hm, nói chung là muốn gặp cậu, được không hả ??? miệng lưỡi sắc bén lắm

- Cám ơn đã khen nha !!!

- Haizzz, hết nói nổi, mà cậu đang gì vậy ??

- Rảnh không ??

- Tự nhiên hỏi tôi ?? để làm gì ??

- Dọn mớ hỗn độn này dùm tôi !!!

- Sao biết tận dụng cơ hội quá vậy .... Làm biếng vừa thôi nha

- Hm, tôi đi mấy tháng nay, căn phòng trống trơn, bây giờ sắp xếp lại đồ đạc thôi, làm giúp nha !! nha !!

- Được rồi, ông chồng đảm đang ra tay đây ??? - nói rồi Gray xắn tay áo lên, lao đầu về công việc

Tích tắc tích tắc .....

Chỉ trong một khoảng thời gian ngắn ..... Gray đã dọn dẹp xong tất cả.....

Mọi thứ được sắp xếp gọn gàng .... ngăn nắp hết ....

Gray phúi tay ..... mỉm cười nhìn Juvia ....

- Không biết khen một tiếng hả - Gray nhú mày

- O .... Được rồi !! cám ơn cậu !!! cậu giỏi quá !!! đảm đang quá !! nội trợ chắc cũng hay lắm - Juvia trêu chọc

- Haizzzzzzzz, cậu biến cái khen thành mỉa mai luôn rồi

- Hm, tôi đâu có ....

- Còn nói không nữa hả ???

Nói rồi Gray đưa tay nhéo mặt Juvia .....

- aaaaaa, nghỉ rồi, nghỉ rồi - Juvia bật cười

Tiếng cười đùa vang cả không gian ....

Một lúc sau ....

Mọi thứ dường như êm ả đi ..... cũng đúng thôi ....

Bây giờ .... hai người họ chuyển sang hôn nhau rồi .....

Môi chạm môi ..... một nụ hôn vô cùng hạnh phúc và thâm thiết .....

Đang lãng mạn tự nhiên ..... có tiếng ho của ai đó vang lên ...

Cả 2 giật mình ..... xoay mặt qua ....

- Anh chị ngọt quá !!! em nổi gai óc đây - Wendy lấp ló ngoài cửa

- Em đang tính phá đám hả ??? - Gray nhăn mặt

- Haizzzzz, không phải như vậy, anh nhìn đồng hồ xem mấy giờ rồi ??

- 10h30

- Đêm hôm khuya .... anh đến phòng con gái làm gì ??

- O ..... em nghĩ đi đâu vậy ??

- Thôi được rồi, đừng giả nai nữa, ra ngoài mau

Nói rồi Wendy đẩy Gray ra ngoài cửa .....

Thật sự là Gray không có ý gì hết ..... chỉ muốn gặp Juvia thôi ....

Sáng .....

Nhà Lucy .....

Chiếc BMW dừng trước cổng .....

Với mấy chiếc chìa khóa nhỏ nhắn ..... Natsu nhanh nhẹn mở cổng bước vào .....

Một lúc sau .....

Lucy đang có giấc ngon lành ..... thì bị tiếng chim hót làm thức dậy ...

Cô động dậy ..... dụi mắt ..... vươn vai .....

Và một điều khiến cô ..... sắp ngất đi ....

- Cậu ..... cậu ..... Cậu làm gì trong phòng tôi - Lucy trừng mắt nhìn Natsu

- Ngắm cậu ngủ !!! được không ??

- O ..... - Lucy ngồi bật dậy

Natsu ngồi dưới sàn luôn ..... gục đầu lên giường ...

- Đi ra ngoài mau, đi ra ngoài - Lucy kéo Natsu đứng dậy

- Làm gì ??

- Trời ơi !!! cậu không cho tôi vệ sinh cá nhân hả ??

- Thì vào toilet đi, mắc mớ gì đuổi tôi

- Rốt cuộc đầu có có bị gì không vậy ??

- Đi thì đi

Nói rồi Natsu đút hai tay vào túi quần ..... đi ra ngoài ....

20 phút sau ..

Lucy với đầu tóc gọn gang ..... Quần áo cũng thay xong luôn ....

- Cậu tìm tôi có gì không ?? - Lucy chớp mắt hỏi

- Haizz, sao cậu ung dung quá vậy ???

- Ung dung ??? tại sao ??

- Kỳ thi cuối năm sắp tới rồi !!!

- Hả ?????????? sao tôi không biết

Natsu nghe Lucy nói hết câu ..... đưa tay gãi đầu .....

- Học mà không biết là sao ??? rốt cuộc trong đầu cậu chứa cái gì vậy ?? - Natsu mắng một tràn

- O .....

- Tôi nó điều kiện nhé !!! nếu cậu thi mà không được xếp loại A thì chết với tôi

- Cái gì ?? Loại A !!! là xuất sắc đó !!! tôi không thể !!!!

- Có thể hay không thể gì cũng phải cố gắng

Lucy nhăn nhó ..... mức học của cô cao lắm là trung bình thôi ..... trừ khi thời thế thay đổi cô mới nhảy lên xuất sắc được .....

- Nhưng mà ..... tôi ..... - Lucy gãi đầu
- Tôi làm gia sư riêng cho cậu !!! được chứ
Lucy nghe hết câu ..... mặt mày sáng lên ..... ánh mắt long lanh ...
Gật đầu lia lịa .....
- Với điều kiện - Natsu có yêu cầu tiếp
- Cậu muốn gì nữa ???
- Thứ nhất cậu phải xếp loại A..... còn nếu không thì ..... tôi dọn qua nhà cậu ở đấy .....
- Hả ??? dọn qua nhà tôi ở ??? Lỡ mẹ về thì sao !!!
- Tôi không biết !!! cố gắng mà học đi
Tội Lucy quá ..... Natsu cũng ít có ác .... ^ ^

Quán Café ..... sang trọng .....
Một cô thiếu nữ..... với mái tóc màu hồng .... vừa dài vừa mượt ..... Óng ánh
Dáng đi trông rất quý phái .... chiếc váy màu trắng ... ôm sát đùi .....
Cô đảo mắt nhìn xung quanh ..... rồi chợt mỉm cười .....
- Cậu là Loki của tập đoàn B.C đúng không ?? - Arise vén tóc qua
Anh chàng ấy .... Đang thưởng thức ly cà phê thì ngược mặt lên .... Đứng dậy .... Vòng qua bên kia .... Kéo ghế ra cho Arise .....
Arise gật đầu ..... Rồi ngồi xuống ..... Chàng trai quay lại vị trí của mình ...
- Ủm, tôi là Loki, chào cô
- Xin chào, tôi là Arise
- Mà cô muốn uống gì ????
- Nước cam là được rồi !!!
Loki búng tay .... phục vụ từ xa chạy đến .....
Nghe hết câu của Loki ..... anh phục vụ gật đầu mỉm cười .....
- Tôi vào vấn đề luôn nhé - Arise ngồi chéo chân
- Ủm, đây là bản hợp đồng
Arise cầm lấy ..... rồi lật từng trang ..... đảo mắt xem thật kĩ .....
- Được rồi
- Mong hai tập đoàn chúng ta sẽ hợp tác được dài lâu - Loki lịch sự
Arise mỉm cười .....
- Tôi có việc, về trước nhé - Arise chuẩn bị tư thê đứng dậy
- Để tôi đưa cô về !
- Cảm ơn, nhưng tôi còn phải ghé qua chỗ khác nữa
- Vậy tiếc quá, tạm biệt cô

Hôm nay đường phố vẫn như ngày nào .... đông người .... Tấp nập .... Nụ cười tiếng nói .....

Hai bóng dáng 2 cao gầy ..... rảo bước đi .....

Ánh đèn soi sáng cả bóng đêm .....

Họ cười nói với nhau ..... trông rất hạnh phúc ....

- Gần đến kì thi cuối năm rồi, cậu không ôn bài sao - Erza vừa ăn kem vừa nói

Jellal rút trong túi ra cái khăn ..... nhẹ nhàng lau đi những vết kem dính trên miệng cô .....

- Mình qua nhà cậu ôn - Jellal mỉm cười

- Ồ ..... Ai cho phép vậy ??? - Erza ngạc nhiên

- Ừm ..... Mẹ vợ

Erza nghe hết câu ..... Ho sặc sụa ..... chân đứng muốn không vững ..... Jellal vừa nói « Mẹ vợ » .....

- Ý cậu là sao ??? - Erza ngơ ngác

Jellal nhăn mặt .... Nhéo má Erza .....

- Mẹ của cô Erza Scarlet đó !!! hiểu chưa - Jellal lôi cả họ lẫn tên ra luôn

- Ồ .....

Erza chưa kịp hoàn lại hồn .... Thì bị Jellal kéo đi

~~~~~

Nhà Erza

- Mẹ ơi nó dắt bạn trai về nhà nè - Anh Erza la lên

Theo phản xạ tự nhiên cha và mẹ Scarlet lò đầu ra xem

- Dạ, chào hai bác, tụi con định ôn bài cho kì thi cuối năm này - Jellal lễ phép

- Ôi !! vậy là tốt quá !!!! - Bà Scarlet vui mừng

Erza chưa kịp nói gì Jellal kéo cô đi một mạch tự nhiên như nhà của mình

- Sách, tập, viết, thước, - Jellal nói một tràng

Nghe hết câu Erza lục đục hộp bàn rồi để một chồng trước mặt Jellal ...

- Có cần mình dạy cho không ??? - Jellal cười nham hiểm

- Hm, không cần !!!!

- Vậy chúng ta thi đua nhé, trong 200 bài trắc nghiệm này, ai giải đúng hết và nhanh nhất thì

- Thì cái gì ?? nói hết câu luôn đi ngừng chi vậy

- Nếu cậu thua thì ... cậu phải làm osin cho tôi trong vòng 1 tháng..... và tôi thua thì ngược lại ...

- Được không đó

- Chấn chắc, hứa mà

- Bắt đầu thôi

Xế chiều

Nhà Lucy

- Cái này cậu áp dụng công thức á !!! dễ vậy mà không biết - Natsu chỉ vào quyển vở

Lucy nhăn mặt Làm theo lời Natsu

- Cái này là 4.5 - Lucy nói đáp án

Cốc (tiếng kí đầu)

- Viết sai chỗ kia rồi kìa, bài này có đáp án là 13.5 !!! chị ơi !!!

- Làm gì dữ vậy !!!!

- Haizzzz, tôi bó tay với cách học của cậu

Xẹt xẹt xẹt (tiếng viết bài)

10 phút sau.....

- Cái này đúng chứ - Lucy đưa trước mặt Natsu

Ánh mắt liếc qua liếc lại khiến Natsu không khỏi giật mình

Tất cả các bài tập Lucy giải đúng hết mà con trình bày rất chính xác (mới phát hiện ra thiên tài mới)

- O cậu có coi sách giải không vậy - Natsu nghi ngờ

- Không tin thì cho bài khác, tôi làm cho

Natsu giở cuốn tập của Lucy viết thêm 10 bài nữa bắt cô ngồi giải hết

5 phút sau

- Xong rồi - Lucy đưa trước mặt Natsu

Và tâm trí anh bắt đầu rối loạn xem té ghế.....

- Cậu học như vậy Tại sao lại vào lớp D - Natsu chuyển sang thắc mắc

- O không biết.....

- What ??? Why ??

- Đã nói là không biết rồi mà

- Bây giờ cứ cố gắng giống vậy không được xuống dốc..... nhất định phải đỗ loại A cậu có nghe rõ không hả ??? - Natsu nói một tràn

Lucy sợ hãi gật đầu lia lịa

- Đi theo tôi - Natsu đứng dậy .. kéo Lucy đi theo

Tiếng sóng biển rì rào đang chen lấn nô đùa cùng với mảng cát mịn màng

Chàng trải vòng tay qua ôm cô gái từ phía sau

- Đẹp quá !!! - Lucy nở rộ nụ cười đẹp như hoa

Cả 2 gương mặt nhìn Phía xa xăm của đại dương bầu trời thật quyến rũ với màu vàng hồng vòng cung tròn to mọc giữa biển như chiếc nhẫn ái tình đang nhấp nhô

Làn gió nhẹ nhàng nhưng chứa đầy nhu tình cùng mặt biển gợn sóng tung tăng ánh mặt trời dịu dàng ấm áp làm sao

Thật là một khung cảnh đẹp rất lãng mạn

Lucy đưa tay chỉ về phía hoàng hôn Mỉm cười hạnh phúc

- Sau này, tôi sẽ thường xuyên đến đây !!!

- Tại sao ??? - Natsu thắc mắc

- Vì ở đây tôi cảm thấy rất hạnh phúc và ấm áp như ở bên cậu, tôi sẽ ghi nhớ mãi mãi kỉ niệm này Cất giữ nó trong lòng Khi nào không gặp được cậu..... tôi sẽ ra đây xem ánh hoàng hôn như vòng tay dịu dàng của cậu

Natsu không nói gì siết chặt tay hôn nhẹ vào gáy cổ Lucy Thật ngọt ngào

53. Chap 59: Kế Hoạch Của Kỳ Nghỉ Hè

Ngày thi

Bầu không khí trở nên vô cùng căng thẳng Hầu như tất cả học viên đều chăm chú vào quyển sách, quyển tập trên tay

Ánh ban mai chói chang đang cố xoa dịu đi cái hồi hộp, mệt mỏi,..... từng làn gió mong manh thoáng qua Làm tâm trí trở nên thoải mái hơn ... nhưng ...

Tất cả mọi người đều không thể thư giãn cơ thể họ nóng bỏng lên do sức ép của tinh thần chuyện tương lai của họ trông cậy vào kì thi này

- Cậu giúp tôi câu này được không - Levy đưa quyển vở cho Gajeel

Anh khom người xuống dịu dàng Tỉ mỉ từng li từng tí chỉ dạy nhiệt tình cho cô ..

(Vợ người ta mà ^ ^)

- Bây giờ thì hiểu chưa - Gajeel hoàn thành bài giảng của mình

Levy gật đầu rồi lập tức quay về trạng thái cũ chăm chú học bài ..

Còn về phía Lucy thì cả tối hôm qua ... cô đã thức suốt đêm.... Xem lại những gì Natsu chỉ dạy giải từng bài, từng bài Học từng chữ, từng chữ Vì vậy sáng nay mặt cô như con gấu trúc những cố gắng của cô có thành công không đây ???

Hôm nay ... Jellal là người vui nhất Erza thua anh một bài chỉ là do mắt cô hơi mỏi nên sơ ý đánh nhầm nhưng nhờ vậy mà cả hai có một buổi ôn tập thật dài và giàu kinh nghiệm

Anh Gray bạo lực lạnh lùng bây giờ đã thay đổi đến 360 độ Trở thành một chàng trai ngọt ngào dịu dàng mà còn vui tính nữa chị Juvia được kèm cặp đến nơi đến chốn luôn

Reng reng (tiếng chuông tử thần)

1 tuần sau

Mấy ngày nay Lucy nóng như ngồi trong lò lửa cô đang lo lắng mình có đậu không Đặc biệt là có vào lớp A không vấn đề thật là nan giải ..

Từ phía xa xăm cái bảng thông báo nhưng treo án tử hình ...

Tay chân Lucy rung rẩy khiến mọi người hiếu kì và chú ý đến cô

- Cậu làm náo động sân trường đấy, làm ơn dừng cái thói đó đi !!! - Natsu quát

Lucy rung bần bật ... giật mình cắn chặt môi

(Natsu đáng sợ đến thế sao)

Dừng chân trước án treo tử hình có khoan hồng không đây hay là thẳng tay xét xử

Lucy đưa ngón tay lên kiểm tra loại D trước trong danh sách này không có tên cô

Đến loại C Lucy cảm thấy lạnh lẽo làm sao

Loại B Cô chấp tay cầu nguyện Nhưng cũng không có tên của cô ...

Và cuối cùng là Loại A Trong đây mà không có Là coi như cô đã rút và học lại năm hai

Với khuôn mặt tái mét môi dường như khô cằn trắng bệch đi

Ngón tay nhỏ nhắn bắt đầu trượt trên danh sách loại A.....

Lucy đưa ánh mắt đầy buồn bã rồi gục đầu xuống Natsu nhăn mặt, cô đã rút rồi sao, ...

Tiếng bước chân tiếng lại gần Natsu anh bỡ ngỡ chẳng biết gì

Chưa kịp lấy lại tinh thần Lucy nhảy lên ôm chầm lấy anh

- Đậu rồi, đậu rồi, đậu rồi, Loại A đó - Lucy hét lên

Mọi người xoay qua nhìn cô như con thú lạ

- Lúc này cô định dọa tôi chết ngất à - Natsu ngạc nhiên

- Vui quá !!!!! không biết phải diễn tả cảm xúc như thế nào

Cả đám bật cười lên Nhóm bạn của cô tất cả đều đậu Loại A hết ... ăn mừng thôi !!!!!!!

- aaaaaaaaaaaaaa, hè rồi

4 cô gái với mấy bộ Bikini gợi cảmchạy lon ton trên cát rồi bay thẳng ra biển ...

(Chắc các bạn biết là ai rồi phải không ???)

Hang cây dừa đung đưa trong gió bãi cát mịn màng, làm dịu chân của mọi người..... cộng thêm mặt biển trong xanh thấm đậm ánh mặt trời long lanh chói rọi Vài ngọn gió đùa vui lướt qua đúng là một địa điểm tốt cho phong trào nghỉ hè này

Sóng biển nhẹ nhàng nâng niu thân hình thật quyến rũ của các cô gái ...

Đang vui đùa với nước thì ở đâu ra 4 cái ván lướt sóng tung tăng trên mặt biển

- Oaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa - tiếng hét của mọi người xung quanh

Có nên tin vào thị giác nữa không đây

Với dáng vẻ cao ráo, hotboy điển trai, cởi trần để lộ quyền cái Body thật hoàn hảo, trên cả tuyệt vời của những chàng trai ở tuổi 18 Đôi chân rắn chắc giữa thẳng bằng trên ván lướt đôi mắt vô cùng sắc bén nhìn thẳng về phía trước thật hung dũng uy nghiêm đùa giỡn với những cơn sóng tàn bạo đánh gục tất cả các cô gái đang có mặt ở đây Mọi người đang nghĩ rằng hôm nay có một buổi chụp ảnh người mẫu trên bãi biển

Cả nam còn phải giương đôi mắt ra nhìn thật là khâm phục Còn về nữ thì hầu như bị tiếng sét ái tình đánh trúng hết rồi

Sau trận cuồng phong bão táp 4 cái ván lướt dừng lại trên bờ biển ... mọi người dường như bị đơ hết toàn cơ thể

Mấy anh chàng có vẻ mệt mỏi Nằm lăn lóc trên bãi cát Họ vừa mới lướt cùng đại dương mà

- Các cậu định gây sự chú ý rồi làm náo động cả bãi biển này hả - Lucy đứng trước mặt mọi người

- Chú ý cái gì ?? chúng tôi chỉ làm những gì mình thích thôi - Natsu gác tay lên trán

- Các cậu nhìn xung quanh thử xem - Erza từ phía sau đi tới

Lời nói của Erza ảnh hưởng mạnh đến ông chồng tương lai Jellal ngược nhìn xung quanh ... rồi trợn mắt

Đứng bật dậy

- Chuyện gì vậy, ê ê ê, Natsu, Gray, Gajeel - Jellal quá ngạc nhiên

Nghe tiếng gọi 3 anh chàng đang tắm nắng gượng mắt ... rồi ngồi dậy

Đập vào mặt họ là quỳn một đàn gái chân dài bao vây

Kinh ngạc 4 người họ lập tức đứng dậy Cổ chen lẩn khỏi ma trận ấy

Jellal ngơ ngác sắp bị nuốt chửng

Nói về tài lạnh lùng thì Natsu đứng nhất sát khí bắt đầu lan tỏa ra ánh mắt nãy lửa bùng lên

Sóng lưng của các cô gái dường như có một dòng điện cường độ mạnh chạy qua tê liệt toàn thân

Lập tức Ma trận ấy được giải trừ một cách nhanh gọn lẹ

Natsu bức bối bước đi 3 người còn lại cũng thoát ra được

Các cô gái đưa ánh mắt hối tiếc về phía họ Nức nở, nức nở

Natsu lướt qua Lucy rồi ôm eo cô kéo đi Chuyện xảy ra quá nhanh quá đột ngột khiến cô trở tay không kịp

Levy đang ngồi xây lâu đài cát thì bị Gajeel bế lên một cách gọn gàng cô chỉ biết la ó rồi ngơ ngác ngác

- Thật bó tay hai người họ - Jellal gỡ đầu rồi liếc nhìn qua Erza

- Cậu có âm mưu gì nữa đây

- Osin phải nghe lời cậu chủ đúng không ??

Erza cắn lưỡi Gật đầu

- Vậy

Jellal chỉ tay vào mặt của mình (ý của anh là bảo Erza hôn)

- O

- Phải nghe lời cậu chủ chứ !!!!

Erza nắm chặt tay đầu óc rối bời Rồi đặt một nụ hôn thật nhẹ lên má Jellal

Juvia nhìn chằm chằm hai người họ thật lãng mạn quá

- Nè, nè, nhìn gì đăm đúi dữ vậy ??? - Gray quơ tay trước mặt Juvia

Cô chưa kịp phản ứng gì hết thì bị kéo xuống ngồi trên đùi Gray ...

- Haizzzzzzz, chỉ là ngắm biển thôi - Juvia thở dài

- Vị trí ngồi ở đây được chứ - Gray cười nham hiểm

- Dạ - Juvia nhàn mặt rồi vâng lời

Đến trưa

Khu rừng bên cạnh bãi biển

Tiếng ve của mùa hè kêu in ỏi

Erza rất thích những nơi như thế này nên cô háo hức dẫn đầu

Mấy tán lá làm cản trở ánh nắng mặt trời nên mọi người cảm thấy rất mát mẻ....

- aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa - Lucy hét toáng lên

Mọi người giật cả mình xoay lại xem có chuyện gì không.....

- Ô con này, trông dễ thương quá - Erza ngồi xuống đất

Đưa tay vớt lấy con bọ đang lẩn trốn dưới mấy chiếc lá nhỏ

- Xem này - Erza đưa trước mặt Lucy

Levy và Juvia cũng bị kích động Chạy tán loạn lên

- Ô các cậu sao vậy ??? - Erza thắc mắc

- Nhìn trông đáng sợ quá !!!! cậu bỏ nó xuống đi !!! aaaaaaaaaa - Levy chui rúc phía sau lưng Gajeel

- Mình thấy nó bình thường mà, có gì đâu - Erza vẫn còn thản nhiên

- Không bình thường chút nào cả !!! đừng để nó gần tụi mình - Juvia rung rẩy

- Haizzz, Juvia sợ đấy !!! cậu bỏ xuống đi - Gray lên tiếng bình vực

Lucy thì mất hết sức sống dựa vào người Natsu mới trụ nổi.....

Erza nhăn mặt Rồi đặt nó lại ngay chỗ cũ

- Erza, cậu không sợ mấy con đó hả ??? - Jellal quá ngạc nhiên

- Mình thấy rất đẹp, có gì đâu mà sợ - Erza giải thích

Levy bắt đầu hết hoảng sợ ánh mắt sức bén cùng vài cái vầng sáng lấp lóe trên đầu mỉm cười nham hiểm một cái

- Mình có kế hoạch này - Levy kéo Lucy và Juvia lại

Mấy người còn lại cũng bị lôi vào chỉ có Erza là không biết gì cả

Tối đến

Juvia và Gray dẫn Erza đi thám hiểm trong một hang động toàn bóng tối ...

- Các cậu muốn xem cái gì trong đây vậy ??? - Erza gãi đầu

Juvia chẳng nói gì Vừa đi vừa nhắm mắt ... ôm chặt Gray

- Không biết nữa !!! có hứng đi thôi - Gray bịa lí do

Erza nhăn mặt rồi gật đầu tiếp tục bước đi

Nhưng

” Kẹt ”

Một cái đầu ... đầy máu Tóc dài xỏa xuống phủ hai bên mặt hàm răng nanh sắc bén Vài vết chém thấy cả sọ não khuôn mặt trắng bệch....kinh tửm với máu tươi đang chảy từ khóe miệng Đôi mắt đen tối một bên loài cả tròng rồi rỉ máu

- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA - Juvia từ phía sau hét toáng lên

Cả Gray còn phải giật mình kinh hãi Cả 2 ôm nhau thở dồn dập

Tim Juvia đập với tốc độ nhanh cắn chặt môi khóc nức nở nắm áo Gray hơi thở của cô bắt đầu rối loạn lên

- Juvia, Juvia, cậu sao rồi !!! bình tĩnh lại đi !!! bình tĩnh !!! bình tĩnh

Nói rồi Gray ôm chặt Juvia để xoa dịu nỗi kinh hoàng trong lòng cô

Tiếng khóc của Juvia vang ngày càng lớn hơnhàng mi dài chứa đựng vài giọt nước mắt nhắm nghiền lại

- Wow, cái này giống thiệt quá - Erza với ánh mắt long lanh

Cô đến gần cái đầu ấy đưa tay sờ sờ một cách rất nhẹ nhàng

- Cho mình cái này được không ?? năm sau có thành lập câu lạc bộ ma kinh dị, mình định tham gia và phải nộp một vật phẩm thật gồm giếc - Erza vui mừng

Gray rung rẩy anh không tin vào thánh giá của mình nữa Erza không hề sợ mà còn đùa giỡn với cái đầu đó....

- Cậu đem nó đi nhanh lên - Gray hét lên

- Ô sao vậy ??? ừm mà cảm ơn nha

Nói rồi Erza nắm cái đầu Giật mạnh xuống ôm chặt trong tay chạy ra ngoài

Gray lo lắng bế Juvia lên Âm mưu thất bại

~~

Khách sạn

Juvia nằm trên giường cảm giác sợ hãi vẫn chưa hết

Tối nay làm sao cô ngủ đây trong phòng chỉ có mình cô Erza qua phòng Lucy và Levy hỏi vài chuyện quan trọng Nên sẽ ngủ bên đó luôn

Juvia nằm co ro trên giường Gray đau đầu

Nếu biết chuyện xảy ra như vậy thì anh đã không để cô đi cùng rồi đây chỉ là một trò chơi thôi Kế hoạch của Levy là dọa Erza phải khóc thét lên

Gray và Juvia tham gia vào cuộc chơi này nhưng tác dụng là ngược lại họ

Bây giờ phải biết làm sao đây Juvia đang ú á ú ó trong nỗi sợ hãi vô cùng kinh hoàng

Gray gãi đầu rồi chợt có gì đó lóe sáng trên gương mặt thiên thần của anh (không sáng cho lắm, không biết anh định làm gì đây)

Vừa suy nghĩ xong Gray leo thẳng lên giường Juvia

Nằm xuống đắp chăn lại vòng tay qua ôm chặt Juvia

Đang đắm chìm trong sợ hãi cô giật mình ngơ ngác nhìn

- aaaaaaa, cậu làm gì vậy - Juvia la lên

- Nếu cậu sợ, tôi có thể ôm cậu, yên tâm đi tôi không làm gì đâu

Juvia nhắm mắt Tổ vẻ không đồng ý

- Cái đầu từ trên rơi xuống - Gray chưa nói hết câu

Juvia bay thẳng vào ôm chặt anh Nhắm nghiền mắt

(Hùa dọa Juvia.... Gray à !!! anh ác quá đấy)

Thế là cả buổi tối Juvia được Gray ôm vào lòng cảm giác sợ hãi dần vơi đi Rồi mơ màng thiếp trong giấc ngủ

(Cảnh báo : họ không làm gì cả, đừng suy nghĩ đen tối tội nghiệp tác giả lắm +__+)

Sáng

Gajeel đứng đưa Cái lồng kính..... trước mặt Erza

- Con rắn nhỏ này vẩy của nó thật đẹp -Erza hớn hờ

Cả đám xung quanh Ngơ ngác.... Rắn mà Erza cũng không sợ

Làn gió mát mẽ bay qua kế hoạch của anh đã phá sản ...

(Ôi trời !!! +_+)

Một lúc sau

Trên bãi biển .

- Erza, Erza cậu có sợ con mèo này không - Lucy mỉm cười

- Ai mà lại sợ chú mèo đáng yêu như vậy chứ - Erza vuốt nhẹ bộ lông mềm mại của nó

- Haizzzzz, có người sợ đấy

Nói rồi Lucy đảo mắt xung quanh Tìm kiếm thứ gì đó

Bóng dáng cao ráo đã khuất xa cô một đoạn dài

- Natsu cậu đi đâu vậy - Lucy vẫy tay gọi

Erza đưa mắt nhìn rồi thầm cười

- Ê, cậu có nghe tôi nói không vậy - Lucy tức giận hét lên

- Đem con mèo đi chỗ khác cho tôi - giọng Natsu từ xa vọng lại

Lucy nhăn mặt lắc đầu Thật hết hiểu nói

Tối

Sau khi mọi người đã dùng bữa xong hết

Không gian êm ả đi

Levy lục đục kéo Erza lên sân thượng

Gió trên này rất mạnh rồi lướt qua hất bay tóc của họ

Levy đi phía sau Erza đưa tay đẩy cô đi

- Cậu dẫn mình lên đây làm gì ??? - Erza thắc mắc

Đến bờ rìa sân thượng đây là tầng 20 đấy ...

- Cậu nhìn xuống đi - Levy nhắm nghiền mắt

Erza gật đầu Rồi liếc mắt nhìn xuống mấy ánh đèn dưới đường phố Như những viên bi nhỏ đủ màu

- Đẹp quá - Erza ngắm nhìn thật kĩ

Levy ngồi bệt xuống đất, Co rúc chân lại ...

- Cậu sao vậy, Levy ??? - Erza vịn hai vai cô

- Đừng nói với mình là cậu sợ độ cao nhé - Erza chuyển sang nghi ngờ

Levy siết chặt tay, Gật đầu

- Vậy cậu đưa mình lên đây làm gì ???

- Mình muốn biết Cậu Cậu.... có sợ độ cao không ??

- Haizzzzzz, sao không hỏi thẳng luôn !!! từ nhỏ mình không hề sợ độ cao mà còn rất thích nữa
Lại thêm một người nữa thất bại Rốt cuộc Erza sợ gì đây

~

Phòng Jellal

Ánh đèn mờ ảo Nhấp nháy.....

Erza đi lướt qua rồi tò mò Cô đẩy cửa đi vào

Kế hoạch của Jellal sẽ diễn ra như thế nào ?????

- Jellal,Jellal, đèn trong phòng cậu có vấn đề, báo với quản lí khách sạn đi - Erza đảo mắt bước vào
Nhưng

Chưa kịp thốt ra lời nào hết

Erza bị kéo xuống Nằm giữa giường

Hai tay bị khống chế siết chặt không thể phản kháng được ...

Và người nằm trên là anh chàng Jellal

- Cậu định làm gì ??? - Erza vẫn chưa hiểu chuyện

Jellal không nói gì Miệng hiện lên một đường cong : nụ cười đều cán

Erza bắt đầu bực mình động đậy nhưng không thể làm gì cả ... hai tay bị đè xuống rồi

Jellal khom đầu xuống tiến gần mặt Erza Và

” Phập ”

Anh chàng nham hiểm lăn xuống giường mặt mày khổ sở đau điếng

- aaaa.... Cậu Ác Quá ... - Jellal nói không thành lời

- O Minh Minh xin lỗi - Erza với hai má ửng hồng

- aaaaa..... cậu ác aaaa

- Nè, nói trước nhé !!! người giở trò là cậu !! tôi chỉ tự vệ mà thôi - Erza ngồi dậy

- Tôi chỉđùa..... một Chút Thôi không có... ý gì đâu Cậu có cần trả đũa như..... Vậy không ???

- Haizzzzzz, sao này đừng đùa như thế nữa !!!

Jellal không nói gì Nằm lăn lóc dưới sàn

(Các bạn có hiểu không ??? Erza đá nhầm chỗ)

Âm mưu tấn công của Jellal bị phá sản hoàn toàn

Chiều hôm sau

Mọi người đều đã giăng bẫy hết rồi nhưng hoàn toàn thất bại

Chỉ còn lại Natsu mà thôi anh vẫn chưa có động tĩnh gì cả

Không biết Natsu định giở trò gì đây !!!!!.....

Lucy giương ánh mắt hiền kì về phía anh

Natsu liếc một cái rồi tỏ ra vẻ ngây ngô không biết gì cả

Cả đám muốn nổi khùng với dáng vẻ thờ ơ của anh

Đang yên đang lành thì

- Cho hỏi, mọi người có phải bạn du lịch cùng cậu trai có mái tóc màu xanh dương, cao khoảng 1m85 , lần trước có lướt sóng cùng 3 anh này - Tiếp viên vội vàng

- Jellal ???? cậu ấy có chuyện gì hả ??? - Erza đứng bật dậy

54. Chap 60: Đây Là Bạn Trai Của Tôi

Đang ngồi tán gẫu vui vẻ Bỗng nhiên có chuyện xảy ra

Mọi người hồi hải chạy theo cô tiếp viên

Và Chân tay Erza bắt đầu rung rẩy đôi mắt mở to hết cỡ sợ hãi lẫn áp cả con người cô

Trong tiềm thức cơ thể của cô từ từ di chuyển từng bước từng bước về phía Jellal

Erza ngồi bệt xuống đất tâm trí cô đang rối loạn bàn tay nhỏ nhắn bắt đầu len lỏi qua khuôn mặt cô cảm thấy ẩm ướt nên

Đưa tay mình lên xem

- Máu, máu, máu..... máu Jellaaaaaal..... Jellaaaaaaaaaaaal - Erza kinh hãi hét lên

Cơ thể Erza dường như mất hết cảm giác.....

Khóc mắt bắt đầu cay Từng giọt, từng giọt lăn dài xuống má

Tim nhói đau đập với tốc độ nhanh con dao đang cào xé trong lòng cô đau nó rất đau với bàn tay búng rúng

Erza ôm chặt Jellal

- aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa - Erza đau khổ, hét toáng lên

Jellal đang nằm đối diện chiếc xe và đặc biệt máu ... máu.. máu của anh đổ ra rất nhiều

Erza bắt đầu hoang mang từng khúc ruột quặn lại

Nước mắt liên tục rơi xuống ướt át cả mặt Jellal

- Jellal, Jellal, Jellal, Jellal cậu tỉnh lại đi, tỉnh lại đi mà - Erza khóc nức nở

Cô sốc mạnh Jellal lên nhưng cũng vô hiệu anh đã chết rồi chẳng anh đã rời xa cô Anh đã ra đi

- Làm ơn tỉnh lại đi mà làm ơn làm ơn Jellaaaaaaaaaaaal

Khuôn mặt cô bắt đầu tái mét đi miệng nhạt nhếch, bờ môi khô khốc Thở dồn dập Mọi thứ dường như loạn lên

Cả thế giới mà cô đang có đã sụp đổ hoàn toàn đã tan nát cô mất tất cả rồi sao người mình yêu Đã ra đi mãi mãi ...

- Aaaaaaaaaaaaaaaaaa, cậu đã hứa với mẹ mình rồi mà, sẽ ở bên mình suốt đời, tại sao ??? tại sao cậu không làm tròn trách nhiệm đó tỉnh lại đi mà..... mình xin cậu Làm ơn tỉnh lại đi mà Cậu muốn để mình cô đơn hết cuộc đời này sao để mình bơ vơ trên thế giới này sao Aaaaaaaaaa,..... đừng làm mình sợ đừng làm mình sợ cậu tỉnh lại đi mà - Erza nhạt nhòa nước mắt

Jellal vẫn không cử động Cơ thể anh lạnh toát Hoàn toàn gục xuống

Vết máu nhuộm đầy quần áo của Erza như một loại độc đang thấm đậm trái tim cô đang ăn mòn rên rỉ

Mọi người xung quanh đứng nhìn Rồi đau khổ bật khóc

Chỉ là tai nạn thôi chỉ là tai nạn thôi Nhưng tại sao ??? tại sao ??? tại sao ??? lại nhẫn tâm cướp đi sinh mạng của người mình yêu

Erza khóc thét lên đau đớn quá đau đớn con đường tương lai của cô sẽ ra sau đây Văng bóng Jellal mãi mãi Từ đây trở đi cuộc đời cô sẽ là một mảng màu đen u tối..... u buồn Tất cả dồn dập hành hạ cơ thể hao gầy của cô

Nghe ngào nức nở Tim đau nhói

- Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa - Erza khụy ngã hoàn toàn

Thời gian dừng lại đã dừng lại Cho thăm cảnh này

Hết rồi Hết rồi hết rồi sao tàn phai Tình cảm sẽ tàn phai

Natsu đứng dựa vào bức tường bên cạnh Bật cười

Lucy đang che miệng khóc tức giận đưa thẳng cho anh đôi mắt dao găm

Erza hoàn toàn mất hết sức sống gục ngã nằm trên người Jellal từng đợt nhói đau đánh mạnh vào thân xác của cô

- Đủ rồi đó - Natsu vừa cười vừa nói

Erza đang khóc nức nở thì

Jellal bắt đầu động dậy anh ngồi bật dậy

Mọi người trở mắt ra nhìn anh ... đặc biệt là Erza cô đang mơ màng trong cái đau thương thì chợt bừng tỉnh dậy

Vòng tay ôm chầm lấy Jellal khuôn mặt hạnh phúc được thể hiện vô cùng rạng rỡ đôi mắt cô khép lại như tận hưởng mùi vị ngọt ngào... ấm áp.....

- Natsu, đây là trò gì hả ??? - Lucy quát

- Haizzzz, chẳng phải là kế hoạch của Levy sao ?? mọi người nhìn xem, Erza đang sợ hãi, khóc thét lên - Natsu giải thích

- Hả ?????????????????? - Cả đám đồng thanh

Đây chỉ là trò đùa do Natsu bày ra Jellal làm nhân vật chính

- Vậy máu đó !!! là giả hả ??? - Lucy bắt đầu hiểu ra chuyện

- Ủ ừ, máu giả đó, mà tôi đổ hơi nhiều - Natsu gãi đầu

Erza nghe hết câu giật mình đẩy Jellal ra

- Cậu đùa với mình hả ????? - Erza tức giận

- O Do Natsu bày ra bắt mình làm theo thôi

- Cậu lừa gạt mình ,aaaaaaaaaaaaaaaaa, cậu biết mình sợ đến cỡ nào không ???? đùa quá chớn rồi đấy !!!!!

- Erza hét lên

- Xin lỗi mà.....

Bây giờ chắc các bạn cũng biết Erza sợ gì rồi Không chỉ một mình Erza mà tất cả mọi người đều như vậy

Sợ mất người mình yêu

Ở đây mình không lấy cái chết ra mình họa là vì trong cuộc sống có một số người đã thỏa mãn với những gì đang nắm giữ do đó cái chết đến với họ chỉ là một thử thách nhẹ nhàng mà thôi

Thậm chí có người Dám hi sinh bản thân để cứu người mình yêu họ chấp nhận mất đi tất cả

Rắc rắc (tiếng bẻ tay)

Natsu ngơ ngác nhìn xung quanh Cả đám đang bao vây anh chuyện gì xảy ra đây anh chỉ làm đúng kế hoạch của mình thôi

Bình bình Bốp bốp

Natsu bị mọi người bay vào đánh tới tấp

3 tháng hè đã qua

Hôm nay là ngày bắt đầu năm học mới

Tình cảm của mọi người ngày càng gắn kết hơn nhưng

Chuyện gì sẽ đến đây liệu họ có vượt qua không ???

Vẫn như mọi năm Ngày khai giảng được diễn ra

Lucy được Natsu đưa đi nên đã không bị trễ như mấy năm trước ...

Ồ ạt hàng ngàn học sinh cười nói tươi tắn

Erza bước lên bục giảng đọc bài phát biểu của mình ...

Và hội trưởng năm nay vẫn giữ nguyên Natsu Heartfilia

Hội phó cũng vậy Gray Fulbuster anh chàng tàn nhẫn, độc ác của năm trước đã thay đổi quá đột ngột làm mọi người cứ ngỡ ngàng khi tiếp xúc với anh

Sau khi buổi khai giảng kết thúc mọi người trở về lớp học của mình ...

Natsu lúc nào cũng bị vướng vào cái chức hội trưởng nên bị công việc quấy rầy đeo bám lấy anh

Đầu năm mà sao nhiều việc quá..... Hội phó lo đi bồi đắp cho tình yêu của mình bỏ anh bơ vơ với chất đồng giấy tờ

Natsu bay vòng vòng các dãy hành lang

Dáng người cao ráo đi lướt qua các lớp học đôi mắt đắm chiu nhìn vào tờ giấy đang cầm trên tay

Khi nào xong việc anh phải đi tìm Lucy mới được Natsu đang suy nghĩ mơ màng thì

« phập »

Natsu bắt đầu nổi cáu ở đâu ra đâm vào người anh

- Nè, đi không biết nhìn hả ??? - cô gái xoa đầu rồi mắng Natsu

Với mái tóc trắng dịu nhẹ ngấn lơ thơ Thân hình mảnh mai gợi nét quyến rũ, sang trọng của một thiếu nữ đôi mắt xanh màu ngọc bờ môi gợn sóng hình trái tim làn da mịn màng trắng mịnkhoác thêm bộ đồng phục Fairy Tail trên người Làm toát lên vẻ đậm đà thanh cao

- Ô ... cô là - Natsu nhìn chằm chằm

Nghe giọng nói quen quen cô gái ấy bắt đầu ngược mắt lên đưa đôi mắt long lanh về phía Natsu

- Anh anh Anh ... anh Nim

- Sao em lại ở đây - Natsu định ngồi xuống nhặt mấy tờ giấy

Nhưng chưa kịp khom người xuống thì

Cô bé lúc này bay thẳng vào ôm chầm lấy anh

Natsu choáng váng chẳng biết chuyện gì

- Aaaaaaaa, nhớ anh quá !!! nhớ anh quá !!

- Ô Em em Chuyển về đây học luôn hả ???

- Ủ ừ, em muốn ở bên anh

- Mà khoan đã, buông anh ra

- Sao vậy ?? anh không thương em hả ??

- Buông anh ra cái đi rồi nói

- Anh anh anh có bạn gái rồi sao ??

- Ủ ừ, mọi người đang nhìn đấy, em buông anh ra được chưa ???

Cô bé tỏ vẻ giận hờn Thả lỏng vòng tay ra khóe mắt bắt đầu tràn ra

- Nhớ anh quá à !!! cho ôm 1 cái cũng không được

- Thôi được rồi, em học năm 2 đúng không ??

- Dạ, hôm qua em mới bay về đấy, ba mẹ cũng theo em luôn, trong thời gian này, gia đình em sẽ định cư ở đây

- Oh, Lisanna em lớn quá !!!

- Chỉ được cái chiều cao vượt trội hơn người khác thôi !!!

Lisanna Strauss là con gái của một tập đoàn lớn mạnh ở nước ngoài và cũng là đối tác lâu năm của gia đình Heartfilia Từ nhỏ Lisanna đã quấn lấy Natsu Lúc nào cũng gọi anh là Nim.....

Cái tính dễ thương không nheo của cô làm Natsu không khỏi bực mình nhưng đôi lúc cô lại tốt bụng và hơi nghịch ngợm (tựa Lucy) vì vậy Natsu xem cô như em gái của mình vì vậy anh rất quý mến cô

- Mà nè, anh đi đâu vậy, cho em theo với - Lisanna nũng nịu

- Công việc !!! em lo về lớp học đi, đừng theo anh

Nói rồi Natsu quay lưng đi Chưa kịp bước thì

Lisanna nắm chặt tay

- Em muốn cái gì nữa ???

- Bây giờ anh có cho em theo không ???

- Hăm dọa à !! tùy em

Natsu không nói gì thêm Rảo bước đi Lisanna lủi thủi theo sau ...

Phòng hội trường

Natsu quăng sấp giấy lên bàn rồi ngồi xuống ghế Bàn tay bắt đầu hoạt động

Lisanna ngó tới ngó lui Bước đến đứng đối diện Natsu đưa mắt nhìn chăm chăm vào anh

- Nè nè, em giúp anh được không ??? - Lisanna mỉm cười

- Không cần ! qua đó ngồi đi

- Hm, sao anh lạnh lùng quá vậy

Natsu không nói gì Mắt nhắm chiu vào mấy tờ giấy rồi chuyển động cây viết

Lisanna bực mình tự nhiên bị xem như không khí cô đi ra sau lưng Natsu rồi vòng tay qua trước ôm chặt anh ...

- Rốt cuộc em định giở trò gì đây - Natsu tức giận ngừng viết

- Nè, anh Nim sao lúc nhỏ em ôm anh được

- Haizzz, bây giờ em lớn rồi có hiểu không ???

- Không !! anh là của em vì vậy em ôm anh có gì sai đâu

- Em nói cái gì vậy hả ??? buông anh ra nhanh lên

Két (tiếng mở cửa)

- Ô Nat - Lucy chưa nói hết câu

Phản ứng của Natsu là đứng bật dậy

Lisanna đứng nhìn chẳng biết trời trăng mây đất gì cả

Lucy trừng mắt ... sững sờ, ngạc nhiên..... cơ thể bắt đầu rung lên.....

- Haizzzzzz, Lucy cậu lại đây - Natsu xoa trán mình rồi ra lệnh

Rốt cuộc chuyện gì đang xảy ra Cô gái này là ai ??? đầu óc Lucy trống rỗng

Nhưng chưa kịp nói gì Lucy đã nằm gọn trong vòng tay của Natsu ngơ ngác lại thêm ngơ ngác

Lisanna giương mắt nhìn Trong lòng hầm hực đầy núi lửa sắp phun trào cô cố gắng kìm nén tỏ ra vẻ dễ thương trước mặt Natsu

- Đây là bạn gái anh hả - Lisanna mỉm cười

- Ừm, Lucy này, đó là Lisanna, em gái của tôi - Natsu giải thích ngắn gọn

Lucy chưa hiểu chuyện đây có phải sự thật không ???

- Ô ... tôi tôi..... - Lucy nói không nên lời

- Cậu sao vậy ??? - Natsu áp tay mình lên trán Lucy

Cô kéo tay Natsu

- Ô chào em - Lucy mỉm cười

Lisanna cúi đầu rồi đưa ánh mắt sắc bén về phía Lucy

- Ô thôi tôi có việc nên đi trước đây - Lucy thoát khỏi vòng tay của Natsu

Nói rồi cô đi ra khỏi phòng một cách lặng lẽ

Hành động đó là sao ??? Rốt cuộc đâu mới là sự thật Lucy đứng dựa vào bức tường cạnh cửa cảm thấy xót xa trong lòng khóe mắt chợt tràn xuống

Cô ôm mặt chạy đi

~~

Vườn hoa hướng dương

Đôi chân nhỏ nhắn chạy thật nhanh

Nhưng cô phát hiện ra đã có người ở đây rồi mái tóc này rất quen

- Lucy, cậu sao vậy ??? - Loki ngoái đầu qua

Lucy nuốt nước mắt vào lòng gượng cười một cái rồi lắc đầu ...

- Nè nè, có sao không ??? - Loki bắt đầu lo lắng

Nói rồi anh kéo cô ngồi xuống cạnh mình.....

Lucy ngỡ ngàng nhưng cũng chấp nhận

- Haizzzzz, cậu với Natsu có chuyện hả - Loki đoán mò

Nghe hết câu Lucy giật mình bị nói trúng tim đen rồi

- Có lẽ là vậy - Lucy gục đầu xuống

- Chuyện cãi nhau là không thể tránh khỏi !!! ngày mai mọi chuyện sẽ qua thôi

- Loki này

- Hả ???

- Cậu chỉ cho tôi cách sống vui vẻ lạc quan như cậu được

- Ồ

- Nếu cậu không muốn nói thì thôi !!!

- Haizzzz, sống vui vẻ lạc quan nhưng trong lòng lại u buồn, tuyệt vọng

- Vậy dùng vỏ bọc bề ngoài để che giấu hả ???

- Tôi không biết !!! mỗi người có một thế giới riêng, tôi cũng vậy, cậu cũng vậy, thế giới của cậu, tôi chưa từng chạm đến vì vậy tôi không thể thấu hiểu được cậu !!! theo tôi nghĩ Natsu có thể

- Hm, cậu ta có một đứa em gái đấy !! thật hay không tôi còn chưa biết

- Em gái ???

- Lisanna

- Oh tôi biết cô ấy rồi, đối tác làm ăn lớn của tập đoàn Heartfilia

- Vậy tại sao lại là em gái của Natsu ???

- Tôi không biết !!! nhưng có thể họ thân thiết với nhau từ nhỏ !! tôi chỉ suy đoán thôi !!

- Ừm, tôi thấy Lisanna có điều gì đó rất lạ..... lúc gặp nhau tôi có cảm giác như cô ấy đang muốn ăn tươi nuốt sống tôi ánh mắt trông độc ác lắm

- Haizzzz, chuyện đó tôi không biết !!! có thể cô ấy thích Natsu

Lucy giật mình đó có phải thật không ??? nếu Lisanna yêu Natsu mà hai người lại là bạn từ nhỏ vậy Lucy là kẻ thứ ba

- Hm, đừng suy nghĩ nhiều !! tin tưởng vào tình yêu của mình đi - Loki mỉm cười

- Ừm, cảm ơn cậu

Tan học

Vốn dĩ Natsu định đưa Lucy về nhưng

Lisanna đã ngăn cản Bắt anh phải về nhà dự tiệc của nhà Strauss..... gia đình họ mới trở về nên mở Party

Natsu đã từ chối nhưng giữa hai gia đình rất thân thiết với nhau Nếu làm vậy Có thể ảnh hưởng đến quá trình hợp tác

Lisanna nắm tay Natsu đi ra

Anh đảo mắt xung quanh Lucy đang đứng dựa vào cây hoa anh đào gần cổng cúi mặt nhìn xuống mũi chân đôi mắt đắm chìm đượm buồn hân

- Lucy - Natsu từ xa vọng tiến lại

Anh kéo tay Lisanna ra rồi tiến thẳng về phía cô

Cô em gái có vẻ tức giận mặt hầm hầm Siết chặt tay rồi lùi thủi theo sau

- Lucy này để - Natsu chưa nói hết câu

- Anh Nim mọi người đang chờ, mình về thôi - Lisanna nhảy vào hòng Natsu ngồi

- Nhưng anh đưa Lucy về đã !!!

- Em nghĩ thời gian không kịp đâu !!! cha mẹ anh cũng đang ở nhà đấy

Lucy ngày càng buồn hơn cô suy nghĩ gì đó rồi chợt mỉm cười

- Cậu đưa Lisanna về cùng gia đình đi !!! hôm nay tôi tự về được

- Nhưng

- Đừng lo lắng !!! tạm biệt !! tôi về đây !! gặp lại sau

Nói rồi Lucy chạy đi Bỏ lại Natsu và Lisanna

Anh thở dài rồi xoay qua trường mắt nhìn cô em gái ” đáng yêu ”

- Sao em lại muốn cản anh đưa Lucy về

- O em chỉ không muốn cả nhà phải đợi lâu thôi !!!

Natsu không nói gì Quay lưng sải bước đi

Nhà Strauss

Natsu không khỏi ngạc nhiên khi nhìn thấy

Ban đầu anh nghĩ đây chỉ là buổi tiệc nhỏ để cả 2 gia đình nói chuyện vui vẻ với nhau nhưng

Cả căn biệt thự tràn ngập người đi kẻ lại mấy chiếc xe dừng trước cổng làm kín hết đường đi

Và đặc biệt trong buổi tiệc ấy có sự góp mặt của các chủ tịch, doanh nhân đứng đầu những tập đoàn lớn trong nước đây là cơ hội để mọi người tiếp xúc với nhau

Natsu bối rối nhìn xung quanh

- Mình đi thôi anh - Lisanna kéo tay Natsu

~~

Một lúc sau

Lisanna được diện bộ váy xanh nhạt trông thật nhã nhặn..... sang trọng gợi nét quyến rũ của một cô thiếu nữ ở tuổi 17 ánh mắt cô long lanh nhìn xung quanh

Tất cả mọi người hầu như đều bị hấp hồn với vẻ đẹp tự nhiên của cô

Natsu mở cửa bước ra trên người anh khoác một bộ vest đen ra dáng một vị chủ tịch tương lai

Nhưng vẻ mặt của anh không được vui cho lắm

Lisanna mỉm cười Đến nắm tay anh rồi nói

- Natsu Heartfilia, đây là bạn trai của tôi

Lời tuyên bố chính miệng Lisanna thốt ra

55. Chap 61: Bên Em Anh Mới Hạnh Phúc

Mọi người "Ồ" lên Rồi tiếp là tiếng vỗ tay vang dội

Natsu ngạc nhiên ngỡ ngác nhìn chăm chăm Lisanna anh có chấp nhận chuyện này đâu ??? bạn gái của anh là Lucy cơ mà

Phóng viên ồ ạt chạy tới lập tức tất cả ánh sáng phản chiếu vào cặp đôi đang nắm tay nhau

Lisanna mỉm cười gật đầu Natsu mặt tối sầm lại

- Em nói rõ đi !!! anh không phải bạn trai em - Natsu thì thầm với Lisanna

- Ủm, thì thì Anh cứ giả bộ đi !!! đừng làm gia đình em bẽ mặt

- Em nói vậy mà nghe được hả ??? anh không chấp - Natsu chưa nói hết câu

Lisanna nắm chặt tay anh nhón chân hôn lên môi lạnh nhạt của Natsu

- Ohhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhh - tất cả mọi người kinh ngạc

Natsu ngỡ ngác Chuyện gì đang xảy ra vậy ??? anh và Lisanna đang hôn nhau trước mặt mọi người

Phóng viên liên tục ấn máy chụp những tấm hình có một trong hai này

Natsu chưa kịp định lại hồn Anh mở to mắt nhìn cô em gái Lisanna

Cánh tay Natsu động đậy Định đẩy Lisanna ra thì

- Anh đừng làm em xấu hổ trước mặt mọi người - Lisanna thì thầm

Nụ hôn miễn cưỡng chấm dứt

Những ai đến dự buổi tiệc đều chứng kiến được chuyện kinh hoàng này vậy là hai tập đoàn Heartfilia và Strauss sẽ là thông gia với nhau

Trong khi mọi người xúm lại bàn tán

Thì một góc nào đó chàng trai với mái tóc màu nâu cam đút hai tay vào túi quần đứng dựa vào thành ghế Đôi mắt giận dữ được dâng tặng cho Natsu

Lisanna và Natsu được xem như đôi vợ chồng tương lai họ cùng nhau đi chào hỏi mọi người

Tiếng cười ríu rít được phát ra

Natsu cảm thấy rất bức mình nhưng cố kìm nén để giao tiếp với các chủ tịch này

Một lúc sau

Khi mọi người cùng nhau chung vui nâng ly rượu

- Anh muốn đi vệ sinh !! buông anh ra - Natsu kéo tay Lisanna

Cô gật đầu thả lỏng tay

Natsu quay lưng bước đi Với đàn núi lửa phun trào trong lòng

Nhà vệ sinh nam

Tiếng nước rì rào chảy xuống Natsu tháo cà vạt ra để trên thành bồn dùng nước đập vào mặt cả chục lần Mái tóc được chải chuốt kĩ càng Bây giờ lại rối xù lên Natsu vịn hai tay vào thành bồn nhìn chăm chăm vào mảng kính trước mặt

Kẹt (tiếng mở cửa)

Anh không thèm quan tâm Về mặt tức giận được thể hiện rõ nét hơn

Nhưng Đột nhiên người phía sau nắm chặt vai anh

Natsu nhìn vào trong kính cười nửa miệng một cái rồi xoay qua

Bựpppppppppppppp

Cả cái đám bay thẳng vào mặt Natsu

Natsu chơi với té bệt xuống nền nhà ánh mắt của ác quỷ nhìn thẳng vào kẻ gan hùm gan cọp dám đánh anh

- Cậu muốn cái gì ?? - Natsu giọng đầy danh thép

- Tôi hỏi cậu mới đúng !!! Lucy là gì của cậu hả ??

- Biết để làm gì ??? không liên quan đến cậu, đừng xen vào

Bựpppppppppppp

Natsu bị đâm thêm một cái nữa

Thế xác ác quỷ bắt đầu hiện ra Natsu nắm chặt tay Đứng bật dậy

Bựpppppppppppppp

Loki bị Natsu trả thù lại

Natsu bay thẳng ngồi lên người Loki đè xuống Nắm chặt cổ áo anh

- Mà là cái gì mà xen vào chuyện của tao - Natsu với dòng lửa sôi trên não

- Hm, tao là cái gì à ?? mà không cần phải biết, tao hỏi mày !!! Lucy là gì của mày hả ??? tại sao mày lại đối xử với cô ấy như vậy ??

- Tao làm gì Lucy hả ??? mà không có quyền nói

- Làm gì à !!! thế mày và cô Lisanna Strauss kia có quan hệ gì ??? hôn nhau trước mặt mọi người Còn xưng là bạn gái mày giải thích chuyện này cho tao

- Chỉ là tai nạn !!!! thật sự tao không muốn

- Hm, lúc tan học mày để Lucy về một mình chứ gì ?? rồi lên xe đi cùng Lisanna

- Tao

- Mày hết biện hộ được rồi phải không ??? nếu mày không thể cho Lucy hạnh phúc Thì để cô ấy cho tao

- Không bao giờ !!!! Không bao giờ !!!

Loki im lặng đẩy mạnh Natsu ra Rồi đứng dậy bước đi

Phòng vệ sinh trở nên trống vắng

Chỉ còn sự hối hận được toát ra từ người Natsu

- A, chào anh - Lisanna đứng trước mặt Loki

- Ủ

- Mặt anh sao vậy ??? tại sao lại bầm

- Không phải chuyện của cô

- O Anh là Loki của tập đoàn B.C phải không ???

- Ủ

- Dạ, hân hạnh được gặp anh, em là Lisanna

- Chào cô, tôi có việc nên đi trước đây, tạm biệt

Nói rồi Loki sải bước đi Lisanna hằm hừ như con cọp cái ở phía sau

Cô cắn chặt môi máu sôi tới não

Đang nằm trong núi lửa thì Natsu từ đâu chạy ra

- Anh đi đâu vậy - Lisanna hốt hoảng

Natsu phớt lờ không thèm đếm xỉa đến cô

- Nếu anh đi, gia đình em sẽ đến nhà anh hủy hợp đồng - Lisanna kiên quyết

Bước chân của Natsu bắt đầu dừng lại Hai tay anh siết chặt

- Anh định để em bẽ mặt ở buổi tiệc này sao

Natsu không nói gì tiến lại gần Lisanna

- Vậy là tốt - Lisanna đắc ý

Nói rồi cô nắm chặt tay anh Mỉm cười hạnh phúc

- Đi vào trong với em thôi - Lisanna kéo tay Natsu đi

Cả 2 cùng bước đi Nhưng

Cơ thể cao ráo đột nhiên dừng lại cúi mặt xuống Mái tóc lòa xòa trước mặt che đi đôi mắt đang chứa đựng sự nhớ nhung, yêu thương vô bờ

- Anh anh Sao vậy - Lisanna thắc mắc

Natsu không nói gì hất mạnh tay Lisanna ra rồi quay lưng đi

- Anh dám - Lisanna tức đến nói không nên lời

- Xin lỗi, anh không phải bạn trai em, anh muốn đi tìm một người có thể cho anh niềm vui

- Đứa em gái anh quý mến từ thời thơ ấu !!! bây giờ anh không thương em nữa hả ??

- Em là em gái của anh chứ không phải bạn gái của anh, mãi mãi cũng vậy

- Anh đừng nói vậy !!! quay về đi !!! về bên em đi !!!

- Anh không muốn !!!

- Nimmmmmm..... anh độc ác vậy sao

- Bây giờ anh muốn đi !!! dù em có cản cũng không được đâu

Lisanna bắt đầu tức giận hai tay cô siết chặt Đôi mắt như tựa ngàn con dao dằng tặng cho cái tên " Lucy " Cô cúi mặt xuống Trong lòng nóng như núi lửa cắn chặt môi

- Được !!! anh đi đi

Natsu không thèm nghe bay thẳng ra chiếc BMW Khởi động máy rồi phóng thật nhanh

Lisanna hằm hực như cọp cái quay phắt lưng rảo bước đi Hận thù chất đọng trong lòng

- Lucy, Lucy, Lucy, Lucy !!!! Cái gì không thuộc về tao thì mày cũng đừng mong có !!! mày cướp anh Nim của tao, mãi mãi tao không tha thứ cho mày - lời hăm dọa thì thâm từ miệng Lisanna

Chiếc BMW giảm tốc độ rồi dừng trước cửa nhà Lucy

Reng reng Reng Reng (Natsu bấm liên tục)

Lucy đang nằm trong phòng gác tay lên trán suy nghĩ về gì đó cảm thấy đau lòng vô cùng
Nhưng tiếng chuông in ỏi đã làm cô giật mình

Cô bay thẳng ra ngoài và

Đúng như cô nghĩ trên thế giới này lúc nào cũng có một người luôn làm cô bất ngờ

Lucy rón rén mở cổng ra Natsu đứng dựa vào mui xe đôi mắt có vài hương vị chua xót xen lẫn hồi hận

Cô cúi đầu để tháo chốt ra thì

Một cái ôm một cái ôm thật chặt Tuy vội vàng gấp gáp..... nhưng nó chứa đựng đầy sự yêu thương, hối tiếc, nhớ nhung

Lucy ngỡ ngàng tự nhiên bị ôm bất ngờ Khiến cô chưa kịp định hình lại bản thân

- Cậu Cậu Cậu sao vậy - Lucy nói vấp

- Xin lỗi !!! Xin lỗi !!! tôi xin lỗi đã để cậu một mình !! tôi xin lỗi đã làm cậu hiểu lầm

- Ồ

Lucy bỗng nhiên cảm thấy cổ họng nghẹn ngào Cô đang chờ đợi câu nói này đang muốn được ai đó ôm vào lòng Muốn được người đó gửi trao sự yêu thương đến cô

Lucy thỏa mãn cơ thể dịu lại đưa tay ôm chặt Natsu

- Không có gì !! tôi không có giận dai đâu - Lucy nhắm mắt lại nói

Natsu im lặng Suy nghĩ và cảm nhận của anh quá đúng chỉ có ở bên Lucy anh mới hạnh phúc, mỉm cười thậm chí trong bụng Natsu tự khen bản thân

Cái ôm thật ấm áp chấm dứt Natsu lôi Lucy vào nhà

Cánh cổng đóng lại

Loki từ phía con hẻm bên trái bước ra anh ngược nhìn vào trong nhà rồi mỉm cười một cái

- Vậy là tốt rồi - Loki thì thầm

(Thật ra khi ra khỏi buổi tiệc ... Loki đã ghé qua nhà Lucy nhưng anh muốn âm thầm đứng ở ngoài anh chấp nhận tất cả chấp nhận bản thân đã mất Lucy anh sẽ cố gắng đứng dậy sau vết sai đổ này)

~~

Natsu ngồi xuống ghế Rồi ngã lưng nằm xuống luôn

- Cậu định ngủ ở đây nữa hả - Lucy ngơ ngác

- Ừ ừ, tôi không muốn về nhà

- Cái câu này tôi nghe muốn đầy tai, có nhà mà không muốn về

- Ờ mà quên

- Hả ?? cái gì ???

- Đây là nhà của tôi mà - Natsu tuyên bố quyền sở hữu căn nhà

- Haizzz, tôi hết đường cãi với cậu - Lucy xoa trán mình

- Vì đây là nhà của tôi nên Tôi có quyền vào phòng cậu ngủ đúng không ??? - Natsu giọng đầy nham hiểm

Lucy trừng mắt nhìn Natsu rồi đưa tay nhéo mặt anh tỏ vẻ không đồng ý

- Nè, cậu đùa vừa thôi !!! tôi cho ra ngoài ngủ bây giờ - Lucy lên tiếng hăm dọa

- Hm, sợ quá

Nói rồi Natsu nằm xuống nhắm mắt lại

Lucy quơ tay lấy cái chăn cạnh ghế rồi quăng thẳng vào người Natsu ...

- Coi chừng cảm lạnh - Lucy đứng bật dậy

Cô bay thẳng vào phòng rồi đóng cửa lại cọt két (tiếng khóa cửa) Lucy đã khóa cửa phòng

Natsu ngồi bật dậy Nhìn chằm chằm rồi mỉm cười Anh đùa thôi mà.....

10h30

Loki đi dạo xung quanh đường phố ở nhà chán quá anh ngủ không được

Đêm khuya Vắng vẻ quá khiến Loki bị cô đơn với mảng trời màu đen Nhưng được nhìn rất nhiều ngôi sao sáng lấp lánh

Anh ngược nhìn đút hai tay vào túi quần Rảo bước đi

- Nè, cô em đi đâu vậy ?? tối rồi đó biết - giọng chất đầy đếu càn

- Phải đó !! để tui anh đưa em về - một tên cất giọng mời gọi

Loki xoa trán mình rồi gãi đầu Thật giống trong phim chuyện như thế này anh xem quái bây giờ tới anh làm nhân vật anh hùng giải cứu mỹ nhân sao lần đầu diễn Phải cố gắng mới được

Loki cúi mặt xuống chuẩn bị nhập vai thì

Bình bình Bốp bốp

Cô gái vừa mới bị chọc ghẹo trở thành nữ siêu nhân

Ra tay trừng trị kẻ xấu Không hề có sự khoan hồng

Cả đám nằm ôm bụng lăn lóc dưới đất

Cô phui tay rồi chỉnh sửa lại quần áo

Loki đứng chết lặng ngay tại chỗ Ông trời không cho anh làm người hùng mà bắt anh nhập vai kẻ ngốc đứng nhìn nữ siêu nhân

Sau vai giầy lấy lại hồn Loki ngơ ngàng nhìn cô gái trước mặt quá quen thuộc..... hình như gặp ở đâu rồi

Cô gái loay hoay thì phát hiện ra có kẻ đang đứng nhìn mình

- O

- O

Cả 2 chẳng biết nói gì

Với bầu không khí lạnh lẽo tiếng ồn ào của đường phố cùng vài ánh sáng lấp lánh trên cao

Loki cố gắng nhớ ra Rồi bật cười

- Arise đúng không ??? - Loki nhìn chằm chằm vào cô gái trước mặt

Tự nhiên có người biết tên mình Arise không khỏi ngạc nhiên chắc tại trời tối quá cô nhìn không rõ mặt anh ấy

Loki đảo mắt nhìn xung quanh Rồi chợt nắm tay cô kéo đi

Arise nhăn mặt tức giận Cô định giơ tay đánh anh một cái nhưng

Nơi mà Loki muốn kéo cô đến là gần cột đèn ở đây cô có thể nhìn rõ hơn

- O..... cậu là ...Loki - Arise gãi đầu

- Ủ ừ đúng rồi, mà cô đi đâu giờ này

Arise không nói gì Giờ gói đồ mà cô vừa mới mua trong cửa hàng trước mặt Loki

-Ồ, khuya rồi mà đi mua đồ - Loki ngạc nhiên

- Tôi có võ mà, khỏi lo lắng

Loki xoa trán mình suy nghĩ vu vơ gì đó

Trong lúc Arise đang chăm chú nhìn mấy chiếc xe chạy ồn ào bên đường thì

Bỗng nhiên có ai đó ôm cô lăn xuống bãi cỏ gần sông

Arise hốt hoảng Bị lăn có chục vòng mới dừng lại

Và điều làm cô phải kinh hoàng hơn là

- Cậu đang làm gì vậy - Arise lên tiếng chửi mắng

Loki gục đầu trên miệng hiện một đường cong hoàn hảo Rất nhập vai kẻ ác mà còn đều

- Đi raaaaaa - Arise hét lên

Loki không nói gì không chế hai tay cô từ từ cúi mặt xuống

Arise vùng vằng cố chấp động dậy khi Loki sắp áp gần mặt Arise

Cô nhắm nghiền mắt lại cơ thể rung bần bật

Cốc (tiếng búng trán)

Loki mỉm cười lăn qua Nằm kế bên cô

- Không phải có võ là giải quyết được hết đâu, cô đừng xem thường con trai, khi cô sơ suất thì chuyện gì cũng có thể xảy ra - Loki vòng tay lên đầu

Arise dường như bị tê liệt hoàn toàn đôi mắt mở trân trân nhìn bầu trời Hồn phách đang bay ở đâu đó

- Nè, nè, tôi chỉ minh họa thôi, cô đừng như vậy - Loki chuyển sang lo lắng

- aaaaaaaaaaaaaa - Arise đột nhiên la lên

- O ... sao vậy ???

- Cậu muốn dọa tôi sợ chết ngất hả ????

- Tôi chỉ ví dụ thôi !!! cô đừng làm quá

Arise không thèm nói gì phùng mang trợn má..... Xoay mặt đi chỗ khác tự nhiên bị lôi vào ví dụ của anh làm muốn rút tim ra ngoài ...

- Haizzzz, tôi xin lỗi !!! được chưa !!! - Loki xuống nước

Arise vẫn không thèm trả lời Loki gãi đầu liếc mắt nhìn xung quanh rồi nhặt một cục đá nhỏ gần đó

Anh đi đến rìa bờ sông

- Cô biết chơi cái gì không ??? - Loki ngoái đầu lại

Arise thắc mắc xoay đầu qua nhìn

Loki chuẩn bị tư thế ném 1s... 2s... 3s... viên đá nhỏ mà anh vừa cầm đã bay xuống nước nhưng nó không chìm mà nhảy liên tục 10 cái tới gần nửa con sông mới lặn xuống

Arise nhìn không chớp mắt rồi đứng bật dậy

- Tôi cũng làm được Nhưng nó không nhảy xa như cậu - Arise nhặt một viên đá rìa bờ sông
Cô cũng chuẩn bị tư thế Rồi ném đi viên đá nhảy được 3 lần rồi chìm xuống luôn
Cả 2 nhìn nhau rồi bật cười

Sáng

Trường Fairy Tail

Chiếc BMW dừng trước cổng Natsu kéo Lucy bước ra

Cô gật đầu mỉm cười một cái

- Anh nimmmmm - Lisanna từ đâu chạy ra

- Chuyện gì ?? - Natsu thắc mắc

- Anh giúp em cái này được không ???

Natsu im lặng Lắng nghe lời thỉnh cầu

Lisanna gật đầu chào Lucy rồi nắm chặt tay Natsu

- Em định làm gì - Natsu nhăn mặt

- Em muốn hỏi anh vài chuyện

Lisanna kéo tay Natsu chạy đi

- Haizzzzz, Lucy - Natsu ngoái đầu lại

- Tôi đi cùng Erza là được rồi - giọng Lucy từ phía sau vọng lên

Đang nói chuyện Tự nhiên có người vịn vai mình kéo qua Lucy hơi bị hết hồn

- Con bé đó là ai vậy - Erza đứng sau

- Em gái cậu ấy

- Em gái ??? nhìn cái mặt là không ưa rồi !!!!!

- Mình nghĩ nó cũng tốt, cậu đừng lo

- Hm, lên lớp thôi - Erza kéo tay Lucy đi

Jellal cũng lùi thủi phía sau nhìn rồi mỉm cười

56. Chap 62: Đeo Bám

Ghế đá gần vườn hoa hướng dương

Lisanna ngồi xuống kéo Natsu theo

- Anh chỉ em bài này được không ??? - Lisanna đưa quyển vở trước mặt anh

Natsu đưa tay cầm lấy Rồi lật xem

- Hm, có vậy mà cũng không biết

- Anh học hơn em một lớp mà, vì vậy mấy cái này đối với anh là chuyện nhỏ

- Hồi năm 2 mấy bài này anh cũng tự giải đó thôi

- Em biết IQ của anh là 175, em không sánh bằng, giảng bài đi

Natsu không nói gì ngồi nói cả buổi trời cho Lisanna hiểu

Một lúc sau

- Nè, nè một chút nữa tan học á !! anh qua nhà em dùng bữa được không ??? - Lisanna cắt ngang bài giảng của Natsu

- Để làm gì ??

- Thì cha mẹ em muốn gặp anh

- Haizz, anh bận rồi

- Bạn ??? em có thể giúp anh sau khi xong việc mình đi nha

- Việc này em không giúp được !!

- Hm, có gì mà em không thể làm hả ??? hay là anh không muốn dùng bữa cùng gia đình em !!!

- Đã nói là anh bận rồi !!!

- Bạn !!! Bạn !!! Bạn !!! anh bận đi gặp bạn gái chứ gì ???

- Ừm sao em biết

Lisanna tức đến nói không nên lời đôi mắt cô bắt đầu đỏ ngầu lên ... hai mày nhíu lại siết chặt tay trong lòng đang gào thét muốn ăn tươi nuốt sống kẻ làm Natsu đối xử với cô như thế !!!!!.....

Núi lửa phun trào trong não Lisanna cố kìm nén bằng cơn song thần tàn bạo

- Anh Nim !!! ba mẹ em muốn trò chuyện với anh một chút thôi, anh đi cho mọi người vui nhé - Lisanna xuống nước năn nỉ

- Xin lỗi !!! anh thật sự không thể, để hôm khác đi

- Hừm, chỉ một chút thôi !!! nha anh

- Không được

Natsu từ chối thẳng thừng Lisanna tức muốn ói máu nếu bây giờ Lucy mà ở đây Chắc cô đánh Lucy chết luôn quá

Lisanna tức giận Xoay lưng đi bỏ lại Natsu ngồi bơ vơ trên ghế

Cả trường ồ ạt người đi kẻ lại tiếng cười nói vang cả không gian

Ánh sáng mặt trời từng bừng cùng các học viên những làn gió nhẹ nhàng lướt qua Mỉm cười nhìn mọi người

Từng cánh hoa anh đào khẽ rơi tạo thành một bức tranh tuyệt đẹp

- Juvia này, thỉnh thoảng lúc chán cậu hay làm gì - Lucy ngồi chống cằm hỏi

- Ừm thì để nhớ đã

- Nhanh lên nhanh lên nhanh lên - Lucy thúc giục

- Haizzzzzz, ôm người mình yêu

Lucy nghe hết câu Há hốc miệng nhìn Juvia Chẳng lẽ bây giờ Cô chạy đi ôm Natsu vừa nghĩ đến là mặt cô nóng ran lên (có thể đem nướng thịt được ^ ^)

- Hmm, mình đùa thôi đừng để cái mặt đỏ chối của cậu lộ diện dễ dàng vậy chứ !!!

- Mà cậu có làm thiệt không - Lucy cúi đầu với đôi má ửng hồng

Juvia nhìn dáng vẻ thẹn thùng của Lucy rồi bật cười

- Cậu nghĩ mình dám hả ??? - Juvia giọng trêu chọc Lucy

- Ô cậu định đem mình ra làm trò đùa hả ????? - Lucy nổi cáu

- Haizzzzzz, nếu lị muốn đi ôm Natsu thì cứ bay thẳng đến chỗ lị ấy đi, đừng ở đây xấu hổ trước mặt ngo
..... - Juvia nói giọng người Trung Quốc

- Cái gì mà ngo ngo lị lị ?? cậu nhiễm phim rồi hả ??

- Hm, mình đùa thôi !!! làm gì dữ vậy

Đang nói chuyện thì đột nhiên ngoài cửa có tiếng gì ồn ào vang lên tiếng bước chân chạy lộp cộp trên sàn

Rầm (đập cửa)

Mọi người trong lớp sững sốt nhìn cô gái hối hả

Lucy giật mình mắt nhìn trân trân vào cô gái ấy

- Em Em Đến đây làm gì - Lucy quá bất ngờ ..

Lisanna hăm hực ... đứng trước mặt Lucy

Ánh mắt hình viên đạn chuẩn bị bóp cò Lucy mở to mắt nhìn sát khí của Lisanna tỏa ra làm cô sợ hãi toát cả mồ hôi hột

- Rốt cuộc chị cho anh Nim uống bùa thuốc gì ??? tại sao anh ấy lại mê chị đến bỏ cả quan hệ thân thiết của hai gia đình - Lisanna nhú mày, nghiêng răng ken két

Lucy sững sờ nhìn đứa em gái ” dễ thương ” đứng trước mặt

(Dễ thương cái nổi gì, cộp cái thì có)

- Ô ... chị Chị chị - Lucy cứng họng chẳng biết nói gì

- Hừm - Lisanna trợn mắt nhìn Lucy

Lucy ngơ ngác trong hoảng sợ bỗng nhiên thấy nhói lòng vô cùng Lisanna nói vậy đồng nghĩ với việc thừa nhận yêu Natsu không lẽ Lucy là kẻ thứ ba cướp đi tình yêu của người khác sao.....

- Em xin lỗi !!! chị giúp em một việc được không - Lisanna đeo lại chiếc mặt nạ dễ thương

Tự nhiên có một người xông vào mắng Lucy một trận rồi lại xuống nước nhờ vả cô Cô chưa kịp hoàn hồn lại

- Em xin chị đó !!! làm ơn giúp em nha - Lisanna dùng ánh mắt long lanh vô cùng dễ thương

- Hả ??? chuyện gì - Lucy vẫn còn ngỡ ngàng

- Thật ra thì hôm nay gia đình em định mời anh Nim dùng bữa nhưng mà anh ấy lại từ chối nói là bận việc đi cùng chị có phải không ??

-Ồ thì thì ... đúng là chị và anh ấy có việc nên Nên

- Hôm nay chị cho em mượn anh Nim một chút được không???

- Ô Nhưng

- Chị làm ơn đi !!! chỉ là dùng bữa cơm thôi

- - Lucy im lặng, đặng đo suy nghĩ

Natsu và cô đã hứa sẽ đi ăn trưa cùng nhau Tiện thể mua vài món đồ tặng mấy người bạn nhưng Lisanna đã nói vậy thì

- Ừm, vậy chúc gia đình em vui vẻ - Lucy khó xử gật đầu

- aaaa, cảm ơn chị nhiều nha

- Được rồi, không có gì !!!

- Em về lớp đây

Nói rồi Lisanna quay phắt lưng đi Lucy ngồi gục đầu xuống nhìn hộp bàn Liệu cô có quyết định sai không ???

- Nè, cậu đừng nhượng bộ chứ !!! - Juvia vịn vai Lucy

- Không sao !! làm ơn cho mình yên tĩnh !! mình cần thời gian để suy nghĩ lại tất cả

- Ủm, đừng vấp ngã !! mình mãi mãi ủng hộ cậu !! cố lên nha

- Cảm ơn cậu

Nói rồi Lucy gục đầu xuống bàn

Juvia thở dài nhìn cô bạn thân của mình mà đau xót

Tan học

Lucy vẫn cười nói vui vẻ với mọi người Nhắm đề nén cảm xúc trong lòng

Natsu đang đứng dựa vào mui xe trước cổng trường và kế bên là Lisanna

Lucy nhìn rồi mỉm cười đi đến đứng đối diện hai người họ

- Natsu này, hôm nay tôi có việc bận nên không thể đi cùng cậu, cậu cậu cậu Cho tôi xin
Lỗi nha - Lucy nói không thành tiếng

Nghe hết câu Natsu nhú mày nhìn cô tại sao Lucy lại như vậy bình thường cô vui vẻ lắm
Anh đưa tay ôm mặt cô

- Hm, sao vậy !! bận gì ??? - Natsu xoa xoa mặt Lucy

Trong khi người ta đang ầm áp hạnh phúc thì đàn núi lửa kế bên phun trào dữ dội ánh mắt ác độc liếc thẳng về phía Lucy

- À, chỉ là việc lật vật thôi !!! đừng lo lắng - Lucy cúi đầu

- Thì để hôm khác làm - Natsu nhăn mặt nhìn cô

- Nếu chị ấy bận rồi thì Anh qua dùng bữa cùng gia đình em đi - Lisanna nắm lấy cơ hội ngay tức khắc

- Ủm, hai người có thể đi - Lucy hòa theo Lisanna

- Nhưng rốt cuộc cậu có bị sao không ??? - Natsu khó xử

- Không !! Không có gì đâu

- Mình đi thôi anh - Lisanna nắm tay Natsu kéo đi

Anh cảm thấy Lucy lúc này có vẻ không được bình thường cô ít cười hơn trước trạng thái cũng không thoải mái mưa nắng thất thường Natsu suy nghĩ vu vơ mà cảm thấy lo lắng

- Lucy, nếu cậu cho chuyện gì thì nói tôi nghe, đừng có giấu - giọng Natsu thì xa vọng lại

Lucy không nói gì Gục đầu Che đi sự hối hận trong tâm hồn Bây giờ cô nhường lỡ sao này cô mất người mình yêu luôn thì sao ??? Lucy đưa tay lên lắc lắc (ý cô là không có chuyện gì)

Lisanna hôn hờ kéo Natsu lên xe nắm chặt tay anh rồi mỉm cười hạnh phúc sau đó là tặng cho Lucy một khuôn mặt vô cùng đắc ý

Chiếc BMW lăn bánh chạy đi bỏ lại cơ thể gầy hao cùng nỗi buồn chất đọng trong lòng hối hận thật sự rất hối hận nhưng đã không kịp nữa rồi bây giờ cô phải biết làm gì đây ??? Rảo bước trên những con phố giả vờ vui vẻ liếc nhìn xung quanh

Nhà Strauss

Lisanna lập tức xuống xe lôi Natsu theo luôn

Căn biệt thự hoành tráng uy nghiêm vẫn như ngày nào

Natsu không nói gì cũng không bất ngờ trong đầu anh đang suy nghĩ về Lucy về hành động cử chỉ của cô về cảm xúc của cô

Cánh cửa bắt đầu mở ra Lisanna há hức nắm tay Natsu đi vào Cặp đôi uyên ương bước trên thảm đỏ Thật là đẹp đôi biết bao

Tất cả người hầu trong nhà ra nghênh đón vị khách quý này

Quần áo lịch thiệp cúi đầu chào

- Oh, các con về rồi - Ông Strauss từ sau chạy ra ...

Natsu gật đầu lịch sự chào Lisanna mỉm cười rồi kéo Natsu đi

- Natsu đây sao ??? - Ông Strauss hơi bị bất ngờ

Anh mỉm cười(tỏ vẻ đúng)

- Ô, con lớn quá, ta nhận không ra, con bây giờ 18 rồi phải không ??

- Dạ

- Gia đình con lúc này sao rồi, tập đoàn phát triển tốt không ??

- Dạ, bình thường ...

- Ô vậy là tốt, mời các con đi lối này

Ông Strauss đưa tay chỉ ra phía sau rồi rảo bước đi

~~

Sau khi dùng bữa xong Natsu định về nhưng lại bị Lisanna cản lại cả hai ông bà cũng hòa theo thế là anh hết cách đành ở lại đây thêm một chút nữa

Lisanna dẫn anh đi tham quan căn nhà

Phòng khách Phòng âm nhạc Phòng vui chơi với những màn Bida, đánh cờ, bài bạc,

Natsu liếc nhìn xung quanh Đối với anh mấy thứ này chả có gì đặc biệt Giàu có cũng chỉ là lớp bề ngoài thôi ... Đem ra khoe khoang để người khác ngưỡng mộ, sung bái ,.....

Phòng sách

Natsu khá ấn tượng với mớ sách cao chất đọng trên trời

Xung quanh là sách Toàn bộ là sách không biết bao nhiêu mà lại nhiều đến thế

Natsu có thói quen thích đọc sách ... anh đảo mắt nhìn xung quanh

Rất nhiều rất nhiều không thể tả nổi

Anh đến gần dàn sách đưa mắt nhìn lên cao nhằm tìm kiếm một cái gì đó thú vị để xoa đi cái chán nản trong lòng

Bàn tay rần rần len lỏi qua các quyển sách rồi chợt dừng lại vờ tựa đề " Những biểu hiện của con gái khi yêu " ...

Natsu lật ra xem

Từng trang từng trang rồi anh bật cười

Nhớ đến cái mặt ửng hồng của Lucy lúc xấu hổ hành động nghịch ngợm của cô Những nụ cười đáng
vẻ quan tâm đối với anh Hay lúc mơ màng ngủ

Natsu đảo mắt đọc chăm chú đường cong hoàn hảo hằn lên khuôn mặt anh tú ấy

Vài trang tiếp theo

Đôi mày Natsu nhíu lại

Khi nhìn thấy người mình yêu bên cạnh người khác cô ấy sẽ rất thất vọng buồn bã đôi khi mềm
lòng buông xuôi tất cả

Natsu vừa đọc vừa suy nghĩ

” Thấy người mình yêu bên cạnh người khác ” đúng rồi Đạo gần đây Lucy ít cười u sầu
hơn trước

Chẳng lẽ là vì Lisanna bên cạnh anh Natsu chuyển sang đoán già đoán non

- Haizzzz, thôi trẻ rồi anh về !! - Natsu bỏ cuốn sách xuống

Lisanna đang ngồi trên ghế thì chạy thật nhanh ra chắn ngang đường của anh

- Anh về sớm vậy !!! ở lại với em một chút nữa đi !! - Lisanna năn nỉ

- Trẻ rồi !! em ngủ sớm đi

Nói rồi Natsu kéo Lisanna ra

Nhưng cô ấy vẫn cố chấp Bay ra cản đường anh thêm một lần nữa

- Nè, em gái và anh trai lâu ngày gặp lại, sao không cùng nhau nói chuyện một chút

- Anh thấy có chuyện gì để nói đâu !!!

Lisanna bí xị trề môi nhìn Natsu

Cô nhón chân lên vòng tay qua ôm cổ Natsu đôi mắt long lanh chỉ một phát có thể đánh gục
tất cả đàn ông nhưng

Natsu không phải dạng vừa đâu Mẫu người của anh không phải cô gái lẳng lơ Suốt ngày đeo bám
lấy anh

- Em bỏ cái thói đó ngay cho anh - Natsu chuyển sang tức giận

Lisanna không nói gì khuôn mặt dễ thương đang dần tiến gần bờ môi của Natsu

Đối với anh Trên đời này những người làm trái ý anh là điều anh ghét nhất

Natsu dùng hai tay lôi Lisanna ra Nhưng cô vẫn ngang nhiên cố chấp muốn cưỡng đoạt nụ hôn của
Natsu thêm một lần nữa

- Anh nói không nghe hả ????? - Natsu mắng thẳng vào mặt Lisanna

- Ô anh Nim Tại sao anh thay đổi quá vậy

- Hm, không phải chuyện của em

- Lúc nhỏ em có thể ôm và hôn anh mà, vậy tại sao bây giờ lại không được

Natsu nhìn chằm chằm Lisanna rồi gãi đầu Anh đã trả lời không biết bao nhiêu lần là « anh đã có bạn
gái rồi »

Lisanna thấy Natsu không trả lời đưa tay ôm chặt anh..... Vùi đầu vào vòm ngực rắn chắc của anh

Mấy cái kiểu tấn công dồn dập như thế này thật sự làm Natsu rất mệt mỏi đầu rối rắm lên muốn về nhưng tại sao lại mắc cái quái đản này ...

Natsu vòng tay qua sau lưng mình gì chặt tay Lisanna kéo ra với ánh mắt kiên quyết Natsu nhìn thẳng vào Lisanna

- Nè, anh nói với em lần cuối nhé !! đừng làm thế với anh nữa - Natsu giọng đầy đanh thép

Lisanna nghe hết câu Khóe mắt bắt đầu cay đi cô sợ hãi nhìn vào khuôn mặt của anh tại sao anh lại đối xử với cô như vậy ??.....

Cái gì chặt tay của Natsu bắt đầu thả lỏng ra anh vỗ vai cô một cái định quay lưng bước đi thì Rầm

Natsu chới với té xuống sàn anh ngơ ngác chẳng biết chuyện gì xảy ra

Lisanna nằm trên người anh một nụ hôn miêng cưỡng nữa lại đến

Cả trời trăng mây đất choáng váng Natsu nhắm mắt Lần này thì bức thiết rồi đây

- Em đi ra ngay cho anh - Natsu lập tức kéo Lisanna khỏi người anh

- Hm, anh nói cho em biết đi, đối với em và chị Lucy, anh yêu ai hơn, anh mến ai hơn - Lisanna nói thẳng

Natsu phủi quần áo Rồi đứng bật dậy

- Sao em lại hỏi vậy ???

- Anh chỉ cần trả lời câu hỏi đó là được rồi !!

- Haizzzzzzz - Natsu xoa trán mình

Lisanna nắm chặt tay cơ thể rung bần bật đợi chờ câu trả lời của Natsu

- Ủ, đối với em, anh rất quý mến vì em là cô em gái nhỏ đáng yêu của anh còn về Lucy thì anh không biết phải nói làm sao đây

- Anh nói đi Nói hết những gì anh nghĩ

- Cả đời em cũng không hiểu đâu

- Tại sao ?????? Tại sao ?????

- Em chỉ cần biết Lucy là người anh yêu là được rồi

Natsu nói hết câu quay phắt lưng bước đi lần này thì Lisanna không bay ra cản anh nữa

Lisanna ngồi bệt xuống đất thở dồn dập cảm thấy bức xúc trong lòng cô quá tức giận với đôi mắt nẩy lửa cùng vài cây dao găm Hiện lên thật tàn bạo Lisanna siết chặt tay đập mạnh xuống sàn cắn chặt môi tiếng nghiến răng ken két

- Lucy, Lucy, mày hay lắm, nếu dùng bạo lực với mày không được thì tao phải dùng cách khác để cào xé trái tim của mày

Nhà Lucy

Cô đang co ro trên giường tìm kiếm giấc ngủ

Reng reng renggggggg..... rengggggggg

Tiếng bấm chuông in ỏi

Lucy ngồi bật dậy đầu tóc rối xù lên

Cô lục đục mở đèn lên ... tìm chỗ mở đèn lên Rồi mới tắt đèn ngủ

Nhưng cô sợ ý tắt đèn ngủ trước thế là cả nhà tối om Lucy sợ ma la hét um sùm

Quơ tay lung tung tìm công tắt đèn

« Phập »

- Aaaaaaa - Lucy đau đón la lên

Cô ngồi bệt xuống đất đưa hai tay ôm đầuhình như bị đụng trúng gì rồi đau quá Lucy cố lết cái thân ra ngoài

Natsu nghe tiếng hét Sợ hãi Không biết làm gì

Anh lục tung cái xe tìm chìa khóa nhà Rốt cuộc anh bỏ nó ở đâu

Natsu mò mò khắp ghế ngồi kẹt hóc và tình cờ chạm được vật gì đó Anh mỉm cười kéo nó lên

Rồi nhanh nhẹn tháo khóa ra

Căn nhà tối om Không có một ánh sáng nào cả

Natsu quơ tay tìm lum

Rầm

Cái chân của anh bị đập mạnh vào chân bàn Natsu đau điếng

Ầmmmmmmmm

Anh chói với mắt thẳng bằng ngã xuống sàn

Nhưng có cái thân của ai mềm mềm ở dưới chấn cho anh

- aaaaaaaaaaaaaaaaaa

57. Chap 63: Sự Phản Bội

- aaaaaaaaaaaaaaaaaa

Giọng ai mà la thanh thót ghê Natsu thối mắt ngược mặt dậy tối đen như mực anh chả thấy gì cả

Lucy ngơ ngác đưa hai tay lên xoa xoa đầu của cái xác to đùng đang đè lên mình

Mớ tóc sừng sững như long nhím sau đó là cái mặt đôi mắt mũi miệng bờ môi đã từng hôn cô

- Natsu, Natsu phải không ??? - Lucy bắt đầu nhận diện được

Nghe ai đó gọi tên mình mà tại sao lại ở dưới sàn

Lộp cộp lộp cộp

” Phập ”

Có cái gì đó bay thẳng lên đầu Natsu nó cào cào mớ tóc của anh mà hình như móng tay nó bén lắm Natsu cảm thấy hơi bị đau

Cả nhà tối đen kẻ nằm dưới chót là ai kẻ nằm giữa là ai kẻ nằm trên cùng là ai

Natsu đưa tay quơ xung quanh tìm chỗ vịn để đứng dậy

Rốt cuộc công tắc đèn nằm ở đâu Kiểu này sao giống quáng gà quá

Natsu bắt đầu chụp được bức tường bên cạnh anh lục đục đứng dậy nhưng cái gì mềm mềm vẫn còn đứng trên đầu anh Natsu không thèm đếm xỉa tới đi mở đèn cái đã

Anh từng nói đây là nhà của anh mà công tắc bật đèn ở đâu còn không biết Sau lần này chắc Natsu dọn qua nhà Lucy ở Đang tìm hiểu kĩ hơn

Cái xác to đùng đã đi ra khỏi cơ thể Lucy Cô xoa đầu rồi bắt đầu ngồi bật dậy

Lucy thở dài một cái cô đưa tay chạm vào công tắc cạnh tủ Tivi

Hồi nhỏ cô muốn mở đèn mà không được nên mẹ mới làm công tắc nhỏ và thấp ở đó cho cô

Đang loay hoay tự nhiên ánh sáng bùng lên Natsu như được sống lại

Nhưng Đã nghèo mà còn mắc cái eo

- Meoooooooooooooooo

Ôi giọng nói của ai mà nghe thật trong trẻo

Một dòng điện cường độ mạnh chạy qua sống lưng..... sét đánh ầm ầm trong não Toàn thân Natsu tê liệt

Natsu đưa đôi mắt long lanh đảo dác nhìn xung quanh

Chú mèo dễ thương nhà ta ngáp dài ngáp ngắn trên đầu Natsu

Lucy đứng lặng im nhìn hình ảnh của Natsu lúc Trông rất đáng yêu

Nhưng chưa kịp ngắm thêm giây phút nào nữa thì

Rầm

Chú mèo bay xuống sàn Natsu bất tỉnh nhân sự hoàn toàn

Lucy hoảng hốt Anh sợ mèo đến vậy sao ??? Ngất xỉu luôn

Quýnh quáng chẳng biết làm gì cả Lucy lôi hai tay Natsu kéo đi

Phải dốc hết sức mồ hôi đổ nhiều như tắm

Cuối cùng cô cũng lôi cái xác Natsu lên ghế salong

- Ê, Natsu, Natsu, Natsu tỉnh lại đi - Lucy tán vào mặt anh

Nhẹ nhàng mà không dậy Lucy bắt đầu nổi máu tàn bạo

Cô đưa tay nhéo mạnh hai mắt anh

Nhưng rất tiếc là vô hiệu

Mặt Lucy hầm hầm ” Thua keo này bày keo khác ”

Cô nhìn cái mặt anh tú của Natsu rồi mỉm cười nham hiểm

Chuyện gì sẽ đến đây ???

Lucy rón rén đi ra sau tiếng nước chảy lát đất

Và

Àoooooooo

Cả ly nước được bay thẳng vào mặt Natsu

Đang mơ màng ngủ tự nhiên có gì đó ương ướng lạnh lạnh

Hai hàng mi bắt đầu mở ra điều đầu tiên anh nhìn thấy là Cái bóng đèn trên trần nhà ^ ^

Lucy cười híp mắt lâu rồi không troll Natsu cô nắm bắt cơ hội rất tốt Tốt hay không tốt còn chưa biết

Anh im lặng nhắm mắt lại tiếp không hề động đậy hoặc tức giận

Lucy nhìn một hồi cảm thấy lạ lạ làm sao Hai mày cô nhú lại giương mắt nhìn chàng trai đang nằm trên ghế cái mặt utor hết

Bước chân nhỏ nhẩn Dần dần tiến gần Natsu hơn

Lucy ngồi xuống ghế bên cạnh anh

Nhìn chằm chằm cái miệng cô méo xẹo Lucy đưa tay quơ qua quơ lại trước mặt Natsu nhưng anh chẳng phản ứng gì cả

Bắt đầu đi sâu vào thắc mắc bình thường nếu bị như vậy Natsu sẽ mắng vào mặt Lucy một trận toĩ tả thế là cả 2 xông vào cãi nhau Nhưng sao lần này hiền quá vậy không nói một tiếng luôn.....

Lucy đưa mặt gần Natsu ngẩng ngĩa thật kĩ Có thể cảm nhận được hơi thở của nhau đôi mắt một mí nhìn trân trân vào Natsu

Và

Mớ tóc phía sau của cô xỏa ra trước

Natsu vòng tay qua ôm cô Rồi tiếp theo đó là môi chạm môi.....

Lucy ngơ ngác Cô đang ngẩng nhìn Natsu Tự nhiên bị kéo xuống Một cái kiss thật bất ngờ

Lảo đảo một lúc

Nụ hôn ngắn kết thúc quá ra người bị troll là Lucy

Natsu mỉm cười đắc ý

Cái mặt đỏ chói của Lucy hiện ra đơ rồi đơ hoàn toàn.....

(Các bạn có để ý không ??? khi Natsu và Lisanna ở bên nhau thì lúc nào Natsu cũng bị Lisanna cưỡng hôn Còn khi ở bên Lucy thì Natsu lại muốn hôn cô nhiều hơn nói vậy là quá hiểu anh ấy yêu ai rồi ^ ^)

Natsu nhìn cái mặt Lucy bật cười lên

- aaaaaaaa - Lucy đột nhiên la lên

- Cậu vừa thôi nha !!! tạt nước vào tôi mà con la cái gì nữa !!!

- Hm, ai bảo cậu ngắt xỉu làm gì !!! kêu cả trăm lần không nghe !!!

- Cậu có thể dùng cách khác để gọi tôi dậy mà, có cần ác vậy không ???

- Nè, nè nói lại coi !! người ác là cậu đấy !!! ở đây ra vào nhà tôi rồi chơi với té lên người tôi Xếp lép như bánh trắng !!!!!

- O lúc này là cậu hả ???

- Dạ, chứ còn ai trong nhà này ??? mà nè tôi chỉ muốn nhìn cậu một chút thôi !!! sao lúc nào tôi cũng bị kiss bất ngờ vậy !!!

- Cậu troll tôi trước bây giờ còn cứng cổ lên cái hả ???

- Ê, nói vậy mà nghe được à !!! người có lỗi là cậu mà

Mới đây là một khung cảnh thật lãng mạn tự nhiên biến thành chiến trường cho họ cãi nhau (Haizz, tác giả thật đau đầu !!!)

Sáng

Hai người họ cải mỗi miệng thì cũng đi ngủ thôi

Lucy lục đục thức dậy Hình như có cái gì đó mềm mềm bên cạnh

Mắt mở mắt nhắm Lucy nhìn chằm chằm vào vật đó

- aaaaaaaaaaaaaaaaaa - tiếng la thật thanh thót của Lucy

Natsu vươn vai ngáp dài ngáp ngắn

- Sao cậu lại ở đây ??? - Lucy ngơ ngác

- Ai biết !!! cái chân nó tự đi

- Cậu nói nhảm vừa thôi nha !!!

- Tôi có lên giường cậu đâu mà la dữ vậy

Lucy nhìn lại hiện trường Natsu ngồi dưới sàn Gục đầu lên giường ngủ

- Nè, nè dù sao cũng đừng tùy tiện vào phòng tôi chứ - Lucy kiểm chuyện mắng tiếp

- Tôi nói lại một lần nữa nhé cậu là bạn gái tôi, là vợ tương lai của tôi, là người của tôi những thứ thuộc về cậu là của tôi còn những thứ thuộc về tôi thì nó vẫn là của tôi - Natsu có hàm ý thật đáng ghét

- Cái gì ???? cậu lên mặt đủ rồi đó !!!!! đi ra ngoài ngay - Lucy xuống giường rồi đứng dậy

Natsu vẫn ngồi im tại chỗ Cái tật lì lợm không bỏ

- Đi mau - Lucy mở cửa chỉ ra ngoài

- Không thì sao !!!

- aaaaaaaaaa, đi ra ngoài , nhanh lên

- Never

- Quá đáng vừa thôi nha !!! trễ học bây giờ, lẹ dùm tôi

- Hm

Natsu đứng dậy bước ra ngoài

Đút hai tay vào túi quần mỉm cười nhìn Lucy

Một lúc sau

Cả hai nắm tay nhau ra khỏi nhà

Chuẩn bị lên xe thì

Ở đâu ra Tiếng còi vang in ỏi Natsu đảo mắt nhìn xung quanh

- Cậu Natsu ơi !!! làm ơn về đi !!! về ngay đi !! Lisanna đang hoảng loạn lên và mất kiểm soát !! chúng tôi sợ cô ấy sẽ làm chuyện dại dột !!!

- Cái gì ???

- Nhanh lên !!! cô ấy chết mất !!!!!!!!!!!!!!!

Natsu bắt đầu lo lắng

Đang tay trong tay với nhau thì Natsu vùng vằng thoát khỏi bàn tay nhỏ nhắn của Lucy từ từ và từ từ Lucy cảm nhận được mình vừa vụt mất một hơi ấm nào đó

Natsu leo lên xe tên đó rồi phóng đi để lại cho cô một làn khói mịt mù

Đây là sự thật sao Natsu buông tay cô chỉ vì đứa em gái

Lucy choáng váng ngẩn nhìn Vừa mới đây có một người đang cười nói vui vẻ với cô đang nắm tay cô Tại sao ??? tại sao ??? ... Bây giờ chỉ còn một mình cô lẻ loi

Trong hoang mang liệu người anh yêu có phải là cô không Lucy cảm thấy rất thất vọng hụt hẫng

Và

Trên con đường vắng vẻ cùng ánh ban mai của sáng sớm

Dáng người cao gầy Bước đi từ từ mái tóc lòa xòa trước mặt Che đi cửa sổ tâm hồn đang chứa đựng một nỗi đau vật đau khổ

Nhà Strauss

Chiếc xe dừng trước cửa chính

Natsu vội vã bước xuống xe Bay thẳng vào nhà

Rầm Rầm rầm Rầm (tiếng đập cửa)

- aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa

Tiếng la của ai đó phát ra từ phía trên lầu

Bà Strauss chạy ra

- Natsu, Natsu con lên với nó đi, ta sợ nó sẽ điên mất - Bà Strauss nắm chặt tay Natsu ...

- Em ấy sao vậy ???

- Ta không biết nữa, từ sáng sớm nó đã như vậy rồi

Natsu siết chặt tay bước lên lầu

Cốc cốc (Natsu gõ cửa phòng Lisanna)

- Nè, em bị gì vậy ?? - giọng Natsu từ phía ngoài

Tiếng la hét kết thúc Natsu thắc mắc không biết chuyện gì xảy ra

Anh lo lắng đập cửa ầm ầm tại sao Lisanna không trả lời không lẽ.....

Natsu hoảng hốt tìm đủ mọi cách mở cửa

Nhưng Kì lạ là

Tại sao cửa lại không khóa

Đầu óc Natsu đang rối chẳng suy luận được gì cả

Cánh cửa từ từ hé mở Natsu ló cái đầu vào xem tình hình ra sao

Đôi mắt anh đảo dác nhìn xung quanh chẳng thấy ai cả

Cơ thể cao ráo bắt đầu bước vào

- Lisanna em đâu rồi , Lisanna - Natsu đảo mắt xung quanh rồi la lên

Chẳng có ai lên tiếng trả lời anh mọi thứ vắng lặng đi trong tịch tặc

Natsu lục đục Kiểm khắp nơi Nhưng không thấy

Và

Cạnh tủ nhỏ gần giường ngủ Bóng dáng nhỏ nhắn của ai đó đang ngồi co rúc nép vào bức tường sau lưng

Natsu nhận ra được đó là Lisanna

- Em Em sao vậy - Natsu ngồi xuống đối diện cô ...

Lisanna vẫn im lặng gục đầu xuống Cơ thể rung bần bật

Natsu khó hiểu Bàn tay vừa bỏ lại một thứ gì đó từ từ đưa lên Rồi nhẹ nhàng chạm vào đầu Lisanna Anh khẽ xoa xoa

Lisanna ngược mặt lên nước mắt đầm đầy trên gương mặt

Rầm

Natsu đang ngồi Tự nhiên chuyển thế nằm xuống sàn

Vì Lisanna đã ôm chầm anh hai tay cô chống xuống dưới ... cơ thể nhỏ nhắn nằm trên người Natsu

- Anh nói cho em biết đi, người anh yêu thật sự là ai - Lisanna siết chặt tay

Natsu nhìn chằm chằm đứa em gái của mình tại sao nó lại hỏi như vậy ??? Tại sao nó lại hành động như thế ???.....

Nước mắt của Lisanna nhạt nhòa rơi xuống Khẽ chạm vào khuôn mặt ngơ ngàng của Natsu

- Anh trả lời em đi - Lisanna khóc nức nở

- Em sao vậy ??? tại sao lại hỏi anh câu đó ??

- aaaaaaaa, anh nói đi, người anh yêu là ai, ai mới là người quan trọng nhất đối với anh trả lời em nghe đi

- Hm, anh đã nói bao nhiêu lần rồi !!! người anh yêu là Lucy

Nghe hết câu Lisanna gục xuống đôi mắt long lanh chứa thật nhiều đau khổ Cơ thể cô dường như hoàn toàn mất hết sức sống

- aaaaaaaaaa, anh đáng ghét lắm đáng ghét lắm Đáng ghét lắm

Lisanna dùng tay đập mạnh vào vòm ngực của Natsu ...

- Anh đáng ghét lắm em hận anh

Natsu nhăn mặt ” hận ” Lisanna tại sao lại hận anh

- aaaaaaaaaa, người anh yêu là Lucy Vậy tại sao khi nghe em đang hoảng loạn Anh lại phóng thật nhanh đến bên em Tại sao vậy ??? tại sao hả ???

Nghe Lisanna nói Natsu giật mình Chợt nhớ ra điều gì đó lúc này anh đã làm gì Natsu đưa tay mình lên xem Buông tay Lucy..... anh đã buông tay Lucy để đến bên Lisanna có phải sự thật không ?? tại sao anh lại làm vậy

- Anh nói đi Anh trả lời em đi - Lisanna nắm cổ áo Natsu giựt mạnh

- Hả ?? ừm..... ừm ... Hm..... thật sự anh không biết

- Điều đó chứng tỏ rằng người anh yêu là em người anh yêu là em Người anh yêu em mãi mãi là vậy

Natsu mở to mắt nhìn Lisanna lúc này anh mới hiểu tại sao Lisanna lại có hành động như thế !!! vì cô yêu anh

- Em Em Em - Natsu cứng họng nói hết nên lời

- Người anh yêu là em Quá khứ là vậy Hiện tại là vậy Tương lại cũng vậy anh đã nhận ra chưa Tình cảm của anh và Lucy chỉ là một phút mềm lòng mà thôi Chẳng có ý nghĩa gì cả hai người không thể ở bên nhau chỉ có em mới có thể ở bên anh mãi mãi ...

- Không phải !!!!! em biết cái gì mà nói !!!

- Biết !!! em biết hết !!! biết hết !!!!! người anh yêu là em Không phải Lucy Anh hãy nhớ cho kĩ Khi nào em còn ở đây thì anh mãi mãi là của em

- Hm, không phải !!! em sai lầm rồi !!! trên đời này chỉ có một người anh yêu nhất thôi Lucy mãi mãi là Lucy

- Anh hãy suy nghĩ lại đi Quan niệm của anh đã lệch lạc anh bỏ lại chị Lucy Để đến bên em anh nghe rõ không ?????

- Bỏ lại Lucy ???

- Đúng vậy !!!!! người anh yêu em Anh hãy ghi nhớ thật kĩ

- Không bao giờ !! không bao giờ !! em là em gái của anh

- Anh - Lisanna chưa nói hết câu

Natsu đẩy cô ra khỏi cơ thể mình Rồi ngồi bật dậy

- Em đừng hiểu lầm !!! anh không yêu em

Lisanna cắn chặt môi đầu óc rối rắm lên tim đau nhói cơ thể cô rung cầm cập bây giờ trong lòng cô chỉ có chữ ” hận ” Hận kẻ làm Natsu ra như vậy !!!! Hận kẻ đã cướp đi người yêu của cô ...

Lucy mon men trên các con đường Đôi mắt sâu thẳm đau buồn chẳng muốn hé lộ cho ai biết

Gần đến trường rồi Bước chân của Lucy bắt đầu nhanh hơn

Nhưng

Bất chợt Cô đi ngang qua cửa hàng bán báo, tạp chí và

Hình ảnh làm Lucy xém ngất đi Chân tay cô bủn rủn đôi mắt mở to hết cỡ để nhìn cho rõ đây có phải là sự thật không ????

Lucy rung bần bật gương mặt đổi màu Cô đưa tay cầm quyển tạp chí đó lên ánh mắt phản chiếu đau buồn lại càng chất đọng thêm...

- Oh, tin tức đó đang hot nhất hiện nay đây, cháu có muốn mua không ?? - Bác bán hàng giọng vui vẻ

- Bác ơi !!! làm ơn đọc dùm con dòng thông tin này !!

- Hả ?? sao vậy !! con không biết chữ hả ??

- Dạ không phải !! con chỉ muốn xác nhận sự thật - Lucy mắt mày tái mét lên

- Ừm Con gái nhà Strauss, Lisanna công bố người yêu là con trai của tập đoàn Heartfilia, để chứng minh cho điều đó ... Lisanna và Natsu đã hôn nhau trước mặt mọi người - Bác bán hàng chưa đọc hết

- aaaaaaaaaaaaaaaaaa- Lucy bụp hai tai lại

Trong phút chốc Dáng vẻ mảnh mai Chạy thật nhanh thật nhanh.....

Lucy chẳng biết mình đang làm gì nữa lại một vết thương trong tim rỉ máu khóe mắt cay Giàn giữa trên gương mặt thiên thần ấy đầu óc rối bời

Chạy được một khoảng xa Lucy ngồi bệt xuống đất

Tại sao vết thương này lại đau đến vậy ?? đau đớn lắm có ai hiểu cho cô không ??? sự phản bội phản bội phản bội

Lucy yêu Natsu bằng cả con tim Nhưng lại nhận được rất nhiều nỗi đau phản bội trong mơ màng từ đó giờ những gì Natsu nói là dối trá sao ???..... anh không hề yêu cô Trong mắt anh Lucy chẳng là gì cả

- AAAAAAAAAAAAAAAAAA

Lucy quá đau đớn liên tục la hét lên Cùng hai hàng nước mắt đầm ướt trên mặt

58. Chap 64: Nỗi Đau Trong Mưa

Trường Fairy Tail

Levy mặt mày hằm hằm Sát khí của cô lan tỏa ra cả Gajeel còn phải cảm thấy rùng rợn

Hầu như cả đám ai cũng vậy

Mọi người bay thẳng lên lớp tìm Lucy nhưng

- Mình không thấy cậu ấy !! hình như hôm nay không có đi học - người bạn cạnh bàn Lucy giải thích

- Ô vậy cảm ơn cậu - Juvia gật đầu chào

Mặt mày mọi người bắt đầu bí xị đi

Đang lo lắng tự nhiên có cái bóng của ai đó phớt qua

Cả đám giật mình nhận ra được rằng

- Natsu, Natsu, cậu ra đây - Erza lên tiếng

Theo phản xạ tự nhiên Natsu xoay mặt qua Ngõ ngàng nhìn dáng vẻ hằm hừ của mọi người Như muốn ăn tươi nuốt sống anh

- Ô có chuyện gì - Natsu thắc mắc

Vừa dứt câu..... ” Phập ”

Cả quyển sách dày đập thẳng vào mặt điển trai của Natsu

Anh ngõ ngàng chẳng biết trời trăng mây đất gì

Natsu nhú mày trừng mắt nhìn kẻ vừa quăng cuốn sách vào mặt anh

Nhưng

Điều làm Natsu muốn té bệt xuống đất là hình ảnh của quyển tạp chí...

Tay anh rung lắc bầy Há hốc miệng nhìn hơi thở bắt đầu dồn dập hơn

- Cái này !!! cái Cái cái - Natsu hoảng sợ đến cà lâm

- Cậu giải thích cho chúng tôi nghe xem - Levy khoanh tay nhìn mặt

Gray nhìn anh bằng ánh mắt khinh thường thằng bạn của mình lại như vậy thật là khổ nạn bắt cả hai tay

- Đây chỉ là tai nạn thật sự tôi không muốn !!! - Natsu lo lắng

- Natsu này, cậu quá đáng thật đấy hôm nay Lucy không đi học cậu nghĩ cô ấy biết tin này chưa

- Jellal giọng căm phẫn

- Tôi tôi tôi - quyển tạp chí trên tay Natsu rơi xuống đất

- Lucy có làm gì nên tội đâu, tại sao cậu lại đối xử với nó như vậy hả ?? Rốt cuộc tình cảm cậu dành cho nó là bao nhiêu hay chỉ là một hạt cát thoáng qua mà thôi - Erza quá bức xúc

Natsu nói không nên lời anh đã gây ra chuyện gì

Chẳng thể chờ đợi thêm giây phút nào nữa Natsu phóng nhanh đi ...

Cả đám ngơ ngác nhìn hành động của anh

Natsu bay xuống cổng trường chiếc BMW lăn bánh với tốc độ nhanh

Công viên

Lucy ngồi trên ghế đá gục đầu

Cô chẳng muốn nói gì thêm nữa Nỗi đau quá lớn lao cô không thể kìm nén nó hoàn hảo được

Đối với cô bây giờ Xung quanh chỉ toàn là màu đen tối màu đen của tình yêu phản bội giả dối đau thương

Uất ức trong lòng Nước mắt cô liên tục rơi

Hàng ngàn cây dao đang cứa vào tim đâm nát yêu thương của cô dòng nước mắt hoà trộn máu và đau đớn ở trong lòng đang cuộn chảy khắp cơ thể gây hao của cô

Chẳng thể nào giải bày tâm trạng với ai Ôm nỗi đau gánh chịu một mình

Sự phản bội dối trá trong tình yêu là một đau đớn dã man nhất đối với Lucy Cô không hề làm gì nên tội tại sao anh lại đối xử với cô như vậy Tiếng nấc phát ra càng lớn do khóc ...

Cơn gió buổi sáng mong manh thoáng qua đang cố gắng an ủi tấm thân cùng nỗi lòng của cô nhưng cũng vô hiệu bây giờ chẳng có loại thuốc gì có thể chữa trị căn bệnh này cho cô

Natsu từng nói suốt cuộc đời này anh sẽ giữ cô thật chặt không bao giờ buông tay cô hai người đã hứa với nhau trong lần xem chết do quả bom mà Loki đặt ra Lucy đã đưa hết niềm tin vào lời hứa ấy Nhưng

Cô đã sai lầm hoàn toàn sai đáng lẽ cô không nên tin tưởng anh Và không nên yêu anh

Phải chăng làm bạn gái của Natsu là điều bất hạnh nhất cuộc đời cô

-Ủa !! sao cậu lại ở đây

Nghe tiếng nói của ai đó Lucy đau khổ ngược mặt lên

- Cậu cậu cậu sao vậy ???

- aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa

- Có gì từ từ nói cậu đừng như vậy

- aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa - Lucy khóc thét lên

Mọi người xung quanh đưa mắt nhìn rồi hiếu kì tiếng xì xào vang lên

- Thằng đó với con nhóc haizzzzz.... Không biết làm gì mà để nhỏ đó khóc như vậy - dàn bình luận thực tế tại công viên

- Ô Ô cậu..... cậu đừng la nữa, chết tôi

Lucy im lặng nghẹn ngào khóc nức nở Loki đứng đối diện quỳnh quáng cả lên

Đôi mắt Loki đau xót nhìn Lucy chắc xảy ra chuyện gì lớn lắm Lucy mới khóc thét lên như vậy

Loki ngồi xuống bên cạnh cô

- Nín đi, có chuyện gì ?? kể tôi nghe đi - Loki an ủi

- aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa

- Ấy khoan đã..... đừng la nữa tôi bảo cậu kể..... chứ không bảo cậu la

Lucy nói không thành lời Cơ thể rung bần bật

- Thôi được rồi, chừng nào cậu bình tĩnh lại rồi kể tôi nghe cũng được

Nói hết câu Loki lục đục trong túi mình cái gì đó

- Nè, nín đi

- Hức Hức aaaaaaaa

- Ủ được rồi, nín đi, đừng khóc nữa !!! chuyện gì cũng qua thôi !! khóc không giải quyết được vấn đề đâu !!

- Hức Hức Hức Hức

Loki nhẹ nhàng dùng khăn tay lau đi những giọt nước mắt đau khổ trên gương mặt đỏ như trái cà của Lucy...

- Haizzzzzzz..... Có chuyện gì mà cậu lại khóc đến như thế !! Phải chăng là Natsu

Nhắc đến cái tên " Natsu " Tim Lucy đau nhói thêm vết thương thấm đẫm máu và khuôn mặt càng xanh xao như người chết

- Đừng nói nữa đừng nhắc đến cái tên đó nữa aaaaaaaa - Lucy ôm đầu la hét

- Ủ ừ tôi không nói nữa Im nè khóa miệng lại rồi - Loki bậm môi

Lucy không nói gì tiếng khóc ngày càng nhỏ dần

Loki ngồi kế bên đã cảm thấy yên lòng được phần nào rồi

Một lúc sau

Tiếng xe in ỏi vang lên

Tiếp đó là bóng dáng cao ráo quen thuộc của ngày nào

Anh chạy đảo điên xung quanh Dáo dác bay khắp nơi

Trong lòng nôn nao lo lắng

- Lucy, cậu có ở đây không ??? - Natsu hoảng sợ la lên

Anh đang rất hy vọng sẽ tìm được Lucy

Và Mãi mãi Anh sẽ không buông tay cô một lần nào nữa

Đầu óc đang rối bời Tự nhiên có ai đó gọi tên mình

Lucy ngơ ngác xoay mặt qua

Trùng mắt nhìn xem té xuống ghế.....

Cô không muốn chịu đau khổ nữa cô phải mạnh mẽ Quên đi tình yêu mãnh liệt ấy Phải gạt bỏ nó

Trong hoang mang Lucy gi chặt tay Loki

Tự nhiên có người nắm tay mình Loki giật mình nhìn chằm chằm Lucy

- Tôi không muốn ở đây nữa !! cậu đi cùng tôi chứ - Lucy đứng bật dậy

Nói rồi Lucy đưa ánh mắt giận dữ, căm phẫn, hận thù..... về phía dáng người khuất xa mấy hàng cây

Loki ngỡ ngàng Tại sao cô lại hành động như vậy

Nhưng chưa kịp nói lời nào thì Loki đã bị Lucy lôi chạy đi

Cả 2 băng qua các nẻo đường trốn tránh đau thương chất chứa trong lòng

Natsu hoảng hốt liếc mắt xung quanh Anh chẳng thấy tình yêu của mình đang ở đâu cửa sổ tâm hồn của anh đang bị bao vây bởi mảng bóng tối dày đặc đến khi nào anh mới thoát ra được đây

Với sự hối hận tột cùng trong lòng Natsu siết chặt tay ngồi bệt xuống đất làm ơn làm ơn hãy quay về bên anh anh sai rồi anh sai hoàn toàn rồi

” Hơi ẩm ướt bay trong thoáng chốc ..

Siết chặt đôi tay để tìm lại ...

Hình ảnh ngự trị trong lòng anh ...

Con tim tan nát thành từng mảnh

Em đã xa anh mãi mãi rồi ...

Hối hận đau thương chất thành đồng...

Từng cơn dao sắc cứa tâm can ...

Ngậm ngùi sám hối với tình yêu ...

M.C - M.H ”

Lucy che miệng khóc Đôi chân chạy càng nhanh phải đi xa cái hình dáng ấy phải bỏ lại tất cả có như thế hạnh phúc thật sự mới đến với cô

Loki ngoái đầu lại nhìn anh trợn mắt há hốc miệng Natsu Natsu đang ở đó cậu ấy ngồi bệt xuống đất đau khổ

Và Loki chợt dừng lại anh không muốn người mình yêu phải khổ sở anh biết khi Lucy ở bên anh chẳng có gì được gọi là hạnh phúc Chỉ ở bên Natsu Lucy mới sống tốt vui vẻ, hoạt bát như thường ngày

Lucy bắt ngờ xoay qua nhìn Loki

- Tại sao cậu không chạy tiếp - Lucy giọng nghèn nghẹn

- Tôi biết cậu và Natsu xảy ra chuyện nhưng hai người có thể từ từ nói mà đâu cần phải đau khổ đến vậy

- Cậu biết cái gì mà nói hả ??? tìm tôi đau thế nào cậu biết không ??? Natsu đã không còn như trước nữa cậu ấy giả dối phản bội tôi không thể chấp nhận được tình cảnh như thế này

- Phản bội ?? giả dối ?? Cậu biết chuyện giữa Natsu và Lisanna rồi phải không ??

- Đó là lí do tôi đau đến thế !!!- Lucy khóc nức nở

- Chỉ là tai nạn mà thôi !! thật sự Natsu không muốn cậu suy nghĩ kĩ lại đi đừng quá đau khổ rồi rồi Rồi Rồimù quáng giống tôi

- Hức Hức hồi sáng này Khi nghe tin Lisanna xảy ra chuyện Cậu ấy đã buông tay tôi để đến bên cô ấy thật sự tôi rất tuyệt vọng và hụt hẫng Chẳng bao giờ tôi nghĩ Natsu là người như vậy ?? Tôi đã đặt hết lòng tin vào cậu ấy yêu cậu ấy bằng cả con tim rồi bây giờ điều mà tôi nhận được là « con số 0 »....

- Cái gì ?? có chuyện đó xảy ra sao ?? Tôi nghĩ Natsu không phải loại người đó cậu ấy yêu cậu mà yêu cậu nhiều lắm

- Yêu tôi !!! yêu tôi sao ?? yêu tôi mà làm tôi đau khổ như vậy !!!! aaaaaaaaaaaaa..... có ai hiểu cho lòng tôi không ??? Nó đang rất đau đau lắm Từng cơn đau quặng quại Tôi không thể chịu được nữa

- Cậu bình tĩnh lại đi tất cả chỉ là hiểu lầm mà thôi giống như sợi dây đang rối Từ từ rồi cậu cũng sẽ tháo gỡ nó ra được đừng đau đớn như vậy.....

- Không !!!!! Không !!!!! Không !!! nó không bao giờ lành lặn lại Vì sợi dây ấy sắp đứt rồi nó sắp đứt rồi không bao giờ liền lại nữa ...

- Nhưng

- Cậu đừng nói nữa !! làm ơn hãy thấu hiểu cho tôi !! dù chỉ một chút thôi cũng được

Vừa dứt câu

Ào ào ào rầm rầm

Trận mưa to tả rơi lất đát phải chăng ông trời cũng đang cảm động vì hoàn cảnh của hai người này

Lucy ghen ngào khóc nức nở Ngồi bệt xuống đất

Nước mưa dồn dập từng cơn từng cơn hành hạ cơ thể vừa ốm yếu vừa đau khổ

Loki mặt tối sầm lại Hai tay anh siết chặt người con gái mình yêu tại sao phải chịu dần vặt như thế ?? Anh thật sự không muốn

Mọi người chạy nhón nhao ngoài đường Tìm chỗ núp mưa

Chỉ có Lucy và Loki là đứng im tại chỗ đau xót đắng cay chứa chan trong lòng

Và một người nữa Cũng đang ngồi dưới mưa Cùng hai hàng nước mắt nhạt nhòa Natsu gục đầu xuống Anh đã mất cô rồi sao mất mãi mãi saoanh đã biết lỗi rồi tại sao ông trời không trả Lucy lại cho anh ???? Tại sao ??? Tại sao ???

Loki ngồi xuống đất đối diện Lucy

Tâm trí anh bây giờ đang rất rối dây thần kinh loạn lạc khắp nơi

Loki đưa hai tay ra rồi vòng ra sau lưng Lucy ôm cô vào lòng Loki nhẹ nhàng xoa xoa đầu cô

- Thôi được rồi tôi hiểu cậu Muốn khóc thì hãy khóc hết đi hãy mượn cơn mưa này để bày tỏ hết cảm xúc trong lòng khóc đi Khóc cho hết đau khổ để rồi mạnh mẽ cứng găng hơn Tìm lại hạnh phúc vừa vụt mất trong tầm tay Tôi sẽ luôn bên cậu an ủi cậu vì vậy đừng lo lắng nữa Vòm ngực của tôi đủ ấm áp để cậu tựa vào chứ !!! hãy khóc và quên hết đau buồn đi - Loki ôm chặt Lucy, đôi mắt nhắm lại, miệng thốt cả những lời vô cùng ngọt ngào .

Chẳng thể nói thêm gì nữaLucy nắm chặt áo Loki Khóc to lên trong mưa

Sáng hôm sau

Cơn gió mát từ cơn mưa của hôm qua vẫn còn đọng lại rồi nhẹ nhàng khẽ bước vào căn phòng tối tăm

Lucy nằm co ro trên giường một bên gối ướt nhem

Tích tắc tích tắc (tiếng đồng hồ báo thức)

- Hôm nay là chủ nhật mà, mày làm ơn tha cho tao Đừng tra tấn cái lỗ tai nữa - Lucy vừa ngủ vừa nói Rầm

Cái đồng hồ vỡ tung tóe..... Lucy quá tức giận mạnh tay quăng nó bay luôn thế là em ấy đã qua đời

Một lúc sau

Ring ring Ring Ring (tiếng điện thoại reo)

Lucy thò tay từ cái chần ra Mặt hầm hầm chuyện gì lại đến nữa đây Lucy tức giận giờ điện thoại lên định quảng xuống thì...

- Ô mà khoan đã - Lucy mở mắt ngồi bật dậy

- Cái này mà hư thì đào đâu ra tiền mà mua haizzzzzzzz

Lucy lật đật nhìn màn hình [Natsu]

Dòng tên khiến Lucy muốn đập nát điện thoại

Cô bấm nút tắt thế là nó nghỉ reo nhưng

Ring ring Ring ring

- aaaaaa, cậu muốn làm tôi đau khổ đến chừng nào đây - Lucy hầm hừ

Nói rồi cô lại bấm nút tắt tiếp không thèm nghe máy

Một lúc sau

Ring ring ring Ring ring

Lần này thì chị Lucy nhà ta sùng máu thiệt rồi đấy

Cô nắm điện thoại lên định bấm nút tắt nguồn luôn thì

Đôi mắt cô bắt đầu nhú lại Không phải số Natsu

- Alo, Lucy nghe

[Tôi là Lisanna , cô đến gặp tôi ngay chứ]

- Để làm gì ??

[Quán café Lue, đến nhanh đi, tôi có chuyện muốn nói]

- Ô ừm

Tút tut tut tut

Quán Café Lue

Lucy đảo mắt nhìn xung quanh

Rồi chợt phát hiện ra Lucy rảo bước đi đến chỗ ấy

- Cô bảo tôi đến đây làm gì - Lucy nhìn chăm chăm Lisanna

- Ngồi đi rồi nói - Lisanna thản nhiên

Lúc bấy giờ Lucy mới để ý còn một người ngồi cạnh Lisanna cũng tham gia cuộc nói chuyện này

- Dạ, con chào bác - Lucy lễ phép

- Khỏi chào hỏi gì hết !!! cô ngồi đi !! tôi có chuyện muốn nói !!

- Dạ

Lucy nhẹ nhàng thùy mị kéo ghế ra Rồi an tọa

- Tôi là Mẹ của Natsu, không dòng do tam quốc nữa, tôi vào thẳng vấn đề luôn nhé

- Ô dạ..... con sẽ lắng nghe - Lucy quá ngạc nhiên

Tự nhiên mẹ Natsu chui ở đâu ra ngồi trước mặt cô

- Chắc cô cũng biết Lisanna có tình cảm thâm thiết với Natsu

- Dạ con biết
- Từ nhỏ nó đã rất yêu Natsu rồi Hai anh em nó lúc nào cũng quấn lấy nhau phải nói là một cặp rất đẹp đôi
- O Dạ - Lucy gục đầu siết chặt tay
- Vì vài việc nhỏ Lisanna phải ra nước ngoài định cư một thời gian nhưng lúc đó cô lại xuất hiện cướp đi Natsu người nó yêu
-
- Bây giờ..... tôi chỉ xin cô một điều thôi !!!
- Dạ..... bác muốn con giúp gì ạ
- Rời xa Natsu ở bên cô Natsu không có tương lai Tập đoàn Strauss sẽ giúp đỡ chúng tôi gây dựng nên sự nghiệp to lớn hơn vì vậy Cô đừng đeo bám lấy Natsu Tôi cũng cho cô biết Tình cảm Natsu dành cho cô chỉ là mềm lòng thôi chẳng có nghĩa lí gì cả Natsu và cô không thể ở bên nhau cô hiểu chứ
- Lucy cúi mặt siết chặt tay khóe mắt bắt đầu cay rồi từ từ rơi xuống đôi má hồng ửng
- Cô có nghe tôi nói không ??? làm ơn hãy giúp chúng tôi
- O dạ dạ - Lucy cứng họng chẳng biết nói gì
- Mẹ Natsu liếc Lucy một cái rồi đứng dậy đi thẳng ra ngoài
- Con giải thích với cô ta đi - Bà ấy nhìn vào Lisanna

59. Chap 65: Cổ Quên

Lisanna gật đầu mỉm cười

Cô ngồi chéo chân nhìn Lucy đường cong trên miệng cô nhấp nháy Vẻ mặt đắc ý hiện lên rất rõ ..

- Chị nghe rõ chưa !!! Đừng mong chờ gì ở Natsu anh ấy không yêu chị đâu người anh ấy yêu là em haizzzzz... chị đừng để anh ta gạt anh ấy chỉ xem chị là đồ bỏ đi thôi

Đầu óc Lucy càng thêm rối bời những gì Lisanna nói là đúng sao ...

- Chị à Em xin chị đó tình cảm em dành cho anh Natsu là thật lòng Từ nhỏ em đã rất yêu anh ấy bây giờ cũng vậy Vì thế chị hãy nhường anh ấy lại cho em em hứa sẽ chăm sóc anh ấy tốt mà

-

- Cuộc sống của em sẽ trở nên mệt mỏi khi thiếu anh Natsu Thật sự em sẽ rất đau có lẽ em sẽ chết mất Làm ơn đi chị hãy để anh ấy quay về bên em

Nói rồi nước mắt Lisanna lăn dài trên má

- Đó là tình yêu đầu của em Trên đời này em chỉ yêu duy nhất một mình anh Natsu làm ơn làm ơn em xin chị Em xin chị Hãy trả anh ấy lại cho em - Lisanna nghẹn ngào

Từng khúc ruột trong lòng Lucy quặn đau từng cơn rồi cuộc cô phải quyết định sao đây bỏ đi tình yêu mãnh liệt từ bấy lâu Hay nắm chặt và mãi mãi ở bên nó

Nhưng Natsu đã phản bội cô một lần rồi Rồi sẽ có lần sau Nếu chuyện như vậy xảy ra Có lẽ cô không còn sức chống chọi lại nữa

- Nhưng - Lucy khó xử

- Thật sự là em rất yêu anh Natsu Em sẽ không sống nổi khi thiếu anh ấy em em Em - Lisanna chưa nói hết câu thì đã khóc nức nở rồi

- Chị Nhưng

- Em em Em em xin chị đó !!! hãy để anh Natsu về bên em

- Ờ thì chị

- Cuộc đời em không thể vắng bóng anh Natsu chị hãy rũ lòng thương cho em em xin chị đó !!! em hứa sẽ làm cho anh ấy hạnh phúc mà

Lucy co rúc người lại Chưa bao giờ cô thấy khó xử đến thế trong lòng cứ đằng cầy làm sao Lucy cảm nhận được cơ thể của mình đang vỡ vụn mọi thứ chao đảo quay vòng vòng

- Chị có thể không ??? Em em em xin chị đó - Lisanna khóc lớn lên

Lucy cúi đầu xuống Tim đập thình thịch cô phải quyết định làm sao đây Nếu thật sự giống như Lisanna nói Natsu không hề yêu cô Vậy thì níu kéo làm gì cái tình yêu không có kết quả này Lucy bơ vơ trong suy nghĩ

Lisanna mon men nắm chặt tay Lucy rồi xoa xoa

- Em hứa sẽ cho anh ấy hạnh phúc Vì vậy chị yên tâm đi chị có thể tìm tình yêu khác mà

Trong cơn mơ màng Lucy chẳng biết đi đường nào mới đúng đây có lẽ tình cảm giữa cô và Natsu đã chấm dứt hoàn toàn rồi không thể liên lạc lại nữa

Lucy uất ức trong lòng tiếng nấc vang lên

Và điều mà làm Lisanna mừng xém chết là

Lucy nhẹ nhàng gạt đầu một cái..... nhưng nó miễn cưỡng lắm

- Em cảm ơn chị !!! em cảm ơn chị !!!..... - Lisanna mừng rồi rít

Lucy không nói gì Để mái tóc lòa xòa trước mắt kìm nén nỗi đau phát tán

- Thôi em về đây - Lisanna đứng dậy

Nói rồi cô vội bước đi ra ngoài Lucy vẫn ngồi im lại chỗ

Lisanna đứng trước cửa Quay lưng về phía Lucy

- Chỉ là một ít nước mắt thôi, công hiệu thiệt - Lisanna tặng Lucy một nụ cười đắc ý

Lucy mon men qua các con đường cúi gằm mặt chẳng thém để ý đến ai

- AAA - ai đó chợt la lên

Lucy ngược mặt nhìn nhưng không tỏ ra cảm xúc nào cả

- Lucy, cậu đi đâu vậy ??? - Erza hốt hoảng khi nhìn thấy thân xác tiều tụy của Lucy

Jellal ngỡ ngàng đứng kể bên

Lucy không trả lời bước đi tiếp

Erza mở to mắt nhìn tại sao Lucy lại như vậy

Nhưng khi đi được vài bước thì.....

Phậpppppp

Erza hốt hoảng ngơ ngác nhìn

- Lucyyyyyyyyyyy - Erza hét lên
Nói rồi hai người bay thẳng đến chỗ Lucy
Cô đã nằm trèo veo dưới đất bất tỉnh hoàn toàn
Nhưng khoe mắt vẫn động lại một ít giọt lệ đau khổ
- Lucy, Lucy , Lucy cậu sao vậy - Erza sốc mạnh cô lên ...
Cả Jellal cũng quỳnh quáng chẳng biết giải quyết làm sao
Mọi người ngang qua đường rồi xúm lại xem phim vui
- Jellal, cậu bế Lucy lên đi - Erza mở miệng nhờ vả
- Ừm ừm
Nói rồi Jellal nhẹ nhàng bế Lucy Erza chạy theo ...

Nhà Erza

Hai phụ huynh ngơ ngác nhìn 3 người họ
Jellal để Lucy nằm trên giường Erza
Anh lau mồ hôi trán rồi thở dài một cái
Erza lục đục đi giặt khăn chuẩn bị vài thứ cần thiết
Một lúc sau
Đang thiếp trong giấc ngủ thì
” Tôi đang ở đâu đây lang thang Bước chân tôi đang trùng dần thật sự tôi rất mệt mỏi
Cơ thể tôi không thể trụ nổi nữa ...
Mắt tôi bắt đầu mù mờ đi từ phía xa xăm
Bóng dáng ai đó đang tiến gần tôi dáng vẻ cao ráo phong độ ... nhìn tôi mỉm cười
Tôi nhìn chằm chằm cậu ấy rồi mất hết sức sống ngồi bệt xuống đất ...
Đôi chân tôi hoàn toàn mất hết cảm giác nó đã tê liệt hoàn toàn
Cậu đưa tay trước mặt tôi vẻ mặt lạnh ngắt nhưng tôi cảm thấy hạnh phúc của mình đang ở chỗ cậu
ấy
Tôi nắm lấy tay cậu ấy
Nhưng
Bóng đen chợt bao trùm lấy tôi
Đâu rồi mọi thứ đâu hết rồi cậu ấy đã biến mất
Ánh mắt tôi dao dác nhìn xung quanh
Hơi thở chuyển sang dồn dập Bàn tay tôi vươn vãn sự ấm áp của ai đó ..
Tôi đã cố nắm chặt nó Nhưng tại sao ?? Tại sao ?? nó vẫn vùng vằng rời xa tôi
Vết thương lòng ngày càng ấn sâu tôi ôm nỗi đau một mình trong mảng đen dày đặc
Cuộc đời tôi Tương lai tôi sẽ như thế nào khi
Thiếu vắng hình bóng của cậu ”
- aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa - Lucy đang nằm trên giường bất chợt la lên

Theo phản tự nhiên..... Erza và Jellal từ ngoài chạy vào

- Lucy, Lucy, cậu tỉnh dậy đi..... Lucy Lucy - Erza nắm chặt tay cô

Đang dạo bước trong bóng tối bỗng nhiên có người gọi tên mình Lucy dáo dác nhìn khắp nơi

Hai hàng mi bắt đầu gương dậy khuôn mặt xanh xao, đổ nhiều mồ hôi, môi trắng bệch trông rất đáng thương

- Cậu không sao chứ - Erza nhìn Lucy với ánh mắt quan tâm

Lucy đảo mắt nhìn xung quanh Rồi ngồi bật dậy vòng tay ôm chầm lấy Erza vỡ òa khóc lên

Chẳng nói gì hơn Erza xoa xoa lưng Lucy An ủi người bạn tội nghiệp này

Ánh nắng mặt trời thoáng qua rồi mỉm cười ghé thăm Xoa dịu nỗi đau trong lòng Lucy

Tiếng khóc nghẹn ngào nức nở Chứa đầy đau đớn vang lớn dần lên ...

Jellal dứt hai tay vào túi quần dựa tường đưa ánh mắt thật xót xa về phía hai cô bạn đang ôm chầm lấy nhau

- Nè, đừng khóc nữa..... mắt cậu sưng hết rồi - Erza ôm mặt Lucy

- Hức Hức Hức

- Thôi được rồi nín đi

-

- Cậu có thể nói hết những gì trong lòng cho bọn mình nghe như thế cậu sẽ cảm thấy thoải mái hơn

-.....

- Hm, cứ cất giữ trong lòng Sau này nó phát tán ra rồi cậu sẽ đau khổ nhiều hơn đấy ...

-.....

- Haizzzzzz..... nếu không muốn nói thì thôi... mình không ép cậu đâu ... mạnh mẽ lên

- O cảm ơn cậu - Lucy cúi gằm mặt

- Mình có những lời muốn nói Có thể cậu không muốn nghe nhưng mình vẫn phải nói Để cậu hiểu để cậu không lạc bước ..

-

- Cậu cũng biết đấy đôi khi người ngoài cuộc ... có suy nghĩ sáng suốt hơn người trong cuộc theo cách nhìn nhận của mình thì Natsu và cậu nên trở lại bên nhau cả 2 đều đau khổ vì vậy đừng gánh chịu như thế nữa

- Nhưng còn Lisanna mình không thể bỏ mặc em ấy

- Lisanna ??? con nhỏ đó mình không thích tí nào !! nó giả tạo lắm... cậu đừng tin lời nó sai lầm hoàn toàn đấy

- Không !! em ấy cũng rất đáng thương

- Cậu đúng là haizzzzz.... Ngu ngốc vừa thôi Đừng tin lời nó ... làm theo lí trí và con tim mình á.... Và cũng đừng lòng thù hận chi phối cảm xúc

- Mình Mìnhmình ...không thể

- Bạn tôi ơi Làm ơn suy nghĩ thông suốt dùm cái cậu có thể .. giành lại người mình yêu mà

- Cậu để mình yên đi mình không muốn nghe nữa

Nói rồi Lucy nằm xuống đắp chăn kín từ đầu tới chân

Erza bực mình lắc đầu thở dài

- Tự làm khổ bản thân mình đi cậu muốn làm gì thì làm mình không quan tâm nữa - Erza mắng một trận rồi kéo Jellal ra ngoài

Sáng hôm sau

Trường Fairy Tail

Không khi vẫn tấp nập như ngày nào Lucy mang bộ mặt cú mèo rảo bước trong sân

Mọi người đi phía sau nhìn chăm chăm vào cô có cần hạnh hạ bản thân mình đến như vậy không

- Nè, Lucy cậu đừng như vậy được không ?? - Juvia thấy khó chịu

- Haizzzzz..... mặc kệ cậu ấy đi khuyên can bao nhiêu lần không nghe - Erza vẫn còn bực mình chuyện hôm qua

Erza chỉ muốn tốt cho Lucy vậy mà cô không nghe Còn mắng Erza nữa

- Cậu đừng nói vậy mà - Levy vịn vai Erza

- Các cậu làm ơn để mình yên - Lucy hét lên

Nói rồi Lucy ôm đầu chạy đi

Mọi người càng thêm tức giận với tính tình bất cần của cô

reng .. reng Reng (giờ ra chơi)

Mọi người cùng vài tiếng cười nói ồ ạt chạy ra ngoài

Lucy ngán ngẫm gục đầu nhìn xuống mũi chân của mình

Cô muốn yên tĩnh Nhưng tại sao nó lại ồn ào đến vậy

Lucy tức giận Đứng bật dậy Chẳng thèm để ý đến ai ...

Đôi chân nhỏ nhắn thoăn thoắt chạy thật thanh

— Vườn hoa hướng dương —

Lucy gục đầu co người ngồi dưới đám hoa đang khoe sắc cùng ánh mặt trời

Cô không muốn ở lại thế giới đau thương Không có tình yêu này nữa bỏ trốn là giải pháp tốt nhất chạy mãi chạy mãi Chôn vùi kí ức ấy để trái tim không còn thất vọng Để tìm được yêu thương thật sự

Những làn gió ghé thoảng qua Lucy đã chịu đến giới hạn Tiếng khóc nghẹn ngào và nước mắt bắt đầu vang lên Hạnh phúc mà cô nắm giữ bấy lâu nay Đã không còn nữa rồi

Anh chàng rảo bước trên các dãy hành lang Về mặt thờ ơ lạnh ngắt đôi mắt dao dác tìm lại tình yêu của trái tim

Hai tay siết chặt vươn vãn hơi ấm của quá khứ

Tiếng bước chân đột ngột vang lên rồi chợt dừng lại

Với đôi mắt long lanh chứa nhiều nỗi u sầu hối hận

Lucy vẫn ngồi gục đầu mặc cho nước mắt tuông rơi

Phút chốc một vòng tay từ đâu xuất hiện Ôm chầm lấy cơ thể ôm yếu đau khổ của cô

Lucy ngơ ngác với hai hàng nước mắt ngược mặt lên

Và Chẳng thể nào giải bày sự ngạc nhiên này hơn nữa

Natsu đang ở trước mặt cô đang ôm chầm lấy cô đây có phải sự thật không ???

Hơi thở của cô bắt đầu dồn dập hơn đôi mắt mở to hết cỡ nhưng chợt nhẹ nhàng khép lại

Hai tay rung cầm cập động đậy Và điều làm Natsu xém òa khóc lên

Lucy đẩy mạnh anh ra Rồi đứng bật dậy

- Cậu định làm tôi đau khổ đến bao giờ đây - Natsu mất hết sức sống

Lucy siết chặt tay quay lưng đi che lấp khuôn mặt miễn cưỡng sắp thốt ra những lời làm đắng cay lòng người

Con tim và lí trí của cô đang mách bảo cô rằng..... hãy đến bên người mình yêu đừng làm hại bản thân thêm giây phút nào nữa Hãy tin tưởng vào cậu ấy con đường tương lai của cô sẽ sáng tỏ hơn Nhưng..

{ Cuộc sống của em sẽ trở nên mệt mỏi khi thiếu anh Natsu Thật sự em sẽ rất đau có lẽ em sẽ chết mất Làm ơn đi chị hãy để anh ấy quay về bên em

Cuộc đời em không thể vắng bóng anh Natsu chị hãy rũ lòng thương cho em em xin chị đó !!! em hứa sẽ làm cho anh ấy hạnh phúc mà }

Những lời nói van xin đau khổ của Lisanna chợt ùa về bên tai côđã đến lúc cô phải mạnh mẽ cố gắng hơn gạt bỏ tình cảm này mãi mãi ...

Cơ thể Lucy rung cầm cập đầu cúi thấp xuống.....

- Xin lỗi, cậu đừng tìm tôi nữa chúng ta không thể ở bên nhau hãy quên hết đi quên hết quá khứ ngọt ngào ấy tôi sẽ rời xa cậu - Lucy nuốt nước mắt vào lòng

- Tại sao tôi phải quên khi tôi rất yêu cậu tôi biết mình đã sai Nhưng cậu có cần đối xử với tôi như vậy không ???

- Tôi nhận ra được rằng ở bên cậu tôi không có hạnh phúc Tôi không còn đủ sức để chịu đựng cái tình yêu không đầu vào đâu như vậy thật sự tôi đã mệt mỏi lắm rồi tôi không muốn ở bên cậu nữa Tôi muốn được tự do đi tìm sự yêu thương khác vì vậy ... hãy Hãy ... hãy ... quên tôi đi ...

- Đây là những lời nói thật lòng của cậu sao ??

- Phải Lời thì thầm từ tận đáy lòng của tôi hãy từ bỏ tình cảm đau thương này đi rồi cậu cũng sẽ tìm được người thay thế tốt hơn tôi thôi ...

Natsu không nói gì đứng chôn chân tại chỗ Anh đã hoàn toàn gục chết rồi chẳng

Nỗi đau trong lòng lại cào xé tâm can anh không muốn đau khổ Anh không muốn từ bỏ tình cảm này điều anh cần là ở bên Lucy hết suốt cuộc đời này

Đôi tay anh bắt đầu rung rẩy Tiếng bước chân ngày càng tiến gần Lucy

Anh muốn gạt bỏ cái bóng tối đang bao quanh mình nhưng chỉ có một người mới có thể làm như thế và đem lại ánh sáng thiên thần cho cuộc đời anh

Natsu với mái tóc lòa xòa trước mặt đứng phía sau Lucy

Rồi vòng tay ra trước ôm chặt cô vào lòng nhưng

- Đến bao giờ cậu mới hiểu cho tôi đây Làm ơn Tôi xin cậu đừng rời xa tôi - giọng Natsu nhẹ nhàng tha thiết van xin

Lucy im lặng không nói gì nhưng hơi thở cô hỗn loạn khắp nơi tim đập với tốc độ cực nhanh và đau nhói hơn bao giờ hết.....

- Tôi không còn yêu cậu nữa Tình cảm của tôi đối với cậu đã phai nhòa rồi mãi mãi nó cũng không trở lại đừng bảo tôi về bên cậu - Lucy rung bần bật

Natsu đau buồn Siết chặt vòng tay hơn

- Cậu không còn yêu tôi nhưng tôi yêu cậu người tôi yêu mãi mãi là cậu vì vậy cậu đừng hòng rời xa tôi - Natsu tuyên bố

- Tôi không bao giờ về quên cậu nữa - Lucy hét lên

Nói rồi cô vùng vằng với sức lực mạnh Đẩy Natsu ra một lần nữa

Chỉ một hành động nhỏ nhoi như vậy thôi Cũng đủ làm một con dao sắc bén đâm thẳng vào tim Natsu nỗi đau vô cùng dã man đang tàn sát con người anh vết thương trong lòng anh chợt đâm máu nhiều hơn tim anh hoàn toàn gục chết nó đã chết và mãi mãi sẽ không bao giờ sống lại nữa trừ khi Lucy chịu quay về bên anh nhưng tình cảnh như thế thì điều đó Chỉ là niềm tin mà thôi

- Cậu tàn nhẫn đến vậy sao ?? - Miệng Natsu nhẹ nhàng thốt ra

- Phải Tôi tàn nhẫn tôi không phải con người tôi không có máu không nước mắt Trái tim tôi là sắt đá

-

- Cậu làm tôi đau nhiều lắm Vì vậy tôi sẽ không bao giờ yêu cậu không bao giờ quay về bên cậu tôi hận cậu - Lucy khóc thét lên

-

- Tôi hận cậu căm thù cậu mãi mãi - Lucy siết chặt tay hét lên

Nói rồi cô ôm nỗi đau dần vật trong lòng Chạy đi

Khóe mắt tràn trề rồi lăn dài xuống má Lucy cắn chặt môi đến rỉ máu cô rất muốn quay lại nhưng Mọi thứ đang ngăn cản cô

Lucy chạy thật nhanh Đôi chân dường như mất hết cảm giác Nó cứ chạy mãi chạy mãi đến hết con đường đau thương này

Không gian vắng lặng đi chỉ còn bóng người cao ráo Cúi mặt xuống ...

Natsu chợt ngã khụy hoàn toàn trong vô vàn đau đớn Natsu cảm nhận được con tim mình đã chết có ai đã đâm nát nó rồi Yêu thương dần tàn úa

Chẳng còn gì cả chẳng còn gì cả đau đớn đang dồn dập đến bao vây anh Một bên mắt Natsu ướt ướt rồi lăn dài

Hết rồi tình cảm của cô và anh đến đây là chấm dứt

- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

60. Chap 66: Đường Ai Nấy Đi

Lucy ôm mặt vừa chạy vừa òa khóc lên Mọi người chăm chăm vào cô rồi bình luận bàn tán khắp nơi

Khi nói những lời đó với Natsu cô đã cố gắng hết sức nuốt nước mắt vào lòngthật sự rất đau đớn Nó cứ ầm ứ trong tim cô ...

” Phập ”

Lucy ngã nhào xuống đất Nhưng có một người thê thảm hơn bị cô đè lên luôn

- AA, cậu đi đâu mà gấp gấp dữ vậy - Juvia chưa biết người đâm phải cô là Lucy

Lucy im lặng không nói gì ngồi co người lại

- Ô LuLu Lucy cậu sao vậy - Juvia quá ngạc nhiên

Chẳng biết nói gì hơn Lucy nghẹn ngào bật khóc ...

- Ô có gì từ từ nói Cậu đừng như thế

- Hức Hức Hức

- Được rồi Được rồi Nín đi cậu cứ khóc quai không tốt cho sức khỏe đâu

Nói rồi Juvia dang rộng vòng tay ôm chầm lấy cô bạn đáng thương của mình

- Haizzz..... Nín đi cậu định khóc đến bao giờ hả ?? - Juvia cô gắng đỡ Lucy ..

Nhưng chẳng công hiệu gì cả Lucy hoàn toàn tê liệt chỉ có con mắt và trái tim là hoạt động nó chảy rất nhiều nước mắt Tim thì đau không thể tả tim là của cô nhưng tại sao lại đau vì người khác

- Hức hức hức Mình không thể kìm nén nước mắt - Lucy nghẹn ngào

- Ủ ừ mình hiểu mình hiểu cảm giác đó nhưng cậu phải cố gắng vượt qua đừng cứ đeo bám đau khổ

- Hức Hức nó đang đeo bám mình

- Cậu gạt bỏ nó đi dùng thuốc tẩy tổng vệ sinh nó - Juvia lấy kiếm chuyện ví dụ

- Mình mình Mình

- Nè, đừng như thế nữa vết thương lòng sẽ kéo dài đấy ???

Nói rồi Juvia đứng dậy Nhẹ nhàng dìu Lucy theo sau

- Đừng bao giờ giấu nỗi đau vì nó sẽ chiếm lấy cơ thể cậu luôn đấy lúc đó ngày nào cậu cũng khóc nhè co mình trong bóng tối - Juvia minh họa

- Nhưng

- Quên chuyện đó đi Sáng ngày mai phép màu sẽ đến với cậu thôi ... cứ tin tưởng vào ông trời ông ấy rất tốt bụng

Juvia đã đau khổ 10 năm Thời gian rất dài nhưng cô đã vượt qua tất cả phải nói là rất mạnh mẽ..... ngày nào Đêm nào Cô cũng chấp tay cầu nguyện ông trời dành hết lòng kiên nhẫn chờ tình yêu của mình nỗi đau đó còn gấp trăm lần Lucy

- Haizzz..... trên đời này có phép thuật đấy nó sẽ đến cứu giúp người tốt như cậu mà đừng quá lo lắng

Juvia mỉm cười dịu dàng một cái Rồi dìu Lucy cùng đi

Tan học

Mọi người nhăn mặt nhìn dáng vẻ u buồn của Lucy

Cả ngày nay Lucy vẫn như vậy ảnh hưởng đến sức khỏe đấycả đám đang rất lo lắng cho cô

Erza hầm hực máu sôi khoảng 100 độ khuyên can hoài mà không nghe Tính Lucy lì lợm ghê Nếu không phải bạn bè thì Erza đã không quan tâm đến như vậy rồi

Ngậm cục tức trong lòng Erza tỏa sát khí nhìn chăm chăm vào Lucy ... Nhưng có giải thích đến đâu thì Lucy vẫn không tin tức chết đi được Erza dậm chân tại chỗ

- aaaa, tất cả đều tại đứa em gái bé bỏng Lisanna đó nói trước đừng để mình gặp nó nếu không mặt nó vỡ lúc nào thì đừng trách mình ác - Erza hùng hổ mắng

- Em gái ??? là người trong quyền tạp chí hả ?? - Levy và Juvia ngơ ngác

- Chứ còn ai nữa tự nhiên từ nước ngoài trở về Gây không biết bao nhiêu rắc rối cho Lucy ... tại sao không ở bên đó luôn đi đúng là mặt dày mà mình đang rất nóng đây - Erza không kìm được cơn giận

- Lisanna ?? hôn Natsu đúng không !!! - Jellal mắt long lanh

- Hừm cậu hỏi để làm gì - Erza nhìn Jellal

- Haizzzzz. Natsu sướng quá..... Được nhiều người hôn - Jellal giọng nham hiểm mang tính chất trêu chọc

- Cậu muốn được như cậu ấy phải không - Erza bẻ tay rắc rắc

- Ừm ừm Tất nhiên rồi - Jellal giả ngu vẻ mặt rất thản nhiên

Chị Erza sôi máu lên tới não đấy Trường Fairy Tail sắp có án mạng chẳng ?? đúng là cái miệng hại cái thân

- Vậy - Erza nói ngập ngừng

- Hả ?? cậu muốn nói gì ??? - Jellal méo miệng

- Cậu

- ????

- Cậu dọn qua nhà con nhỏ đó ở luôn đi từng tìm mình nữa

Nói rồi Erza phùng mang trợn má Quay phắt lưng đi Bỏ lại Jellal với vẻ ngờ ngàng nhìn cô bạn gái của mình (à không !!! vợ tương lai chứ)

- Ê nè nè Erza.... Đùa thôi mà - Jellal đuổi theo

- Hứ !!!!! cậu muốn như vậy mà ! đồ đáng ghét - Erza tức giận với dáng vẻ con nít

Jellal không ngừng rõi rít xin lỗi Giỡn chút thôi mà làm quá vấn đề....

Juvia che miệng lại cười đúng là một cặp đôi rất đẹp

Gray nhe răng cười khà khà..... anh định trêu chọc Juvia gì nữa đây

- Tôi đồng tình với ý kiến của Jellal đấy - Gray ghé mắt qua nhìn Juvia

Juvia không nói gì Mặt vẫn tươi vui như bình thường Mỉm cười nhìn Gray

- Cậu làm sao vậy ?? cảm nắng rồi hả ?? - Gray bất ngờ vì cô không phản ứng gì

- Cậu nói lại tôi nghe Xem nào - Juvia giọng rất ngọt ngào

- Hả ??? tôi nói là đồng tình với ý kiến của Jellal - Gray nói sát tai Juvia

- À à tôi nghe được rồi rõ ơ là rõ luôn !!!! - Juvia nhí nhảnh

Gray toát mồ hôi hành động này là sao Juvia hiền quá vậy Không trách mắng anh luôn sự thật hả trời

- Nè nè Để tôi nói cậu cái này nhá - Juvia áp sát mặt Gray

- Ó hả ??? - Gray hơi bị kinh hoàng còn 0.5 cm nữa thôi

- Cậu mà còn nói hay hành động như vậy nữa thì - Juvia ngập ngừng

Gray chẳng biết nói gì ngoài há hốc miệng trợn mắt nhìn sát khí của Juvia

- Tôi sẽ cho cậu Ngắm giấm đây nghe rõ chưa

Juvia giọng đầy mật ngọt nhưng Gray lại cảm thấy chua chát làm sao Anh bắt đầu có chàm ngôn sống cho mình ” đừng bao giờ chọc giận vợ yêu nếu không ... hậu quả sẽ lớn lắm ”

Nói rồi Juvia ôm mặt Gray mỉm cười Nhẹ nhàng đặt lên môi anh một nụ hôn thật dịu dàng

Levy và Gajeel ngơ ngác nhìn họ định làm diễn viên hay muốn được đăng tin làm ảnh bìa vào sáng ngày mai

Gray bị hôn bất ngờ chẳng biết trời trăng mây đất gì cả

- Đó là một cái phong ấn tôi tặng cho cậu nếu cậu rời xa tôi Thì nó sẽ phát tán virus làm cậu đau đớn không tả nổi nghe-rõ-chưa-hả ?? - Juvia thâm độc như mắng xà

Gray chẳng biết nói gì hơn Gật gật xém rút đầu

Mà Lucy nãy giờ lặng thinh cô ấy đi đâu rồi

Levy hốt hoảng dao dác nhìn xung quanh tự nhiên như ma biến mất tiêu

Nhưng bóng dáng của ai đó đứng dựa vào cây hoa anh đào làm Levy cảm thấy yên tâm hơn

Cô định chạy tới nói chuyện với Lucy thì

- Nè, đứng lại - Erza lên tiếng

Levy như chiếc xe đang phóng với tốc độ nhanh xém chút nữa là thẩn không kịp

- Cậu gọi gì hả ??? - Levy nhăn mặt

- Để cậu ấy một mình đi mình nghĩ như vậy cậu ấy sẽ tốt hơn Vấn đề là giải quyết con Lisanna đó - Erza bắt đầu tức giận

- Nhưng làm gì được cô ta ?? cậu đừng làm bậy rồi bị kiện ở tù nhần răng đấy

- Hừm vừa vừa phải phải thôi nha mình chỉ muốn bày tỏ cảm xúc thôi mà

- Mình tưởng cậu định ” giải quyết ” Lisanna thiệt !!!

- Muốn lắm nhưng làm vậy mọi chuyện sẽ rắc rối thêm ...

- Cậu nói đúng đấy vấn đề là của Lucy và Natsu nếu họ vượt qua thử thách này mình tin tình cảm của họ sẽ được tỏa sáng hào quang lấp lánh khiến người ta phải chói mắt và quan trọng là ... nó sẽ rất bền chặt - Levy mắt long lanh

- Ủm ừm lo chuyện của cậu và Gajeel đi - Erza cười nham hiểm

- O sao cậu đổi chủ đề rồi định troll mình hả ???

- Dạ thưa tiểu thư em không dám ạ

Nói rồi cả đám bật cười lên họ rất muốn mang tiếng cười này dâng tặng cho Lucy nhưng ... có lẽ là không đúng thời cơ bây giờ có làm trò hề trước mặt Lucy chắc cô ấy cũng không cười đâu

Yêu đúng là đau khổ nhưng trong tình cảm mà không trải qua gian nan khó khăn thì mãi mãi họ cũng không hiểu được tình yêu đẹp đến cỡ nào thiêng liêng cao cả Và tươi tắn vĩnh hằng như dải ngân hà

Đôi mắt Lucy khép lại từ lúc nào không hay Cơ thể cô thả lỏng cho hồn bay trong gió cuốn đi những đau thương trong lòng

Nhưng

Natsu đang từ phía trong đi ra Vẻ mặt tối sầm hoàn toàn chẳng thèm quan tâm đến ai cả ác quỷ (devil) thật sự đã trở lại nó sinh tồn hiện diện trong lí trí và trái tim của Natsu yêu thương

của anh đã chết rồi vì vậy những con ác quỷ đang nắm bắt cơ hội chiếm lấy thể xác tiều tụy của anh

Và người đang đi kế bên Nắm chặt tay anh

- Anh Nim ra về đưa em đi ăn kem nhé - Lisanna nhõng nhẽo

Natsu thờ ơ Không trả lời

- Anh im lặng là đồng ý rồi nhé - Lisanna hớn hở

Cô mỉm cười hạnh phúc vùi đầu vào vai Natsu Lisanna đã chờ đợi giây phút này lâu lắm rồi rồi cuối cùng cũng trả thù được Lucy giành lại Natsu Lisanna còn định mở tiệc ăn mừng

Hai người họ ngang tàn rảo bước ra cổng trường

Từng tốp người đưa mắt nhìn ngưỡng mộ đúng là đẹp thôi thật

Lisanna ngạo mạn đắc ý gật đầu chào mọi người

Lucy nghe tiếng xì xào nên ngược mặt lên xem có chuyện gì

Và Cô phải chống tay vào thân cây mới đứng vững nổi Ánh mắt long lanh nhìn về phía đang phát ra sự hạnh phúc đó

Natsu lạnh ngắt nhìn xung quanh rồi chợt dừng lại tại chỗ Lucy

Cả hai nhìn nhau đơ hết người

- Anh Nim Mình đi thôi - Lisanna háo hức nắm chặt tay Natsu

Lucy hồn phách bay đi hết Mở to mắt nhìn Natsu một cái ánh nhìn thật u buồn đau thương

Natsu không nói gì Dùng ánh mắt dao găm liếc cô rồi cười nửa miệng Bây giờ Trái tim anh đã chết chỉ còn sự thù hận ngự trị mà thôi ...

Lucy choáng váng khi nhìn thấy cách cử xử của Natsu nó xa lạ Nó ác độc ... nó căm thù

Cũng tại cô đã rời bỏ anh Tại cô đã nói những lời nó với anh

Natsu quay mặt đi chỗ khác phớt lờ cô rồi rảo bước đi theo sau đó là đứa em gái ” dễ thương ” Lisanna

Mọi người từ phía xa nhìn mà thấy muốn ngất xỉu

Natsu trở thành như vậy rồi sao

Lucy sắp không trụ nổi nữa rồi bàn tay run rẩy của cô nắm chặt thân cây

Natsu và Lisanna bước vào chiếc BMW rồi phóng đi để là làn khói mịt mù đau thương cho cô

Lucy run cầm cập miệng há hốc rồi thổ đùn dập tiếp đó là chân đứng không nổi cô té bệt xuống đất trong cơ thể gây hấn đang bị đau đớn ăn mòn

- Lucy cậu cậu đừng như vậy mà - Levy chạy tới đứng đối diện Lucy

Cảnh tượng lúc này đúng là sốc thiệt mọi người không nghĩ rằng Natsu lại tỏ ra thái độ như thế

Lucy không nói gì Cấn chặt môi

- Nè..... cậu đứng dậy được chứ - Levy chìa tay trước mặt Lucy

Nhưng không được đáp trả mà thay vào đó là tiếng khóc đột ngột vang lên

Lúc này Lucy đã kìm nén nước mắt khi nhìn thấy cách cử xử của Natsu

(Trong tình cảnh này Natsu cũng rất tội nghiệp anh đã cố gắng níu kéo Lucy về bên anh nhưng Lucy lại mắng anh và nói những lời căm thù anh Bỏ anh chạy đi Natsu đã rất đau khổ trái tim anh bây giờ Đã hoàn toàn đóng băng)

- Lucy..... cậu - Levy nói không nên lời

- Nếu cậu cần một cái ôm thì mình có thể - mắt Levy dịu lại

Nói rồi cô vịn hai vai Lucy Ôm vào lòng xoa xoa an ủi

Mọi người đứng xung quanh bao vây Lucy Họ là người ngoài cuộc ... nhưng họ thấu hiểu được vấn đề và cách giải quyết Natsu và Lucy đang mơ hồ

- Ủ ừ..... được rồi ... nín đi - Levy cố gắng trấn an Lucy

Nhưng tất cả đều vô hiệu không ai có thể chữa được vết thương đang rỉ máu này Ngoài Natsu

Giá như anh quay lại Thì hình ảnh đau khổ của Lucy lúc này Natsu sẽ được chứng kiến Không phải cô hết yêu anh, tàn nhẫn với anh mà đó là sự ép buộc thật sự Lucy không mong muốn bản thân mình quyết định như vậy

Tối

Lucy co rúc người trong phòng

Thường thì tính tình của cô là rất sợ mà và bóng tối nên lúc nào căn nhà cũng sáng đèn nhưng hôm nay không có ánh sáng lấp lờ cả mọi thứ đều tối đen như mực

Mọi người quá lo lắng đang đứng trước nhà Lucy Nhưng không dám vào

Và Thêm một người xuất hiện trong đám đó nữa là Loki

- Các cậu kêu tôi đến đây làm gì ?? - Loki ngáp dài ngáp ngắn

- Suyt - cả đám để ngón tay lên miệng

- Hả ?? Lucy xảy ra chuyện gì à !!! - Loki thì thầm

- Cậu vặn âm thanh quá nhỏ rồi đấy - Erza đứng khoanh tay nói

Loki nhăn mặt Bảo nói nhỏ làm đúng lời thì lại phàn nàn

- Mà có việc gì ????? - Loki hỏi lại

- Lucy và Natsu giữa hai người họ xuất hiện gào cản - Levy giải thích

- Gào cản ??? ừ biết rồi !! Lisanna phải không ?? - Loki chống cằm suy luận

- Ừm đúng rồi chúng tôi muốn nhờ cậu một việc

- Đêm hôm khuya nhờ cái gì ??? - Loki nhe răng nanh cười khà khà

- Cậu chính chắn dùm tôi một cái - Juvia nhăn mặt vì thái độ của Loki

- Thế tối rồi mà các cậu bảo tôi ra đây còn chính chắn cái gì nữa - Loki nham hiểm

- Nè..... cậu đừng có nói nhảm nữa nhé - Erza cắt ngang mànng " chính chắn " của Loki

- Ê tôi chỉ nói những gì mình suy luận thôi !!! các cậu là con gái mà bắt tôi ra đây Văng vể quá

- Loki giả ngu lù lị

- Cậu có ám chỉ gì đây - Levy có vẻ tức giận

Loki im lặng Dùng hai tay ôm vai mình rồi co rúc trong bức tường ...

- Đừng đến gần em ạ - Tài diễn suất của Loki quá sắc sảo

- Cậu

- Haizzz Loki à Cậu muốn cái gì hả?? đùa đủ chưa - Juvia lắc đầu ngán ngẫm

Loki giả bộ rung người lên đánh sát bức tường

Erza không nói gì chỉ tỏa ra sát khí với vẻ mặt hằm hằm

Rắc rắc (tiếng bẻ tay)

Loki ngơ ngác nhìn 3 nữ thần đang đứng trước mặt mình anh đùa quá chớn rồi đêm nay không qua nổi

Bình bình bóp bóp

Và

Anh chàng diễn viên nghiệp dư bị đánh tới nằm gục dưới đất

Hình như 3 người kia hơi quá tay

- Làm ơn nghiêm túc một chút được không ?? - Juvia chuyển sang năn nỉ

- Ủ ừ tôi nghỉ ngơi mà mấy cậu muốn gì - Loki đứng dậy phủi quần áo

- Tôi thấy ... Lucy ở bên Natsu không có hạnh phúc hết gian nan này thì đến thử thách khác bây giờ cậu ấy rất đau khổ ... thật sự chúng tôi rất thương người bạn này vì vậy - Erza nói chưa hết câu

- Vì cái gì ??? - Loki thắc mắc

- Chúng tôi muốn cậu và Lucy là một cặp - Levy nói tiếp ngôi bà hoàng Erza

- Hả ?? Cái gì ?? - Loki quá ngỡ ngàng

- Chúng tôi suy nghĩ kĩ lắm rồi mới nói như vậy Lucy đang rất gần một người an ủi - Juvia cúi mặt

- Các cậu muốn tôi làm bạn trai Lucy thay thế Natsu phải không ?? - Loki hiểu ra vấn đề

- Ủ ừ đúng vậy !!!!!!! - cả đám đồng thanh

- Haizzzzzzzz.... Các cậu suy nghĩ lệch lạc rồi ... tuy tôi từng yêu Lucy đến mù quáng Nhưng lần này tôi không muốn gây thêm cản trở - Loki giải thích

- Tại sao ???

- Các cậu ngốc vừa thôi Người Lucy yêu là Natsu dù tôi có cố gắng cỡ nào thì cũng nhận được con số 0 Trong tình cảm có khó khăn thì phải rồi nhưng đừng vì một chút thử thách thì lại bỏ cuộc tôi nhận ra điều ấy từ vụ đánh bom lần trước

- Nhưng bây giờ chúng tôi nghĩ Lucy sẽ không vượt qua nổi

- Nếu không qua nổi thì Coi như hai người đó không yêu nhau thật lòng ... dễ đoán thôi mà

- Chúng tôi biết là vậy Nhưng

- Tôi chẳng biết nói sao đây các cậu đừng đem tôi ra làm người thay thế ... tôi không thể biến dạng thành Natsu mọi người hiểu không ??

- Chúng tôi không bảo cậu biến dạng thành Natsu Chỉ cần cậu dành thật nhiều tình cảm cho Lucy Để cậu ấy quên đi Natsu và chống chọi được đòn đau này

- Trời ơi !!!!! Người Lucy yêu là Natsu là Natsu Chỉ có Natsu mới giúp Lucy vượt qua cái gian nan này thôi Động não dùm tôi một cái

- O

- Hiểu chưa hả ??? hai người họ từng hứa sẽ sống và chết cùng nhau ... dù có dùng cách gì ngăn cản tôi nghĩ chỉ cần tin tưởng vào tình yêu của mình Sẽ vượt qua hết

61. Chap 69: Dự Định Cho Cuộc Hôn Nhân Ép Buộc

Mina đừng buồn quá. Mình đăng chap này để an ủi các mina. Mình lén lấy điện thoại của bố mình để đăng chuyện. He he. Các bạn đọc chuyện vui về^^ và bị mất thêm hai chap nữa nên nhảy nha. Các bạn đừng lo Natsu gặp tai nạn giao thông xong rồi cứu và hôn Lucy say đắm. Lucy không chết đâu^^

- Nè, không sao chứ - Gajeel nhìn về mặt đau đớn của Levy mà thấy lo lắng

- Tôi Tôi Aaa.. đau quá ..

Gajeel không nói gì Bé Levy chạy một mạch Dù gì đây cũng là bệnh viện Chỉ cần đưa bác sĩ khám là được rồi ..

Nhìn bóng dáng hai người khuất dần Juvia nhìn đắm chiu rồi chợt nhớ ra điều gì đó ...

- Natsu và Lucy không có ở đây Họ đi đâu rồi ...

- Hả ??

Gray ngơ ngác đảo mắt nhìn xung quanh 3 tên bị đánh lúc nãy bỏ trốn mất tiêu rồi ... lấy gì mà hỏi đây ..

- Phải đi tìm họ nhanh lên Có lẽ từ đầu bọn chúng đã chia nhau tìm ... Natsu và Lucy mới chạy đi Chết rồi ... đuổi theo nhanh lên – Erza lí luận

Nói rồi cả đám gật đầu Bay khắp bệnh viện Kiếm nơi ẩn náo của hai người kia

Khoa nội

Lucy hoảng hốt đẩy Natsu trên chiếc xe lăn chạy thật nhanh ...

Bọn chúng mà thấy được là chết

- Ê tụi bây ... qua đó xem sao – tiếng thằng nào ở sau nghe thanh thót ghê

Lucy sợ hãi bước chân bay thẳng với tốc độ khủng ...

Cô rẽ qua trái Tên đuổi theo phía sau ... thấy bóng dáng lấp ló của ai đó quen quen Liền rảo bước nhìn mặt ..

- Nè... đã bảo là chạy đi mà không nghe – Natsu ngồi phàn nàn

- Im dùm em một cái ... anh nói hay thật ... một mình em chạy trốn ... vậy để anh lại cho bọn chúng giết hả ??

- Em bị liên lụy đấy ... lỡ họ ra tay với em luôn thì sao

- Dù có chết em cũng ở bên anh mãi mãi là thế Sau này đừng nói như vậy nữa nhé Nếu không em cho anh ăn ớt quỳen 1 tháng đấy ..

- Giờ này mà em còn ví dụ nữa Không lo bảo toàn tính mạng của mình ...

- Mạng của em Phụ thuộc vào anh Nếu anh chết Thì coi như đời em cũng chẳng còn gì cả ... em đã hứa với anh ... dù thiên đàng hay địa ngục chúng ta vẫn mãi bên nhau ... anh quên rồi hả ??

- Hừm ... nhớ rất rõ Nhưng tình hình bây giờ

- Sao lúc này anh nói nhiều quá vậy ... nhớ hồi đó không thèm đếm xỉa tới em ...

- Có chuyện mới nói ...

- Bây giờ im đi ... nghe lời của em dùm một cái Em biết tính anh lì lợm lắm ... trong hoàn cảnh này bỏ bớt đi ..

- Về anh sẽ xử em Dám nói thẳng ra luôn hả ??

(Bây giờ đang rất rối Anh chị còn cãi nhau được nữa ... haizzzz... nam mô a di đà phật +_+)

2 tên lảng vảng xung quanh khu vực này Dáo dác tìm xung quanh ..

Lucy kinh ngạc khi thấy chúng ở phía sau Theo phản xạ tự nhiên ... cô chạy ra trước ... nhưng

Ở đó cũng có 2 tên đang đi qua đi lại Hết đường chón rồi chẳng ..

Lucy rung bần bật Toát cả mồ hôi ... đầu óc không lóe sáng nữa ... chẳng nghĩ ra cách nào cả ...

- Bỏ anh ở lại Em cứ chạy đi – Natsu thản nhiên nói

Lucy bực mình nói bao nhiêu lần không nghe Cô đưa tay ra trước ... néo hai bên má Natsu Ôi trời !!... đường đường là đại thiếu gia lạnh lùng ... vậy mà bị vợ néo ... mất mặt quá ...

- Nè, em làm gì vậy – Natsu cũng bắt đầu tức giận

- Rốt cục những gì em nói đều lọt ra ngoài hết hả ??

- Nó vẫn còn trong đầu mà

- Vậy im lặng đi - Lucy hôm nay gan lớn .. dám ra lệnh cho Natsu

- Ô – Natsu đơ hết người

- Cúi mặt xuống – Lucy nhấn đầu Natsu

Hôm nay Natsu bị ăn hiếp quá trời Tội nghiệp anh quá ...

Lucy bắt đầu rời bước đi.... Cô xoa mái tóc trước mặt mình xuống ...

Điều chỉnh hơi thở Từ từ và từ từ ... Lucy đã sắp đến chỗ của 2 tên phía trước ...

Natsu thầm khâm phục Lucy Đúng là can đảm thật ...

Chiếc xe lẩn và một cô gái lướt nhanh qua người hai tên kia Bọn chúng ngơ ngác chẳng biết gì ...

Lucy thở phào nhẹ nhõm rẽ sang phải Nhưng

- Ê ... nó đấy ... đuổi theo nhanh lên – hai tên phía sau la lên

Bị phát hiện rồi Lucy chạy với tốc độ nhanh Làm sao cắt đuôi bọn chúng đây ...

- Đứng lại – cả bọn phía sau hét lên

(” Đứng lại ” câu nói vô dụng nhất mọi thời đại)

Có nói đến chết cũng không làm theo lời mấy anh nói đâu Phí nước bọt làm gì ...

- Chạy đi ... đừng theo anh nữa Chạy trốn đi – Natsu nhả mặt tức giận

- Anh còn nói nữa đừng trách em may cái miệng lại – Wow chị Lucy hôm nay bá đạo quá ta

Natsu giật mình ngậm ngùi nghe theo Hồi đó tới giờ chưa ai dám hăm dọa anh như vậy Lucy là người đầu tiên đấy ...

Lucy rẽ phải rồi lại rẽ trái Loạt xạ cả lên Mấy tên đuổi theo mà cũng mắc mệt

Được một lúc Lucy đẩy xe bay thẳng vào căn phòng xếp mấy thùng giấy chất đống Đóng chặt cửa lại ...

Hơi thở cả hai hồng hộc May mà cửa không khóa ... Lucy chạy vào đại ...

- Nó chạy đường nào rồi – một tên đứng trước cửa phòng lo lắng

- Mày cùng tao qua đây ... còn hai đứa mày rẽ sang kia coi đi

Bọn chúng lập tức thi hành nhiệm vụ..... truy lùng kẻ lẩn trốn ..

- Phù Bọn chúng đi rồi ... may quá – Lucy thở phào nhẹ nhõm

- Chưa yên đâu

Lộp cộp Lộp cộp ...

Một tên tự nhiên quay lại Mặt hắn có vẻ hơi bị khó chịu

- Nhà vệ sinh ở đâu vậy – ông tào cute rượt hắn rồi

Có chuyện cấp bách ... nhiệm vụ xin gặt sang một bên ...

Hắn đảo điên nhìn xung quanh Toát mồ hôi rồi

- Mày sao vậy – một tên từ đâu chạy lại

- Nhà vệ sinh ở đâu Tao... tao chịu hết nổi rồi chỉ lẹ lên đi ...

- Đi thẳng rẽ trái cha ơi !!!

Vừa nghe hết câu Hắn như người chết sống lại ” giải quyết ” một cái rồi làm tiếp công việc cũng chẳng sao ...

Tim Lucy đập nhanh thành thịch sợ hãi ... áp lực quá ...

Natsu cũng lo lắng không kém Anh chỉ sợ cô xảy ra chuyện thôi

Lucy lùi bước đi về phía Natsu Rung cảm cập cả người lên ... cô ngồi xuống trước mặt Natsu gì chặt tay anh cố kìm nén cảm giác sợ hãi

Tên đứng phía ngoài đảo mắt nhìn xung quanh ... rồi rảo chạy đi chỗ khác

Natsu nhú mày nhìn Lucy Cũng tại gia đình anh ... nên Lucy mới khổ sở như vậy Anh cố gắng đứng dậy ... để Lucy vào lòng xoa dịu nỗi kinh hãi đó Nhưng ...

” Đoảng ”

Natsu vô ý té nhào lên người Lucy Mấy thùng giấy ở trên cao cũng đổ ầm luôn Cả hai ngỡ ngàng trợn mắt nhìn nhau ...

Tự nhiên có tiếng động phát ra Tên lúc nãy xoay mặt lại nhìn hắn đặt dấu chấm hỏi to đùng cho căn phòng

Tiếng bước chân lộp cộp bắt đầu vang lên Dần tiến gần hơn ...

Lucy sợ hãi trừng mắt nhìn Natsu Bây giờ phải làm sao đây Tình hình như cá đang nằm trên thớt vậy ...

Natsu dùng tay che miệng Lucy lại Vòng tay ôm chặt eo cô ...

- Suyt

Lucy gật gật tỏ vẻ hiểu ý Hiện tại chỉ còn cách im lặng mà thôi ...

Cả 2 đều lo lắng hãi hùng Nhịp tim đập loạn cả lên Hơi thở bắt đầu dồn dập hơn ...

Lộp cộp Lộp cộp ...

Lucy toát mồ hôi nhảm nghiêng mắt lại Vùi đầu vào ngực Natsu

Cót két (tiếng mở cửa)

Ngày tận số của họ đến rồi sao Cuộc sống chấm dứt tại đây sao ??? ...

Lucy thầm cầu nguyện ông trời đừng xảy ra chuyện gì Natsu nhú mày lo lắng ... thương tích của anh bây giờ Không thể xông ra đánh cho hắn một trận ... cả người mình yếu mà cũng không bảo vệ được Natsu trách bản thân mình gieo rắc đau khổ cho Lucy ...

Cánh cửa chuẩn bị mở ra Từ từ và từ từ ...

- Ê, đàn anh gọi về ... - một tên ở phía bên kia la lên
- Không bắt chúng nữa à
- Tao chả biết ... nghe giọng hần có vẻ khổ sở lắm
- Ủ

Nói rồi hần đóng cửa lại Đút hai tay vào túi quần ... rảo bước theo tên kia ..

Nhịp tim của Natsu và Lucy đồng đều vang lên Sau khi tiếng bước chân đã xa dần ... cơ thể hai người họ dịu lại thở phào nhẹ nhõm ... đầu óc giảm bớt căng thẳng Cả nỗi sợ hãi trong lòng cũng vơi đi ...

Đúng là may thiệt Lucy lục đục định đẩy Natsu ra khỏi người cô thì ...

Một cái kiss thật bất ngờ Natsu tặng cho Lucy một nụ hôn đầy yêu thương cũng nhờ cô phán quyết không bỏ lại anh Mãi mãi ở bên anh ... nên bây giờ cả hai mới được an toàn sống qua ngày hôm nay ...

Lucy đơ cả người Toàn thân tê liệt Tự nhiên bị hôn trong tình cảnh này Ôi !! người ngoài nhìn vào là hiểu lầm đấy ... kẻ nằm trên ... người nằm dưới ... đang hôn nhau ... trong căn phòng vừa tối vừa vắng vẻ .. (miêu tả nhiều quá tác giả đỏ mặt)

Nhà Heartfilia

Ông Jude ngồi đan tay vào nhau lo lắng cho thằng con nối dõi tông đường của mình có xảy ra chuyện gì không ?? ...

Bà Jude cũng chẳng kém gì Thở dài mệt mỏi Sốt ruột quá trời ...

Tiếng ô tô từ xa vang lên

Mỗi lần nghe đến động cơ chạy Hai ông bà nhà ta sợ hãi Tưởng rằng kẻ đòi nợ lại đến ... nhưng lần này thì không phải ...

Ông Strauss rảo bước vào nhà Phong thái vẫn sang trọng như xưa ...

- Oh, chào anh – Ông Jude vui mừng vì không bị ăn đập
- Chào, anh kêu tôi đến đây làm gì ???
- Mời ngồi

Sau khi ông Strauss an tọa.... bà Jude lịch sự mỉm cười rót trà ...

- Chúng tôi cần ông giúp đỡ - Ông Jude mở miệng cầu xin
- Chuyện gì hả ??
- Thật ra thì tình hình hiện tại không lối thoát ... chúng tôi đã suy đi tính lại nhiều lần rồi ... chẳng có cách giải quyết ngoài ...
- Anh nói tiếp đi ... tại sao lại ngừng ??
- Ngoài việc chúng tôi bán cổ phần trong công ty mình ...
- Cái gì ?? ... chuyện gấp lắm sao
- Đúng vậy ?? ... thực sự chúng tôi đã hết cách mới đi đến việc này ..
- Hai người muốn bán bao nhiêu phần trăm ???
- 45 %
- Hả ?? anh chị bán hết Nếu vậy thì chức vụ chủ tịch ...
- Ủ ... chúng tôi biết Nhưng chẳng còn lối thoát nào cả ...

- Tôi e là không dễ vậy đâu Anh muốn tôi mua hết à
 - Thì Thì Tôi chỉ còn nhờ anh thôi ... làm ơn nghĩ đến tình anh em trên thương trường ... giúp đỡ chúng tôi lần này ...
 - Ủ cũng được ...
 - Cám ơn Cám ơn anh Tui sẽ lấy hợp đồng xuống ngay ...
 - Khoan đã Từ từ nào ???
 - Sao vậy ?? anh có chuyện gì muốn nói nữa hả ???
 - Trên đời này không cái gì là cho không tất cả !!! Tôi có một điều kiện nho nhỏ ...
 - Anh Anh Anh muốn cái gì ??
 - Chắc anh cũng biết con Lisanna nhà tôi yêu say đắm thằng Natsu con trai độc nhất của anh ...
 - Ủ ... chúng tôi biết điều đó Không lẽ
 - Đúng vậy Tôi muốn con trai nhà anh chấp dứt với bạn gái hiện tại của nó... và về làm rể của tập đoàn Strauss ...
 - Làm rể ?? có nghĩa là hai đứa nó sẽ cưới nhau ????
 - Chính xác Đây là chuyện hôn nhân cả đời Tôi nói nghiêm túc đấy ... nếu anh chị không bằng lòng thì cổ phần của mấy người ...
 - O chúng tôi
- Hai ông bà Jude rất khó xử Natsu từ nhỏ đã có tính lì lợm ... chẳng chịu nghe lời ai cả Nó rất ghét sự quản lí trói buộc của kẻ khác ... bây giờ ... tự nhiên bắt nó đi đến hôn nhân ... làm sao mà nó chấp nhận Với lại ... hiện tại ... nó đang rất yêu tha thiết một người ... Không phải là Lisanna ...
- Anh chị cứ từ từ mà chọn Natsu và Lisanna kết hôn với nhau tôi sẽ mua cổ phần của anh Và anh chị sẽ được ăn sung mặc sướng hết cuộc đời này ... - Ông Strauss rất tinh ý ... dụ dỗ hai ông bà Jude
 - Nhưng
 - Hm, 1 là hai người sẽ bị đám đòi nợ đánh đập đến chết cả con trai cũng liên lụy theo 2 là tất cả mọi cùng nhau ăn tiệc kết hôn của chúng nó.... Được sống yên ổn....
 - Chúng tôi Thằng Natsu nó sẽ không đồng ý đâu ... tính tình của nó chắc anh cũng biết rồi ...
 - Hừm, yên tâm đi ... tôi sẽ giải quyết ...
- Hai ông bà Jude ngơ ngác chẳng biết gì Rốt cuộc ông Strauss định làm gì ... Natsu có chấp thuận sự hôn nhân này không ??

Bệnh viện ...

Để bảo đảm an toàn hơn ... Natsu được mọi người chuyển qua phòng khác ..

Lucy cảm thấy trong lòng bất an đau nhói cô cũng không biết sao nữa ...

Thấy Lucy cứ nhăn mặt Đưa tay áp ngực Có kẻ đang lo lắng ...

- Ê, em sao vậy ?? – Natsu nói qua Lucy
- Không sao !! tự nhiên thấy bất an Lẽ nào có chuyện gì sắp xảy ra nữa đây ...
- Nè, ở đây là bệnh viện đi khám thử xem ... lỡ có bệnh thì sao ..
- Hừm, cái này bị quai ... khám làm chi ... tối lúc anh tự lao đầu vào dải phân cách ... trước đó ở nhà trong lòng cũng có cảm giác giống vậy ...

- Vậy chắc anh tự tử lần thứ 2

- Yên tâm đi Sẽ không có lần sau đâu Em trối anh lại là khỏi đi đâu hết ..

- Hm, hôm nay ăn gan hùm gan cọt hả ??

Mới nói được mấy câu anh chị lại xảy ra giao chiến Mỗi người một câu Đủ làm cả phòng rộn vang rồi rít ...

Vài người bạn của họ chỉ biết ngồi nhìn nhau cười

Một lúc sau ...

Hai người họ cải mỗi miệng rồi Natsu nằm xuống lim dim đôi mắt ...

Lucy chẳng biết làm gì ... ngồi ghế cạnh giường Natsu loay hoay cái dây chuyền mà cảm thấy hạnh phúc ...

- Haizzz, vừa xem kịch vui xong ... đã quá – Gray vươn vai rồi vòng tay qua ôm Juvia ..

- Hả ??... này giờ các cậu ở đây ...

Câu hỏi của Lucy khiến cả đám ngơ ngác Vậy là từ đầu đến cuối Lucy không biết sự hiện diện của họ ở đây Không khí.... Không khí tan biến ...

- Em lạy chị - Levy nhăn mặt nhìn Lucy

- Hừm chỉ vì không để ý thôi !!

- Để xem ở bên đây có 6 người 6 cái hồn đang lảng vảng khắp nơi mà không biết ờ mà cũng phải thôi ... trong mắt cậu chỉ có một mình Natsu .. còn tụi mình để ngoài đúng không ?? ... - Erza lí luận rất chính xác

- Các cậu suy diễn vừa thôi Mình thật sự không có ...

- Nghỉ cải được rồi mấy chị - Jellal cười hiền hòa

Cả đám xoay qua trừng mắt liếc Jellal

- Dạ, em sẽ nín Em sẽ im lặng – Jellal giả vờ sợ sệt

Mọi người vỡ òa bật cười lên bây giờ họ đang vui vẻ cười nói cùng nhau ở bệnh viện Liệu lần sau còn đủ can đảm nữa không ?? (tác giả tiết lộ)

2 tuần sau ...

Natsu đã khỏe hẳn lại đủ xông pha ra đánh bọn chúng rồi ...

Nhưng bây giờ cứ sống yên ổn thì tốt hơn Với lại gia đình xảy ra chuyện gì anh còn chưa biết ...

Nhà Heartfilia

Natsu dừng xe trước cửa chính rồi bay thẳng vào trong ...

Ông Jude đang ngồi đọc báo Cả nhà chẳng có chuyện gì cả Mọi thứ đều nguyên vẹn

- Mày về rồi à – lời chào cho tình cha con lâu ngày không gặp

- Ủ ...

- Nhà sắp có đại sự ... mày chuẩn bị đi ...

- Ông muốn cái gì ???

- Ngày mai Lisanna kết hôn ông Strauss nhờ gia đình ta vài chuyện ... mày cũng nên giúp đỡ đi...

- Thế mấy người bảo tôi làm gì ???

- Ủ Mày làm rể phụ cho nó đi ... chỉ vậy thôi Việc còn lại để tao lo cũng được ...

- Tại sao không kêu người khác ?? tôi không rảnh

- Thằng con này !!! mày quá đáng rồi đấy.... nó là em gái thân thiết từ nhỏ với mày ... cả cái đám cưới của nó mày cũng không đi dự sao hả ??

- Em gái ?? Xin lỗi ... bây giờ tôi không thích giao du với người như nó

- Mày

- Tôi nói rồi Tôi không rảnh để làm mấy việc đó ...

Nói rồi Natsu rảo bước lên lầu Chẳng thèm để ý đến người ta đang tức giận tột độ ...

- Coi như tao xin mày làm ơn dự buổi kết hôn này ... chỉ vài phút thôi ... Lisanna rất quý người anh trai như mày Nó muốn mày đến chúc nó sống hạnh phúc Chỉ vậy thôi ...

- Hừm 1 lời nói của tôi đáng giá đến thế sao ...

- Mày là anh trai mà nó quý mến mà nó nhờ tao nói với mày ... xin mày hãy đến

- Sao cũng được

Natsu bay thẳng lên lầu Vào phòng đóng rầm cửa lại dù gì cũng là đến làm rể phụ Nói vài câu chúc mừng thôi Natsu nghĩ bụng sẽ không sao đâu ... sau khi xong việc Anh sẽ dọn qua nhà Lucy ở luôn Natsu tủm tỉm cười một mình ...

Nhà Lucy

Hôm nay cảm thấy lo lắng làm sao Mấy ngày không khi nào cô ngủ yên được Lúc nào cũng bất an trong lòng Không biết có chuyện gì xảy ra nữa ...

Reng Reng Reng . (tiếng chuông cửa)

Lucy đang làm bánh thì hồi hả chạy ra xế chiều rồi Ai lại đến ...

- Yo, chào

- Aaa, lâu quá không gặp – Lucy mừng rỡ

- Định để tôi đứng ở ngoài luôn hả ??? muối tha máu hết rồi ...

- Hm, vào đi Cậu chùn kín vậy con nào xâm phạm được ..

- Đùa thôi Trời lạnh mà Mặc nhiều áo cho ấm ạ chị ...

- Ngoan ... - Lucy giọng trêu chọc ..

Loki không nói gì Đi tự nhiên vào nhà Anh dáo dác nhìn xung quanh rồi mỉm cười ...

Lucy theo phía sau rồi đặt dấu chấm hỏi to đùng cho nụ cười của Loki ...

- Cậu sao vậy ?? đâu có vấn đề hả ?? – Lucy quơ tay trước mặt anh

- Hừm, tôi thấy hơi lạ Hôm nay Natsu không ngủ ở đây ...

- Nè, đâu phải ngày nào cậu ấy cũng qua nhà tôi ngủ cậu làm ơn nghĩ trong sáng dùm tôi một cái ...

- Tôi chỉ thấy vậy thôi !! không có ý gì đâu

Lucy chỉ vào cái ghế bảo Loki ngồi xuống Rồi cô rảo bước ra sau lấy nước và bánh lên tiếp khách ...

Loki ngồi suy nghĩ bân quơ rồi Ra ngoài kéo cái vali trong xe ra...

Anh lôi nó vào nhà Để cạnh mình ... lục đục mở xem ...

- Cậu định làm gì vậy ??? – Trên tay Lucy cầm đĩa bánh

- Ủ ... quà cho mọi người Tôi mới đi công tác xa về ... mua vài món quà thôi ...

- Có phần của tôi không hả ?? – Lucy mắt sáng rực lên ...

- Không !!!!

- Hừm Bạn bè mà vậy..... - Lucy phùng mang trợn má

- Đùa thôi ạ Tất nhiên là phải mua cho chị rồi

Lucy nghe hết câu Mon men nhìn chăm chăm vali của Loki ...

Anh mỉm cười loay hoay tìm từng cái từng cái Sao toàn sữa dành cho người già không vậy trời !!! ...

- Cái này là của Erza và Jellal đây là Gray và Juvia Còn cái này là Gajeel, Levy Cậu đem cho họ dùm tôi nha ...

- Sao cậu không tự đem ???

- Hm, cậu giúp đỡ cho tôi đi.... Tôi từng xung đột với họ mà ...

- Vậy tôi nói đây là quà của cậu mua cho mọi người ...

- Haizzzzzz...cũng được Để tôi tìm phần của cậu và Natsu ...

Lucy đảo mắt nhìn không chớp mắt Cô đang mong đợi Loki sẽ mua quà gì cho mình và Natsu đây ...

- Có rồi nó đây – Loki kéo lên

Lucy trợn mắt nhìn anh mua cái này làm gì hả trời ...

- Đồ ngủ cặp.... cậu định làm gì ?? – Lucy chuyển sang tức giận

- A ... lộn không phải cái này ... hahaha

Nói rồi Loki để nó lại chỗ cũ Rồi lục đục tiếp tục tìm kiếm

Một lúc sau Trán anh hơi toát mồ hôi ...

- Hình như là để ở nhà rồi Lúc này tôi có lấy ra xem.... – Loki cười trừ

- Haizzzzzz.. làm tôi mong đợi này giờ ..

- Sorry ... ngày mai tôi đem qua cho Chắc nó nằm trong tủ của tôi đấy ... lúc này quăng cái vali vào

Lucy chẳng thể làm gì hơn cả hai ngồi trò chuyện về vài việc ... tán gẫu vui vẻ Ăn bánh uống nước ...

Sáng ...

Lucy đang mơ màng ngủ

Tích tắc Tích tắc Tích tắc ..

Hôm nay chị Lucy hơi bị hiền Nghe tiếng đồng hồ là thức dậy ngay lập tức trong năm chỉ có vài ngày như vậy thôi chắc đổ mưa đá quá ..

Lucy loay hoay vệ sinh cá nhân nhìn cô đáng yêu thiệt Thân hình nhỏ nhắn cùng bộ Piyama màu hồng lấp ló vài trái tim đỏ

Tiếp đó ... phải ăn sáng Nhà chỉ có bánh sandwich, trứng, sữa mà thôi ... Sau một hồi vật lộn với cái bếp Đồ ăn sáng cũng được hoàn thành ...

Mắm mắm thôi

Reng reng reng (tiếng chuông cửa)

Trời đánh tránh bữa ăn tại sao lại ngay lúc này ...

Lucy bực bội Mới sáng sớm mà ai đã đến rồi cô nghĩ có lẽ là Loki vì hôm qua anh đã hứa đem quà cho cô và Natsu

Lucy hồi hải chạy từ sau ra nhưng người đó

62. Chap 70: Nạn Nhân Của Sự Giả Dối

Lucy ngơ ngác nhìn mấy kẻ đứng trước cổng nhà mình

Rõ ràng không phải là mơ nhưng tại sao Lucy cứ mơ hồ lí luận Đây là hình ảnh mà cô có thể choáng ngợp

Lisanna đang đứng đó Cùng hàng thanh niên thân hình vạm vỡ Về mặt trông ghê gớm đáng sợ làm sao ...

Lisanna đến nhà cô làm gì..... tại sao lại dẫn theo nhiều người đến thế Có khi nào đang muốn hành hạ đánh đập cô không ??? ...

Lucy nghĩ đến mà toát mồ hôi cầu trời cho đó không phải là sự thật ... nhưng thượng đế đi đâu rồi Không xót lòng thương cho hoàn cảnh của cô

Lisanna xô mạnh Lucy Khiến cô té nhào xuống đất

Cả đám lần lượt lần tới Lucy như con thỏ đang bị bao vây bởi một đàn hổ đói găm gừ

- Các các..... các...người muốn làm gì – Mặt Lucy tái mét đi

- Hừm.... lỗi cũng tại mày thôi – Giọng Lisanna có vẻ đắc thắng

- Cái gì ... tôi không hiểu ...

- Mày đừng có giả vờ trước mặt tao ... không có tác dụng đâu.... Mày đúng là mặt dày Tao đã cố gắng năn nỉ Rốt cuộc chỉ phí nước bọt Đừng tưởng tao không biết ... mày lúc nào cũng giả nai hiền lành bằm lẩy anh Nim của tao

- Em..... Em ... nói gì vậy Chị không có Chị chị...

- Mày còn nói nữa hả ?? Cái gì mà không có Đừng để tao tát vào mặt mày nhé làm ơn buông tha anh Nim dùm tao hạng nghèo nàn giẻ rách như mày mà đòi làm sang với cậu chủ hả ?? Cái đầu của mày cũng thông minh lắm ...

- Tại sao em lại nghĩ vậy ?? Thực sự là chị chỉ làm theo lời con tim và lí trí mình thôi không phải chị học đòi giàu có Chị

- Mày đúng là mặt dày mà Lúc nào cũng biện hộ cho mình lời lẽ trông sắc bén lắm lúc ở bên anh Nim chắc mày dịu ngọt lắm Anh ấy mới bị mày bỏ bùa mê đến như vậy

- Chị không có Em đừng nói thế Chị Chị ... chỉ muốn ở bên Natsu mà thôi

- Hừm ... ở bên anh Nim thế mày tước đoạt chức vị phu nhân của người thừa kế tập đoàn Heartfilia luôn đúng không ??? đừng tưởng là tao cho qua việc này Mày không có quyền đặt chân bước vào đâu Nhớ kĩ đấy

- Chị không cần làm phu nhân gì đó chị yêu Natsu là thật lòng Thực sự chị chẳng mong muốn đến gia tài nhà cậu ấy Chỉ muốn ở bên cậu ấy hết cuộc đời này thôi ...

- Mày Mày rốt cuộc con hồ li tinh như mày tu luyện bao nhiêu năm rồi đi cướp người yêu kẻ khác Vậy mà con dong dạc ta đây trong sạch ... đúng là nực cười

- Em quá đáng vừa thôi nha Chị chỉ nói cảm xúc trong lòng mình .. tại sao em không cảm nhận được hả ??

- Tôi ghét cay ghét đắng cái chị vừa nói Những thứ gì chị bảo tôi cảm thù

- Lúc nào chị cũng quý mến em Muốn tốt cho em ... tại sao em lại không hiểu cho chị

- Hiểu à ?? Cái hạng nghèo nàn như chị Tôi khinh ... tôi khinh Chắc là mẹ chị không dạy phải không ?? Làm thân con gái đi đem bảm kẻ khác ... thật mất mặt

- Em em Em Đừng xúc phạm đến mẹ của chị ...

[illegible]

Lisanna tát thẳng vào mặt Lucy thật mạnh Khiến cô ngơ ngác xem chút nữa là gục xuống đất luôn rồi ...

Lucy xoa xoa vết đau ... Nhăn mặt khó chịu

- Đám lớn tiếng với tao hả ?? Bồn tiểu thư nhà Strauss không phải dạng dễ ăn hiếp Tao cảnh cáo mày lần cuối nhá... đừng để tao nhắc lại

- Em tại sao bụng dạ lại ác đến vậy Chị không làm gì sai Có sao xông vào nhà rồi đánh chị hả ??

- Tao không muốn trả lời câu hỏi ấy Mùi hôi thúi của bọn nghèo khổ bốc lên rồi Chị đi khử đi Tôi cực kì ghét cái đó ... có biết không hả ???

- Nghèo cũng là con người Họ có máu có thịt ... có cảm xúc có tình yêu.... Không phải rác rưởi để các người quăng đi Chê là hôi thúi ...

- Nói hay lắm

[illegible]

Lucy lại bị Lisanna dâng tặng một cái tát nữa

Cả mặt cô đỏ lên 5 dấu ngón tay hồng lên trên gương mặt xinh xắn sáng ngời ấy

Tại sao cô lại bị hành hạ như vậy Cô đã làm gì sai để ông trời trừng phạt nặng tay cô chỉ muốn được yêu và ở bên cạnh một người Tại sao điều ước nhỏ nhỏ như thế mà cũng không thực hiện được rốt cuộc cô phải làm sao đây ???

- Chị chưa thấy loại người nào như em Chửi mắng chị ... đánh chị Thực ra thì em muốn cái gì mới buông tha cho chị đây

- Dế thoi chỉ cần chị biến khỏi cuộc đời này, Đến tìm diêm vương đi ... Nói đúng hơn là chết
chết điiiiiiiii

- Em Em

- Sao hả ?? Không làm được à đúng là hèn nhất Rác rưởi thì chỉ là rác rưởi thôi hừm

- Em.... Thực sự ác đến thế sao ??

- Ủ ... tao vậy đó Miệng mồm mày độc địa thật Nghe mà nổi da gà ... nghe tao nói không chết
điiiiiiiii

- Đừng tưởng em nói gì là chị nghe theo Chị có quyết định riêng của mình

[illegible]

Lucy té bột xuống đất cái tát này hơi mạnh Khiến một bên miệng rỉ máu ra ... Lisanna mỉm cười đắc ý ...

- Nghe nè ... bọn nghèo hôi thúi như mày Chẳng bao giờ sánh bằng đại tiểu thư như tao đâu Có quyết định riêng à Tao không dễ dàng cho mày tiếp cận anh Nìm một lần nào nữa ...

- Em

Lúc cứng họng nói hết nên lời miệng thì đau Cảm giác sợ hãi lấn áp ... nỗi đau trong lòng cũng dâng trào lên Muốn ở cạnh người mình yêu khó đến thế sao Cô và Natsu đã trải qua rất nhiều chuyện Xém chết cũng không than thở một lời Tại sao lại xuất hiện thêm gào cản giữa cô và anh Tại sao ??? tại sao ????????

- Hôm nay để tao dạy mày thế nào là giành người yêu kẻ khác nha

Nói rồi Lisanna gì chặt tay Lucy giựt mạnh lên Cô em gái cộp cái lòi Lucy vào nhà rồi đẩy cô xuống sàn ...

- Để xem mày còn dám bám theo anh Nim nữa không ??

Lisanna ngồi trên người Lucy Dùng tay tát vào miệng cô Rồi nắm tóc giựt thật mạnh

Lucy chẳng biết làm gì ngoài van xin rên la

Lisanna tức điên lên Nắm chặt tay đánh vào người Lucy rất nhiều Những lần giáng xuống ... Lucy đều đau đớn gánh chịu ...

- Sao hả ?? mày có chịu rời xa anh Nim chưa hả ??

- Không bao giờ !! – Lucy quả quyết

- Màymày Mày

Máu Lisanna sôi tới não..... siết chặt tay... đập thật mạnh vào cơ thể bầm tím của Lucy đang bị lấn áp ... Lucy chẳng thể phản kháng gì nữa ...

Lisanna liên tục hành hạ đánh đập Lucy không thương tiếc

- Mày Mày Mày chết đi chết điiiiiiiiiiiii

- aaaaaaaaaaaaaaaaaa

Lisanna đứng dậy Nắm tóc Lucy lòi lên ...

- Tụi bây đập banh đồ đạc trong nhà nó cho tao – lời ra lệnh thật đanh thép của Lisanna

- aaaa... đừng mà Aaaaa ... các người đừng làm vậy – Lucy van xin đau khổ tới cùng

Đoãng lộp cộp đoãng ...

Cả bàn ghế được lật lên hết Cái kệ sách quăng thẳng ra ngoài Bọn chúng còn dùng búa đánh nát tivi của cô cả cái cửa cũng bị đập đến xiêu vẹo

- aaaaaaaaa..... đừng làm nữa tôi xin các người ... đừng lại đi Đừng lại đi mà – Lucy khóc thét lên ...

Căn nhà này chứa đựng rất nhiều kỉ niệm của của mẹ và cô cả Natsu nữa Vậy mà bây giờ họ lại thẳng tay đập nát nó Hết rồi hết thật rồi

Đoãng Lộp cộp đoãng

Tủ quần áo Giường ngủ Chén bát ở phía sau ... đều tan tành ... chẳng còn gì cả

- aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa..... – Lucy giàn giụa nước mắt

- Vui chứ ?? để tao xem anh Nim còn đến tìm mày được nữa không ... hahahaha ...

- Đừng lại đi Tôi van xin các người mà Làm ơn Làm ơn

- Tao quên nói với mày một điều Hôm nay là đám cưới của tao và anh NIm anh ấy tự nguyện đẩy ... mày quá ngu ngốc để bị phản bội lần nữa ... hahah

Lucy chết lặng đi cái gì Lisanna vừa nói gì Natsu và cô ta kết hôn ... vậy còn cô đã chịu hi sinh và đau khổ tại sao lại không có được tình yêu cho chính mình..... hàng ngàn con dao mạnh tay của vào tim cô ... đau lắm Nó rất đau nó rỉ máu máu thật nhiều

- Quỳ xuống dập đầu rồi tao tha cho Haha

Lucy nghẹn ngào khóc nức nở Tại sao khi yêu lại tạo nhiều vết thương lòng như vậy cô chỉ muốn sống yên ổn bên người ấy mà thôi Tại sao lại đánh đập hành hạ cô thẳng tay cướp đi tình yêu mãnh liệt của cô...

- Sao hả ?? ... có quỳ không ?? – Lisanna nhìn bộ dạng của Lucy mà mừng thầm trong lòng

Đầu óc Lucy rối rắm lên Chẳng biết phải giải quyết như thế nào mới đúng đây cô siết chặt tay

- Xin lỗi Tôi không phải loại người như cô - Lucy hào hùng mạnh mẽ nói

- Mày..... mày

Lisanna tức điên lên..... nắm chặt cổ áo Lucy

Bópppppppppppp

Lucy lại phải chịu thêm một cái tát nữa Lần này thì kiệt sức rồi ...

Chưa xong đâu Lisanna không tự chủ được bản thân nữa Tức giận đến tột độ cô nắm áo Lucy quăng vào bên kia ...

Lucy chới với té xuống đập đầu vào cạnh bàn Và

Từng giọt Từng giọt ... rơi xuống sàn máu .. máu chảy ra từ trên đầu xuống

Lisanna trợn mắt hoảng hốt bay thẳng ra ngoài ...

Ra hiệu cho đám lính theo sau Bỏ lại Lucy với dàn máu trên sàn ...

Đúng là quá độc ác Lỡ Lucy xảy ra chuyện gì thì sao ...

Bọn chúng phóng nhanh vun vút cùng hàng gió của buổi sáng ...

Lucy đưa tay ôm đầu cơ thể gầy gò vừa mới bị đánh đập hành hạ từ từ đứng dậy Cô tránh né vài miếng thủy tinh ... đồng lộn xộn dưới đất ...

Quơ lấy hộp khăn giấy lau vết máu....

Tiếng nấc do khóc đột ngột dừng lại Lucy như người mất hồn với đôi mắt đỏ ngầu ...

Cô bước nhẹ nhàng ra ngoài còn mặc bộ đồ Piyama sáng chói Máu lấm lem trên gương mặt

Lucy rảo bước qua các con phố Mọi người nhìn chằm chằm cô như thú quý hiếm Chẳng có ai đến hỏi thăm Chia sẻ nỗi đau giúp cô đời người sao lại vô tâm đến thế...

Bóng dáng nhỏ nhắn của ai đó nép sau bức tường Nắm chặt cái điện thoại trong tay ...

- Mom ơi !! con muốn đến giúp cậu ấy ạ Làm ơn

[Rất muốn nhưng Tình yêu là phải có hi sinh ... con có hiểu không ??]

- Nhưng cậu ấy vừa bị mắng chửi đánh đập đến máu đầy trên gương mặt ... con .. con ... con rất muốn đến an ủi ôm cậu ấy vào lòng

[Mom cũng rất đau khổ Nhưng ... nếu hơi hột vôi vàng thì tình yêu sẽ phản bội đấy ... nó phải hi sinh để xem thằng đó và nó có yêu nhau thật không ??]

- Con chắc chắn mà Họ rất yêu nhau..... con chắc chắn

[Con cũng biết Mom từng như vậy Mom vôi vàng yêu kẻ đó rồi bị phản bội đau đớn Qua việc này Mom muốn biết Lucy đã trưởng thành mạnh mẽ đến mức nào rồi]

- Nhưng ...

[Thôi được rồi Con đi theo đừng để nó làm chuyện đại dột nha]

Tút tut tut tut tut

- Alo alo..... alo..... Mommmmmmmmmmm

Nhà thờ Nơi diễn ra đám cưới linh đình ...

Natsu chẳng biết cái gì Để mọi người chuẩn bị quần áo cho mình ... rồi chỉnh lại tóc tai

Lisanna ở phòng kế bên ... Được trang điểm trong rất xinh ... cùng bộ váy cưới trắng lộng lẫy

Có vài điều khiến Natsu thắc mắc Chỉ làm rể phụ thôi mà tại sao lại nhiều người bu quanh anh như vậy Rốt cuộc xảy ra chuyện gì ...

Về phía Lisanna cô đang rất vui mừng trả thù được Lucy mà còn kết hôn với Natsu nữa Hôm nay là ngày may mắn của cô Lisanna thầm nghĩ trong bụng rồi mỉm cười ...

- Có chuyện gì vui vậy con – Ông Strauss tinh ý

- Hi, không có đâu con cảm thấy rất thoải mái

- Kể chuyện vui cho cha nghe đi Cha đang chán không có việc gì làm nè

- Chuẩn bị cho hôn lễ của con

- Rồi hết Việc còn lại mẹ con giành làm Kêu cha vào đây ngồi ngắm cô dâu ...

- Hm, vậy con kể cha nghe Hôm nay con đến nhà con nhỏ bạn gái mà bám lấy anh Nim quài á..... con đã trả thù được nó rồi bấy lâu nay chịu dần vật Cuối cùng cũng rửa hận mà còn được kết hôn với anh Nim nữa vui quá cha ơi !!!

- Đúng là con gái cứng của ta cách giải quyết sự việc rất tốt Cha thấy hoàn cảnh nghèo nàn như nó mà đòi chèo cao Mong là nó biết trời cao đất dày Biến khỏi cái nơi này

- Chính xác Làm sao sánh bằng tiểu thư như con đúng không cha ??

- Ủ ừ ... ngoan lắm ...

Hai cha con ngồi trò chuyện vui vẻ cùng nhau Toàn những lời khinh miệt đối với gia đình Lucy giàu là có quyền à giàu là có thể làm tất cả à Giàu thì nên an phận sống hưởng lạc để đức sau này lại cho con cháu đi ... đừng gây chuyện ... đừng lời nói chế nhạo kẻ nghèo khổ

Tiếng xe mô tô đột ngột vang lên trong con hẻm vắng ...

Rồi chợt dừng lại trước cửa nhà ai đó

Loki tháo nón bảo hiểm ra ... bước xuống xe và

Đôi mắt anh mở to hết cỡ ngơ ngác xen lẫn hoảng sợ ...

Lucy đâu rồi tại sao nhà cửa lại tan nát đến vậy Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì ...

Loki bay thẳng vào nhà Mọi thứ như phế liệu Anh chạy khắp nơi cũng không tìm được Lucy cô ấy đi đâu rồi Ai là người làm ra chuyện này ..

Hôm nay anh định đem quà đến cho cô và Natsu nhưng tại sao lại trở thành như vậy

Ánh mắt Loki đảo dác nhìn xung quanh đúng là vừa có hỗn chiến ở đây Chân anh bắt đầu bước đi và phát hiện ra ...

Loki ngồi xuống đưa tay chạm vào vết máu ấy toàn thân anh hầu như tê liệt hết nhà cửa vỡ nát lại có máu ở dưới sàn nhà Rốt cuộc Lucy xảy ra chuyện gì và đi đâu rồi

Trên cương vị của một người bạn Loki cảm thấy lo lắng cho Lucy Cô đã biến mất Không một dấu vết

Lễ cưới

Natsu được người ta biến trở thành hoàng tử nhìn thoáng qua cũng có thể gây chết người

Nãy giờ Natsu cứ hoang mang rể phụ thôi mà làm đẹp đến vậy ... không biết chú rể thật đẹp đến cỡ nào Natsu gạt sang một bên ... Suy nghĩ lung tung về Lucy chắc ngày đó cô mặc áo cưới dễ thương lắm ... Natsu mơ hồ nghĩ ngợi quên cả thời gian

Thân xác ở bên cạnh Lisanna nhưng tâm hồn ... con tim ở chỗ Lucy ... nó đã dính chặt rồi Mãi mãi cũng không kéo ra được đâu Tình cảm anh dành cho Lucy là Trọn vẹn ...

Natsu được người ta bảo đứng ở ngoài cửa đợi cô dâu và chú rể

Làm thì làm anh đứng bơ vơ một mình ... Nhưng trong đầu lúc nào cũng Lucy nếu ngày đó anh và cô kết hôn chắc là hạnh phúc lắm ... Natsu nhìn xuống mũi chân tùm tùm cười ...

Trước khi biết Lucy lúc nào anh cũng vẻ mặt lạnh nhạt Chém giết ... chẳng quan tâm đến ai khinh thường kẻ khác ... vậy mà bây giờ ... khi tìm được Lucy Natsu như con nít ... Ngồi suy nghĩ vu vơ rồi cười một mình biểu hiện đó là anh rất hạnh phúc khi có được Lucy

Đang vui thì chợt tim anh đau nhói ... Natsu thở dồn dập Đưa tay áp ngực mình ngã khụy xuống đất

Đây là dáng vẻ của Lucy khi ở bệnh viện lúc trước Cô bảo với anh là linh tính sắp có chuyện xấu xảy ra Natsu bỗng dưng bắt đầu lo lắng tột cùng có lẽ ông trời báo cho anh biết Rốt cuộc việc gì sẽ đến ... Bây giờ Lucy như thế nào rồi ??? ...

Cơn đau dần vơi đi Natsu gắng gượng đứng dậy anh đảo mắt xung quanh cảm thấy bất an vô cùng

Từ xa hình bóng của ai đó đang tiến gần anh.... Lisanna khoác lên mình bộ váy cưới trông rất xinh ... như một con công chúa vậy rất đáng yêu ...

Natsu nhìn thoáng rồi quay mặt đi chỗ khác Đối với anh... Lisanna chẳng có gì đặc biệt nếu người đó là Lucy chắc bây giờ Natsu nhìn đắm đuối luôn rồi

Lisanna gật đầu chào anh Mỉm cười một cái ... Natsu không phản ứng gì cả sau khi xong việc anh đến tìm Lucy ngay mới được ...

Sau một hồi lết cái váy bước đi Lisanna đang đứng cạnh Natsu Ôm một bên tay của anh ...

Natsu càng thêm hiếu kì chú rể thật đâu rồi đến nhanh đi để anh còn phải gặp Lucy nữa ...

Lisanna mỉm cười nắm tay Natsu đi vào Nhưng ...

- Chú rể đâu – Natsu dáo dác nhìn xung quanh ...

- Bước vào đi rồi sẽ thấy

Natsu cũng ít đi dự lễ cưới nên không biết nó diễn ra như thế nào Anh chỉ xem trên tivi thôi chúa sẽ hỏi sau đó mình trả lời ...

Lisanna khoác tay Natsu từ từ bước Anh cũng đi theo làm cho nhanh còn về nữa nãy giờ chán lắm rồi

Cánh cửa trước mặt họ Từ từ mở ra ...

Mọi người hân hoan vỗ tay Natsu đảo mắt nhìn ... chú rể đâu Đến lệ đi trời

Anh chẳng biết hôm nay nam chính là mình

Lisanna và Natsu bước trên thảm đỏ rồi dừng lại trước cha (cha trong nhà thờ)

- Sao hấn chưa tới – Natsu tức giận ...

- Từ từ đã anh ... - Lisanna cố che giấu sự thật ..

Ông cha đứng trên bục Nhìn xuống hai người họ

Natsu không biết trời trăng mây đất gì hết chỉ suy nghĩ trong đầu là Tên chú rể nào mà lấy được Lisanna là có phước 3 đời Mỗi ngày bị con kiếm chuyện mắng chửi thôi cũng đủ rồi

Đang chuẩn bị thì

Lộp ... cộp Lộp cộp ...

Bóng dáng cao ráo của ai đó phóng nhanh từ ngoài vào đầu tóc rũ rượi hết luôn đây là kẻ nào tại sao lại gấp gấp đến vậy

Loki dừng trước mặt Natsu Thở hồng hộc

Sau đó Anh đưa tay vịn vai Natsu Gì mạnh và chặt

Binhhhhhhh

Cả cái đám của Loki được bay thẳng vào mặt Natsu Anh ngơ ngác ... tự nhiên ở đâu ra chạy vào đánh anh

Natsu sùng máu tức giận lên đưa tay nắm chặt cổ áo Loki ...

- Có biết mày vừa làm gì không hả ??? – Natsu mắng thẳng vào mặt Loki

- Câu này tao hỏi mới đúng Lucy đâu rồi

- Ở nhà..... mày hỏi làm gì ??

Binhhhhhhhhhhh

Loki đâm Natsu thêm một cái nữa miệng Natsu bắt đầu rỉ máu ra

Anh tức giận giơ tay lên định đánh trả lại thì

- Nhà của Lucy bị người ta đập hết rồi Cô ấy không có ở trong đó ... với lại trên sàn còn có vết máu Cô ấy đi đâu rồi Xảy ra chuyện gì ??

- – Natsu đơ hết cơ thể

- Tao nghĩ Lucy đang ở bên cạnh mày mà tại sao lại diễn ra lễ cưới giữa mày và Lisanna hả ?.....

- Cái gì ?? tao chỉ đến đây phụ giúp thôi

- Mày điên rồi hả ??? mày là chú rể chính đây

Nói rồi Loki lục đục mò trong túi áo mình sau đó rút ra một cái thiệp đỏ Anh đưa trước mặt Natsu

- Xem đi rồi nói – Loki quăng thẳng lên người Natsu

Nghe hết câu ... Natsu cầm lấy rồi từ từ mở ra xem

Lisanna đứng kế bên Hồn bay gần hết đây là trò giả dối gạt Natsu do cô tạo ra nếu anh biết được thì sẽ ra sao

Natsu trợn mắt Hai tay siết chặt mảnh giấy đỏ trong đây có điền tên rõ ràng Natsu Heartfilia và Lisanna Strauss

Chuyện này là sao từ nãy đến giờ Natsu như con ngốc bị người ta dụ dỗ đến đây

- Mày đã hiểu chưa ?? Chuyện này là sao ??? – Loki hỏi thẳng mặt Lisanna

- O emem

Natsu quay phắt qua Gì chặt tay Lisanna ác quỷ hiện hồn rồi ...

Hai ông bà Strauss xông vào ngăn cản

- Đừng con đừng làm vậy Nó đau đấy .. Natsu ... đừng làm vậy – Ông Strauss lên tiếng bênh vực Lisanna

- Các người im hết cho tôi ngay – Natsu hét lên ...

Tất cả giật mình sợ hãi Ngậm miệng lại hết Nếu còn nói nữa chắc sẽ bị tương vớ mồm

- Tôi hỏi cô ?? – Natsu cắt bỏ tình anh em ...

Lisanna há hốc miệng Kinh ngạc nhìn vẻ mặt ác quỷ của Natsu ... Loki xem chuyện vui không thêm xía vào nhưng anh đang rất lo lắng cho Lucy

- Cô và gia đình đã bày trò này để lừa gạt tôi đúng không ?? – Natsu trừng mắt hầm hừ nhìn Lisanna

- Em em em e... em

- NÓI

Lisanna giật bắn người Trông Natsu như một con ác quỷ đang muốn ăn tươi nuốt sống cô ...

- Em.... Emem không... có mà

- Nếu cô còn che giấu sự thật..... đừng trách tôi ác ..

- Em .. em..... thật ra thìem Em

- Bây giờ mà cô còn diễn kịch trước mặt tôi nữa hả ?? không nói à ...

Natsu rút trong túi quần mình ra con dao bấm đó là thứ mà anh lúc nào cũng mang theo bên người để phòng thân thôi nhưng tình hình này thì dùng để uy hiếp kẻ khác...

Natsu kề con dao ra sau cổ Lisanna ánh sáng kim loại hắt lên Lisanna kinh hoàng khóc nức nở ...

Hai ông bà Strauss trợn mắt Định xông vào can thiệp thêm lần nữa thì

- Nếu không muốn chết thì đứng yên đó – Natsu đưa con dao rời phía họ

Bước chân dừng lại chẳng thể làm gì hơn nếu đến gần chắc Natsu sẽ giết Lisanna luôn ...

Con dao quay lên vị trí cũ Nằm sát cổ Lisanna ...

- Trả lời lại câu hỏi lúc nãy – Natsu bắt đầu mất kiên nhẫn

Lúc này mà con chối nữa thì đầu lìa khỏi cổ Lisanna đành ngậm ngùi nói hết sự thật ...

- Dạ, là em và gia đình bày ra – Giọng Lisanna yếu ớt

- Nhà Lucy là do ai đập phá tại sao lại có vết máu

- Em đã cho người đến Và

- Cô cho người đến đập nát nhà Lucy à vậy vết máu là sao ...

- Trong lúc giằng co Với Chị ấy Em Em ... sợ ý Xô ... chị ...ấy Té Té đập đầu

-

- aaaaaaaaaa..... tha cho em em Emem ...xin... lỗi ...

Con dao lúc nãy cứa vào cổ Lisanna vài giọt rỉ xuống

Hai ông bà Strauss chịu hết nổi ... bay vào kéo Natsu quãng ra Ôm chặt Lisanna không cho ai làm hại cô ...

- Tôi nói cho cậu biết nếu không phải gia đình các người cần tôi giúp đỡ thì chuyện này đã không xảy ra bên phía gia đình cậu vì túng thiếu nợ nần Mới nhờ chúng tôi mua cổ phần Đây chỉ là điều kiện nho nhỏ Nếu cậu cưới Lisanna thì cuộc sống sau này sẽ vinh hoa phú quý như xưa ... - Ông Strauss đưa ra ý kiến ...

63. Chap 71: Em Chấp Nhận Buông Tay

Natsu gục đầu ngồi dưới đất Rốt cuộc hai ông bà phụ huynh của anh làm ăn cái kiểu gì mà gây nợ nần như thế Thật là mắt mặt Natsu đưa tay phủi quần áo rồi đứng dậy

- Nếu bây giờ cậu đồng ý gật đầu lấy Lisanna Thì chuyện lúc này tôi bỏ qua gia đình cậu cũng sẽ không cần phải sống khổ sở với bọn đòi nợ nữa

- – Natsu siết chặt tay

- Sao hả ??? Đồng ý rồi à..... vậy cúi đầu xin lỗi con gái ta một tiếng – Ông Strauss đặc ý ..

Natsu từ từ bước đến đối diện Lisanna Ông Strauss thấy vậy tưởng rằng anh là loại người ham mê sự giàu có mỉm cười ra vẻ ta đây Nhưng ...

Hai tay Natsu vịn chặt vai Lisanna cô em gái ngờ ngác không biết anh trai mình đang định làm Và trong phút chốc

” Phập ”

Lisanna té nhào xuống đất Natsu ngược mặt lên hằm hừ như muốn ăn tươi nuốt sống cô

Lisanna trợn mắt sợ hãi khóc thét lên

- Tôi nói cho mấy người biết dù có đi ăn xin ngoài được ... tôi cũng không bao giờ lấy con gái các người vì vinh hoa phú quý đừng tưởng dùng đồng tiền uy hiếp là có tất cả xin lỗi ... các người lầm rồi Còn nữa Lisanna à..... Nếu Lucy có mệnh hệ gì Tôi thề Đầu cô sẽ lìa khỏi cổ dù tôi có bị phán quyết tử hình cũng can tâm

- Anh anh

- Đây là lần cuối tôi nhắc nhở cô đừng tái phạm lần nữa nếu không ... những gì tôi nói lúc này sẽ trở thành hiện thực

Nói rồi Natsu dùng ánh mắt ác quỷ dao găm liếc nhìn gia đình Strauss hai ông bà há hốc miệng sợ hãi lùi về phía sau

Anh cắn chặt môi đưa tay chỉ phải phía Lisanna rồi tiếp đó là ánh mắt căm hận mãnh liệt trừng cô ấy

Cả người Lisanna rung bần bật lần này cô đã gây ra đại họa lớn Tại sao Natsu lại yêu Lucy đến như vậy rốt cuộc cô có cái gì không bằng Lucy đụng đến Lucy thì Natsu phát điên đến vậy sao ???

Natsu quay phắt lưng bước đi Loki cũng theo sau anh

- Tôi muốn nói với cậu vài điều – Loki bắt đầu có suy nghĩ cho bản thân

- – Natsu im lặng không nói gì ... nhưng dáng người anh dừng lại để lắng nghe

- Nếu tôi tìm được Lucy trước Cô ấy là của tôi và cậu cũng không có quyền ghen tuông hay bám lấy Lucy nữa ...

- Hừm... tại sao cậu lại muốn cướp Lucy từ tôi

- Vì Lúc nào ở bên cậu Lucy cũng xảy ra chuyện xém chết tôi không còn đủ can đảm tin vào sự bảo vệ của cậu nữa Một mối lo lắng ngày càng nhiều ...

- Ý cậu là tôi không tốt à

- Tôi không có nói vậy nhưng Đó là những gì tôi thấy trước mắt ...

-.....

- Đây chỉ là điều kiện nho nhỏ thôi nếu cậu và Lucy thật sự là trời sinh một cặp tôi chắc rằng.... cậu là người tìm thấy trước nhưng tình hình lúc nào Lucy cũng đau khổ tôi không cam lòng cậu đồng ý chứ ...

-

- Cậu sợ mình sẽ mất Lucy sao ?? nếu cậu không đặt lòng tin vào bản thân ... thì ... ngay từ đầu Lucy không phải là của cậu ...

- Ừ

Natsu siết chặt tay vẻ mặt tức giận hòa trộn lo lắng phóng thẳng ra ngoài Nhất định anh phải tìm được Lucy Nhất định phải tìm được

Chiếc BMW chạy với tốc độ khủng đánh tan không khí mù mờ phía trước ...

Loki cũng chẳng kém gì lái xe mô tô phóng bay trong gió

Natsu ngồi trong xe..... trầm nghĩ mà muốn đánh nát bản thân mình đúng là khôn 3 năm đại 1 giờ

Hai chiếc xe cùng nhau bay thật nhanh Mục tiêu duy nhất là tìm được Lucy..... bảo vệ cô ấy được an toàn

Cả 2 anh chàng cũng điều động toàn bộ lực lượng bên phía mình Truy lùng tung tích của Lucy

Vậy là cả thành phố náo loạn lên hai thế lực đụng độ nhau Chỉ vì mục đích duy nhất ...

Loki ngẫm nghĩ Anh phóng xe đến chỗ Lucy thường hay đến rải rác khắp thành phố ...

Natsu cũng không kém Anh và cô yêu nhau lâu rồi Anh có linh tính rằng .. mình sẽ tìm được Lucy nhưng trong lòng cũng thất vọng Vài bóng tối bao quanh anh Lẽ nào Lucy sắp xảy ra chuyện xấu ...

Hàng gió tàn bạo bị đánh bay bởi chiếc xe đang phóng với tốc độ cực nhanh Natsu đã mất kiểm soát bản thân Liên tục tăng tốc Ngay cả mọi người còn phải hoảng sợ khi thấy chiếc xe ấy

Anh nắm chặt tay tức giận tột độ

Phải chi lúc đó anh đến nhà Lucy sớm hơn Phải chi lúc đó anh đừng đồng ý làm rể phụ cho nhà Straussđúng là ngu ngốc Thật ngu ngốc Núi lửa trong lòng anh đang phun trào mạnh mẽ

Lisanna đúng là con cáo già chỉ vì muốn có được anh .. bất chấp tất cả Chửi mắng đánh đập Lucy không thương tiếc Natsu có cô em gái tàn bạo thâm hiểm đến vậy sao ngay từ nhỏ anh đã lầm là nó hiền lành ngoan ngoãn dễ thương thật sự là sai hoàn toàn

Mất lòng tin vào bản thân Natsu cắn chặt môi bây giờ anh chỉ xin thượng đế một điều làm ơn để anh tìm được Lucy ôm cô ấy vào lòng Bảo vệ và nắm tay cô ấy đi hết quãng đường còn lại của cuộc đời

Còn về phía Loki tuy anh bảo là làm bạn với Lucy Nhưng tình cảm anh dành cho cô chưa bao giờ nguôi cả nó vẫn say đắm mãnh liệt như ngày nào ...

Nhớ lần đầu tiên anh gặp cô đúng là tai nạn trời định cú va chạm là điểm xuất phát của tình yêu

Nhưng tại sao Lucy lại là của người khác thật sự anh rất tức giận oán trách ông trời không công bằng

Mọi thủ đoạn anh đặt ra nhằm có được Lucy nhưng tình yêu cô dành cho Natsu quá lớn Anh đành buông tay ra đi miễn cô ấy hạnh phúc là anh vui rồi

Ngày tháng dần qua lúc nào anh cũng ngắm nhìn cô từ phía xa trong lòng rạo rực một cảm xúc ghen tuông mù quáng khi thấy ai đó cùng cô bên nhau mỉm cười hạnh phúc

Nhưng chẳng thể làm được gì cả Anh không có tư cách ghen vì Lucy không phải là của anh

Và hôm nay là thời điểm để anh giành lại tình yêu đích thực của mình Bằng mọi giá anh phải tìm được Lucy trước Natsu Có thể ... anh và cô mới có thể sống bên nhau trọn đời này

Loki gồ ga phóng nhanh Trong lòng chỉ hy vọng bấy nhiêu đấy thôi ...

Anh băng qua các nẻo đường dáo dác nhìn xung quanh Hỏi thăm từng người thật kĩ càng nhưng họ đều lắc đầu rồi tung ra lời nói ” tôi không biết ”

Loki suy nghĩ vu vơ trong gió chợt có gì đó lấp lóe trong đầu ...

Nếu anh tìm được thì trước thì sao Liệu Lucy có yêu anh không Hay là quay về bên Natsu thêm một lần nữa

Đầu Loki bắt đầu loạn xạ cả lên anh dừng xe lại Rồi tĩnh tâm suy tư

Tình yêu là thiêng liêng cao cả của thượng đế dành tặng cho mỗi người Họ chấp nhận hy sinh tất cả vì người mình yêu Lucy và Natsu đã cùng nhau trải qua thời gian dài bên nhau có thể nói là rất nhiều chuyện đã xảy ra nhưng Chưa lần nào buông tay cả

Lẽ nào anh sẽ là gào càn tiếp theo cho họ

Loki nghĩ đến mà thấy tim mình đau nhói phải từ bỏ sao Từ bỏ người mình yêu sao vết thương lòng ngày càng lún sâu

Bỗng dưng Loki gồ ga phóng đi tiếp

Bây giờ điều quan trọng là tìm được Lucy Không phải đứng đây suy nghĩ vu vơ .. phải bảo toàn tính mạng của cô ấy

Có thể Khi nhìn thấy người mình yêu ở bên cạnh kẻ khác anh cũng yên lòng rồi

Bóng dáng gầy gò của ai đó đang ngồi bơ vơ một mình ánh mắt đầy tuyệt vọng của tình yêu

Ngày này ... tháng này ... Năm này Cô sẽ ghi nhớ rất rõ Người mình yêu đi kết hôn với kẻ khác

Lại một sự phản bội thật nhẫn tâm nữa của Natsu dành cho cô

Rốt cuộc thì cô phải chịu đến bao giờ đây đến già ...hay là đến chết luôn

Nghĩ đến mà cảm thấy con dao đang cào xé tâm can mình

Lòng quặng thắt từng cơn Tình yêu đến thật vội vàng Thời gian trôi qua cũng rất nhanh Để rồi miễn cưỡng đặt lên dòng lưu bút dấu chấm hết nhưng cô yêu anh yêu hơn cả bản thân của mình cô muốn ở bên anh suốt cuộc đời này

Càng nghĩ con tim tôi càng đau dù vậy nhưng tôi cũng không thể ghét cậu được mỗi người có quyền quyết định tương lai hôn nhân cho mình Nếu ở bên cô mà anh cảm thấy chán nản hay mất niềm vui Thì có thể đi tìm tình yêu mới cho bản thân

Nhưng làm vậy là quá đáng đối với cô Lucy đã hy sinh tất cả Nước mắt nhạt nhòa tung rơi thật sâu đau

Lucy ngồi co rúc người lại ôm nỗi đau hận thù trong lòng một mình Đã trải qua rất nhiều chuyện Cô đã thấu hiểu được cảm giác phản bội lừa gạt đau đớn như thế nào nó cửa mạnh vào tim đập nát từng bộ phận nội tạng thật sự rất tàn nhẫn

Lucy đành ngậm ngùi để nước mắt giàn giụa trên gương mặt .. gục đầu xuống gánh chịu áp lực do nỗi đau gây ra ...

” Trong cơn mê mang hình ảnh hai người đang hạnh phúc bất chợt ủa về từ quá khứ

Anh ấy mỉm cười nhìn tôi Ánh mặt thật dịu dàng thật ấm áp ...

Tôi nắm chặt tay anh ấy vùi đầu vào bờ vai để tìm kiếm tình yêu của bản thân

Chúng tôi cùng nhau rảo bước qua các con phố ...

Hàng triệu vì sao trên trời thắm cầu nguyện cho chúng tôi mãi mãi bên nhau như thế này...

Mọi người ngấm nhìn chúng tôi bằng ánh mắt ngưỡng mộ

Tôi mỉm cười thầm cảm ơn thượng đế đã mang đến tình yêu thật sáng ngời đến cho tôi

Anh ấy nhẹ nhàng xoa đầu tôi

Niềm vui hân hoan trong lòng ngày càng dâng trào hơn

Dù có bỏ trốn cả thế giới này cùng anh ấy tôi cũng bằng lòng mà không phàn nàn một lời nào

Nhưng

Bỗng chợt từ đâu xuất hiện ra

Một cô em gái với dáng vẻ rất dễ thương vẫy tay chào anh ấy

Tôi ngơ ngác chẳng biết gì

Thế là anh ấy xô đẩy tôi ra mỉm cười rảo bước đến chỗ cô em gái ấy ...

Dù tôi chỉ im lặng đứng ngắm nhìn thôi Nhưng lòng đau thắt

Và không biết từ khi nào

Nước mắt trong trái tim tôi bật trào ra nó cuộn chảy khắp cơ thể đau khổ gầy hao

Bóng tối vây quanh tôi tình yêu đâu rồi anh ấy đâu rồi ánh sáng của cuộc đời tôi đâu rồi

Tôi chạy mãi chạy mãi..... Đi tìm một nơi được gọi là hạnh phúc

Nhưng sao đôi mắt tôi lại mù mờ Chẳng thể xác định được nó đang ở đâu Thế là tôi té bệt xuống đất.....

Hai tay ôm đầu khóc thét lênđau đớn thật sự rất đau đớn ”

Chiếc xe BMW chẳng thể dừng lại được nữa..... Natsu tiến sâu vào lo lắng ...

Rốt cuộc Lucy đang ở đâu làm ơn cầu xin thượng đế..... hãy để anh tìm được cô

Natsu chạy đến những nơi mà anh và cô thường đến

Nhưng điều mà anh nhận được là ” con số 0 ”

Chẳng ai biết tung tích của cô ở đâu cả

Anh thật sự đã hối hận lắm rồi trở về bên anh đi tất cả chỉ là hiểu lầm mà thôi hãy hiểu cho anh hãy để chúng ta được hạnh phúc như ngày xưa ...

Bây giờ có oán trách bản thân mình cũng không làm được gì

Nhất định phải tìm được Lucy

Natsu ngồi ngẫm nghĩ về khoảng thời gian mà anh và cô bên nhau hạnh phúc lấp lánh sáng rực xung quanh chúng ta

Natsu vắt óc ra suy nghĩ đến Lucy thật nhiều Những nơi cô hay kể đến Những điều cô hay nói đến

Trong cơn hoang mang xen lẫn đau khổ lo lắng

Khóe mắt anh bắt đầu cay đi Anh không tìm được cô tại sao vậy ??

Natsu nhắm mắt nhớ lại từng kỉ niệm đẹp khi xưa.....

Lúc anh và cô vừa mới gặp nhau Lúc hai xông vào quyền chiến lúc anh và cô gặp nạn lúc ở bên nhau Thì thâm câu nói hạnh phúc

Và khi ở trên bãi biển những lời Lucy nói khiến anh rất cảm động ... muốn ôm cô chặt hơn nữa

đến suốt đời này cô là của anh

Natsu đang suy nghĩ thì

Đúng rồi bãi biển là nơi anh chưa đến Lucy có từng nói rằng :

“Sau này, tôi sẽ thường xuyên đến đây Vì ở đây tôi cảm thấy rất hạnh phúc và ấm áp như ở bên cậu, tôi sẽ ghi nhớ mãi mãi kỉ niệm này Cất giữ nó trong lòng Khi nào không gặp được cậu..... tôi sẽ ra đây xem ánh hoàng hôn như vòng tay dịu dàng của cậu ”

Và Chiếc BMW phóng nhanh trong gió

Lucy nói sẽ đến đó vì ánh hoàng hôn là anh là vòng tay dịu dàng của anh

Liệu anh có tìm được em không ?? liệu em có chấp nhận tha thứ cho sự ngu ngốc của anh không ??..... Liệu em có quay về bên một lần nữa không ??..... Liệu em có còn yêu anh không ??.....

Natsu cố gắng tăng tốc thật nhanh anh muốn nhìn thấy hình bóng của em Muốn ôm em vào lòng thì thầm lời xin lỗi Đứng rồi xa anh

Trong phút chốc Chiếc BMW đã sắp đến đích

Cảm xúc càng thêm dâng trào..... chẳng thể kìm nén được nữa Em có ở đó không ?? Em có còn xem ánh hoàng hôn là vòng tay ấm áp của anh không ???

Bây giờ là 6h15 ...

Anh đã đi tìm cô hết cả buổi chiều gần tối rồi nếu không tìm được Lucy thì sẽ ra sao

Và

Cuối cùng cũng đến được bãi biển Natsu vội vàng xuống xe ánh mắt đảo đảo nhìn xung quanh ...

Sóng biển vỗ ầm ầm hàng gió mạnh mẽ tung bay tóc anh

Chẳng thấy ai cả Lucy không có ở đây sao

Bước chân Natsu bắt đầu trùng lạiđứng trên bãi cát đôi mắt tuyệt vọng hoảng hốt nhìn xung quanh

Anh không tìm được em sao Chúng ta không phải là của nhau sao ..

Natsu bơ vơ đứng một mình Gió ở biển cuồng trào thoáng mạnh qua hàng cây dừa xào xạc đung đưa

- Hức hức hức – Tiếng ai đó khóc rên la

Theo phản xạ tự nhiên Natsu chuyển hướng nhìn Bóng dáng của một người đang ngồi co rúc lại Gục đầu xuống trông quen lắm

Thế là đôi chân của ai đó bắt đầu bước đi thật chậm rãi

Càng tiến gần lòng anh càng đau Cô em gái tàn nhẫn đã ác độc biến em trở thành như thế sao

Tóc vàng thân hình nhỏ nhắn co rúc lại..... gục đầu đau khổ khóc

Natsu dừng trước cô anh chẳng thể đứng vững được nữa ngồi bệt xuống đất đau đớn nhìn em

Lucy cảm nhận được có ai đó đang ở bên cạnh mình nhưng nó ấm áp lắm ... nó dịu dàng lắm

Với gương mặt đau thương đôi mắt đỏ hoe Lucy ngược mặt lên nhìn kẻ đang ngồi đối diện mình

Và một vòng tay ôm chặt cô vào lòng chẳng thể diễn tả cảm xúc này hơn anh vui lắm khi tìm được em Nhưng ...

Đôi tay của ai đó chợt vùng vằng đẩy anh ra

Cô nhìn anh bằng ánh mắt của sự căm phẫn hận thù

Natsu biết lỗi Anh biết mình ngu ngốc để bị người ta lừa gạt để rồi làm em đau khổ

- Nghe anh nói – Natsu nắm chặt tay Lucy ...

-.....

- Thật sự chỉ là hiểu lầm mà thôi Làm ơn lắng nghe anh giải thích Lisanna đã dựng lên màn kịch này đánh lừa chúng ta đấy anh xin em Đừng yếu đuối ... để bị người ta dụ dỗ rời xa anh

-.....

- Em có nghe anh nói không hả ??? Anh biết là em phải chịu đau khổ Anh xin lỗi là tại anh ngu ngốc anh rất hối hận làm ơn đừng rời xa anh xin em đấy

-

- Sao vậy ?? tại sao em không trả lời anh hả ???

-

- Lucy đừng như vậy nữa mà Anh xin lỗi làm ơn hãy tha thứ cho anh anh xin lỗi xin lỗi em

Tình hình hiện tại bây giờ là Lucy chẳng thể xác định được gì cả Đôi mắt cô lim dim sắp ngủ cũng may là cái đập đầu chỉ rách da thôi ... nếu chấn thương thì chắc cô không sống được đến bây giờ đâu

- – anh mắt Lucy nhìn thẳng ra biển sắp có hoàng hôn rồi ..

Đó là anh em đang chờ anh đã chờ rất lâu cuối cùng thì anh cũng đến em vui lắm Lucy đắm chìm ánh hoàng hôn Xem đó là Natsu

Tình trạng rất giống người bị điên Nhìn đảo dắc xung quanh rồi cười một mình

Natsu ngỡ ngàng nhìn hành động của Lucy cô làm sao vậy

Không thèm nói chuyện với anh không thèm để ý đến anh rốt cuộc là Lisanna đã làm gì để Lucy ra nông nổi như vậy

Anh đang ở đây mà anh đang ở trước mặt em mà

Natsu vịn chặt hai vai Lucy Nước mắt anh bắt đầu bật trào ra

Cô chẳng nhìn tới đôi mắt cứ lim dim ánh hoàng hôn

- Lucy Em sao vậy đừng làm anh sợ ... Xin em đó đừng như thế nữa làm ơn anh xin lỗi mà ...

- L...Lạnh... q ... quá

Từ nãy đến giờ Lucy mới nói một câu Natsu ngỡ ngàng rồi cởi áo khoác ở ngoài ra đặt lên lưng cô

Lucy nắm chặt tay anh Mỉm cười hạnh phúc

Hành động của cô rất kì lạ buồn ... khóc ... bây giờ lại cười

- Em nói anh nghe đi đừng biểu hiện như thế ..

- Hả ??? Natsu đâu rồi anh ấy đã rời xa em anh ấy muốn kết hôn với người khácanh ấy rất tàn nhẫn Anh ấy không yêu em ...

- Em nói gì vậy ?? anh đang ở đây mà ... anh đang ở bên em mà ... làm ơn tỉnh táo lại anh xin em đừng như thế nữa ...

- Ô e... em ... l.lạnh Và... k...khát ... quá – Lucy rên rỉ từng chữ

- Đợi anh một chút đừng đi đâu nhé Nhớ là phải ngồi ở đây đợi anh – Natsu dặn dò thật kĩ càng ..

Nói rồi Natsu quay lưng bước đi

Lucy ngơ ngác ngồi một mình, Hai tay cô gì chặt cái áo

Trong phút chốc, Natsu đã biến mất tiêu

Lucy bất chợt tỉnh lại dáo dác nhìn xung quanh

- Natsu Natsu Anh vừa ở đây phải không ?? Anh đâu rồi Natsu Natsuuuuuuuuuuuuuu

Lucy hoang mang bỗng đứng đứng dậy.....

Bước chân cô bắt đầu di chuyển thật chậm rãi

Trong đầu cô toàn một màu đen tối chẳng một chút ánh sáng mong manh nào cả đen tối thật sự rất đen tối pha lẫn đượm máu của tình yêu

Nếu anh đã rời xa em nếu anh không muốn ở bên em Nếu anh không còn yêu em nữa

Vậy thì

Sống để làm gì Để ngắm nhìn anh tay trong tay với kẻ khác

Yêu anh thật sự em rất đau khổ nhưng em bất chấp tất cả để được ở bên anh nhưng rồi một cái quay lưng thay cho lời phủ phàng ...

” Anh không còn yêu em nữa ”

Lucy mơ hồ suy nghĩ vu vơ

Cuộc sống em chỉ toàn là bóng đen nếu như không có anh Nó đau đớn lắm anh có biết không ??? em chờ anh Đợi anh ...

Ngóng trông anh từng giây phút vậy mà để rồi kẻ khác đường đột xuất hiện cướp lấy anh từ vòng tay của em

Quá đủ rồi Nỗi đau em phải chịu quá đủ rồiCon người ai mà không có giới hạn cho bản thân em chọn cách lặng lẽ ra đi Để mang hạnh phúc đến cho anh và người khác

Sự hy sinh lớn lao ấy anh có thấu hiểu được lòng em không ?? ...hay là cười nhếch nhếch một cái rồi tuông ra những lời tuyệt tình khiến lòng em đau thắt

Có lẽ đã đến lúc em phải đặt cho dấu chấm hết cho cuộc tình này trong quyển nhật kí

Một mình em sẽ ôm nỗi đau ra đi Em buông tay rồi đó ... anh có thể bước đi hết cuộc đời này cùng người khác xin lỗi bàn tay em không còn mạnh mẽ để níu kéo anh lại nữa

Bước đi Lucy đang dần dần sâu vào biển nước đang bao quanh đôi chân nhỏ nhắn gầy hao của cô..... giống như nỗi đau đang dần chiếm lấy trái tim yếu đuối

Hạnh phúc mà em đặt ở bên anh Mãi mãi vẹn tròn chữ yêu nhưng có lẽ anh đã vứt bỏ nó đi rồi

Lòng em cồn cào đau đớn Hình bóng của anh vẫn in đậm trong tim em chúng ta đã hứa dù thiên đàng hay địa ngục mãi bên nhau ...

Anh có biết em vui mừng khôn siết đến cỡ nào không ??? ...

Chắc anh không hiểu được đâu em sắp phải đi rồi đi thật xa..... rời khỏi vòng tay của anh Nhưng em sẽ không oán trách anh đâu Em sẽ mỉm cười nhìn anh hạnh phúc bên ai đó

Nước biển đã lên đến đùi của cô rồi

Dù không muốn nhưng em vẫn phải ra đi hy sinh bản thân Để anh được hạnh phúc đây là lần cuối anh thấy bóng dáng của em ...

Hãy yên tâm sống tốt đi..... Ra đi nhưng miệng em vẫn cười Lòng em vẫn dành hết tình yêu cho anh

Sóng biển đánh ầm ầm sắp có hoàng hôn rồi

Nước đã đến eo của Lucy hết cứu được rồi chẳng

Natsu loay hoay chạy ra trên tay anh cùng một cái khăn Cùng hộp trà nóng ... anh nghĩ có những thứ gì Lucy sẽ ấm áp hơn Nhưng

Điều mà anh không muốn thấy lại xảy ra Lucy đang tính làm gì ... tự tử sao

Anh quăng mọi thứ trên tay mình xuống đất

Bước chân bay thẳng về hướng của sự sống tình yêu

Lucy đã chìm xuống rồi Mới đây cô đã biến mất

Natsu hoảng sợ ngơ ngác nhìn Anh vội vàng lặn xuống ngay lập tức ...

Rốt cuộc bao giờ em mới hiểu cho anh đây thật sự anh không thể sống nổi khi thiếu vắng hình bóng của em

Làm ơn đừng làm những chuyện dại dột như thế nữa..... anh phải đau bao nhiêu lần nữa đây.....

Natsu nín thở lặn xuống dưới luôn anh hoảng hốt nhìn khắp nơi

Lucy em đâu rồi Em đâu rồi đừng làm anh sợanh xin em đấy Đừng rời xa anh

Mù mờ đôi mắt ánh sáng của tình yêu dần lụi tàn đi

Natsu ngày càng đau đớn khi không tìm thấy hình bóng của Lucy ở đâu

Hoảng sợ hòa trộn xót xa làm ơn hãy để anh gặp lại em gặp lại nụ cười hạnh phúc của em
 Gặp lại lời nói ” Em yêu anh ”

Và

Ai đó đang nhắm mắt ai đó đang bơ vơ từ từ lặn xuống sâu hơn

Natsu bay thẳng tớinắm chặt lấy bàn tay của cô ấy

Nhưng

Tại sao ai đó lại vùng vằng thoát khỏi tay anh chấp nhận cái chết Để anh phải gánh chịu đau khổ thêm nhiều hơn nữa

64. Chap 72: Chúng Ta Là Của Nhau

Tại sao em lại buông tay ?? tại sao em lại rời xa anh??

Natsu ngẩn nhìn hình ảnh của Lucy sắp ra đi lòng quặn thắt đau vô cùng

Đôi tay rần chắc vờn vẩn lấy em

Lucy hoàn toàn ngất đi Chẳng thể vùng vằng được cô chết rồi sao ??

Natsu kéo tay cô lên ôm chặt vào lòng

Cuối cùng thì anh cũng có được em Xin em đừng làm như thế rồi dại dột rời xa anh nữa

Natsu bế Lucy lên bãi cát để cô nằm dài xuống

Ai đó đã bất tỉnh hoàn toàn Cơ thể lạnh ngắt ướt sũng..... mặt dường như trắng bệch đi ... chẳng còn một chút hồng hào nào cả môi tím tái Rốt cuộc cô đã chết chưa ????.

Natsu hoảng hốt Trợn mắt nhìn Lucy Bây giờ phải làm sao

Tay anh bắt đầu mất hết cảm giác do lo sợ quá chẳng

Lẽ nào thượng đế đã cướp đi Lucy Đã dẫn cô ấy theo Natsu ngỡ nước mắt bật trào ra

Làm ơn Con xin người..... đừng đối xử với con như thế con biết sai rồi làm ơn hãy trả cô ấy lại cho con xin người hãy rũ lòng thương Cho con cơ hội cuối cùng này thôi

Natsu luống cuống cả lên Phải giải quyết như thế nào đây

Lucy nằm bơ vơ trên bãi cát toàn thân bất tỉnh

Trong đầu Natsu bây giờ đang rất rối Lần này không qua khỏi sao đây là mơ phải không ??? xin thượng đế hãy biến đây trở thành giấc mơ Để rồi khi sáng mai thức dậy

Con vẫn chạm được khuôn mặt thiên thần của cô ấy nhìn thấy được nụ cười dịu dàng mà hạnh phúc

Nhưng

Đây là sự thật là sự thật hoàn toàn là sự thật.....

Natsu đau khổ nhìn gương mặt đang dần tím tái của Lucy sự sống sắp phải lụi tàn rồi chẳng ???

Bây giờ chẳng biết cách giải quyết như thế nào cả

Natsu đan hai tay vào nhau Nhấn mạnh xuống lồng ngực của Lucy

Đây là cách cơ bản để cứu người bị chìm nước nhưng

Lucy chẳng hề phản ứng gì cả Natsu đã cố gắng thực hiện thao tác này nhiều lần vậy mà cô vẫn không tỉnh lại

Phải dùng cách khác thôi

Hô hấp nhân tạo

Natsu nâng cao đầu Lucy lên Một tay bịt mũi tay còn lại nhấn vào hai bên má để cô mở miệng ra

Anh hít một hơi dài..... môi chạm môi thổi mạnh vào miệng Lucy

Sau khi truyền khí Natsu tiếp tục nhấn mạnh lồng ngực của Lucy ...

Từ từ và từ từ quá trình được diễn ra đã khoảng 5 phút rồi

Natsu bắt đầu mất kiên nhẫn liệu cô có sống lại và quay trở về bên anh không ???

Hay đánh mất cuộc đời bay lên cùng thượng đế Lucy .. em chọn cái nào Làm ơn hãy quay về bên anh

Đang tiếp tục cố gắng hô hấp nhân tạo thì

Tự nhiên ai đó giật mạnh cơ thể lên ho sặc sụa nước từ miệng trào ra

Natsu ngỡ ngàng nhìn hy vọng trong lòng anh lại tiếp tục được thấp sáng lên

Chẳng thể diễn tả cảm xúc này hơn Natsu vòng tay ôm chặt cô bạn gái mà mình yêu say đắm

Sau khi bắt đầu tỉnh lại và dần có ý thức

Trí nhớ chợt ùa về Lucy cảm phần như giả dối phản bội cô dùng tay đẩy mạnh anh ra rồi liếc Natsu một cách thật hận thù

- Tại sao lại cứu tôi Không để cho tôi chết luôn đi – Lucy mắng thẳng vào mặt Natsu ...

- Em giận anh sao ???

- Nè, anh đi kết hôn với người khác có năm mơ tôi cũng không ngờ đó là sự thật ... bây giờ anh lại đến đây Cứu vớt mạng sống đau khổ của tôi là sao hả ???

- Ghen à

- aaaaaa..... anh đừng tưởng tôi hiền mà lần tới nha còn nữa Đừng bao giờ đến tìm tôi nữa mãi mãi tôi cũng không tha thứ cho anh

- Ừm

Nói rồi Natsu Ôm chặt thân hình nhỏ nhắn gầy hao ướt sũng của Lucy Cô ngơ ngác tức giận tiếp tục vùng vằng nhằm đẩy anh ra nhưng ...

Vòng tay của Natsu ngày càng siết chặt hơn chẳng thể phản kháng được nữa rồi

- aaaaa.... Buông tôi ra Tôi hận anh tôi ghét anh ...

- Ừm

- Buông ra buông ra Tôi căm thù anh đừng bao giờ ôm tôi như thế nữa – Lucy tức giận giằng co

- Ừm

- Rốt cuộc anh có nghe tôi nói không hả ?? làm ơn hãy buông tôi ra ...

- Ừm

- Anh nghe rồi vậy sao không buông tôi ra tôi xin anh đừng làm tôi đau khổ thêm lần nào nữa làm ơn tôi van xin anh

- Nghe anh nói - Giọng Natsu nhẹ nhàng mà thiết tha

Động tác vùng vằng của Lucy chợt dừng lại vẻ mặt tức giận cũng dần nguôi đi

- Đúng là anh sai anh ngu ngốc để bị người ta lừa gạt Thật sự không phải sự em nghĩ đâu đó chỉ là màn kịch do Lisanna tạo nên nhằm chia rẽ chúng ta Em phải mạnh mẽ chống lại chứ tại sao lại vội vàng buông tay Rồi tự mình kết thúc cuộc đời này anh xin lỗi đáng lẽ anh không nên chấp nhận làm rể phụ anh xin lỗi

- Tại sao Lisanna lại muốn lấy anh đến như vậy ?..... rốt cuộc cô ấy muốn gì mới chịu buông tha cho em đây thực sự em rất mệt mỏi không tự chủ được bản thân mình nữa ...

- Em có tin anh không ??

- O Thì

- Trả lời đi có hoặc không

- Thì Tất Nhiên là ...c.... có

- Vậy đừng bao giờ bị Lisanna dụ dỗ gì nữa đấy đừng nghe lời cô ấy Em nghe rõ chưa Mặc kệ người ta có giở trò gì thì người mà anh yêu nhất trong cuộc đời này mãi mãi là em

- Hừm Không tin

- Em vừa nói là có mà tại sao bây giờ đổi ý

- Lúc nào cũng có gào cản trước mặt em khiến anh dần biến khỏi cuộc đời em ... nhiều lần phản bội như vậy rồi em không còn đủ can đảm nữa ... anh có hiểu không ???

- Là do người ta muốn chia rẽ chúng ta ở trong ánh sáng Còn họ lặng lẽ hành động trong bóng tối haizzzzz..... anh hứa sẽ ở bên em ... bảo vệ em Đừng có ngu ngốc tin lời người ta nữa

- Anh nói em ngu ngốc Vậy tại sao anh lại bị dụ dỗ làm rể phụ hả ??? – Mặt Lucy nham hiểm ...

- Ý em là anh cũng ngu luôn phải không ???

- Cái này anh tự nói em không liên quan

Natsu im lặng nhìn gương mặt tươi tắn của Lucy cô ấy hết giận anh rồi cô ấy đã sống lại và quay về bên anh Đây có phải sự thật không ??? ... Để xác nhận Natsu bèn lên hỏi

- Em có ... yêu ... anh không ???

Tự nhiên bị đem ra dò xét mặt Lucy đỏ ửng lên tim đập với tốc độ nhanh (nó muốn văng ra ngoài luôn) ... Cô chỉ biết gãi đầu rồi ú ớ nói gì đó ...

Natsu nhìn dáng vẻ của Lucy như gà đang sắp bị đem thịt rồi bật cười vô cớ

- Trả lời được không ??

Nói rồi Natsu đỡ cô ngồi trên đùi của mình Ngắm nhìn một cách thật nghệ thuật

Lucy lặng im luôn Chỉ biết gục đầu đan tay vào nhau Khó xử quá

Natsu cười tủm tỉm anh đưa tay ôm mặt Lucy 4 con mắt nhìn chăm chăm vào nhau và

Tiếp đó là

Nụ hôn của ai đó khẽ chạm vào bờ môi lạnh ngắt Natsu ôm chặt Lucy Để cô không thể rời xa anh nữa mãi mãi từ đây về sau

Hỏi cho đã xong rồi hôn Lucy cũng là người chứ đâu phải máy đâu Biết xấu hổ mà chẳng làm được gì hơn Tay cô gì chặt áo của Natsu ...

Và thế là hai người họ có một nụ hôn thật dài và lãng mạn

Trải qua gào cản này Anh và em lại được bên nhau dù thiên đang hay địa ngục mãi mãi Chúng ta là của nhau ...

Bây giờ chúng ta hạnh phúc tiếp tục nắm tay nhau bước đi trên con đường dài và chông gai liệu lần sao anh và em có đủ can đảm vượt qua không ??? (có hàm ý ẩn ở trong câu đó)

Và ở một góc nào đó có một người đã chứng kiến toàn bộ sự việc ..

Nụ cười miễn cưỡng hiện lên quả thật Lucy và Natsu là trời sinh một cặp anh chấp nhận buông tay Đặt tình yêu vào em ... anh đã quá mệt mỏi Anh sẽ chúc em hạnh phúc bên người khác ... đừng bao giờ khóc nữa nhé

Anh sẽ từ bỏ tất cả Làm lại cuộc đời mình Có lẽ rời xa em là điều anh không thể thực hiện được nhưng chỉ có như thế anh mới thấy được nụ cười kiêu diễm dịu dàng của em mà thôi người ấy có thể làm cho em hạnh phúc hơn anh

Đến đây là hết Anh sẽ thoát khỏi trò chơi định mệnh này anh nghĩ rằng thượng đế đang trêu chọc anh ông ấy mang anh đến bên em rồi để anh trở thành gào cản giữa em và người ấy chỉ để thử lòng mà thôi Suy cho cùng thì anh cũng chỉ là con rối thua cuộc

Giữa chúng ta không có sợi dây tơ hồng nào cả Anh sẽ đặt dấu chấm hết cho cuộc tình này anh sẽ tìm kiếm hạnh phúc của bản thân mình

Vì vậy Sống tốt em nhé

Nhà Heartfilia

Cả ông bà Strauss và Lisanna cũng mặt mày hăm hừ ngồi trong phòng khách ...

Natsu đi đâu cả ngày nay rồi rốt cuộc anh ấy đi đâu ai cũng thắc mắc cả

~~

Ngồi trong chiếc BMW

Người Lucy lạnh ngắt quần áo ướt hết mà bây giờ lại là trời tối Gió thoảng qua ôi lạnh thấu xương

Natsu lái xe phóng đi trong bóng đêm Lucy gật gù thì chợt tỉnh lại ...

- Bây giờ em phải về đâu nhà của emnhà của em ... – Lucy ôm mặt khóc thương nước mắt ..

- Anh biết rồi Nín đi ...

- Đó là nơi nương tựa duy nhất của hai mẹ con em Cả những kỉ niệm của anh cũng nằm ở đó Nhưng tại sao ai đó lại đành lòng biến nó thành đồng phế liệu thật sự em không muốn em phải nói sao với mẹ đây

- Haizzzzzzzz.... Lisanna ơi là Lisanna

- Em chẳng còn nơi để về nữa aaaaaaaaaa- Lucy thảm thiết nghẹn ngào khóc kêu rào ...

- Đừng khóc nữa anh sẽ đưa em đến một nơi Hãy yên tâm Nó an toàn lắm ...

Lucy ngơ ngác nhìn Natsu anh muốn đưa cô đi đâu đây

Nhà Heartfilia

Chiếc BMW dừng trước cửa chính

Lucy trợn mắt há hốc mồm, Kinh ngạc nhìn

Đây là nơi anh muốn đưa cô đến sao nhà của anh mà Natsu nghĩ gì vậy trời ?????...

- Anh A... anh Đang đùa phải không ?? Anh ... anh – Lucy hãi hùng đến cà lâm ...

- Hừm Im lặng đi ...

Nói rồi Natsu nâng Lucy bế cô ra khỏi xe..... Lucy chẳng thể làm gì hơn ngoài việc ngơ ngác ngác
.....

- Anh Anh ... giỡn vừa thôi Thả em xuống ngay – Lucy vùng vằng

Natsu liếc nhìn Lucy Rồi chợt bật cười dù rất cố kìm nén nhưng vẫn không được

Lucy thắc mắc Dấu chấm hỏi lấp lóe hiện lên trong đầu Natsu cười gì vậy ta.....

Lúc bấy giờ cô mới nhìn lại bản thân mình Ôi !! bộ Piyama Đồ ngủ chói lòe từ sáng đến giờ cô đi ngoài đường Đến tận bây giờ ...

Lucy vùi đầu vào ngực Natsu Đào hố chui xuống cho đỡ xấu hổ Cô nắm chặt áo anh .. rồi thì thầm

- Đừng ... c... cười ... nữa mà

- Ủ ... ừ ... em nhắm mắt lại đi đừng phản ứng gì cả ...

- Làm gì ???

- Nghe lời anh Đừng hỏi nhiều

Lucy phùng mang trợn má nhưng rồi cũng nhắm mắt lại theo lời Natsu ...

Anh khẽ nhìn cô rồi mỉm cười một cái Sau đó bế cô rảo bước vào trong ...

5 đôi mắt như cộp đang găm gờ nhìn thẳng vào Natsu

Đại hồng thủy đến chẳng đây là lần đầu tiên Natsu dẫn gái về nhà

Bão sắp đến rồi phải không ??? Cả người hầu trong nhà cũng chạy ra xem Là con gái Đúng là con gái Từ nhỏ đến giờ Chưa có đứa con gái nào mà được Natsu dẫn về nhà mình

Mọi người hầu như nhìn tới lộn tròn mắt rồi

Natsu cũng không kém ngạc nhiên..... Bộ anh dẫn bạn gái về nhà là chuyện đại sự đến thế sao

- Mày mày đi đâu hết ngày nay vậy hả ?? – Ông Jude lên tiếng mắng chửi ...

- Không liên quan đến ông – Natsu bế Lucy bước đi ...

- Mà còn xem tao là cha không hả ? Ngang nhiên bỏ đi trong lễ kết hôn.... Bây giờ còn dẫn gái về nhà là sao ??

- Kết hôn ?? đó chỉ là sự giả dối mà thôi Thực sự tôi không có đồng ý ... chỉ tại mấy người ham lam sắp đặt Bây giờ trách tôi à ...

- Mà mà muốn gia đình này phải chịu khổ hết cuộc đời về sau hả ??

- Tôi không quan tâm ...

- Lisanna mới là vợ của mà làm ơn tỉnh táo lại

Natsu im lặng cười nhếch nhếch bước đi lên lầu

- Mà không nghe tao nói hả ??? Quay trở lại đây Nhanh lên – Ông Jude sôi máu mắng dữ dội

- Xin lỗi đây mới là vợ của tôi

Nói rồi Natsu hôn nhẹ vào trán của Lucy một cái để chứng minh cho lời nói lúc nãy

5 đôi mắt ngơ ngác

Natsu bá đạo thiệt

Lisanna mặc dù rất tức giận ... nhưng chẳng thể làm gì hơn ... ngoài việc ngồi lặng thinh một chỗ dùng đôi mắt hình viên đạn trừng Lucy

Một đường cong miệng hiện trên gương mặt hotboy của Natsu Anh quay phắt lưng bế Lucy đi

Không thèm đếm xỉa đến mấy người họ nữa ...

Rầm

Cánh cửa phòng đóng chặt lên

Lần đầu tiên anh dẫn gái về nhà và đặc biệt là từ nhỏ đến giờ anh không cho ai đặt chân vào phòng mình Lau dọn mỗi tuần anh đều làm hết kể cả cha mẹ cũng không được ... vậy mà hôm nay lại bế một đứa con gái ngang nhiên bước vào phòng

Dù rất tức giận nhưng hai ông bà Jude cũng phải ngỡ ngàng kinh ngạc vì điều ấy

- Các người tự lo chuyện của mình đi .- Ông Strauss đứng bật dậy ...

- Anh nói thế là – Ông Jude ngập ngừng

- Chúng tôi sẽ không mua cổ phần của ông nữa

- Từ từ đã Tôi nghĩ Natsu nó chỉ một phút nông nổi thôi ... đừng làm lớn chuyện như vậy

- Lisanna bị nó làm xém chết Tôi sẽ không cưới thằng con rể tàn nhẫn như thế

- Nhưng

- Nợ thì các người tự gánh đi tôi về

- O Khoan đã

- Chúng tôi không muốn có quan hệ gì với gia đình ông nữa Về thôi con ...

Nói rồi gia đình Strauss rào bước ra ngoài lúc tập đoàn Hearfilia lớn mạnh thì bám lấy nịnh hót này nọ đến bây giờ người ta cần giúp đỡ thì quay lưng bỏ đi đúng là loại người sống chỉ vì lòng tham

Miệng mồm thì chê người này người kia nghèo nàn hôi thúi chẳng có lòng nhân hậu yêu thương Mà còn tàn bạo đánh đập người vô tội ...

Ông trời nhất định sẽ trả báo gia đình này mới được

Phòng Natsu

Anh để cô xuống Lucy mở mắt ngơ ngác nhìn xung quanh

Thoáng mát sạch sẽ Ngăn nắp Mà còn rất rộng nữa ...

Còn lớn hơn phòng khách ở nhà cô Lucy xém chút nữa là bị choáng ngợp rồi hèn gì người ta lại ham mê giàu sang đến vậy cũng chỉ vì muốn bản thân mình sung sướng Có quyền lực đứng trên đầu kẻ khác đông đúc tung hô

Lucy thở dài chỉ là tình yêu là nhất thôi nếu cô mất Natsu .. thì có dùng tiền mua lại được không ?? hay là mỗi ngày u sầu ngồi khóc Bởi vậy ... quyền lực của đồng tiền cũng phải có giới hạn

- Em sao vậy – Natsu nhìn mặt nhìn dáng vẻ thờ ơ của Lucy ...

Đang suy nghĩ giữa giàu sang và tình yêu thì chợt giật mình

- Ô ... không !! không có gì ... - Lucy cười xuề xòa

Natsu quét trước mặt cô thứ gì đó Lucy nhìn chăm chăm rồi nhủ mày

- Thay đồ đi Mặc vậy bị cảm lạnh đấy – Natsu vùi vào tay Lucy bộ Piyama nam

- Ô Em

- Có vấn đề hả ???

- Đồ của anh mà

- Có sao đâu

- Nhưng

- Nè, sao vậy tự nhiên nói ngắt quãng

- Em

- Bây giờ em có chịu thay đồ không ??? ..

- Ô em.....

- Nếu không muốn thì

- Hả ???

- Để anh thay giúp em được không ?? – Mặt Natsu cười đều vô cùng

Lucy giật mình phùng mang trợn má quay lưng bước vào nhà vệ sinh

Natsu ngồi xuống giường cười ha hả nếu không nói vậy chắc này giờ cô đã mặc đồ ướt luôn rồi cái tính cứng đầu của Lucy Anh hiểu rất rõ ...

Một lúc sau

Tiếng mở cửa cọt két Lucy lết ra

Natsu trợn mắt nhìn sau đó anh ôm bụng quay mặt đi chỗ khác cười ... đúng là không kìm nén được

- Bởi vậy em không muốn mặc – Lucy với hai má ửng hồng

Natsu cao ráo còn Lucy thì nhỏ nhắn khi Lucy mặc đồ của anh thì Phải kéo quần cáo huốt bụng luôn còn cái tay áo thì dài lết bết

Quần áo rộng quá Lucy chẳng muốn mặc tí nào Nhưng không thay thì sẽ bị cảm lạnh ... với lại nhìn mặt của Natsu đều kinh khủng

- aaaaaa.... Anh cười đủ chưa – Lucy giận cá chém thớt ...

Natsu im lặng nhưng tiếng cười vẫn còn vang ra

Lucy khoanh tay tức giận không thèm nói chuyện với anh nữa

- Được rồi.... anh nghỉ cười – Natsu nhìn đáng vẻ đang hăm hừ của Lucy

Nói rồi anh bước đến đối diện cô so về chiều cao thì chênh lệch quá nhiều hèn gì Lucy mặc đồ của anh lại phải khổ sở như thế

Natsu mỉm cười vòng tay qua ôm chặt cô vào lòng

Lucy không phản ứng gì cả chỉ vì cô đang giận thôi

- Nè..... - Natsu xuống nước năn nỉ ...

- Hừm Anh cười đủ rồi phải không buông em ra ...

- Được rồi Đừng có giận cá chém thớt

Lucy lặng thinh đi vùi đầu vào ngực của Natsu đúng là ấm áp thiệt ... ở bên người mình yêu cảm giác hạnh phúc trong lòng hân hoan bật trào ra Lucy tủm tủm cười

- Ô ... mà cho hỏi ... tối nay em ngủ ở đâu – Lucy kéo Natsu ra

- Đây ..

- Cái gì ???

Lucy chưa kịp ngơ ngác thì Natsu bế cô lên rồi Cả 2 ngồi xuống giường Natsu để cô ngồi trên đùi mình

- Anh đùa vừa thôi nha Đừng có quá đáng – Lucy phùng mang trợn má

- Haizzz... anh không có đùa em nghe rõ chưa ...

- Anh – Lucy chưa nói hết câu

- Có chuyện muốn hỏi em đây

- Anh cũng phải đợi em nói hết đã ...

- Tại sao Loki lại đến nhà em vậy ??

- Ô cậu ta nhờ em đem quà cho mọi người có phần của anh và em nữa nhưng cậu ấy quên đem sáng nay hứa sẽ đưa cho em và .. Lisanna đập nát nhà của em chắc vậy cậu ấy mới đến tìm anh.....

- Ồ ... nói thật nhé Đừng gạt anh

- Hừm Ở Chết rồi Quà của mọi người em để trong phòng ... chắc bây giờ nó đã bị đập tan tành haizzzz..... biết ăn nói sao đây ...

- Đây là chuyện ngoài ý muốn anh nghĩ cậu ta không trách đâu ...

- Mong là vậy sao số em phải khổ quá vậy không có nhà để về nữa ..

- Lucy này ... anh còn một chuyện muốn nói ...

- Anh hỏi luôn đi !!!!!

- Cái lúc mà em rời bỏ anh Và sau đó anh tự lao đầu vào dải phân cách bất tỉnh Mấy ngày trôi qua vậy

Lucy im lặng tự nhiên hỏi làm sao mà nhớ cô ngồi vắt óc mà nhớ ra Lucy đưa ngón tay lên đếm thì thắm gì đó

- Hình như là 16 ngày

- Em khẳng định chứ 16 x 5 bao nhiêu ???

- Hả ?? để coi 16 x 5..... à là 80 ...

- Vậy nợ em tăng rồi thiếu anh 80 cái hôn em quên lần cá cược rồi sao

- Ô cái gì ?? anh chỉ muốn ghi sổ nợ thôi hả ??

- Nè, có mượn phải có trả em đừng có trốn nha

Lucy nhìn nó như bà già ... Rồi gãi đầu ... Natsu cười đắc thắng ...

- Ngủ thôi

Nói rồi Natsu ngã lưng xuống giường kéo Lucy theo luôn

Một tay anh ôm chặt vòng eo của cô Lucy ngơ ngác xen lẫn đỏ mặt Natsu định ngủ như vậy sao ??
..... Biến thái vừa thôi chứ ...

Lucy tức giận vùng vằng đẩy anh ra nhưng

Natsu đã trèo lên nằm trên người cô rồi mặt anh hiện lên một nụ cười rất đẹp Rất hoàn hảo mang danh : đều

- Nè ... đi raaaaa – Lucy tức giận mắng

Natsu không nói gì mặt tối sầm lại

Đầu anh bắt đầu di chuyển hạ xuống ... chạm mặt Lucy

Chẳng thể làm được gì hai tay cô bị Natsu gì chặt rồi

- Đừng làm anh mất kiểm soát – Natsu thì thầm bên tai Lucy

Cô nổi gai ốc Sóng điện với cường độ mạnh giật tê tái

” Phập ”

Natsu lăn xuống sàn Lucy ngồi bật dậy nắm cái gối trong tay đập thẳng vào mặt Natsu

- Anh xuống đó mà ngủ đừng bao giờ đến gần em – Lucy mắng xối xả

Nói rồi cô nằm xuống đắp chăn kín từ đầu đến chân

Natsu ngồi ở dưới Nhìn chằm chằm rồi tủm tỉm cười anh chỉ định đùa giỡn Hù dọa tí thôi

vậy mà giận đến như vậy

Lần này rắc rối đây sáng chắc phải xuống nước năn nỉ

65. Chap 73: Xa Tận Chân Trời.... Gần Ngay Trước Mắt

Sáng

Nhà Heartfilia

Ánh sáng ban mai dịu dàng bèn lén thoáng qua cửa sổ rọi chiếu gương mặt thiên thần ấy..... với nụ cười hiền hòa làn gió mong manh khẽ chạm vào mớ tóc dài lơ thơ cô gái vươn vai Xoay người ... đập chăn tung bay

Kể nào đó nhìn rồi bật cười tủm tỉm, Nhẹ nhàng kéo lại đắp lên người cô cả đêm nay Anh chợt thức giấc cũng chỉ vì tính nết khi ngủ của Lucy chăn gối quăng tùm lum

Natsu ngồi xuống giường đưa tay vuốt nhẹ mớ tóc mềm mại như long mèo Lucy chẳng biết gì cả Nằm ngủ ngon lành

Một lúc sau

Cốc cốc(tiếng gõ cửa)

Natsu giật mình rồi khẽ nhón chân bước ra

- Suyt – Natsu ra dấu cho ông quản gia đứng trước cửa phòng ..

- O Dạ.... đến giờ ăn sáng rồi ạ- Ông quản gia thì thầm

- Ủ

- Cậu chủ chuẩn bị đồ đạc để đi học luôn ạ

- Ủ ừ biết rồi còn gì nữa không ??? ..

- Dạ ... không ... vậy tôi đi trước – Ông quản gia cúi đầu ...

- Ủ mà khoan đã - Natsu kêu réo lại ..

Ông quản gia Quay lưng lại nhìn chằm chằm Natsu Tỏ ý thắc mắc ..

- Chuẩn bị dùm tôi một bộ đồng phục nữ

- Ồ ... dạ tôi hiểu rồi – Ông quản gia cười rồi quay lưng bước đi ..

Natsu gật đầu rồi đóng cửa lại anh bước chân rón rén ngồi xuống giường tiếp ngắm Lucy khi ngủ là một nghệ thuật đối với anh Đôi mắt khép nhẹ Môi hồng mọng trông đáng yêu làm sao Làn da trắng mịn màng rất ra dáng tiểu thư của tập đoàn nào đó

Có lẽ Lucy là cả thế giới của riêng anh là một cô công chúa có nét đẹp khiến anh ao ước được làm hoàng tử của nàng

Lucy đang ngủ mơ màng thì chợt đưa tay dụi mắt

Cô ngồi bật dậy đến giờ đi học rồi

Và đập vào mặt cô là anh chàng mái tóc hoa anh đào có nét đẹp cực kì táo bạo nhìn gần một chút nữa là cô ngất xỉu luôn

Lucy dáo dác nhìn xung quanh từng góc từng góc rồi quay lại bản thân của mình đầu tóc rối xù lên Mặt mày lơ thờ Mắt nhắm mắt mở

- Chào buổi sáng – Natsu với vẻ mặt không lạnh mà cũng không nóng ...

Lucy phùng mang trợn má chuyện hôm qua cô chưa bỏ qua đâu đừng hòng dỗ ngọt nữa đúng là đáng ghét

- Haizzzzzzz..... sao em giận dai quá vậy – Natsu nhăn nhó cái mặt ..

- Hừm

- Thôi thôi được rồi cô nương tôi xin lỗi được chưa

- Không !!!!!!!

Natsu gãi đầu có cách nào để giải quyết đây Lucy vẫn chưa hết giận Mà cũng tại anh đùa quá chớn thôi

Natsu suy nghĩ vu vơ gì đó rồi đứng dậy Anh mở cửa đi ra ngoài ... Lucy ngồi ngơ ngác trên giường Chẳng biết anh định làm gì nữa đây ...

Một lúc sau ..

Đang nằm suy tư về điều tốt đẹp gì đó Natsu mở cửa bước vào ...

Anh loay hoay quơ qua quơ trước mặt Lucy Đĩa bánh kem dâu ...

Vừa nhìn thấy là mắt cô sáng rực lên liền

Long lanh long lanh nhìn chằm chằm Natsu anh mỉm cười Đúng là cái thói ham ăn vẫn chưa chịu bỏ

- Muốn không ?? – Natsu nói ngắn gọn hai chữ

Lucy gật đầu bặm môi ... tỏ vẻ đang rất muốn ăn

- Đi vệ sinh cá nhân rồi ra đây

- Hm

- Em định ăn bây giờ luôn hả ?? làm ơn đi dùm cái ...

- Biết rồi

Lucy đứng dậy ... quăng cái chăn sang một bên Bén lên bước vào nhà vệ sinh

- Anh có để bàn chải và khăn dự trữ không ??? – Từ trong vọng ra tiếng nói của Lucy ...

- Ở trên đây

Khoảng 10 phút sau

Lucy sau khi chải chuốt lấy lại vẻ đẹp nhanh nhẹn chạy ra ngay lập tức Miếng mồi ngon đang ở trước mặt Làm sao bỏ qua được....

Chụp lấy đĩa bánh trên bàn ngồi rón rén thưởng thức Natsu ngồi trên giường nhìn dáng vẻ của cô đúng là vui thiệt y như con nít

Cốc cốc (tiếng gõ cửa)

Natsu đứng bật dậy Đưa tay kéo ra

- Dạ, cậu chủ tôi chuẩn bị xong rồi có người đến tìm cậu ạ

- Ủm Ai vậy ??

- Dạ, cô ấy không cho nói

- Hừm

- Mời cậu chủ xuống nhà tiếp khách

- Ủm

Nói rồi Natsu ngoái đầu lại chào Lucy một cái rồi bước ra ngoài

Phòng khách ...

Dáng vẻ của ai quen thuộc đang ngồi trên ghế

Natsu nhếch miệng ... đút hai tay vào túi quần rồi rảo bước xuống

- Anh Nimmmm – Lisanna háo hức đứng bật dậy ...

Cô chạy tới đứng đối diện Natsu Định vòng tay qua ôm anh thì

- Nếu cô còn hành động như vậy nữa đừng trách tôi ác – Natsu vẻ mặt hầm hừ.....

- Anh ơi .. em Em đến đây là muốn xin lỗi anh và chị Lucy Em xin lỗi mà

- Bấy nhiêu chuyện cô làm bây giờ một câu xin lỗi là xong hả ??? ..

- Em ...em hối hận lắm Đáng lẽ em không nên làm như vậy ... làm ơn hãy bảo chị Lucy tha thứ cho emem xin lỗi nhiều lắm

- Sao lúc nào cô cũng ” xin lỗi ” lần trước cũng vậy nhưng cô cũng đâu biết hối hận là gì gây ra chuyện như vậy mà còn tỏ ra tội nghiệp

- Em anh làm ơn nể tình chúng ta là anh em thân thiết từ nhỏ Tha thứ bỏ qua cho em Em xin anh mà - Lisanna nghẹn ngào khóc

- Anh em à ?? gia đình cô dùng tiền để uy hiếp chúng tôi Còn anh em cái gì nữa với lại những việc cô làm thật đáng mất mặt Tôi không có đứa em gái độc ác như vậy

- Anh à Em biết lỗi rồi anh nỡ đành lòng nói vậy với em sao – Lisanna nũng nịu

Natsu nhìn mà muốn nhe răng mọc nanh vuốt đá cô bay ra khỏi nhà kinh tởm quá những trò này không có tác dụng với anh

- Tôi hỏi thật nhé rốt cuộc mặt cô dày bao nhiêu vậy hả ???

- Em

- Thôi được rồi Cô về đi Tôi phải lên cùng Lucy rồi ... hẹn ngày không gặp lại – Nói rồi Natsu quay lưng đi ...

- Anh nếu anh tha thứ và chấp nhận em Quay về bên em gia đình Strauss này Sẽ mua cổ phần của anh với giá gấp 1/2

Bước chân Natsu bắt đầu dừng lại anh xoay người qua đến đối diện Lisanna

Một tay đẩy cằm Lisanna lên mặt Natsu tối sầm lại

- Cô tưởng có tiền là có quyền bắt tôi quay về bên cô à Xin lỗi Loại người như cô Tôi không cần

- Anh gấp 1/2 Nó lớn lắm đấy anh không cần mà chọn Lucy sao

- Ừm tôi không quan tâm

Nói rồi Natsu lạnh lùng quay lưng đi Lisanna tức giận Siết chặt tay ... tiếng nghiến răng ken két.....

Máu của cô sôi sấp đến tận cùng rồi Chỉ vì một đứa con gái Natsu không cần gia tài Mà còn từ bỏ đứa em gái như cô Lisanna có nằm mơ cũng không tin được Lucy đáng giá đến thế sao

Natsu đang rảo bước đi thì tiếng nói lạ lẫm của ai đó đột ngột vang lên ...

- Tôi đồng ý mua với giá gấp đôi

Natsu và Lisanna giật bắn người xoay qua Trợn mắt nhìn kẻ đang đứng trước cửa

Natsu nghiêng đầu thắc mắc rồi nhìn chằm chằm vào người ấy

- Tại sao ?? – cậu hỏi lạnh ngắt của Natsu ...

- Không cần biết tại sao ?? Tôi là thư kí của chủ tịch tập đoàn Lukcy ở bên Úc thay mặt tập đoàn tôi đồng ý mua cổ phần của gia đình cậu

- Cô có gì để chứng minh mời cô ngồi – Natsu đưa tay chỉ vào bộ bàn ghế ...

Cô gái đó gật đầu mỉm cười Bước đến an tọa Dáng đi cách ngồi Của cô ấy rất sang trọng một cách lạ thường

Lisanna đứng kế bên chỉ biết ứ ớ cái gì đó nếu cổ phần mà gia đình Natsu cũng bán cho người khác Vậy cô còn gì để uy hiếp nữa đây Lisanna siết chặt tay Cười nửa miệng rồi dùng ánh mắt sắc bén liếc lên trên (nơi có Lucy ở trong đó)

Trong khi cuộc trò chuyện của Natsu và Lisanna sau đó là sự xuất hiện của thư kí tập đoàn Lukcy bên Úc

Tuy mới thành lập khoảng 2 năm nay nhưng lại rất nổi tiếng trên toàn thế giới Kinh doanh kim cương, vàng bạc, đá quý phải nói là giàu có nhất nhì thế giới này cả tập đoàn Heartfilia Dù đứng nhất ở Nhật Bản nhưng cũng không thể đọ với Lukcy

Cốc cốc (tiếng gõ cửa)

Lucy đang ngồi ăn say mê thì chợt giật bản người cô đứng dậy rón rén chạy ra

- Ô – Lucy ngỡ ngàng ...

- Chào cô chủ, tôi có đem nước trà lên cho cô hôm nay trời nóng Uống vào thanh nhiệt cơ thể - một người hầu mà Lucy không hề quen biết

- Ô..... nhưng chị là

- Ủ.. ờ... thì tôi chỉ là người giúp việc ở đây thôi

- Mà cái này ai bảo chị đem cho em

- Thì à Mà cô chủ cứ uống để giải nhiệt đi, Thôi tôi đi trước Chúc cô chủ ngon miệng ...

- Ô chị

Lucy chưa kịp nói gì hết thì người hầu đó đã rảo bước đi rồi nhìn vẻ mặt cô ta có vẻ sợ sệt cái gì đó

Lucy gãi đầu vào phòng đặt ly nước kể đĩa bánh và ngồi xuống thưởng thức tiếp

Nhưng vừa nói ăn được một miếng thì

Lucy ho sặc sụa mắc nghẹn rồi cô quơ tay định uống thì

Cốc cốc ...

Lucy cố gắng nuốt trôi miếng bánh (chưa uống nước)..... nhanh nhẹn ra mở cửa

- Ô Dạ - Lần này Lucy bị ngớ ngác đến tột cùng ...

- Tôi có chuyện muốn – Ông Jude chưa nói hết câu ...

Đôi mắt ông trợn trắng hẳn lên Chân sắp đứng không vững Hai tay vịn chặt vào tường hơi thở bắt đầu rối loạn hết Đầu toát mồ hôi như tắm nuốt nước bọt không kịp

Lucy ngạc nhiên khi thấy ông ấy phản ứng như vậy

Cô lo lắng kéo tay bên kia của ông vòng qua vai mình Nhẹ nhàng đỡ ông ấy

Sau đó cô lôi cái ghế ra kê để ông an tọa

- Dạ, Bác có sao không ?? – Lucy ngồi xuống sàn trước mặt ông Jude ...

- C.... c....o....n.... con - Ông Jude nói không thành lời ...

- Dạ, bác muốn nói gì ?? con nghe không rõ ...

- T... tên... c....của... con ...

- Ô là Lucy Lucy Layla

Ông Jude siết chặt tay đây có phải sự thật không ?? Lucy con bé Lucy đang ở ngay trước mặt ông Nhưng trên đời này thiếu gì người trùng tên Lucy Layla

Ông Jude cố gắng lấy lại bình tĩnh Nhưng đôi mắt ông vẫn không rời khỏi người Lucy đầu óc vẫn còn choáng váng

Lúc vừa mới nhìn thấy cô Một nét đẹp lạ thường và trong quen thuộc rất giống Rất giống vì vậy ông mới không kiểm soát được bản thân xem ngả xuống sàn

- Dạ, con con xin lỗi vì sự đường đột đến nhà bác con xin lỗi Bởi vì bây giờ ... con không còn nhà để về nữa con Conhứa sẽ rời khỏi đây ngay Mong bác tha thứ – Lucy cúi đầu ...

- Con Con ... nghe ta hỏi vài câu được không ??...

- Ô dạ

- Gia đình con gồm những ai

- Dạ chỉ có mẹ và con thôi

- Vậy cha con đâu ông ấy không ở cùng hai người hả ???.....

- Dạ, cha thì từ nhỏ con đã không có cha mẹ nói Ông ấy vì thiếu nợ người ta nên bị đánh tới chết rồi con..... Con

- Mẹ con Là ai Tên gì con diễn tả bà ấy được không ??

- Hả ?? diễn tả ơ thì Mẹ con là Layla còn đặc điểm thì tóc vàng gương mặt trông rất phúc hậu tuy mẹ con đã lớn tuổi... nhưng tính tình bà ấy vui vẻ lắm mà tóm lại thì bác nhìn con sao là bà ấy vậy

- Sau khi cha con qua đời Mẹ con không đi tìm hạnh phúc cho mình nữa hả ??

- Ồ con cũng từng hỏi nhưng bà ấy bảo rằng ... hạnh phúc vô vị lắm chỉ toàn sự phản bội lừa gạt mẹ cảm ghét điều đó đừng bao giờ nhắc đến nữa

Ông Jude thở dồn dập Siết chặt tay đã mấy năm nay bà ấy không lấy chồng ở một mình nuôi con khôn lớn

Nhưng hoàn cảnh như vậy thì cũng có lẽ là trùng hợp Chắc là vậyông Jude mơ hồ suy xét là trùng hợp chỉ là trùng hợp mà thôi

- Bác sao vậy ?? con thấy bác có vẻ không khỏe ?? – Lucy nhăn mặt lo lắng ...

Ông Jude nhìn chăm chăm vào cô đúng là có gì đó rất quen thuộchương vị dịu dàng ngọt ngào của mười mấy năm qua

Lẽ nào đây là con gái của ông Là đứa con gái mà ông đã vô tình bỏ rơi

Có phải thượng đế đang trêu chọc không ?? trái đất này đúng là tròn thật ... đi một vòng vẫn quay về điểm xuất phát dù đã mười mấy năm Ông tưởng rằng kí ức và sự thật này sẽ bị chôn vùi mãi mãi nhưng tại sao chỉ trong một ngày thôi

Ở đâu ra một đứa con gái có nét đẹp và tính nết giống hệt người tình năm xưa

Làm ơn con xin thượng đế Hãy nói sự thật đây có phải là con gái của con không Nếu đúng như vậy thì

- Natsu..... Natsu và con đã làm gì chưa – Câu hỏi kinh thiên động địa của ông Jude

Lucy ngơ ngác Làm gì là làm gì và khi hiểu ra mặt cô nóng ran đỏ bừng lên cô giật mình lắc đầu lia lịa

- Không có bác đừng hiểu lầm - Lucy ngậm ngùi với vẻ mặt xấu hổ vô cùng

Ông Jude thở phào nhẹ nhõm dù gì cũng chưa xác định được đây có phải là sự thật không ?? Nhưng đề phòng trước thì hơn nếu đúng thì ông phải giải quyết thế nào đây Thượng đế đang trừng phạt ông Nhưng tại sao lại lỗi tội nhỏ vào trong trò chơi định mệnh này ...

Lucy ngồi ngán ngẫm suy nghĩ từ khi gặp cô đến giờ ông Jude có vẻ cư xử rất lạ cứ hỏi dồn dập về gia đình cô và còn chuyện Natsu nữa cậu ấy là con trai có gì đâu phải lo Lucy vắt óc suy nghĩ

Và Điều cô cảm thấy rất lạ lùng làm sao Người ông Jude toát ra một nét gì đó Lucy cũng không biết phải nói sao nữa đây một nét gì đó rất ảm áp nhu hòa Tuy mới gặp lần đầu mà cô đã có cảm giác như vậy rốt cuộc người này là ai

Ông Jude cứ mở to mắt nhìn chăm chăm vào cô khiến Lucy hơi bị hoảng sợ Cô gục đầu không muốn chạm phải ánh mắt dò xét của ông ...

- Con Con – Ông Jude ngập ngừng có vẻ khó nói ...

- Dạ..... bác ...

- Ờ thì Con con ...

- Bác định nói gì ????

- Con con Có thể... cho bác.... chạm vào đầu Con được không ???

Lucy ngỡ ngàng dùng ánh mắt hiếu kì nhìn thẳng vào người ông Jude ... tự nhiên ở đâu vào đây tra hỏi cho đã bây giờ đòi chạm vào đầu rốt cuộc ông ấy nghĩ cái gì ...

- Nếu con cảm thấy khó xử thì thôi Bác không ép – Ông Jude giọng nhẹ nhàng

- Ồ Con

- Haizzzz.... Bác biết là con không quen cho bác xin lỗi

Lucy im lặng Hai tay đan vào nhau ... Cúi gằm đầu nhần nhó cái mặt

- Thôi bác đi trước tạm biệt con

- Ồ nếu bác muốn xoa đầu con thì được

Ông Jude cố gắng che đi nụ cười hạnh phúc trên môi Bàn tay ông khẽ nhẹ nhàng đưa lên Rồi dịu dàng chạm vào đầu Lucy

Quả thật ông có cảm giác rất ấm áp lẽ nào là do tình cha con Người cha ngồi xoa đầu con gái mình

Lucy ngồi rụt rè lần trước cô tình cờ thấy được cậu bạn cùng lớp ... cũng được cha xoa đầu như thế này cảm giác hạnh phúc làm sao

Khóe ông Jude bỗng dừng cay xè đi từ từ và từ từ những giọt ngấn lệ trào ra Lucy gục đầu nhìn xuống sàn nên không biết

Nếu đây đúng là con gái của ông nhìn nó rất dễ thương rất tốt bụng và còn chứa đựng tính nghịch ngợm của người vợ năm xưa

Nhưng ông phải ăn nói thế nào với tụi nó đây

Thượng đế đừng tàn nhẫn như vậy Hãy trừng trị một mình con là đủ rồi Đừng kéo tụi nhỏ vào hoàn cảnh khốn đốn thế này

Đang ngồi suy nghĩ vu vơ thì

- Tóc con có gì dính ở trên đấy để ta lấy cho – Ông Jude giả vờ có ý định gì đó

- Ồ Dạ..... cảm ơn bác

Ông Jude rón rén nhẹ nhàng lấy một sợi tóc của cô rồi nắm chặt trong tay ...

- Xong rồi

Hai người đang ngồi trò chuyện vui vẻ thì

Cót két

Natsu mở cửa bước vào không khỏi ngạc nhiên khi nhìn thấy cảnh này Ông Jude xoa đầu Lucy Natsu bắt đầu tức giận

- Ông đang làm gì vậy – Natsu đút hai tay vào túi quần rảo bước đến..

- Ừm Ta Ta.....

Natsu kéo tay Lucy đứng bật dậy ôm cô vào lòng

- Ông ra ngoài ngay

- Ừm Ta biết rồi ...

Ông Jude đứng dậy quay phắt lưng nhanh nhẹn ra ngoài

Vốn dĩ ông định đến đây hỏi Lucy và mắng một trận tại sao lại dụ dỗ Natsu yêu say đắm đến như vậy nhưng nào ngờ vừa gặp được cổ họng ông đã nghẹn một cách lạ thường mà còn kinh ngạc vô cùng ... Có lẽ vì lúc Natsu bế Lucy mái tóc che hết cái mặt với lại trời tối nữa nên ông không nhìn thấy

- Có người muốn mua cổ phần với giá gấp đôi ... Tôi đã xem xét kĩ càng rồi ... ông xuống chuẩn bị đi – Natsu nói đều ...

Ông Jude đang bước đi thì chợt dừng lại giật bắn người ai mà lại đồng ý mua hết

- Là ai ?? – Ông Jude xoay qua hỏi Natsu với vẻ mặt hơi vui mừng ..

- Tập đoàn Lukcy ở Úc

- Cái gì ?? cái thằng con này Đùa với ta đúng không ?? ... tập đoàn của chúng ta tuy đứng nhất Nhật Bản này nhưng chỉ là một con kiến nhỏ thôi làm sao mà một Lukcy nổi tiếng nhất thế giới Đến đây mua cổ phần của chúng ta ..

- Ông không tin thì xuống mà xem..... Tôi gạt ông để làm gì

Nghe Natsu nói hết câu một lần nữa ông Jude lại đứng không vững Không những mua mà còn với giá gấp đôi

Chuyện lạ khó tin ông Jude liếc Natsu một cái rồi quay lưng bước đi Thằng con này nó có nói sáo không vậy Không thể xảy ra như vậy tập đoàn Lukcy lớn mạnh nhất thế giới Làm gì đến đây với gia đình con kiến của ông

Nhưng

Khi giao tiếp với thư kí thì Ông Jude nhéo mạnh vào tay mình đúng là đau thật vậy không phải là mơ vậy đây 100% là sự thật ...

Sau khi nhận ra Ông Jude vui mừng như chết đi sống lại ... và toát mồ hôi ngày càng nhiều tiếp xúc với người sang trọng như vậy lặn lội từ Úc qua đây Phải thật cẩn trọng và lịch sự

Phòng Natsu

Nãy giờ anh cứ ôm chặt cô chẳng biết nghĩ cái gì nữa

- Ông ta đến đây để làm gì ?? – Nasu chợt hỏi ...

- Em không biết Đầu tiên là hỏi về gia đình em sau đó là xoa đầu em Chỉ vậy thôi

- Anh cảm thấy ông ta có vẻ đang che giấu cái gì đó ...

- O Anh cũng thấy vậy hả ?? Khi nói chuyện với ông ấy Em cũng cảm giác như thế nhưng có gì đó thân quen lắm

- Ủ Ráng lấy lòng cha chồng đi ... – Natsu giọng trêu chọc ...

- Hừm em chỉ nói vài câu với ông ấy Lấy lòng cái gì em không có nghĩ như vậy

- Ủ biết rồi

- Mà đến giờ đi học rồi Oem – Lucy nói ngập ngừng

- Đồng phục chứ gì ??....

Lucy gạt đầu tỏ ý đoán đúng rồi

- Yên tâm đi

Nói rồi Natsu loay hoay Kiểm cái gì đó Rồi vui vào tay Lucy ...

- Đừng nói với em là đồ của anh nữa nha

- Haizzzzzz.... Nhìn kĩ đi chị đồng phục nữ đang hoàng

Lucy kéo ra ngó tùm lum ồ đúng rồi cô nhìn Natsu rồi mỉm cười ...

Sau đó Lucy đặt nó trên bàn quơ tay lấy ly nước vừa này

Đúng là hôm nay nóng thiệt mới sáng sớm à.....

May mà có người đem nước lên Đang khát mà có sẵn Ngại gì không uống

Lucy cười hạnh phúcnắm chặt ly nước đưa lên miệng

Sắp tràn vào miệng cô rồi Và

” Đoãng ”

Cả ly nước vừa này rơi xuống sàn vỡ vụn thành từng mảnh

Đang khát định uống Tự nhiên Natsu hắt ly nước ra mặt Lucy biến dạng tức giận

- Anh bị gì vậy hả ?? – Lucy hầm hừ...

- Ai đưa cho em

- Ồ cô người hầu Nói là uống sẽ giải nhiệt bây giờ cũng đang nóng nên em muốn uống

- Nhìn xem

Theo phản xạ tự nhiên Lucy nhìn chăm chăm vào vũng nước đổ trên sàn Nó đang sủi bọt trắng lên

Lucy trợn mắt Có độc ly nước có độc

Cô chỉ biết ủa a ủa ớ hoảng hốt..... miệng há hốc Tại sao lại muốn hại chết cô

Lucy sợ hãi cắn chặt môi bay thẳng đến ôm chầm lấy Natsu

- Là ai mang lên – Natsu giọng đầy danh thép ...

- Một người phụ nữ hầu em không cảm thấy cô ta có vẻ ác độc nên ... em nghĩ chị ấy tốt bụng đem đến cho em

66. Chap 74: Tai Nạn Không Mong Muốn

Natsu sôi máu tức giận cả người hầu trong nhà mà cũng dám làm loạn à..... muốn giết Lucy sao Để xem ai chết trước

Anh siết chặt tay lời Lucy chạy ra ngoài

- Khốn kiếp – Natsu nguyên rủa

Lucy ngơ ngác nhìn hành động của Natsu anh tức giận đến vậy sao Chỉ là một chút chuyện thôi mà

- Natsu Em thấy chuyện nhỏ mà Đừng như vậy – Lucy cố gắng khuyên can

Natsu quay phắt mặt qua nhìn chăm chăm vào Lucy với ánh mắt hầm hừ như hổ đói anh vịn chặt hai vai cô

- Em nói chuyện nhỏ hả ?? nếu lúc này em uống thì sẽ ra sao Rốt cuộc trong đầu em nghĩ cái gì vậy??

- Nhưng

- Không nói nhiều Đi theo anh

Nói rồi Natsu kéo Lucy đi một mạch xuống lầu

Mọi người trong nhà trở mắt ra nhìn chuyện gì mà Natsu lại hăm hù đến vậy

- Tất cả người hầu trong nhà ra đây hết cho tôi ngay lập tức – Natsu quát lớn

Lucy toát mồ hôi sợ hãi đảo mắt nhìn xung quanh Natsu vốn dĩ là ác quỷ Cậu ta mà điên lên thì
Hậu quả sẽ ra sao

Theo phản xạ tự nhiên mọi người tá hỏa chạy ra

Cả Ông Jude và thư kí Luky cũng phải kinh ngạc giương mắt nhìn

Natsu đảo mắt xung quanh cảm thấy
.....

- Tôi hỏi các người ai đã đem ly trà lên phòng tôi ... - Natsu giọng gắt gỏng

Cả đám hầu xông xáo bàn tán Bình luận thì nhiều chẳng có ai thú nhận cả

- Đây là cơ hội cuối cùng của các người nếu không thú nhận đừng trách tại sao tôi ác

Một lần nữa mọi người lại tụ tập với nhau họ không biết chuyện gì cả Với lại có làm gì nên tội đâu
.....

Trong số đó một người phụ nữ nép mình vào đám đông gục đầu đan tay vào nhau Tổ vẻ khó xử
...

Natsu với đôi mắt rực lửa trừng tất cả Mọi người sợ hãi chẳng thể mở miệng nói thêm lời nào
.....

- Natsu à anh đừng như vậy – Lucy nắm chặt áo Natsu ...

- Bây giờ các người có nói không ????? – Natsu hét lớn

Cả đám giật bắn người Mặc dù họ không có làm nhưng tay chân búng rùng rùng cảm cấp do sức
ép quá lớn từ người của Natsu

Lucy đưa mắt đảo mắt nhìn cô có thể nhận diện được người đó ...

Và

Cô không khỏi hãi hùng khi thấy người mang nước lên cho mình đang hiện diện ngay tại nơi đây

Lucy mím chặt môi miệng há hốc siết tay lại

Có cần tàn nhẫn ác với cô vậy không ??? cả ly nước được pha thuốc độc vào Nếu cô uống có lẽ
bây giờ đã thẳng cùng thượng đế ...

Lucy rất muốn chỉ rõ kẻ muốn sát hại cô nhưng Natsu mà biết thì người đó sống không nổi đâu

Trong đầu Lucy mơ hồ suy nghĩ bản tính của cô là quá thương người Quá tin tưởng vào kẻ khác

Cô không muốn người phụ nữ đó gặp rắc rối nên miệng Lucy không thốt ra lời nào cả

Natsu thấy dáng vẻ của Lucy lạ thường Lúc này còn xắn vào can ngăn anh tại sao bây giờ lại ngoan
hiền gục đầu không nói lời nào cảcó vấn đề ...

Lucy khó xử vô cùng nếu không nói thì tất cả mọi người sẽ gánh tội hết Nhưng nếu nói thì người
phụ nữ đó có lẽ gặp tai họa rất lớn ...

Natsu chặc lưỡi Nhìn chăm chăm vào cô

- Em .. sao vậy ?? – Natsu chợt hỏi

Lucy rung bần bật Giật mình gì chặt áo của anh

- Biết thì nói nhanh - Giọng ra lệnh đầy kiên quyết của Natsu ...

Người phụ nữ kia hốt hoảng Cấn chặt môi mồ hôi toát ra như tắm Cô cũng chẳng muốn làm đầu chỉ vì bị ép buộc mà thôi ..

- Lucy em biết đúng không ?? – Natsu vịn vai Lucy ... nhìn dáng vẻ e ngại của cô

- Ô Em Em Em .

- Nói nhanh

- Em ... em ... không biết

- Hừm.... vậy tại sao lại cư xử như vậy ??

- Chỉ là Emem

- Nhanh – Natsu nói một chữ nhưng chứa đầy uy quyền ..

Lucy giật mình sợ hãi ngược mặt lên nhìn Natsu ... Phải làm sao đây ... nói hay không

Đầu óc cô hầu như rối tung lên ánh mắt trần trần nhìn thẳng vào Natsu ...

- Em Em Chỉ là Em

Natsu cố gắng lấy lại kiên nhẫn để nghe Lucy nói nếu anh không kìm chế được thì Hậu quả không nhỏ đâu

Ánh mắt của Natsu ngày càng đầy mạnh bạo nhìn chăm chăm vào Lucy luồng sát khí thật kinh hoàng được toát ra

Người phụ nữ siết chặt tay Cúi gằm mặt Bắt đầu di chuyển bước chân

Thu hết can đảm hít thở sâu vào cấn chặt môi

- Là tôi Làm – người phụ nữ quỳ xuống

Natsu chuyển ánh mắt hằm hừ sang liếc thẳng

Lucy hoảng hốt nhìn chăm chăm Tại sao chị ấy lại làm vậy chị ấy đã thú nhận tội lỗi của mình

- Lúc này em nhận ra người này đúng không ?? – Natsu chuyển qua dò xét Lucy

Bây giờ thì biết hết rồi Lucy tỏ vẻ đúng rồi miễn cưỡng gật đầu

- Tại sao cô lại làm vậy – Natsu giọng nhẹ nhàng nhưng được nung nóng ngòi súng

Người phụ nữ quỳ ở dưới sàn cúi gằm mặt thở dồn dập

- Tôi tôi chỉ muốn có tiền chữa bệnh cho con thôi tôi Tôi Xin lỗi tôi xin lỗi Tôi xin lỗi

- Vậy cô muốn con của mình chết đúng không ?? nói ... ai bảo cô làm ...

- Dạ .. xin cậu chủ tha mạng cho con tôi Tôi ... tôi sẽ nói ...

Người phụ nữ với nước mắt giàn giụa trên gương mặt đau khổ chua xót Hoàn cảnh gia đình cô hiện đang rất khốn đốn nghèo nàn chồng qua đời sớm Con lại mắc bệnh Nhà thì không có tiền ... nên đành buộc lòng phải làm như vậy

- Tôi sai rồi Tôi xin lỗi Tôi sợ con của mình sẽ chết mất ... nếu không có tiền chữa trị là một cô gái nhờ tôi làm

Lucy và Natsu đều giật mình một cô gái Lẽ nào là

- Dạ cô Lisanna nhờ tôi bỏ thuốc vào ly trà rồi mang đến cho cô chủ này Ban đầu ... tôi kiên quyết không chấp nhận nhưng do Hoàn cảnh gia đình Nên nên

- Cô còn Lisanna – Natsu tức đến nói hết thành lời

Anh quơ tay đập nát cái bình hoa vô giá

Cả nhà hoảng sợ tột độ đúng là ác quỷ sắp hiện hình rồi

Lucy nín áo Natsu lại ngăn cản anh tức điên lên

- Em nghĩ ... là do hoàn cảnh thôi ... Anh đừng như vậy mà ...

- Cô có biết hậu quả không hả ?? nếu lúc này Lucy uống thì bây giờ đang nằm trong bệnh viện sống chết ra sao vẫn chưa biết. – Natsu mắng xối xả vào người phụ nữ đó ...

- Dạ Dạ..... tôi sai rồi tôi sai rồi ... Mong cậu chủ bỏ qua Tôi xin lỗi Tôi xin lỗi – người phụ nữ khóc nức nở dập đầu liên tục

Lucy ngơ ngàng và đau lòng cô nhanh nhẹn đỡ người phụ nữ đó ...

- Chị đừng như thế Em hiểu Em hiểu mà

- Tôi Tôi

- Chị đứng dậy đi đừng quỳ dập đầu nữa Em hiểu mà ... em không trách chị đâu ...

- Tôi tôitôi ..

Vì quá hổ thẹn với bản thân Người phụ nữ đó chẳng biết làm gì hơn Cô muốn hãm hại Lucy nhưng lại nhận được sự giúp đỡ tốt bụng từ chính người mình muốn giết chết đúng là thật nhục nhã

- Cô chủ Cô chủ ... tôi xin lỗi côtôi xin lỗi cô tôi rất hối hận – người phụ nữ khóc nức nở dập đầu liên tục trước Lucy ...

- Chị đừng như vậy mà đừng làm thế đứng dậy đi

Lucy cảm thấy thật chua xót người mẹ nào mà không thương con họ bắt chấp tất cả ... để có thể cho con mình một cuộc sống tốt đẹp và bình yên ...

- Natsu Anh tha cho chị ấy đi mà - Lucy xuống giọng năn nỉ

- Em

- Lúc em bị bệnh Mẹ em cũng không màng khó khăn ... làm việc từ sáng đến tối Chỉ để có tiền mua thuốc cho em Người mẹ nào cũng vậy thôi ... chỉ là hoàn cảnh gia đình quá khốn đốn nên mới đành lòng làm thế ... anh tha cho chị ấy đi

- Em .. đúng là ... quá thương người mà anh ghét cái tính cách đó ... em hiểu không ??...

- Nhưng anh phải hiểu cho họ chứ ... tha cho chị ấy đi

- Em thật là

- Xin anh đấy Làm ơn đi mà - Lucy cố gắng dùng lời lẽ xoa dịu cơn thịnh nộ của Natsu

Anh không nói gì Quay lưng bỏ đi rảo bước lên lầu Vào phòng đóng rầm cửa lại

Khi nghe Lucy nói rằng mẹ phải làm việc từ sáng đến tối Thật sự ông Jude cảm thấy lòng mình tê tái vô cùng Layla phải khổ sở như thế sao Mọi chuyện cũng là tại ông ... là bản thân ông gây ra vậy mà lại gieo rắc đau đớn xuống hai mẹ con nó Ông Jude nhìn Lucy bằng ánh mắt thật xót thương cho tình cha con

Cô thư kí ngồi kế bên nhìn chăm chăm Rồi cười nhếch nhếch ... đến bây giờ mới biết là mình có lỗi sao Quá muộn rồi

Lucy kéo người phụ nữ đó đứng dậy mỉm cười hiền hòa

- Cô chủ ... cô đừng làm vậy tôi cảm thấy nhục nhã lắm Thà cô đánh đập chửi mắng ... đừng đối xử tốt với người như tôi không xứng đáng đâu

- Ô Em không phải cô chủ đừng gọi như vậy

- Tôi cảm ơn cô chủ cảm ơn cô chủ đã giúp đỡ ,..... và xin lỗi khi muốn hải hại cô tôi xin lỗi
 Tôi xin lỗi

- Thôi được rồi Chị không cần « xin lỗi » nữa đâu mà

Đang nói chuyện thì Tiếng của ai đó vang thất thanh từ trong phòng vọng ra

- Lucy Trễ học bây giờ - Natsu hét lớn ..

Đúng rồi còn phải đi học nữa Lucy giật bắn người Mỉm cười nhìn người phụ nữ đó

- Em phải đi rồi - Lucy quay phắt lưng

Gật đầu lễ phép chào hai người này giờ ngồi ngơ ngác Ông Jude và thư kí Luky

Phòng Natsu

Lucy mở cửa lấp ló cái đầu chắc bây giờ anh đang giận lắm hôm nay cô dám cãi lời Natsu lần này chết chắc rồi

Natsu đã khoác lên mình bộ đồng phục Fairy Tail sáng loáng rồi anh ngồi ghế ngấm đăm chiêu cái gì đó Lucy rón rén bước vào sao cảm giác thấy lạnh sống lưng quá ...

Cô đứng sát bên anh chẳng biết làm gì ngoài gục đầu tạ lỗi

- Natsu anh

- Thay đồ đi

Nói rồi Natsu vùi vào tay Lucy bộ đồng phục vẻ mặt lạnh ngắt giận thiệt rồi ...

- Nè

- Anh nói cho em biết còn không thay đồ thì trễ học ráng mà chịu ...

- Nè, em chỉ muốn bình yên thôi mà anh đừng có giận nữa em xin lỗi ..

- Bình yên ?? em nghĩ Lisanna có chịu không hả ?? lúc nào cô ta cũng kiếm chuyện hại chúng ta sao em hiền quá vậy

-Em chỉ bệnh vực một người mẹ thương con thôi dù sao chị ấy cũng là do hoàn cảnh mới bị ép buộc .. anh đừng như vậy nữa mà

- Giết người cũng được sao ??

- Mẹ là thế đấy Làm tất cả vì con của mình Anh cũng có mẹ mà sao anh lại thắc mắc

- Hừm Có mẹ cũng như không mệt em quá

- O

- Bà ấy chỉ biết lo tiền bạc thôi Từ nhỏ tới lớn ít quan tâm đến anh lắm Mà em đứng đây làm gì

sao không thay đồ còn đi học nữa... nhanh lên ...

- Anh hết giận chưa ????

- Hỏi làm gì ??

- Trả lời dùm em một cái nhanh lên Còn giận không ??

- Còn

- Anhhh..... thôi mệt

Nói rồi Lucy quay phắt lưng nhanh nhẹn vào nhà vệ sinh Natsu đúng là lì lợm thiệt Lucy thâm trách mắng

Một lúc sau

Cả hai bay thẳng xuống lầu nãy giờ lo chuyện ly nước mà quên bèn giờ đi học

Cô thư kí tập đoàn Lukcy đã hoàn thành nhiệm vụ của mình lúc này nghe Natsu gọi Lucy sao cái tên này nghe quen quá vậy cả cái mặt cũng quen nữa

Vừa thấy Lucy chạy xuống là

- Cho hỏi cậu là Lucy đúng không ??

- O ... đúng rồi Còn cậu Là ai

- Mình là AriseCậu có quen ai là Levy không nắm lùn Tóc xanh dương ...

- Oh ... đó là cô bạn rất thân với mình

- aaaaaaa vậy cậu cho mình biết bây giờ nó khỏe không ?? sống tốt không ??

- O khỏe thì có mà người ta hạnh phúc lắm chắc sống tốt rồi ...

- Hạnh phúc Nó có bạn trai rồi hả ?? Ai vậy ?? đẹp không ?? Tính tình như thế nào

Mới vừa này còn là thư kí rất sang trọng rất lịch sự vậy mà bây giờ cứ như con nít mang tính tình nghịch hỏi dồn dập Lucy với vẻ mặt háo hức ... mà cũng phải thôi ở lứa tuổi 18 này Phải teen rồi đó là bản tính thật của Arise Vô bực sang trọng chỉ là dùng để giao tiếp thôi ...

Lucy, Natsu và cả ông Jude đều nhìn chăm chăm vào Arise bằng ánh mắt kinh ngạc Thư kí tập đoàn Lukcy vui tính đến vậy sao

Nói về nghịch ngợm đựng độ chị Lucy nhà ta rồi Hai người này mà hợp lại quây ban nhà

- Người đó là con trai tập đoàn Refox..... Gajeel Refox tính tình thì mưa nắng thất thường ... mình không hiểu rõ về cậu ta lắm còn về vẻ đẹp thì cậu yên tâm đi chuẩn không cần chỉnh

- O đẹp bằng người này không ?? – Arise đưa tay chỉ vào Natsu ...

Anh chỉ đứng một bên nghe thôi Vậy mà cũng bị lôi vào so sánh Rốt cuộc hai người này nghĩ gì vậy trời

Lucy xoay mặt đưa mắt nhìn chăm chăm vào Natsu ,... rồi mỉm cười ...

- Đối với mình thì người này đẹp hơn – Giọng Lucy thì thầm ...

Arise mỉm cười tỏ vẻ hiểu ý

- Làm bạn nhé – Arise ngỏ lời

- Tất nhiên rồi mà cậu không đi học hả ??

- Có chứ học ở trường nữ sinh cũng nổi tiếng giống Fairy Tail đấy ..

-Ồ mình biết rồi học viện toàn là nữ ...

-Ừ ừ khi nào rảnh mình muốn đi chơi cùng cậu và Levy được không ??

- Ok Thôi tạm biệt cậu Mình đi học đây ...

Lucy mỉm cười rồi cùng Natsu rảo bước đi

Trường Fairy Tail

May mà đi chiếc BMW không bị trễ giờ

Lúc này học viện có vẻ yên tĩnh quá chắc có xung đột hay sự buồn bã thê thảm nào cả

Lucy dáo dác nhìn xung quanh lúc này mấy đứa bạn có hạnh phúc hết rồi Suốt ngày quần lấy nhau nên Lucy cũng ít tiếp xúc với họ

- Lucyyyyyyyyyyy..... – Erza từ xa bay tới ...

Theo phản xạ tự nhiên nghe có ai đó gọi tên mình Lucy ngoái đầu lại xem

- Nhà cậu Nhà cậu Nhà – Erza thở hồng hộc ..

- Ủm mình biết rồi mình không sao

- Erza à, cậu lo lắng thái quá rồi đấy – Jellal từ phía sau đi tới

- Hừm Tự nhiên qua nhà cậu ấy định hỏi vài chuyện Vừa nhìn thấy là tan nát hết mà cũng không có người trong nhà nói sao mà không lo lắng được – Erza nói một mạch ...

- Ô phiền cậu rồi Haizzzzz..... Mình cũng đang đau đầu đây ...

- Mà chuyện gì xảy ra vậy cậu đâu có ân oán với ai

- Ủ thì do một người nào đó ghét mình

- Ghét ??? trên đời này chỉ có con nhỏ Lisanna là ghét cậu thôi ... không lẽ là nó

- Ủ .. cậu đoán đúng rồi mình cũng bất ngờ lắm

- Cái gì ?? – Cả Jellal và Erza đồng thanh

Natsu thản nhiên nhìn trời trăng mây đất mặc cho 4 con mắt hằm hừ trừng thẳng vào người anh

Jellal và Erza quá kinh ngạc vì hành động giành giật Natsu của Lisanna quá tàn bạo

- Được rồi Hai cậu làm ơn cho sóng biển yên dùm đừng bão nữa – Lucy nhảy vào khuyên can ..

Lúc này hai người họ mới chịu dừng ánh mắt ấy lại mà Natsu đào hoa thiệt gái đeo nhiều quá khổ Lucy

Mà suy đi tính lại thì Gray, Jellal và Gajeel cũng bị đeo nhóc đấy thôi đâu phải Natsu đẹp trai cũng khổ

Lucy đưa mắt nhìn xung quanh Hình như cô phát hiện ra ai đó

- Levy – giọng Lucy hét lớn ...

Đang trò chuyện với Gajeel thì Levy xoay mím cười nhìn Lucy

- Levy... cậu biết hôm nay mình gặp ai không ?? – Mặt Lucy hớn hở ..

- Đừng có đổ nữa giải luôn đi – Levy nhăn nhó

- Arise ... cậu biết không ?? Cô ấy rất quan tâm đến cậu đấy

- Hả ?????????? Bây giờ cậu ấy sao rồi khỏe không sống tốt không ???

Lucy ngơ ngác nhìn Levy..... câu này hồi nãy Arise hỏi rồi mà sao trùng hợp quá vậy

- Ô khỏe tốt – Lucy chẳng biết nói gì

- Haizzzzz..... lâu quá không gặp cũng có chút nhớ

- Hai người có quan hệ gì vậy ???

- Người thân

- Ohhhhhhhhhh...

Tan học

Mọi thứ vẫn bình thường như cũ nhà ai nấy về
Riêng Lucy là được Natsu lôi vào nhà đem về biệt thự của mình tiếp
Loki rảnh rồi không có việc gì làm phóng mô tô dạo vòng quanh phố cho vui
Anh cảm thấy rất chán nản cả tình yêu cũng không có ... đẹp trai mà phải F.A suốt đời sao
Cái này hơi bị bá đạo +_+
Ánh mắt long lanh dáo dác nhìn xung quanh Cũng chẳng có gì mới mẻ ... tất cả đều như mọi ngày
Loki muốn kiếm thú vui cho mình mà cũng không có sao anh cảm thấy cuộc đời mình chất chứa đầy từ
« chán ».....
Vừa lái xe vừa thả hồn suy nghĩ thì
Rầm
Ôi !!!..... xe máy đụng xe đạp Ai mà tốt số quá Bị Loki đâm phải
Loki giật mình hồn phách bay tùm lum tại anh không lo tập trung ... không biết là đụng phải ai đây
... lỡ có chuyện gì là chết chắc ...
Anh cố gắng đứng dậy mặc cho cái chân hơi bị đau
Mọi người xung quanh đó bu lại xem phim hành động
Dàn bình luận xôn xao chỉ trích Loki cảm thấy tai mình sắp bị điếc rồi
Mà họ nói cũng đúng lỗi là tại Loki
Anh ráng nhìn cho kĩ kẻ xấu số Bị mình đâm phải và
- O
Chẳng có gì có thể diễn tả sự ngạc nhiên này hơn là một cô gái ...mặc đồ thể thao chắc đang chạy
xe để thư giãn xả street.... Tiện thể tập thể dục luôn ...
Nhưng bây giờ cô ấy bất tỉnh rồi

Bệnh viện
Lần này tiêu rồi Cô gái đó được bác sĩ chẩn đoán gãy chân
Số xui kinh khủng rước họa vào thân ban đầu chỉ định chạy dạo quanh phố bây giờ đụng người
ta gãy chân...
Thứ nhất ... phải đền tiền Mà chuyện này không thành vấn đề...
Thứ hai phải bỏ thời gian để chăm sóc cho cô ấy Lỗi tại anh gây ra mà ...
Thứ ba nếu gia đình cô ấy mà biết anh sẽ bị mắng một trận xối xả không thương tiếc dám đụng
con gái nhà người ta ...
Đúng là đại họa của Loki mà anh chỉ biết ngồi than thở một mình ...
Sau khi cấp cứu xongbây giờ cô ấy đang ngủ Nói đúng hơn là hôn mê ... may mà cái đầu không có
vấn đề nếu bị mất trí nhớ hoặc tâm thần Loki chuẩn bị hòm và nhang là vừa mọi người sẽ cúng
cho anh
Mà suy nghĩ thì lần trước anh và Lucy cũng gặp tai nạn như vậy Từ đó tình yêu xuất phát không
biết lần này có như vậy không ??
Loki ngán ngẫm gật gù ngồi cạnh giường cô ấy

Và điều khiến anh tỉnh ngủ là nét dễ thương táo bạo đậm đà làm sao Loki nhìn không chớp mắt lúc trước chỉ gặp nhau rồi giao tiếp thôi Bây giờ nhìn kĩ đáng yêu quá Ngắm quài không chán Thế là cái vẻ mặt của Loki dần bị đơ

Một lúc sau

Người nằm trên giường bắt đầu tỉnh lại đúng là ác mộng mà đang chạy xe tập thể dục thì bị tai nạn

Cô gái ấy ngơ ngác nhìn xung quanh Sao phong cảnh lạ quá vậy đây là bệnh viện Vậy ... chuyện lúc này là sự thật

Và đập vào mặt cô là một thằng con trai đang chống cằm nhìn mình đắm đuối

Arise ngồi bật dậy Kéo cái gối quăng thẳng vào tên ấy

Loki tự dưng bị đập vào mặt Hoảng hốt xem té ghế

Vừa này còn thấy đáng yêu Sao bây giờ dữ quá vậy Dễ thương mà thương thì không dễ

- Ô cậu - lúc này Arise mới nhận ra

- Cô «Ồ » cái gì nữa

- Cậu là người đụng tôi

- Ủ ừ Xin lỗi Tại tôi Không tập trung lái xe ..

- Đưa cái gối lúc này cho tôi ..

Loki nghe theo đặt cái gối vào tay Arise Và

Phải nói là anh hơi bị ngu Arise nắm chặt quánh tới tấp vào người anh đưa vũ khí cho người ta chém mình

67. Chap 75: Quà Bí Mật

Loki ngơ ngác đúng là quan gia ngổ hạp mà tự nhiên đưa cái gối làm gì cho bị đánh tới tấp phải nói là anh ngu hay là khờ đây

(cũng có thể là đại gái

Arise đang rất sôi máu đây ở đâu ra dám phải cô cái chân bị bó bột không đi đâu được Sao hôm nay lại gặp chuyện xui xẻo đến vậy Nhìn cái mặt Loki là cô muốn đập

Cái gối biến thành vũ khí một người đánh một người né

(Em lạy hai anh chị

- Nè, cô đánh đủ chưa Tôi không phải bức tường – Loki nắm chặt cái gối ... vẻ mặt hầm hừ ...

- Cậu còn nói nữa hả ??? Cái chân của tôi phải làm sao

- Ô Tôi Mà cô ngừng đánh dùm cái được không ??....

Arise chuyển sang im lặng Khóe mắt hoe đỏ hình như là bắt đầu khóc ...

Loki trừng mắt nhìn Chỉ muốn loay hoay lúng túng

- Tôi Tôi ... tôi xin lỗi mà Làm ơn đừng có khóc

- Cậu nói đi Tôi bị gãy chân Phải mất hai tháng mới lành lại ... vậy suốt thời gian đó Công việc của tôi ra sao Còn phải đi học nữa . – giọng Arise nghẹn ngào ...

- O thì

- Hức Hức Hức

- Khoan đã ... tôi bảo là đừng khóc mà ... trời ơi em xin lỗi chị Em biết lỗi rồi hối hận lắm

- aaaaaaaaaa..... bây giờ cậu có hối hận thì cũng muộn màng rồi

Loki nhức cả cái đầu chẳng biết phải giả quyết làm sao đây nữa .. tự nhiên rước cái của nợ vào thân ... haizzz..... khổ quá đi

Arise không tìm được nước mắt Ngồi khóc nức nở tai nạn xảy ra Trì hoãn công việc của cô

- Gia đình cô ở đâu để tôi báo cho họ – Loki gãi đầu ..

- Tôi tôi sống một mình không có gia đình hức hức

- Cái gì ?? cô đùa đủ chưa Tôi đang nói rất nghiêm túc

- Đến bao giờ cậu mới tin đây tôi nói thật Tôi sống một mình ... không có gia đình ...

- Vậy – Loki cứng họng ...

Arise lặng thinh đi đúng là đại họa mà nếu biết chuyện gì xảy ra Cô đã không ra đường rồi

- Vấn đề là ai sẽ chăm sóc cô trong thời gian nằm viện bị thương ở cái chân thì không thể tự mình làm được tất cả mọi việc ...

- Tôi không cần ... – Arise giận cá chém thớt ...

- Cô

Arise không thèm đếm xỉa đến Loki nữa cô nằm xuống .. đắp chăn kín từ đầu tới chân chẳng muốn nghĩ ngợi thêm

Chuyện gì đến thì nó sẽ đến ...

Loki chỉ muốn đứng nhìn rồi chôn chân tại chỗ Tất cả là lỗi của anh ... là anh không tập trung lái xe bây giờ phải làm sao đây

Phòng làm việc của ông Jude ..

Nhân lúc Lucy và Natsu chưa về một người lạ mặt được ông mời đến

Cả hai người trò chuyện vu vơ về công việc gì đó ...

Dáng vẻ thành đạt của người đó trông rất giống người trong ngành y lẽ nào là bác sĩ chẳng

Một lúc sau

Ông Jude nhanh nhẹn ra ngoài xem xét tình hình Lucy và Natsu về chưa Sau khi kiểm tra kỹ càng....

Ông loay hoay ... kéo hộp bàn mình ra có hai mảnh ni long

Đặt trước mặt người đó tháo tác như đang che giấu chuyện to lớn ...

- Tôi muốn nhờ cậu việc này - Ông Jude tỏ vẻ rất nghiêm túc...

- Xét nghiệm xem phải người thân không ?? ...

- Oh cậu đoán đúng rồi Tôi đang rất hoang mang ... làm ơn nhanh dùm

- Ông đưa mẫu đây ... để tôi về xem sao

- Đây là tóc của đứa con gái đó còn đây là tôi Phiên cậu làm gấp ...

- Ủ ... Được 1 tuần nữa tôi báo với ông

- Nhanh hơn được không ?? thật sự là rất vội

- Để xem khi nào có ... Tôi sẽ gửi qua cho ông ... trong thời gian sớm nhất có thể

- Phiền cậu rồi mà đừng nói cho ai biết tôi sẽ hậu tạ cậu sau ...

- Ủ ... tôi biết rồi còn việc gì nữa không ??

- Bấy nhiêu đây là đủ ... tôi chỉ muốn nhờ cậu vậy thôi

- Vậy tôi về đây tạm biệt ông ...

- Cám ơn nhiều Để tôi tiễn cậu ,.....

Nói rồi cả hai người rảo bước ra ngoài liệu sau khi biết kết quả Lucy có phải là con gái của ông không ?? nếu đây là sự thật thì ...Natsu phải giải quyết ra sao

Ông Jude đau đầu chặc lưỡi ... Đời người đúng là trở trêu

Hoàn cảnh này chẳng ai mong muốn xảy ra nhưng bây giờ nó đã đến thật rồi có ngăn lại thì cũng không kịp nữa ...

Chiếc BMW đột nhiên xuất hiện dừng trước cửa chính ...

Natsu đảo mắt nhìn người đàn ông lạ mặt bước ra từ nhà của mình ... không khỏi thắc mắc ...

Natsu lồi Lucy xuống xe Rồi đi một mạch vào nhà

Ông Jude hơi bị hốt hoảng Nhưng Natsu lại tỏ ra không thèm quan tâm Vì vậy Ông có vẻ yên lòng Dù sao thì thằng con này Chẳng biết hỏi thăm cha nó gì cả từ nhỏ đến lớn đã như thế rồi ...

Lucy lễ phép gật đầu chào một cái Natsu liếc qua rồi kéo cô đi ...lên phòng của mình

Cô chỉ biết ngơ ngác Ngồi xuống giường

- Nè, sao anh không chào ông ấy một tiếng – Lucy cần nhần ...

- Hừm ... đừng xen vào chuyện của anh ...

- O Vừa phải thôi nha Em chỉ muốn tốt cho anh vậy mà còn nói vậy nữa ...

- Nếu muốn tốt là bỏ cái tình hiền lành ấy dùm đi nếu Lisanna còn đến kiếm chuyện nữa thì có thể ngày ấy sẽ có tin hot

- Anh định làm gì đừng có mà chém giết nữa nha nghĩ thông suốt dùm em đi mấy thứ đó không đáng để anh quan tâm đâu ...

- Ủ ... Em đừng nghĩ nhiều cứ sống theo cách của mình Nhưng làm ơn pha chút độc ác có thể em mới không bị người ta hãm hại ...

- Hừm ở đời thì phải sống lương thiện một chút nếu em ác Thì ngày đó Chúng ta không quen biết nhau

- O – Natsu cứng họng dù sao thì Lucy nói cũng đúng ...

Nếu lúc đó cô quay lưng bỏ đi thì Natsu có lẽ đã chết rồi ... Không còn ngồi ở đây cãi vã nữa Đúng là anh rất mang ơn cô Nhưng hiền quá cũng không tốt ... để bị người ta ăn hiếp

- Thôi mệt – Natsu đứng bật dậy

Lucy mỉm cười nhìn chăm chăm vào anh Rồi chợt nghĩ ra gì đó ... bây giờ ... đồ đâu mà thay không lẽ mặc đồ của Natsu tiếp Ôi !! ... đúng là thảm họa mà

Natsu loay hoay lục đục tìm kiếm gì đó..

Còn Lucy thì ngồi gục đầu đỏ mặt phải biết nói sao đây

Natsu bỗng thấy yên tĩnh quá ... quay sang nhìn Lucy ...

Anh mò mẫn cái gì trong tủ rồi cầm trong tay Rón rén bước đến gần Lucy Do cô cúi đầu nên không biết gì cả và

Bỗngưng có vật nào đó nằm trên đầu mình Lucy ngỡ ngàng xen lẫn tức giận Ngược mặt lên

- Anh làm gì vậy ?? – Lucy phùng mang trợn má ...

- Xem đi rồi biết

Lucy kéo xuống Rồi ngơ ngác nhìn Cả sắp đồ được Natsu kêu người ta chuẩn bị phải nói là bộ nào cũng rất dễ thương

- Cho hỏi được không ?? – Lucy chuyển sang thắc mắc

- Cái gì??

- Anh định để em sống ở đây luôn hả ở đâu ra mà nhiều quá vậy ...

- Không biết chiều này anh muốn dẫn em đến một nơi coi như đây là quà của anh tặng em ... chuẩn bị đi

- Ô Cái gì vậy bật mí trước được không ????

- Chiều đi rồi biết Không muộn đâu

Lucy trề môi gật gù suy tư Natsu định làm gì vậy ta

Bệnh viện

Arise vừa mới chớp mắt xong bắt đầu gãi đầu Dụi mắt thức dậy ...

Không gian yên ắng làm sao chỉ có vài tiếng gió xào xạt đung đưa cùng những hàng cây ở bên ngoài Ánh nắng mặt trời cũng bén lên bước qua cửa sổ Cảnh vật thân quen căn phòng trắng toát của bệnh viện ...

Arise ngỡ ngàng nhìn xung quanh Quá lời rồi chắc cậu ấy về thiệt Lần này khổ đây Muốn xin lỗi mà cũng không được

Đúng là cô nói chuyện với anh không được nhẹ nhàng lắm nhưng lỗi là của anh mà chắc tức giận bỏ mặt cô luôn rồi ...

Arise thở dài Đưa tay gì chặt vào cái giường định bước xuống thì

Bỗngưng cô nắm phải cái gì đó mềm mềm con gì vậy ?? Arise hơi bị toát mồ hôi từ từ xoay đầu chuẩn bị nhìn xuống và

Kẻ nào đó gục đầu lên giường cô ngủ còn cái mà cô vừa nắm được Là tay của người đó

Arise thở phào nhẹ nhõm Tưởng con gì mà lại vào đây

Lúc này cô lo nhìn ngoài cửa không để ý cạnh giường mình Có người đang nằm ngủ rất ngon lành

Arise định liếc một cái rồi quay mặt đi chỗ khác nhưng sự thật trở trêu là người này quá đẹp Arise vừa nhìn là bị hấp hồn ngay lập tức ...

Hàng mi dài đôi mắt khép nhẹ lại do lúc nào anh cũng đeo kính Nên cô mới không nhìn kĩ được bây giờ anh đã tháo ra rồi phải nói là anh có đôi mắt của thiên thần Nhưng lại phải bị che giấu bởi vỏ bọc kính cận uống thậtnhìn từng góc độ Arise mãi lo ngắm ... quên cả thời gian

Một lúc sau

Loki bắt đầu động dậy Có lẽ là anh sắp thức dậy rồi ...

Arise giật mình Quay mặt đi chỗ khác

Loki ngáp dài ngáp ngắn rồi dụi mắt vươn vai Nãy giờ gục đầu ngủanh cảm thấy hơi mỏi ở phần cổ

Arise không tỏa ra cảm xúc nào cả về mặt lẫn trạng thái đều bình thường ...

Loki nghiêng đầu nhìn cô một cái rồi mỉm cười

- Haizzzzz... cô không cần ai chăm sóc nhưng ... nếu tôi bỏ về thì không yên lòng lắm

-

- Có làm phải có chịu tôi sẽ đảm nhiệm chức vụ chăm sóc cô trong hai tháng năm viện ...

-

- Nè, sao cô không nói ?? Rốt cuộc là có đồng ý không ???

-- Arise đan hai tay vào nhau ...

- Haizzzzzz... Đến bao giờ cô mới chịu hết giận Tôi biết lỗi rồi ...

- Ủ tôi Tôi.....

- Tự dưng im lặng bây giờ nói được vài chữ thì ngừng

- Tôi thì....

- Nếu cô muốn xin lỗi tôi vì đã quá lời thì nói luôn đi – Loki giọng trêu chọc Anh nghĩ cô làm gì mà chịu xin lỗi Về mặt cười khả khả

- Ủ ... tôi xin lỗi

Nghe hết câu Loki xém té ghế thiệt hả trời !!!! cái này không đùa được đâu ???.....

- Cô ... cô ... cô .. xin.. lỗi thiệt ??????

- Có gì sao ?? ... thì

- O tôi mới thấy ... cô biết xin lỗi - Loki về mặt ngạo mạn làm sao

Arise muốn yên lành một chút Loki lại lên giọng chọc giận cô tiếp Thế là Cái gối được sử dụng để nằm bây giờ biến thành dụng cụ đáng thương Trùng trị kẻ miệng lưỡi trêu chọc ...

Loki bị đánh tới tấp Dù gì cũng là gối Anh cũng không cảm thấy đau

Arise đang rất nóng đây đã nói chuyện nhẹ nhàng rồi mà còn giở thói xấu.....

Có lẽ Loki phải bị ăn gối suốt hai tháng quá ... tội nghiệp anh

- Thôi được rồi, tôi nghĩ nói Đừng đánh nữa

- Cậu mà im miệng Chắc kiếp sau

- Ohh.... Trời ơi !! đừng đánh nữa

Lúc này Arise mới chịu dừng lại Loki ngồi kế bên thở phào nhẹ nhõm

Cuộc sống hàng ngày đúng là chán thiệt.... chuyển sang chăm sóc người nào đó cũng được Loki ngồi suy nghĩ vu vơ

Chiều

Ánh nắng mặt trời có vẻ đang dần yếu ớt đi mùi hương của gió thoảng qua ngày càng nhiều cảnh vật yên tĩnh làm sao thời điểm thích hợp để chúng ta dừng chân trong thời gian ngắm nhìn mọi thứ xung quanh mình thư giãn thoải mái

Lucy soạn cho mình một cái váy trong rất dễ thương thiết kế giản đơn... mộc mạcnhưng lại gợi nét táo bạo về sắc đẹp của cô ...

Natsu loay hoay rồi chợt dừng lại trước trước Lucy ánh mắt anh dường như bị mê hoặc hoàn toàn
Lâu nay anh chỉ thấy Lucy mặc đồng phục váy Fairy Tail rồi mấy bộ piyama Quần jeans áo thun nữ cá tính ...

Ồi !! hôm nay Lucy diện váy hồng xinh rực rỡ Do Natsu bảo ông quản gia chuẩn bị dùm ai ngờ khi mặc vào lại làm người ta bị hấp hồn đến vậy

Lucy nhìn dáng vẻ thờ thần của Natsu mà cảm thấy thắc mắc

Cô nhúm mày Rón rén bước lại gần anh Natsu giống như người mất hồn đôi mắt đắm chiu nhìn chăm chăm vào Lucy ...

- Anh đang làm gì vậy – Lucy quơ tay trước mặt Natsu ...

Lúc bấy giờ anh mới chợt tỉnh lại Từ nãy tâm hồn cứ bay lòng vòng Lucy Phải chấn chỉnh mới được

- Ô không có gì
- Hừm
- Đi thôi
- Anh đừng có hù dọa em đấy nhé Không chịu bắt mí trước
- Vậy hết vui Sao tính em tò mò quá vậy ...
- Anh Hừm kệ em
- Thôi được rồi Đi thôi

Nói rồi Natsu kéo tay Lucy chạy ra Hai ông bà Jude dáo dác đưa mắt nhìn

Bà Jude thì đang rất tức giận con dâu không phải là người giàu có Natsu rước nhầm cái của nợ rồi Bà ấy lúc nào cũng chỉ có tiền xuôi gia phải môn đăng hộ đối
Còn về phía ông Jude thì đang rất muốn biết kết quả xét nghiệm thương xót cho người vợ cùng đứa con gái năm xưa..... nếu ngày đó ... ông không vội vàng phản bội lừa gạt bà ấy thì chắc hôm nay Đã không có chuyện gì xảy ra Và Natsu cũng không chào đời

(Chuyện như thế mà xảy ra tác giả khỏi viết là vừa ...)

Lucy lễ phép gật đầu chào dù gì cũng đang ở nhà người ta Phải gia tiếp cư xử thật lịch sự để còn ưu ái cho đứa con dâu tương lai này chứ ...

Nhưng mọi việc lại không như cô nghĩ

- Hai đứa đi đâu đấy – Bà Jude đứng dậy bước lại gần họ
- Không phải chuyện của bà ...
- Mày thằng con này tao có dạy mày nói chuyện như thế với mẹ mình không ???
- Tôi có việc riêng của mình được chưa ??...
- Có gì mày cũng phải báo cho mẹ một tiếng chứ còn cô nữa Lúc nào cũng đeo bám lấy con trai nhà tôi – Bà Jude đang nói với Natsu thì xoay qua mắng Lucy
- Dạ con con ... không có mà – Lucy có vẻ hơi bị sợ hãi ..
- Nè, bà nói chuyện dễ nghe chút coi
- Rồi cuộc cô là hạng con gái gì cả ... ở trong nhà của tôi Mà còn tùy tiện ngủ trong phòng của Natsu ... cô chắc cũng không phải dạng ngoan hiền ... nghề nghiệp lẫn gia đình có vẻ không trong sạch Mẹ và cha

cô đâu rồi Sao không biết dạy con ... để nó lẩn loạn như thế này ... - Bà Jude mắng xối xả vào mặt Lucy ...

- Con con con Mong bác đừng xúc phạm mẹ con như vậy – Lucy giọng yếu ớt ...

- Cô còn dám lên mặt à cô tưởng tôi không dám làm gì cô hả Còn mẹ cô á..... tốt nhất về đây Đứng trước mặt tôi này..... mà quỳ xuống van xin Lúc đó có lẽ tôi đồng ý cho hai đứa kết hôn ... quỳ phải dập đầu đấy ...

- Bà nói đủ chưa thôi cái giọng ngạo mạn ấy đi Thực sự tôi không thể hiểu nổi bà.....

- Mày mù quáng rồi Con nhỏ này chỉ tiếp cận đến lấy đi gia tài kết xù này thôi Có mắt như mù Tỉnh táo lại đi con

- Bà – Natsu cứng họng Dù gì cũng là người mẹ đứt ruột sinh ra mình ... anh không thể bất hiểu được

- Còn cô .. tốt nhất là cởi bỏ cái lớp bọc giả tạo ấy đi.... Tôi khinh miệt gia đình cô đã nghèo khó ... mà bày đặt trêu cao Vịt mà đòi hóa thiên nga à xin lỗi không dễ vậy đâu

Lucy gục đầu im lặng nghèo là có tội sao cô chỉ muốn có một gia đình hạnh phúc Cùng nhau sống yên ổn trên con đường tương lai vậy mà cũng không thể được sao

- Phải chăng tôi nói đúng tim đen chắc mẹ cô cũng không trong sạch gì Để con gái của mình ở chung với thằng con trai khác thật đúng là nực cười thế mà không biết đến đây.... Cúi đầu dẫn đứa con gái hỗn xược này về nhà dạy dỗ

- Nè, bà nói đủ rồi đó tính tình của cô ấy như thế nào tôi biết rõ ... đừng xúc phạm gia đình người ta như thế - Natsu nhin hết nổi ..

- Rốt cuộc mày có phải con tao không ?? tại sao lại lên tiếng bênh vực nó tao nói có gì sao ?? cái hạng con gái như nó Thì mẹ cũng như vậy thôi đầu óc mày thông suốt một chút

- Thật sự không phải như bác nghĩ đâu nhà con bị người ta phá nát nên Natsu mới giúp đỡ con ở vài ngày thôi Con sẽ cố gắng kiếm nơi để sống tạm thời – Lucy cố gắng giải thích

- Lời ngon tiếng ngọt quá he tôi chưa thấy người nào mặt dày như cô Cái gì mà ở vài ngày cô định đến khi nào mà lấy được hết tài sản mới chịu bỏ đi đúng không Gia đình tôi bây giờ chẳng còn gì để cho cô lấy đâu Đừng mơ mộng hão huyền nữa.....

- Con con thật sự không có mà Concon- giọng Lucy nghẹn ngào đau khổ làm sao ...

Natsu mất hết lòng kiên nhẫn Vòng tay ôm chặt cô

- Chuyện của tôi như thế nào không cần bà quan tâm Tương lai của tôi ra sao Một mình tôi quyết định đừng xen vào Tốt nhất là vậy ...

- Tao chỉ muốn làm sáng tỏ cho mày hiểu bản thân con nhỏ này Còn cô thì Kêu bà mẹ dơ bẩn đem về nhà mà dạy lại đi Đừng ở đây nữa Tôi thấy chướng mắt lắm

- Con – Lucy chưa kịp nói hết câu ...

- Ấy chà ... ấy chà Giọng ai mắng nghe vui ghê Con chào bác ... mặc dù mới gặp lần đầu nhưng con rất thích cái tính ngang ngược xấn vào chửi người khác Cho bác 1 like ạ - Levy từng đâu nhảy vào ..

Mọi người ngơ ngác nhìn Levy Miệng lưỡi của cô đúng là thâm hậu thiệt ... tuy cười vui vẻ Nhưng lời nói như dao găm vào nội tạng của người khác ...

Bà Jude sùng máu tức giận dám nói bà như vậy sao ...

- Cô là ai ?? tại sao lại đến đây ?? còn nữa .. tốt nhất nên rút lại những lời lúc nãy cô vừa nói ...

- Dạ, con có làm gì sai đâu ạ Trời ơi bác khiêm tốn quá ... để con kiếm việc làm cho bác nha ... đảm bảo ăn khách lắm Cái mặt hầm hừ như cọp cái của bác chắc cũng hợp lắm Mà nhiều nếp nhăn quá ...

- Cô cô từ đâu xông ra miệng lưỡi sắc bén lắm Còn định đặt nghề nghiệp cho tôi nữa à ...

- Dạ..... mỗi đợt kiếm được nhiều tiền lắm mà tội là chắc vừa vào là bị người ta phan dèp ... không còn cây rặng nào cả Bác ra ngoài chợ ấy ... cái lộn mướn Nghề đó hợp với bác Để con giới thiệu ..

- Cô Cô.....- Bà Jude tức đến nói không nên lời ...

- Ôi !! Bác cứ nói ... tại ” cô” quai vạy Nhìn bác già hơn con mà Tưởng trẻ lắm hả ??? Chắc bác cũng khoảng 80 rồi ... haizzzzz.... Già mà ham ...

- Tôi nói cho cô biết Tốt nhất là biến nhanh khỏi đây ... còn nữa Tôi chỉ mới 52 thôi ... ở đâu mà 80.... Mắt con bị mù hả ?? tội nghiệp quá ...

- Trời ơi bác nói nghe hay ghê Con thấy người bị mù mới là bác ... mắt con sáng vạy mà yên tâm đi người ở hiền như con Sẽ gặp lành mà không như bác đâu Suốt ngày chỉ trích người khác ... haizzzz

- Côcô..... cô ...

Nói về dấu khẩu thì Levy mà đứng nhì Không ai dám giành vị trí đứng nhất cô chỉ muốn trừng trị kẻ khinh thường dùng lời lẽ không hay mắng người khác thôi.... Levy mỉm cười gặt đầu

- Levy Được rồi mà Đừng nói như vậy nữa – Lucy nhảy vào khuyên can

- Hừm mình nói đúng mà cậu cứ bênh vực hoài hèn gì bị người ta ăn hiếp là phải rồi

- Nhưng

- Thôi được rồi, mình nghĩ nói

- Tốt nhất là vậy Cô mà còn hé một lời nào nữa thì đừng trách tôi ác – Bà Jude tức giận nhìn chăm chăm vào Levy

- Dạ, con biết rồi ạ Không cần cọp cái nhắc nhở

- Cô – Bà Jude trừng mắt ... nói hết nên lời

- Bác nói mẹ Lucy dơ bẩn ... bắt buộc bà ấy quỳ dưới chân bác ... để con nói bác một điều Ai dơ bẩn phải quỳ còn chưa biết – Levy giọng hăm dọa ..

Lucy, Natsu và cả bà Jude ngỡ ngàng khi nghe câu nói của Levy nó có hàm ý gì Rốt cuộc Levy là ai ?? Tại sao lại nói như vậy Có ấy có biết gì về mẹ Lucy không ?? ...

- Levy .. cậu có ý gì ?? Cậu biết mẹ mình ở đâu hả ?? – Lucy nắm chặt tay Levy ..

- O Thì mình chỉ nói đại thôi Mình làm sao biết được ... không có chuyện gì đâu ... đừng lo lắng ..

- Levy cười xuề xòa ...

Lucy nghĩ là Levy chỉ buộc miệng nói ra thôi Chứ mẹ cô đang ở bên Úc ... làm gì có quan hệ với Levy Chắc là hiểu lầm mà nhắc đến làm Lucy nhớ mẹ quá Hơn 2 năm rồi Lúc đầu còn liên lạc được Bây giờ thì cũng biết tung tích nằm ở đâu luôn thực sự thì Lucy rất lo lắng cho mẹ của mình cầu mong bà ấy sớm trở về Đoàn tụ cùng gia đình

- Lucy em suy nghĩ gì vậy ?? – Natsu nhìn vẻ mặt thờ thần của cô

- O dạ..... không có gì chỉ là ... thấy lòng hơi nhớ mẹ ...

- Mình nghe định đến đây để thăm cậu Nghe Erza nói là nhà cậu bị người ta phá nát ,.... Biết ngay là được Natsu đem về mà Thiên tài là đây – Levy cười đắc ý ..

- Thôi được rồi chị ơi !! cảm ơn đã ghé thăm

- Mà hình như là không đúng lúc rồi Biết cậu vẫn khỏe và vui là được rồi Mình về nha ... tạm biệt cậu ... - Levy quay lưng đi ...

- O Cảm ơn cậu đã quan tâm nha ... tạm biệt đứa bạn của tôi ... - Lucy mặt vui vẻ tỉnh táo ...

Levy ngoái đầu lại Nhìn Lucy rồi nở một nụ cười dịu dàng nhu hòa làm sao Đối với cô ... Lucy là đứa bạn chân thành nhất Hoạn nạn có nhau ... ban đầu ... cô đến đây là vì nhiệm vụ nhưng cô đã gạt bỏ cái định nghĩ ấy rồi Lucy là bạn thân của cô Không phải là nhiệm vụ Cô thầm cảm ơn người đã giao cho cô công việc này Để được biết đến Lucy ...

* Minh hứa Cuộc sống của cậu sau này sẽ không bị kẻ khác khinh miệt nữa * - suy nghĩ trong đầu Levy

Sau đó Từ trong chiếc túi nhỏ Levy rút ra một cái máy ghi âm

Bà Jude bị Levy chơi một vỏ đầu Chẳng thể nói gì hơn ... quay mặt bước vào trong Tức lắm rồi đấy ...

Natsu thở dài Kéo tay Lucy chạy ra ngoài Vào chiếc BMW rồi phóng đi trong gió

Lucy lặng thinh đi suy nghĩ nhiều điều về mẹ của mình Bây giờ bà ấy sống có tốt không Có vui vẻ hạnh phúc không ?? ... từ nhỏ cô đã không có cha ... mẹ là người thân nhất của cô thế mà mấy năm nay Mẹ mình ở đâu cô còn không biết Lucy thầm trách bản thân mình,.... Phải mạnh mẽ lên Đợi chờ mẹ quay về ôm cô vào lòng

Còn về lời nói của Levy dù chỉ là nói đại thôi nhưng nó có ẩn ý rất lớn Liệu hai người ấy có quan hệ gì không ?? Lucy nghĩ đến mà cảm thấy nhức đầu ...

Natsu đang lái xe Thấy Lucy im lặng quá ... liếc nhìn qua ...

- Em đừng để tâm đến lời nói của mẹ

- O Dạ.... em chỉ nghĩ đến lời nói của Levy mà thôi Tại sao cậu ấy lại nói vậy ??

- Theo anh đoán mò là hiện tại mẹ em đang rất giàu có Cuộc sống rất phồn hoa Có lẽ Levy là người làm việc cho bà ấy chỉ đoán thôi nhà ... em đừng tưởng thật ...

- Mà em cũng muốn điều đó là sự thật Miễn sao đủ có cuộc sống bình yên là được rồi không cần giàu có như bao người khác đâu ...

Natsu trầm lặng rồi mỉm cười

68. Chap 76: Có Một Sự Hiểu Lầm Không Hề Nhẹ

Đây mới đúng là mẫu người anh yêu biết nghĩ cho người khác Không ham mê giàu sang vinh hoa Đặc biệt tính tình lẫn tâm hồn đều rất sâu sắc một điều gì đó làm anh có thể lạc lối giữa cái đẹp ấy Và cả nụ cười hiền hòa mà hạnh phúc làm sao nó khiến anh phải say mê choáng ngợp

Phải nói là tìm được Lucy anh đã dùng hết may mắn của cuộc đời mình anh chỉ cần Lucy mãi mãi ở bên cạnh anh thôi vậy là đủ rồi Quá đủ rồi ...

Natsu suy nghĩ vu vơ gì đó rồi mỉm cười một mình hồi đó anh đâu có hạnh phúc như vậy Bây giờ có được Lucy Lâu lâu thì lại ngồi cười một mình (người tâm thần.... tác giả chỉ nói đùa thôi)

Lucy đang ngồi mơ hồ nhìn làn không khí lảng vảng ngoài cửa sổ chợt xoay ánh nhìn về phía Natsu Làm gì mà cười vậy ta

- Sao em thấy anh vui quá vậy ?? – Lucy nhìn Natsu bằng đôi mắt của sự hiểu kì ...

- Không !!

- Vậy sao lại cười ...

- Có miệng không cho cười hả ??

- Hừm mặt em có dính gì không ?? Em thấy anh gian manh lắm nha ...

- Thôi được rồi, đừng đoán gì đoán non nữa ... anh chỉ cười khi ở bên em thôi ...

- O

Một lúc sau ...

Chiếc xe BMW dừng lại Natsu lôi Lucy chạy ra ...

Và

Một sự thật khiến Lucy xém chói với ngã xuống đất ...

Đôi mắt cô dường như mở to hết cỡ Miệng há hốc ú ớ cái gì đó môi khô cần Sắc mặt vừa xanh xao nhưng đượm một chút hồng hào ... Lucy siết chặt tay Di chuyển vào trong Trán cô toát mồ hôi ngày càng nhiều ..

Bước chân cô thật chậm rãi Lucy ngược nhìn xung quanh đây là sự thật có phải sự thật không ?? ...

Lucy đưa tay chạm vào bộ bàn ghế Từng góc cạnh Sự thật ư ???

Sau một hồi kinh ngạc hãi hùng Lucy đưa ánh mắt nhìn thẳng về phía Natsu Anh không nói gì chỉ đút hai tay vào túi quần Nhìn cô mỉm cười một cái ...

Lucy bám chặt lấy bức tường hơi thở dồn dập hẳn lên ... sau đó cô an tọa trên chiếc ghế mềm mại ấy ...

Natsu rào bước đi vào Thấy Lucy cứ ngơ ngác lơ ngơ xung quanh làm anh cũng phải bật cười ...

- Em đúng là đồ khờ - Natsu xoa đầu Lucy

- O đây là - Lucy hốt hoảng xen lẫn đỏ mặt

Căn nhà mà cô cùng mẹ chung sống bấy lâu nay mấy ngày trước là mớ hỗn độn Do kẻ nào đó nhẫn tâm phá nát trong phút chốc biến trở lại bình thường không một dấu vết tất cả đều được trang trí y hệt trước đây bởi vậy Lucy mới không tin vào mắt mình ...

- Anh ... - Lucy chẳng biết nói gì ... cổ họng tắc nghẽn rồi

- Chỉ là sửa sang lại Mua vài đồ dùng thôi có cần lộ cái vẻ mặt kinh ngạc đến vậy không ???

- Nhưng

- Em không thích hả ?? Hay là muốn ở chung nhà với anh - Natsu cười nham hiểm ...

- Anh nghĩ đi đâu vậy Để làm nó trở lại như cũ Chắc phải tốn kém Anh lấy tiền ở đâu ra vậy Nếu có thể Em sẽ lấy tiền cá nhân riêng trả lại cho anh Không đủ thì cho em nợ một thời gian nha ...

Natsu xoay mặt đi chỗ khác gục đầu đan tay vào nhau

Lucy thấy vậy Cứ ngỡ là tốn nhiều tiền lắm nên Natsu mới tỏ ra thái độ như vậy

Nhưng ...

Đang ngơ ngác thì Lucy nhận được một cái búng trán đau vô cùng Natsu nhà ta làm chứ ai Lucy xoa xoa với về mặt hơi bị tức giận ...

- Trả bằng em - Giọng Natsu nhẹ nhàng nhưng chứa đầy yêu thương ..

Lucy đơ người ra tim đập với tốc độ nhanh Hai má ửng hồng hẳn lên

- O Anh

- Thôi được rồi ... đừng có ngờ ngàng nữa Đây là món quà anh tặng cho em thôi ... không biết cảm ơn một tiếng hả ??

- Nhưng anh làm vậy có quá không Tiền sữa chữa nhiều lắm đấy Với lại anh còn mua vài thiết bị trong nhà nữa Thật sự là em đang cảm thấy rất mắc nợ anh đấy ...

- Haizzzzz.... Có gì đáng lo đâu Chỉ là lật vạt thôi ...
- Em thấy mình không xứng đáng như vậy ?? Tại sao anh cứ làm em thiếu nợ hoài ??...
- Bây giờ muốn trả phải không ?? Để anh ghi giấy nợ ...

Nói rồi Natsu mò mẫn dưới bàn sắp giấy trắng Cùng cây viết ...

Xẹt Xẹt ...xẹt ...

- Rồi xong Đọc đi – Natsu đưa qua Lucy Bảo cô kí vào ...

” Cộng hành xã hội củ tởi mề đen

Độc lập – tự do – không cho cũng viết

GIẤY NỢ

Tôi tên: Natsu Heartfilia là một người bình thường Sống dưới mặt trời trên mặt đất ... nói chung là đừng quan tâm đến ...

Giới tính 50 % 50 % đừng nghĩ ngợi nhiều..... nếu ai tin là thật thì người đó chắc cũng là ” trên trời rớt xuống ” (thừa biết tôi là Boy chính hãng ... chưa bóc tem)

Hôm nay tôi lập giấy nợ này Là muốn bắt đền cô Lucy Layla Ngu ngốc khờ khạonhưng là vợ tương lai của tôi

Hiện tại Tôi đã sửa sang nhà cho cô ấy và tốn một khoảng tiền rất lớn

Tôi muốn Lucy Layla phải trả bằng bản thân và trái tim cô ấy cả cuộc đời của mình ở bên tôi mãi mãi
.....

Mong các độc giả lẫn tác giả chúng dám dùm chân thành cảm ơn

kí tên

Natsu Heartfilia ”

(Ôi trời !! cái này đem đến tòa án Ai mà giải quyết dùm đây bá đạo trong từng hạt gạo)

Lucy đọc hết không kìm nén được ... bụp miệng ngồi cười Anh viết cái gì vậy trời ,.....

Có một sự vui không hề nhẹ

Lucy chịu hết nổi nắm chặt tờ giấy ngồi ôm bụng cười ...

Cả Natsu ngồi kế cũng vuốt xoa cái mái tóc mình rồi trề môi Không biết anh đang nghĩ gì nữa

Lucy ráng nín cười nhưng tại sao lại không được Mỗi hai hàm quá

- Được chưa – Natsu nhú mày nhìn dáng vẻ hài hước của Lucy

- Cho em 10 giây Để cười xong cái đã ... - Lucy hít thở sâu vào

Tiếng cười ngừng phát ra Lucy cố gắng lắm mới làm được Cô xoay mặt sang nhìn Natsu

- Nhưng như thế có được không ?? – Lucy có vẻ khó xử

Natsu liếc mắt nhìn xung quanh tỏ vẻ đang có âm mưu mờ ám gì đó Lucy nhìn mà muốn đập

- Chỉ cần – Natsu đang nói thì nghĩ

- Anh muốn cái gì ????

Natsu lục đục mò mẫn trong túi của mình sau đó anh rút ra hai chiếc chìa khóa.....

Đứng đưa trước mặt Lucy

- Em một cái anh một cái ... - Natsu đưa cho Lucy ...

- Đây là

- Chìa khóa nhà

- Cái gì ??? Vậy sau này trở thành nhà của anh luôn

- Ủ đúng rồi ... anh có quyền ra vào như bình thường em không được bắt ngờ hay tức giận gì cả Nghe rõ không ??....

- Anh

- Cái này không trách được tiền anh bỏ ra sửa lại cho em mà Cũng phải có phần chứ Định một mình ôm trọn gói hả ?? mơ đi cưng ...

- aaaaaaaaaaaaa..... anh đừng có thừa nước đục mà thả câu nha Nếu anh có ý đồ không chính chắn Em sẽ đá anh bay ra khỏi nhà này ...

- Chuyện sớm muộn thôi - Giọng Natsu nhẹ nhàng mà đầy bí hiểm

Lucy lạnh sống lưngsửng long nhím Suốt ngày nghe Natsu nói Làm ơn muốn nổi da gà Lucy gục đầu trề môi Phải đồng ý thôi Đây cũng là một phần công lao của Natsu Mà suy đi tính lại thì Lisanna mới là kẻ đầu sỏ đập banh nhà cô làm gì để Natsu nắm bắt cơ hội

- Quyết định sao rồi Nhà đây coi như là của anh và em – Natsu cười đắc ý

Lucy chẳng thể làm gì hơn gật nhẹ cái đầu

Natsu nhà ta trúng mánh rồi cười nhếch nhếch hãnh lên Thì ra là anh đã có kế hoạch ngay từ đầu sửa sang lại nhà cho Lucy rồi sẽ biến thành nhà của mình

Lucy ơi bị Natsu troll một vỏ nặng rồi

Vẫn ngây thơ hồn nhiên không biết gì hết

- Giấy nợ này kí đi – Natsu ra lệnh

- Anh đùa vừa thôi nha..... bảo kí nữa là sao – Lucy nhăn nhó cái mặt ...

- Trong đây có để“em phải trả bằng chính bản thân lẫn con tim cả cuộc đời của em ở bên cạnh anh mãi mãi” kí vào đi

Lucy ngạc nhiên nhưng rồi cũng giục cây viết trong tay Natsu Lặng lẽ kí vào

Reng reng

Một người đàn bà với cách ăn mặc thật sang trọng, quý phái Ngồi trên chiếc ghế mềm mại tuy chỉ là một cái ghế nhưng Là người đứng nhất tập đoàn Là người đứng đầu thế giới trong sự nghiệp kinh doanh ...

Bà ấy nhìn bật máy trong nhẹ nhàng

[Alo mom phải không ??]

- Ủ..... ta đây Con lúc này sao rồi có khỏe không ?? nhiệm vụ sao rồi

[Haizzzz.... Nhiệm vụ thì hoàn thành nhưng Hiện tại con đang nằm viện]

- Sao vậy ??

[Dạ..... con bị tai nạn .. gây chân Mất hai tháng mới lành lại]

- Còn công việc thì con tính sao ??

[Con gọi cho mom là muốn xin ý kiến Con sẽ nhờ một người đáng tin tưởng ,.... Thay mặt con giải quyết được không ạ]

- Con chắc là đáng tin tưởng chứ !!! ta không muốn có sự lừa gạt hay phản bội nào nằm ở đây

[Dạ, chỉ là thay mặt thôi Còn toàn bộ quyền hành thuộc về mom hết Đúng là con định đi nhưng do có vấn đề rắc rối này ... nên]

- Con biết tính ta mà giải quyết nhanh gọn nhé chỉ cần bước này nữa thôitất cả mọi thứ sẽ thuộc về chúng ta

[Dạ, con hiểu mà Cảm ơn mom đã chấp thuận]

- Đừng làm mom thất vọng

[Dạ..... con biết mà bye mom nhé yêu mom nhiều]

- Ngoan bye con

Sau khi cúp máy Arise ngồi thở dài trên giường bây giờ phải tìm ai đây Ngoài miệng thì nói vậy nhưng cô đâu có quen biết ai

Lần này tiêu rồi tiêu rồi

Arise đau đầu vắt óc suy nghĩ

Thường thì cô ở nhà làm việc rồi học tập Chỉ giao tiếp với các nhà kinh doanh, thương nhân lớn ngoài ra Cả bạn bè cô cũng không nói chuyện chung

Bạn bè xung quanh Khiến cô cảm thấy hơi bị thiếu tự do hôm nay họ tán gẫu vui vẻ Những vài ngày sao Thì lại quay lưng phản bội Đôi lúc ... Arise cũng cô đơn lắm Nhưng phải biết làm sao ngoài cổ găng chịu đựng

Từ nhỏ Cô đã không có tình thương của gia đình rồi mãi đến năm 16 tuổi ... Mới có một người nhận cô và Levy về nuôi cho cô cảm nhận được hạnh phúc ... Yêu thương của mẹ ...

Vì vậy ... dù có là nhiệm vụ gian nan như thế nào ... Cô cũng bằng lòng làm hết Chỉ để trả công lao to lớn này cho bà ấy ... dù chỉ là một phần nhỏ nhoi...

Arise vò đầu bứt tóc Nhờ ai bây giờ ... với cái chân bó bột này ... nếu cô đi thì sẽ làm ô nhục tập đoàn Lukcy haizzzzzz.....

Đang ngồi suy nghĩ thì

Cót cét (tiếng mở cửa)

Cá bản mặt đáng ghét của ai đó bước vào anh để hộp cháo trên bàn rồi ngồi xuống ghế ...

Arise liếc nhìn rồi xoay mặt đi chỗ khác ...

- Đến bao giờ cái tính tình dở hơi đó mới chịu thay đổi đây – Loki trề môi về mặt khổ tâm vô cùng ...

- Kệ tôi

Arise vừa mắng vừa suy nghĩ ở đây cô có quen ai đâu nhưng Loki thì chỉ mới biết vài ngày nhờ được không ta

Với lại Cô chưa biết tính tình anh là tốt hay xấu mà khi tiếp xúc thì cảm nhận được là tốt nhưng lỗ còn mặt hai thì sao Arise ghét nhất loại người như vậy ...

Đồng tiền hai mặt nhưng chỉ một mệnh giá Con người một mặt nhưng sao lại hai lòng

Nghĩ đến mà Arise cảm thấy bất an vô cùng Nếu không nhờ Loki thì biết tìm ai bây giờ ... với lại anh cũng là người có kinh nghiệm trong giới thương trườngnhưng

Mới biết người ta chưa lâu ... mà đã lên tiếng nhờ vả anh và cô cũng từng xung đột tự nhiên bây giờ muốn anh giúp thì ... chắc là khó khăn lắm đây ...

Loki chán nản cái cô gái này đúng là khó ưa thiệt lúc nào cũng về mặt hừm hừ đó anh nhìn riết chán rồi

Trong khi đó thì Arise đang ngồi đặng đo suy nghĩ ... cảm thấy rất khó xử Nhưng nếu không nhờ thì cái tập đoàn sẽ ra sao nghèo mà còn mắc cái eo

Nãy giờ không khi yên ắng quá Loki thì người thích sống sôi nổi một chút Như vậy ... anh mới cảm thấy vui

Nhưng chẳng có gì cả Arise thì ngồi xoay mặt đi chỗ khác làm gì đó Chỉ còn một mình anh thôi ...

Loki lắc đầu ngán ngẫm Cảm thấy cổ họng khô khan quá Đứng bật dậy ... anh rót nước trên bàn cạnh giường Arise Định uống thì ...

” Đoãng ”

Tiếng vỡ vụn vang lên ly nước nằm tan nát dưới đất Arise giật mình xoay qua

Haizzzz.... Anh Loki hôm nay hậu đậu quá Có ly nước cũng cầm không xong

Loki chặc lưỡi nhăn mặt gãi đầu

Cái áo của anh ướt nhem Muốn uống miếng nước mà cũng không được Ngồi thì chán cổ họng thì khát

(Mọi người có hiểu ẩn ý của tác giả không ??)

Ban đầu Arise có tỏ ra cảm xúc lo lắng như thấy anh không có gì nên tiếp tục đặng đo suy nghĩ

Loki bực mình anh ghét nhất là mặc đồ ướt

Arise thì vẫn chưa biết chuyện gì sắp ập đến

Mấy cái nút áo từ từ được tháo ra Body rắn chắc mạnh mẽ ở một chàng trai được để lộ một cách hoàn hảo Tiếp đó là quyn cái áo cởi ra Quăng sang một bên

Đợi nó khô rồi mặc tiếp

Arise suy nghĩ một hồi lâu thì cũng có quyết định

Cầu xin Loki thử xem ... dù gì cũng là thay mặt thôi ... Chắc không có chuyện gì xảy ra như vậy sẽ tốt hơn Chịu mất mặt một chút cũng chẳng sao ...

Thế là ... cái đầu của Arise từ từ xoay qua chỗ Loki và

- aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa

Loki giật mình tự nhiên la lên muốn xuất hồn đi tây thiên

- Cô làm cái gì vậy ?? – Loki đang cởi trần ...

- Câu này tôi hỏi mới đúng ... tại sao cậu lại không mặc áo ???

- Thì cô cũng biết rồi đó Tôi lỡ làm ướt ly nước ập vào mình ... ướt nhem cái áo

- Chịu ướt một chút không được hả ???

- Tôi không thích được chưa

- Cậu Aaaaaaaaaaaaaa.....

- Một quá đường la nữa Chừng nào khô thì tôi mặc lại có gì đâu mà làm gì vậy

Tự nhiên có một thằng con trai ở trong phòng mà còn không mặc áo Nghĩ sao mà không tức giận

Nếu cái chân cô không bị như vậy Chắc bây giờ với võ nghệ cao cường của cô Loki bị đập tới tả rồi

- Đi mặc áo vào nhanh lên – Arise thúc giục ...

- Nè, cô quá đáng vừa thôi nha..... chuyện của tôi ... đừng có xen vào ...

- Cậu - Arise tức quá nói không nên lời ...

Loki cũng có vẻ bức bối Anh cười nham hiểm đưa mặt xuống gần Arise 4 con mắt nhìn chăm chăm vào nhau ...

Arise toát mồ hôi Hơi bị sợ đẩy mạnh anh ra

Loki chối với xem té luôn

- Nếu không muốn ăn đòn thì đừng có giở trò với tôi – Arise máu sôi ùng ục

- Nè, tại cô mắng tôi trước ...

- Cậu có lỗi mà con nói nữa hả ?? Nếu không cởi áo thì làm gì tôi mắng cậu ...

Nói rồi Arise nắm chặt cái gối ... đập thẳng vào mặt Loki ..

Tự nhiên bị quánh một cách gọn gàng Loki giựt cái gối ... tỏ vẻ đắc ý

- Đừng mơ mộng tôi trả lại cho cô nữa Bị dụ 1 lần là đủ ... không có lần thứ hai đâu – đường cong trên miệng Loki ra dáng ta đây

Vừa dứt câu thì

« Phập »

Cái gối thứ hai bay vào mặt Loki ...

Thường thì chỉ có một cái Tại sao lại có nữa Loki ngơ ngác xen lẫn ngu ngốc ...

- Ở đâu nhiều quá vậy ?? – Loki nhìn chăm chăm vào Arise

- Yên tâm còn nhiều lắm

Nói rồi Arise đưa tay xuống sàn giường kéo lên một giỏ toàn là gối không ??

Mắt của Loki nhìn tới lộn tròn

- Cô.....cô- Sợ quá Loki nói hết nên lời ...

Và sau đó là liên hoàn gối bay thẳng vào mặt anh

Arise nhờ chị y tá chuẩn bị dùm Thì ra là sử dụng để chơi

Anh Loki nhà ta có phước ghê Khỏi ăn cơm cũng no rồi ...

Khoảng cả chục cái gối Bay thẳng vào người anh không một chút nhân nhượng ...

Loki ngỡ ngàng lỡ chọc giận cộp dũ rồi

Anh chạy lòng vòng qua trái rồi lại qua phải Arise thì ngồi yên tại chỗ ... mặc sức mà phan

Và

« Phập »

Hình như có ai đó bị té xuống sàn

Không phải Loki Vậy Là .

- á aaaaa – giọng Arise la oái ăm ..

Mãi lo ngẩn nhìn mục tiêu Arise sơ ý ngã xuống đúng là đau thiệt ...

Loki hét bị ăn gối vui quá trời !!!!!

Nhưng

Arise thì nằm dưới sàn Về mặt cô nhăn nhú lại Toàn thân ê ẩm Gặp cái chân bị bó bột Không đứng dậy được ...

Phải làm sao để lên giường lại đây ...

Arise cố gắng hết sức nhưng cũng không thể làm sao ...

Loki nhìn rồi từ từ tiến lại gần cô ...

- Để tôi giúp Ngồi – Loki chưa nói hết câu ...

Thêm một cái « Phập » nữa

Anh chàng hậu đậu Vươn chân vào đồng gối ở dưới Cộng với dãn nước trơn và

Arise là tội nghiệp nhất Bị cái thân xác to đùng của Loki đè lên không một chút thương tiếc

Cót cét (tiếng mở cửa)

- Chúng tôi đến xem xét tình hình sức – Chị y tá trợn mắt chưa nói hết câu

Cảnh gì đây Hot ghê anh chàng nào đó ... đang cởi trần nằm đè lên một cô gái cả lên ở dưới sàn gối bay tứ tung ...

Có một sự sốc không hề nhẹ

Arise choáng váng nhúc nhích hết nổi rồi ...

Loki vẫn chưa biết gì hết Tưởng là mình nằm lên đồng gối anh xoa đầu rồi ngồi dậy Mới phát hiện một điều kinh hoàng ...

Arise sắp trào ra nước mắt Loki thì trợn ngược trông trắng

Mấy cô y tá ở ngoài Xém chảy máu mũi

Theo phản xạ tự nhiên Loki đứng dậy để tránh gây rắc rối hay hiểu lầm thêm ...

Mà Arise thì không thể tự mình lên giường được ..

Thế là đang nằm choáng váng dưới sàn Loki bỗng nhẹ Arise lên ... đặt cô xuống giường ...

Mấy cô y tá muốn thốt lên « Men lý quá »

Loki giũt cái áo đang phơi nhanh nhẹn mặc vào Rồi đi ra ngoài ...

Một lúc sau

Sau khi làm xong Y tá đẩy xe thuốc đi ...

Lúc bấy giờ Loki mới bước vào ...

Nói gì đây cả hai cảm như sến

Mà Arise còn một chuyện muốn nói với Loki Tình hình này thì phải làm sao

Ngày mai là đến rồi Arise đành ngậm ngùi nuốt nước mắt vào lòng Siết chặt hai tay ...

- O.... ừm Tôitôi – Arise chẳng thể giải bày ...

- Tôi ghét dòng do tam quốc..... nói nhanh ...

- Tôi tôi thì tôi ..

- Cô không nói làm sao tôi biết đây ...

- Ờ thì tôi Có... một .. chuyện .. muốn ... muốn ... nhờ cậu

- Trời ơi !! tôi có nghe lầm không vậy ?? ... định nhờ vả mà đánh tôi tới tấp thế hả ??

- Thì thì .. cho tôi xin lỗi ... mà chuyện này quan trọng lắm ... tôi lại bị như vậy Nên nên mới nhờ cậu ...

- Nếu tôi có thể làm được

- Ngày mai Cậu đến tập đoàn Heartfilia ... diễn ra một cuộc họp ...tôi nắm trong tay cổ phần lớn nhất vì vậy

- Giành chiếc ghế chủ tịch !!!cái gì ?? cổ phần Heartfilia ... bán hết cho cô rồi sao ??

- Ủ ... tôi là thư kí tập đoàn Lucky ... đã mua hết rồi Ngày mai ... tập đoàn Heartfilia sẽ thuộc về Luckey ...

- Luk ...Luk ..Lukey ... ý cô là cái tập đoàn kinh doanh kim cương vàng bạc đánh quý ... ở bên Úc đứng đầu thế giới

- Ủ .. nó đó

Loki toát mồ hôi Lùi lại cả chục bước Có mơ anh cũng không dám tiếp xúc với tập đoàn đó Bây giờ lại gặp thư kí phải nói là may hay là xui đây ...

- Mà Tôi nhớ lúc hợp tác với cô ... là tập đoàn GD mà

- Đó là một tập đoàn nhỏ ... được mom của tôi dựng lên

- Cái Cái gì Cô nói nó nhỏ hả ?? Cái đó bằng nhà tôi đây ...

- Bỏ qua đi bây giờ cậu có giúp không ????

- Tôi là người Thay mặt thư kí tập đoàn Lukcy – Loki chỉ trỏ

- Ủ giúp dùm tôi đi mà ... làm ơn tôi không quen ai cả ... biết có mỗi mình cậu à.....

- Là mơ hay thật vậy

- Trả lời nhanh lên đừng làm tôi mất kiên nhẫn !!!!!!!

- O cổ phần đâu Mấy giờ

- Ngày mai ... cậu đến nhà tôi ... nói bà chủ thuê ... vào phòng ... ngăn kéo thứ hai Cạnh giường ngủ việc còn lại thì cậu hiểu rồi nhé ...

- Địa chỉ

Thế là Loki đã đồng ý thay mặt Arise Coi như cô thoát nạn lần này ...

Nhà Heartfilia....

Natsu ngồi uống trà Sẵn tiện giải quyết vài công việc đúng là một mỗi mà Suốt ngày cứ cắm đầu làm

Hết thời gian ở bên cạnh Lucy luôn đáng lẽ tối nay anh định đột nhập nhà cô Mà chắc không được rồi

Đang ngồi suy nghĩ vu vơ thì

- Cậu chủ..... có ai đó gửi quà tới – bà giúp việc ôm cái thùng nhỏ

- Ủ.... .. để trên bàn cho tôi

Natsu nâng ly trà Thưởng thức một ngụm

Lục đục xem cái gì mà ai gửi đến

Không để người gửi chỉ viết dòng ngắn Người nhận : Jude Heartfilia

Cái ông già này lắm chuyện Không biết ai gửi đây ...

Natsu bực mình xé ra xem Anh nghĩ chắc là công việc Coi cũng chẳng sao ...

Cái thùng rộng vậymà để có bìa giấy Natsu mắng chửi kẻ gửi Làm tướng có cái gì to lắm

Anh cầm lên rồi nhanh nhẹn mở ra xem

Mấy tờ giấy ở trong đó ghi cái gì vậy

« Đoãng »

Cả ly trà rót mạnh xuống sàn

69. Chap 77: Oan Nghiệt

Bảng xét nghiệm máu

Độ tương đồng 99,8 %

Jude Heartfilia và Lucy Layla

Ở dưới có tờ giấy nhỏ ” Tôi bận nên mới gửi đến ... chúc mừng ... đó là con gái ruột của ông đấy ”

Natsu Rung cầm cập Trợn trắng con mắt..... cái này là sao Tự nhiên lại xuất hiện ... rồi nói Lucy là con gái của cha mình vậy chuyện này.....

Hơi thở của Natsu bắt đầu dồn dập hơn Máy tờ giấy trên tay khẽ rơi xuống sàn Toàn bộ dây thần kinh trong đầu anh dường như đang tháo chạy khắp nơi

Và Tim anh đau . đau Rất đau Nó thắt chặt lại rất chặt ...

Với đôi mắt kính ngọc hải hùng Natsu dáo dác nhìn xung quanh

Bấy nhiêu hạnh phúc mà ông trời cũng đành cướp đi

” Dù thiên đàng hay địa ngục tôi sẽ mãi ở bên cậu ... tôi hứa đấy ”...

Lời thề thốt cũng nhau trải qua không biết bao nhiêu gian khổ Đôi lúc hy sinh cả tính mạng mình bất chấp tất cả Chỉ mong được ở bên nhau ...

Nhưng tại sao anh lại nhận được ... một sự thật phũ phàng thật đau lòng Anh em Chúng ta là anh em không thể đến được với nhau Là anh em cùng cha khác mẹ

- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

Natsu mất đi kiểm soát bản thân Trong đau khổ cả ngàn cây dao sắc ... đâm thẳng vào con tim đang dần mất đi hạnh phúc yêu thương ...

Đây có phải sự thật không ?? làm ơn ai đó hãy nói cho anh biết ...

Natsu khụy chân ngã xuống sàn Dòng ngấn lệ sâu thẳm trong tâm hồn Tuông chảy ra ... cuộn trào khắp nơi Như một dòng máu độc đang thấm đậm cơ thể anh ...

Nó đang rất đau đớn anh phải làm sao đây Khóc chẳng ?? Từ bỏ chẳng ??

Sức lực mạnh mẽ của một thằng con trai thật sự không chống chọi với nỗi đau vô bờ bến ấy ...

Con thuyền đang lạc lối ... nó lững lờ trôi mãi trôi mãi Không tìm được nơi đâu là đích Nơi đâu mang đến hạnh phúc cho nó...

Sóng gió đột nhiên ập đến Nhấn chìm tất cả ... yêu thương đang lặn xuống đáy mồ....

Con tim đau nhói với hai hàng nước mắt Sự thật mang đến cho anh hàng ngàn nỗi đau

Trải qua bao nhiêu ngày tháng thăng trầm ... đến cuối cùng anh và cô không thể ở bên nhau..... và đau nhất là không thể yêu cô được nữa ...

Natsu hoảng loạn nắm mạnh tay liên tục xuống sàn Dòng máu đỏ thấm dần phơi bày ra trước mắt ...

Với nước mắt máu đau đớn Natsu gánh chịu một mình Anh phải gạt bỏ sao ?? cái gọi là tình yêu mãnh liệt bấy lâu nay Đang chết đi nó đang chết đi Sự sống của nó Lụi tàn

Ở bên em sống bên em là một điều khiến anh có thể hạnh phúc mãi mãi nhưng oan nghiệt ông trời nở dành lòng Kéo em ra khỏi cuộc đời của anh sao thật sự quá tàn nhẫn quá độc ác ...

Khuôn mặt điển trai của anh dần xanh xao ... tái mét đi không còn giọt máu ... sợ hãi hoảng loạn Đang lần áp lấy anh

Hạnh phúc yêu thương đột nhiên tan biến Không còn một dấu vết ...

Tình yêu của em nụ cười của em ... Đôi mắt của em và cả đôi môi ngọt ngào của em anh đã ghi nhớ rất rõ đặt nó vào trong tim Mãi mãi giữ kín Nhưng Anh phải làm sao khi chúng ta là anh em....

Nỗi đau dần vạt ác quỷ trong cơ thể anh không thể chịu được nữa ... nó đang gào lên một cách thật đáng cay

Khóc nước mắt đáng giá rơi chua xót làm sao ...

Anh không thể kìm nén được nữa đến giới hạn rồi ... Điên loạn mất ...

Cơ thể của anh bắt đầu đứng dậy Đôi chân ấy chạy thật nhanh Bay thẳng lên bầu trời ... nơi mà người cha tàn nhẫn đang ẩn náu ...

Rầm

Natsu không thèm gõ cửa đá một phát tan nát ...

Ông Jude trợn mắt lên nhìn

Natsu chạy thẳng vào nắm cổ áo ông giật mạnh lên ...

Với gương mặt giàn giụa nước mắt xen lẫn sự giận dữ Natsu dần bị cơn ác quỷ dữ tợn chiếm lấy

Ông Jude ngỡ ngàng nhìn con trai mình chưa bao giờ ông thấy nó có biểu hiện như vậy Nó đang khóc thực sự là đang khóc và đau khổ rất nhiều....

Natsu gừ gừ hơn Ông Jude hoảng sợ Nó đã biết gì rồi ... tại sao lại phản ứng như vậy...

- Tôi hỏi ông ... - Natsu giọng khàn khàn quát mạnh

- Mày.... Mày ... muốn gì ... lẽ nào ...

Natsu giơ tờ giấy lên Đập thẳng vào mặt Ông Jude

- Tờ giấy xét nghiệm máu ... ông giải thích cho tôi ngay lập tức ...

- Mày.....m.. mày ... Biết rồi sao...

- Lucy ... L ... Lucy ... là ... là ... ai ... cô ấy không phải con gái của ông phải không ?? làm ơn hãy nói không phải đi tôi van xin ông làm ơn ... làm ơn Làm ơn

- Ta

- Không phải !!!!! Không !!! Không phải !!! Lucy không phải con gái ông ?? ... hãy nói là không phải đi tôi cầu xin ông ... đừng đối xử với thằng con trai này tàn nhẫn đến vậy ... - Natsu kích động ...

- O Ta Thì Ta ... mày ... - Ông Jude nói không nên lời

- Tại sao ông lại phản ứng như vậy ?? Lucy không phải con gái ông ... đừng tùy tiện nhận họ hàng Tôi xin ông đừng cướp cô ấy đi mà ... tôi cầu xin ông ...

Natsu buông lỏng tay ra rồi quỳ xuống dưới chân ông Jude ... người cha phạm lỗi lầm năm xưa Để lại đau khổ cho những đứa con của mình ...

- Tôi xin ông hãy nói là không phải làm ơn Làm ơn đừng cướp Lucy khỏi tôi bao nhiêu năm nay Tôi không tròn đạo làm con ... tôi sẽ bù đắp cho ông mà Đừng đối xử với tôi như thế Tôi tôi ...

Ông Jude đau xót Ngồi xuống đối diện anh Là lỗi của ông ... tất cả là tại ông thương để hãy trừng phạt một mình con những đứa trẻ không có tội ... đừng làm nó đau đớn người làm cha thật sự không thể giương mắt nhìn con mình mãi mãi khóc rồi ôm đau thương

- Ta xin .. lỗi ... là ta không tốt Ta xin lỗi ... Lucy thật sự là con gái của ta ... Là anh em cùng cha khác mẹ với con..... sai lầm lớn của cuộc đời ta con con

- AAAAAA..... ông cầm miệng lại ngay cho tôi ... đừng nói nữa đừng nói nữa đừng nói nữa ...

Natsu đứng dậy chạy một mạch ra ngoài ...

Ông Jude ngã khụy đau khổ nhìn những đứa con thơ bản thân ông thật đáng xấu hổ ngoại tình làm mẹ con Lucy phải chịu 18 năm gánh chịu nỗi đau để rồi khi sự thật phơi bày Thằng con trai của ông ... lại kích động đến như vậy cũng vì nó quá yêu Lucy Nhưng chúng nó anh em Sự thật này không thể chối bỏ được ...

Natsu không muốn ở cái nhà địa ngục này nữa Cơ thể rắn chắc đang rảo bước khắp nơi trên con phố bên ngoài mạnh mẽ nhưng trong lòng đang rỉ máu vết thương dần lan rộng ra không thể chữa trị được nữa rồi ...

Con tìm vỡ vụn ra từng mảnh tia hy vọng dập tắt..... sau bao nhiêu cố gắng đó Cuối cùng chúng ta vẫn không được ở bên nhau sao ?? thương để Hãy cho anh một lời xác định rõ ràng

Natsu mon men qua các con đường Nỗi đau dần vật bức xót Lạc lõng giữa dòng đời lớn lao này chỉ vì tình yêu đang rời xa anh hướng đến là đâu ... Mục đích sống là đâu ...

Natsu không cần tình anh em..... điều anh mong muốn ... Lucy là bạn gái của anh là vợ tương lai của anh Là người của anh Vậy mà ..

Cái chủ quyền mà anh đặt ra Lại không thể thi hành

Chúng ta phải làm sao Chấm hết chẳng Tình yêu bất tử mà cũng phải chết ??? sự thật là sự thật

Lucy loay hoay dọn dẹp vài món đồ trong nhà thì ...

reng reng reng

Cô giật mình phủ tay rồi chạy ra Tối rồi không biết có chuyện gì nữa ...

Natsu với dáng vẻ thờ thẩn như người mất hồn Cúi gầm mặt xuống Mái tóc lòa xòa che đi đôi mắt đang chảy dòng lệ sầu bi

Lucy ngơ ngác thường anh sẽ cười đắc ý rồi bay thẳng vào nhà cô Tại sao hôm nay lại cư xử như vậy ???.....

- Natsu anh .. s – Lucy chưa nói hết câu ...

Một vòng tay thật vội vã Ôm chặt lấy cơ thể nhỏ nhắn của cô Lucy ngỡ ngàng với hành động của Natsu Cái ôm này không có hương vị hạnh phúc thật kì lạ làm sao Lucy cảm thấy đang ẩn hiện một nỗi đau ở đâu đó ...

Natsu im lặng siết chặt vòng tay nước mắt chột nhọt nhòa lẫn dài xuống má ướm cả mái tóc phía sau gáy của Lucy....

Tự nhiên xông vào ôm chặt cô bây giờ thì lại khóc Lucy cứ ngỡ người ra và có chút lo lắng

- Anhsao vậy ...

-.....

- Natsu có gì nói em nghe đi Anh đừng hành động như vậy mà ...

- Không !! không có gì cả ...

- Tại sao anh lại xuất hiện đột ngột Rồi khóc chắc chắn là có chuyện mà

-.....

- Anh

- Đừng hỏi nữa không có gì hết

- Nhưng anh ...

- Im lặng đianh xin em ...

Lucy cảm thấy rất bối rối Tại sao lại lo lắng đến vậy có chuyện gì xảy ra rồi chẳng ...

Vòng tay của Natsu buông lơ lửng ra anh lôi Lucy thẳng vào nhà ...

- Anh nói em nghe đi mà Phản ứng lạ lắm Đừng làm em sợ - Lucy ngồi xuống ghế

Natsu xoay mặt đi chỗ khác vì anh sợ Lucy sẽ thấy mình đang khóc thật thê thảm

Người ngồi bên cạnh tôi Là vợ hay em gái

Natsu loay hoay làm gì đó Lucy chẳng biết làm sao Rốt cuộc xảy ra chuyện gì Tại sao Natsu không chịu nói cho cô

- Natsu Anh Natsu – Lucy kéo áo anh kêu réo

Natsu không nói gì đứng dậy Đi một mạch ra sau nhà vệ sinh Rửa mặt cái đã

Lucy đơ hết người Anh sao vậy ???.....

Một lúc sau ...

Cố gắng kìm nén nỗi đau trong lòng Natsu với dáng vẻ có chút buồn rầu bước ra Ngồi xuống cạnh Lucy Người vợ ... à mà không..... em gái mới đúng

Lucy chẳng hiểu gì cả Cô chỉ biết hình như Natsu đang rất buồn Một câu chuyện dài đau khổ nào đó mà anh không thể giải bày

- Anh

- Nếu em muốn hỏi về chuyện lúc nãy thì đừng nói nữa ...

- Nhưng Em

- Được rồi anh xin em ...

Lucy trẻ môi rồi im lặng Natsu hôm nay khác lạ quá chẳng cảm thấy vui tí nào

Natsu không nói gì Gục đầu đan tay vào nhau Dáng vẻ đang suy nghĩ cái gì đó

- Lucy – Natsu bỗng nhiên gọi

Theo phản xạ tự nhiên Cô xoay qua nhìn chằm chằm vào anh Tổ ý thắc mắc ...

- Chúng ta kết hôn nhé – Câu nói động trời của Natsu ...

Lucy nghe hết câu .. xem té ghế Khuôn mặt ngơ ngác chẳng biết chuyện gì Miệng thì há hốc có chút tức giận...

- Anh tại ... sao – Lucy lắc đầu lia lịa ...

Natsu lại lẳng thình đi

Anh quyết định chôn giấu bí mật này mãi mãi tuy chúng ta là anh em cùng cha khác mẹ nhưng không thể nào buông tay được Điều đó làm anh có thể chết bất cứ khi nào ...

Đời người dài lắm nhưng trong phút chốc phải ôm không biết là bao nhiêu đau thương sức chống chọi có lẽ sẽ cạn kiệt mất

Natsu không muốn như vậy anh chấp nhận cái oan nghiệt này Nếu thượng đế có trừng phạt Hãy giáng xuống đầu anh Lucy không biết đồng nghĩa với việc không có tội vì vậy đừng hành hạ cô ấy ...

Sau bao nhiêu hạnh phúc anh cố gắng vươn vắn lấy hơi ấm của em ... anh tin rằng tình yêu của chúng ta là bất diệt Là vĩnh cửu

Tuy thật sự chúng ta không thể đến với nhau nhưng ... anh sẽ bắt chấp tất cả Để được ở mãi bên em mọi tội lỗi anh xin một mình gánh hết Kí ức đau thương này ... đến lúc phải vùi lấp nó xuống đáy mồ sâu...

Chúng ta sẽ trốn đi Trốn đi một nơi thật xa Chỉ có anh và em ... không ai có thể ngăn cản chúng ta bên nhau

Natsu buộc lòng gánh chịu

- Em đồng ý chứ - Natsu hỏi lại

Lucy như người trên mây cái gì tự nhiên xảy ra quá đột ngột làm cô trở tay không kịp kết hôn ?? anh và côbây giờ Natsu có đùa không vậy Lucy chẳng biết làm gì ngoài ngồi ngơ ngác nhìn anh ...

- Anh ...đang giỡn với em phải không ??

- Những gì anh nói là thật chúng ta kết hôn nhé

- Nhưng Chúng ta chưa tốt nghiệp ... đang học dở dang năm ba ... với lại chỉ mới 18 tuổi Công việc chưa có chuyện hôn nhân là tương lai cả đời Anh đừng nói vội vàng như vậy ??

- Anh suy nghĩ kĩ lắm rồi mới hỏi em bây giờ chúng ta kết hôn trước ... còn sự nghiệp thì chúng ta cùng nhau dựng lên ... em đừng lo lắng ...

- Nhưngem thấy không tốt Khi nào chúng ta có công việc ổn định rồi hay tính đến chuyện kết hôn..... đừng gấp gáp như vậy cuộc đời anh và em còn một chặn đường dài mà chúng ta có thể từ từ thông thả nắm tay nhau bước đi

Natsu lại im lặng Lucy nói đúng nhưng ... Nếu không ngay bây giờ thì đến khi thật sự được phơi bày ra trước mắt ... anh sẽ mất Lucy mãi mãi mất Lucy Natsu siết chặt tay phải cố gắng thuyết phục Lucy đồng tình mới được ...

- Anh Có vài lí do riêng của gia đình anh muốn chúng ta kết hôn ngay lập tức Nếu chậm trễ thì

- Có việc gì từ từ giải quyết anh có thể kể em nghe mà đừng hành động đại dốt như vậy Chúng ta còn quá trẻ ... anh hiểu không ???

- Anh biết trong suy nghĩ của mình có thể lệch lạc hơn người khác Nhưng lập gia đình thì có sao đâu Từ từ rồi chúng ta sẽ hạnh phúc như bao kẻ khác Chuyện này hệ trọng lắm anh xin em

- Anh đừng vì vào lí do cá nhân mà bắt ép người khác như vậy Đúng là em yêu anh em cũng muốn kết hôn với anh Nhưng bây giờ không phải lúc chúng ta phải lo cho sự nghiệp của mình trước ...

- Nhưng anh sợ Sau này chúng ta sẽ không thể ở bên nhau được nữa Sẽ có người ngăn cảnem hiểu không ?? ...làm ơn thông cảm cho hoàn cảnh của anh ...

- Ai ?? Ai ngăn cản từ lúc này tới giờ Em thấy anh có vẻ gì đó buồn hỏi thì không nói Tự nhiên đột ngột đòi kết hôn Rốt cuộc là chuyện này nói em nghe đi

- Anh chỉ lo lắng vậy thôi !! nhưng điều anh nói là thật ... sẽ có người ngăn cản chúng ta bên nhau Anh chắc chắn là vậy

- Anh không nói Làm sao em biết Với lại ... tại sao anh lại chắc chắn.. mà người đó là ai hả ?? Gia đình anh hay là Lisanna Anh nói rõ ràng đi ...

- Tất cả tất cả mọi người sẽ ngăn cản vì vậy chúng ta kết hôn nhé anh không muốn mất em

- Tại sao ?? chúng ta không làm gì nên tội hết mọi người sẽ hiểu mà ... chuyện này từ từ rồi tính Anh đừng gấp gáp ...em chưa chuẩn bị tinh thầnvới lại Mẹ em không có ở đây

- Anh và em sẽ thưa chuyện với bà ấy sau bây giờ chúng ta tổ chức lễ cưới trước sau đó là đăng kí như thế sẽ không ai có thể xen vào ngăn cản chúng ta nữa

- Em không muốn nghe nữa anh từ từ mà suy nghĩ lại những điều mình nói đi

Vừa dứt câu Lucy tức giận xoay mặt đi ra sau không muốn ở đây cãi cọ với Natsu nữa thật là nhức đầu....

Nhưng chưa kịp bước thì

Natsu vươn đôi tay dài và chắc ra kéo Lucy lại

Cả hai chới với mất thăng bằng nằm xuống chiếc ghế dài mềm mại

Lucy nằm gọn gàng trong vòng tay của Natsu đỏ mặt xen lẫn tức giận ...

- Buông em ra anh đừng nói về chuyện đó nữa ...

- Ngày mai anh và em sẽ kết hôn nghe theo lời anh đi ... Cầu xin em đấy... chỉ lần này thôi chúng ta sẽ sống trên danh nghĩa là vợ chồng ... nhưng anh hứa Quan hệ đó cũng giống như bây giờ không làm gì cả Chúng ta sẽ lo cho sự nghiệp trước chỉ là đăng kí thôi...

- Đến bao giờ anh mới hiểu hả ??mẹ em không có ở đây Phải có sự đồng ý của bà ấy Với lại chúng ta còn quá nhỏ

- Anh tin rằng mẹ em sẽ chấp thuận ngày mai chúng ta sẽ kết hôn em đừng nói nữa

- Nhưng.....

- Chỉ là một lễ cưới thôi làm ơn nghe lời anh lần này còn mọi hình phạt anh chịu hết ...

- Anh....

- Đừng cãi lời anh Chỉ vì lí do bất đắc dĩ thôi anh hứa sẽ không phản bội em đâu lễ cưới nhỏ cùng bạn bè thể thoát trước chúa Anh chỉ cầu xi nệm như vậy thôi làm ơn đồng ý

- Nhưng Em đã nói là ... - Lucy chưa nói hết câu

- Ngủ đi Ngày mai em sẽ là cô dâu đẹp nhất

- Anh....

- Được rồi ngủ đi Mọi việc để anh lo ...

Mặc dù Lucy đang rất tức giận nhưng linh tính của cô cũng cảm thấy đều bất an liệu những gì Natsu nói là thật nếu không ngay bây giờ Mọi người sẽ ngăn cản chúng ta bên nhau Lucy không muốn như vậy...

Nhưng có cần dẫn đến con đường hôn nhân không ???

Đây là chuyện cả đời không thể nói như vậy được ...

Mẹ Layla của cô không có ở đây nếu bà ấy biết được chuyện này Chắc sẽ nổi trận lôi đình Lucy suy diễn tùm lum

- Anhem nghĩ chúng ta nên thông suốt phải suy nghĩ thật kĩ càng.... đừng như vậy ...
- Em đừng nói nữa im lặng mà đồng ý đi chuyện này hệ trọng lắm ... anh mới dùng cách này chúng ta cực lớn nếu không làm vậy Cả đời chúng ta cũng không thể ở bên nhau đâu ...
- Nhưng là chuyện gì tại sao anh lại không nói em nghe
- Chuyện riêng gia đình anh Em không nên biết thì hơn
- Anh
- Ngủ đi ,..... chuẩn bị cho ngày mai ...

Lucy phùng mang trợn má tự nhiên ép kết hôn đùa hay giỡn cô chỉ mong đây là mơđể sáng mở mắt ra chúng ta vẫn như vậy từ từ thong thả nắm tay nhau bước đi không cần vội vàng thế đâu

Còn về phía Natsu anh chấp nhận cưới em gái của mình tự thân gánh chịu đau đớn Mọi hình phạt cũng cầu xin thượng đế giáng xuống anh.... Sự thật này mãi mãi không được tiết lộ phải giấu kín suốt cuộc đời này đến chết

Ngày hôm sau ...

Mới sáng sớm mà Lucy đã bị Natsu lôi đi ...

Ban đầu thì giằng co dữ lắm nhưng tới 5 người kéo Làm sao mà chống lại nổi ...

Lucy ngỡ ngác xen lẫn sợ hãi làm vợ Natsu cô chưa chuẩn bị tinh thần Với lại Mẹ Natsu cũng có thành kiến với cô hai bên gia đình chưa biết chuyện gì hết ...

Rốt cuộc Natsu định bày trò nào đây ??????

Khoảng mấy tiếng sau

Lucy bị chở thẳng đến nhà thờ Có phải là sự thật không vậy Chỉ mới ngày hôm qua yên bình Tại sao hôm nay lại kết hôn ...

Chân tay cô rung cầm cập mồ hôi đổ như tắm hoảng sợ tột cùng ...

Natsu đã bảo mọi người chuẩn bị cho cô

Hiện tại Lucy đang diện bộ váy cô dâu màu trắng tinh khôi xinh rực rỡ Trên tay cầm bó hoa trông dễ thương biết bao khuôn mặt bình thường đã đẹp rồi Bây giờ trang điểm nhìn cô như tiên nữ giáng trần ...

Natsu với bộ vest trắng Trông lịch lãm ... uy nghiêm làm sao gương mặt điển trai thu hút mọi ánh nhìn.....

Phải nói là đôi vợ chồng đẹp nhất trong năm ...

Lucy đứng trước cửa Nhấn nhú cái mặt cũng vì cô đang sợ thôi ... cũng có xen lẫn hạnh phúc.....

Cả đám bạn thân chạy ùa vào Người nào người nấy vẻ mặt như muốn ăn tươi nuốt sống cô ...

Mà cũng phải thôi tự nhiên sáng nay có người gửi thiệp đến nhà họ Ghi là trong ngày hôm nay Lucy và Natsu kết hôn Thế là mọi người tức tưởi chạy thẳng đến đây ...

- Lucy Lucy chuyện gì xảy ra vậy đang đùa với bọn mình hả ?? – Juvia gấp gáp hỏi ..
- Mình cũng không biết nữa tự nhiên tối hôm qua ... Natsu đến nhà mình Rồi nói là kết hôn mình đã từ chối ngay Nhưng sáng nay thì lại bị lôi đến đây bây giờ mình phải làm sao ...
- Cái gì ?? Hôn nhân ép buộc Natsu nghĩ cái gì vậy hai người còn quá trẻ mà chưa tốt nghiệp nữa – Erza suy đoán ...

- Mình cũng nghĩ vậy nhưng bị lôi tới đây Mà con mặc váy cưới Hết đường chạy ...

- Khi đọc xong cái thiệp mình xem té ghế và xem đi xem lại cả chục lần Cứ ngỡ là mơ chứ- Levy cười tủm tỉm ...

Mọi người đứng bàn tán Trong khi đó Natsu đang rảo bước vào ... anh có vẻ lo lắng ...

Lucy loay hoay với cái váy cưới thì cảm thấy tay mình hơi bị đau đau ... đầu ngón tay bị chảy máu Lucy hốt hoảng chắc là lúc nãy đảo điên qua lại nên mới bị xước Mà tự nhiên ngay ngày đám cưới lại có máu Chắc là điềm xấu Lucy cảm thấy trong lòng bất an vô cùng ...

Natsu đứng cạnh Lucy cô khoác tay anh

Cả đám mừng thầm nhưng cũng có chút thắc mắc có cần kết hôn sớm như vậy không ??

Cánh cửa trước mặt từ từ mở ra Natsu và Lucy bước trên thảm đỏ Xung quanh chỉ có mấy người bạn thân thích thôi

Lucy toát mồ hôi nhễ nhại chưa chuẩn bị tinh thần gì hết áp lực quá

Cả hai dừng trước mặt cha (cha trong nhà thờ)....

Tim Lucy đập thình thịch Muốn văng ra ngoài luôn còn Natsu thì cầu mong cho lễ cưới này qua nhanh để mọi người không thể xen vào ngăn cản được ...

- Dừng lo lắng Em khờ quá – Natsu nắm chặt tay Lucy

- Tại anh hết đó sợ quá ...

Natsu cố gắng gượng cười để Lucy cảm thấy phần nào yên lòng hơn ...

Khi mọi thứ chuẩn bị bắt đầu thì
 - Cái này là sao ?? – Ông Jude hỏi hả chạy vào ...

Theo phản xạ tự nhiên tất cả mọi người đều xoay mặt về phía ông ... gương ánh mắt hiếu kì ra

Natsu chân đứng không vững tại sao lại ngay lúc này ...

- Không được kết hôn – Ông Jude hét lớn ...

Theo sau đó là bà Jude cùng gia đình Strauss....

Lucy trừng mắt ra nhìn Natsu nói là thật sẽ có người ngăn cản chúng ta bên nhau Nhưng tại sao họ lại làm vậy ...

- Natsu Mà biết hết rồi vì sao còn tổ chức đám cưới hả ?? ... mà có biết điều đó là không thể là oan nghiệt

Lucy ngơ ngác đưa anh mắt một mí lo lắng về phía Natsu ông Jude đang nói gì vậy Oan nghiệt ???

Natsu lặng thinh cúi đầu chẳng thể giải bày nỗi đau trong lòng ...

- Natsu Natsu Anh nói em nghe đi tại sao lại như vậy ... làm ơn nói em nghe đi em xin anh mà – Lucy sắp trào ra nước mắt

Ông Jude vịn vai Lucy xoa xoa cố trấn an tinh thần của cô ... Lucy dáo dác nhìn xung quanh chuyện gì đang xảy ra vậy ...

- Lucy này Ta xin lỗi thật sự đây chính là cái tội lỗi năm xưa mà ta gây ra Xin lỗi con Xin lỗi con cha biết ... mình không xứng đáng nhận đứa con gái ngoan hiền như vậy cha xin lỗi Vì đã để con và mẹ sống đau khổ 18 năm nay đây là sự thật Natsu là anh của con Cha xin lỗi Cha xin lỗi – Ông Jude giọng nghẹn ngào ...

Khi nghe hết những lời nói đó cơ thể Lucy dường như tê liệt hoàn toàn Chẳng còn tí sức sống nào cả hơi thở dồn dập hơn

Sự thật như một con dao sắc bén cứa vào tim ...từng khúc ruột quặn lại

Nước mắt Lucy bỗng chợt trào ra hiện tại đâu là sự thật đâu là mơ

Cả thế giới hạnh phúc mà cô đã dùng cả tính mạng của mình để giữ lấy ... tan biến trong phút chốc hoàn toàn sụp đổ Chỉ còn một mảng màu đen của đau thương ...

- Cha biết bây giờ con đang rất kích động nhưng làm ơn nghe cha nói được không ... lỗi lầm năm xưa của mình cha xin gánh hết ... cha biết tội con yêu nhau thật lòng nhưng sự thật là hai con không thể đến với nhau ... vì chúng con là anh em ...là anh em cùng cha khác mẹ....

- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA..... đừng nói nữa Mấy người muốn phá hoại hạnh phúc của chúng tôi Biến hết đi Biến hết đi Tôi không muốn nghe ... aaaaaaaaaaaaa – Lucy tuyệt vọng đau khổ ...

Tình yêu thù hận ... thế hệ trước Thế hệ sau Sự thật ... giấc mơ ... Lucy bị mắc kẹt trong cái thế giới ấy

Cô đưa đôi tay nhỏ nhắn như cố vươn vãn lấy ai đó ánh mặt trời đầy ngấn lệ đau đớn ... Lucy nhìn thẳng vào Natsu Tìm nơi dựa dẫm an toàn cho bản thân ...

- Natsu Họ nói dối đúng không ?? Họ giả tạo ... lừa gạt ... ông Jude không phải là cha em Anh nói đi Nói đây không phải là sự thật ... em xin anh – Lucy khóc nức nở ...

Đầu óc rối rắm ... Natsu chẳng thể làm được gì ngày hôm qua khi biết được sự thật anh đã chịu đau đớn nhiều lắm rồi Có lẽ đã mất hết cảm giác ...

- Lucy à !! Anh xin lỗi đáng ra anh không nên nói dối em.... Những gì họ nói là sự thật đấy Chúng ta là anh em giọng Natsu nghèn nghẹn sắp khóc ..

Lucy ôm đầu hét toáng lên Nước mắt giàn giụa càng nhiều trên khuôn mặt Hạnh phúc bấy lâu nay mà cô có được tại sao ... lại cướp lấy Tại sao ??? lại ngăn cản chúng ta ở bên nhau ...

Sự thật là đâu Giữa anh và em có quan hệ gì ?? Anh em sao ?? ... anh em cùng cha khác mẹ...

Vậy chúng ta không thể ở bên nhau sao ??

Giả dối toàn bộ là giả dối Lucy uất ức khóc ngày càng nhiều Hai ôm đầu Hoàn toàn mất hết sức sống Trái tim yêu thương tê liệt đi ...đắng cay làm sao

« Ngày cưới trở thành ngày của sự thật

Ngày cưới trở thành ngày của đau thương

Ngày cưới trở thành ngày đánh dấu bước ngoặt của hai nhân vật ...

Kawi »

- Mấy người Nói dối

Nói rồi Lucy ôm váy chạy nhanh ra ngoài nghẹn ngào khóc nức nở ...

Mọi người hốt hoảng rời chỗ đứng ... phóng theo cô ...

Phải ngăn Lucy Bây giờ tinh thần của cô đang bất ổn ... lỡ làm chuyện gì dại dột thì sao ...

Natsu tán loạn Với hàng nước mắt chạy ra ngoài

Nhưng

RẦM

Lucy bị quăng thẳng vào lề đường vậy kẻ đỡ cho cô là ai ...

Sau vài giây định hình ánh mắt trợn tròn nhìn thẳng về phía chiếc xe ...

70. Chap 78: Em Sẽ Đợi

Lucy há hốc miệng nhìn hoàn cảnh trước mặt mình ...

Chúng ta phải chia lìa nhau Đường ai nấy đi nhưng Có cần tàn nhẫn vậy không ??

Natsu nằm dài dưới gầm xe máu lan rộng phơi bày ra trước mắt ...

Hầu như mọi người đều trợn mắt hốt hoảng

Lucy lết cái váy cưới trắng tinh khôi của mình Đến gần cái yêu thương hạnh phúc Sắp phải tan biến ...

Nước mắt ... thay cho lời xin lỗi

Lucy kéo Natsu lên vỗ òa khóc nức nở ôm chặt vào lòng mình Chẳng muốn mất mát thêm cái gì nữa ...

Trong một ngày sự thật đau đớn chúng ta là anh em đáng lẽ người nằm đây là em ... chứ không phải anh em xin lỗi là tại em hết ... là em không tốt Là em đã dại dột chạy ra

Làm ơn anh đừng đối xử với em như vậy Tỉnh dậy nói với em một tiếng thôi em xin anh Đừng rời xa em Mặc dù chúng ta không thể ở bên nhau nhưng mỗi ngày ngắm nhìn anh tay trong tay hạnh phúc cùng kẻ khácem cũng vui lòng rồi ...

- NatsuNatsuuuuuuuuuu..... đừng như vậy tỉnh dậy đi mà ... em xin anh

Lòng em đau như cắt anh có biết không ?? sau bao nhiêu cố gắng Hy sinh cả mạng sống Em chấp nhận ở bên anh nhưng ngày này .. tháng này ... năm nay ... ông trời lại giáng xuống cho chúng ta một sự thật phũ phàng ...

Và

Tại nạn đến nhanh như chớp em không kịp trở tay Với dòng máu đỏ thẫm cùng những giọt lệ đau khổ của em

Đời còn dài mà Tại sao lại chấm dứt nhanh đến vậy Chúng ta chưa kịp dựng một thế giới cho riêng mình Có một gia đình hạnh phúc ...

- Natsu Natsu Tỉnh lại đi mà Em xin lỗi Anh tỉnh lại đi mà Em yêu anh em yêu anh đừng đối xử với em như vậy ?? cầu xin anh Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa

Lucy cùng chiếc váy cưới trắng lộng lẫy Vậy mà bây giờ nó đã được thấm bẩn bởi dòng máu đau thương của người cô yêu

Một mảng màu đỏ lấm lem dính đầy trên váy tinh khôi ...

Bà Jude dường như mất hết sức sống ngã khụy xuống đất ...

Dù sao đi nữa Đây cũng là thằng con trai mà mình mang thai 9 tháng 10 ngày Cực nhọc ốm đau biết chừng nào suốt 18 nuôi nó khôn lớn Tuy không dành hết sự quan tâm tình thương của người mẹ cho nó Nhưng Lúc nào bà cũng lo lắng .. sợ nó không vui sợ nó bị bạn bè ăn hiếp sợ nó ăn không đủmặc không ấm ...

Lisanna bàng hoàng đưa tay che miệng khóc nức nở Anh trai người anh trai mà mình tôn kính bấy lâu nay ... cũng là người cô yêu nhất Dùng mọi thủ đoạn để có được ... nhưng anh ấy vẫn chọn người con gái khác ... vết thương lòng không nguôi vậy mà Ngày hôm nay ... anh ấy lại dùng cả tính mạng của mình bảo vệ cô ấy ...

Lucy sốc mạnh Natsu lên Máu chảy ra ngày càng nhiều Phải làm sao đây

- Levy Cậu đứng đó làm gì ?? còn không lên – Gajeel nhìn rồi ra lệnh
Theo phản xạ tự nhiên Cô bạn gái nhỏ nhắn của anh bay thẳng vào xe ...
Gajeel đạp phanh phóng đi điểm đến là

Bệnh viện

Chiếc xe bệnh nhân chạy một mạch đến phòng cấp cứu ...

Lucy giữa nước mắt Chẳng muốn rời xa anh đâu ...

Mấy người trong bệnh viện cũng ráng căng mắt ra nhìn rồi bàn tán ...

Một cô dâu trong rất xinh chiếc váy cưới dính đầy máu Khuôn mặt đỏ hoe nước mắt tràn hai bên má ...

Còn người đang được đẩy đi Nhìn bộ đồ là biết chú rể rồi

Họ bình luận xôn xao Khiến cho các nhân vật của chúng ta cũng bức mình vì những người không phận sự này ...

Nhưng Bây giờ không phải lúc quan tâm đến ... điều quan trọng là Natsu sẽ ra sao ...

Cánh cửa phòng cấp cứu đóng lại Mọi người phải ngồi chờ bên ngoài ...

Lucy ngã bệt xuống đất Chẳng thể đứng vững được nữa ... hai tay ôm đầu khóc nức nở ...

Tình yêu đẹp Nhưng sao kết thúc lại đau khổ đến thế này

Erza chẳng thể nhin nổi nữa ... rốt cuộc cái thế hệ trước muốn làm gì thì làm sao Rồi gieo rắc đau khổ cho những đứa con

Tiếng nấc ngày càng vang lớn hơn Lucy không thể dừng nữa rồi Khóc đến cạn nước mắt chẳng
Erza ngồi xuống bên cạnh cô Vòng tay ôm cô bạn đau khổ của mình Cũng nhờ Lucy mà cô mới có thể sống hạnh phúc cùng Jellal bây giờ vậy mà ngay lúc này ... chẳng thể làm gì giúp đỡ Lucy được cả Thật là hổ thẹn ...

Mọi người vây quanh phòng cấp cứu ... ai nấy đều buồn rầu đau khổ....

Vài tiếng sau

Cánh cửa dần hé mở hy vọng hay tuyệt vọng đến đây ...

Bác sĩ ... kéo khẩu trang ra

Lucy hoảng hốt như người mất hồn Nắm chặt tay bác sĩ ...

Ông ấy lắc nhẹ đầu một cái ...

Mọi người ngơ ngác ... há hốc miệng Rốt cuộc là cứu được Natsu không ???

- Tôi nghĩ ... mọi ... người nên chuẩn bị tinh thần – giọng Bác sĩ nhỏ nhẹ

Lucy thở dồn dập ... Natsu xảy ra chuyện gì ?? tại sao bác sĩ lại nói vậy ...

- Tình trạng của cậu ấy ... mặc dù đã qua cơn nguy kịch .. nhưng ... có lẽ .. sẽ không bao giờ tỉnh lại nữa ...

- Ý bác sĩ là sao ?? – nước mắt Lucy ngày càng nhiều hơn

- Tim vẫn đập vẫn còn hơi thở nhưng không bao giờ tỉnh lại nữa Chúng tôi đã cố gắng hết sức ... chỉ cứu được đến đây thôi ... xin lỗi mọi người ...

Nói rồi bác sĩ ... xoa nhẹ tay Lucy ... bao nhiêu năm trong nghề Tình huống như vậy ... ông rất thấu hiểu...

Lucy đứng chôn chân tại chỗ ...

- Mà.... Nếu có điều kì diệu phép màu thật ... có lẽ cậu ấy sẽ tỉnh lại ... nhưng tôi chưa từng gặp trường hợp nào như thế ...

Vừa dứt câu Bác sĩ gật đầu rồi quay lưng đi....

Lại một lần nữa Đôi chân của Lucy ngã khụy xuống ...

Không tỉnh lại ?? điều kì diệu ấy ...

Trong cơn hoang mang Lucy chạy nhanh vào phòng cấp cứu ... mặc dù cho sự ngăn cản của mọi người xung quanh...

Natsu đang bất tỉnh chẳng hề cử động

Lucy khụy bên giường Natsu ôm chặt .. vùi đầu xuống cơ thể đang bất động của anh rồi khóc nức nở ...

- Natsu ... anh đừng đùa với em nữa Em không thích như vậy đâu ... anh tỉnh lại đi Không được ngủ ... nghe em nói không hả ?? nếu anh còn như thế nữa ... đừng trách em ác ... Natsu ... anh tỉnh lại đi Ngồi dậy nói chuyện với em ... làm ơn mà ... em xin anh ... Natsuuu

Anh chẳng phản ứng gì cả Ngọn lửa hy vọng trong lòng Lucy ngày càng lạnh dần ...

- Natsu ... đừng đối xử với em như vậy mà ... em sai rồi ... em xin lỗi anh ... tỉnh lại đi ... tỉnh lại đi mà ... em không thể nhận được nữa đâu ... tỉnh dậy đi mà

Lucy tuyệt vọng ... ghen ngào khóc nức nở

- Natsu ... em sẽ đợi ... em sẽ đợi anh tỉnh lại ... hứa với em nha ... phải tỉnh lại ... em sẽ đợi anh mà ... giữ lời hứa nhé ...

Lộp cộp Lộp cộp ... (tiếng bước chân)

Và Một nhân vật là mấu chốt cho sự việc này ...

Bà ấy hối hả chạy vào Nhân vật ... phản diện ...

Mọi người đưa ánh mắt hiếu kì về phía bà ấy

Riêng hai ông bà Jude là Đứng không vững ... trợn trắng con mắt lên mà nhìn ... đây có phải sự thật không ???..

- Layla ... em ... em ..l..là.. là... - Ông Jude kinh ngạc đến cả lâm ..

Đã 18 năm rồi Bà ấy mất tích cùng đứa con gái không một dấu vết ... bây giờ bỗng chợt xuất hiện trước mặt ... chẳng thể diễn tả sự bất ngờ này hơn ..

Bà ấy không nói gì ... dùng ánh mắt hình viên đạn liếc một cái rồi đi ...

Đứa con gái mà bà yêu thương nhất Nó đang khóc ... nó đang đau khổ ... không thể cầm lòng được nữa ... người mẹ nào mà không thương con ...

- Lucy ... mẹ đây ... Lucy à... Lucy ... mẹ về với con rồi nè .. Lucy – giọng bà Layla tha thiết làm sao ...

Theo phản xạ tự nhiên Nghe tiếng của mẹ mình ... Lucy xoay mặt qua Nhưng trong tình cảnh này Không thể vui mừng được nữa rồi

Hơn 2 năm rồi ... không được gặp mẹ ... Lucy chòm người qua Vòng tay ôm chặt bà Layla Khóc ngày càng lớn hơn

- Mẹ ơi Mẹ .. – Lucy như một đứa trẻ không nhẽo

- Được rồi ... mẹ xin lỗi ... mẹ xin lỗi ... đừng khóc nữa mà...

- Mẹ ơi Làm ơn nói sự thật cho con biết đi ... con xin mẹ ... Natsu không bao giờ tỉnh lại nữa ... còn phải làm sao đây Mẹ ơi mẹ ... mẹ - Lucy giọng đôt khóc nức nở

- Sau này mẹ sẽ nói ... còn bây giờ ... Lucy à... con bình tĩnh lại đi ... đừng khóc nữa... phải mạnh mẽ đợi Natsu nữa ...

- Nhưng bác sĩ nói cậu ấy không bao giờ tỉnh lại nữa ... con không muốn như vậy đâu mà Tất cả là tại cái sự thật tàn nhẫn kia tại sao con lại có người cha ác độc đến thế ... mẹ nói đi ... rốt cuộc quá khứ là sao ??

- Haizzzz..... đừng khóc nữa ... kìm nén cảm xúc đau khổ trong lòng ... mẹ hứa ... sẽ kể hết cho con biết ... nhưng con phải bình tĩnh ...

- Con không thể không thể Làm ơn trả Natsu lại cho con ... trả Natsu lại cho con đi mà Con xin mọi người ... trả Natsu lại cho con ... trả Natsu lại cho con – Lucy lẩm bẩm như người điên ...

- Lucy ... con sao vậy ... tỉnh táo lại đi ... đừng làm mẹ sợ ... Lucy ..

- Trả Natsu lại cho con Trả Natsu lại cho con Van xin mọi người mà ... trả Natsu lại cho con Trả Natsu lại cho con ... Trả...

Lucy chưa nói hết câu ... cơ thể cô gục nhẹ xuống Lịm đi trong đau khổ ... có lẽ do cú sốc quá mạnh ... chịu đến đây cũng mạnh mẽ lắm rồi Ngã xuống đất ... Lucy ngất xỉu với tuyến lệ lăn dài trên má ... động đậy đôi mi ...

- Lucy Lucy L... Lucy ... - Bà Layla hốt hoảng ...

Mọi người cũng lo lắng xấn vào Tội nghiệp Lucy quá ...

Ngày hôm sau ...

Ánh sáng của mặt trời lại lặng lẽ rơi khắp căn phòng Rón rén ghé thăm người bạn đau khổ này ...

Bao trùm bởi ánh nắng chói chang ... thật ấm áp làm sao ... nhưng ... trong tâm hồn thì lại là một mảng màu đen ... của đau thương ... của tình yêu tan biến ...

Hàng mi nhẹ nhàng được kéo lên ... tiếp đó là đôi mắt một mí dáo dác nhìn xung quanh ...

Cô đưa tay xoa nhẹ cái đầu Rồi chợt nhớ ra điều gì đó thế là ... từ trên giường ... cô nhảy xuống ... chạy thẳng ra cửa ...

- Lucy ... cậu làm gì vậy ??... đừng vội mà – Juvia đang bước vào ..

- Natsu Natsu ... đâu rồi

- Khoan đã ... cậu bình tĩnh lại dùm mình Cậu ấy đang nằm kế bên kia ... - Juvia đưa tay chỉ ...

Lúc bấy giờ Lucy mới để ý ... có một cái giường bên cạnh nữa và người nằm trên đó ... không ai khác ... chính là Natsu ...

Lucy bèn lên bước đến gần anh ... ngồi xuống ghé ... thở dài ... ngắm nhìn Natsu một hồi lâu ...

Nắm lấy tay Natsu Lucy áp lên mặt mình ... tìm kiếm sự sống của tình yêu ... nơi nương tựa an toàn cho bản thân Hơi ấm ngọt ngào trong anh ...

- Natsu nè..... em biết anh đang cố gắng tỉnh lại ... vì vậy Em sẽ đợi ... đợi đến khi nào anh ngồi trước mặt em ... mỉm cười với em ... nhất định anh phải tỉnh lại ... em hứa sẽ đợi anh- giọng Lucy nhẹ nhàng êm ái làm sao ..

Nhưng Natsu vẫn không phản ứng gì

Lucy khép đôi mi lại ... khóe mắt cay ... bắt đầu nghẹn ngào khóc lên ...

Juvia đau lòng ... xoa xoa vai Lucy ... nhắm mắt an cô ...

Nỗi đau nào cũng qua thôi ... điều quan trọng là chúng ta có chấp nhận lòng vị tha ... chờ đợi niềm hạnh phúc ...

Bà Layla mở cửa rào bước vào ... kéo ghế ... ngồi cạnh Lucy ...

- Mẹ nói con nghe cái này ...

Lucy xoay mặt qua ... nhưng nước mắt vẫn không nguôi ...

- Haizzzz.... Natsu và con không phải anh em ...

Nghe hết câu ... Lucy trợn trắng con mắt ... có một chút vui mừng trong đó ...

Nhưng Natsu đã không tỉnh lại ... còn nói thêm gì nữa ...

- Bây giờ có nói cũng vô ích ... Natsu Natsu – Lucy ôm mặt khóc nức nở

- Hãy tin tưởng vào cậu ấy ... một ngày không xa ... Natsu sẽ tỉnh lại và quay về bên con thôi ... mạnh mẽ lên ... nếu chuyện đó xảy ra ... mẹ sẽ kể cho tụi con nghe toàn bộ sự việc của quá khứ ...

- Ủ ... con sẽ đợi nhất định sẽ đợi ...

” Dù thiên đàng hay địa ngục ... chúng ta vẫn mãi bên nhau ... anh hứa đấy ”

Lời nói của Natsu in đậm trong tim Lucy ... cô ôm nó vào lòng ... giữ kín niềm hạnh phúc ấy mãi mãi dù có chết .. cũng vậy....

Những người bạn xung quanh cô cũng thắm hẹn ước ... họ sẽ đợi Natsu tỉnh lại ... cùng Lucy dự lễ kết hôn ...

Thời gian cứ thế mà từ từ trôi qua

” Em sẽ đợi ”

71. Chap 79: Mãi Mãi Là Một Tình Yêu

6 NĂM SAU

Đường phố tấp nập người đi kẻ lại ... ngày nào cũng đông vui hết ...

Một cô gái tươi cười rào bước trên phố ... ngắm nhìn xung quanh ...

Hình ảnh một con bé nhõng nhẽo nghịch ngợm không còn nữa rồi ... thay vào đó là dáng vẻ thành đạt
Rất giống một quý phu nhân nào đó ...

- À ha ... Hôm nay làm gì mà vui dữ vậy ??

Lời nói của người bạn ở đâu đó vang lên ...

Theo phản xạ tự nhiên ... Lucy xoay mặt qua ... vẫy tay chào ...

Levy và Gajeel cũng đang đi dạo phố ... nhìn họ hạnh phúc ghê ...

- Chỉ là vòng quanh đây thôi ... mình định đi đến nhà thờ cầu nguyện .. - Lucy cười tí mắt ..

- Ngày nào cậu cũng đến đó mình biết lắm màcố gắng lên ...

- Thành Natsu có phước không biết hưởng gì hết - Gajeel cằn nhằn ..

Nhắc đến Natsu Nụ cười trên môi Lucy không còn nữa ... vết thương lòng vẫn còn đó đau tê tái ...

Levy nhăn mặt ... nhéo Gajeel một cái đầu gối ...

- Em - Gajeel chỉ biết ú ớ la

- Anh đang khơi lại cảm xúc của người ta đấy - Levy thì thầm ..

- Có sao nói vậy mà ..

- Hừm tốt nhất anh đừng mở miệng nữa ...

Gajeel im lặng ... tuân theo lời bà xã ... không nói tiếng nào luôn ...

- Mình đi trước nhé ... tạm biệt hai cậu - Lucy cười xuề xòa ...

Levy gật đầu Rồi vẫy tay

Lucy lại tiếp tục dạo vòng quanh con phố Vài cánh hoa anh đào bay phấp phới Khẽ rơi nhẹ nhàng

Lucy chỉ biết nhìn rồi cười ... mong muốn tìm được hạnh phúc của ngày xưa ...

Cũng 6 năm rồi ... ai nấy đều thay đổi Cô cũng vậy ...

Nỗi đau quá lớn Khiến cô ngày càng mạnh mẽ hơn ... để có sức chống chọi ... ngày tháng dần qua ... trái tim Lucy lạnh giá ... chẳng còn chút cảm giác yêu thương nào cả ...

Lucy đi ngang qua cái nhà hàng mà mình từng làm thêm ở đây Loay hoay bước vào ...

Hình như là gặp người quen nữa rồi

- Chào hai cậu - Lucy mỉm cười ...

- Oh ... Lucy ... chào cậu ... đi ăn hả ?? - Loki bỏ đĩa xuống ...

- Không !! chỉ là tiện đi ngang qua rồi ghé vào thôi !! tìm lại chút kỉ niệm ấy mà

Nhớ lại ngày đó ... tại nhà hàng này ... Natsu sai Lucy quay mòng mòng ... đến cuối cùng thì xông vào cãi nhau Rồi hai tuần sau mới làm lành đúng là kí ức đẹp ...

- Ngồi cùng bọn mình chứ - Arise giọng thân thiện

- Thôi thôi được rồi !! mình không muốn làm kỳ đà cản mũi của hai cậu đâu ...

- Nói quá đó nha ...

- Hai vị công tử tiểu thư dùng bữa vui vẻ ...

Hiện tại Loki và Arise đã thành một đôi hạnh phúc từ lâu rồi ...

« 6 năm trước

Bệnh viện Lúc Arise bị Loki đâm vào rồi gãy chân

- Nè, việc tôi nhờ cậu sao rồi - Arise đang rất nóng lòng ...

- Ok Xong hết rồi ... mà chủ tịch của cô chừng nào về ...

- Tôi cũng không biết nữa !! mà chắc là một ngày không xa

- Nói chuyện với cô ... cũng bằng không ??

Arise phùng mang trợn má ... tức giận ... xoay mặt đi chỗ khác ...

Loki xoa đầu thở dài

Một lúc sau ...

- Cho hỏi !! tại sao cậu lại chịu chăm sóc tôi lâu đến vậy ... mặc dù... đôi lúc ... tôi ... tôi .. nói chuyện hơi thô lỗ ...

- Ai mà biết ... chỉ làm tròn bổn phận mà thôi ...

- Vậy tại sao cậu không mắng tôi ???

-

- Tại sao cậu lại chịu giúp đỡ tôi ... ???

-

- Nè, tại sao ?? tại sao ?? ... cậu nói đi !!! tại sao ??

-

- Xem tôi là không khí hả !! hay là không muốn nói chuyện với tôi ... cậu đúng là đồ đáng ghét Nè ... trả lời đi ... tại sao ?? Tại sao ?? - Arise tức giận miệng thì cắn nhằn ..

- Nhức đầu quá ...

Nói rồi Loki chồm người xuống ... hai tay ôm mặt Arise ...khiến cô ngơ ngác trợn mắt nhìn ... tim đập với tốc độ nhanh và

Một cái kiss Thật nhẹ nhàng Ai đó đang hôn lên môi cô ...

Loki dùng cách này để ngăn cái miệng nói nhiều của Arise ... thay cho lời muốn nói »

Quay lại hiện tại

Lucy chào hai người họ rồi quay lưng đi

Bây giờ ... những người bạn của cô ... đều đang sống rất hạnh phúc ... mặc dù họ chưa kết hôn Nhưng nhìn thoáng qua cũng cảm thấy ghen tị rồi ...

Mọi người đều lấy lý do là đợi sự nghiệp thành công ổn định rồi mới đi đến hôn nhân Nhưng Lucy biết Họ đang đợi đang đợi một điều có lẽ không bao giờ xảy ra ...

Đi một hồi cũng đến ... Lucy nhanh nhẹn bước vào ...

Hôm nay nhà thờ vắng quá ... chắc mọi người bận hết rồi ...

Lucy lắc đầu một cái rồi ... kiểm chỗ ngồi cho mình

Chấp hai tay lại...

« Chúc ngài một ngày tốt lành ... con cầu xin ngài hãy mang cậu ấy về bên con Hãy biến cuộc sống của con hạnh phúc như ngày xưa Con biết .. có lẽ đây là một điều rất khó nhưng con chấp nhận đánh đổi cả đời của mình Chỉ mong ... cậu ấy chịu trở về bên con con cầu xin người... đây là những lời nói từ tận đáy lòng của con Con cầu xin người ... »

Ngày qua ngày Suốt 6 năm nay ... lúc nào Lucy cũng đến nhà thờ ... tịnh tâm cầu nguyện ...

Bệnh viện

Có lẽ đây là ngôi nhà thứ 2 của cô ... ra vào thường xuyên mọi người trong đây cũng chẳng lạ lẫm gì cái mặt của cô cả ...

Tuy họ không nói gì hết Nhưng họ rất kính trọng cô ... vì những điều cô làm nó rất thiêng liêng Một sự chờ đợi họ thầm khấn phục lòng kiên nhẫn bền chặt của cô ...

Lucy mở cửa bước vào và kinh ngạc làm sao Lucy hãi hùng vội vã chạy vào ...

- Mấy người định làm gì ?? - Lucy tức giận ...

- Con à... nghe cha nói được không ?? Natsu sẽ không bao giờ tỉnh lại nữa ... chúng ta đừng ép buộc nó ... hãy để nó ra đi thanh thản nha con 6 năm nay Chúng ta đã chờ đợi rất lâu rồi Nhưng chỉ là hao công tốn sức mà thôi ...

- Không cần mấy người nói tôi biết tôi biết hết ... không được chạm vào cậu ấy

- Hôm nay cha gọi bác sĩ đến đây ... rút ống ra ... để Natsu có thể ra đi ... đừng để nó sống đau khổ nữa ... cha xin con ...

- Đi hết cho tôi Nếu dám động vào cậu ấy đừng trách tôi ác ..

- Nhưng con à hãy cho Natsu một lối thoát thiên đàng ... đừng ràng buộc nữa ...

- Biến hết Biến hết đi biến hết đi

- Con

Lucy kích động ... quơ tay lấy cây dao gọt trái cây trên bàn ... kề sát cổ mình Trùng mắt nhìn mấy người kia ...

- Nếu dám chạm vào cậu ấy tôi chết cho mấy người coi - giọng Lucy đầy quyết liệt ..

- Nhưng

- Mấy người không tin tôi ...

Lucy bắt đầu tiến sâu lưỡi sắc bén của con dao vào da thịt mình ...

- Được được .. được rồi .. cha đi ... đừng làm vậy ... cha sẽ đi ...

Nói rồi Ông Jude lùi bước .. quay lưng ra ngoài ... bác sĩ và y tá hết cách ... cũng đi theo

Thở phào nhẹ nhõm ...ngồi xuống ghế... Lucy nhìn vào người đang nằm bất động mỉm cười một cái ...

Nắm lấy tay của Natsu Lucy xoa xoa ... rồi nhẹ nhàng áp lên mặt mình ...

Có nằm mơ Lucy cũng không thể tin rằng Natsu đã hôn mê 6 năm nay ... vậy mà cô vẫn chờ vẫn đợi

Hãy để cho tình yêu trở thành bông hoa nở rộ trong trái tim của hai ta vượt qua không gian ... thời gian quyết không khuất phục và mãi sẽ không vứt bỏ giấc mơ này bởi vì chúng ta đã quá yêu nhauNhất định không được quên lời hẹn ước anh nhé ! chỉ duy nhất tình yêu chân thành mới dẫn dắt đôi ta đi đến cuối cuộc đời ...

Vài giọt nước mắt nhẹ nhàng rơi xuống Chạm vào tay của Natsu ...

Đã 6 năm ngày nào Lucy cũng ngồi khóc bên cạnh Natsu tại sao anh lại không động lòng ... lẽ nào trái tim anh biến thành sắt đá rồi chẳng ... để người con gái mình yêu ... khóc đau khổ suốt 6 năm nay Quá tàn nhẫn ..

Từng đêm trôi qua là cảm giác trái tim anh đau đớn như muốn được giải thoát nỗi nhớ đó mãi mãi... không có điểm dừng nhưng anh sớm đã quen với sự cô độc nên anh vẫn mỉm cười đối mặt với tất cả xin hãy tin anh ...

Lucy âm thầm khóc ... nước mắt rồi cũng cạn ... tim rồi cũng lạnh giá ... ngày qua ngày đau khổ dần tăng thêm ... lòng tê tái Lucy cất giữ ... chờ đợi yêu thương quay về bên cô ..

Mãi lo ôm chặt tay Natsu ...

Lucy chột ngược mặt lên ... ngắm nhìn anh thì

Một điều lạ thường khiến cô không tin vào mắt mình đây có phải sự thật không ??....

Mặc dù Natsu đang bất động hoàn toàn nhưng ngắn lệ vẫn tuông ... nước mắt Natsu đang rơi lăn dài xuống gối ...

Lucy kinh ngạc Natsu đang khóc Anh vẫn cảm nhận được cô đang ở đây

- Natsu ... anh nghe em nói phải không ?? đừng bắt em chờ đợi nữa ... em không thể chịu được ... xin anh ... hãy tỉnh lại ... quay về bên em đi mà ... em xin anh ... đừng dằn vò nỗi đau của em như vậy ... em cầu xin anh ...

Nhưng Tất cả đều vô hiệu những lời nói này Lucy đã thét suốt 6 năm nay Natsu vẫn không tỉnh lại ...

Chẳng thể làm được gì hơn ... Lucy gục đầu khóc trên tay Natsu

Tối

Lucy thần thờ ngồi ngắm Natsu ... mọi người biết là cô rất đau lòng ... nhưng chẳng có cách nào chữa trị cả trừ khi Natsu tỉnh lại ...

Phong cảnh ở đây cũng giống như xưa cái ngày mà anh bị bọn giang hồ đánh đập ... Lucy đưa anh vào bệnh viện ... lúc đó cũng là buổi tối .. Natsu cũng đang hôn mê ..

Lucy khẽ mỉm cười nhớ ngày xưa quá ước gì được quay lại ...

Natsu vẫn như xưa khi ngủ nhìn anh rất giống con nít ... Lucy nhìn quai không chán ...

- Nè ... em biết anh đang rất cố gắng để tỉnh lại ... em hứa sẽ đợi anh mà ... dù là 1 năm 2 năm 3 năm nhưng anh đừng bắt em phải chờ đến chết nha ... em Emem .. - Đang nói thì nước mắt của Lucy chợt nhạt nhòa rơi chẳng thể nói nên lời được nữa ...

- Anh có biết là mình đáng ghét tới mức nào không ?? lúc nào cũng nằm đây không chịu nói chuyện với em cả mỉm cười cũng không ... em hận anh lắm ... mà nè ... em buồn lắmem đau lắm anh biết không ?? Làm ơn Xoa đầu em một cái để an ủi em Cầu xin anh mà ... đừng đối xử tàn nhẫn với em như vậy !!

Lucy lại khóc....con tim em đang đau khổ nó dường như tê liệt mấy năm nay rồi Làm ơn ... hãy quay về một em ... trao yêu thương và chữa trị cho trái tim ấy

Reng reng reng reng ...

« Báo động báo động hiện tại tội phạm truy nã đang ẩn trốn trong bệnh viện đề nghị mọi người khóa chặt phòng bệnh nhân Chạy đến nơi an toàn khẩn cấp khẩn cấp »

Lucy giật bản mình đứng bật dậy Chạy ra đảo dác nhìn xung quanh ... định đóng cửa thì

Một bóng đen to đùng lướt qua ôm chặt cô.... Hấn dùng tay bịt chặt miệng Lucy Rồi lôi cô vào phòng ... khóa cửa lại ...

Lucy sợ hãi ú a ú ớ còn hấn thì cười sảng khoái ...

- ờn... ỳnh... aa... àm ... ì ... aa..aa - Lucy không thể phát âm được

(Dịch : ông định làm gì ??? aaaa)

- Im ngay nếu không muốn chết ... - Hấn giọng đầy xấc láo

Lucy cố gắng kéo tay hấn ra nhưng không được

Đôi mắt đen liếc nhìn xung quanh ... hấn đẩy Lucy té nhào xuống sàn ...

- Ngồi yên đó động đậy là tao giết thẳng này

Lucy hoảng hốt tuân theo lời hấn Lỡ hấn làm gì Natsu thì chắc cô chết cho xong ...

Cảm thấy đúng ý mình ... hấn nhe răng cười trong dữ tợn ... rồi ngồi xuống trước mặt Lucy... theo phản xạ tự nhiên ... cô lùi lại

- Tội nghiệp quá cô bé ... người yêu của em à .. sao lại bị như thế

- Ông ... ông .. muốn .. gì ...

- Sống mà nằm bất động vậy Nên chết thì hơn .. hahaha ...

- Tôi Tôi ông im ngay

- Hả ?? Mà dám ra lệnh cho tao à !! giỏi lắm bé ..

Nói rồi hấn rút sau lưng của mình ra một con dao bấm nhỏ nhưng rất bén ...

Lucy trừng mắt ... tim đập thình thịch ... chân tay bủn rủn hết rồi ...

- Nếu mày giúp tao thoát khỏi đây Tao hứa Sẽ không làm hại tụi mày ..

- Ông ... ông Nhưng ... bệnh viện đang lùng sục ông ... không thể trốn được đâu ...

- Hay là mày muốn chết ngay bây giờ

- Ông ông đừng nói ngang ngược ... sao không đi đầu thú .. có lẽ sẽ nhận được sự khoan hồng ..

- Mà mà biết cái gì ?? án tử hình... tao còn nhiều điều chưa làm ... không thể chết sớm như vậy !!
Bây giờ mà có giúp tao không ..

- Nhưng Tôi

- Mà muốn sao hả ?? hay là để tao giết mày trước rồi tới thằng người yêu của mày ...

Lucy sợ hãi lắc đầu lia lịa hiện tại cô đang rất khó xử ... không thể giúp hắn được ... nếu hắn thoát được thì sẽ có nhiều nạn nhân thêm nhưng không giúp hắn thì Lucy rối rắm cả lên ...

- Được Mày giỏi lắm

Hắn cười khà khà ... rồi kê cây dao áp sát mặt Lucy ánh kim loại hắc lên ... Lucy kinh hãi ... rung bần bật ...

- Một gạch ... ở đây một gạch ở cổ

Rầm Rầm Rầm (tiếng đập cửa)

- Lucy Lucy Lucy - giọng của 4 người vọng từ bên ngoài

Nghe tiếng mọi người ... Hắn toát mồ hôi ... có lẽ không chạy được nữa rồi ...

- Tên truy nã đang ở trong đây ... làm phiền mấy anh ập vào cứu bạn tôi - Erza giọng gấp gáp

- Tất cả cũng tại mày ... - Hắn đổ lỗi cho Lucy ..

Nói rồi lưỡi dao bén chuẩn bị cửa vào cổ Lucy ... hắn tức quá phát điên rồi ..

Lucy sắp đến ngưỡng cửa địa ngục chẳng ???

« Đoảng »

Tự nhiên cái ly nước trên bàn rơi mạnh xuống sàn Vỡ vụn ra từng mảnh ...

Cả hai ngơ ngác tròn mắt nhìn chuyện gì xảy ra vậy ??

Rầm ...

Cánh cửa bị đập ngã xuống đồng bọn của Lucy và cả cảnh sát cũng xông thẳng vào ...

Mọi người xấn tới đập hắn tới tấp Cuối cùng là bị giải đến trụ sở ...

Lucy vẫn chưa hoàn hồn lại Ngồi dưới đất thở hồng hộc ... mà cái ly nước trên bàn tại sao rơi xuống ???....

Đang cảm thấy nhẹ nhõm thì Gray kéo tay Juvia sẵn tiện đập Jellal một cái ... làm Erza một dính đòn theo ...

3 người nhăn nhó cái mặt trừng thẳng vào Gray ... anh định làm gì ??

và Theo xác định 8 con mắt đang căng tròn ra đơ hết người ..

- L... L... Lucy .. ơ.. ơ... b.. bọn .. bọn ... - hầu như cả đám cà lâm hết

Gray chỉ trở gù đó Nói thì ngắt quãng Làm sao người ta hiểu Lucy nhú mày rồi phui tay đứng dậy

Và.....

Thêm hai con mắt căng tròn ra Lucy đưa tay dụi đôi mi Bỗng chợt nước mắt bật trào điều gì đang xảy ra cái kì diệu mà cô đợi suốt 6 năm naynó đã trở thành hiện thực rồi ...

Natsu nằm trên giường đôi mắt dáo dác nhìn xung quanh....

Lucy nhìn hết nổi Bay thẳng vào ôm chặt anh ... đây là điều mà cô chờ đợi lâu lắm có lẽ do anh muốn bảo vệ cô khỏi tay kẻ đó

Lucy hạnh phúc đến khóc nức nở 6 năm 6 năm ... em đợi chờ anh em thầm cầu nguyện cho anh tỉnh lại em cứ ngỡ rằng anh sẽ không bao giờ tỉnh lại nữa Thế là em sống bằng niềm tin Nhưng bây giờ ... anh đã bảo vệ em thêm lần nữa

Mọi người xung quanh cũng phải chảy dài ngấn lệ cảm động Lucy đã khóc và đau khổ mấy năm nay ... công lao cô bỏ ra quả xứng đáng thật sự quá xứng đáng cho một tình yêu mãnh liệt và bất diệt như vậy ..

Em đã tìm được lời giải đáp cho sự chờ đợi huyền bí nhất... những ngôi sao đang rụng theo chiều gió thổi và cuối cùng vẫn muốn ôm lấy anh vào lòng hai trái tim đang thực sự run rẩy hãy tin vào trái tim chân thành không hề thay đổi của em mấy năm đợi chờ cùng với lời hứa của anh bất luận phải trải qua bao nhiêu mùa đông lạnh lẽo em vẫn quyết không từ bỏ...

Natsu đưa tay xoa đầu mình Cái thân ê ẩm vô cùng ... mà cũng phải thôi ... nằm ở đây 6 năm rồi Natsu không thể nhìn thấy gì cả Trước mặt anh là một mảng màu đen Tâm trí anh rối loạn lên rồi bắt đầu hoảng sợ ...

Bác sĩ vội vã chạy vào gấp gáp xem xét tình hình sức khỏe của anh ..

- Tốt quá, cậu ấy sẽ sớm bình phục lại thôi Nhưng khoảng 1 tuần sau mới nhìn thấy đây là di chứng ... vì vậy mọi người đừng lo lắng quá .. - Bác sĩ mỉm cười ...

- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA - Cả đám mừng rỡ hét lên ...

Và nước mắt Lucy lại rơi cuối cùng cô cũng đợi được rồi ... quá đổi hạnh phúc Lucy ngày càng ôm chặt Natsu ...

Mặc dù anh không thấy nhưng vẫn biết Lucy đang ở bên cạnh anh ... Natsu khẽ mỉm cười Rồi nhẹ nhàng xoa đầu cô

- Anh xin lỗianh xin lỗi để em phải đau khổ đợi chờ anh ...

Ngoài miệng nói vậy ... trong lòng Natsu chớm nở những bông hoa hạnh phúc rực rỡ chẳng thể diễn tả cảm xúc này hơn Natsu vòng tay ôm chặt cô vợ tương lai của mình

Được tin Natsu tỉnh lại Hai ông bà Jude và mẹ Lucy tức tốc bay thẳng vào bệnh viện ... cả Levy, Gajeel và Loki, Arise

- Mọi người đến đông đủ vậy thì ... tôi có chuyện muốn nói - Bà Layla giọng nhẹ nhàng ...

Cả đám kiếm chỗ ngồi cho mình Rồi chuẩn bị lắng nghe ...

- Thật ra ... Natsu và Lucy không phải anh em cùng cha khác mẹ ...chỉ là sự hiểu lầm mà thôi

- Cái gì ?? chuyện này là sao - Ông Jude quá kinh ngạc ..

- Năm xưa ... nếu ông không phản bội lừa gạt tôi thì chuyện đã không như vậy ... mang thai Lucy trong bụng ... tôi căm thù kẻ cướp đoạt đi gia đình hạnh phúc của tôi ... vì vậy Tôi muốn đưa con mà bà ấy nuôi suốt 18 năm nay ... không phải là con của mình ...

Mọi người nghe hết câu Ai nấy đều há hốc miệng ... đảo mắt nhìn ..

- Ông có biết cuộc sống của tôi đau khổ đến thế nào không hả ?? Nuốt nước mắt vào lòng suốt mười mấy năm nay ... tôi làm việc vất vả nuôi dạy Lucy khôn lớn Ông thì sống trong vinh hoa hạnh phúc cùng bà vợ mới .. còn tôi ... nước mắt mờ mờ ... làm công cho người ta ...ông có hiểu không hả ??

Bà Layla nghẹn ngào Nước mắt tuông rơi ... 18 năm gánh chịu đau khổ ... sống trong sự thù hận ...

- Tôi Tôi Tôi.. biết mình sai ... tôi ... tôi .. không xứng đáng nhận Lucy làm con - Ông Jude cúi gằm mặt

- Đến giờ mới biết à !! Quá muộn rồi ... ông lo đi mà sám hối ... suốt đời này tôi cũng không tha thứ cho ông đâu ... tập đoàn Heartfilia của ông ... hiện tại là của tôi

- Ó c... chủ... tịch... Luky .. là .. là bà sao ???

- Ủ ông đang cảm thấy hối hận à.... Tập đoàn Heartfilia ... tôi giao toàn quyền quản lí cho vợ chồng Lucy ... ông đừng mong ăn được một đồng nào cả ... còn việc nhà Lucy bị phá nát hiện tại tập đoàn Strauss phá sản rồi ... chỉ còn là chi nhánh nhỏ ...

Một lần bà Layla kết mọi tội lỗi Trả một lần... đau thiệt đau ...

- Bà Jude à.... Hình như bà từng chửi tôi dơ bẩn Rồi được nước lã tới ăn hiếp Lucy Bắt tôi phải quỳ trước mặt bà phải không ?? - Giọng bà Layla nham hiểm làm sao

- Tôi Tôi Ờ... thì ... tôi ..- cứng họng hết nói được luôn

- Tuy tôi ở nước ngoài nhưng mọi chuyện xảy ra ở đây đều nằm trong tay tôi hết... mấy người ăn no rảnh rồi quá kiểm chuyện với tôi Hiện tại là muốn sống hay chết đây ...

- Tôi ... tôi .. xin lỗi ... tôi xin lỗi ... tôi xin lỗi

Bà Layla không nói gì Liếc một cái rồi xoay mặt đi

Hình như còn một chuyện chưa giải quyết

- Natsu Con biết gia tộc Dragneel không ?? - Bà Layla chợt hỏi ..

- Dạ... bác kiểm tra đình con làm gì - Jellal ngơ ngác ..

- Ồ con là

- Con trai của tập đoàn Dragneel ... Jellal Dragneel

Bà Layla có vẻ hơi bị choáng Kim nén cảm xúc ... bà ấy đưa tay xoa đầu Jellal Mặc cho mọi người đang đờ người nhìn hành động của bà ...

- Lucy à ... đây mới là anh trai của con nè - Bà Layla mỉm cười ...

- Hả ????????????????

- Mẹ xin lỗi ... haizzzzz.... Là tại một phút nông nổi Mẹ đã gây ra chuyện tày trời như vậy ... mẹ sẽ đứng ra giải quyết mọi việc

10 ngày sau ...

Đường phố nhộn nhịp đông vui làm sao Một lễ cưới linh đình được diễn ra Gồm 5 đôi uyên ương hạnh phúc ...

(khỏi nói chắc mọi người cũng biết là ai rồi ^ ^)

Sau khi « báỉ đường thành thân » Mọi người nâng ly chúc mừng ... sóng gió qua hết rồi Ai nấy cũng tìm được tình yêu riêng mình Quá mỹ mãn

Mấy cô dâu và chú rể trông lộng lẫy làm sao

Váy cưới trắng tinh khôi sáng rực với nụ cười hạnh phúc hồn nhiêncác cô dâu của chúng ta thật xinh và duyên dáng

Còn chú rể thì ... đàn hotboy trường Fairy Tail Mọi người đi dự lễ cưới ... cũng phải tròn xoe con mắt ... khán phục độ đẹp trai kinh hoàng đến vậy ... không những một mà tới 5 người.....

Đang loay hoay khoác tay nhau Nâng ly rượu thì

- Hôn đi !!! hôn đi !! Hôn đi !!! Hôn đi - Mọi người ở dưới cùng nhau hét

Cả đám ngạc nhiên ... hơi bị đổ mặt hôn trước quần chúng nhân dân sao ??

Và phải chịu lòng khách thôi

Nụ hôn thật hạnh phúc xen lẫn mãnh liệt đang được diễn ra

Truyện Tình Yêu Thương đến đây là kết thúc tốt đẹp rồi nhá. Còn ngoại truyện thì các bạn nên nằm mơ mới thấy được, he he.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nalu-love-story-tim-yeu-thuong>